

बीर सेवा मन्दिर
दिल्ली

★

क्रम संख्या

काल नं०

वर्ष

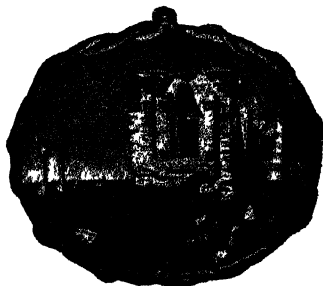
४६०५
६५४.६.१
स्टेन

KALHANA'S RĀJATARĀNGINĪ OR CHRONICLE OF THE KINGS OF KASHMIR

EDITED BY
M. A. STEIN PH. D.,
PRINCIPAL ORIENTAL COLLEGE LAHORE

VOL. I
SANSKRIT TEXT WITH CRITICAL NOTES.

सोऽखण्डिताश्मप्राकारं प्रासादान्तव्यंघ्रतश्च ।
मार्तण्डस्याद्भुतं बाता द्राक्षास्फीतं च पत्तनम् ॥

Rajatarangini iv 192

MUNSHI RAM MANOHAR LAL
ORIENTAL BOOKSELLERS & PUBLISHERS
Nai Sarak, DELHI-6.

First Edition 1892
Second Reprint Edition 1960

Price Rs. 75-00

**PAGES 1 TO 296 PRINTED AT JAYYED PRESS DELHI & PAGES 1 TO XX AT RAMA KRISHNA PRESS
DELHI & PUBLISHED BY SHRI MANOHARLAL JAIN PROP. M/S MUNSHIRAM MANOHARLAL,
PUBLISHERS, NAI SARAK, DELHI-6 (INDIA)**

TO

HIS HIGHNESS

MAHARAJA PARTAB SINGH, G. C. S. I.

MAHARAJA OF KASHMIR AND JAMMU,

THIS EDITION OF THE EARLIEST EXTANT NARRATIVE

OF THE HISTORY OF KASHMIR

IS RESPECTFULLY

DEDICATED

BY

M. A. STEIN.

शुद्धवनतसङ्ख्यायां वेषां निषेध्य महोजसां जलधिरक्षणा मेदिन्यासीदसाङ्कुतोभया ।
स्फुटिमपि न ते यान्ति क्माया बिना यदनुग्रहं प्रकृतिमहते कुर्मस्तस्मै नमः कविकर्मणे ॥

Kalhana's Rajatarangini, i. 46.

PREFACE

THE plan of the present Edition of *Kalhaṇa's Rājatarāṅgiṇī* first suggested itself to me in the summer of 1888 when a visit to Kashmir had directed my interest towards the antiquities and the history of the Valley.

The *Rājatarāṅgiṇī* is our oldest written authority for the history of the various dynasties which ruled Kashmir from the earliest period down to the time of the author who began to write his Chronicle in the Śaka year 1070 (A. D. 1148). Although it has for this reason been the object of much attention and research on the part of Sanskritists, an elaborate statement is scarcely needed to justify the present enterprise to those who have had occasion to consult the *Rājatarāṅgiṇī* in its published Editions for the purposes of historical or philological research.

When Professor Wilson published in 1825 the first account of Kalhaṇa's work and an abstract of its first six cantos, he had to rely for his text on three incomplete *Devanāgarī* MSS. which were so deficient that "a close translation, even if desirable, would have been impracticable."¹ The *editio princeps*, which appeared ten years later at Calcutta under the auspices of the Bengal Asiatic Society,² was based principally, as Mr. Troyer states, on a *Devanāgarī* transcript from a Kashmirian MS. which had been prepared for Mr. Moorcroft during that traveller's stay at Srinagar in 1823. The fact that this copy, as we now can prove, was prepared from the *codex* which must be considered as the *archetype* of all existing Kashmirian MSS., reflects no little credit on the care and judgment with which that energetic but ill-fated traveller endeavoured to serve on this occasion the cause of Sanskrit philology. But the numerous corruptions which have rendered the text of the Calcutta Edition unintelligible in many passages, and which can be shown to have originated mostly from mistakes in the transcription, prove that this copy shared all the defects which are inherent to *Devanāgarī* transcripts made in Kashmir from *Sarada* MSS. Frequently, too, the difficulties which the Calcutta Paṇḍits evidently encountered in interpreting the text in consequence of their want of familiarity with the details of Kashmir topography and traditions, seem to have induced them to alter the text in an unscrupulous manner.

Mr. Troyer's edition, which, together with a translation, was published by the *Société Asiatique* at Paris in 1840, was avowedly prepared from the same materials as the *editio princeps*,³ and has not been carried beyond the first six cantos. Besides correcting numerous misprints of the Calcutta Edition, Mr. Troyer's text shows an improvement by taking more carefully into account, in a certain number of passages, the reading of Mr. Moorcroft's

1. "Essay on the Hindu History of Cashmir," Asiatic Researches, Vol. XV., p. 5.

2. Published in 1835, together with the *Rājatarāṅgiṇī*s of *Jonarāja* and *Srīvara* and the *Rājavalipatākā* of *Prājyabhaṭṭa* which bring down the narrative to the time of Akbar, under the title: *The Rājatarāṅgiṇī; a History of Cashmir*."

3. The two Colebrooke MSS., which Mr. Troyer consulted at the East India House (see *Preface*, p. v.), are described by him as very inferior to Mr. Moorcroft's copy, and are apparently identical with those which Professor Wilson had at his disposal.

copy. Of Mr. Troyer's translation of the *Rājatarāṅgiṇī* which was completed in 1852, it may, perhaps, be said without injustice that it has proved useful chiefly by bringing conspicuously before the eyes of Sanskritists the great defects of the text upon which it was based, and the insufficiency of the materials then available to European scholars for the interpretation of the work.

These defects did not escape the notice of scholars like Professor Lassen and General Cunningham who endeavoured to use Kalhaṇa's work for the purposes of historical and chronological research; no effort, however, seems to have been made to obtain better materials till Professor Bühler's tour in search for Sanskrit MSS. in Kashmir in 1875. Amongst the many results which rewarded Professor Bühler's brilliant researches in Kashmir, not the least important was that he established the absolute superiority of the Kashmir MSS. of the *Rājatarāṅgiṇī* written in the Śāradā character, over those in Devanāgarī. The acquaintance gained with the genuine text of the *Rājatarāṅgiṇī* by the collation of a good, though modern, Śāradā copy, and the discovery of valuable fresh material for its explanation in other Kashmirian works like the *Nīlamatapūrāṇa*, and the various *Māhātmyas*, enabled Professor Bühler to trace out with admirable lucidity the work yet to be done for the *Rājatarāṅgiṇī*.¹ Professor Bühler had clearly recognized the fact that all Śāradā MSS. known to exist at present in Kashmir are derived from a single Manuscript called by him the *codex archetypus*. But he had not been able to obtain more than a glimpse of this ancient MS. from the owner, *Paṇḍit Keśavarām*, in whose family it had come down as an heirloom.

It had been my chief aim since my first visit to Kashmir to utilize the opportunities offered by a prolonged stay in the Valley for the acquisition of such materials as might enable me to undertake the task of preparing a critical Edition of the *Rājatarāṅgiṇī*, and to contribute towards the interpretation of the work. As regards the text of the *Rājatarāṅgiṇī* I had to content myself in 1888 with obtaining for collation a Śāradā paper MS. in possession of *Paṇḍit Rāzdan Balabhadra*, copied in the first quarter of this century, which had already served Professor Bühler for the same purpose, and another MS., copied about the same time from the *codex archetypus* and now the property of *Paṇḍit Govind Kaul*. The careful collation of the above-named two MSS., which was completed in the Cold Season of 1888-89, revealed, in numerous passages, considerable discrepancies between them, notwithstanding their evidently common origin. This convinced me still more of the necessity of securing the *codex archetypus* itself for the purpose of my Edition.

On *Paṇḍit Keśavarām*'s death which took place after Professor Bühler's visit, the *codex archetypus* had been divided among three of the *Paṇḍit*'s heirs, and this circumstance had made access to the MS. still more difficult than in 1875. It was, therefore, not till I had made repeated endeavours during my second visit to Śrīnagar in 1889 that the whole of the MS. was entrusted to me by the owners for the purposes of the present Edition. My success was chiefly due to the kind interest shown in the matter by *Paṇḍit Sūraj Kaul*, C.I.E., Member of the Kashmir State Council, and his son *Paṇḍit Hari Krishna Kaul*, M.A., then my pupil, and now a promising young officer in the Statutory Civil

1. Detailed Report on a Tour in search of Sanskrit MSS. in Kashmir (Extra Number of the Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society, 1877), p. 52 seqq.

Service of the Punjab. Their timely aid has made it possible to secure the contents of this venerable codex against the risks to which its worn decaying leaves have so long been exposed. Both gentlemen have thus well deserved the thanks of all interested in the ancient history of Kashmir.

The *codex archetypus* contains all the eight cantos of Kalhaṇa's poem, and consisted originally of 328 folia of age-worn country paper. One leaf in the middle (fol. 167) and unfortunately also the leaf at the end (fol. 328) have been lost, probably when the above-mentioned partition between Pt. Keśavarām's heirs was made. The leaves, which vary in their dimensions, measure on the average about $9\frac{1}{2}$ " by $6\frac{1}{2}$ "; they are written, as is the case in most Kashmir MSS., whether of birch-bark or paper, in lines running parallel to the narrower side. The number of lines to the page varies from 15 to 20. The leaves, of which two always form one sheet, are placed in forms or "*saṁchayas*" of different thickness, containing from 2 to 6 sheets. These forms are found in the first half of the work, up to fol. 166, bound up after the fashion of European books. The second part appears never to have been bound, and most of the sheets are now cut up into loose leaves.

No date is given in the colophons attached to the end of the several *varaṅgas*; but fortunately the writer of the codex, *Paṇḍit Rājānaka Ratnakapaṇḍita*, has recorded his name in the colophons of *varaṅgas* iii., vi. and vii., and from this entry the age of the MS. can be ascertained with a fair degree of precision. A birch-bark MS. of the *Kāvya-prakāśa-saṁheta*, written by the same Rājānaka, Ratnakapaṇḍita, is dated Saka 1570, corresponding to A.D. 1648.² Other MSS. from his hand, which I purchased in Kashmir, show later dates; a MS. of *Rāyamukha's* Commentary on the *Amarakośa*³ and a MS. of *Trilochanadāsa's Kātantrapāñchikā*⁴ were written by Rājānaka Ratnakapaṇḍita Saka 1577 (A. D. 1655) and Saka 1595 (A. D. 1673), respectively. Rājānaka Ratnakapaṇḍita has, however, taken care to let us know about his person and time not only in the MSS. he copied, but also in such works as he composed. In a commentary to the *Haraviṣayakāvya*, named the *Laghupāñchikā*, of which a copy written by his own hand and extending to the end of the 1st Sarga is now in my possession, he calls himself the son of Rājānaka Śāṁkarakaṇḍita, of the *Dhāumyāyana gotra*, and states the year of composition as Saka 1603 (A. D. 1681).⁵

The details here given enable us to identify our Rājānaka Ratnakapaṇḍita with the author of the well-known commentary on Jagaddhara's *Kusumāñjali*, called likewise *Laghupāñchikā*, which has been printed in the *Kāvya-mālā*, and of the commentary, called *Śiṣyahita*, on the *Yudhishthīraviṣayakāvya* which has been noticed in Professor Bühler's

1. See colophon of *varaṅgas* iii. and vii.: लिखितस्यैव मया राजानकरत्नकण्ठेन; and colophon of *varaṅga* vi.: लिखितस्यैव राजानकरत्नकण्ठेन.
2. The MS. then in possession of *Paṇḍit Damodar*, Head *Paṇḍit* of H. H. the Mahārāja's School, Srinagar. The colophon of the 1st *ullāsa* runs: काव्यप्रकाशसंकेतो ग्रन्थाकाररक्तो मया । पलेखिरत्नकण्ठेन शाके क्षाणाहर्षमते (१५७०).
3. See colophon of *kaṇḍa* ii.: लिखितस्यैव मया राजानकरत्नकण्ठेन सं० ३१ (i.e. *Laukika Sāṁvat* 4731) शाके: १५७३ आश्वि ५ कण्ठवाटविषये (Kishtūr) लिखितोयं ग्रन्थः.
4. See colophon to *Nānaprakaraṇa*, Pada ii.: लिखितस्यैव मया राजानकरत्नकण्ठेन सं ४६ (*Laukika Sāṁvat* 4749) शाके १५६५.
5. See the introduction to the *Laghupāñchikā*: विनमोऽहं १६०३ मिते शाके योग्यायनकुलोद्भूतः । काव्यवीरदेववास्तव्यो रत्नकण्ठाभिः सुधीः ॥ विविचिन्मण्डलीरत्नरत्नाकरमहाकवेः । गभीरचित्ते काव्ये करोमि लघुपञ्चिकां ॥; and the colophon at the end of the first sarga: इति श्रीमहाकवे राजानकरत्नकण्ठेन कुनौ हरविषयकस्य महाकाव्ये श्रीशारदाचरितस्य: पञ्चित्रयश्वनवास्तव्य राजानकधीशंकरकण्ठात्मजराजानकरत्नकण्ठकृतया लघुपञ्चिकायां ग्रन्थमः सर्वः । लिखितस्यैव मया राजानकरत्नकण्ठेन सं ५७ शाके १६०३.

Kashmir Report.¹ In the introduction to the first named commentary² which was composed in Saka 1602 (A. D. 1680), the same statements are made regarding the author's descent and residence as those given in the above note from the commentary to the *Haraviṣṭaya-kāvya*. The commentary to the *Yudhishṭhiraviṣṭaya-kāvya*, as will be seen from the extracts given below,³ can also be ascribed with certainty to our Rājānaka Ratnakapṭha. He wrote this work Saka 1593 (A. D. 1671), "when Aurangzeb (*Avaraṅgaśāhi*) ruled the Earth." The dates recorded above of works composed on MSS. written by Rājānaka Ratnakapṭha, range from A. D. 1648 to A. D. 1681, and we are, therefore, justified in assuming that the codex of the Rājātaraṅgiṇī was also written by him some time about this period.

From the evidence of the numerous MSS. by his hand which are still extant in Kashmir and which are on account of the marked peculiarity of the writing well known to the Paṇḍits, it appears that Rājānaka Ratnakapṭha, although an accurate copyist, must have been a very fast writer. He evidently copied MSS. chiefly for his own use and took little care about the legibility of his copies. His hand-writing with its cursive and peculiar characters, therefore, presents unusual difficulties even to the practised reader of Śāradā MSS. A reference to the facsimile of two pages from Rājānaka Ratnakapṭha's codex, prefixed to this Edition, will fully illustrate this remark. Taking into account the difficulties which even intelligent copyists must have frequently encountered in making out this puzzling hand-writing in passages where the meaning was obscured by the unfamiliar character of the subject or the redundant rhetoric of Kalhaṇa's style, we need not be astonished at the large number of corruptions and blunders evidently committed by the scribes who prepared Mr. Moorcroft's Devanāgarī copy, which also occur, though to a smaller extent, in all Śāradā transcripts of the *archetypus* I have examined.

The deficient form of the text presented by the previous editions must thus, to a considerable extent, be attributed to the peculiar hand-writing of Rājānaka Ratnakapṭha. But for this we are more than compensated by the fact that the writer of this codex was not a mere copyist, but a scholar of considerable attainments who, we have every reason to believe, has copied his original MS. with great care and accuracy. The text of Rājānaka Ratnakapṭha in the first six cantos and in the greater portion of the seventh is remarkably free from corruptions and mistakes. And a closer examination of the MS. itself proves that its immunity from defects of this kind is not the result of unscrupulous restoring on the part of its learned writer as might otherwise be suspected.⁴ Rājānaka Ratnakapṭha

1. My attention was first called to these two works by the entries in Professor Aufrecht's excellent *Catalogus Catalogorum*, s. v. रत्नकण्ठः.

2. See introductory verses to the *Stutikusumāṅjalipīṭhā* in *Kavyamālā* Edition, p. 1.

3. See introduction to the *Yudhishṭhiraviṣṭaya-kāvya*, in Dr. Rājendralāl Mitra's "Notices of Sanskrit MSS.," No. 2441 : रामनेत्रं अक्षरैः १५६३ अक्षरैः बर्तते इत्येवम् ॥ अथ राजाहिरण्ये नाम्नि सति मेदिनीचक्र ॥ अथ राजाहिरण्ये सुगन्धे निबन्धेऽस्मिन् ॥ टीका सिध्यति विद्योयते रत्नकण्ठे ॥ In a MS. of the *Yudhishṭhiraviṣṭaya-kāvya* which I inspected in the Library once belonging to Pandit Rādhākṛishṇa of Lahore, the *ṭika* of Rājānaka Ratnakapṭha closes as follows—सर्वज्ञः सर्वविदः सर्वद्वयः सर्वभक्तोदयः ॥ तस्याजनि तनुजन्मा शंकर इति भूतले कथ्यते ॥ अस्ति मनुष्यकृपास्वपात्रं रत्नकण्ठ इति तस्य तनुजाः ॥ नास्करस्तुतिरहस्यमेतं येन रत्नकण्ठं निरमायि ॥ मनुष्यरस्य पाठार्थं स्वलिप्यस्योपयोगिनी ॥ टीका विहिता सज्जनानाम्प्रदायिनी ॥ The *Ratnakapṭha* which Ratnakapṭha in the above colophon claims to have written, is still known in Kashmir, and is a composition showing considerable skill, the MS. I possess of it, has lost the last leaf and does not, therefore, furnish any data regarding the author.

4. Compare the remark made by Professor Buhler on the notions still recently prevailing on this subject among Kashmirian Pandit Kashmir Report, p. 33.

has indicated carefully in the above-named portion of the text, by dots and by leaving empty spaces, the *lacunae* which he must have found in his original. They vary in extent from one *akshara* to several verses, and can all easily be explained by the peeling or breaking off of the birchbark leaves on which the original MS. of Rājānaka Ratnakarṇṭha was, in all probability, written. These *lacunae* are now filled up by a later hand, evidently from collation of another MS. independent of Ratnakarṇṭha's original. The fact that Ratnakarṇṭha had allowed the *lacunae* to remain in his copy even where, from the nature of the context, it would have been easy to supplement the missing letters, is sufficient to set at rest any doubts as to the manner in which he has reproduced the text of his original.

Unfortunately, the text Ratnakarṇṭha copied, must have been in a far less satisfactory condition in the remaining part of the work, which comprises roughly the last third of canto vii. and the whole of canto viii. Not only do we meet here much more frequently with *lacunae*, now rarely supplemented by the later hand previously mentioned, but misspellings or wrong forms, and undoubtedly corrupt passages are found here in increasing numbers, as we proceed towards the conclusion of the work. As we have no MS. older than Rājānaka Ratnakarṇṭha's codex to refer to, it would be unsafe to make any assertions regarding this difference in the preservation of the several cantos. But it may be useful to point out that the diminished interest with which the last portions of the poem seem to have been read and which probably caused them to be copied less frequently, the greater obscurity of Kalhaṇa's relation where it deals with events of contemporary history, and the greater risk of injury to which the leaves at the end of birch-bark volumes have always been exposed, are all circumstances which could well account for the deficiencies of the text in this part.

The MS. from which Ratnakarṇṭha copied his text, and which for the sake of convenience may here be marked as O, appears to have been an old one. The numerous *lacunae*, which Ratnakarṇṭha was obliged to leave in his text, were, as stated above, in all probability due to portions of the birch-bark having peeled off in O. But a more conclusive proof is furnished by the following observation. Among the numerous various readings which, as will be shown below have been recorded in the *codex archetypus* (to be designated thereafter as A) there are only five in Ratnakarṇṭha's own handwriting (marked A₁ in the Edition); they are found Rājatar. iii. 122; viii. 777; viii. 794; viii. 3139 and viii. 1084. In the first four cases it is evident from the nature of the *variae lectiones*, that they are due only to the indistinctness with which the respective Śāradā letters and ligatures had been written in Ratnakarṇṭha's original, and which had induced him to record in each case the two possible readings. In the fifth case, however, Rājatar. viii. 1084, where A₁ has given the name of one of King Sussala's companions in arms as तेजो in the text and as तेजो in the margin, this explanation holds good only if we assume that the original MS. was written in an older form of Śāradā writing than we meet with in any existing MSS.; in the latter the *aksharas* ते and तेजो are quite different and not to be mistaken for each other. In that older form of Śāradā writing, however, which is known to me only from inscriptions,¹ vowel *e* is designated by a short vertical stroke before the consonant, not by a horizontal stroke above, and there ते and तेजो show almost identical forms. This explanation would

1. The latest among the Śāradā inscriptions known to me which show the form of the vowel sign *e* described above, and which can be dated, belongs to the time of king Rājaseva (A. D. 1213—1236). It was found by me, in 1889, at Bijabrūr (the ancient Vijayapura), in possession of Lakṣman Bhōyū, a Purohita of that place.

also account for the wrong form सोने written by A₁ in viii. 2695 instead of तेने.¹ It would of course, be possible to argue that Ratanakāṭha found the above *variae lectiones* already in O or copied them from another MS. But certain features of the codex archetypus, to be noticed thereafter, render both these suppositions improbable.

Through the whole of Ratnakāṭha's MS., but especially in taraṅgas i.—vi. and in the first half of the seventh, we find very numerous glosses, various readings and corrections marked by different hands which add, in no small degree, to the critical value of the codex. Leaving aside certain explanatory notes written in the margin by hands which are not met with elsewhere (i. 56 ; iv. 103), the bulk of these later additions and corrections in Ratnakāṭha's codex can be traced back to four different hands. Two of these designated in the Edition A₂ and A₃, respectively, are of particular importance for the criticism of the text.

To A₂ we owe, apart from a series of important corrections and various readings in the text, a considerable number of valuable glosses which have proved most useful in ascertaining the details of the historical topography of Kashmir and which also throw a welcome light on many other obscure points in Kalhaṇa's narrative. There is good reason to assume that A₂ is the oldest among the annotators of the codex archetypus and probably a contemporary of Rājānaka Ratnakāṭha himself. A gloss on the word नीति, v. 145, which Ratnakāṭha had left unfinished in the middle of a word, has been completed by A₂. The conclusion to be drawn from this circumstance is made more certain by a reference to the readings recorded in iv. 503, which prove that A₂ must have made its revision of the codex before the other old annotator marked A₃. Here A₁ had written originally अकुर्वन्निगुणा-
वताः; this had been corrected into अकुर्वन्नि^० by A₂ who explained his own reading by a marginal gloss. A₃ who restores the original reading of A₁ and explains it by an interlinear note, must necessarily have had the correction of A₂ before his eyes. The same relation exists between the readings of A₁ and the two annotators in iv. 688. The faded appearance which the writing of A₂ shows in many places, tallies with the above conclusion as to the priority of this annotator.

Although A₂ refers in several notes expressly to separate MS. authority² it still appears to me very doubtful whether A₂ had actually used for his revision any MS. apart from Ratnakāṭha's original. The numerous lacunae throughout the whole work, which Ratnakāṭha had indicated by dots or empty space, have either been filled in by A₃ (not by A₂) or have remained as before. It seems scarcely possible that A₂, who had bestowed so much trouble on the correction of the text of the codex and on the explanation of its contents, should have been unable to supplement any Ratnakāṭha's lacunae in taraṅgas i.—vii. if he could have referred to another independent MS. We are thus led to assume, as the easiest explanation, that the above quoted reference to another MS., as well as the corrections made by A₂ in the text, resulted from a careful collation of Ratnakāṭha's copy with its original O. While Ratnakāṭha was copying the text of O A₂ appears to have revised what the former had written, and to have added from the original the marginal notes and various readings which Ratnakāṭha had omitted to copy.³ No direct evidence is available

1. Compare the note to viii, 2695 in the Edition.

2. See i. 287 इत्यपि पाठः; ii 103 इत्यप्यारब्धः; iv. 501 इत्यपि पाठो रम्यः.

3. Notes by the hand of Ratnakāṭha are found only in very few places (see iii. 180, 198, 226 276; iv. 18; viii. 2628); they refer exclusively to points of grammar and construction, and their peculiar wording shows that they are Ratnakāṭha's own memoranda jotted down in the course of copying, not notes reproduced from O.

regarding the origin of the glosses and explanatory notes written by A_2 . But if we take into account that many of the glosses contain information on Kashmir antiquities which it would have been very difficult for any Paṇḍit of the 17th century to obtain directly,¹ we shall be inclined to look to O as the probable source of these notes and glosses.

Reference has already been made to the annotator A_2 who has filled up most of the lacunae, which A_1 had left in the text of cantos i.—vii., and who has, besides, recorded in the codex a considerable number of various readings and explanatory notes. In several instances his hand has also supplied words and whole verses which A_1 had omitted without indicating a lacuna. A careful examination of the text thus supplied by A_2 in lacunae and elsewhere will show that the additions of A_2 are derived from a genuine recension of Kalhaṇa's text, and cannot be due to conjecture. To exclude the latter assumption it is sufficient to point to passages like iii. 332; v. 153; vii. 125, 299, where the matter supplemented by A_2 contains historical data which were certainly beyond the reach of any modern emendator. We are thus fully justified in assuming that A_2 has used, for the purpose of revising Ratnakarṇṭha's text, a manuscript which was independent of O. To this MS. we must also trace back the very numerous *variae lectiones* which A_2 has indicated either by writing them in the margin or by correcting the text of A_1 .

Besides the various readings we find in several notes written by A_2 particular reference made to readings of another MS.² It is probable that in these instances A_2 had found the various readings marked as such in the MS. which he collated. The numerous notes written by A_2 between the lines or in the margin of Ratnakarṇṭha's text, are frequently very useful for the interpretation of Rājatarāṅgiṇī, and appear, for reasons similar to those adduced above regarding the glosses of A_2 , to have been obtained from an older source. Whereas the glosses of A_1 deal pre-eminently with topographical and historical points, those of A_2 relate more to the general explanation of the text. I have not been able to obtain any information as to the existence of the MS. which A_1 collated, or to discover any traces of its use in other Kashmirian copies, and I am afraid, it must, therefore, be considered as lost. Under these circumstances it is difficult to form a definite opinion as to the relative value of the text recension which this MS. represented, especially as we cannot test the accuracy and extent of the collation made by A_2 . Readings of A_2 , which set right evident defects of Ratnakarṇṭha's text, are frequent enough, but on the other hand, in numerous cases, they appear to be *lectiores leviores* of no consequence.

We derive much less help for the reconstruction of the text of the Rājatarāṅgiṇī from the annotations and additions of A_2 in the last two cantos than in the preceding part of the work. The corrections and various readings of A_2 are not as numerous in the seventh taraṅga, as before, and become of distinctly rare occurrence in the eight. On the other hand, lacunae of A_1 which A_2 has omitted to fill in, make their first appearance in the seventh canto and increase in an aggravating fashion towards the end of the work.

Why the revision of A_2 should have been so much less thorough in this part of the text than in the preceding one, cannot in the absence of the original MS. from which A_2 obtained its corrections, be stated with certainty. As we meet with occasional supplements

1. Compare, e. g., the glosses of a A_2 on topographical points : i. 96, 168, 302; v. 39, 144; on details of the ancient Hindu administration : iv, 691; v. 389, on obsolete customs : iv. 710.

2. See iv. 498, 646; vii. 248, 264, इत्यन्वाहः; v. 478. इत्याहवादिरे पाठः.

by A₃ as far down as vii.3153, it cannot be assumed that in the original of A₃ the eighth canto was entirely missing.

Besides the two old annotators A₂ and A₃ who on account of the materials they used, possess independent critical value, we find in the codex archetypus additions from two other hands which cannot claim such importance. A₄ who writes in a small and modern hand (see the note at the foot of fol. 103 *reverse*, reproduced in the facsimile) has added a number of notes and glosses which assist us but little in the interpretation. Glosses like the one to v. 150, in which *Ṭabhadeśa*,¹ the country neighbouring on *Gūrjara* (*Gujrāt* in the Punjab) is identified with *Skardo*, or Little Thibet, cannot inspire with confidence in the judgement of the glossator or the reliability of his information. There is nothing to show that A₄ copied any of his glosses from an older MS., nor have any of them been reproduced in the *Sāradā* MS. R described below which was copied from the archetypus in *Laukika Saṁvat* 99, i. e., A.D. 1823. As this MS. gives all the other notes and glosses to be found in A we may safely conclude that the additions of A₄ have been made subsequent to that date, probably by some member of Paṇḍit Keśavarām's family.

Another modern hand, marked A₅ in the Edition, has re-written certain portion of the last seven folia of the codex archetypus which had become difficult to read on account of the worn state of the original leaves. As these supplements of A₅ show in several instances mistakes which are not found in the *Sāradā* transcripts described below, it is evident that they are of a very recent date.

A diligent search has been made on my behalf by my Kashmirian friends since 1888 with a view of discovering if possible an old MS. of the *Rājatarāṅgiṇī* which might prove independent of A; but these endeavours have produced no better result than Professor Bühler's efforts in 1875. The remaining critical materials referred to in the present Edition require, therefore, but a short notice.

All Kashmir MSS. of the *Rājatarāṅgiṇī* which I have seen or of which I have been able to obtain information, are known to be recent transcripts from Ratnakaṇṭha's codex prepared either directly or with the help of another copy.

Among these copies of two MSS. mentioned above as belonging to Paṇḍit Rāzdān Balabhadra and Paṇḍit Govind Kaul of Śrīnagar, may be considered the earliest as well as the most reliable; and accordingly only these two MSS. have been consulted wherever a reference to later copies was necessary on account of the present defective state of the archetypus.

The MS. of Paṇḍit Rāzdān Balabhadra, marked R in the Edition, forms a Volume of 353 folia, carefully written on modern paper. The colophon² states that it was written by one Bhaṭṭa Govardhana, of the Yaksha family, in the *Laukika* year 99, the figures for the century being omitted as usual in dates of that Era. Sons of a copyist of this name are still living in Śrīnagar, and as the paper and writing is certainly not more than a 100 years old, there can be no doubt that the year meant is *Laukika Saṁvat* 4899 or A. D. 1823. Bhaṭṭa Govardhanas's copy is well written but by no means free from misreadings and blunders. In copying the scribe has followed indifferently either the text of Ratnakaṇṭha or the

1. See Cunningham *Ancient Geography*, p. 149; Siyuki (transl. by Beal) i. 165 seqq.

2. निरुतिना चैवा मया यज्ञजात्यनितमृगोदयनामिधेन द्विजातिना काकुलवासिना साक्षादवविष्टेन *Kāthul* and *Tāshdhan* are names of parts of Śrīnagar संवत् ६९ का वति न परे ९ एषा समाप्तिममम् ॥

various readings of A₁ and A₂. This has been the case also in the other copies made from A, and hence the frequent discrepancies between these transcripts to which allusion has already been made. *Bhaṭṭa Govardhana* has copied also the glosses and notes of A₂ and A₃. A later hand has revised the MS from A correcting mistakes and adding in many places the *variae lectiones* indicated in A. The lacunae of the last two cantos have been filled in by a different hand in accordance with the emendations of the Calcutta Edition.

The other MS. copied from the archetypus and now in possession of Paṇḍit Govind Kaul (marked G) closely resembles in its appearance the copy R. The name of the copyist is not given nor the date when it was written. But the similarity of the writing makes it probable that it was copied by the same scribe early in the present century. None of the glosses and notes found in the archetypus are copied in G; but in many instances the various readings of A₁ or A₂ have been followed by the scribe or marked by him in the margin. The MS. has been revised by several later hands which have entered other *variae lectiones* from A and have marked besides numerous corrections in cantos vii. and viii. Most of the corrections are taken from the Calcutta Edition; others are of different origin and of greater value for conjectural criticism. Many of the happiest emendations marked *secundā manu* in G are from the hand of the present owner of the MS., Paṇḍit Govind Kaul, to whose learning and critical acumen they amply testify.

We know from Mr. Troyer's statement¹ that the editio princeps of the *Rājatarāṅgiṇī* was printed with the help of a copy which Mr. Moorcroft had forwarded from Kashmir to the Asiatic Society of Bengal. Professor Bühler has already pointed out that according to the tradition of the Kashmir Paṇḍits Mr. Moorcroft's copy was transcribed from the codex archetypus. This tradition is fully confirmed by the versified colophon found at the end of the Calcutta Edition after the *Rājatarāṅgiṇī-saṅgraha*.²

Here we read that "*Śrīmurkaraṇḍa Sūhibha*" obtained the Annals of the Kings of Kashmir including Kalhana's *Rājatarāṅgiṇī*, from the learned *Śivārāma* who is praised for having preserved in his house the only copy of the work in Kashmir. Paṇḍit *Śivārāma*, commonly called *Śivopadhyaṃ*, was the grandfather of Paṇḍit *Keśavarāma* in whose possession our codex archetypus was found by Professor Bühler.

I have not had an opportunity of inspecting Mr. Moorcroft's copy, but an examination of the Calcutta Edition shows clearly that most of the corruptions in the first six cantos are caused by faulty transcriptions of the *Sāradā* characters in A, for which Ratnakanṭha's peculiar handwriting must be held largely responsible.

Other deviations from A are due to corrections which the editors have wrongly introduced in their text. This has been frequently the case in passages in which Kalhaṇa

1. Troyer, *Rajatarangini*, Tom I., iv.

2. श्रीमन्मोक्षानुसूक्तस्य श्रियः श्रीमुक्तराफः । साहिबनामा मन्त्री यो श्रीयारसंस्वरं शतम् ॥ श्री मुक्तराफको मन्त्री प्राप्तकश्मीरमण्डले । राज्ये श्रीमन्मिहिरहनुपतेः श्रियदयनः ॥ श्रीमन्मिकेश्वरप्रेम्णा प्राप्त्य राजतरङ्गिणी । मुक्तराफकधीरेण दृष्टाञ्छी-शिवस्वामिनः ॥ श्रीमच्छ्रीशिवरामस्य गृहे राजावली दृष्टा । कश्मीरमण्डले निवस्य बतले नाय सद्गुणि ॥ श्रीमद्विष्णुप्रेमसिखोपाध्याय नमो नमः ॥ येनोपाध्यायेन पञ्चपदसप्तर्षीणां महाप्रभावसहिता राधावली स्वगृहे पालिता प्रवर्तते श्रीविमोदयया वेति श्रद्धम् ॥ बतले च गृहे यस्य शुभा राजतरङ्गिणी । स जीवन्मुक्त एव स्थानकृतः स्वर्गमवाप्नुयात् ॥ संवत् १८८० ॥ for श्रीमन्मिकेश्वर above read श्रीमन्मिकेश्वर; Mr. Moorcroft obtained his copy through the intercession of some member of the Trika family to which *Śivārāma* and his descendants to the present day have been attached as hereditary "gurus" and which has held for several generations past an influential position in Kashmir.

refers to details of Kashmir topography and similar topics, which the Calcutta Paṇḍits naturally found it difficult to explain.¹

For such corrections the last two cantos with their frequently defective text afforded a large scope. The editors have invariably filled up the lacunae of A even where they extended to several *pādas*, and have frequently altered the text near such lacunae in an unscrupulous manner so as to suit the supposed context. No critical value can, therefore, be attached to the readings of the editio princeps apart from that which they may claim as conjectural emendations.

It now remains for me to indicate shortly the lines which I have followed in preparing the text of the present Edition from the materials furnished by the codex archetypus. I have endeavoured to show above that besides the text which Ratnakarṭha copied from some now lost codex, only the readings of one other independent MS. (similary lost) have been preserved for us in the corrections and additions of A₃. Under these circumstances Ratnakarṭha's copy, as revised by A₂ from the same original, was the only possible basis of the present Edition. From this I have departed in favor of A₃ only where the readings of the latter hand appeared to me distinctly preferable and to represent a closer approach to Kalhaṇa's original. In every such case the text of A₁ has been carefully indicated in the footnotes. This has also been done in every instance where the text of A₁ had been corrected by A₃. Whenever the readings of A₁ appeared to me superior or equal to the variations of A₃, and accordingly were retained in the text, the readings of A₂ have been recorded in the notes. All words or letters which A₃ has supplied either where A₁ had marked a lacuna, or elsewhere, have been distinctly noted. Wherever the relative value of the readings cannot be settled by reference to grammar or dictionary, I must reserve a statement of the reasons which guided me in the selection, for the exegetical notes of the second Volume. I am aware that in such case I may have frequently erred; but I trust that the care which has been taken to record in all cases both the readings of A₁ and of the later annotators, will render such errors of less consequence.

I have naturally felt much more serious doubts and apprehensions in dealing with passages where the text actually found in A left me only the choice of accepting readings which were undoubtedly corrupt, or of deviating from the authority of our only MS. Attention has already been called to the fact that blunders of copying and evident corruptions which are of very rare occurrence in the first six cantos, make their appearance more frequently in the seventh canto. These corruptions increase in number and extent in the eight *tarāṅga*, especially towards its end, where they create serious obstacles to the interpretation of the work. The majority of the mistakes found in A is of such a nature that if we are allowed to take it for granted that Kalhaṇa was as careful to conform to the rules of grammar and prosody in the last two as in the preceding six cantos, we can indicate with perfect certainty the needed corrections. But in other passages the obscurity of the context and the defective state of whole verses make amendations much more hazardous.

I have considered it part of my duty as an editor to aid towards the interpretation of the work by indicating such emendations as appeared to me indispensable. Wherever this was done by placing the corrected reading in the text, attention has been called to the

1. See for local names thus metamorphosed in the Calcutta Edition, e.g., i. 102, 173; iii. 10; v.232; vii.1081.

emendation and a reference given to the reading of A which was carefully noted below. In other more doubtful cases where I was unable to find a satisfactory emendation, I had to content myself with marking the passage as corrupt in the notes and showing the corrections, if any, to be found in the Editions or later MSS. Wherever an emendation was based upon the evidence of parallel passages in Kalhana's *Rājataranginī*, the latter have been quoted in the critical notes. Where the reasons for an emendation could not be given in this concise form, they will be set forth in the second Volume. It is scarcely necessary, perhaps, to mention that in all cases where corrupt passages had to be restored, close attention has been paid to the palaeographical features of the *Śāradā* characters, as the text of A must be traced back through MSS; which, including Kalhana's original copy, have all been written in these characters.

I have endeavoured to keep constantly before my eyes the dangers with which any attempt at emendation is beset in the case of so difficult a text as the *Rājataranginī* and have accordingly tried to exercise the greatest caution. This may have led me sometimes to accept the text of A as correct where a closer examination may prove it to be defective; but I hope that those who are competent to judge will more readily pardon such shortcomings than errors in the opposite direction. For the same reasons I have obtained from suggesting emendations for passages in which the *lacunae* of A₁ have not been filled up by A₂, except where only a few *aksharas* are missing and can be restored from the nature of the context or by reference to related passages with a considerable degree of certainty.

I am too well aware of the many and serious difficulties which the eight *tarāṅga* presents, not to feel that its text, as printed in the present Edition, stands still in need of further searching revision. I should have willingly undertaken the labor involved in this, but for the delay in publication which, from the limited amount of leisure at my disposal, would have been in that case inevitable. As most of what is of interest in Kalhana's work is contained in the preceding cantos the text of which is on the whole in a fair state of preservation, I did not feel justified in postponing the issue of the present Edition.

The complete restoration of Kalhana's text in the eight *tarāṅga* is an end which if at all attainable with our present materials, would require continued application for many years. I have spared no trouble in recording as carefully as I could, the readings actually found in our only MS., and I hope that the materials thus furnished will enable others, specially qualified for the task, to free the text from its present blemishes more thoroughly than I have been able to do.

While endeavouring to acquaint the reader with the exact state of the text as found in A, I have not considered it necessary to reproduce all purely orthographical peculiarities of that codex. The orthography of A agrees on the whole with that followed in the old *Śāradā* MSS., but *Ratnakarṭha* is by no means so consistent in certain particulars as the writers of many birch-bark MSS of an earlier date.

Thus the two spirants *Jihvāmūlīya* and *Upadhmanīya*¹ (*kḷ* and *pḷ*) are only occasionally used in place of the *visarga*, and instead of the final *s* being assimilated before an initial sibilant which is the rule in old *Śāradā* MSS., we find it in A often written as

1. See Professor Bühlers *Kashmir Report*, p. 32,

visarga. In view of such inconsistencies I have thought it best to follow in regard to details of *sandhi* the uniform practice adopted in European Editions. But whenever a reading of A had to be shown for critical purposes in the notes I have printed there the form actually found in the MS. The sign of *avagraha* (§) is employed by Ratnakap̄ṭha not in the manner of the printed texts, but in order to mark in doubtful cases the division of parts of compounds. I have for this reason, in accordance with the system followed, e. g., in the Bombay Sanskrit Series, refrained from using in the Edition the *avagraha* as a sign to mark the elision of an initial *a*. A uses the *anusvāra* sign to indicate assimilated final *m* in external combination, but does not employ it regularly. I have adhered also in this respect to the uniform rule followed in the Editions of the Bombay Sanskrit Series.

As regards the orthography of individual words I had occasion to depart from A only in a small number of cases. We find the letters *b* and *v* used in A as in other Kashmirian MSS., in words which are more correctly spelt with *v* and *b*, respectively. A list of such words is given below.¹ Several words show almost regularly a duplication of consonants which is not justified by their etymology.² I have followed in all the above cases the spelling adopted in the St. Petersburg Dictionaries. This I have done also with regard to a few other words in which the spelling of A differs from that adopted by European Editors³; in such isolated cases, however, the discrepancies of spelling have been marked in the footnotes.

It will be clear from the remarks made above that it would have served no useful critical purpose if I had burdened the footnotes with a list of all the variations and mistakes which occur in the printed Editions of the *Rājatarāṅgini*. Their readings have, therefore, been referred to only where the text of A is defective or doubtful. On the other hand I have thought it necessary to record in the notes on glosses and explanatory notes written by A₂ or A₃. Many of the glosses are of importance for the interpretation of the *Rājatarāṅgini* and careful reference to them will bear good results in the interesting work of identifying the ancient sites mentioned in Kalhaṇa's narrative. They enable us to check and verify the present oral tradition of the Kashmirian Paṇḍits on this and kindred subjects, and their duplication in a complete form has, therefore, been considered essential. These glosses and notes go back evidently to different sources, and I have, therefore, not thought it advisable to correct the occasional mistakes of grammar and spelling which are found in them. Of the annotations by A₄ which have been shown to be of recent origin, I have reproduced only the few which appeared to me to contribute to the interpretation of the text.

The system of distinguishing the names of persons, tribes, localities, &c., by heavier type will, I hope, facilitate reference to the text and occasionally prove useful also for its interpretation. That it has not always been easy to carry out this plan will be readily understood by those who know the difficulties which arise in the explanation of the *Rājatarāṅgini* from Kalhaṇa's references to obscure details of the ancient topography and ethnography of Kashmir. In showing certain words like *Mahāsarit*, *Dhakkā*, *Dāmara*,

1. A writes ऋबिन्, लीङ्, व्रीह, व्रीहि and again उल्मण, वलीङ्, निषह्ण, पिबन्त, बलङ्, बालिङ्, वाण्, शृषत्.

2. Thus we find in A क्षेत्र, वृद्ध, विष, बद्धयत्, व्यावृत् instead of क्षेत्र, वृष्ट, विष, बध्यत्, व्यावृत् of our Editions.

3. Thus A always writes जरढ, कालुण्, रुद्व, बहन्, विमर्ष, स्कन्ध. for जरठ कालुण्, रुद्व, बहन्, विमर्ष, स्कन्ध—Here it may also be noted that in Ratnakap̄ṭha's handwriting the ligatures ङ and ञ which are very much alike all Sāradā MSS., cannot be distinguished.

Divya, as proper names, it was necessary to assume what has yet to be proved in the second Volume.¹

A visit which I paid to Europe during the Summer of 1890, enabled me to submit the materials I had collected, to Prof Bühler who granted me his valuable advice in all questions connected with the proposed Edition. It was chiefly due to the continued help and encouragement of this scholar who has done, perhaps, more than any living Sanskritist to lay open the true sources of ancient Indian History, that I was able on my return to India in the Autumn of 1890 to take up without further delay the preparation of the text for the present Edition.

Among those who have assisted me in carrying out this task, I must mention in the first place *Paṇḍit Govind Kaul* of Srinagar, whose help in connection with the *Rājatarāṅgiṇī* I was fortunate enough to secure during my first visit to Kashmir. *Paṇḍit Govind Kaul* accompanied me to Lahore in 1888, and has since rendered me very valuable assistance by communicating the oral traditions of the Kashmirian *Paṇḍits* as well as the results of his own researches on many points connected with *Kalhana's* narrative and with the ancient topography of the country. *Paṇḍit Govind Kaul's* spirit of scientific enquiry and his thorough acquaintance with the history and geography of his country which attracted already in 1875 the notice of Professor Bühler², have enabled him to find new explanations for many difficult passages of the *Rājatarāṅgiṇī*. These explanations which will be duly noticed in the second Volume, have frequently influenced me in the selection of readings for my text. I owe to *Paṇḍit Govind Kaul* a careful collation of the MSS. R G, which was made before I obtained the use of the archetypus. *Paṇḍit Govind Kaul's* aid has also facilitated my collating the archetypus for the first half of the text, and when his subsequent absence from Lahore prevented him from assisting me further in this task, he still continued to render valuable help in connection with the reading of proofs. I have received equally useful assistance for the second half of the text from a younger Kashmirian scholar, *Paṇḍit Mukundaśarmā*, who also prepared under my directions provisional indices to the *Rājatarāṅgiṇī* of which I have availed myself with advantage when revising the text of cantos vii. and viii. I am indebted to both scholars for much information on Kashmirian topics without which a correct comprehension of *Kalhaṇa's* text is unattainable, and I gladly take this opportunity to thank them publicly for the unflagging zeal and industry which they have shown in collecting it. I trust that the services they have thus rendered to all students of the *Chronicle of Kashmir* will meet with due recognition in their own country.

If I have left it to the last to mention my friend *Paṇḍit Dāmodar*, Head *Paṇḍit* of His Highness the *Mahārāja's* *Pāṭhaśālā* at Srinagar, it is merely because the distance at which we were placed from each other, did not allow me to appeal as frequently as I wished, to his wide learning in matters relating to the text of *Kalhaṇa*. *Paṇḍit Dāmodar* possesses a very intimate acquaintance with all that the Sanskrit poets of Kashmir have produced, and is thus, perhaps, better qualified than anybody else to expound the intricacies

1. Here I may mention that for convenience of reference the terms *श्वर* and *गु* where they stand for *श्वर* and *गु*, and a few other abbreviations of this kind have been treated as proper names.

2. See Professor Bühler's *Kashmir Report*, p. 27.

cies of Kalhana's style. He has always been most ready to help me in collecting MSS. of texts bearing on the Rājatarāṅgini.¹

Ever since I first visited the Vale of Kashmir and formed the plan of editing the Chronicle of its earliest rulers, I have enjoyed every facility and help for my work which its present Government could afford me. It has therefore, been a source of sincere satisfaction to me to be permitted to dedicate this Edition to His Highness MAHARAJA PARTAB SINGH, G.C.S.I., as a slight mark of my deep gratitude and respect.

I must record my sincere thanks to His Highness RAJA AMAR SINGH K.C.S.I., Prime Minister of the State, who has helped me on all occasions and who by encouraging every effort directed towards the preservation of the monuments of the ancient culture and literature of Kashmir, worthily continues the best traditions of the rule of His Highness the late Mahārāja Ranbir Singh. Under the presidency of His Highness Rāja Amar Singh, the Kashmir State Council sanctioned a liberal grant towards the publication of the Rājatarāṅgini. This has made it possible for me to bring out the present Edition in a form which, I hope, will not be found unworthy of the distinguished patronage it has received. By a further grant which the State Council was pleased to sanction at the proposal of His Highness Rāja Amar Singh, I was enabled to undertake during the Summer vacation of 1891 an archaeological tour in the Eastern part of the valley of the Kashmir and in the adjoining alpine districts, and to collect, partly by means of excavations, fresh materials for the study of the antiquities of the country. These I hope to utilize in the second Volume of the present work.

My thanks are due to Colonel W. F. Prideaux, B.O.S.C., Resident in Kashmir, for having recommended my work for the patronage of the State Council. Himself a scholar deeply interested in the History and Geography of the East, he has never failed to accord me his generous support and aid in all matters affecting the progress of my researches in Kashmir.

The late Lieutenant-Governor of the Punjab, Sir James Lyall, G.C.I.E., K.C.S.I., at the recommendation of the Director of Public Instruction, J. Sime, Esq., LL.D., was pleased to aid this publication by a liberal subscription for which I offer my grateful acknowledgment.

For the drawing reproduced in the *Vignette* of the title page, I am indebted to my friend Fred H. Andrews, Esq., Vice-Principal of the Lahore School of Arts, who gave me his valuable help during part of last year's archaeological tour in Kashmir. Mr. Andrews' drawing shows the temple of *Mārtand*, famous in the Annals of Kashmir, as we saw it in its present state of ruin.

I must lastly thank the Superintendent of the Education Society's Press for his ready assistance in all matters relating to the typography of the Volume. It will be due largely to his care if the number of misprints is not found so large as might have been anticipated from the difficulties under which the reading of the proofs had sometimes to be carried on.

---

1. At the time that these pages are passing through the press news reaches me that this most learned and amiable of all Kashmirian scholars has fallen a victim to the epidemic now raging in the Valley. By the death of Pandit Damodar who is scholarly acquirements and nistic gifts was *facile princeps* among the Pandits of Srinagar, Sanskrit learning in Kashmir has suffered a service loss. My lamented friend had set himself the task of continuing the Rājatarāṅgini from the time of Akbar to the present date, and from what I had seen of the parts composed I may say that had he been spared to complete it, his work would have shown that Kalhana could have found for generations past no worthier successor.

I hope to give in the second Volume of this Edition exegetical notes on the text of the *Rājatarāṅgiṇi* with a running commentary on those points of Kalhaṇa's narrative which are of interest for the history, archaeology and topography of Kashmir. It will also contain an introduction to the work, complete indices and, if possible, a map showing the ancient geography of the country as ascertained from the *Rājatarāṅgiṇi* and other Kashmirian texts. The second Volume will be published as soon as the scanty leisure I can spare from teaching and office duties will permit me to complete the arrangement of the materials which I have collected during the last four year.

M. A. STEIN

SENATE HALL,

LAHORE :

June 7th, 1892.

LIST OF ABBREVIATIONS

A = *Rājānaka Ratnakaṇṭha's codex.*

A₁ = *Rājānaka Ratnakaṇṭha's own handwriting.*

A₂, A₃, A₄, A₅ = *Later annotators of Rājānaka Ratnakaṇṭha's codex (see Preface, pp.x—xii.).*

R = *MS. of P. Razdān Balabhadra.*

G = *MS. of P. Govind Kaul.*

C = *Calcutta Edition, 1835.*

P = *Paris Edition, 1840.*

Edd. = *Calcutta and Paris Editions.*

corr. = *corrected.*

cf. = *compare.*

N.B.—*The figures preceded by C., shown at the foot of the pages, refer to the verse numbers as marked on the margin of the Calcutta Edition.*

राजतरङ्गिणी ।

॥ प्रथमस्तरङ्गः ॥

ॐ स्वस्ति ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भूषाभोगिर्गणारजरोचिःसिचरत्नधारवे । नमः प्रलीनमुक्ताय हरकल्पमहीदहे ॥१॥
 भालं वक्षिशिखाङ्गितं दधदंभिभोगं वदन्संभृतक्रीडस्कुण्डलितजृम्भितं जलपिञ्जळायाच्छकण्डवक्षिः ।
 वक्षो विभदहीनकञ्चुकैकितं बद्धाङ्गनार्धस्य वो मायः पुण्वलम्भणोस्तु वक्षसे वामोद्य वा दक्षिणः ॥२॥
 वन्धः कोपि द्रुधास्यन्दास्कन्दी स सुकवेर्गुणः । येनायाति यद्वाःकायः स्यैव स्वस्य परस्य च ॥३॥
 कोन्यः कालमतिक्रान्तं नेतुं प्रत्यक्षतां क्षमः । कविप्रजापतीस्त्वयक्ता रम्यनिर्माणशालिनः ॥४॥
 न पश्येत्सर्वसंवेद्यान्भावान्प्रतिभया यदि । तदन्यद्विष्यदृष्टिस्त्वे किमिव ज्ञापकं कवेः ॥५॥ ८
 कथाद्वैर्ध्यानुरोधेन वैविध्यैप्यप्रपञ्चिते । तद्वच्च किंचिदस्येव वस्तु यदधीतये सताम् ॥६॥
 ज्ञाप्यः स एव गुणवानागरेष्ववहित्कृता । भूतार्थकथने यस्य स्येयस्येव सरस्वती ॥७॥
 पूर्वैर्वैदं कथावस्तु मयि भूयो निबध्नाति । प्रयोजनमनाकर्ण्य वैमुख्यं नोचिनं सताम् ॥८॥
 वृष्टं वृष्टं नृपोदन्तं बद्धा प्रमथमीयुषाम् । अर्वाङ्कालमवैर्वाता यत्प्रबन्धेषु पुर्वेते ॥९॥
 वाक्ष्यं किंचिदिव तस्मादस्मिन्भूतार्थवर्णने । सर्वप्रकारं स्खलिते योजनाय मनोद्यमः ॥१०॥ युगलकम् ॥ 10
 विस्तीर्णाः प्रथमे मन्थाः स्मृत्यै संक्षिप्तो वचः । सुव्रतस्य प्रबन्धेन छिन्ना राजकथाभयाः ॥११॥
 या मथामगमधैति सापि वाच्यप्रकाशने । पाटवं वृष्टवैदुष्यतीमा सुव्रतभारती ॥१२॥
 केनाप्यनवधानेन कविकर्मणि सत्यपि । अंशोपि नास्ति निर्दोषः क्षेमिन्द्रस्य नृपावली ॥१३॥
 वृणोत्वरं पूर्वैर्वरिषन्था राजकथाभयाः । मम त्वेकादश गता मत् नीलमुनेरपि ॥१४॥
 वृष्टैश्च पूर्वैर्भूमर्तुमतिष्ठावस्तुशासनैः । प्रशस्तिपटैः शास्त्रैश्च शान्तोशेषभ्रमरुनः ॥१५॥ 15
 द्वापञ्चाशत्तमाज्ञायधंशाद्यास्मरचृपान् । तेभ्यो नीलमतावृष्टं गोवन्दादिचतुष्टयम् ॥१६॥
 बद्धा द्वादशभिर्दन्धसहस्रैः पार्थिववलिः । शङ्कहानतिना येन हेत्वारार्जविजन्मना ॥१७॥

१. ') The aksharas विक written at the end of the first line in A₁ have been destroyed in binding; G and Edd. read as above; R भूषाभोगनारः afterwards corrected as above.—') A₁ gloss वक्षः.—' हर being effaced at the end of the second line, has been supplemented by A₁. २. ') A₁ gloss अभिन्वान् कुकुम् च.—' These three aksharas being faintly visible in the handwriting of A₁ have been repeated by A₁.—') A₁ gloss सर्पः कुण्डलं च.—') A₁ gloss विषः; A₁ gloss विषं च कुकुम्.—') A₁ कञ्चुकः; f smeared over. ३. ') Thus corrected by A₁ or later hand from वनः; G and R येना, य. ') The aksharas वायु effaced in A. ४. ') A₂ gloss वृष्टः. १६. ') A₂ gloss कवयः. १७. ') Thus corrected by A₁ from A₁ 'वैर्वा' वृषावलिः; पार्थिववलिः also in G R.—' To this word, marked by brackets in A₁, seems to refer a much effaced gloss or *varia lectio* written by A₁ or A₂ in the margin, looking like ककुम् (?). ') The akshara वा written at the beginning of a line has become unreadable; हेत्वारार्जवि repeated in margin by A₁.

- तन्मतं पूर्वमिहिरो वृद्धाशोकादिपूर्वार्धम् । अष्टौ लवारीवृषपीम्बस्मिन्मन्त्रे न्यदशब्दत् ॥१८॥ युगलकम् ॥
 वेपथोकादयः पञ्च श्रीच्छंखिलाकरोद्भवीत् । तान्हापञ्चाशती मन्थाप्लोकस्तस्य तथा शयम् ॥१९॥
- 20 आशोकादिभिमन्योर्वै गोप्ताः पञ्च मरीभुजः । ते हापञ्चाशती मन्थादेव लम्भाः पुरातनैः ॥२०॥
 इवं नृपाणामुक्तास्ते ह्रास्ते वा देशकालयोः । भेषज्यभूतसंवाविकथा युक्तोपयुज्यते ॥२१॥
 संक्रान्तप्राक्तनान्तव्यवहारः ह्रस्वतसः । कस्येदृशो न संदर्भो यदि वा इदयंगमः ॥२२॥
 क्षणमङ्गिनि जन्तूनां स्फुरिते परिचिन्तिते । मूर्धाभिषेकः शान्तस्य रसस्वाद्य विचार्यताम् ॥२३॥
 तदमन्तरसवन्तुन्दरेवं निपीयताम् । भोजशुक्तिपुटैः स्पष्टमङ्ग राजतरङ्गिणी ॥२४॥
- 25 पुरा सतीसरः कल्पारम्भात्मृति भूरभूत् । कुक्षौ हिमाद्रेरर्कोभिः पूर्णा मन्वन्तराणि वद् ॥२५॥
 अथ वैवस्वतीधिसिन्धुमन्त्रे मन्वन्तरे छरान् । बुधियोपेन्द्रवद्वादीनवतार्य प्रजासजा ॥२६॥
 कश्यपेन तदन्तःस्थं वातविद्या जलोद्भवम् । निर्ममे तत्सरो भूमौ कदमीरा इति मण्डलम् ॥२७॥ युगलकम् ॥
 उषहैस्तनःप्वन्ददण्डकुण्डातपत्रिणा । यस्त्वर्वागाभीशेन नीलिनं परिपात्यते ॥२८॥
 युशोन्मुखी नागमुखापीतभूरिपया खविम् । गौरी यत्र वितस्तात्वं वाताप्युज्जति नोचिताम् ॥२९॥
- 30 शङ्खपद्ममुखिर्नैर्नानारत्नावभासिभिः । नगरे धनदस्येव निषिभिर्मन्त्रिष्वन्ये ॥३०॥
 यत्तार्क्ष्यभीत्या प्राप्तानां नागानां गुप्तये ध्रुवम् । प्रसारितभुजं पुष्टं शैलमाकारलीला ॥३१॥
 मुक्तिमुक्तिफलभाभिः काष्ठकूपमुमापतिम् । पापसूदनतीर्थान्तर्ध्वं संपृच्छतां भवेत् ॥३२॥
 संध्यादेवीं जलं यस्मिन्ध्वेन निःसलिले गिरौ । दर्शनं पुण्यपापानामन्वयव्यतिरेकयोः ॥३३॥
 स्वर्धर्म्यर्थं ह्रुतमुर्मुंयो र्ध्यास्तमुग्निमवन् । गुह्यतां प्रतिगृह्णाति ष्वालाभुजवर्धनैः ॥३४॥
- 35 देवी भेदगिरिः शुक्ले गङ्गाज्जैदद्युवी स्वयम् । सरोन्तर्दयते यत्र हंसकणां सरस्वती ॥३५॥
 नन्दिक्षेत्रे हराबासपासादे सुचरार्पिताः । अद्यापि यत्र व्यज्यन्ते पुत्राचन्दनविन्दवः ॥३६॥
 आलोक्य शारदां देवीं यत्र संयाप्यते क्षणात् । तरङ्गिणी मधुमती वाणी च कविसेविता ॥३७॥

१८. ¹) पूर्व of A₁ has been struck out and पद्म written above by A₂; पद्म also in G R.—²) Thus A₁; some of the letters having become faint, A₂ (P) has written in margin पूर्वार्धम्; A₄ adds the gloss अशोकादीनां पूर्वार्धम्. १९. ¹) छद् corrected by A₁; original reading, smeared over, perhaps छ. २०. ¹) A₂ marginal gloss मन्त्रिमन्त्रिः सकाशात् अशोकाया आ अशोकायमन्त्रात् वे पञ्च राजानः उक्ताः.—²) Thus A₁; G R Edd. read 'सती'. २२. ¹) सु of A₂ corrected by a later hand into सु; G R read सु. २६. ¹) A₂ gloss in margin विरोधिर्यस्येन नीलनागेन विरोधात् इति प्रसिद्धः; A₄ interlinear gloss विरानागस्येन. २९. ¹) The following gloss has been written in margin by A₂ in red ink and partly retraced by the same hand in black ink. Words shown in brackets, having now become illegible in A₁, have been restored from copy in B: युशोन्मुखी कु[मारसमुत्थी कम्परामि]युशी च नागमुखापीतभूरिपया: [नागमुखेन यत्र द- वनेन आपातं भूरि]पया: पुण्ये यस्याः सा । नागानां मुखेन आपीतं भूरि पयो यस्याः यत्र वा गौरी पार्श्वी वित[स्तात्वं] वातापि उचितां उचिन् इच्छा मोक्षति न स्वयति स्वर्[ग]ि से. [विको नात्य[त्रि]ख्यः गौरीयोचितां खिं युशोन्मुखीस्वा[विका] वित[स्तात्वं] वि न स्वयति स[वा]पि सत्कार... ३२. ¹) A₂ adds between the lines the gloss कपटेन्द्रे and in margin कीटक्षिरपात्रे कोटमात्र- कल्पिष्ये. ३३. ¹) A₂ gloss युद्धनामविषये देवलपातसमीपस्थले.—²) Thus A₁; corrected by A₂ into वसे which has been copied in G and R.—³) A₂ gloss (smeared over) नीलशिखर इति प्रसिद्धः. ३४. ¹) A₂ gloss कम्पर[च्छे] स्वेन इति प्रसिद्धः; A₂ adds कम्पर कम्पर[च्छे] विषये.—²) सु supplied between the lines by A₂. ३५. ¹) A₂ marginal gloss देवा आह इति प्रसिद्धा.—²) A₂ gloss हंसवागीश्वरी. ३६. ¹) A₂ gloss नरनामपात्रे. ३७. ¹) A₂ marginal gloss श्रीक्षेत्रे हरेत् इति प्रसिद्धे स्थाने हरेत्वाचनं सति.

चक्रभृद्विजयेशादिकेशवेज्ञानभूषिते । तिलांशोपि न वचस्ति इध्वास्तीर्षैर्विष्कृतः ॥३८॥
 विजीयते पुण्यवलेर्षतेषु न हस्तिजगाम् । परलोकागतो भीतिर्बेस्तिविषयतां परम् ॥३९॥
 लोभ्यज्ञानगृहाः क्षीने स्वस्थनीरास्पदा रथे । बाहोर्विरहिता वक्र निम्नानि निरुपद्रवाः ॥४०॥ 40
 असन्तापार्हतां जगन्मय पित्रां विमिर्मिते । गीरवादिष तिम्रांशुर्षिरे श्रीध्वेयपीनताम् ॥४१॥
 विद्यावेदमानि तुङ्गानि कुङ्कुमं सहितं पयः । शस्तेति वक्र सामान्यमस्ति विदिवतुल्यम् ॥४२॥
 धितोऽस्यां रजसूः आप्ता तस्यां धनपतेर्हेरिन् । तत्र गीरीपुङ्गवः शैले वचस्तिव्रजि मण्डलम् ॥४३॥
 तत्र कौरवकौन्तेयसमकालमवाप्तकली । आ गोवन्दास्मरन्ति स्म न हापञ्चाशत् नृपान् ॥४४॥
 तस्मिन्काले ध्रुवं तेषां कुङ्कुमैः क्षादयपीभुजाम् । कर्तारः कीर्तिकावस्य नामभूषकविषयतः ॥४५॥ 45
 भुजवनतच्छायां येषां निवेद्य महीजसां जलधिरक्षमा मेदिन्यासीदसावकुतोभया ।
 स्मृतिमपि न ते यास्ति क्षमाया विना वरुण्यं वक्रतिमहते कुर्मस्तस्मै नमः कविकर्मणे ॥४६॥
 वेद्यासाधेयकुम्भशायितवरां येपि भिन्नं लेभिरे वेद्यामप्यवस्तुरा नृपवयो मेहेव्यहधन्निद्रकाः ।
 तांस्तोकोयमथैति लोकतिलकान्स्वधेऽज्जातामिव भातः सत्कविकृत्य किं स्तुतिशतैरप्यं जगत्सं विना ॥४७॥
 अक्षयवृष्टाधिकामप्यशतशर्षिर्षति नृपाः । अवीपलंसे कश्मीरान्गोवन्दायाः कलौ युगे ॥४८॥
 भारतं हापराग्नेभूहर्तयेति विमोहिताः । केचिदेतां नृपा तेषां कालसंख्यां वचक्रिरे ॥४९॥ युग्मम् ॥
 लब्धाधिपत्यसंख्यानां वर्षाण्यसंख्याय भुभुजाम् । भुक्ताकालात्कलेः शेषो नास्त्येवं तद्विचर्जिताम् ॥५०॥ 50
 क्षतेषु वदह्य सार्धेषु भ्यधिकेषु च मूलैः । कतेर्गतेषु वर्षाणामभूषणरुपाण्डवाः ॥५१॥
 लौकिकेभ्ये चतुर्धशे शककालस्य साम्यम् । समत्याभ्यधिकं यानं सहस्रं परिवत्सराः ॥५२॥
 प्रायस्तृतीयगोवन्दादारभ्य शरदां तदां । हे सहस्रे गते विंशदधिकं च क्षतवयम् ॥५३॥
 वर्षाणां हादशक्षती षष्टिः वज्रिध संयुता । भूभुजां कालसंख्यायां तद्वापञ्चाशतो मता ॥५४॥
 क्षादावृत्तं क्षतेनाभ्यैराह्य विषसिखण्डिबु । वक्रारैः संहिताकरिरेवं दशोप निर्णयः ॥५५॥ 55

३८. ¹) A₂ gloss चक्रभृद्विजयेः चक्रभृद्विजयेः इति प्रसिद्धः विजयेः ईशानः विजयकाशो इति प्रसिद्धः. ३९. ¹) Thus corrected by A₂ from A₁ पुण्यः; G and R read पुण्यं, the latter with the v. l. मोक्ष. ४०. ¹) Thus emended in G; A R सुस्थ. ४१. ¹) A₁ असन्तापहतां; corrected in-margin by A₂ as above.—) A₂ gloss कश्मीरान्. ४२. ¹) A₂ adds a gloss in margin which has partially become effaced; words in brackets supplemented from copy in R: [विद्या]विकं क्षा[सापर्वे]र्षते रथे[व]क्ष[प्र]जायते चिदिषेति पुनर्न [स]त् वक्र क-मतीनपुङ्गवे सामान्यं साधारणमस्ति सर्वत्रपीनतां सुममिति वापय विद्याधिकं अनुपमं अनुपपन्नं वक्रवाति चिदिषेति पुनर्न [स]त् वक्र साधारणं नास्तीति व्याख्याकरणेन । यथासाधाम्ब-मिति वागान्तरं वचपि सङ्गच्छत इव सयापि नेतस्त्वनीपीनम् । उन्वीनज्ञापादाह अनुपुनरि वि सर्वेषु पञ्चमा[स]रस्य लघुतयेव सर्वेव हसनात् । वक्रं पञ्च[म] लघु सर्वेव इत्यारि. ४३. ¹) G has the reading यः in margin. ४४. ¹) A₁ had भावन्दाह; यो supplemented by A₂; A₂ adds a gloss in margin which has become partially effaced (words in brackets from R): आ गोवन्दाह वृत्तविगोवन्दाह आ नृप[वि]र्षाणां नम्यं व[र्]ज[वि]त्सा अधिगीनपञ्चा[स]र-अ [अ]भ्ये क[व]चो न स्मर[न्ति] स्म अस्यानि .....]. ४५. ¹) Thus A₁; corrected by a later hand into कुङ्कुमैः which reading is found also into G and R.—) A₂ gloss राज्ञां. ४६. ¹) A has युजतस्वन, with figures indicating transposition, written by an old hand; G and R read as above. ४७. ¹) A₂ writes क्षरा above पदाः क्षरा smeared over by later hand.—) A₂ in margin सर्वोप्यं; R सर्वो by another hand. ४८. ¹) A₂ gloss भव्यवत् युग्मेनाह.—) A₂ gloss हापञ्चाशतिसंख्याः. ४९. ¹) A₂ gloss युजं.—) A₂ wrote तित 'जां but altered thereafter as above. ५०. ¹) A₂ marginal gloss विप्राशयधिकं वर्षाणामभूषणरुपाण्डवा इत्यर्थः. ५१. ¹) A₂ मता. ५२. ¹) A₁ वचक्रिरे; corrected by A₂ into वचरि and explained by marginal gloss तेषां षष्टिः. (The mistake of A₁ is due to the resemblance of Śāradā व and ष).

- आसम्पन्नाश्च मुनयः शासति इत्थं सुधिष्ठिरे नृपतौ । बद्धिकपन्धविभुतः शाककालस्तस्य राज्यस्य ॥५६॥
 कश्मीरिन्द्रः स गोनन्दो वैष्णवगुरुलघा । विद्या कैलासहासिम्मा प्रतापी पर्वुषास्यत ॥५७॥
 विशाव रेहं रोषारोर्षिषाक्षेपभवादिभ । भृगीवस्मत्तरङ्गाङ्गे भेजे तस्य भुजे स्थितिम् ॥५८॥
 सावानकार्यनाहूतो जरासन्धिन बन्धुना । न संदरोष कंसारोर्मयुरां द्रुमुर्मिलैः ॥५९॥
 60 तेनोपकूलं कालिन्ध्याः स्कन्दाचारं निबध्ना । यादवीहसितैः सार्धं बोधानां मीलितं वशः ॥६०॥
 एकदा सर्वतो भयाः स्वसेनास्त्रानुमुद्यतः । न संदरोष बोद्धारं संगरे लाङ्गलध्वजः ॥६१॥
 ततोस्तुल्यौजसोर्वुदे विराय करवर्तिनी । सम्यो विजयसंदेहे किं जयसम्पन्नभयः ॥६२॥
 अथ शास्त्रसत्तैरङ्गैरातिलिङ्ग रणाङ्गने । भुवं काश्मीरिक्तौ राजा यादवस्तु जयभियम् ॥६३॥
 गतिं पथीरद्वलभां तस्मिन्नुक्षत्रिभे गते । श्रीमान्दामोदरो नाम तत्सुनृभृत क्षितिम् ॥६४॥
 65 भोगयोगोर्जितं राज्यं प्राप्तावापि भूपतिः । आवाप्तिवृत्तं मामी मोपलेमे स निर्वृतिम् ॥६५॥
 अपोपसिन्धु गान्धारीः सज्जे कन्यास्वयंवरे । मिमन्स्य शुभावांतीतान्मृच्छोप्येण्यरोर्धुम् ॥६६॥
 तत्तत्सत्त्वाविसरम्मासानदूरस्थिताम्पति । वाङ्माभूजुजिगीवाजिरेणुपस्तनभस्तला ॥६७॥
 तदाहमे विवाहोत्सा निप्रति स्म पतिवरा । आसीनु सुपुत्रभीणां गान्धारेषु स्वयंवराः ॥६८॥
 तदाक्रान्ताद्वहकः स चक्रावुषसंगरे । चक्रधाराध्वना भीरवक्रवर्ती दिवं यवौ ॥६९॥
 70 अन्तर्धर्त्री तस्य पत्नी तदा यदुकुलोद्भवः । राज्ये यशोवर्ती नाम द्विजैः कृष्णोभयेचवत् ॥७०॥
 तस्मिन्काले स्वसचिवांस्तादृशाग्निबन्धवीवरत्नं । इमं पौराणिकं लोकमुरीवं मधुसूदनः ॥७१॥
 कश्मीराः पार्वती तव राजा जेयो हरांशजः । नाचज्ञेयः स दुष्टोपि विदुषां भूमिमिच्छता ॥७२॥
 पुंसां निर्दोषा भोज्ये इव याः स्त्रीजने इदाः । प्रजानां मातरं तास्त्वामपश्यन्नेवतामिव ॥७३॥
 अथ वैजयन्ते मासि सा देवी दिव्यलक्षणम् । निर्दग्धस्त्वाम्बयन्तरोरङ्कुरं छुदुवे छतम् ॥७४॥
 75 तस्य राज्यभिक्षेकादिविधिभिः सह संभृताः । द्विजेन्द्रैर्मिरवत्यन्त जातकर्मादिकाः क्रियाः ॥७५॥
 स मरेन्द्रभिवा सार्धं लम्बवान्बालभूपतिः । नाम गोबन्ध इत्येवं नरा पैतामहं क्रमात् ॥७६॥
 आस्तां बालस्य संगदे हे प्राप्नोति तस्य वृद्धये । एकां पयःप्रसविणीं सर्वसंपत्पयः परां ॥७७॥

५६. ') See *Brihat Sankhita* XIII. 8.—A₁ marginal gloss रत्नकोशाख्ये ज्योतिर्विषये एषा आर्या । यस्मात्प्राचीनं रत्नमाना विहिता श्रीपतिना.—In A a later hand, not met with elsewhere, adds in margin a gloss which has faded in parts (words in brackets supplied from R): आसम्पन्नास्तसि एकैकस्मिन्विषये शतं शतं परांमि हर्षागमिति वचनात् तस्मिन्ने मयास्व-
 स्थानास्वभर्त्ता काश्मीरिस्थसिद्धलौकिकसंघस्यपरिद्वानार्थमित्युक्तमन्वयमप्येपीहानीतम् । बद्धिकेति तस्य राज्यस्य सुधिष्ठिरी-
 बराजस्य च शाककालः पुरीकः एतेषु षट्सु सार्धैस्त्रिंशद्वारिकः सिपन्ध्याद्यधिकपरत्वात् [५५: स] बद्धिकपन्धविभुतः २५२६ एतां [५] ता
 बर्षेभ्यश्च जितः योगैकयुगं [५] लब्धौ भवति ३१७९ अथं शाककालो वर्तमानशाककालो भवति इत्यन्वाहारः] गणितस्यवधारणं लौकिकः
 शाककालः शास्त्रिणाहनीयः भवति इत्यर्थः ३१७९ एतापत्यमिति कल्मेगताव्युक्त्ये याने शास्त्रिणाहनीयवित्थयैः तदर्थं प्रकृतिसूत्रम् । कल्प-
 पर्वर्षं मनवः षट् तस्याव्याचक्षुर्द्वयं चिपयव भीमि कृत्वासीति पुनर्योगकयुगाः शाकान्प्राप्नोति इति १०. ') A₁ writes in place of
 the last three aksharas व...; A₂ has filled up the lacuna with हसितैः, striking out व. १२. ') Thus A₁; A₂ reads
 वरपञ्च; G and R follow A₁. १३. ') Thus corrected by A₂ from 'रत्नौ. १६. ') Thus corrected by A₂ from A₁
 पुत्रुणा. १८. ') Doubtful. Thus A₁; A₂ reads विप्रते, also copied in R; G has विप्रति. १९. ') Thus A₁; A₂
 तथा.—') Thus corrected by A₂; A₁ reads 'चक्र सचक्र'. २०. ') Thus A₁; A₂ यजोवर्ती. २१. ') Thus
 corrected by A₂ from A₁ स्वसिवा.—') A₂ gloss राजावस. २२. ') Thus corrected by A₂ from A₁ 'रा' पवती.—') A
 later hand (perhaps A₂) in margin देवविष्णोस्तुतः.—') A₂ in margin स्वात्मने. २४. ') A₂ gloss यजोवती.
 २५. ') A₂ gloss यजोवती.—') A₂ reads यजोवती.—') A₂ has the marginal gloss भुवि: below which यजोवती is written,
 perhaps, by the same hand.

तस्यावन्वयप्रसादस्य रक्षन्तः पितृमन्त्रिणः । पार्थिवेभ्यो ददुर्धितानमिभित्तस्मिन्नेष्वपि ॥७८॥
 अनुद्धां ननुतिष्ठन्तस्याव्यक्तं शिशोर्वचः । कृतागसमिवात्मामममवन्वाधिकारिणः ॥७९॥
 पितुः सिंहासनं तेन क्रामता बालभूभुजा । नोत्कण्ठा पारपीडस्य तन्वमानाङ्गिणा हता ॥८०॥ 90
 नं चामरमरुदोलकाकपक्षं नृपासने । विशाख मन्त्रिणो गृण्यन्मजानां धर्मसंज्ञकम् ॥८१॥
 इति काठमीरिको राजा वनेमानः स शैशवे । साहायकाव समरे न निष्पे कुशपाण्डवैः ॥८२॥
 आस्रावमङ्गाभिर्नटनामकृत्वास्ततः परम् । पञ्चमिश्रान्महीपाला ममा विस्मृतिसागरे ॥८३॥
 अथाभवह्रुवं नाम भूपालो भूविभूषणम् । वेल्लघशोदुगुलावाः प्रीतिपात्रं जयभियः ॥८४॥
 यस्य सेनानिनादेन जयदौघिघ्रादायिना । निन्दिते वैरिणभिर्यं दीर्घनिद्राविधेयताम् ॥८५॥ 85
 तेन बोधशर्मिलैर्दीर्घीनामश्मवेदमनाम् । कोटिं निष्पाद्य नगरं लोलैर्निरसीयत ॥८६॥
 वस्त्रावहारं सिद्धयौ लेवारं हिजपर्वदे । स चामनिन्द्यशौर्यभीरादरोह महाभुजः ॥८७॥
 कुशेशयाक्षस्तंभुजः प्रतापकुशलः कुडाः । कुरुहारारंभारस्य दाताभूतद्वन्द्वतरम् ॥८८॥
 ततस्तस्य हतः प्राप रिपुनागकुलान्तकः । धुर्यः शौर्यभयः भीमान्छगेन्द्रः पार्थिवेन्द्रताम् ॥८९॥
 स खगिखानमुषयोः कर्ता मुख्यपहारयोः । हरहाससिन्धैः कृत्यैः क्रीतांसोकाङ्कमायौ ॥९०॥ 90
 अनर्धमहिमा दीर्घमयसावद्विभूतः । अथ साधर्यययौभुसुरेन्द्रस्तस्मिन् नृपः ॥९१॥
 शतमन्युः शान्तमन्योर्गौत्रभिभोत्ररक्षिणः । लेभे यस्य सुरेन्द्रस्य सुन्दरो नोपमानताम् ॥९२॥
 दंष्ट्रेशान्तिके कृत्वा सौरकाक्ष्यं स पत्तनम् । भीमान्विहारं विदधे नरेन्द्रभवनाभिधम् ॥९३॥
 तेन स्वमण्डलेखण्डयशसा पुण्यकर्मणा । बिहारः सहकृतोदारो निर्मितः सौरसांभिधः ॥९४॥
 तस्मिन्निःसंतनौ राक्षि प्रशान्तेन्यकुलोद्भवः । बभार गोधरो नाम समुधरवार पराम् ॥९५॥ 95
 गोधराहस्तिशालाक्ष्यममहारमुदारपीः । स प्रदाय हिजन्मभ्यः पुण्यकर्मा दिवं ययौ ॥९६॥
 तस्य सन्तुः सुवर्णाख्यस्ततोभूत्स्वर्गशोधिताम् । सुवर्णमणिकुल्यायाः कारालं यः प्रवर्तकः ॥९७॥
 तस्य नृजंजको नाम प्रजानां जनकोपमः । बिहारमयहारं च जालोरकाक्ष्यं च निर्मेमे ॥९८॥
 शशीनरस्तस्य सन्तुः सिन्धि सिन्धिशीपतिः । ततः भीमान्ममाशीतो ररक्षस्तनशतमः ॥९९॥
 राजामयहारयोः कर्ता शमाङ्गासादानारयोः । लोभूदपुत्रः सुजामविहरार्धसमाभयो ॥१००॥ 100

७९. ¹) A₂ अनुद्धमनु. —²) A₂ gloss मन्त्रिणः. ८१. ¹) A₂ adds the following notes in the margin: हापस्थासन्पदभ्याम् अस्माकं पञ्चविंशत्युपा विष्णुः अन्वयोः तु हापस्थासति नृपाः । वत्पुत्रं मुक्तं आगमनात्स्मरन्ति म्य न हापस्थासन् नृपानिति ॥ and हापस्थासतो मन्त्रास्ताराव नृपा अस्मान्निर्दिष्टाः । पञ्चविंशत्युपा हन्तवियं न प्राप्ता । तत्र भाग्यमान्वायवः बालगो-
 नन्वास्ताः चत्वारः पुत्रे वर्णिताः । लघुनृपासाराभ्यः पञ्चमीरान्ता अहो वर्णिताः । ततः अपावहरशोकाक्ष्य इत्यादिना अशोकाक्षर-
 अभिमन्युवर्चसं पञ्च नृपा वर्णयन्त्ये (sic) । एवं साराव नृपा वन्धान्तरान्वीक्ष्य वर्णिताः । अशोकाक्षः पञ्चविंशत्युपा एव ॥ एवं
 सर्वे हापस्थासति नृपाः ॥ ८६. ¹) A₂ marginal gloss चतुरासितसहस्रं नगरविषयः. —²) A gloss below this word has
 been smeared over with yellow paint; it appears to be लो-व (Lohab?). ८८. ¹) Thus corrected by A₂ from A₁
 "दवाक्ष्य"; "ज्ञात" also in G and R. —²) An old gloss, apparently गङ्ग (?) has been smeared over with yellow paint;
 A₂ adds कुलम्. ९२. ¹) Thus corrected by A₂ from A₁ तस्य. —²) A₂ in margin न सुन्दरः समानताम्. ९३. ¹) A₂ reads
 खर. ९४. ¹) A₂ has the glosses गोधर and अस्तीहित. ९७. ¹) A₂ gloss in margin स्वमय नारो, smeared over
 and repeated between the lines by A₂. —²) A₂ gloss आर्चये. १००. ¹) This word has been left out by A₂ and
 supplied by A₂. —²) A₂ writes the glosses चतुरासित and चतुर over older glosses, apparently by A₂, which have been
 smeared over with yellow paint; the older glosses which can be traced only in single letters, seem to have been
 identical with those written above them by A₂. R has the glosses आङ्गल and चार (sic). A₂ puts a small *daya*
 after शमाङ्गासा, indicating the division of words.

- प्रयत्नः शकुनेस्तस्य भूपतेः प्रपितुष्वजः । अथावहदशोकात्म्यः सत्यसंघे वसुंधराम् ॥१०१॥
 वः शान्तवृजिनो राजा प्रपद्यो जिनशासनम् । शुष्कलेनवितस्तात्री तत्सारं स्तूपमण्डलैः ॥१०२॥
 धर्मारण्याविहारान्प्रवितस्तात्रपुरेमवत् । यत्कृतं वैत्यमुत्सेधावपिशान्यश्मैस्तनम् ॥१०३॥
 स वचनवत्या गेहानां लक्षैर्लक्षमीसमुज्ज्वलैः । गरीयसीं पुरीं भीमांशके श्रीनगरीं नृपः ॥१०४॥
 105 श्रीविजयेन्द्रस्य विनिवार्यं ह्यधामवत् । निष्कल्मषेणारममयः प्राकारो येन कारितः ॥१०५॥
 सभायां विजयेन्द्रस्य समीपे च विनिर्ममे । शान्तावसादः प्रासादावशोकेश्वरसंज्ञितौ ॥१०६॥
 म्लेच्छैः संष्ठादिते देशे च तनुष्णितये नृपः । तपःसंतोषिताक्षेभे भूतेशास्त्रकृप्री हतम् ॥१०७॥
 सोय भूमज्जलौकीभूत्रूलोकखरनायकः । यो यशःह्यधयां शुद्धं व्यपाद्वाण्डमण्डलम् ॥१०८॥
 वत्स्य दिव्यमभाभवत् कथाः भुतिपर्यं यताः । आधर्याचार्यतां यान्ति नियतं सुषुधामपि ॥१०९॥
 110 कोटिप्रेमिनिं सिद्धे हि स रसे शटकार्पणः । आसीत्स्त्रविरतां हनुं हेमाण्डस्यं ध्रुवं क्षमः ॥११०॥
 संस्तब्धमात्मः प्रविष्टेन तेन नागसरोन्तरम् । तारुण्यं फणिकण्ठानां निन्ये संभोगभवताम् ॥१११॥
 तत्कालप्रबलमेवबौद्धवादिसमूहजिह् । अबभूतोभवास्तिदस्तस्य ज्ञानोपदेशकृत् ॥११२॥
 विजयेन्द्रनन्दीदाक्षेचयेष्टेन्द्रापूजने । नस्य सत्यविरो राक्षः प्रतिज्ञा सर्वदाभवत् ॥११३॥
 पामे पामे स्थितैरैषांवनं प्रतिषिद्धवान् । स्वेनावहत् सततं नागः कोपि हृदयता ॥११४॥
 115 स हृदयहृष्टाम्लेष्ठाभिर्गोस्याखर्वेयिक्रमः । जिगाय जैत्रवात्राभिर्महोदयमर्गयमेखलाम् ॥११५॥
 ते वयोऽह्नितास्तेन म्लेष्ठाऽऽवावितमण्डलाः । स्थानमुज्झटडिम्बं तज्जनैरचापि गद्यते ॥११६॥
 जित्योर्ध्वं कन्यकुञ्जायां तत्रत्यं स न्यवेद्ययत् । पार्तुर्वैद्यं मित्रे देशे धर्मोद्य व्यनहारिणः ॥११७॥
 यथावहृदिमपामे व्यनहारधनाविभिः । सामान्यदेशयत्रार्थं तावदस्मिन्दि मण्डले ॥११८॥
 धर्मोध्यक्षो धनाध्यक्षः कोशाध्यक्षश्चभूपतिः । दूनः पुरोधा दैवतः सप्त प्रकृतयोभवन् ॥११९॥ युगलकम् ॥
 120 कर्मस्थानानि धर्म्याणि तेनाष्टादश कुर्वता । ततः प्रभृति भूयेन कृता यौधिष्ठिरी स्थितिः ॥१२०॥
 स विक्रमप्रभावाभ्यां समुपाजितया भिया । विदधे वारवालादीनमहारानुबधभीः ॥१२१॥
 हाराविर्षु प्रदेशेषु ममावोपायानुबधया । ईशानदेव्या तपस्या मातृचक्राणि चक्रिरे ॥१२२॥

१०१. 'A₁ writes the gloss हसलेनो between the lines and adds in margin: शुष्कलेनव वि(न)स्ता[म]सौ शुष्कलेनवित-
 स्तासी । द्वितीया द्विपचननेतम्. G adds to the gloss हसलेन another: उत्तरादिह.—' A₂ gloss योपविहारे. १०३. 'A₂ gloss
 विषयको; another gloss in margin smeared over with yellow paint and illegible, १०५. 'A₂ gloss सौधम्.—' A₂ reads
 वासायो.—' A₁ had first written विनिर्मा: (?) and then erased it. १०६. 'A₂ gloss आलस्यं. १०८. 'G gloss हन्त्र.—
 'A₁ Thus corrected by A₂ from A₁ अन्त्र. १०९. 'A₂ reads आधर्याचर्यतां.—' Thus corrected by A₂ from A₁
 निधय.—' Emended; A₂ G सुस. ११०. 'A₂ adds a marginal note, the last line of which has become faded; this
 has been copied by a different hand below and is shown in brackets: सिद्धे रसे कोटिप्रेमिनि सति । शटकार्पणे: स्वर्गशने:
 कृत्वा स राज्या ब्रह्माण्डस्य सुविरतां धूम्यतां दधुं दूरीकर्तुं ध्रुवं निधयेन क्षमः क्षम्योभूत् । कोटिप्रेमिनिदूरतयाविषयात्तदर्थं सुवर्णं शान्तुं
 [सन्कीर्णतया ब्रह्माण्डस्यापि पुरणं संनयेदिति नाप].—' A₂ reads 'वेदिपि.—' A₂ reads सुविस्ततां.—' Thus corrected by
 A₂ from A₁ कर्तुं; thus also in R and G.—' A₂ reads in margin ब्रह्माण्डस्य. ११६. 'The akshara व् has been effaced
 in A at the beginning of a line and supplied by A₂ at the end of the preceding one; G and R also वयो.—' A₂
 gloss निधयिता: ११७. 'A₂ reads 'कुञ्जायो.—' A₁ had सं; corrected into स which is found also G and R.
 ११८. 'Thus corrected by later hand from A, 'दाह; G and R read as above.—' A₂ reads 'राज्ञां. १२१. 'A₂ reads
 वनवातां. R has the gloss वारवालो. १२२. 'The faded gloss of A₂ [व]स्त्रिधानाविहृ has been repeated in margin by A₂.

भुतगन्धिपुराणः स ध्यासान्नेवासिनो नृपः । सेवनं सोदरादीनां नन्दीशस्पर्धना व्यभान् ॥१२३॥
 प्रतिष्ठां ज्येष्ठरुद्रस्य श्रीनगयी वितम्बता । तेन नन्दीशस्पर्धना न मेवे सोदरं विना ॥१२४॥
 विस्मारितो, निवृत्तकृत्यं कार्यव्यपतवैकरा । विदुरसोदरजलाश्रावकालामर्मुमाः ॥१२५॥ 125
 अथद्वयविजलास्थानादकस्मात्स्थितं पयः । स सोदराविस्मयार्दिं वर्णस्वारसमिग्निगैः ॥१२६॥ युगलकम् ॥
 प्रादुर्भूते तत्तस्मिंस्तीर्थे कृतनिमज्जनः । स नन्दिरुद्रस्पर्धनां मानी पर्वोत्तिमासदम् ॥१२७॥
 तेन जातु परीक्षाये निक्षिप्तः सोदरान्तरे । सपिधानावकः स्वर्णमुक्कुराः द्युधिरोदरः ॥१२८॥
 दिवद्वयेन सार्धेन भीनगार्जुन्रवाम्बलः । उन्मत्तः स महीमर्तुस्तस्य चिच्छेद संशयम् ॥१२९॥
 नृपं नन्दीश एवासौ भोक्तुं भोगानवातरत् । वृष्टावृष्टकिवासिर्विर्न मयेसावृण्वया ॥१३०॥ 130
 राघस्तस्य कदाचिन्नु नजतो विजयेभ्यस्वत् । वयावे काचिद्वला मोक्षनं मागमभ्याग ॥१३१॥
 यथेष्टमर्शनं दातुं ततोमेन प्रतिभुते । व्यवृणोदिकृता भूत्वा सा नृमांसाभयां कृताम् ॥१३२॥
 स सत्त्वहिंसाविरतस्तस्यै मांसं स्वविषहान् । अनुशां वददौ भोक्तुं वरा कौत्रं तदावकीन् ॥१३३॥
 बोधिसत्त्वोसि भूपाल कोपि सत्त्वोर्जितप्रवः । कारुण्यं प्राणिषु वृष्टं यत्सेवृके महात्मनः ॥१३४॥
 बौद्धभाषाभजानानो माहेश्वरतया नृपः । को बोधिसत्त्वो वं महे मां वेत्सीति जगद ताम् ॥१३५॥ 135
 पुनर्वमाथे सा भृपं भोतव्यं मय्ययोजनम् । अहं सुत्वापिता बौद्धैः कोपाहिमकुलैस्त्वया ॥१३६॥
 लोकालोकादिपार्थव्यास्तामस्यः कृतिका वयम् । बोधिसत्त्वैकशरणाः काकुल्यस्तमसः क्षयम् ॥१३७॥
 कोके भगवतो लोकनाथादारभ्य केचन । ये जन्तवो गतज्ञेया बोधिसत्त्वानपेहि ताम् ॥१३८॥
 सागतेपि न कुप्यन्ति क्षमायां योपकुर्वन्ते । कोर्धिं स्वस्त्वैव नेव्यन्ति ते विप्रधरगोष्ठतः ॥१३९॥
 बिहारमूर्धनिर्घोषैरुचिह्नः प्रेरितः खलैः । पुरा भवान्म्वधास्तोपाहिहारोहलनं वरां ॥१४०॥ 140
 महाशाक्यः स नृपतिर्न शक्यो बाधिषुं त्वया । तस्मिन्कृते नु कल्याणि भविता ते तमःक्षयः ॥१४१॥
 अस्महिता प्रेरणीयो बिहारकरणाव सः । इत्था स्वहेमसंभारं त्वया मतिनिवः खलैः ॥१४२॥
 तस्मिन्कृते न आयेत बिहारच्छेदैश्चसम् । तस्यं तत्प्रेरकाणां च मायधितं कृतं भवेत् ॥१४३॥
 कुद्वैर्बौद्धिगुण्याता स्वहर्षाय प्रधाविता । अनुशिष्टा समाहूयं बोधिसत्त्वैस्तदेत्यहम् ॥१४४॥ कुलकम् ॥
 तस्मात्सत्त्वातिरेकस्ते भिषादेवं परीक्षितः । क्षीणपापाय संवृतां स्वस्ति ते साधवाम्बहम् ॥१४५॥ 145
 कृतप्रतिभवे राक्षि बिहारकृतये पुनः । प्रहर्षोत्पुलनवना कृत्वादेवी तिरोदधे ॥१४६॥
 अत्र कृत्वाभने कृत्वा बिहारं वदुधापिपः । तत्रैव क्षीणतमसं कृत्वादेवीमसंभवम् ॥१४७॥
 बिषाव सोदरम्रासाहं नन्दिज्ञेने क्षमापतिः । भूतिशाय क्षमां कौशैः पूनां रत्नमयीं वदौ ॥१४८॥

१२३. ¹) A, gloss सृष्ट. G has the marginal gloss सोदरपदं यगतिवत्. १२४. ¹) A, reads तव. This various reading is not found in G and R.—²) A, gloss रिक्त. १२५. ¹) Thus A₁; also G and R. In A the various reading यथेच्छम् is indicated between the lines, perhaps by A₁. १२६. ¹) Thus corrected by A₂ from A, दातुं. G and R read मांस. १२७. ¹) A, reads तपय. १२८. ¹) A, कृपया.—²) A, विद. —³) A, मेच्छन्ति.—⁴) A, विष्णोदर. १२९. ¹) A, marginal gloss नृप बोधिसत्त्वैरुत्पुलनवना इत्येव वदन्मायिप संवृता. १३०. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ 'साक्यः; A₂ 'सत्त्वः. G and R have both 'साक्यः and 'सत्त्वः. १३१. ¹) A, gloss रागा. —²) A, gloss मतिनः कृतः. १३२. ¹) A, gloss राज्ञः. १३४. ¹) A, बोधाय (?) in margin; struck out. १३५. ¹) A, gloss सत्त्वाधिपयः.—²) A, जला. G reads 'प्रायेष्टसृष्टः.—³) A, gloss विदुः मय्यय. १३६. ¹) A, ततः. १३७. ¹) A, 'बन्धवस्य. G has both readings, R only that of A₂. १३८. ¹) A, as above; A, 'सौम्य'. —²) Thus A₁; A₂ सन.

धीरमोक्षवसीर्यान्तर्यगरात्र तपस्यता । ब्रह्माक्षमनिविष्टेन ध्यानिःस्पन्दमूर्तिना ॥१४९॥

150 राज्ञा कनककाशिन्याः क्षुधिरास्पृश्यकर्मणा । मन्त्रीशास्त्रशोभोत्कण्ठा तेजसीवत कुण्डतार्म् ॥१५०॥

हूतोदवावृत्तगीतक्षणे मर्तिमुत्थितम् । मरौ ज्येष्ठरुद्राय स्वांभरोधवभूततम् ॥१५१॥

मुष्णैश्चैव स पर्वन्ते प्रविष्टश्चीरमोक्षनम् । वल्ग्या सनं ववौ राजा सायुज्यं गिरिजापते ॥१५२॥

अपाशांककुलोत्पन्नो बहान्याभिजनेर्ब्रह्मः । भूमिं दामोदरो नाम जुगोप जगतीपतिः ॥१५३॥

ब्रह्मा जाज्वलितस्त्र्योषैर्मोक्षेश्वरशिक्षामनेः । श्वग्नापि भूयते यस्य प्रभवा भुवनाजुतः ॥१५४॥

155 हरप्रसादशोचणं सद्यश्चिन्तुरागिणा । बबन्ध लुक्षिवा सख्यं येन वैभवाः स्वयम् ॥१५५॥

कुनेर हव यो राज्ञामन्मः स्वाज्ञाविधाविनः । आविश्य गुह्यकान्दीर्यं गुह्यतेतुमवन्धयत् ॥१५६॥

खदे दामोदरीर्यं वसत्सावीत्स्वकृतं पुरम् । सेनुना तेन तथैच्छक्तुं संममः प्रतारणम् ॥१५७॥

दितं लोकेश्वरं किञ्चिद्विकीर्षोदसत्सत्त्वमः । रोहन्ति हा भिष्यत्युहः मितपुण्यतया नृणाम् ॥१५८॥

स हि कार्यावितुं यथैर्वतते स्म स्वम्पश्यते । सीर्षान्वहममयाव्येतुस्तोयविम्वशाग्नये ॥१५९॥

160 तपोविभूतवोधिन्वर्वा द्विजानामुद्यतेजसाम् । सावृष्टानपि वे कुर्तुः प्रभावस्य विपश्यम् ॥१६०॥

दायादाविक्रमैर्मेष्टां वृष्टा भूयः समुत्थिता । भीर्षिवावज्ञया राज्ञामपुनःसंभवा पुनः ॥१६१॥

भाट्यार्थमुत्थितः स्नातुं द्विजैः कैथिद्रुमुत्सितैः । शक्यस्तानाज्ञोजनं राजा स कदाविदयाच्यत ॥१६२॥

विषावुना वितस्तान्त्यर्वादे तेनापधीरितम् । तदा प्रभावात्ते तस्य तां धुमीममनो व्यभूः ॥१६३॥

सेवं वितस्ता वृष्ट्वानां भोगयास्मान्स तौरिति । उक्तोपि भार्याविहितामासासीत्सरिदादिति ॥१६४॥

165 भोज्यं दद्यामि नास्तीति विप्राः सर्पत क्षीरतम । तेनेत्युक्तस्तमश्वाप्यस्ततः सर्वो भवेति ते ॥१६५॥

अशेषमेकैवास्माकं भुत्वा रामायणं तव । शापस्य शान्तिर्मवितेत्यूचिरे ते ॥१६६॥

स दामोदरमुदान्तर्षीवन्वूरमुदन्ववा । शापोर्णधसधूमेन जनेरशापि लक्ष्यते ॥१६७॥

अद्याभवन्स्वनामाद्रुपुरत्रयविधाविनः । हृत्कलुष्ककनिष्ठकास्त्र्यास्त्रयस्तत्रैव पार्थिवाः ॥१६८॥

स बिहारस्य निर्माता जुष्को जुष्कपुरस्थं यः । जयस्वामिपुरस्थीपि शुद्धधीः संविधायकः ॥१६९॥

170 ते तुल्यकान्वयोभूता अपि पुण्याभया नृपाः । शुष्कलेत्रादिदेशेषु मज्जैत्यादि यकिरे ॥१७०॥

प्राज्ये राज्यक्षणे तेषां प्रायः कदमैर्ग्रमण्डलम् । भोज्यमास्ते स्म बोद्धानां प्रज्येयोजिततेजसाम् ॥१७१॥

तदा भगवतः शाक्यसिंहस्य परिक्रितैः । अस्मिन्महीलोकधातौ साधिं वर्षशतं दद्यात् ॥१७२॥

बोधिसत्त्वश्च देवेश्मिन्नेको भूमीश्चरोभवत् । स च नागाजुनः श्रीमान्वहर्हर्बर्जसध्वी ॥१७३॥

अथ निष्कण्टको राजा कण्टकोत्सावहारदः । अमीर्वभूवाभिमन्युः क्षाममन्दुरिवापरः ॥१७४॥

१५०. ¹) G has thev. I. स्पृश्यी in margin.—²) Thus A₂; A₁, कुण्डतार्म्. १५१. ¹) A₂, सीरतीष. १५२. ¹) A₂, gloss कुण्ड. १५४. ¹) Thus A₂; A₁, अस्मावि. १५५. ¹) Thus A₂; A₁, मासावमायेव. १५६. ¹) A₂, gloss गुह्यतुयो इति वाच्यता. १५७. ¹) A₂, gloss सान्द्र भोदः. १५८. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, 'वर्षविश्वम्'.—²) A₂, gloss समोदरपुण्यसदृशानां. १५९. ¹) A₂, 'वामाष्टर'. १६१. ¹) ²) A₂, glossास माक्षयः, मर्षी, चक्षुः. १६४. ¹) A₂, स्पृष्टै.—²) A₂, gloss रात्रा.—³) A₂, gloss मायवा. १६५. ¹) A₂, gloss माक्षयः. १६६. ¹) Thus A₂; A₁, च in margin. G and H follow A₂. १६७. ¹) A₂, gloss दृग्गवा.—²) A₂, बोधोप्य. १६८. ¹) A₂, glossासोरे. १६९. ¹) A₂, gloss बोधोदरस्य.—²) A₂, gloss जिहासपुर. १७०. ¹) A₂, पुण्याशया.—²) A₂, gloss इत्यनेनो.—³) A₂, 'कैत्यापि. १७१. ¹) A₂, gloss व्रतं नाम. १७२. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, नृमेश्वरी.—²) A₂, वस्य.—³) Thus corr. by A₂ from A₁, 'वैश्वर्य'. १७४. ¹) A₂, gloss क्षाममन्दुरिवापरः.

वन्मात्राङ्गं शशाङ्कमुद्योतं विरचयत् सः । परार्थविमर्षं भीष्ममभिमुख्युपरं व्यधात् ॥१७६॥ 175

चन्द्राचार्यादिमिलेभ्यः देशार्थस्मात्तदागमम् । प्रवर्तिनं महाभाष्यं स्वं च व्याकरणं कृतम् ॥१७७॥

तस्मिन्मन्त्रे वीक्षा देवे प्रवृत्ता बभूवुः । वागास्तुमेव हविषा वीक्षितस्त्वेव पालिताः ॥१७८॥

ये नादिनः पराजित्य भादेव निजितान्मुधात् । क्रिषां नीलपुराणीकानाञ्चिन्मन्त्रागमनिः ॥१७९॥

मण्डले विद्युताचारे विच्छिन्नवतिकर्मभिः । वागेर्यजसवचके प्रवृत्तविमर्षभिः ॥१८०॥

दिमाग्न्यां वीक्ष्यवाधाय पत्न्यां प्रतिवत्सरम् । कीर्ते दार्वाभिसारावीं वन्मासाग्राधिकवत्सत् ॥१८०॥ 180

तदा प्रभाषः कोऽप्यासीद्भलिहोमविधापिनः । नागरवन्महद्याहिमा वीक्ष्यैव निधनं गताः ॥१८१॥

नीलमुद्दिष्ट देशस्य रक्षितारमहीश्वरम् । काश्यपश्चन्द्रदेशाकवत्सपत्नेः ततो हिजः ॥१८२॥

तस्य प्रत्यक्षतां यातो नीलस्तुदिनविग्रहम् । म्बवारपञ्जमादायि स्वपुराणविधिं पुनः ॥१८३॥

आयेन चन्द्रदेशेन शमिगे वक्षविग्रहः । हितयेन तु देशेस्मिन्नुःसहो मितुविग्रहः ॥१८४॥

राजा तृतीयो गीनन्दः प्राप्ते राज्ये तदन्तरे । वाभावावादिं नागानां शर्वतवत् पूर्ववत् ॥१८५॥ 185

राज्ञा प्रवर्तिते तेव पुनर्वीलोदिते विधौ । मिश्रवो हिमरोषाश्च सर्वतः पञ्चनं बभूवुः ॥१८६॥

काले काले प्रजापुत्रैः संभवन्ति महीभुजः । वैर्मण्डलस्य क्रियते दूरोत्सवस्य योजनम् ॥१८७॥

ये प्रमापीडनपरास्ते विनश्यन्ति साम्बर्वाः । नष्टं तु ये योजयेमुत्तेषां वंशानुभाः शिवः ॥१८८॥

इत्येतत्प्रतिवृत्तान्तं देशोऽस्मिन्वीक्ष्य लक्षणम् । भाविनां भूमिपालानां शक्तिर्धैर्यं ह्यभाद्युभयम् ॥१८९॥

नवीकृतवतो देशं तस्यं वरदैरिचं मही । सिद्धेः प्रवर्तितार्थैर्धैर्यं मुष्कं ह्यकर्मभिः ॥१९०॥ 190

गीनन्दाग्रविधानमाद्यः स रघूनां रघुर्यथा । नपतिः कारयर्षीं वर्योन्मन्त्रिस्तस्मिन्मन्त्रात् ॥१९१॥

वर्यवर्तिं सधमातेः वृद्धिर्धैर्यवर्जिताम् । विभीषणमिधोरस्तस्मिन् गीनन्दमन्त्रे ॥१९२॥

इन्द्रजिह्वावजावास्तां पितापुत्री नृपौ क्रमात् । पञ्चविंशत्सहस्रांश्च वर्षास्मिन्मन्त्राद्योर्वैतुः ॥१९३॥

विन्दुरेखाश्चविर्धैर्यं वृद्धा भाव्यर्धशक्तिनी । स रावणस्य पूजार्थं लिङ्गं भाति वटेऽश्वरः ॥१९४॥

बभूवुः क्षालावतस्यान्तःकृतावादायि भूमुजा । वटेऽश्वराय निखिलं तेव करमीरमण्डलम् ॥१९५॥ 195

पञ्चविंशत्सहस्राणां र्थानां बुभोय महामुजः । रावणस्योनिमृत्तनुः सार्धान्गणो विभीषणः ॥१९६॥

किंनरापरनामाश्च किंनरैर्गतिविग्रहः । विभीषणस्य पुत्रोमूक्षरनामा वराधिपः ॥१९७॥

सहाचारोपि स नृपः प्रजामागवविपर्षवैः । म्बवाहिषवहोरेण महामर्षपरंररात् ॥१९८॥

विहारे निवसजेकः किंनरप्रामर्षविनि । तस्य योगवलात्कोपि जनगोपाहरतिवान् ॥१९९॥

विहाराणां सहस्राणि तत्कोपाधिर्दराह सः । अजिबहव तन्नामान्निर्मैर्मध्यमटाभयैः ॥२००॥ 200

अज्ञापनं राजपथैर्वीयानोऽवतलनिग्रहम् । स्कीनपुष्पकलोद्यानं स्वर्गस्विधाविधानम् ॥२०१॥

१७६. 'A, seems to have read 'कु'; corr. as above by A₂.—'A₂ reads 'सशाङ्कमुद्योतं'. १७७. 'A, originally as above; A₁ or a later hand has altered this to 'देव' सत्सवः, but A₂ has restored the first reading. G and E have 'देव' in text and 'देवा' in margin.—'A₂ gloss चन्द्रपताकरपः. १८०. 'A₂ gloss मन्त्रेण सप्तमः देवः. १८१. 'A₂ 'वाविनाम्. १८२. 'A₂ 'वत्सवैः; corr. by A₂ as above. १८३. 'A₂ 'वीक्ष्य'. १८४. 'A₂ as above; a later hand corr. तृतीयगीनन्दः महापञ्चस्य.—'A₂ gloss वीक्ष्य. १८६. 'A₂ 'वत्सवैः. १८७. 'A₂ 'वत्सवैः. १८८. 'A₂ 'वत्सवैः. १८९. 'A₂ 'वत्सवैः. १९०. 'A₂ 'वत्सवैः. १९१. 'A₂ 'वत्सवैः. १९२. 'A₂ 'वत्सवैः. १९३. 'A₂ 'वत्सवैः. १९४. 'A₂ 'वत्सवैः. १९५. 'A₂ 'वत्सवैः. १९६. 'A₂ 'वत्सवैः. १९७. 'A₂ 'वत्सवैः. १९८. 'A₂ 'वत्सवैः. १९९. 'A₂ 'वत्सवैः. २००. 'A₂ 'वत्सवैः. २०१. 'A₂ 'वत्सवैः.

- विजयोपार्जितैर्विक्रान्तविनेश्वरचमम् । वितस्तापुलिने तेन मगदं विरमीयत ॥२०२॥ युवकम् ॥
 तत्रैकस्मिन्लोकोद्यते स्वच्छस्वादुमलाश्लितम् । आसीत्सुभ्रवलो नाभौ नागस्य वसतिः सरः ॥२०३॥
 कदाचित्सर्व दूराभङ्गान्तो मन्थदिने' युवा । आपार्थी तस्तरःकथं विशालाख्योविशद्विजः ॥२०४॥
 205 सञ्चायपादपते समीरैः शमितक्रमः । शनैर्जलमुपस्पृश्य भोक्तुं सक्तम्यपक्रमे ॥२०५॥
 तान्पाणौ गृह्णैवाथ तेन तीरविहारिभिः । पूर्वमाकर्णितो ईक्षेः शुभ्रये नूपुरजनिः ॥२०६॥
 निपते' मञ्जरीकुञ्जादपश्यत्पुरतस्ततः । कन्ये नीलमिवोत्तिम्बौ स केचिन्नादलोचने ॥२०७॥
 कर्णिकारपद्मरागाम्बनाललीलावितस्पृशा । मनोज्ञधनलापाङ्गे तनीवोज्ञनरेखया ॥२०८॥
 हारिनेश्चाञ्चलैर्मन्दमासतान्दोलनाकुलैः । सनाथांसयुगे रूपताकापलवैरिव ॥२०९॥ तिलकम् ॥
 210 ते शङ्खाङ्गानने दृष्ट्वा शनैर्भर्षणमागे । विरामस्तानारम्भाम्मुर्ध्निडाजनीकृतः ॥२१०॥
 भुञ्जाने कच्छपुच्छानां' शिखीरंभुजलोचने । ते पुनर्दृष्टवानथे किञ्चिद्व्यापारितक्षणः ॥२११॥
 आकृतैर्हो भिगीदृष्टवा भोज्यमेतदिति हिजः । आचम्यकृपार्हः संमान्य स' ते सक्तमभोजनम् ॥२१२॥
 उपनिम्बे च संगृह्य पुटकैषटसीकृतैः । तयोः पानाय पानीयं सरसः स्वच्छशीतलम् ॥२१३॥
 आचान्ते' शुचितां ग्रामे कृतासवपरिचदे । ततश्च कीमदभर्षणतालवृत्तैरभाषत ॥२१४॥
 215 भवत्वौ पूर्वसुकृतैः कैचित्संग्रामदर्शनः । आपलाहितपुल्लभात्यमुमिच्छत्यर्थं जनः ॥२१५॥
 कल्याणिनीभ्यां कतमा पुण्या जातिः परिष्कृता । कुत्र वा ज्ञानमेतादृश्विरसं येन मुञ्चते ॥२१६॥
 एका तन्त्रये विदधापापस्य सुभ्रवसः सुते । स्वादुभोक्तव्यमर्णानं किमीदृमोपमुच्यते ॥२१७॥
 पिशा विद्याधरेन्म्राय ग्रहानुं परिकल्पिता । इरावत्यइमेवा च चन्द्रलेखा ववीवली ॥२१८॥
 पुनर्हिजोभ्रमादेवं वैषिकचम्यं किमस्ति वः । ताभ्यामवादि तातोव हेतुं येति स पृच्छताम् ॥२१९॥
 220 ज्येष्ठेन कृष्णहादर्यां यात्रायै तत्क्षकस्य तम् । आगतं बृहदां सोयस्कन्दिन्या ज्ञात्वसि ध्रुवम् ॥२२०॥
 द्रव्यस्यावामपि तदा तदभर्षणकृतस्थिनी । ह्युपस्था कणिकन्ये ते क्षणादास्तं निरिहिते ॥२२१॥
 क्रमावधवृत्ते सोध मटचारणसंकुलः । प्रेक्षितोक्तसमाकीर्णस्य वाचामहोत्सवः ॥२२२॥
 हिजोपि कौतुकाकृतःपर्वटचक्रमञ्जसा । कन्योक्ताचिह्नज्ञातस्य नागस्यान्तिकमायौ ॥२२३॥
 पार्श्वस्थिताभ्यां कन्याभ्यां पूर्वमावेदितोयं सः । हिजमन्ये व्याजहार स्वागतं नागनायकः ॥२२४॥
 225 ततः कथान्तरे क्वापि वृष्टः कारणमापदाम् । जगद तं द्विजमन्यं निःश्रव्य वसनाशनः ॥२२५॥
 अभिमानवतां ब्रह्मण्युक्तायुक्ताविवेकिनाम् । युज्यतेवद्वभोग्यानां तुःखानामयकाशनम् ॥२२६॥
 परदुःखं समाकर्ण्य स्वभावसुजने जनः । उपकारासमर्थस्यायामोति इदमव्ययाम् ॥२२७॥

२०२. '1) A₂ gloss कुचैर. २०४. '1) A₂ gloss मन्थदिने. २०६. '1) A₂ gloss सरोजम्. २०७. '1) A₂ gloss विषयमन्. २०८. '1) A₂ gloss कर्णिकारं कपोतरणे. २०९. '1) A₂ gloss अङ्गुल. २११. '1) A₂ gloss कच्छपान्थे, शिव इति भाषया. २१२. '1) A₂ gloss विषय. २१३. '1) Thus corr. from A₂. 'अवलीकृतैः by A₂, which adds the note 'वटसीकृतैः अन्नाहारपात्रतया विरचितैः पुटकैः पच-पुटैः सङ्गृह्य सम्बन्धुणीया पानीयं चोपनिम्बे । चवत्सं क्रम्याध्याये कृत्रिमपुष्पकोशेपमभाष्यम् । इति विवरणकारः । चवत्सीकृतवस्तु-जोत्पन्नमनवर्णना उच्यते इति । यथा कीटस्यो ग्रामे कुम्भो रामवर्णमवर्णना आचरति । विशितघनमेककन्यासैरनौकवरणैः कलितक-ललीकायैः क्रम्योत्तिष्ठत्यवलीकृतैः । अथ विरचितः किञ्चिन्मन्यमनोहिं क्षुतेन ते परिसरसर्विज्ञान्मुक्तं निकेतपरिवर्त इति (1.—) Thus corr. by A₂ from A₁. 'अवलीकृतम्. २१५. '1) A₂ gloss चतुःश्रवणे. २१७. '1) This verse is supplied in margin by a hand resembling A₂; found in G R Edd.—'1) A₂ gloss किञ्चिद्. २२०. '1) Emended; A R G ज्येष्ठे.—'1) Thus corr. by A₂ from A₁. २२२. '1) A₂ gloss प्रेक्षितः. २२४. '1) A₂ gloss विषयः. २२५. '1) A₂ gloss वायः. २२७. '1) A₂ gloss.

पुंति स्वां बहू नमस्ते इति शुभं धनेमुकान्धोक्तिमिर्वक्तुं निन्दति योगवतां नितमार्तिः। सुदृष्ट्युत्तरीरात्मनः।
गर्भोपावनिवेचनं कथयति स्वास्तुं वदन्त्यापदं भुत्वा नुःखमदनुशं नित्यते पीडां जवंः माकृतः ॥२५८॥

अथ एव विवेकपूर्णं बोधदायुः स्वभावे। कीर्त्तयति ह्यनुःखानि वृहत्त्वमेव विनायकः ॥२५९॥

कः स्वभावागमीराणां लक्षवेद्वदिरापदम्। बातापत्वेन मृत्वेन यदि सा न प्रकाशयते ॥२६०॥

230

तदस्मिन्नेतदीर्घात्साहस्युनि व्यक्तिमानते। तथापि गोपनं साधो न ममानुपपद्यते ॥२६१॥

स्वभावात्मवितायां विचर्यसरसात्मना। ईषत्वासाः कल्याणिनिवृत्तां यदि प्राप्नोते ॥२६२॥

योर्वं तदन्ते मुग्धबुद्धौ वृहत्ते मती। अमुना सत्यपालेन कान्तिशीकाः कृता वचम् ॥२६३॥

अमुक्ते माण्डिकैरज्ञे नर्त्तनं नार्त्तनं भुज्यते। अर्त्तं नाति य तत्तेन समयेन हता वचम् ॥२६४॥

क्षेत्राणि रक्षत्येतस्मिन्प्रापि फलसंपदम्। मोक्षं नैव समर्थाः स्मः प्रेता इव सरिजालम् ॥२६५॥

235

तथा कुच नवा भ्रष्टेस्तमयादेव नैतिकः। योग्यां प्रतिक्रियां विधो वचमनुपकर्तुम् ॥२६६॥

स तथेति ततो नाममुत्पन्ना वज्रपरो द्विजः। भविष्यत्प्रवृत्तिवारार्थं सत्यपालस्य वज्रनाम् ॥२६७॥

गूढं तस्य बहिःशेषकुटीरमेकतस्विते। पथ्यमानाप्रमाणाप्रान्तर्भावार्थं न्यक्षिपसतः ॥२६८॥

भुज्यान् एव तत्तस्मिन्साधयेव जहार सः। अहीन्द्रः करकाचारवर्षी स्त्रीतानं फलमिदम् ॥२६९॥

तं च ध्युत्कान्तदारिद्र्यः सरसोभर्गमागतम्। कृतोपकारमन्वेष्टुमिजोर्ध्वमवधिरजम् ॥२७०॥

240

स तत्र पितुरादेशात्कल्याणां विहितार्थः। अमर्त्यं ह्यलमैर्भोगैरतोप्यत दिने दिने ॥२७१॥

कालेन सर्वानामन्य स्वां भुवं गन्तुमुद्यतः। प्रविभुतवर्त्तनं चान्नलेखामवाचत ॥२७२॥

संक्षयायोग्यमपि तं कृतञ्चञ्चलं बद्धः। लज्जिते स भुजगः कण्ठवा य ध्येन य ॥२७३॥

एवं नागवरावाप्रभिवस्तस्य द्विजमनः। महाभरपुरे कालः सैतौर्ध्वोत्सवैर्वर्षी ॥२७४॥

भुजगेन्द्रतनुजापि तं पतिं पतिवेचता। जगोवचत्पराध्वभीः श्रीलाचारादिभिर्गुणैः ॥२७५॥

245

तस्यां कदाचित्सीधामस्थितायां प्राङ्गनाद्विः। आतपावोऽजितं धाम्यं भुजगे विहरन्धवः ॥२७६॥

नं वारयितुमादृता भृत्या नासन्गृहे यदा। शिञ्जामनस्तुमस्त्रीरा सा तदावातरस्त्ववम् ॥२७७॥

एकदस्तपुतावेगलस्तशीर्षोऽशुकान्तवा। नवा पाणिलरोजेन भाविता सोष ताडितः ॥२७८॥

भोज्यमुत्प्रेष्य यातस्य फलिस्त्रीस्पर्शतस्ततः। लीबर्णी पाणिमुद्राङ्गैः तुरगस्योदपथतः ॥२७९॥

तस्मिन्काले नरो राजा धारैतां वादलोचनाम्। भुत्वा द्विजधू तस्यो मनेवाकुलितस्मरः ॥२८०॥

250

तस्य धावन्तनुमत्तमन्तःकरणवारणम्। बलाघ्निवामिन् नारीवपवाहमवाकुक्षः ॥२८१॥

तस्मिन्नुत्तरागाभिषिद्धे भूपतेः पुनः। उवाह हवन्तस्मन्तो दम्पतानुकारिताम् ॥२८२॥

यत्ने पर्यस्तमर्षादः सरलाङ्गुलिद्योमिना। स काश्चनकराङ्गैः शशाङ्केनैव वारिधिः ॥२८३॥

श्रीडागिगवनिर्मुक्तो दूतैराकृतसोमिभिः। सामुपपञ्चन्धन्तोष छन्दरीमुदवेजयत् ॥२८४॥

सर्वोपायैराधां य विप्रस्तयतिरप्यसौ। तेनाथाप्यत लुप्थेन रागाग्नां कुतस्तथा ॥२८५॥

255

२२६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ भवेः.— ') Thus corr. by A₂ from A₁ लुप्तेः.—') A₂ पुनः; A₁ gloss नीचो जयः. २३२. ') A₂ द्विजान्ते. २३४. ') A₂ अमुक्ते माण्डिकैरज्ञे नर्त्तनं नार्त्तनं भुज्यते. २३७. ') Thus A₂; A₁ ततो. २३८. ') Thus A₂; a later hand alters this into नवापाण्यक्षिपत्, found also in G and R. २७१. ') Thus A₂; A₁ उवाहैः.

- अथ निर्मलैर्ना तस्मादपि मातृपताकृत् । इडेन वतुं नां रात्रा समारिचयन् कैमिकाः ॥२६६॥
 तैर्गृहाये कृतास्त्यो निर्मलान्नेन वर्त्मना । वागायी मायमवनं तन्नामिः प्राविद्यादिनाः ॥२६७॥
 ताभ्यामन्नेष्व वृषान्ने ततस्त्वस्मिन्निति । कोषान्धः सरस्वस्तस्मादुज्ज्वलाम कणीश्वरः ॥२६८॥
 चरन्निजिज्जीवतान्निभान्नेतति । स कोराश्वनिर्भेग इदाह सपुं वृषम् ॥२६९॥
- 260 इक्ष्वाकुविषयलक्षणेववादिनी । मयूरचन्द्रकाङ्के वितस्ता समपद्यत ॥२७०॥
 शरणाप्य मदिद्यानां मयावकाशधरात्मिकम् । मुहूर्ताधिरक्षन् सवसाणि शरीरिणाम् ॥२७१॥
 मधुकैठभयोर्नैवः मायूरीरिष्य चक्रिणम् । इक्ष्वाणां प्राणिनां तत्पत्तयं सर्वाङ्गमस्तृणम् ॥२७२॥
 स्वर्गा सुधवसो नावी रमण्यास्वादिब्रह्मात् । साहायकावाहमराशीन्समादाय तदावतौ ॥२७३॥
 सा योजनाधिके शेषे मार्गस्वारास्वसोदरम् । कृतकार्ये निश्चाम्पाश्मन्ये मायेतु तज्जहौ ॥२७४॥
- 265 योजनानि ततः क्वा ज्ञात मानधरा जिला । सा रमण्यादवीन्ध्याम्प्यस्ति स्मूलशिलाबिला ॥२७५॥
 योर् अमलसं कृत्वा मातः सानुशयोप्यहिः । लोकापवादार्थिर्गण्यः स्वाममुत्सृज्य तथवी ॥२७६॥
 दुग्धाभिधवलं तेन सरो दूरगिरी कृतम् । अमरेभ्यस्यावायां जनेरद्यापि इदमेत ॥२७७॥
 अधुरानुपहाकामीभूतस्वापि क्षिण्यमनः । जामासुसर इत्यम्यत्तव च मयितं सरः ॥२७८॥
 मयानां पालमप्याजाभिः सुकुम्भकारिणः । अकस्मादन्तकाः केचित्स्तम्बानि तथाविधाः ॥२७९॥
- 270 अद्यापि तत्पुं इक्षं शशीमृतं च तत्सरः । उपचक्राधरं वृद्धा कथेवं स्मर्यते जैः ॥२८०॥
 राज्ञां रागः क्षिपाधानं दोषः स्वल्पवृष्टां मते । तत्तस्य तेन संवृतं वषामूत्कापि कस्तपित् ॥२८१॥
 क्षतीवैषवतिप्राणमप्येकस्य प्रबोधतः । भुतो हि प्रविष्टान्ने वैलोक्यस्वापि विप्रवः ॥२८२॥
 चत्वारिंशत्तमप्यान्त मातैर्षोनां धिनिः समाम् । मुचं मुक्ता स्तिविष्टां दुर्गन्धेन सनं ववौ ॥२८३॥
 अर्धस्यकालसंहृष्टमाकाराङ्गलमण्डलम् । तत्किञ्चरपुरं लेने वण्धर्वमरोपमानम् ॥२८४॥
- 275 एकस्तु तनवस्तस्य वैशिष्ट्यात्कर्मणां गतेः । स्वधाभ्या विजयक्षेत्रं गीतः प्रागैव तद्वजे ॥२८५॥
 राजा सिद्धामिधः क्षीव तथा निःशेषितं जनम् । नवीचकार जलरो दावदग्धमिवाचलम् ॥२८६॥
 इति वृत्तं महाधर्मं तस्य विष्णं महामतेः । संसारासारताडने प्राप पुण्योपदेशताम् ॥२८७॥
 भोगयोगेन मातिष्णं नेतुं मध्वग्नौपि सः । न शक्यते स्म पङ्केन प्रतिनेन्दुरिवामलः ॥२८८॥
 र्दण्डबरोष्णभूतलमप्ये निर्भाषतोविशम् । छपाद्यतिकलामौलिं तस्यैवास्त्राफतोयवी ॥२८९॥
- 280 वणितं गुणिना तेन मणीस्तुगमिबोज्ज्वला । क्षण्डेन्दुमण्डनार्षाणां मण्डनस्वमलङ्कितम् ॥२९०॥
 राजस्तस्यैव राजनीः परलोकानुगमवत् । वसामबोजवदूर्तो धर्मेनाभ्यन्ध्रिचारिणः ॥२९१॥
 वष्टिमप्यान्नास्त्वैर्वासासकानुचाराभितः । आकरोह सहेसौ लोकाञ्चक्षुशिक्षितानगैः ॥२९२॥

२६६. ¹) A₂ gloss सखा: मर्हः.—²) A₂ gloss चन्द्रिका: २६६. ³) A₂ सं तु सरः २६६. ⁴) A₂ gloss रमण्या नावी. २६७. ⁵) Thus A₂; A₁ °गण्योपदेष्ट. २६९. ⁶) A₂ gloss रमण्यावी रमेनाव इति मयिज्.—⁷) A₂ originally °प्यस्ति, altered by later hand as above. G and R °प्यस्ति. २७०. ⁸) A₂ adds the note अनेकवापाणां मायूरीरिष्ये नागः सुधवा इत्याकवः सुधव नाग इति मायवा मयिज्: तस्यैवोपरि [मिका]इत्यने ज्ञाना[ह]माय इति मायवा मयिज्: स विषाजनामा प्राकण एव निष्पद्यतु- यमुपयोगेन नावीमूली माय इत्यर्थः. The asterisks in brackets are effaced in A and have been supplied here from B. २७१. ⁹) A G R निश्चयः.—¹⁰) A₂ glosses रात्राः, वरमानसदृशाः. २७१. ¹¹) A₂ रात्री.—¹²) Emended; A G R क्षिपयान. २७३. ¹³) A₂ gloss इक्षं. २७४. ¹⁴) A₂ मत्स्यः. २७५. ¹⁵) Thus A₂; A₁ धर्मेन इव.

भूत्वा नरं समाभित्व प्रवृत्तः शोचनीयताम् । तच्छब्दे तु समालम्ब्य प्रभुं भुवनवन्द्यताम् ॥२८३॥

वात्साभितः किल समाभयनीयतया निष्ठां वतिं वयसि सर्वजगद्विनां वा ।

गच्छत्वचस्पृणपुणः भितकूपवन्तः पुष्पाभवी सुराशिरोमुषि कठिमेति ॥२८४॥

सिद्धः सिद्धः सहरोवमिति शब्दं सुरा विधि । मागेवयंताडवन्तः पट्टं सप्त वासरात् ॥२८५॥

285

उत्पत्ताक्ष इति क्याति पेशताक्षतया गवः । तत्पुनर्निश्चयं कार्यं वर्णाभामन्वशात्मनीन् ॥२८६॥

तस्य तुपुर्हिरण्याक्षः स्वनामज्जं पुरं व्यधात् । र्नां सप्तविंशतिं वर्णाभाम् मांसांश्च भुक्तवान् ॥२८७॥

हिरण्यकुल इत्यस्य हिरण्योत्सृज्यतामजः । वष्टि वष्टि वस्तुकुलस्तत्पुनरभवस्तथाः ॥२८८॥

अथ म्लेच्छगणाकीर्णं भण्डते वण्डयेदितः । तत्वात्मजोभूमिहिरकुलः कालोपमो नृपः ॥२८९॥

दक्षिणां क्षान्तकामाद्यां स्पर्षका जेतुमुद्यता । वणिपतुत्तरहरिद्वभारान्वाभिवान्तकम् ॥२९०॥

290

सांनिध्यं यस्य सैन्यान्तर्गम्यमानाद्योस्तुकार्णं । अजानन्प्रकाकादीन्बुद्धान् भावतो जनाः ॥२९१॥

दिवारात्रं हतप्रागितहस्यपरिवारितः । योभुक्तपालवेतालो विलासमवनेभ्यः ॥२९२॥

वातेषु कदणा बीजेषु पृष्ठा वृद्धेषु गौरवम् । न वभुव नृशंसस्य यस्य वीराकृतेर्भतः ॥२९३॥

स जातु देवीं संवीरसिंहलांशुककम्बुकाम् । हैमपादाङ्गितकुचां वृद्धा जम्बाल मन्बुना ॥२९४॥

सिंहलेषु गन्देराङ्गिमुद्राङ्गः क्षिपते पटः । इति कञ्चुकिना वृष्टेनोक्तो क्षत्रामदासतः ॥२९५॥

295

तत्सेनाकुम्भिद्वाराभ्योनिब्रज्याकृतसंयमः । यमुनालिङ्गनयीति प्रपेदे दक्षिणार्णवः ॥२९६॥

स सिंहलेन्द्रेण सनं संरम्भादुदपाटवत् । विरेण वरणसृष्टमियालोकनयो वयम् ॥२९७॥

दुरासस्यैम्यमालोक्य लङ्कासौधैर्मिश्राचराः । भूयोपि राघवोद्योयमाद्यङ्गुल्य प्रवक्ष्ये ॥२९८॥

स तथान्यं नृपं दत्त्वा तीव्रशक्तिर्वाहारत् । पटं यमुषदेवाक्यं मार्तण्डप्रतिमाङ्गितम् ॥२९९॥

व्यावृत्त्य चोत्कर्णाटलाटारींश्च नरेचरान् । सिन्धुराग्नौ गन्धेभो गन्धेनैव व्यवहारवत् ॥३००॥

300

तस्मिन्प्रवाते प्राप्तेभ्यः शशंस्तुलस्तरामवन् । वयसौ नरनाथेभ्यस्तुदृष्टदृष्टालमेखताः ॥३०१॥

काश्मीरं शरमांसाद्य अधभक्ष्य दन्तिनः । भूत्वा स वासजं योषं तोषरोमाञ्जितोभवत् ॥३०२॥

तदाकर्जनसंरम्भे सवर्षो विपदधीः । शतमन्त्रजैन्वशाणां हठेन निरलीढवत् ॥३०३॥

स्पर्शोङ्गानि यथा वायं कीर्तयं पापिनां तथा । संदूषयेदतो नोक्ता तत्स्वाम्यापि नृशंसता ॥३०४॥

को वेत्स्यदुर्तवेष्टानां कृत्यं शक्यतयेतसाम् । धर्मं सुकृतसंयमिहेतोः सोपि वदादे ॥३०५॥

305

श्रीनगर्यां हि दुर्गुर्धिरिदधे मिहिरेभ्यश्चरम् । होलकायां स मिहिरपुराक्यं वृषुपतनम् ॥३०६॥

अवधारान्मृदिरे गान्धारा प्राक्षणास्ततः । समावशीलास्तस्यैव धुवं तेपि हिजाभयाः ॥३०७॥

२८३. ¹) Thus corr. by A, from A, 'वन्द्यताम्'. २८५. ¹) Thus A, A, 'वीहोवयन्ता'. २८६. ¹) Thus corr. by later hand from A, 'पेशताक्षितया'. २८७. ¹) A, gloss रण्येक्ष, with note स्वनामाङ्गुल्यमन्वीरित्यपि पाठः.—²) A सप्तविंशतिं. २९१. ¹) A, gloss इन्वयमाणां लोकानां वयसं । वयसं । तपोस्तथाः. २९५. ¹) A, gloss सिन्धुनदीप. २९७. ¹) Thus corr. by A, from इज्य. २९९. ¹) Thus corr. by A, from A, 'सन्धिरपा'. ३०२. ¹) A, gloss तपारम्भ इति वयस्य इति वयस्यं वेन आवातो निधिरप्यन्तः. ३०५. ¹) A, 'वेत्स्युत्त'. ३०६. ¹) Emended; A होलकायां. Cf. vii. 1228. viii. 738. 1482 (C.). 2909 (C.). 3216 (C.).

- मेधागमः कणिभुजं प्रथितान्धकारः प्रीणाति हंसममलो जलदास्वयम् ।
 प्रीतेः समानवधितैव मधेवितान् हानुः प्रतिघहकृतर्धं परस्परस्य ॥३०८॥
- स वर्षसप्रतिं भुक्का भुवं भूलोकभैरवः । भूरिरोगार्दितवपुः प्राविशज्ज्ञातवेदसम् ॥३०९॥
- 810 लोयं त्रिकोटिहा मुक्तो यः स्वात्मन्यपि निर्गुणः । देहत्यागेत्य गगनादुत्थारति भारती ॥३१०॥
 इत्युच्यते मते तेषां स एव परिहारः । खञ्जवन्धीतवृणतामपहारारिकर्मभिः ॥३११॥
 आक्रान्ते दारदेर्भीष्टैर्लेश्यैरभुविकर्मभिः । विनष्टधर्मे देशेस्मिन्पुण्याचारप्रवर्तनम् ॥३१२॥
 आर्यदेह्यान्व संस्थाप्य व्यननोद्धारणं तपः । संकल्प्य स्ववपुर्दाहं प्रायश्चित्तक्रियां व्यवधात् ॥३१३॥
 अत एवापहारणां सदसं प्रत्यपादयन् । गान्धारदेशागतेभ्यो हिजेभ्यो विजयेभ्यो ॥३१४॥
- 815 भुरखन्नासिधेन्यादिपूर्णेयःफलके तथा । वक्त्रिपदीते सहसा पर्यन्ते स्वां तनुं जहौ ॥३१५॥
 इत्येतस्मिन्नाद्याये केचिद्व्यभिचारिणि । प्राहः पुरुषसिंहस्य क्रौर्यं तस्याविगर्हितम् ॥३१६॥ कुतकम् ॥
 वे नागेन स्या भुटे नगरे प्राभवन्खशाः । तेषां नाशाव वृत्तान्तं पूर्वोक्तं जगदुः परे ॥३१७॥
 अवतारवतस्तस्य चन्द्रकुलन्याभिर्भां नदीम् । अश्वयोन्मूलना मध्ये शिलाभूहिप्रकारिणी ॥३१८॥
 ततः कृततपाः स्वमे देवैरुक्तः स भूपतिः । यक्षः शिलायां बलवान्प्रह्वयार्थं तिष्ठति ॥३१९॥
- 820 साध्वी सृष्टाति चेदेनां विरोधुं न सं शक्नुयात् । ततोपरेषुः स्वभोक्तं शिलायां तेन कारितम् ॥३२०॥
 तासु तासु कुलस्त्रीषु व्यर्थवज्रास्वधाचलत् । चन्द्रवत्याख्यया सृष्टा कुलान्या सा महाशिला ॥३२१॥
 कोटिर्ध्वं नरपतिः क्रुद्धस्तेनागसा ततः । सपतिभानुपुत्राणामवधीस्तुल्योचितान् ॥३२२॥
 इयं चाप्यमते ख्यातिः प्रथते तथ्यतः पुनः । अभव्या सनिमितापि प्राणिर्हिंसा गरीयसी ॥३२३॥
 एवं भुङ्गोपि यद्वाजा संभूय न हनो जैः । तत्कर्म कारयन्नित्यैवतैरेव रसितः ॥३२४॥
- 825 प्रजापुण्योदयस्तीक्ष्णैर्धिरासस्मिन्सर्वं गते । बकस्तत्प्रभवः यैरैः सदाचारोभ्यपिच्यत ॥३२५॥
 तथापि पूर्वसंस्कारादुक्तं त्रासं दधे जनः । इमंशानविहिते लीलावेष्टमनीय नृपास्पदे ॥३२६॥
 अतिसंतापदाज्ज्ञातः स जनाह्लादकोभवत् । जलौघो जलदध्यामासपास्वयनिदाय ॥३२७॥
 लोकान्तरादिबायानं मेने धर्मं तदा जनः । अभयं च परानृत्तं प्रयासाद्गहनादिव ॥३२८॥
 स बकेर्दां बकश्च भेदकवत्यापणां तथा । कृत्वा पुंरं परार्धश्रीलवणोत्सामिधं व्यवधात् ॥३२९॥
- 830 तत्र विषट्ठिर्वर्षाणां सत्रयोदशवासरा । अत्यधाद्यत भूपेन तेन पृथ्वीं प्रशासता ॥३३०॥
 अथ योगेश्वरी काचिद्ब्रह्माख्या रजनीमुखे । कृत्वा कान्ताकृतिं काम्यामुपतस्थे विद्यां पतिम् ॥३३१॥
 तथा मनोहरैस्तैर्धर्मैर्नैर्लपितस्मृतिः । स यागोत्सवमाहात्म्यं ब्रह्म हृष्टो न्यमन्त्यत ॥३३२॥
 पुत्रपौत्रशतोपेतः प्राप्तस्तत्र ततो गतः । चक्रवर्ती तया निन्ये देवीचक्रोपहारताम् ॥३३३॥
 कर्मणा तेन सिद्धाया व्योमाक्रमणसूचकम् । जानुमुद्राह्वयं तस्या दृशयथापि दृश्यते ॥३३४॥

३०८. १) Edd. add before this verse the following verses, not found in A G R: नमिषीपर्णसम्योगमिर्नज्ज्ञानेच्छवेष-
 जाः । स्तुपासङ्कतिसफास चारहाः सन्ति पाणिनः ॥ वस्तुभावेस्तथा भावा मार्वाविकककारिणः । परोपनीगितारिणां विर्लज्ज्ञात्वा
 योचितः ॥—१) A₂ 'विर्लज्ज्ञात्वा'—) Thus A₂; A₃ 'वस्तुभावे' ३३०. १) Thus corr. by A₂ from A₁ न च. ३२९. १) Emended;
 A R G एकस्त. ३२६. १) G कान्ताया. ३३२. १) Thus corr. by A₁ from A₁ 'देवैस्तैरेव'.

देवः शतकपालेशो मानृचकं शिला च सा । स्त्रीमण्डेषु तर्हान्मृतिमयापि बभूव ॥३३६॥ 885
 देव्या कुतस्त्रोः कन्दः क्षितिमन्दोद्योषितः । ततस्तस्य सुतस्त्रिशृङ्खलाम्बुशान्महीम् ॥३३७॥
 शपम्बाद्यतमम्बान्मां ही च मासी तदात्मजः । अपासीद्वसुन्दाद्यः प्रथमातस्त्रिधाकृत् ॥३३८॥
 वरः षष्टिं तस्य सुनुस्तापनोक्ष्णं तस्तुतः । वर्णान्मूत्रिभुषीन् योक्षवालमकारयत् ॥३३९॥
 जुगोप गोपादित्योय र्मां सहीपां तदात्मजः । वर्णाभमप्रत्यवेक्षांहीक्षिताविनुगोदयः ॥३४०॥ 840
 सखोलखागिकाहाडिप्रामस्कन्दपुरांभिधान् । शमाङ्गासंमुखांथापहारान्मः प्रत्यपादयत् ॥३४१॥
 ज्येष्ठेश्वरं प्रतिष्ठाप्य गोपाङ्गावर्च्यदेशजाः । गोपापहारान्कृतिना येन स्वीकारिता दिजाः ॥३४२॥
 भूक्षीरवाटिकायां यो निर्वास्य लमुनाशिनः । खासट्यायां व्यधादिषाविजाचारविवाजितान् ॥३४३॥
 अन्धांधानीय देशेभ्यः पुण्येभ्यो बन्धिकादिषु । पावनामहारेषु ब्राह्मणान्प्रत्यरोपयत् ॥३४४॥
 उच्यते लोकपालोयमिति लक्ष्म प्रशस्तिषु । वः प्राप्तवान्निवा यमं चक्षमे न पशुक्षयम् ॥३४५॥ 845
 सचहृदिनां वर्षषष्टिं पालयित्वा स मेदिनीम् । भोक्तुं पुण्यपरीपाकं लोकान्मुकृतिनामगात् ॥३४६॥
 गोकर्णस्तस्तुतः क्षीर्णां गोकर्णेश्वरकृपे । अष्टपञ्चाशत् वर्षास्त्रिशस्याङ्गां विवाजितान् ॥३४७॥
 सुनुर्वेन्द्रादित्योय खिल्लिलान्वाभिषेधयत् । भूतेश्वरपतिष्ठानामक्षयिण्याङ्गं कारकं ॥३४८॥
 दिव्यानुपहृतागुप्राभिषेधे यस्य गुरुर्ध्वान् । उन्नेशं मानृचकं च प्रमावोदयविमहः ॥३४९॥
 भूत्वा बर्चिशं वर्षांश्चान् वाङ्मां विभुर्भुवः । स दीर्घैरनवांसोकानासदस्तुकृतिः कृती ॥३५०॥ 850
 युधिष्ठिराभिषेधोभूदथ राजा तदात्मजः । वः वृक्षमाक्षतयां लोकैः कथितोन्धयुधिष्ठिरः ॥३५१॥
 तेन क्रमागतं राज्यं सावधानेन शासता । अनुजग्मे मितं कालं पूर्वभूपालपदतिः ॥३५२॥
 काले कियत्पि ततो वात्यभाष्यशादसी । सिधेये श्रीमदसीवो यत्किंचनविधाधिताम् ॥३५३॥
 नान्वयहीदनुप्राप्य सजयाह भीमतः । न प्रवृत्तोपचाराणां प्रागिवासीस्त्रिबन्धकः ॥३५४॥
 दुर्बिद्यपर्वदा साकं निर्बिद्येयं समाजितैः । परिग्रेहं स दुर्गातो जाततेजोवर्धुषैः ॥३५५॥
 सर्वत्र समदृष्टित्वं गुणोयं खलु योगिनः । अकीर्तिहेतुः स महान्दोषस्तु पृथिवीपतेः ॥३५६॥ 855
 मयज्जिगृणतां बोधान्दोषतां च गुणान्वितैः । स लुप्तप्रतिमयके शानकैः स्त्रीजितोपमः ॥३५७॥
 वाङ्मर्मच्छेदिनी दीर्घे नर्म शम्भकया विष्टैः । अनीचरोयिता तस्य क्रीडापि भयदामयत् ॥३५८॥
 पुरो मिथ्या गुणवाही परोक्षं दोषदर्शकः । अतुस्थिरादरो भूतस्तोभूतेष्वोनुजीविनाम् ॥३५९॥
 मनागनवधानेन स्खलनस्तस्य भूपतेः । इत्थं राज्यस्थितिरगादचिरेण विद्वज्जनाम् ॥३६०॥
 उपेक्षितस्य मित्रोद्द्वैतयन्ताजितात्मनः । अथ लब्धबलास्तस्य नाद्याय द्रोहिमन्त्रिणः ॥३६१॥ 860

३३९. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ प्रथमोभा. ३४०. ¹) A₂ gloss आदेवा. —²) A₂ gloss खान्दो. —³) A₂ शमाङ्गाहा, with gloss विमल जासह. ३४१. ¹) A₂ gloss गोपकाह इति प्रसिद्धस्यमे. ३४२. ¹) A₂ gloss भुक्षेवाह इति भाषया प्रसिद्धस्यमे. —
²) A₂ gloss लोपयते. —³) Emended; A B व्यधापि; G व्यधापि. ३४३. ¹) A₂ gloss बन्धिकादिषु. ३४५. ¹) A₂ लक्ष्मणास्त. ३४७. ¹) Thus corr. from A₂ प्नाथ by A₁ which adds the glosses अधिविधायनमहापतिनी धर्मपदमिति च प्रसिद्धा, and अक्षयिण्या इति पार्थिवीवर्षायां कश्मीरोपकण्ठवर्तिनि अक्षयिण्या इति प्रसिद्धा; वात्तु (A₂ वत्सा) सखसिं गुरिप्राप्य-
 भोजनं विनीते. Of a third gloss by A₂ which has been smeared over with ink, only the following can be read: उद्यापनं बह्मनिबन्धनि. —²) Thus corr. by A₂ from A₁ कारक. ३५०. ¹) Thus A₂; A₁ वृक्षमाक्षितया. ३५५. ¹) Thus A₂; A₁ विष्टैः. ३५७. ¹) A₂ gloss मन्त्रिणि.

- प्रभोः संकोचिताश्चैतैश्चरित्रिर्निरवधम् । राज्यं गिरीर्षयो भूपाधकिरे भूष्यमन्तराः ॥३६१॥
 तदनुयागिताः सर्वे ते ते' नानादिवायवाः । आसन्नाज्यामिषं प्राप्तुं हवेना हव ससंभवाः ॥३६२॥
 अद्योत्पन्नमनो राजा न दृष्टाक निजस्थितिम् । स्ववस्थापयितुं यन्मय्युताः कावः शिलाभिः ॥३६३॥
 चिदं क्षुण्णे क्षमामर्तुस्तस्मिन्नाज्ये विसंस्थुले । उपायोऽस्य स्थितेर्हनुर्नैकः कथनं पमये ॥३६४॥
 ३७३ इहोपास्थितिं प्राप्ते' हन्यादस्यानसंशयम् । विचिन्व्येति न सामास्य जगुर्हनुर्मिजमग्निजः ॥३६५॥
 अथ निदधुस्तो संनदा बलैर्नृपमन्त्रिं' व्यवहितजनाक्रन्दं मेरीरपैरतिमैरपैः ।
 मदकरिषडाकेतुष्कावानिद्वारविप्रभा मयनबलभीः संतम्बन्तो विद्यापि तयोवृताः ॥३६६॥
 तैर्मन्तुं स्वभुवो निवारितरगैर्होषकायो' ततस्त्यक्तभीर्नगरान्तरास्व नृपतिस्तप्येनो निर्वयौ ।
 आजानेवरजोऽक्राजललनामस्थानसंदर्शनसुभ्यत्पौरजनासुलाजकगिकाकीर्णेन राजाभवा ॥३६७॥
 राज्याहनुतस्य वसुधाः परिबारामांकोशादि तस्य रिपवो व्रजतोपजर्हुः ।
 वर्षाहो विगतितस्यं मयेन्द्रभृङ्गाहलीकलादि रमसःखि गण्डशैलाः ॥३६८॥
 रम्यैः शैलपदैर्मजम्भमवशाच्छावां भिनः शालिनामासीनपचलावितेनं सुमहदुःखं विवस्मार सः ।
 दूरात्पामरपूक्तैः भुमिपयमोः प्रबुद्धस्त्वभूदो निर्हृरवारिभिः सह मर्गःअधे निमज्जाजिव ॥३६९॥
 नानावीरचपुगपरिमलैरुपगन्धा वनोर्वीरम्मःक्षोभयतिहताशिलाः पिच्छिताध्यात्रिकुल्याः ।
 ३७० क्रान्त्या भागैर्विसकिलवज्जानमुराङ्गलेखैरभ्युत्सङ्गं' निहिततनुमिर्मूर्धित तस्य हारैः ॥३७०॥
 पर्यन्तान्नितदाहिलोक्य सुचिरं दूरीमवमण्डलं द्रागाममजयितुं अहस्तुं नृपतेर्वारेषु पुष्पाक्षलीन् ।
 क्षोणीवृषविकीर्णपक्षितनमसुण्डं स्वमीडस्थितैः लावेण गिरिकन्द्रासु पतनां वृन्दैरपि क्रन्दितम् ॥३७१॥
 स्तनयुततलवद्वस्तमूर्धानुकानां विकचलनधिलोलं वीर्य दूरास्त्वदेक्षम् ।
 अवहत ददतीनां मौलिचिन्वस्तहस्तं पथि नृपयतिनानामंक्षुभिर्निर्हृरारम्भः ॥३७२॥
 मीतित्वैर्यैरचितवचनान्तिमया शोकशान्त्या निर्व्याजशामहणगुरुमिस्तेषु तैषोपचारैः ।
 तस्य खेहादुपगतवतो राज्ञश्चिन्तशुःखं मन्दीचक्रुः स्वभुवि सुजना भूपतेर्भूमिपालाः ॥३७३॥
 इति काश्मीरिकमहामात्यश्रीचण्णकप्रसूनोः कल्हणस्य कृतो राजतरङ्गिण्यां प्रथमस्तरङ्गः ॥
 चतुर्दशाधिकं वर्षसहस्रं नव वासराः । मासाश्च विगता ह्यस्मिन्नेकविंशतिरावसु ॥

३६२. ') A, had written च after ते ते; struck out. A, सपुत्रापातिता पैरिपुत्र नाम'. ३६३. ') A, gloss चन्द्रवद् इति
 सेनायां कुत्रासौ यतिज्ञान. ३६४. ') Thus corr. by A, from A, कस्य न. ३६५. ') Thus corr. by A, from A, प्रासाण्ड'.
 ३६६. ') A, gloss पमये. ३६७. ') Thus corr. by A,; A, 'रामा'को'.—') Thus corr. by A, from A, 'विजगु'—
 ') A, विचलितस्य. ३६८. ') G has sec. mans the v. l. असीनः प्रलयावितेन.—') Thus A,; A, gives the v. l. महत् for
 मयः between the lines and another v. l. पुनः in margin. ३६९. ') A, अहस्तुः. ३७०. ') Thus A,; A, पर्वस्ता.—
 ') A, विपस्तु. ३७१. ') A, बलमवलानां, with gloss अवलानां बलं कर्तुं.—') A, gloss कर्तुं. Colophon. ') A, adds before
 this the note रा ३८ ॥ ५ ॥ ३७३ ॥.—') A, चतुर्विंशति'.—') Thus A,; A, 'चतुर्विंशति रा'.

॥ द्वितीयस्तरः ॥

विहितमजगोशुङ्गाद्याभ्यां धनुर्वेदितं तथा मरकरटिनोर्देहाधीभ्यां गणं परिगृह्यतः ।
 विविधघटनावास्तव्यानां निधेयवितां विभोर्जयति ललनापुंभागाभ्यां शरीरविनिर्मितिः ॥१॥
 भूयोराज्वार्जनोद्योगस्तेनात्यज्यत भूभुजा । जरसा शुभिक्षाण्या च कर्णमूलमषाग्रया ॥२॥
 अगवहिनयोशक्तः समं स्वविषयेण तान् । विषयान्वाशिनामप्यः स तान्पञ्चापि विस्मृतिम् ॥३॥
 भावमाज्येच्छया दुर्गागलिकायां स्वमन्त्रिभिः । कालेन स्वापिनो बद्धेस्वभ्यधावि तु कैरपि ॥४॥
 अथ प्रतापादिन्याकथस्तैरानीय दिगन्तरान् । विक्रमादित्यभूमनुज्ञातिरचाभ्यविष्यत ॥५॥ 5
 शकारिविक्रमादित्य इति स भ्रमनोभितैः । अन्यैरान्यघातेष्वि विषयार्थि कदाचितम् ॥६॥
 इदं स्वमेहविपुरं हर्षादीनां धराभुजाम् । कविस्कातमभूजोऽयं ततः प्रभृति मण्डलम् ॥७॥
 असपूर्वापि तेगोर्वा सपूर्वेव मयीभुजा । लालिता इदयज्ञेन पत्या नववधूरिव ॥८॥
 भुक्ता हाविशानं वर्षाभुवं तस्मिन्दिवं गते । जलौकास्तत्त्वतो भूमेर्भूषणं समवधत् ॥९॥
 पितुरेव समं कालं बृद्धिदेतोः स विद्युते । विषुवत्पूर्णशीतानुरिव शीतेतराविषः ॥१०॥ 10
 अथ वाक्पुष्टया सापे देव्या दिव्यप्रभावया । भुवं तत्प्रभवो भुञ्जस्तुज्जीनोरक्षयस्त्रयाः ॥११॥
 इंपतिभ्यामियं ताभ्यामभुष्यत वस्त्रधरा । गङ्गाभुजाङ्गुलण्डाभ्यां जटाभूरिव धूर्जटेः ॥१२॥
 मण्डलं साध्वधत्तां तौ नानावर्णमनोरमम् । शतह्रदापयोवाही माहेन्द्रमिव कार्युकम् ॥१३॥
 चक्राते च महाभागौ विप्रमामरणं भुवः । तुङ्गेऽथैव हरावासं कतिकांश्च व पत्नयम् ॥१४॥
 कविन्मण्डवराज्यान्मन्यमाने चण्डातपोज्ज्वले । तत्प्रभावेण कलितं मृष्टैस्तत्क्षणरोपितैः ॥१५॥ 15
 नाट्ये सर्वजनप्रेक्ष्यं यथक्ते स महाकविः । द्वैपायनमुनेरंशस्तत्काले चन्द्रकोमलम् ॥१६॥
 तयोः प्रभावमाहात्म्यजिज्ञासार्थमिषोद्यता । प्रजासु दुःसहा जातु व्यापयैवीं व्यवृम्भत ॥१७॥
 पाकोन्मुखशरण्यातिच्छन्नकेदारमण्डले । नासि भाद्रपदेकस्मात्पपात नृनिं महन् ॥१८॥
 तस्मिन्विषयस्योद्युक्तकालाद्दृष्टिसितोपमे । न्यमञ्जश्चालयः वाकं प्रजानां जीविताद्याया ॥१९॥
 अधासीक्षुत्परिक्षामजमवेतकुलाकुलः । प्राकारो निरयस्येव घोरो दुर्मिक्षविश्रवः ॥२०॥ 20
 पवीप्रार्तिं छत्रकोहं पित्रुवाक्षिण्यमातुरः । कुक्षिभरिः क्षुद्रपातो विसस्माराखिलो जनः ॥२१॥

१. '1) Thus corr. by A₁ from A₁, "सौभुजः"—') Thus corr. by A₂ from A₁, प्रतिशुद्धः.—') A₄ gloss अजस्ता.
 2. '1) A₂ gloss वितोहिषानां. v. '1) A₂ gloss दुषावधत्. ६. '1) A₂ स शक्ति चमनः' R G follow this reading and write
 'वित्तः.—') A₂ विसंवाधक'. १४. '1) A₂ gloss केश. १५. '1) A₂, 'सवीन्यव'. १६. '1) Thus A₂, also R G; A₁, 'कवे'.
 १७. '1) A₂ gloss देवैः कृतस्वादिनां संवाग्धनी ईषी. २०. '1) TE as A₁; altered by A₂ into प्राकारः.

- भुक्तापाद्यस्मरत्तज्जगामभिमानं कुलोद्यतिम् । अशनाहंक्रियाम्रातो लोको' लक्ष्मीकटाक्षितः ॥२२॥
 भामं कण्ठवत्तर्पणं पाचमानं द्रवं पिता । पुत्रो वा पितरं त्यक्त्वा चकार स्वस्य पोषणम् ॥२३॥
 क्षात्र्यस्थिरुषे भीमसे स्मरेहेहंक्रियावताम् । अमृज्जोऽर्ज्यानिं युवं वेतानामिव देहिनाम् ॥२४॥
 25 कृत्वाभिभाषी भुक्त्यामो घोरो दिक्पक्षिणी क्षिपन् । एक एको जगज्जीवैरिवेव स्वात्मपोषणम् ॥२५॥
 तस्मिन्महाभये घोरे प्राणिनामतिदुःखे । इदृशे लोकनाथस्य तस्यैव कर्तुमाहता ॥२६॥
 विचारितप्रतीहारः स रक्षीपक्षिशोभिना । इहोमेवैव दीनानामलक्ष्मीरुममच्छिनत् ॥२७॥
 सपत्नीको मित्रैः कोशैः संचयैर्मन्त्रिणामपि । क्राताक्षः स दिवारात्रं प्राणिनः समजीवयत् ॥२८॥
 भटवीषु ह्मयानेषु रथ्यास्ववसयेषु च । क्षुत्तामः शमाभुना तेन नहि कश्चिदुपैक्ष्यत् ॥२९॥
 30 ततो निःशेषितभनः क्षिणाणां वीर्य मेदिनीम् । क्षपायामेकदा देवीमेवमूचे सं दुःखितः ॥३०॥
 देव्यस्मदपचारेण भुवं केनापि दुस्तरा । आता निरपराधानां जनानां व्यापदीवृष्टी ॥३१॥
 भिक्षुमधन्यं यस्याये लोकोर्धं श्लोकपीडितः । पश्यन्नसुराणामुर्ध्वमनुग्राहो विपद्यते ॥३२॥
 प्रजा निःशरणा एता अन्धेभ्योऽपि बाण्यबोद्धिताः । अरक्षतो भयेमुष्मिन्मिह कार्यं जीवितेन मे ॥३३॥
 यथा कथंभिलोकोर्धं दिनान्येतामि यजतः । यथातिबाहितः सर्वो न च कोपि व्यपद्यत ॥३४॥
 35 अतिक्रान्तप्रभावेयं कालदौरात्म्यपीडिता । निर्दिक्चनद्य संजाता पृथिवी गतगौरवा ॥३५॥
 नदिमाः सर्वतो मया हारणे ध्वसनार्णवे । उपायः कतमस्तावत्समुद्भूतं क्षमः प्रजाः ॥३६॥
 निरालोको हि लोकोर्धं दुर्दिनयस्तमास्करः । कालरात्रिकुलेर्ध्वम्परीत इव वर्तते ॥३७॥
 हिमसंघातदुर्लक्षं क्षितिमुत्तुङ्गनिर्गमाः । बद्धहारकुलार्धस्थलगतद्विवशा जनाः ॥३८॥
 भूराध मतिमन्तश्च विद्यावन्तश्च जन्तवः । कालदौरात्म्यतः पश्य जाता निहतयोग्यताः ॥३९॥
 आशाः काञ्चनपुष्पकुट्टमलकुलच्छन्ना न काः श्मातले सौजन्यापूतवर्षिभिस्तिलकितं सेव्यैर्न किं मण्डलम् ।
 40 पन्थानः सुचिरोपचाररुचिर्देव्याप्रा न कैः संस्तुतैस्तेषामेव वसन्ति विदुनपुणाः कालेन ये' मोहिताः ॥४०॥
 तदेव गलितोपायो जुहोमि ध्वजने तनुम् । ननु ब्रह्मं समर्थोऽस्मि प्रजानां नाशमीदृशम् ॥४१॥
 पन्थास्ते पृथिवीपालाः द्रुतं ये निशि शेरने । पौरान्पुत्रानिव पुरः सर्वतो वीर्य निर्मूतान् ॥४२॥
 इत्युक्त्वा कर्तुमाविष्टो मुखमाच्छाद्य वाससा । निपत्य तल्पे निःशर्म्य हरोद पृथिवीपतिः ॥४३॥
 निवातस्तिमितैर्दीपैर्दक्षीयैः कौमुकादिव । वीक्षमाणाद्य तं देवी जगद जगतीभुजम् ॥४४॥
 45 राजन्मज्जानां कुक्षैः कोर्धं मतिविपर्ययः । येनेतर इव स्वैरमधीरोचितमीदृशे ॥४५॥
 यद्यसाम्यानि दुःखानि केतुं न प्रमविष्णुता । तन्महीपाल महानां महत्त्वस्य किमङ्गुलम् ॥४६॥
 कः शक्रः कतमः खट्वा वराकः कतमो यमः । सत्यव्रतानां भूवानां कर्तुं शासनलङ्घनम् ॥४७॥
 ण्वस्यौ भक्तिर्न स्त्रीणामद्रोहो मन्त्रिणां व्रतम् । प्रजातुपालनेनन्यकर्मता भूभूतां व्रतम् ॥४८॥

२२. ') A, लोकोऽलक्ष्मी'. २९. ') Thus corr. by A, from A, उचैरुचये. ३०. ') Thus corr. by A, from A, उ'.
 ३८. ') A, हिमसंघातदुर्लक्षितः. —') A, gloss कीर्ध. ४०. ') A, प्रपुष्टि. —') A, संस्तुतैरेषां, with gloss एषां भूराजनिगदादीनां
 विदुनपुणाः ये भूराजा अब अस्मिन्नेव देवे वसन्ति देवान्तरं न मण्डलम् हे कामेन मोहिताः. —') A, न. ४३. ') Thus corr. by
 A, from A, 'सार्ध'.

उत्तिष्ठ श्रतिनामध्व क विपर्वति महवः । प्रजापाल प्रजायां ते नास्त्येव सुकृतं भवम् ॥४९॥
 इति संरम्भतः प्रोक्तं तथानुध्याय देवताः । प्रतिवेहं गतप्राणः कपोतनिवहोपतन् ॥५०॥ 50
 मातस्तत्पुत्रिर्वाक्ष्यं ध्वरसीमरमोघमात् । प्रजाध्व प्रत्यहं श्रमिः कपोतैर्जीवितं ह्यधुः ॥५१॥
 वरस्त्वन्तरं किमपि तस्मात्प्री नूनं ससर्गं सा । जनताजीविताबाधै न कपोतास्तु तेभवन् ॥५२॥
 तादृशां नहि निर्व्याजप्राप्तिकारुण्यशालिनाम् । हिंसया धर्मचर्चायाः शुक्यं ह्यपि कलङ्कनम् ॥५३॥
 अभवन्निर्मलं व्योम देवीकृत्यैः सह क्रमात् । साकं भूपालयोकेन दुर्मितं च शमं वयौ ॥५४॥
 सा भूतिविमरोदपममहारं द्विजन्मनाम् । सती कसीमुषं चके रामुषं चापकल्मषा ॥५५॥ 55
 वर्षैः बह्विंशता शान्ते पत्यौ विरहजो ज्वरः । तस्यजे उवतनञ्चालानलिनमच्छदे तथा ॥५६॥
 सा यत्र भुविचारित्रा विषयं पतिमन्वगात् । स्थानं ज्वैस्तहाक्पुष्टाटवीत्यद्यापि गद्यते ॥५७॥
 चादृचारित्रया तत्र तथा सजेवतारिते । नानापद्यागतानाद्यसाधैरद्यापि भुज्यते ॥५८॥
 धाम्यामभ्यधिकं कर्तुं शक्तिः कस्येति निश्चितम् । विचिन्त्यारोवकी धामा नापत्यं निर्ममे तयोः ॥५९॥
 वेधाः परां भुरमुषिनि परीक्षकाणामिसोः कल्पजननेन कृतभयो यः ।
 विस्मारितोद्धुहृष्टधारसयोग्यतां तस्मादुदेत्यै किमिवाभ्यधिकं विदध्यात् ॥६०॥ 60
 दीर्घदुर्दिनष्टाकं राष्ट्रमात्मापचारतः । शाश्वता राक्षसिस्तादृशे सा चकारेति केचन ॥६१॥
 ततोन्मकुलनो राजा विजयोष्टावभुस्तमाः । पत्नयेन परीतं बधकारा विजयेश्वरम् ॥६२॥
 क्षतो महीमहेन्द्रस्य जयेन्द्रस्तस्य भूपतेः । क्षमाभाजानुभुजो राजा भुगोजाव वृषुप्रथः ॥६३॥
 अतोर्नकीर्तिकलोलदुगुलबलनोज्ज्वलाम् । बभार यदुजस्वम्यो जयभीषालमस्त्रिकारम् ॥६४॥
 तस्याभूदनुतोदन्तमधमभक्तिविभूषितः । राक्षः संधिमनिर्नाम मन्त्री मतिमतां वरः ॥६५॥ 65
 नास्त्युपायः स संसारे कोपि योपोहितुं क्षमः । भूपालमसकरिणामेषां चपलकर्षताम् ॥६६॥
 भव्यदुवमतिः शङ्क्यः सोयमुक्तेति यद्विद्वैः । तस्मिन्धीसविधे हेपस्तेनापद्यत भूभुजा ॥६७॥ बुध्नम् ॥
 निवारितप्रवेदोद्य सकोपस्तमहेनुकम् । मिनाय इतसर्बद्वं बाधहायुर्देरिद्रताम् ॥६८॥
 तस्य भूपतिविशेषमीप्सोमपरिशोषिणः । आप्ताय राजपुरुषा वार्तायापि न चकिरे ॥६९॥
 गिरं गभीरो गृह्णाति क्षमाभ्यावसदपगाः । उक्तानुवादिनस्यावहृच्छकं पतिरवा हव ॥७०॥ 70
 स तु राजविरुद्धत्वदारिद्र्याभ्यां न विव्यधे । गतप्रत्युहया शीतः श्रमया हरसेवया ॥७१॥
 अथ भाव्यर्थमात्राख्यातपत्रपे मतिमन्धिरम् । राज्यं संधिमतेर्भावीत्यभुतापि सरस्वती ॥७२॥
 नाचोदिता बाधवरतीत्याग्नेभ्यः भुतवाचुषः । ततः संभूतसंवासाः कारायेहमपि तं न्यर्षात् ॥७३॥

५०. ') A, देव्या. ५२. ') A, पवन. ५५. ') A, gloss केनोह.—') A, gloss रामोह. ६०. ') Thus A,; A, योग्यतासत्; G योग्यतासत्, explained by योग्यतासो गृहीतः and subsequently corrected into योग्यता दु.—') A, gloss उत्पारमिषा. ६४. ') G आलोच.—') Thus corr. by A, from A, "लो".—') A, gloss पुष्पिकाव. ६५. ') A, "सो". ६८. ') A, कोपाय. ७३. ') Thus corr. by A, from A, वचन'; A, had explained in margin the original reading by a note which has been struck out: राक्षसं संधिमतां (sic) भावीत्यभुतापि सरस्वती वृष नवनन्धिरं पत्रपे संधिमतेर्देवाकस्य विषमपुष्टेष्टवपिपोषककपस्यावधमन्धिरकं नन्माचनुववाच अवनमद्विषयः येन च तदुपरि राजानीव कृत्यैवेतिमुक्ति माच. ७३. ') Thus corr. by A, from A, सहृष.—') Thus corr. by A, from A, च्वापा.

- तत्र तस्योपनिगडैः पीडिताकुर्वन्शुष्यतः । पूर्णोभूद्यस्यो यषो मूपतेषामुपोयधिः ॥७४॥
- 75 निष्पुत्रः स महीपालो मुमुर्षुर्दीप्तमादधे । रोमोत्पया पीडया च विन्तया च तदीयया ॥७५॥
 कम्पायमाणो विष्टेषवाङ्मिना उबलतामिद्यम् । न विना तद्वधं मेने मवितव्यवतिक्रियाम् ॥७६॥
 भाव्यर्षेस्त्वानुधाः कुर्वन्पथं स्वयनाय यम् । स पथापवृत्तं द्वारं देवं दैवेन कल्पितम् ॥७७॥
 इग्धाङ्गारकदम्बको विलुठतः स्तोकोन्मिषसेनसो वेधा वङ्गिकणस्य शक्तिमनुलामाधातुकामो हठान् ।
 तन्निर्बापणमिच्छतः प्रतनुते पुंसः समीपस्थिते' संतापहुतभूरिसर्पिषि षटे पानीयकुम्भभ्रमम् ॥७८॥
 अथ राजाश्रया कुरैर्वधकर्माधिकारिभिः । निशि संधिमतिः भूले समारोप्य विपादितः ॥७९॥
- 80 गेतभूले भुते तस्मिन्शोकदाङ्गुर्महीपतेः । निरशाश्रोगभ्रमस्य पूर्व पथातु जीवितम् ॥८०॥
 समविशानिवर्षेषु आनेष्वस्मिन्निरन्धवे । प्रशान्तभूमिपालाभूत्कतिविचित्रसवि भूः ॥८१॥
 अथ संधिमतिं बुद्ध्वा तथा व्यापादितं गुरोः । ईशानाख्यस्य इदं विषयं वक्षिनोप्यभूत् ॥८२॥
 शिरीष इव संसारे ह्यलोच्छेदे मनीषिणाम् । हन्तानुशंसं तद्वृत्तमिवैकममशेष्यते ॥८३॥
 स इमंशानमुयं प्रापादनायस्येव शुष्यतः । कर्तुं विनयिनस्तस्य स्तोचितामन्तसक्तियाम् ॥८४॥
- 85 तं चास्थिरपदप्राप्तीकूप्यमाणं बलादृक्कैः । शूलमूलावयवस्थिखण्डावष्टम्भितलम् ॥८५॥
 समीरणसमाकीर्णमुण्डरन्ध्रापनिर्गतेः । अनितैरनुद्योचन्तनिवाद्यस्थां तथाविधाम् ॥८६॥
 हा बल्य इदुमीदृके जीषाम्येवेति वादिना । तस्याकृष्यत भूतान्तःशोभं तेनाद्य कीकसम् ॥८७॥
 वेदिताङ्गिः शिरःशीर्षस्तक्वैर्धृतिभूसरैः । अनैषीतं स कङ्कालं वारयन्मपतो वृकान् ॥८८॥
 उचितां सक्तियां कर्तुं ततस्तस्य समुद्यतः । भाले त्रिधातुलिखितं शोकमेतमवाचयत् ॥८९॥
- 90 दावज्जीवं दरिद्रत्वं दद्यात् वर्षाणि बन्धनम् । भूतस्य हृते मरणं पुनर् राज्यं भविष्यति ॥९०॥
 पादत्रयस्य वृद्धार्धः श्लोकस्वासीस्त योगवित् । द्रष्टव्ये तुर्यपादार्धमस्यैव कौतुकान्वितः ॥९१॥
 अविन्तयथ संश्रान्तः कथमेतद्भविष्यति । उवाच च विधेः शक्तिमन्विन्नां कलर्यधिरम् ॥९२॥
 तत्सत्कर्मव्यतिकरकृतः पारतन्त्र्यानुरोधात्सज्जाः सर्वे व्यवसितहृदोन्मूलनाय प्रयत्नात् ।
 त्रिंशत्तन्त्राद्युदयति विधेः शक्तिरत्यनुतेयं यन्माहात्म्याहिविषयतानासिद्धयो निर्निरोधाः ॥९३॥
 मणिपुरपुरे पार्थ निहतं समजीवयत् । फणिकम्पाप्रभावेण सर्वाध्वर्यनिधिर्धिधिः ॥९४॥
- 95 द्रोणपुण्ड्रस्त्रनिर्दग्धं मानुर्गर्भे परीक्षितम् । जीवयन्कृष्णमाहात्म्याज्ञाना धुर्योपिकारिणाम् ॥९५॥
 कश्चं भस्मीकृतं दैवैर्नोपास्ताध्वेण भस्मितान् । पुनर्जीवयितुं को वा दैवाहन्यः प्रगल्भते ॥९६॥
 इत्युक्त्वा भाविनोर्यस्य द्रष्टुं सिद्धिं समुद्यतः । तत्रैव बद्धवसतिः कङ्कालं स ररत्त तम् ॥९७॥
 अथाधरात्रे निर्मिद्वस्तवैवाजुतञ्जितया । पूषापिषासमीशानो प्रातवादिष्यमेकदा ॥९८॥
 उखण्डलाडनादङ्गोदृष्टपटौघटाङ्कतैः । जण्डैर्दमनियोर्वैर्वैर्वै' भुतबान्धविम् ॥९९॥

७७. '1) Thus corr. by later hand from A, 'येस्य बुधा. ७८. '1) Another hand alters this to 'स्थितिः. ८६. '1) A, 'सवा. दुर्गम्' with gloss शिरः over पुण्ड्र. ९०. '1) Thus A₁; A₂, पुनराज्यं. ९१. '1) Thus corr. by later hand from A, 'वृद्धार्ध. —
 '1) A₂, gloss चतुर्थं —') Thus corr. by later hand from A, 'पाशार्ध. ९२. '1) Thus corr. by A₂ from A, 'कार्यमे. ९९. '1) A₂,
 gloss मादना अन्तर्गता क्षमाका आण्ड इति भाषया. —') A₂, 'दमनयोर्वैध.

उद्धातितमोदितः स ततः पितृवनायौ । ददर्श योगिनीस्तेजःपरिवेषान्तरस्थिताः ॥१००॥
 मातां संभ्रममात्मन्य कङ्कालं चापवाहितम् । ईशानस्तां दमकानोनीं भुतासिचक्रितो बभौ ॥१०१॥
 अधापदयत्तच्छब्दः शायितं मण्डलान्तरं । संधीवमानसर्वाङ्गं कङ्कालं योगिनीगणैः ॥१०२॥
 चङ्कसहरसंगोपवाच्या मयापदेवताः । बीरालभास्तमान्मिष्य कङ्कालं तमपाहरन् ॥१०३॥
 एकमेकं स्वमङ्गं च विविधाव क्षणादथ । कुतोऽप्यानीय पुलकं पूर्णाङ्गं तं यथाकिंचि ॥१०४॥
 अथ पुन्यष्टकं भास्वदनाक्रान्तान्यविषयम् । योगेनाकृष्य योगेद्वल्लेख संधिमेतन्मेषुः ॥१०५॥
 ततः ह्युत्थितं ह्य प्रसविष्यविलेपनः । समभुञ्जत ताभिः स वषेष्टं चक्रनायकः ॥१०६॥
 ईशानस्तंस्व देवीनां विगीर्णाङ्गादति पुनः । क्षपायां क्षीयमाणायां चक्रितः पर्यङ्कजुत ॥१०७॥
 नईस्तद्वक्ष्या पीरः स च तस्त्वानमावयौ । तच्च योगेश्वरीचक्रं क्षिप्रमन्तरधीयत ॥१०८॥
 अधाभूयत बाक्कासां भामुदीशान भीस्तव । मात्स्यङ्गहाविदस्माकं वृते चास्मिन्न बन्धना ॥१०९॥
 अस्महराविष्यवपुःसंथितः संधिमानसौ । भार्यत्वादायैराज्यं ख्यातो मुषिं भविष्यति ॥११०॥
 ततो दिव्याम्बरः सगवी दिव्यभूषणभूषितः । वक्त्रे संधिमानसः भामपूर्वस्मृतिर्गुहम् ॥१११॥
 ईशानोपि तमालिङ्गच स्वेष्वपि ह्यदुर्लभम् । भूमिकामातलस्ये कामिति को वक्तुमर्हति ॥११२॥
 अष्टादं च विचित्रं च संसारं ध्यायतोर्मिचः । विवेकविशदा तत्र यावर्तत ययोः कथा ॥११३॥
 अथ वार्ता विदित्वेमां कुतोपि वयरीकसः । उवाचवृद्धाः समात्वास्तमे वेशमावपुः ॥११४॥
 पूर्वाकृतिविवंशवादाद्भनो नायं स इत्यथ । तेनाच्छिद्यत संवादिनिक्षितान्पृच्छता वचः ॥११५॥
 अर्थमां शासितुं राष्ट्रं पीराणामपराजकम् । सोम्यमन्वत कृच्छ्रेण निःस्पृहः शासनानुरोः ॥११६॥
 प्राप्योपवनोपान्तं तं दिव्याकृतिशोभिनम् । सतृषं चापयामाह्वरमिवेकाम्बुमिर्हिजाः ॥११७॥
 नवराजोचितपादौ न स शिक्षामपेक्षत । इष्टकर्मा समस्तास्तु विस्तृताः प्रक्रिया म्पथात् ॥११८॥
 स राजोचितनेपथ्यः पैराक्षीर्षोपशोभिनीम् । सौधोन्मिषह्लागवर्षां ससैर्षाः प्राविशस्त्युरीम् ॥११९॥
 तस्मिन्निव्रजति प्राज्यमाक्रामति गृध्रासनम् । भावक्राम प्रजा व्यापन्न देवी न च मानुरी ॥१२०॥
 अहरन्ददयं तस्य शृङ्गारदितविभ्रमाः । नितम्बिन्धो वनभुवः क्षमिनो न तु योषितः ॥१२१॥
 वनयसूनसंपर्कपुण्यगन्धैस्तपस्विनाम् । कर्पूरधूपसुरभिः करैः स्पृष्टः स पिप्रिये ॥१२२॥
 भूतेशवर्धमानेशविजयेशानपश्यतः । निवमो राजकार्येषु तस्याभ्युत्थितवासरम् ॥१२३॥
 हरायसनसोपानक्षालनाम्नः कणाञ्जलिः । संस्पृष्टः पवनैः सोमूदान्द्रास्पन्दविषयः ॥१२४॥
 पूर्वपूजापनवने निराहंस्वरसुन्दरः । तेनैव द्रुममृगादि चापितो विजयेश्वरः ॥१२५॥
 लिङ्गपीठतुल्यस्वाजकुम्भात्मः शोभमूर्ध्वनिः । शायनस्याप्यभूत्तस्य बहसो बहकीर्तिः ॥१२६॥

१००. ') A₂ gloss सतीतिः वाह इति नायकः. १०३. ') Thus corr. by A₂ from A₁, मयवर्षः; A₂ in margin मयवर्षेन ताः इत्य-
 व्यसर्वे.—') Thus corr. by A₂ from A₁, सनुवाहरत्. १०४. ') Thus corr. by later hand from A₁, सतो.—') Thus corr.
 by A₂ from A₁, दृष्टिङ्गः. १०५. ') Thus corr. by A₂ from भास्वदना.—') A₂ योगिन्धः. १०६. ') न supplied by A₂.
 १०७. ') Thus corr. by A₂ from A₁, ईशानतस्य. ११०. ') A₂ एका. १११. ') Thus corr. by A₂ from A₁, ससैर्षा.
 ११२. ') A₂ gloss वृद्धेषु अग्रहितः न त्यक्तः कीदां चक्रितो अयः अयने वनिः ताः—') A₂ gloss क्षान्तस्य. १२५. ') Thus corr. by
 A₂ from A₁, निजवर्ष

- तापचैर्मस्मद्व्रासजडाजुदाङ्गितैर्बभौ । तस्य माहेश्वरी पर्वदिष भूमिपतेः सभा ॥१२७॥
 शिवलिङ्गसहस्रस्य प्रतिष्ठाकर्मणि प्रभोः । प्रसिद्धा प्रत्यङ् नस्य नामूहिचदिता कश्चित् ॥१२८॥
 प्रमादात्तदविष्यौ शिलामुक्तीर्य कल्पिता । सखलित्नी तद्वत्सैः सर्वमोद्यापि दृश्यते ॥१२९॥
 130 ताड ताड स वापीषु लिङ्गव्यासादरोपयत् । स्वपुण्यपुण्डरीकाणां जन्मनेत्रपरंपराम् ॥१३०॥
 स्थाने स्थाने जलान्तश्च बहुसंख्यैर्निषेधितैः । अनयन्नर्मदाभङ्गि शिवालङ्गैस्तरङ्गिणीः ॥१३१॥
 घनिलिङ्ग महाधामाः प्रत्यपाद्यन्त तेन ये । पर्वदामघ तत्रोद्यः कालेनागार्धिनागतः ॥१३२॥
 भक्तरोस्त महाहर्ष्यैर्महालिङ्गैर्महानृषैः । महाविशुलैर्महर्षी महामाहेश्वरो महीम् ॥१३३॥
 कृत्वा संधीश्वरं देहसंपानपितृकाम्ये । ईद्वानस्य गुरोर्नासा व्यधाहीशेभ्वरं हरम् ॥१३४॥
 135 यदा च भीमादवी च देशांघान्ध्यान्पदेपवे । स मउपतिमालिङ्गैर्हर्ष्यैर्निष्ये महार्धताम् ॥१३५॥
 स्वयंभूमिष तीर्थेध पूतं भक्तिविभूषितं । स एव भोक्तुमज्ञासोत्साहः कइमीरंमण्डलम् ॥१३६॥
 छातस्य निर्हाराभ्योभिः पुष्पलिङ्गाचनोत्सवे । राहस्तस्य वनोर्वापु मासः पण्यज्जो ययौ ॥१३७॥
 स चातिरम्यः काइमीरो मीप्मस्त्रिदिवदुर्लभः । हिमलिङ्गाचैरैः प्रायाहनान्तपु कृतायताम् ॥१३८॥
 फुलाञ्जपण्डकदाशाः प्राप्य पुष्करिणीतटीः । लक्ष्मीसखः स खण्डेन्दुचूडध्यानपरोभवत् ॥१३९॥
 140 नीलोत्पलवतीशीर्षीरगस्त्योदयनिर्धयाः । अवगाद्य हरार्चभिः शरदं निर्दिशेद्य सः ॥१४०॥
 सार्धं तपोधनैस्सैलैर्मजतो जागरोत्सवान् । तस्याभुवन्मुचो भर्तुरमोघा माधरात्रयः ॥१४१॥
 अत्यद्भुतं राज्यलग्नमित्ये सकलपञ्चमी । पञ्चाशत्त्रिंशत्तन्नामत्सकामस वस्सरान् ॥१४२॥
 शमन्यसनिनस्तस्य राज्यकार्याण्यपहृतः । तस्मिन्काले प्रकृतयो विरागं प्रतिपदिरे ॥१४३॥
 अन्वैष्यन्त नृपस्ताभिः कश्चिद्राज्याय शुभ्रुवे । राजपुत्रो जिगीषुष श्रीमान्यौधिधिरे कुले ॥१४४॥
 145 जुगोप गोपादित्याख्यं कइमीरंन्द्रजिगीषया । युधिष्ठिरप्रपौत्रं हि गान्धाराधिपतिस्त्वा ॥१४५॥
 वसन्ध्यामंसाभ्याज्यः स तत्र तत्रयं कृत्वा । अवाप लक्ष्णैर्विन्दैरमोघं मेघवाहनम् ॥१४६॥
 स तत्रं पिनुरादेष्टाश्चिन्तान्वयजन्मनः । राष्ट्र प्राज्योनिषेन्द्रस्य ययौ कन्यास्वयंवरे ॥१४७॥
 तत्र तं वारुणं छत्रं छाद्यथा राजसंनिधौ । भेजे वरञ्जना राजकन्यका चामृतप्रभा ॥१४८॥
 तेन तस्य निमिषेन वृद्धिमागामिनीं जनाः । अजानन्नमुवाहस्य पाश्चात्येनेष वायुना ॥१४९॥
 150 राज्ञा हि नरकैर्नैतद्वरणादुण्यवारणम् । आनीतमकरोच्छायां न विना सकलवर्तिनम् ॥१५०॥
 तमनिकं पितुः प्राप्तं पत्न्या लक्ष्म्या च संभितम् । भुवा विमन्त्रयामासुर्मन्त्रिणो वंशयोग्यया ॥१५१॥
 अयार्थराजो विश्वाय स्वराज्यं भवजर्जरम् । प्रतिपके न शक्तोपि तस्यौ तु त्यक्तुमुत्सुकः ॥१५२॥
 अचिन्तयद्य सखं मे संगीतो भूतभावनः । सिद्धिदिप्रानमूरीर्वाणपाऊतुं समुद्यतः ॥१५३॥
 कृत्ये बहुनि निष्पाद्ये भ्रमात्कौसीद्यमाभयन् । प्रातुषीवाध्वजो दिष्ट्या मोहितोस्मि न निद्रया ॥१५४॥
 155 स्वकाले त्यजता लक्ष्मीं विरक्तां बन्धकीमिव । दण्डिर्वासनमीडा दिष्ट्या नासादिता मया ॥१५५॥

१३०. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'पुण्डरीकाञ्ज' १३५. ^१) The aksharas अरं supplied by A₂ in space left by A₁.—
^२) A₂ gloss ईशवाद् इति प्रसिद्धस्यते. १३६. ^१) A₁ 'विषोपतः'.—^२) Thus A₂; A₁ 'राज्य'.—^३) Thus corr. by later hand
 from A₁; 'काचनी'. १३७. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'वृत्राध्या'. १४५. ^१) Thus corr. by A₁ from 'पञ्चाज्य'.
 १४६. ^१) Thus A₂; A₁ 'वसन्ध्यास्सस्य'. १५०. ^१) A₂ 'वृत्रा'. १५४. ^१) A₂ glosses आनन्द and 'न कर्तुं शोचोद्य'.—^२) Thus
 corr. by A₂ from A₁ 'अज्य'. १५५. ^१) Thus A₂; A₁ 'स्वकुले'.—^२) Thus corr. by A₂ from A₁ 'सरङ्गात्'.

शैलपत्येव मे राज्यरङ्गस्मिन्मलनधिरम् । निर्मूर्धमपि वैरस्य ददृष्टा न प्रेक्षका गताः ॥१५६॥
 दिङ्मात्रं सदैव वैमुख्यमुद्येदोपवञ्चिभयः । स्वायक्षणे न भीतोस्मि विकल्पेन हवाहने ॥१५७॥
 इति संविम्बवधैः सर्वत्यागोन्मुखो नृपः । मनोराज्यानि कुर्वाणो हरिश्च हव विमिये ॥१५८॥
 अन्येषुः प्रकृतिः खर्वाः संविपस्य सभाम्परे । ताभ्यः प्रत्यर्पयन्त्यासमिव राज्यं ह्यरक्षितम् ॥१५९॥
 चङ्गितं स्वेच्छया तस्य प्रयत्नेनापि नाशकत् । तं स्वीकारयितुं कथित्कृष्णीन्त्रमिव कञ्चुकम् ॥१६०॥ 160
 अर्वालिङ्गमुपादाय सोध प्रायातुदकुलः । धौतवासा निरुष्णीपः पद्मामेव प्रजेधरः ॥१६१॥
 तस्य पादापितदृशो वज्रो यौनिनः प्रभोः । पन्थानं जगृहुः पौरा निःशब्दसचदलवः ॥१६२॥
 स विलङ्कितगन्धर्वतिरुपविष्ट तरोरधः । जनमेकैकमुद्रास्यं न्यवर्तयत सान्त्वयन् ॥१६३॥
 यथि शिखरिणां मूले मूले विलम्ब्य जहञ्जनान्मितपरिकरो गच्छन्ध्वं क्रमात्समवृद्धत ।
 वदनवसुधाः संपूर्णैश्चैत्रजन्स निजात्पदाब्ज हव विनिर्यातः स्तोत्रैः कृतानुगमो जलैः ॥१६४॥
 विःशेषं निकटास्त लोकमटवीमध्ये निरुन्धन्यदं शोकावेशसत्पापगद्गदपदं संमान्य चोत्सार्थं च ।
 भूर्जत्वंकपरितोभममरमंशुभिन्नानि सद्वाधगभेणीमौलिमणिप्रभोज्ज्वलगुहायेह अगाहे वनम् ॥१६५॥ 165
 अथ वनसरसीतटमुमाभः पुटकपटोदरसंभृताम्बुपूराम् ।
 वसन्तिमकृत बासरावसाने शुचितरुपलवकन्पितामनन्ताम् ॥१६६॥
 शृङ्गासक्तसितातपाः शयलितच्छाभाभुवः शाहलैरुत्फुल्लमल्लिकानलमितलुप्रव्रजस्वीजनाः ।
 सध्यावा वनपालवेगुरागितोन्मिथैः प्रपाताम्बुभिः आनन् दृक्पथमागतास्तमनयचित्रामदूराग्रयैः ॥१६७॥
 वनकरिंरसितैः पदे पदे स प्रतिभटतां पटह्यध्वमेर्धमैः ।
 भ्रमनुत रटितैश्च कर्करटोः परिगणितां गमनोन्मुखस्त्रियामाम् ॥१६८॥
 अन्येषुर्दिधिवदुपास्य पूर्वसंध्यामाससे नलिनसरस्थपास्तनिग्रः ।
 भ्रमापानः परितनिसोदरांस्मृतीये नन्दीशाधुपितमयापं भूतभर्तुः ॥१६९॥
 नन्दिक्षेत्रे त्रिभुवनगुरोः सोपतस्तत्र यावत्तस्यै तावत्स्वेयमांभमतावप्रये जायते स्म ।
 भस्मस्मेरः छपटितमटाजुदवन्धोक्षन्त्री रुद्राक्षान्जो नरदमुनिभिः ससृष्टं वीक्ष्यमाणः ॥१७०॥ 170
 आस्यञ्चभीकण्डवस्रजनितमहासक्तियो भैरवेतोभिर्भोदानोद्यतास्तु मतिमुनिनिलयं संभ्रमात्तापसीषु ।
 नृक्षैर्महाकपाले शुचिफलकुलमभेणिभिः पूर्वमाणे मान्यो वैराग्ययोगेयुपनतपरमार्थनातामयोभूत् ॥१७१॥
 ६ ॥ १७१ ॥ आहिनः ४३ ॥ अं ५४३ ॥
 इति श्रीकादम्भीरकयहामान्यश्रीचण्डकप्रभुसूत्रोः कल्हणस्य कृतौ राजतरङ्गिण्या द्वितीयस्तरङ्गः ॥
 वनद्वये वनराणांयमभिः परिवर्जिते । अस्मिन्निवृत्तिषि व्याख्याताः पदप्रख्यातमुपा नृपाः ॥

१५६. ') Thus A₁; the v. l. of A₂ निर्मूर्धमपि has been struck out again; G R निर्मूर्धमपि. १५७. ') Thus corr. by later hand from A, सं. १५४. ') Thus corr. by A₂ from A, लोकायुगलो. १५९. ') Thus A₁; A, विद्वत्सचद. — ') Thus corr. by later hand from A, नृमेस्वल्. — ') Thus corr. by A₂ from A, मर्कट. — ') The *akshara* लि supplied by A₂ in space left by A₁. — ') The gloss *नोवञ्चो*, written by A₂ at the foot of the page, probably refers to this word. १६०. ') Thus corr. by A₂ from A, साहलैरुत्फुल्लमल्लिकानल; the latter reading repeated in margin by A₂. — ') Thus G *see* *manu* and P; A R C 'पान्तेन'. — ') A₂ gloss *पर्वताः*. १६६. ') A, वनद्वये. — ') Thus corr. by later hand from A₁, 'वनेर्ध'. — १७०. ') A, *वचनपद*; supplemented as above by A₂, '१७१..') A₂, *अन्येषु*. — ') Thus corr. by A₂ from A, 'योगो'. — ') A₂ writes 'चतुष्षष्ट', with figures indicating transposition.

॥ तृतीयस्तरङ्गः ॥

- मुञ्चेभानिनमस्य कुम्भकुहरे मुक्ताः कुशापोषिताः किं भालज्वलनेन कज्जलमतः स्वीकार्यमशोः कृते ।
संभाने वपुरर्धयोः प्रतिवद्वेवं निषेधेऽप्येहः कर्तव्ये प्रिययोस्तरानुसरणोद्युक्तो हरः पातु वः ॥१॥
अथोलसत्यमुभाचमानिन्मुर्मेषवाहनम् । गान्धारविषयं गत्वा सचिवाभिष्टिताः प्रजाः ॥२॥
रक्तपत्रस्य भूभर्तुः पथाहोकापुरस्त्रजम् । तस्याज्ञायि जयैर्षीतसौमशालनसंविभम् ॥३॥
स पुनर्बोधिसत्त्वानामपि सपथानुकम्पिनाम् । चर्योमुदात्तचरितैरस्वशेत महाशयः ॥४॥
- ६ तस्याभिषेक एवाज्ञां धारयन्तोधिकारिणः । सर्वतोभारमयोदापटहानुदबोधयन् ॥५॥
कल्याणिना प्राणिवधे तेन राष्ट्रक्षिधारिते । निष्पापां प्रापिता वृत्तिं स्वकोशास्त्रैरनिकादयः ॥६॥
तस्य राज्ये जिनस्येव मारविहेषिणः प्रभोः । क्रतौ वृत्तपट्टः पिष्टपट्टमृतबलावभूत् ॥७॥
स मेघवन्ननाममघहारे विनिर्ममे । मयुष्टग्रामकृत्पुण्यज्येष्ठं मेघमठं तदां ॥८॥
भोगाय देश्यभिक्षुणां बलभास्यामृतप्रभा । विहारमुधैरमृतभवनाख्यमकारयत् ॥९॥
- १० देशैकदेशाहोर्नक्षः प्रागस्तस्याः पितुर्गुहः । स्तुन्यां तद्गाथया भोक्तो लोस्तीन्यास्तूपकार्यकृत् ॥१०॥
चक्रे नडवने राज्ञो यूकंदेव्यमिषा वधूः । विहारमद्भुताकारं सपत्नीसर्पयोद्यता ॥११॥
अर्धे यस्त्रिंशधः शिक्षाचारास्तर्चापितास्तथा । अर्धे गार्हस्थ्यगर्भाधः सस्त्रीपुत्रपशुस्त्रियः ॥१२॥
अथेन्द्रदेवीभवनामिन्द्रदेव्यमिषा व्यधात् । विहारं सचतुःशालं स्तूपं भूप्रियापरा ॥१३॥
अन्याभिः स्वादवासम्प्राप्तमुखाभिर्निजाख्यया । देवीमितस्तस्य महिता विहारो बहवः कृताः ॥१४॥
- १६ अर्वाङ्गालोद्भवस्यापि राज्यकालोस्य भूपतेः । न्यकृतादिनृपोदन्तैर्वृत्तान्तैरुद्भुतोभवत् ॥१५॥
स बहिर्बिहिरञ्जानु भुमुञ्जीतैरदीरितम् । वीरवीरोयमित्वारादशुणोत्कन्दितध्वनिम् ॥१६॥
कः कोत्र बभूवतां वीर इत्युक्ते तेन सकुधा । शशामाक्रन्दितध्वानो न च वीरो व्यभाव्यत ॥१७॥
पुर्वाहैर्दिवैस्तस्य निर्गतस्यायतस्ततः । अभवन्नभवार्थिन्वो हिंसा दिव्यप्रभाः स्त्रियः ॥१८॥
ताः संभुतोक्तितासोऽन ददाथेन कृपालुवा । अभवमायन्त सीमन्तपुञ्जिताञ्जलवो वधः ॥१९॥
- २० देव दिव्यप्रभाषेण भुवने भवता धृते । अपरस्माद्भयं जातु कस्य स्यात्कादृशानिधे ॥२०॥
तदाहीनोयदा भुत्वा छादयन्तो नभस्तलम् । अकाम्ण्डककापातशक्तिभिः कार्यकैर्मृषा ॥२१॥
पक्षशालवनस्फीतिरंशाधुभिमतानवैः । नागास्त्वल्कापलेरम्भभूमिनां गमिताः प्रभो ॥२२॥

२. '1) A, gloss दृश्य. २. '1) A₂ gloss अन्तर अर्धित. ३. '1) A₂ 'व्येहो.—' A, तथा. १. '1) Thus A₂; A₁ 'वैष्य'.
१०. '1) Thus A₂; corr. by later hand into 'वैष्येक'.—' A, दृष्ट्या. ११. '1) A, वृत्त. १२. '1) A, gloss वृत्तविधि.
२२. '1) A 'स्वाति'.—' A, मुनि त.

तेस्माकं पतनचौरचौर इत्येतमापितम् । भुत्वा देवेन बन्धन्यामित्यवादि वदा कुवा ॥२३॥
 तदा स्वदाहानायेन न्यपतन्पाशुपेक्षिताः । मसाहः किमर्थां वेदानस्मत्कवचवापुना ॥२४॥ चकलकम् ॥
 तदाकर्णोचद्वाराणां प्रसारविद्यादानः । सर्वे ते बन्धनाकाशास्त्वन्वन्तमिति कस्मिन्तः ॥२५॥ 85
 तदा तत्वाहया राक्षो नागा विभुतबन्धनाः । प्रगम्भ चरन्ती तूयै मन्त्रुः सपरिभवाः ॥२६॥
 अथ बाहवितुं भूयानाकां हिंसामिबृत्तये । स हिम्बबाव पिन्वीनचर्मचयो किमिर्बवी ॥२७॥
 अमूर्तभीतजनतावेक्षणस्त्राण्यविह्वलः । स्फुरणीवो जलत्वापि तदीयविजयोद्यमः ॥२८॥
 प्रभादविजिताङ्गुत्वा सोर्षिवाहीसिताभूयान् । अर्णवां पस्तुरभर्गमवापावर्णवर्जितः ॥२९॥
 तत्र तालीचनष्ठावाह्यकविभ्रान्तसैनिकः । पुष्किं हीपाग्नराकान्मौ क्षणमन्तव्यमिन्तवत् ॥३०॥ 30
 अथ वेलावगोपात्तायेनार्ताकन्धितज्वलिः । मेघबाह्वराज्येपि हतोहमिति भुभुवे ॥३१॥
 तमायः शत्रुनेवान्मर्गणितः स हुतं ततः । संचारिणातपयेण सखा तां बह्वधामयान् ॥३२॥
 अपरहृदय केवापि चण्डिकावतनामतः । गर्दं क्षवरसेनाम्ना हन्धमानमधोमुहम् ॥३३॥
 अनात्मज पिथेतसे कुकर्मैति महीमुजा । तर्जितः स मवादेवं क्षवरत्नं व्यभिहवत् ॥३४॥
 शिभुर्मूर्धुर्मे राजकव्यं रोगादितः क्षतः । कर्मैतौवसैवकमस्य भेद्योतपावहम् ॥३५॥ 35
 उपहारानिरोधेन सख एवं विपद्यते । बन्धुवर्गमद्योर्ध्वं च विजयेतज्जीवजीवितम् ॥३६॥
 अरन्धवहनाक्षमन्धमार्धं देव रक्षति । बह्लोकाभयं बालं कथमेवमुपेक्षते ॥३७॥
 अथा-अधाम्नाहस्ता स भयोमिः क्षवरत्नं तैः । बन्धस्य दृष्टिपात्रेय विक्षेपिधनशीकृतः ॥३८॥
 किरात कातरो मा भूः स्वयं संरक्षते मया । बहुबन्धुस्तत्र हतो बन्धोप्यवमबाधकः ॥३९॥
 उपहारीकरोत्येव चण्डिकायै स्वाविग्रहम् । मयि महर विःशङ्कं जीवत्येवजनहयम् ॥४०॥ 40
 तद्वदुतमहासत्त्वविनोदासत्त्ववित्तितः । उन्मिषहोमहर्षतं ततः स क्षात्रो-भवात् ॥४१॥
 अतिकाहण्यमिषतस्तत्त्वायं पृथिवीपते । कचिन्मतिविपर्ययमकारो हरि रोहति ॥४२॥
 वैलोक्यजीवितेनापि यो रक्ष्यो हेतयैव तम् । पृथिवीभोगहृमर्गं कथं कायमुपेक्षते ॥४३॥
 न मानं न वक्षो नार्थाय दाराय च बान्धवान् । न धर्मं न क्षताम्भूपा रक्षन्ति माणतुल्यवा ॥४४॥
 तस्मदीदं प्रजामात्र मा बभ्रुस्मिन्कृपां कृषाः । शिभुषैव प्रजाधैता जीवन्तु स्वधि जीवति ॥४५॥ 45
 उपाजिहीषुरात्मानं दन्तयोतार्थदम्भरैः । अर्थवसिष चागुण्डमयोवाच स पार्थिवः ॥४६॥
 सदाचारद्वष्टास्वादो के भवन्तो वनौकसः । आह्वयीमज्जनगीतिं न जानन्ति मयस्विताः ॥४७॥
 पुत्रापायेन कायेन कीणतः कीर्तिमन्धवान् । ममाभीष्टं प्रमातुं ते मूढं क्वोऽयमाग्रहः ॥४८॥
 मा वीचः किमिदपरं ग्रहं धेदुगा तव । न त्रि विभः कृपाणो मे शक्तः प्रकान्तसिद्धये ॥४९॥
 इत्युक्त्वा स स्वयं देहमुपेतुं समुद्यतः । खण्डनाय स्वगुण्डस्य विकीर्णं शस्तमादधे ॥५०॥ 50
 ततः ग्रहणुकामस्य तस्य शुक्रकुम्भैः शिरः । करध दिव्यचपुषा वन्दः केनाप्यनागत ॥५१॥

१०. ') Thus corr. by later hand from A, 'क्षे'. ११. ') A B G here and elsewhere क्षर', १६. ') A, एव. ४८. ') Thus corr. by later hand from A, 'भीष्ट'.

ततः प्रभृति तस्याद्या सार्वभौमस्य भूपतेः । हिंसाविरतिरूपा सा न कैभिरुदरलुक्त ॥८०॥ 80
 शुद्धैवप्रदिर्निर्गच्छ सिंहचैर्गह्वरे न च । न ह्येनप्रमुस्त्रिभ्योत्रि तत्राज्ये जन्मवो हताः ॥८१॥
 अतिक्रामति कालेय कोपि शोकाकुलो हिजः । पुत्रं गवर्तमादाय हारि चक्रन् भूपतेः ॥८२॥
 दुर्गया माधितं राजन्प्रश्नाहारं विनैव मे । अनन्वसंततेः सुमुर्खरेणाथ विपद्यते ॥८३॥
 यथाहिंसायहेगेमं क्षितिपाद न रक्षसि । एतद्विपसौ तत्कोप्यो निमित्तं प्रतिभाति मे ॥८४॥
 निर्णयो वर्णमुद्रणा स्ववैवैव प्रदीयताम् । ब्राह्मणस्य पशोर्वा स्यात्पाणानां कियदन्तरम् ॥८५॥ 85
 तपःस्थानपि वै जमुर्ब्राह्मणमाणतन्धये । हा मातस्तेभुना भूमे प्रजापालांस्तिरोहिताः ॥८६॥
 इति ब्रुवति साक्षेपं शोककक्षाक्षरं हिजे । आपन्नातिहरो राजा विरमेवं व्यचिन्तयत् ॥८७॥
 न बध्याः पाणिन इति प्राकृया समयः कृतः । विशार्धमपि किं कुर्यां स प्रतिज्ञातविश्रमम् ॥८८॥
 निमिषीकृत्य मामथ विपद्येत हिजो यदि । तत्ताप्यत्यन्तपापीयानर्थः संकल्पविश्रवः ॥८९॥
 नैति मे संशयभ्रान्तमेकपक्षावलम्बनम् । संभेदावर्तपतितं प्रवृत्तमिव मानसम् ॥ ९०॥ 90
 तत्सर्वदेशोपहारेण दुर्गा तोषयता मया । प्रतिज्ञया समं न्याय्यं रक्षितुं जीवितं हयोः ॥९१॥
 इति संचिन्त्य छविर् देहदानोपतो नृपः । श्वः श्रियं तव कर्तास्मीत्युक्त्वा विप्रं व्यसर्जयत् ॥९२॥
 क्षपायां क्षमापतिमथ स्वमुपाहर्तुमुद्यतम् । निविध्य दुर्गां व्यधितं प्रकृतित्यं हिजन्मजम् ॥९३॥
 इत्याद्याद्यतनस्यापि चरितं तस्य भूपतेः । दृश्यजनेष्वसंभाव्यं वर्णयन्तस्त्वपामहे ॥९४॥
 अथवा रचनानिर्दिशेषमार्गेण धर्मेना । प्रस्थितं नानुसंश्रन्ति श्रोतृचिन्तानुवर्तनम् ॥९५॥ 95
 तस्मिन्नस्तंगते मुक्त्वा क्षमां चतुर्दिशतः समाः । अनादित्यमिवाशेषं निरातोऽकमभूजगत् ॥९६॥
 अथ क्षमाभूद्वरक्ष क्षमां श्रेष्ठत्वेनस्तदात्मजः । आहूः प्रवरसेनं यं तुञ्जीनं चाञ्जसा जनाः ॥९७॥
 दोःस्नम्संभृतासक्तौ कृपागमणिदर्पणे । संक्रान्तेष्वोत्सुकी यस्य भुवनश्रीर्धभाव्यत ॥९८॥
 समानुचक्रं निर्माय चः पूर्वं प्रवरेश्वरम् । पुण्याः पुराणाधिष्ठाने प्रतिष्ठा विविधा व्यधात् ॥९९॥
 गृहाङ्गनमिव क्षोणीं गणयन्वशावर्तिनीम् । त्रिगर्तोर्वी याममध्ये प्रवरश्चाय यो वदौ ॥१००॥ 100
 हेतो नृपाणां निःशेषक्षमाकेदारकुदुम्बिमाम् । स समास्मिन्नानं भूभृदतिस्त्रिंशशायोभवत् ॥१०१॥
 हिरण्यतोरमाणाख्यौ व्यधत्सामथ तस्तुतौ । साक्षाज्ययुधराजत्वभाजने रक्षन्तं क्षितेः ॥१०२॥
 बलाहतामं प्रापुर्ध्वं विनिवार्वासमञ्जसम् । तोरमाणेन शीघ्रातः स्वाहताः संभवर्तिताः ॥१०३॥
 मामवज्ञाय राक्षेव कल्पोदेतेन बन्धिहम् । इति तं पूर्वजो राजा क्षीधनो बन्धने व्यधात् ॥१०४॥
 धिरस्थितित्यक्तपुत्रस्तथ तस्मान्ननामिषा । देहवाकस्यात्मना राक्षी वज्रैश्चस्यास्तं दुर्ध्विणी ॥१०५॥ 105
 आसन्नप्रसवा भर्षा सा वपातैर्न मोक्षिता । सुतं प्रविष्टा शोषोऽकुलालनिलये कथित् ॥१०६॥
 स कुम्भकारगेहिन्वा काक्येव पिकशावकः । पुषीकृतो राजपुत्रः पयोमं पर्ववर्षत् ॥१०७॥

८०-८१. १)-१) These two verses have been supplied in margin by A₂. ८३. १) A₂, राजपुत्रपार. ८८. १) A₂, प्राग्बो-
 दितं समकल्पयत्. ९१. १) This verse is supplied by A₂ in margin.— १) A₂, gloss जनाः. १००. १) Thus A₂; A₁, 'सर्वथे
 १०३. १) Thus A₂; G R Edd. 'आत्मा'.— १) A₂, gloss छविर्यमका रचनमात्रवचाय.— १) A₂, gloss स्वाहताः स्वनामाकारमुद्राकृतानेन
 आहूताः संप्रवर्तिताः व्यवहारविधयाः कृत्य. १०४. १) A₂, gloss तोरमाणेन. १०६. १) A₂, gloss वपातैर्न सलक्येन.

- जगन्निधाः कुलाल्पाय रक्षिष्या विदितोभयत् । रत्नसूतेर्मुञ्जवाद्य प्रच्छन्न इव सेवधिः ॥१०८॥
 यैवः प्रवर्त्तयन्त्य गिरा मानुषात्मनः । पैतामहेन नादैव कुलाल्या कथापितोभयत् ॥१०९॥
 110 वर्षमानः स संपन्न न सेवे सद्यसाधिवाम् । तेजस्विनैकीरक्षिकः शिपुः पद्म इवाम्भसम् ॥११०॥
 तं कुलीनैव भूरिव विद्याविशिष्टं दारकैः । अन्वीतमेव ददुषुः क्रीडन्तं विस्मयाज्जनाः ॥१११॥
 स्ववृन्त्वात्पुद्गाराणां राजा चक्रे स दारकैः । मृगेन्द्रघावः क्रीडन्निवेन बालमृगैरिव ॥११२॥
 सविभेजेनुजमाह वशीकरो व सोमकान् । अराजोचितमाचारं यैव कविर्दत्तेव ॥११३॥
 भाण्डादि कर्तुं मृत्पिण्डं कुम्भकारैः समर्पितम् । स्वीकृत्य चकिरे तेन शिथिलिङ्गपरंपराः ॥११४॥
 115 तथा साधवैर्यैः स क्रीडन्नातु ध्वलोक्यत । मानुसेन जयेन्नेत्रे सारदं चाभ्यनन्यात ॥११५॥
 आयेद्यमानं शिपुमिलतं जयेन्नेत्रोपमित्यसौ । भूषालवस्त्रावहेतं पदचङ्गणपरीरिव ॥११६॥
 संभाष्य सत्पावदम्पासमसाम्पाव्यवशम् । सारदयाङ्गिगीमर्तुर्भाषिनेवमसङ्कुत ॥११७॥
 सत्वरस्तस्वजिह्वाकारासेनामुचकार तम् । प्राप्तस्तद्वहमीत्स्वक्यास्वसारं च ध्वलोक्यतम् ॥११८॥
 सा स चान्दोन्वमुन्मन्मु पदवन्ती धातरी विराम् । निःशासद्गुणोष्माणि मुहुरखुण्यमुन्मन्वाम् ॥११९॥
 120 कुलाल्या दारको मातः कावेताविति पृष्ठवान् । अकथ्यतेत्यं वत्सया मातायं मातुल्यते ॥१२०॥
 पितृवन्नेन सक्कोषं तं कालपेक्षयात्मनम् । शिथिलित्वा जयेन्नेत्रोप कार्ष्णेयाय निर्वर्षी ॥१२१॥
 अस्मिन्नोत्पादनासज्जे तस्मिन्भाषा वदृच्छया । बन्धास्वक्तो नृतरणिस्तोरमाणोऽस्तमायवी ॥१२२॥
 निशार्थं मरणोद्योगं मातुर्निर्वेदजेदितः । ययौ प्रवर्त्तसेनोप कीर्तीत्स्वक्यादिगन्तरम् ॥१२३॥
 रक्षित्वा दशमालोनाः इमानेकार्षिण्यति समाः । तस्मिन्सङ्गे हिरण्योपि श्यामि किञ्चततिर्वयी ॥१२४॥
 125 तत्रानेहसुज्जयिन्यां भीमान्कर्षापरामिधः । एकच्छन्नधक्कवर्ती विक्रमादित्य इत्यभूत् ॥१२५॥
 भूपमन्त्रतलोभायर् भीरव्द्वरभसामजन् । विहाय हरिबाधूय चतुरः सागराध वम् ॥१२६॥
 लक्ष्मीं कृत्वोपकरणं गुणे येन प्रवर्धिते । भीमस्य गुणिनोद्यापि तिष्ठन्मुचुरकन्धराः ॥१२७॥
 म्नेच्छोच्छेदाय वसुधां हरेरेवतद्विष्यतः । शङ्काम्बिनादय वेनादौ कार्यमादौ लघुकृतः ॥१२८॥
 नामादिमन्तराक्यातं गुणवस्तुल्यं वृषम् । तं कविर्मर्तुगुमाक्यः सर्वोत्थानत्पमासदम् ॥१२९॥
 30 स वम्भीरस्य भूमर्तुरनुभावं महानुतम् । विविधास्थानसंवृद्धस्तस्याभूच्च व्यधिवन्तवत् ॥१३०॥
 सोयमासादितः पुष्पैः क्षोणिपालो गुणिमियः । परभागेपलम्भाय पूर्वमुच्य मरीभुजः ॥१३१॥
 यस्मिन्नाजनि तत्पक्षैः स्वरिमिः संभृतमृतिः । मास्त्रलिर्हिवते जानु मानाय च गुणाय च ॥१३२॥
 भङ्गस्यामुष्मिन्विदधती स्वामिनायप्रकाशानम् । वैदग्ध्यवन्म्यतां त्रैति मुद्रिः कुलचपूरिव ॥१३३॥
 क्षितीकृतकलातापे पुष्पापुष्कविशेकति । नायाति सेव्यमानेस्मिन्स्वपुणोर्धकारिताम् ॥१३४॥
 35 भगामुचजिः सावद्यदुर्बिषयसमशीर्षिकात् । जीवन्मरणमस्यापि गुणिनिर्मानुमूयते ॥१३५॥

१०८. ') A, gloss मुनेः ११२. ') A, gloss अतिशयेन उपायं गीयः कथम्. ११३. ') Thus corr. by later hand from A कविर्द्व. ११४. ') A, gloss वरत्तेन. १२२. ') Thus A, A, has given a *varia lectio* in margin of which only अस्मिन्नो-
 द्याय is legible (अस्मिन्नोदयायसज्जे ?) A, उष्णिज्जोत्पादने सज्जे. with gloss हृन्वृद्धस्य कोमादने सज्जे सति. १२७. ') G Edd.
 गुणो येन प्रवर्धिते. १२८. ') A, gloss कर्तितानः १३१. ') G sec. manu and Edd. सनात्वा. १३२. ') A, अस्मिन्ना.

संभावनानुसरिण प्रवृत्तौस्माद्विधेकिनः । शोचन्ते साञ्जितोच्छ्वासं प्रीतिदायी महाशयैः ॥१३६॥
 गृहम्बन्धानुयं स्वान्तमुचितप्रतिपत्तिभिः । अन्तरङ्गः अन्तस्तमामयमुत्साहवर्धनः ॥१३७॥
 सेवका वृहत्कष्टस्य हासिष्योत्साहने भयः । अस्व यो न स भृत्यानां विमारी दिग्विजयः ॥१३८॥
 मिथ्यास्वभावागुणो मातो नामास्वः कलहविषः । अस्वस्यसंघः स्वैवो वा यास्वानेस्व महीपतेः ॥१३९॥
 अज्ञीलाकापिनोन्मोन्मं नमोक्तवा नर्ममेदिनः । अन्वयनेशासहनाः संहता नास्व सेवकाः ॥१४०॥ 140
 छन्वानुवर्तिनामेव निजमिहानवन्दिषाम् । सर्वज्ञमन्वयताम्भानां मुखपिपी न पार्थिवः ॥१४१॥
 अनेन सह संजातः संलापो विपुनोदयः । लम्बते नान्तराच्छेत्तुं दुर्जयैर्नातुं दुर्जनैः ॥१४२॥
 सर्वदोषोन्मिश्रं सेव्यं नृपमेवमिमं मम । समासाहवतः पुणैरदूरे स्वार्थसिद्धयः ॥१४३॥
 गम्भीरश्च गुणज्ञश्च स्थिरबुद्धिश्च पार्थिवः । एष हेष्टमर्थं स्वच्छा विधेयः प्रतिभाति मे ॥१४४॥
 न चास्माद्वनमादाय रञ्जितादन्वराजवत् । धाम्न्यो मृतलेमुत्थिग्लेश्योन्मः प्रतिभाति मे ॥१४५॥ 145
 इति संचिन्त्य छद्दं स नचाभिव तां समान् । नारद्वचनं बाले स्म गुणिगोष्ठीषु मन्धगः ॥१४६॥
 मूर्खपूर्वं गुणानेवं हर्षयन्तं विशांपतिः । विशिष्टयोग्यताकाम्यै विवेचाराभनोमुखम् ॥१४७॥
 अभिन्तयश्च नायं स्वाहुनिमायं महाशयः । खडागं सत्किमार्थं वदस्वत्य गभीरता ॥१४८॥
 इति संचिन्त्य रात्रापि ज्ञातुं तस्यान्तरं मते । जाकिचन्त परीक्षार्थं वयावज्ञाभसत्किमाः ॥१४९॥
 स तेनानुपचारेण तमुदाचाशयं नृपम् । स्वीकर्तारं विदग्धीमान्तिचेये प्रीतिमाभितः ॥१५०॥ 150
 क्रमोपवीचमानेन सेवा-वासेन भीमतः । तस्य योहेनमगमस्वकाव इव पार्थिवः ॥१५१॥
 नातीव स्वल्पया स्थित्वा नातीवाप्यव दीर्घया । शरविद्याशनेनेव राज्ञो निर्वर्षं पञ्चजवाम् ॥१५२॥
 नर्मभिर्गर्भेभेटानां हाःस्थानां निक्तिवाक्रमैः । मिथ्यास्तर्कैर्विद्वानां च न स क्षोभमवीवत् ॥१५३॥
 मलज्जालापसंभासो ज्ञायामह इवाचलः । प्रतिस्पर्धीव च क्रुध्यज्ञावज्ञायाममूल्यभोः ॥१५४॥
 वीक्षणं राजहासीनां राजविष्टैः सहासनम् । राजाये च कथां वीथैः कालविज्ञाचचार सः ॥१५५॥ 155
 स्वभावाज्ञापुवचैः सजयै राजविन्दकैः । नास्मारेयमोदपातम्यो तेमे वैद्युन्मजीविभिः ॥१५६॥
 बहद्विरादरास्त्वर्थै वैकल्याण्यन्यं प्रभोः । निन्दे गोस्तादौधिल्यं सेवोत्साहासहिण्युभिः ॥१५७॥
 अन्वोत्कर्षानपि वदन्मसङ्गेन निरामहः । स्वविद्याद्योतकः सोमूखम्भानां इद्वर्गमः ॥१५८॥
 एवं स सेवमानस्तमुद्योगेन बलीयसा । अभिर्धिष्णो मातृगुप्तः वदुनून्स्ववाहयत् ॥१५९॥
 अथ तं हृष्टसर्वाङ्गं भूतदं जीर्णवाससम् । बहिर्गुप्तु विनिर्वातो राजा वीर्य व्यधिव्यवत् ॥१६०॥ 160
 वैदेशिको निःशरणो गुणवान्मन्धनोन्मिश्रतः । हास्यं जिज्ञाह्वना कष्टं सेवमाचासितो मया ॥१६१॥
 कोत्साभयः किमज्ञानं कापि भावरणापि वा । इत्येवमर्थविमूढेन मया हन्त न चिन्तितम् ॥१६२॥
 वसन्तेनेव न मया क्षोभमाचापि योजितः । क्षीयवानास्यैः भुध्यन्तोर्वं पुष्टपादयः ॥१६३॥

१३६. ') संभावनानुवा supplied by A₂ in space left by A₁. १३७. ') A₂ gloss प्रविपत्तिः सत्कारः सत्किमा पुनः वा-
 यनमिति वाच्यः. १३८. ') Thus corr. by A₂ from A₁ आन्वते. १३९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ नारद्वचनं. १४२. ') A,
 gloss छन्वा अन्वोपि.—') A₂ gloss अहमुद्योगेन. १५६. ') A₂ gloss राजव्यवृत्तिः. १५६. ') A₂ gloss नादगुप्तः. १५९. ') Thus
 corr. by A₂ from A₁ अभिर्धिष्णो.

- अथ ग्लान्तस्य शिवउच्चं विविण्णस्य विनोदयम् । आन्तस्य वा क्रमच्छेदं को विदध्यादसंपदः ॥१६४॥
- 165 नास्मै चिन्तामणिं दध्यां मातृतं वा निवेदितः । नवा बहवनेतावध्यामृतेन परीश्वते ॥१६५॥
तदमुष्य गुणित्वस्य सीमतेवाभमस्य च । प्रतिपत्त्यां कतमवा तावदानृष्यमातुवान् ॥१६६॥
इति चिन्तयतस्तस्य राक्षसं लेखकं प्रति । स्वमखादोषिता काचित्स्वत्वभाषैव सत्क्रिया ॥१६७॥
ततः प्रावर्तत स्फारनीहारलवणाहिभिः । दहन्निवाङ्गं प्रलेखयन्नागैर्हिनागमः ॥१६८॥
संनतध्वान्तमिषतस्मीमशीतवशीकृताः । आशाषकाशिरे नीलमिषोलाप्यादिता इव ॥१६९॥
- 170 शीतास्वी क्षुमणावीर्यदहनोप्यामिलाषतः । हुतं मातीव जलधिं दिनामि लघुनां वपुः ॥१७०॥
अथ दीपोज्ज्वले धात्रि लसहीमहसन्तिके । कदाचिच्चृपतिर्देवादधरावे व्यकुञ्चत ॥१७१॥
स हेमन्मानिभूरिभांकारपक्षैः पुरः । दीपान्यकम्पितानीवस्यविष्टिर्वात्रि वृष्टवान् ॥१७२॥
तानुज्ज्वलयितुं भृत्यान्विष्यद्यक्षभधासतः । यामिकेतुं बहिः सज्जः को वर्तत इति स्फुटम् ॥१७३॥
छलछमेषु सर्वेषु बाह्यकस्यान्तरासतः । राजज्वलमहं मानुगुप्त इत्यभुणोद्वहः ॥१७४॥
- 175 प्रविशेति स्वयं राक्षा द्वातानुसक्तो गृहम् । लक्ष्मीसांनिध्यरम्यं तदृष्टोऽप्यिषिवेष्ट सः ॥१७५॥
दीपानुज्ज्वलनेत्युक्तो निष्पाद्य चतुरैः पदैः । बहिर्यथासुक्थेयं क्षणं तिष्ठते भूभुजा ॥१७६॥
स भवद्विगुणीभूतशीतकम्पः प्रभोः पुरः । किं स्विहृक्कीति विमृष्टातिदूरेभुषाविशत् ॥१७७॥
अथ यत्रच्छ भूपातः किवत्पास्ति निशेति तम् । सोभ्यधादेव यामिन्या यामः सार्धोवशिष्यते ॥१७८॥
ततो भूभुषाधैर्न कथं सम्पङ्क्तिशास्त्रणः । स्ववाचधारितो निश्वा कथं नाभुज ते निशि ॥१७९॥
- 180 अथ कृत्वा क्षणाच्छोभितं तं स व्यजिह्वयत् । अवस्थावेदनादौदां दैव्यं वा स्वकुमुधानः ॥१८०॥
शीतनोदृषितस्य माषशिमिषधिन्यागैवे मज्जतः शान्तामि स्फुटिताधरस्य धमनः क्षुत्सामकण्ठस्य मे ।
निश्वा काप्यवभावितेव दधिता संत्यज्य दूरं गता सत्पात्रमतिपादितेव वस्तुषा न क्षीयते शर्वरी ॥१८१॥
तदाकर्ण्य महीपालः साधुवादैः परिभ्रमम् । अभिनन्ध कवीन्द्रं तं पूर्वस्थानं व्यसजैवत् ॥१८२॥
अचिन्त्यद्य भिक्षुं वः सगुणास्त्रिजनेतसः । दुःखोत्तमं नचः भृण्यजेवमेवाधुना स्थितः ॥१८३॥
निरर्धकात्साधुवाहानस्यत्येव विदन्मम । अयमज्ञातद्वयो दुःखमास्ते भुवं बहिः ॥१८४॥
- 185 चिरं विन्तयतो यत्नात्सदृशीमस्य सत्क्रियाम् । देवं महार्हमद्यापि न किंचित्प्रयतिमानि मे ॥१८५॥
अथ वास्यैव सूक्तेन स्फारितोऽस्म्यधुना यथा । वर्तते राजरहितं काम्यं क्रूरमीरमण्डलम् ॥१८६॥
पात्रावास्मै मही तस्मात्सा नवा प्रतिपाद्यते । अवधीर्य महीपालान्महतोऽवर्धनापरान् ॥१८७॥
इति निश्चित्य चतुरं क्षपायामेव पार्थिवः । गृहं व्यसजैवदृतान्काङ्क्षमीरीः प्रकृतीः प्रति ॥१८८॥
आदिदेश च तान्यो यो दर्शयेच्छासनं मम । मानुगुमाभिषो राज्यं निःशङ्कं सोमिषिष्यताम् ॥१८९॥
- 190 अथ हुतं वपुः यतेषु लेखयित्वा स्वशासनम् । क्षपायतिस्नं क्षपाशेषं कृतकृत्योऽस्यवाहवत् ॥१९०॥

१६५. ') A, gloss अनेव इत्यर्थः. १६६. ') A, gloss सत्क्रियायाः. १६७. ') A, gloss चिन्ताविषयं न गता इत्यर्थः. १७१. ') A, gloss हस्तान्तिका मन्त्रभिकार. १७३. ') A, gloss रात्रिमागतेषु पुष्पेषु. १७५. ') A, तदृष्टो. १७६. ') Thus corr. by A, from A, 'कथं च. १८०. ') A, gloss अवस्थायाः आवेदनं तत्पत्त्य. १८१. ') A, gloss सत्पात्रमेषादिना. १८८. ') A, gloss सत्क्रिया इति.

मानुगुप्तसु नृपतेः संतापमपि निष्कलम् । अन्तर्द्वैतौ व कर्तव्यं कृतं शान्तोद्य संघायः । अन्तर्द्वैतौ व कर्तव्यं कृतं शान्तोद्य संघायः ॥१९१॥
 अन्तर्द्वैतौ व कर्तव्यं कृतं शान्तोद्य संघायः । अन्तर्द्वैतौ व कर्तव्यं कृतं शान्तोद्य संघायः ॥१९२॥
 गतानुगतिकत्वेन कोयमासीन्मम धमः । जयमवादास्तेष्वस्व वेनास्व ज्ञातवानहम् ॥१९३॥
 भुम्भायाः पवनं सरीसृपगणाः प्रकवापिता भोगिनो गावद्भृङ्गनिवारका विगदिता विलीयकर्णा यमाः ।
 यथाभ्यन्तरसंभूतोऽप्यधिकृतिः शोक्तः शमी स हुमो लोकेनेति निर्यतं प्रलपता सर्वं विपर्ययितम् ॥१९४॥
 अथ वा विद्यतेमुष्य न काप्यनभिगम्यता । तद्विभीषणविनो येन कृताः प्रणविना गृहाः ॥१९५॥ 195
 त्यागिनो निष्कलङ्गस्व को दोषोऽयं महीपतेः । ममापुत्रं तु तन्निष्ठं वप्येवः प्रतिबन्धकम् ॥१९६॥
 रजोऽज्यताः शक्तिरसहरीः समीरैरग्निः क्रियेत यदि द्रव्यतदामिमुक्त्वः ।
 दोषोऽर्थिनः स ज्ञातु भाग्यविपर्ययाणां शान्तमनापि न तत्त्वं तु शान्ततायाः ॥१९७॥
 उत्पानफलतुम्भानां वरं राजोपजीविनः । न तु तत्त्वमिदं स्त्रीप्रपरिक्लेशैः फलमिति चे ॥१९८॥
 निष्कमि चे पशुपतेः किंल वादमूले संपाप्यते ह्यति तैर्महि मत्समोऽहम् ।
 ये तद्वचस्य तु समुज्ज्वलज्वालाप्यमाया न कानि ह्यदिनामि सर्वैव तेषाम् ॥१९९॥
 विन्मवन्निपि पदवापि न कंचिदोषमात्मनः । बातो विरक्तिं वं ज्ञात्वा सेव्यमायेप्यवं नृपः ॥२००॥ 200
 अथ वानादृतोऽन्येन संघामोन्तिकमायुधात् । कः फलेनाभिसंबन्धे गतानुगतिकार्यभ्योः ॥२०१॥
 अन्तर्द्वैतं समतं मुद्रयगणितास्मानेव पाषोपरेराक्षानापवनस्तरङ्गबलवैरातिङ्गजं नृक्षयली ।
 स्वयं मौक्तिकरत्नानां जलकणान्समापचयस्त्रुधिः प्रायोऽन्येन कृतादरो लघुरपि प्रायोऽर्थेनैव स्वाभिनिः ॥२०२॥
 इदं संबिन्धवन्मोक्षेऽन्येन तस्मिन्निवारः । सिद्धस्व हि विपर्ययेति तत्त्वज्ञत्वापि श्रेयसी ॥२०३॥
 प्रभातायां विभाबर्धमाश्वात्मानस्थितो नृपः । आकार्यतां मातृगुप्तं इति क्षत्वारमोदिशत् ॥२०४॥
 ततः प्रधावितानेकपतीवारपथेक्षितः । शक्तिवेश महीमर्तुस्त्वयाश्च इव सोन्तिकम् ॥२०५॥ 205
 तस्मै कृतवणामात्रं मुहूर्तदेव पार्श्विभः । भुसंक्षितेन ध्वतरमेखं लेखाधिकारिणा ॥२०६॥
 स्वयं च तमुवावाङ्म कश्मीरान्येति किं भवान् । गत्वा तत्राधिकारिभ्य एतच्छासनमर्पयताम् ॥२०७॥
 स प्रापितोऽस्महेदेव यो लेखं वाचयेत्पथि । संबिधेया प्रत्येन विस्मर्तव्या न जातु चित् ॥२०८॥
 अविज्ञाताशयो राज्ञ्यानाञ्च क्लेशशङ्कितः । सोऽनुद दहनज्वालां न तु रत्नाङ्कुरद्युतिम् ॥२०९॥
 यथादेशस्तथेऽनुक्ता मातृगुप्ते विविर्गते । विपर्ययः पूर्ववद्वाजा तस्यावधिः सहालपन् ॥२१०॥ 210
 अथाङ्गेशोचितं क्षाममपायेवमवाग्धवम् । रट्टा यान्ते मातृगुप्तं विनिन्देति नृप जनः ॥२११॥
 अहो नरेभ्यस्त्वेवं यत्किंचनविधाविता । वृक्षजनीचिरे कर्मवर्हेतो विदधाति यः ॥२१२॥
 दुराज्ञाया भूतक्लेशं सेवमानमहर्निशम् । पुत्रं क्लेशार्हमेवैव ज्ञातवानमुपौ नृपः ॥२१३॥
 उपायं वं पुरस्कृत्य सेवते सेवकः प्रभुम् । अनन्तरहस्तवैव योऽयं तं किल मग्नये ॥२१४॥

१९०. ') A, 'वर्धयेव. १९८. ') A, glosses राजीवजीविनः गृहवाः, तत्प्रातिनः तेषां स्वाभिनिः कर्तारः न वर. २०२. ') Thus corr. by later hand from A, 'उपनिष व'—') Thus A,; A, 'अर्धते. २०४. ') A, gloss दास्य. २०८. ') A, gloss विषय. २११. ') Thus corr. by later hand from A, 'अथ क्लेश'. २१२. ') A, gloss वृक्षज. २१४. ') Doubtful emendation; on account of an ink blot only the following is legible in the handwriting of A, उपाय—इष्टव. A, reads उपायनं पुरस्कृत्य; this reading is found also in B, G and Edd. end उपायं वं.

- ह्यर्थः । आगारिप्रतिभवाद्यन्त्यस्तु तत् जही शेषस्तत्पीकृततनु विभेद्वाद्यरिपुम् ।
 215 यतस्तेनामुष्मिन्नपिगतवता हेष्टासहनां भमाराभिः स्थस्तं निरवधि परामारवहम् ॥२१५॥
 अयमेतद्वृत्तिरेव गुणवत्तु गुणाधिकम् । आत्मानं गुणवाग्पद्वचास्थयैनमशिष्यम् ॥२१६॥
 अनन्तरङ्गः कोन्योस्मादुपान्दशैवनेधिकान् । अस्मै गुणवते पूजां यथकार कितेदृशीम् ॥२१७॥
 यो नान्यद्युतिमस्यदायैरसिकोसारेपि शक्तायुधि समेमा स विलोक्य वरमिह मे किं किं न कुर्वामिषम् ।
 हत्वाविष्कृतवर्हराणि नटते यो वरिणोऽम्भोलवाद्यान्वन्मुम्भति तं विहायं जलदं कोन्योस्ति भूत्याशयः ॥२१८॥
 गच्छतो मातृगुप्तस्य निर्द्वन्द्वस्यैव वरमिह । मातृज्ञाव्यर्धमाहास्याद्विकल्पः कोपि जेतसि ॥२१९॥
 220 अहंपूर्विकयोश्चिर्मिमसैः भुमशंसिभिः । स वितीर्णकरालम्भ इव न भममाददे ॥२२०॥
 अहद्वत्स फणाकोटी खञ्जरीटमहेः पथि । स्वमे प्रासादमादद्य स्वं चोलक्षितसागरम् ॥२२१॥
 अभिन्नवद्य शास्त्रजो निमिसैः भुमशंसिभिः । एतैर्भूमतुरादेशो धुवं मे द्याच्छुभावंहः ॥२२२॥
 फलं मम तनीयोपि कद्वमीरेषु भवेद्यदि । अनर्धदेशमाहास्याद्विक किं नातिशयेत तत् ॥२२३॥
 अङ्गुष्ठलङ्कुचाः पन्थानो वल्लभातिथयो गृहाः । उपानमन्यच्छतोस्व सत्किमाद्य पदे पदे ॥२२४॥
 225 इत्थं विलङ्किताभ्या स लोतानोकोर्दशाहलम् । मङ्गल्यदधिषाणां वदशमि हिमाचलम् ॥२२५॥
 खरलस्वन्दृष्टभगा-गङ्गाशीकरवाहिनः । प्रत्युद्युस्तं मदनः शाल्यायाः संस्तुता भुवः ॥२२६॥
 कामवर्ताभिधाने स प्रवेशे प्रागवांस्ततः । डक्कं काम्बुवनामानं योध भूरुपुरे स्थितः ॥२२७॥
 नानाजनपदाकीर्णे स्थाने तत्राय भुभुवान् । कादमीरिकांन्महामात्यान्स्थितांन्कोनापि हेतुना ॥२२८॥
 ततोपनीतप्राग्नेयः प्रावृत्तो धवलांमुक्तेः । स जगामान्तिकं तेषां शत्रुं नृपतिद्यासनम् ॥२२९॥
 230 तं प्रयातं समुद्यजिः शकुनैः खचितोदयम् । पान्थाः केप्यन्वयुर्दुर्दुर् निमिसानां कलौडम् ॥२३०॥
 सुस्वाद्य विक्रमादित्यदूतः प्राग इति हुतम् । हाःस्थाः कादमीरमन्त्रिभ्यस्तमासधं न्यवेदयन् ॥२३१॥
 आगच्छत प्रविशतेत्युच्यमानोद्य सर्वतः । स तान्समस्तसामन्तानाससादानिवाहितः ॥२३२॥
 यथाप्रधानं सचिवैरिहितोचितसत्किवः । ततः परार्थमभ्यास्त तन्निर्दिष्टमासनम् ॥२३३॥
 कृताईणैरयामात्यैराज्ञां पृष्टो महीभुजः । शनैस्तच्छासनं तेभ्यो लज्जमान इवार्पयन् ॥२३४॥
 235 तेभिरवन्ध प्रमोर्लेखमुपांशुं मिलितास्ततः । उन्मुच्य द्याचयित्वैतमयोचान्विनयान्विताः ॥२३५॥
 मातृगुप्त इति श्राप्यं भवतामेव नाम किम् । एवमेवैतदित्युच्ये सोपि तान्विहितस्मितः ॥२३६॥
 कः कोत्र संविधान्तामिद्व्यभूयत बाष्कतः । राज्याभिषेकसंभारो दृश्यते स्म च संभृतः ॥२३७॥
 ततः कलकलोत्तालभूरिलोकसमाकुलः । प्रदेशः क्षणमात्रेण सोमूल्याभ्यजिवाणैः ॥२३८॥
 अथ प्राङ्मुखौचर्गमव्रपीटपतिष्ठितः । संनिपत्य प्रकृतिभिर्मानुगुप्तोभ्यविष्यत ॥२३९॥
 240 तस्य विन्ध्यतटवृद्धवक्षसः परिनिर्तुतम् । सशब्दमभिधेकाम्बु रेवाकोतं इवावभी ॥२४०॥
 अथ क्षातानुलिमाङ्गं सर्वज्ञानुक्तभूषणम् । व्यजिज्ञपन्तं राजानं क्रान्तराजासनं प्रजाः ॥२४१॥

२१०. १) A₂ gloss मूर्धन्युत्तः. २१८. १) A₁ विलोक्य जलप्रतिपदवाच्यः. २२५. १) Thus A₁ ; corr. by A₂ into "मीकह", as also in G R. २२५. १) A₂ gloss पान्थाया इति प्रमुभविष्यता तेषैरवर्धः. २२५. १) A₂ gloss परं भूयते वपुषांश्च परिकीर्तितम् A₂ adds मन्त्रकरणे. २३०. १) Thus A₁ ; A₁ "वेव", corr. by later hand into "जव".

अधीनेन स्वर्गं वातुं विक्रमादित्यभुम्भा । विदितः स्वर्गमानस्यं कृतिषि नः द्विविधीनिनाम् ॥२४२॥
 मण्डलानि वित्तभर्तुं वेदानेन प्रतिक्षणम् । मा मण्डल मण्डलं राक्षसितर्कं तद्विदं वरैः ॥२४३॥
 कर्मभिः स्वेरवाप्तस्य जन्मनः पितरौ वधा । राक्षां वधान्ने राज्यस्य मनुष्यायेव कारणम् ॥२४४॥
 इत्थं स्थितेपरं कोविदवदीयोरसीति शंसत । न मेवा भवता राजन्यवन्तास्मा च तावदम् ॥२४५॥ 245
 इति तैस्तथ्यमुक्तोपि संस्मरन्स्वामिसत्किनाम् । मातृगुप्तौ गरीपालः क्षणमासीत्कनस्मितः ॥२४६॥
 शानेन हृदिनं कुर्मन्त्रराज्योर्जितेन सः । तथैव मङ्गलौघं तद्वशे निरवर्तयत् ॥२४७॥
 पुरमेवेशावान्नेशुरार्थमानोद्य मन्त्रिभिः । अमुतमातृनं दूतं राज्यशतुर्वर्जयत् ॥२४८॥
 देशौघस्यानुसारेण स्वर्गनिच य तां विदन् । स्वाभितो मयति क्षितः क्षातं स्वममन्वत ॥२४९॥
 अवाहवापराम्भुत्वात्मकुं सेवास्मृतिं प्रभोः । अन्त्यार्क्षेणपि सास्त्र्यानिं प्रादिणोन्मातृनि सः ॥२५०॥ 250
 अक्षाम्भान्मातृगुप्तस्तस्य स्मरन्स्वर्गुलोचनः । स्वयं लिखित्वा श्लोकं च स्वकमेकं व्यवर्जयत् ॥२५१॥
 वाकारमुदहसि नैव निकल्यते त्वं दिव्यां न ह्यवच्छि मुञ्चसि सत्कलानि ।
 निःशब्दवर्णमिषाम्भुधरस्य राजन्यलक्षणे कलत एव तर्षं प्रहाहः ॥२५२॥
 ततः प्रविष्टव नगरं क्षैत्र्यैः पिहितविक्रटेः । कमानात्मनिच महीं वधावत्स्वर्गपालयत् ॥२५३॥
 स्वाधे वा वीर्ये वापि तत्कौचित्योक्तं तावदमः । श्मश्रुजलस्यकुं कस्वेवं कामुत्पदिभितेभ्यता ॥२५४॥
 वहुं वक्षान्प्रतोयोगस्त्वामी विततदक्षिणम् । पशुवन्धनमुन्धाव कवनाकूपितोमयत् ॥२५५॥ 255
 अमारमादिशेषाय वाचद्राव्यं स्वमण्डले । पूर्णीकृत्य ह्यवर्णादि मदीं च करम्यकम् ॥२५६॥
 करम्यके कीर्तमाने मातृगुप्तेन भुम्भा । वैतृज्यमुन्मिषलोपो न को नाम मन्वेवत ॥२५७॥
 गुणी च वृष्टकष्टव बहाम्बधं स पार्थिवः । विक्रमदिरघतोन्पासीदग्निमन्त्रः शुभाधिनाम् ॥२५८॥
 विनेचकतथा तस्य श्वाभ्यां हारभीकृताः । तन्मीयितसाः श्मश्रुर्गुप्तोमन्त्र गनीपिपु ॥२५९॥
 हयप्रीयवधं मेण्डस्तदये दृष्टव्यवचम् । आसमाभि वतो मापस्ताभवाभ्यति वा वधः ॥२६०॥ 260
 अथ मयविनुं तस्मिन्पुस्तकं प्रस्तुते म्बधात् । तावन्मविर्वाणमिवा तदर्थः स्वर्णमात्रमम् ॥२६१॥
 अन्तरङ्गतया तस्य तादृशवा कृतसत्कृतिः । भर्तुमेण्डः कविर्मेने पुनरकुं भिवोर्णिगम् ॥२६२॥
 स मातृगुप्तस्वाम्याख्यं निर्मेने मपुत्रदमन् । कालेनादय वक्षाम्भमन्त्रः स्वहृदयधने ॥२६३॥
 इत्याद्यादितराज्यस्य छासतः श्मां क्षमापतेः । विमालोना वनुस्तस्य कैकाहाः पञ्च बल्लराः ॥२६४॥
 कृतार्थतां तीर्थतोयैराज्यमेधोमयम्पिभूम् । ज्ञातं तादृशमभीपीस्त्वस्मिन्नेधे पराक्रमम् ॥२६५॥ 265
 विनुशोकाहता तस्य कोपेमान्तरभीवत । ततोदिरार्कतायेन नैद्याम्बुलवक्षितता ॥२६६॥
 श्रीपर्वते कामुपतमतिवैवस्तमोगतम् । आचक्ष्वावभ्रपादाख्यः सिद्धः कन्दराद्यं ददन् ॥२६७॥

२४२. '1) 'A, indicates the sv. II. विदितः स्वर्गमानस्यं कृतिषि नः द्विविधीनिनाम्. २४२. '1) Thus A₂; A, राजा. २४६. '1) Thus corr. by later hand from A, 'गुप्त' ; G R as above. २४७. '1) A₂ gloss अन्त्यार्क्षेणपि. २४७. '1) Thus A₂; A, स्वाभितो, also G R; Edd. क्षाद्यानि. २४९. '1) स्व supplied by A₂. २५२. '1) Thus corr. by later hand from A, 'विनेचक'.—'1) A₂ gloss वाचकस्वय. २५५. '1) Thus A; G R 'कृतिषि'; Edd. 'कृतिषि'. २५६. '1) Emended: A B G वक्ष्यव. २५७. '1) A₂ gloss काम्य. २५९. '1) A, राजा. २६३. '1) A₂ gloss स्वहृदय. २६५. '1) A₂ gloss प्रपल्लव. —'1) A, परावच. २६७. '1) A, gloss मयपरलेन.

- जन्मान्तरे लम्बसिद्धिस्त्वामस्त्युपरि साधकम् । वाञ्छामपृच्छं राज्ञार्थमभिलाषस्तु तमवत् ॥२६८॥
 सयत्नं तव कर्तुं तन्मनोरथमन्यथा । अथ मामिच्छमादिसंस्तारमणशेखरैः ॥२६९॥
- 270 गणोर्वं मामकः सिद्धौ वस्तुवोपरि साधकः । जन्मान्तरेत्य राज्ञेच्छां कुर्वीमहमन्यथा ॥२७०॥
 भावं भवस्तज्जवतो भगवान्भक्तदर्शनः । साकल्यं नैष्यतीत्येवमभिधाय तितोवर्धे ॥२७१॥
 साक्षाज्येच्छाः समानेकां तव तत्त्वं तपस्वतः । लम्बस्त्युतिः सिद्धिपरा प्रददौ दर्शनं शिवः ॥२७२॥
 प्रतिषेधं तमादिष्टवाञ्छितार्थसमर्पणम् । स जगदिर्जयोकिद् नरेन्द्रस्त्वमवाचत ॥२७३॥
 उपेक्ष्य मोक्षं किं श्माभूजोगामिच्छसि भक्तुरात् । इति जिज्ञासुना भावं दांभुना सेभ्यधीयत ॥२७४॥
- 275 स तं वभावे दांभुं त्वां बुद्ध्या व्याजतपोधनम् । अभ्यधामिदमज्ञा त्वं न स देवो जगद्गुरुः ॥२७५॥
 महात्मनो आर्थाः स्वल्पं फलमन्यल्पेतरस्त्ववम् । उदम्यवां वदान्धोदातुभ्यामिध सं पयोधिने ॥२७६॥
 अस्य वैकल्पिकैवत्वलाभविश्वलेतसः । नो वेत्स्वमिजनस्याभिभूतिं मर्मव्यधावहम् ॥२७७॥
 जगत्परिवृष्टः शौढमीतिलं सफलार्थनम् । कृत्वा दातुं कृतवपुस्ततो भूशोभ्यभाषत ॥२७८॥
 मज्जतो राज्यसौख्येषु साधुज्यांवाप्रदूतिकात् । महाज्ञवाभ्यादस्ते संज्ञां काले करिष्यति ॥२७९॥
- 280 इत्युक्तानार्हते देवे स कृतव्रतपारणः । आगच्छदभ्यापदे तमापृच्छयामिमतां भुवम् ॥२८०॥
 ततो विवितवृत्तान्तो मातृगुप्ताभिषेणनात् । निषिध्य खविधावातानमात्मानब्रवीहृषः ॥२८१॥
 विक्रमादित्यमुत्सिक्तमुच्छेत्तुं यतते मनः । मातृगुप्तं प्रति न नो रोषेणाकृषितं मनः ॥२८२॥
 अभिवैरपि निषिद्धैः किं स्वात्केशासविष्णुभिः । ये तदुन्मूलने शक्ता जिगीषा तेषु शोभते ॥२८३॥
 दान्धजान्मुदयं हिषाति शशिनः कोम्यस्तनोर्लसतस्तमिर्माधिकरीन्द्रहन्तलनं वक्षाम कोयं नवः ।
 सामभ्यंगवनाय विषमसर्गैः स्पर्षी विधूवोचना ये तेषु प्रभवन्ति तत्र जहति व्यक्ते प्रकटा रुषः ॥२८४॥
- 285 त्रिगर्तानां भुवं जित्वा स प्रजज्जव भूपतिः । विक्रमादित्यमभूगोस्कालधर्ममुपागतम् ॥२८५॥
 तस्मिन्नहवि भूभर्त्रा शोकाभिः श्लेस्तामिशम् । गाढावि नाशि नास्वापि स्थितेवावनताननम् ॥२८६॥
 अन्वेष्टुर्भुवमुद्वज्ज कश्मीरैर्यो विनिर्गतम् । भुधाय मातृगुप्तं स नातिदूरे कृतस्थितिम् ॥२८७॥
 कैशिकिर्वासितो म् स्विन्महीवैरिति शङ्कितः । वयौ प्रवरसेनोत्स्य पार्थे मितपरिच्छदः ॥२८८॥
 कृतार्थं दुःखालीनं ततः पपच्छ तं शनैः । विनवाचनतो राज्ञां राज्यत्यागस्य कारणम् ॥२८९॥
- 290 वभावे तं क्षणं स्थित्वा सं निःशस्त्रं विहस्य च । वतः स सुकृती राज्ञ्येव भूमिभुजो ववम् ॥२९०॥
 यावन्मूर्ध्नि रवेः पादास्त्वान्नद्योतयते दिशः । द्योतते नाग्नया किंविद्वादैव तपनोपलः ॥२९१॥

२६८. ') मस्त्य supplied by A₂ in space left by A₁. २६९. ') ') A₂ glosses आदिषि and ईपरः. २७१. ') A₂ gloss
 अन्वयः. २७२. ') A₂ gloss प्रवरसेनस्य.—') Thus A₁; corr. by later hand into 'रुषे', as found also in R.
 २७६. ') A₂ gloss स्वल्पमादिसा वत् कल्पि महात्मः.—') A₂ gloss दम्यवा पिदासवा.—') Emended : A R G वदन्तो.—') A₂
 gloss सिधः. २७७. ') A₂ gloss वराधः. २७८. ') A₂ gloss मनुः.—') Thus corr. by A₂ from A₁ स कलाधिपम्.
 २७९. ') Thus A₁; corr. by later hand into सांख्यवा. २८०. ') A₂ अवच्छद. २८१. ') स supplied by A₂ in space left
 by A₁.—') A₂ gloss निक्षद. २८२. ') A₂ gloss क्षेपः.—') A₂ gloss नीचे. २८६. ') Emended : A निष्कल. २८९. ') A₂
 gloss प्रवरसेनः. २९०. ') A₂ gloss नाग्नयः.—') Thus corr. by later hand from A₁ निग्नय. २९१. ') A₂ gloss विद्वान्निष्क.
 २९१. ') Thus A₁; corr. by A₂ into द्योतयेनाग्नया किं न which reading is found also in G R Edd.—') A₂ gloss
 दुर्धवासना.

अथ राजाभ्यधात्केन राजस्यपकृतं तव । यत्प्रत्ययचिकीर्षयै तमीशमनुशोचसि ॥२९२॥
 मानुषमुत्सृजेत्वादीक्षोपास्मितसिताधरः । अस्मानुत्सृजेत् कश्चिदापकर्तुं बलाधिकः ॥२९३॥
 नयता गन्धतामस्मानन्तरत्नेन तेन हि । न मस्मिन् हुतं सार्पिर्नाम वा सस्मन्मूषरे ॥२९४॥
 उपकारं स्मरन्तस्मिन् कृतज्ञस्त्ववशब्दाः । पद्मीमुपकर्तृणां यान्ति निषेधना अपि ॥२९५॥ 295
 निर्वाणमनुनिर्वाति तपनं तपनोपलः । इन्दुमिन्दुमणिः किं च शुष्यन्तमनुभुष्यति ॥२९६॥
 पुण्यां वाराणसीं गत्वा तस्माच्छमस्तुल्यमुखः । इच्छामि सर्वसंन्यासं कर्तुं हिमजनीवितम् ॥२९७॥
 मणिकीपमिवेशं तमन्तरेणान्धकारिताम् । बिभेमि ब्रह्मपुर्वी भोगयोगे कथैव का ॥२९८॥
 इत्यैवित्पानिधेस्तस्य वाणीमाकर्ण्य विस्मितः । धीरः प्रवरसंनोपि व्याजहारोचितं वचः ॥२९९॥
 सत्यं विश्वभरा देवी भूपते रत्नसुरियम् । उत्पत्त्या द्योतते धर्म्यैः कृतज्ञैर्वा भवाद्दृष्टौ ॥३००॥ 300
 भन्तरत्नतया ह्यान्यः कोऽन्यस्तस्मान्महीभुजः । इत्थं जडे जगत्येकस्त्वां यथावद्विधेव वः ॥३०१॥
 चिरे खलु खिलीभूताः कृतज्ञत्वस्य वीथयः । धीर त्वयैव न स्वाद्यं संचारो यदि ददर्शते ॥३०२॥
 पाकधेयं भुभक्ष्य मेघ तद्वत् प्रागेव नादात्किमु स्वार्थधेयं मयास्य किं न भजते दीनान्त्वबन्धुनयम् ।
 मत्तो रन्ध्रदुशोस्य भीरुदि न तल्लुब्धः किमेव त्यजेदित्यन्तः पुरुषाधमः कलयति प्रायः कृतोपाक्रियः ॥३०३॥
 अत्युदात्तगुणेष्वेवा कृतगुणैः प्रदोषिता । शतशालीभक्ष्येव वाचन्मात्राणि सत्किवा ॥३०४॥
 तत्त्वं गुणवतामप्यस्तस्त्वज्ञैधामिनिन्दितः । परीक्षितो मणिरिव व्यक्तं बहुमतः सताम् ॥३०५॥ 305
 तस्मादनुगृहाणामात्मा स्म त्याक्षीर्नेरेन्द्रताम् । ममापि क्यातिमायायु गुणवत्पक्षपातिता ॥३०६॥
 पूर्वमेनाद्य चरमं मयापि प्रतिपादिताम् । भवान्मतिर्विण्णविनीं निदधातु पुनर्भुवम् ॥३०७॥
 अग्न्यागौदार्यचर्यैश्च भुल्येति नृपतेर्वचः । कृतस्मितो मातृगुप्तः शनैर्वचनमब्रवीत् ॥३०८॥
 दान्यभराण्यन्तरेण वार्य्यं वक्तुं न पार्थते । का गतिस्तदुपादाने मर्यादोक्तं कृतं विना ॥३०९॥
 अंतः पश्यमप्यथ किंचिदेव मयोप्यते । अग्न्यागार्जवमप्येतदार्थस्त्वमवधीर्यते ॥३१०॥ 310
 सर्वः स्मरति सर्वस्य प्रागवस्थाद्यु तावयम् । आत्मैव वेति माहात्म्यं वर्तमाने क्षणे पुनः ॥३११॥
 पूर्वोक्तस्या मदीया ते त्वदीया वा च मे यदि । ताभ्यां विमोहितावावां न विद्वेन्योऽन्यमाशयम् ॥३१२॥
 राजा भूत्वा कथं मातृक्यतिगृह्णातु संपदः । कथमेकपदे सर्वमौचित्यं परिमार्जतु ॥३१३॥
 असाधारणमौदार्यमाहात्म्यं तस्य भूपतेः । भोगमात्रकृते मातृर्हि साधारणतां नयेत् ॥३१४॥
 अपि च स्पृहायतुः स्वां भोगेभ्यो यदि भूपते । प्रियमाणेभिमाने मे केन ते विनिवारिताः ॥३१५॥ 315
 यस्मिन्पुङ्क्तं तेन तद्विना प्रत्युपक्रियाम् । जीर्णमेवापुनाङ्गे पुन्रभवत्वेव विश्ववः ॥३१६॥
 वा गतिर्भूभुजोमुख मया तामनुगच्छता । पात्रापात्रविशेषकृत्वव्यतिर्नैवा प्रकाश्यताम् ॥३१७॥
 एतावत्येव कर्तव्ये द्योतेस्मिन्कीर्तिशेषनाम् । भोगमात्रपरित्यागादिद्विधां सत्यसंधताम् ॥३१८॥

२९२. ') Thus corr. by later hand from A₁ 'वायव्यदुः'. २९४. ') A₂ gloss मेन हर्षयेवेन. २९५. ') A₂ 'वशीकृतार'. २९८. ') A₂ gloss विकारादिव. ३०१. ') A₂ gloss हर्षयेवात्. ३०२. ') A₂ gloss वीथीयु.—') एवमेति supplied by A₂ in space left by A₁. ३०७. ') Thus A₁; A₂ 'न्यायिन्'. ३०९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'वाच्यवारात्'. ३१०. ') This verse has been omitted by A₁ and supplied in margin by A₂; found in R. G. ३१५. ') A₂ gloss ते जीगा हर्षयः. ३१८. ') A₂ gloss विकारादिव.

- हृत्पुष्पा विरते तस्मिन्महाद जगतीपतिः । स्वदीया न मया स्पृहयास्तस्य जीवति संपदः ॥३१९॥
- 320 अथ वाराणसी गत्वा कृतकापाचसंपदः । सर्वे संभवस्य हृत्कृती मानुगुप्तेभ्यः ॥३२०॥
 राजा प्रवरसेनोपि काश्मीरोत्पत्तिमञ्जरा । निजिता मानुगुप्ताय माहिणोद्भवमिवः ॥३२१॥
 स हठापतितां लक्ष्मीं शिखामुष्मतिपादयन् । सर्वोधिभ्यः कृती वर्षान्दश प्राणनधारयत् ॥३२२॥
 अन्धोऽयं सामिभानामन्धोऽप्यौचित्यशालिनाम् । वयाणामपि वृत्तान् एव विपथगापयः ॥३२३॥
 राजा प्रवरसेनोप नमयन्नवनीपराजम् । अकृष्णलङ्कयाः ककुभो वृक्षस्य यशसो व्यधात् ॥३२४॥
- 325 पीताभिर्लङ्कितोर्ध्वामुत्कुम्भबोभिरिवानवन् । तस्य प्रतापः प्रभवन्भुवनानि मसन्नताम् ॥३२५॥
 भुवन्समालपन्नाणि शीर्षेणालीढानि च । तस्तेनार्णवनीराणि चक्रेरिस्त्रीमुखानि च ॥३२६॥
 स गङ्गातिक्लिताङ्गस्य पूर्वचारिनिधेर्ध्वभात् । सैन्धेभमदनपिन्यैः कालिन्दीसंगमभिवम् ॥३२७॥
 रोधस्वपरपद्मोपेः कटकैः स्फुटविकटैः । चकारोत्पाट्य सौराष्ट्रानसौ राष्ट्रविघटनम् ॥३२८॥
 यशोर्ध्वः पार्श्वेषु हेचरागवहिकृतः । वज्रधेर्धर्मविजयस्य सितिघातकतोः ॥३२९॥
- 330 कैरिनिर्वासितं पिप्प्ले विक्रमादित्यजं न्यधात् । राज्ये प्रतापशीलं स शीलादित्यापराभिधम् ॥३३०॥
 सिंहासनं स्वचन्दनानां तेनाविहृतं ततः । विक्रमादित्यवसतेरानीतं स्पृष्टुं पुनः ॥३३१॥
 हेतुमुदीर्य विविधानमन्त्रान् पराजयम् । सप्त वारान्सं तत्प्राजं जित्वा मुष्मुनिंभुजम् ॥३३२॥
 भाटर्थाद्याद्यते वारे हेतुमाह्वानमुद्यतम् । धिक्प्रभून्बभूवतां सोयमित्यूचे नृपतिः क्षुधा ॥३३३॥
 अवभोधं पशुत्वेन वीरेत्युष्कामयोत्सृजः । मध्येसमं ननतांस्व सोनुकुर्वन्कलपिनम् ॥३३४॥
- 335 नृपं केकां च शिखिनीं दुष्टास्मै द्रविणं नृपः । अभयेन समं प्रादात्तालावधरणोचितम् ॥३३५॥
 वसतोस्य दिशो जित्वा नयुः पैतामहे पुरे । कर्तुं पुरं स्वनामाङ्कं प्रपते स्म मनोरथः ॥३३६॥
 राक्षो सेनं च लभं त्र दिक्चं ज्ञातुमयैकदा । स वीरो वीरचर्यायां विधेयौ पार्थिवार्यमा ॥३३७॥
 गच्छतः श्मशानेस्तस्य मौलिरज्जामविम्बितः । बभार तारापकरो रक्षासर्पपविध्रमम् ॥३३८॥
 अधानन्वितालोकस्पष्टभीमवद्वज्रमा । ह्रमशानप्रान्ततटिनीं पर्यटजासदाद सः ॥३३९॥
- 340 ततस्तस्य सरित्पारे मुक्तसंराजमयतः । ऊर्ध्वबाहू महद्वृतं पादुरासीन्महौजसः ॥३४०॥
 नृपतिलस्य दृक्प्रातैर्जलङ्घिः कपिशिकृतः । उल्काज्योतिःकृताग्नेयः कुलाद्रिव दिव्ये दियुते ॥३४१॥
 तमघ प्रसिद्धान्धेन बोरेणापूरयन्दिशः । अघासं विहस्युच्चैरवाच क्षणदाचरः ॥३४२॥
 संवज्ज्व विक्रमादित्यं सख्योद्विक्तं च भूदृकम् । त्वां च भूपात पर्याप्तं धैर्यमन्यव दुर्लभम् ॥३४३॥
 वलुधापिपते बाष्पासिद्धिस्तव विधीयते । सेतुमेतं समुत्पीर्य पार्थमागम्यातां मम ॥३४४॥
- 345 हृत्पुदीर्घं जिघं जानु रक्तः पाराथसारयत् । तन्महासरितो वारि सेतुसीमन्तिनं स्वधात् ॥३४५॥
 अङ्गेन रक्तःकायस्य ज्ञात्वा सेतुं प्रकल्पितम् । वीरः प्रवरसेनोप विकीर्णं क्षुरिकां हवे ॥३४६॥

३३१. ¹) A₁ gloss वयानां विक्रमादित्यनाहपुत्रप्रवरेणानाम्. ३३२. ¹) A₂ gloss जगन्मन्त्रि. ३३३. ¹) A₂ gloss प्रवर-
 सेनः.—) Doubtful emendation: मुनि has been supplied by A₂ in space left by A₁; A₂ has marked a different
 division of the words, शिखाङ्गः मुनिमुनयन्, which is also indicated by the interlinear gloss of A₂ प्रतापशीलं; C reads
 मुष्मुनि. For the name मुष्मुनि see iv. 167; v. 516; viii. 2180 (C).—३३५. ¹) A₂ gloss शिखिवृद्धा.—) Thus
 A₁; A₂ तालपत्रचर्यो. ३३६. ¹) Thus A₂; A₁ जाङ्ग. ३३७. ¹) Thus apparently A₁; A₂ वन.

स तयोक्तस्य तन्मांसं कृतसोपानपद्धतिः । अतएव तत्त्वानं क्षुरिकावलं उच्यते ॥३४७॥
 पार्थस्य तं तममुक्त्वा प्रातर्मत्स्यपातनम् । दृष्ट्वा पुरं विंधीति बद्धूतं तिरोदधे ॥३४८॥
 देव्या शारिकाद्यैरेन यक्षेणाधिष्ठिते च सः । यमि शारीटकेष्वयस्त्वयं वेतालपातिनम् ॥३४९॥
 भक्त्या प्रणिष्टां प्राक्तस्मिन्निमीची प्रवरेम्बरम् । जयस्वामी स्वयं पीठे भिरवा बन्धुमुपाविशत् ॥३५०॥
 वेतालावेदिनं तमं जानतो जगतीभुजा । स्वपतेः स जयाख्यस्य नाभा प्रख्यापितोभवत् ॥३५१॥
 नगराप्रतिलोम्याय भक्त्या तस्य विनायकः । मत्स्यकुलः प्राकुलतां भीमस्वामी स्वयं यवी ॥३५२॥
 सद्भावध्यादिका देव्यस्तेन श्रीशब्दताडिताः । पञ्च पञ्चजनेन्द्रेण पुरे तस्मिन्निवेशिताः ॥३५३॥
 वितस्तायां स भूपालो बृहत्सेनुमकारयत् । कथाया ततः प्रभुस्यैव तादृगीसुकल्पना ॥३५४॥
 श्रीजयेन्द्रविहारस्य बृहद्बुद्धस्य च व्यधात् । मातुलः स नरेन्द्रस्य जयेन्द्रो विधिविज्ञानम् ॥३५५॥ 355
 बुभो ज सिंहलादीन्यो हीपान्स सचिवो करोत् । मोराकनाया मोराकभवनं भुवनकुतम् ॥३५६॥
 षट्शिवहृत्क्षणि पुरं तत्पथे पुरा । यस्यास्तां वर्धनस्वामी विश्वकर्मा च सीमयोः ॥३५७॥
 दक्षिणस्मिन्नेव पारे वितस्तायाः पुरा किल । निर्मितं तेन नगरं विभक्तैर्दुक्तमापणैः ॥३५८॥
 ते तत्रार्थलिहाः सौधा यानध्यास्य दृश्यते । दृष्टिक्लृप्तं निदाघान्ते चैत्रे वोत्सुह्वमं जगत् ॥३५९॥
 तदिहा नगरं कुच पवित्राः छलभा मुवि । सुभगाः सिन्धुसंभेदाः क्रीडावसथवीथिषु ॥३६०॥ 360
 दृष्टः क्रीडानगोन्मथ न मधेनगरं कवित् । यतः सर्वौकसां तस्मीः संलक्ष्या शुपरादिषु ॥३६१॥
 वेतस्तं वारि बालम्यैर्वृहत्सुहिनशर्करम् । दीप्तोमेहि स्ववेद्यमापात्क ततोन्मथ लभ्यते ॥३६२॥
 प्रतिदेवगृहं कोवास्ते तस्मिन्नापिता नृपैः । सहस्रशः शक्यते यैः केतुं भूः सागराम्बरा ॥३६३॥
 पुरे निवसनस्तस्मिन्स्य राजप्रजासृजः । शनैः साक्षाज्यलाभस्य षष्टिः संवत्सरा ययुः ॥३६४॥
 ललाटे भूतमुद्राङ्गे जराभुक्ताः शिरोदहाः । तस्य शंभुभ्रमासङ्गिगङ्गास्मोविभ्रमं बहुः ॥३६५॥ 365
 अद्याप्यपदेनैशाननिदेशास्तक्षणगनः । कार्दमार्रिको जयन्ताख्यो हिजन्मावोजि पार्श्वगः ॥३६६॥
 आन्तोस्यध्वज्य मान्यस्मादेशात्तेभिमतं भवेत् । रात्रे प्रवरसेनाय लेख एष पदद्वयताम् ॥३६७॥
 इत्युक्त्वापितलेखोसावसमर्थः पथः पृथुम् । गन्तुं प्रस्थानलिखोस्मि सद्यस्तेनेत्यगद्यत ॥३६८॥
 क्लाद्यय तावत्त्वं स्पृष्टो हिजः कापालिना मया । उक्तेति तेन क्षिमोसावासजे दीर्घिकाजले ॥३६९॥
 उन्मीलितेक्ष्णोराक्षीत्स्वं स्वदेशावधोद्यतम् । तस्युपधार्यते राशो भूत्यान्वयापञ्जलादतौ ॥३७०॥ 370
 स्वमावेदयितुं नथा नीयमाने नृपान्तिकम् । अव्याप्तिरोक्षिपलेखं स ज्ञानकलशे ततः ॥३७१॥
 प्रवरेशं चापयता खस्तं तत्कलशास्तुनः । राज्ञा लेखं बाधयित्वा जयन्तः प्रापितोन्तिकम् ॥३७२॥
 कृतं कृत्यं महश्च भोगा भुक्ता यवो गतम् । किमन्यत्करणीयं ते पक्षि गच्छ शिवालयम् ॥३७३॥
 ततस्तं वृत्तसंकेतः संतोष्याभिमतापेणात् । भिरवा तमहमप्रासादं जगारे विमलं नभः ॥३७४॥
 जनैः स इदृशे गच्छकैलासलितकां दिशम् । विद्यादे बटवन्धोक्षि द्वितीयतपनोदयम् ॥३७५॥ 375

३४७. ') Thus corr. by A, from A, आल; G आल. ३४९. ') Thus corr. by later hand from A, 'नित्त'—') A, gloss
 कारद्व. ३५१. ') स्व supplied by A, ३५४. ') Thus corr. by A, from A, सस. ३५५. ') A gloss स्यापय.
 ३५२. ') A, 'वैष्णु'. ३५५. ') Thus corr. by A, from A, 'नित्त'.

- अयन्तेनाहुतोदन्तरेणुनावाप्य संपदः । स्वनामाङ्गपहारादिकर्मभिर्मिलाः कृताः ॥३७६॥
 एवं स मुच्यैश्वर्यं मुक्तां मूमिभूतां वरः । अनेनैव शरीरेण भेजे भूतपतेः सभाम् ॥३७७॥
 पासादे प्रवरेद्रास्य सिद्धिलेभे समापतेः । स्वर्षद्धारप्रतिमटं द्वारमथापि लभ्यते ॥३७८॥
 तस्य रत्नप्रभादिभ्यां जातो राजा युधिष्ठिरः । अपासीचवमासोनाः शमां वसार्तिशार्तिं समाः ॥३७९॥
 380 सर्वरत्नजयस्कन्दगुप्तश्चाङ्गिणामिषाः । आसन्निहारपैत्यादिकृत्यैस्तस्त्विवा वराः ॥३८०॥
 भवच्छेदाभिषं धामं स्तुत्यं पैत्यादिसिद्धिभिः । यो ध्यास्तोस्य वज्रेन्द्रोप्यासीन्मन्त्री जयेन्म्रजः ॥३८१॥
 दिकामिनीमुखोत्कीर्णकीर्तिचम्पनचित्रकाः । आसन्कुमारसेनाघास्तस्यान्येष्वप्यमन्त्रिणः ॥३८२॥
 पद्मावत्यां सुतस्तस्य नरेन्द्रादित्य इत्यभूत् । लःखणांपरनामा यो नरेन्द्रस्वामिनं व्यधात् ॥३८३॥
 वज्रेन्द्रतनयौ वज्रजनकौ बस्य मन्त्रिणौ । अभूतां वृकतोदन्तौ रात्री च विमलप्रभा ॥३८४॥
 385 स विधायाधिकरणं लिखितस्थितये निजम् । धां वयोदशभिर्वर्षैराहो महामुजः ॥३८५॥
 तस्यानुजो धरणिमृगणादित्यस्ततोभवत् । तुच्छीनापरनामानं यं जनाः प्रादुरञ्जसा ॥३८६॥
 जगद्विलक्षणं बस्य शङ्कुमुद्राङ्कितं शिरः । अपूर्वशर्वरीशान्तर्लानभानुभिर्यं दये ॥३८७॥
 रिपुकण्ठादपीष्वासीषस्य धाराधरः पतन् । तद्वपुनेत्रकुण्डैस्तु जलाधिक्यमधार्थत् ॥३८८॥
 अपूर्वो यत्प्रतापभिः प्रविष्टोर्वीं द्विषां न्यधात् । नारीनेत्रेषु मीरोर्मन्मन्त्रिरेषु तृणाङ्कुरान् ॥३८९॥
 390 यस्य पाणिप्रणयितां कृपाणे समुपायते । कबन्धेभ्यः परो नृपे न व्यपन्न विषद्वले ॥३९०॥
 तस्याव्यपोक्षमाहात्म्या देवी दिव्याकृतेः मिया । विष्णुशक्तिः क्षितिं प्राप्ता रणारम्भाभिधामवत् ॥३९१॥
 स हि जन्मान्तरे पूर्वं धूतकारोभवत्किल । कदापि प्राप निर्देहं सर्वस्वं कितवैजितः ॥३९२॥
 देहत्यागोद्यतोप्यासीत्याप्यं किंचिद्विचिन्तयन् । न पर्यन्तेषुपेक्षन्ते कितवाः स्वाधिसाधनम् ॥३९३॥
 अवन्मददर्शनां विन्ध्ये देवीं भ्रमरवासिनीम् । ब्रह्मैष्वरकाङ्क्षी निर्व्यपेक्षः स्वजीविते ॥३९४॥
 395 भ्रमरैः शङ्कुपुष्पाभैः खण्ड्यमानस्य देहिनः । तदास्पदं हि विशतो दुर्लङ्घ्या पञ्चवोजनी ॥३९५॥
 स वयश्शङ्कुपुष्पानां धीमांस्तेषां प्रतिक्रियाद् । देहेवद्वयपरित्याज्ये मन्वानोभूवदुष्कराम् ॥३९६॥
 प्रागवोचर्मणा देहं ततो महिषचर्मणा । तेन छादयता दत्तो मृक्षेपोष सगोमयः ॥३९७॥
 अथ भानुकरोष्णुष्कमृक्षेपाधेडिताङ्गकः । स लोष्ट इव संचारी प्रतस्ये कूरविधयः ॥३९८॥
 सरलां सरणिं त्यक्त्वा जीवितस्पृहया समम् । गुहा तेन ततः सान्द्रतमोभीमा व्यगाद्यत ॥३९९॥
 400 अयोदशतिष्ठन्मर्मैर्भ्यो घोरा भ्रमरमण्डलाः । पक्षशब्दैः क्षुतिं घ्नन्तो मृत्युनूर्मरैरिव ॥४००॥
 ते तमुष्णुष्कमृक्षेपरेषुभणितलोचनाः । सहसा नाक्रमन्ते स्म महरन्तोपि बाधितुम् ॥४०१॥
 रेणुभिर्धेयैश्चित्तदृष्टाले न्यवर्तन्त बटपदाः । तेखण्डयन्तु मृक्षेपं व्यपतन्वे नवा नवाः ॥४०२॥
 शैः खण्ड्यामानमुष्णैर्मजतो योजनचवीम् । क्रमान्मृत्कवचं तस्य पथि संक्षयमाययौ ॥४०३॥
 ततो मुहुः महरतां तेषां महिषचर्मणि । घोरघटघटाघोषः प्रादुरासीज्यङ्करः ॥४०४॥

३७७. ') Thus A₁; A₂ स्वच्छा. ३७८. ') A₂ चित्र. ३७९. ') Thus corr. by A₂ from A₁, यमुविशति. ३८१. ') A₂ gloss नीलो. ३८३. ') A₂ न × लया. ३९०. ') A₂ indicates a *varia lectio* in the marginal note अन्त्य कबन्धेभ्यः परं नृपं न व्यपन्न विषद्वले; over the last word the gloss कवचं by the same hand.

अनुर्थयोगनस्वार्थमतिक्रम्य विधेद सः । रणस्फारीरिफांस्तानयोवर्जयिष्यादिवः ॥४०६॥
 धार्यस्ततोविधेनेन खण्ड्यामानेन पदपदैः । स ह्यस्त्ववर्जनामोषि विधिं धैर्येण यो पुनः ॥४०७॥
 गन्धूतिमात्रमासने देवीधामनि धैर्यवान् । पुष्पकराभ्यां मधुपाण्डवति स्म स भीरवीः ॥४०७॥
 अथ क्षान्तिरिषोषाङ्गो लूनमांसः पञ्चक्रिभिः । कराभ्यामसिणी रत्नदेव्याद्यतनमासदत् ॥४०८॥
 मशान्ते भृङ्गसंपाने पक्षाक्षमवलोकयन् । स देव्याः पादयोरपे पपातोद्भान्तीवितः ॥४०९॥
 स्वोकावशेषप्राणं तं देव्याश्चासयितुं ततः । अमिरामं वपुः कृत्वा वस्यशङ्कितुं पाणिना ॥४१०॥
 दिग्धेन पाणित्पशेन तेन यौववर्षिणा । स क्षिप्रसाहितस्वात्म्ये दिष्टुं विधेयं वधुवी ॥४११॥
 मयिष्ठमावः प्रैसिष्ठ सिंहादिहरीसि वाम् । वीराकारां स तां देवीं तदाश्रसीव तां पुनः ॥४१२॥
 दवर्षी पुनश्चानलतावासे विलासिनीम् । स्थितां पुष्करिणीतीरे हवामां पुष्करलोचनम् ॥४१३॥
 गृहीतहारमुक्तायीं वक्त्रां धीमत्सनाञ्जलिम् । महर्षिः कान्तिकुसुमैर्बोधनेनार्पिताङ्गकाम् ॥४१४॥
 यावकाहारिणी पादौ दधतीं कृष्णचारिणी । स्तनच्छन्नमुखं शृणु तपस्वत्याविवाग्वचम् ॥४१५॥
 भास्वद्विष्वाधरां कृष्णकेरीं सितकरानवाम् । हरिमर्थां शिवाकारां सर्वदेवमयीमिव ॥४१६॥
 तां विभाभ्यावधार्ङ्गां निर्भेने यौवमोजिताम् । निष्येधारितशामेन स कामेन विधेयताम् ॥४१७॥
 दधती कृष्णाधुर्यपुरच्छन्नमधृष्यताम् । अप्सराः प्रत्यभासस्य सा हि चित्ते न देवता ॥४१८॥
 कृपासुहृदवाहीनं व्यधितोसि चिरं पथि । मुहुः सोम्य सनाधस्य प्रार्थ्यतामुचितो वरः ॥४१९॥
 स तां वभाषे शान्तो मे भवत्या दर्शनाच्छ्रमः । अदेवी किं नु भवती वरं शतं कथं क्षमा ॥४२०॥
 देवी अगाद तं भद्रं कोयं ते मनसि भ्रमः । देवी वा स्यामदेवी वा वरीतुं त्वां नु शीकुषाम् ॥४२१॥
 इति सोभीष्टसंप्राप्ती कारयित्वा प्रतिभवम् । दूरमुत्कान्तरमर्यादः संयमं तामयाचत ॥ ४२२॥
 नमःप्रधात्सा दुर्बुद्धे कोवं तेनुचितो विधिः । प्रार्थयस्वेतरघत्मात्साहं भ्रमरवासिनी ॥४२३॥
 देवीं तां जानतोप्यस्य नाभूद्वदितं मनः । निदग्धा वासनाः केन जन्मान्तरनिबन्धनाः ॥४२४॥
 स तामुवाच सत्यां येनेति स्वां गिरिमिच्छसि । प्रमाणीकुह महाणीमहमन्यस्य कामये ॥४२५॥
 पुर्वमेव हि जन्मनां योधिवासो निलीयते । तिलानामिव तेषां स पर्यन्तेषि न धीर्यते ॥४२६॥
 देवी वा भव कान्ता वा भीमा वा शोभनापि वा । यादृशीं पूर्वमश्राक्षं तादृश्येवावभासि मे ॥४२७॥
 तमिच्छं कथयन्तं सा ह्यात्मा निचलनिचयम् । एषं जन्मान्तरे भावीत्यभ्यधादनुरोधतः ॥४२८॥
 उत्सहन्ते हि संस्पृष्टं न दिव्यां मर्त्यधमिणः । तद्वच्छ कूरतंकल्पेस्त्युक्ता सान्त्वयेत ततः ॥४२९॥
 क्षमन्त्यन्या भूयासं तथा देव्येति चिन्तयन् । प्रयागवदशाखापादवाहीस्त वपुस्ततः ॥४३०॥
 क्षोभायत रणादित्यो रणारम्भा य सा भुवि । सर्वमावेपि या नैव जहौ जन्मान्तरस्मृतिम् ॥४३१॥
 रसिसेनामिष्योत्तराजः सज्जोधिपूजने । तां तरङ्गान्तराक्षेमे रत्नराजिमिषोऽज्जलाम् ॥४३२॥

४०६. ') A, विध. ४१२. ') Thus A₁; A, G पुरः; R and Edd. read पुनः. ४१४. ') Thus A₁; altered by A₂ to 'कुक्षार्धचक्र'. A₂ reads in margin गृहीतहारमुक्तायीं वक्त्रायस्त्वनाञ्जलिम्, with gloss कुक्षार्धचक्राय. G and R follow A₁. ४१६. ') A, वसिष्ठ & after निम्बो. ४१८. ') This division of the words is indicated by A₁. ४२५. ') Thus corr. by later hand from A₁ सत्यं; सत्यां also in G and R. ४२९. ') A, देव्यो.

- आ भान्याद्यस्तद्विषयोक्तिं तामलंकृतवीचवान् । दिव्याहीं पृथिवीशेभ्यो नम्रैर्भ्योपि ददौ नृपः ॥४३३॥
 रणादित्यनृपमास्वे वृत्त्यावाते तथैव तम् । प्रत्यावृत्तानेषुमाचक्षौ सैव तद्वरं वरम् ॥४३४॥
 435 तदर्थमेव कथितस्त्वोत्पत्तिं तां ततः पिता । हुतं कुलूतभूभर्तुः हृदयः प्राणिनोद्दृष्टान् ॥४३५॥
 प्रदष्टो विप्रकूटं तं देशं गत्वा व्यथत ताम् । परिणीत रणादित्यः भुजान्तस्याधिदेवताम् ॥४३६॥
 मर्त्यसंस्पर्शभीरुः सा महादेवी भवन्त्यपि । तं मायया मोहयन्ती न पश्यति कदाचन ॥४३७॥
 व्यधान्मायामयीं राजस्तल्पे स्वसदुशीं स्निहयम् । स्वयं सा भ्रमरीकृपा निर्जगाम बहिर्निशि ॥४३८॥
 स नासा स्वस्य देव्याथ कृत्वा ह्यरुहहयम् । माहेश्वरः शैललिङ्गे कारयामास काशभिः ॥४३९॥
 440 यः प्रतिष्ठापयत्तत्रैव सज्जेत तसिद्धिर्भीदैवम् । देशान्तरायतः कथिद्वयमासा देववित् ॥४४०॥
 स वृद्धपथ्यः शश्वत्कोषधितलिङ्गयोः । अष्टमखण्डैः समण्डकैर्भावे गर्भमावृतम् ॥४४१॥
 किंकर्तव्यतया मूर्धं प्रतिष्ठापिष्यद्विलम् । विष्मदृष्टिः स्वयं देवी ततो राजानमब्रवीत् ॥४४२॥
 राजगिरिच्छतोद्भावे पीरोहस्यं पुरा भजम् । स्वमर्चदिवमादत्तं पूजामाण्डास्त्रजापतिः ॥४४३॥
 तां विष्णोः प्रतिमां भीक्षु पूजितां तेन पूजतिः । भूयामिव तदा मेने शक्तिकृपां विना शिवम् ॥४४४॥
 445 निमन्त्रितैर्हिकितानि रजान्यथ ह्यराधरैः । पिण्डीकृत्य स्वयं वक्ति लिङ्गं भुवनवन्धितम् ॥४४५॥
 तां विष्णुप्रतिमां तथ लिङ्गमीशानपूजितम् । स्वयं प्रजासृजः पूज्यं कातेनादत्त रावणः ॥४४६॥
 तेनाप्यभ्यर्च्यमानं तद्धृङ्गयामभवधिरम् । देवदत्तं राजगान्ते नीतमासीध चार्जरैः ॥४४७॥
 तिर्यक्तया ते कपयो मुग्धा शिवनगीकृतः । शान्तीत्युक्त्याः शनैर्देवी न्यबुधुस्तस्मानसे ॥४४८॥
 प्रागेव सरसस्तस्मात्कुशतैः शिल्पिभिर्मवा । नाबुद्धतौ प्रातरत्र प्राप्ते ब्रह्मस्यसंशयम् ॥४४९॥
 450 तयोः प्रतिष्ठा क्रियतामिष्युक्ता पृथिवीभुजम् । देवी प्रयाता भुजान्तं सिद्धास्तस्मात् खेचरा ॥४५०॥
 ते' ध्यातमावाः संघाता देव्यादेशेन पापघ्नः । उद्धृत्य नृपतेर्भासि देवी हरिहरौ न्यधुः ॥४५१॥
 विश्वैः प्रसूतैः संवीतौ हरनारायणौ जनः । प्रातर्नृपगृहे दृष्ट्वा परं विस्मयमायवी ॥४५२॥
 सज्जे प्रतिष्ठातमेध माहेश्वरतया नृपः । रणेभ्यश्चप्रतिष्ठायां पूर्वं यावत्समुद्यतः ॥४५३॥
 रणारम्भानुभावेन तावदेवाजुतायवः । स्वयं पीठे रणस्वामी भिक्षवा वन्द्यमुपाविशत् ॥४५४॥
 455 कर्तुं प्रभावजिज्ञासां राश्यां दत्तधनस्ततः । स स्वयंभूः स्वयं भक्तास्तांस्तान्यामानवापयत् ॥४५५॥
 कुम्भदासतया ह्यथः सिद्धो ब्रह्माभिधो वसन् । परिहाय तयोर्विद्या प्रतिष्ठाकर्म कारितः ॥४५६॥
 स वृत्तप्रत्यभिज्ञः सन्प्रतिष्ठाप्य रणेभ्यश्च । व्योम्ना व्रजव्रजस्यामिप्रतिष्ठां गूढमादधे ॥४५७॥
 जनास्त्वलक्षयन्त्यस्य स्वयं पीठमवातरत् । इति केचामपि इदि प्रकाशोपाधि वर्धते ॥४५८॥
 सां ब्रह्मयतिमं सिद्धं देवी ब्रह्मविदां वरम् । अकारयत्तनुविद्वय परार्धे' ब्रह्ममण्डपम् ॥४५९॥
 460 रणारम्भास्वामिदेवी दंपतिभ्यां व्यधीकृतः । मठः पाशुपतानां च ताम्बां प्रसूतमूर्धवि' ॥४६०॥

४४०. ') A₂ gloss धिपतिङ्गहयः. ४४१. ') Thus A₂; A₁ 'चन ४४१. ') Thus corr. by later hand from A 'वाच. पापघ्न.—') Thus A₂; A₁ 'व्यधुः. ४४३. ') Thus A₁; A₂ 'लिङ्गे. ४४५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'राह ') Thus A₂; A₁ 'भक्तैस्तां'. ४४६. ') A₂ gloss हरिहरयोः. ४४६. ') Thus A₂; A₁ 'प्रवचो. ४४९. ') Thus corr. by hand from A₁ 'स.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'वरायम्.—') Thus A₂; A₁ 'सत्तनय. ४५०. ') A₂ gloss प्रसूतमूर्धवि कारिकागिरी.

अरोग्यशाला निरवाप्तुलायत्वाय रोगिणाम् । तेन सेनामुखीरेषीमवद्यान्वै च कारिता ॥४६१॥
 क्वाविं रणपुरस्वामिसन्ध्या सर्वतो गतम् । स सिंहरोत्सिकाग्रामे मार्तण्डं पत्न्यादयत् ॥४६२॥
 अमृतमभया तस्य राज्ञः पश्यान्वया कृतः । दक्षिणैस्त्रिजनेशस्य पाषं हेमामृतेश्वरः ॥४६३॥
 मेघबाह्वनभूमर्ष्यया मित्राकृषया कृते । विहारेपि तया कुङ्किम्बं साधु निवेधितम् ॥४६४॥
 राज्ञे देव्यनुरक्ताय सानुक्रोशाय सैकदा । पानाकसिद्धिं मन्त्रं यद्वै हाटकेश्वरम् ॥४६५॥ 465
 मा भून्मोघास्य मस्यामिरिति मत्वा तवार्पितम् । असाधयस्त तं ग्राप्य वशान्तं वत्सराग्वहून् ॥४६६॥
 कृत्वाष्टिकापथे कष्टं तपो नन्दिशिलां यतः । भूरिमिधैस्वरैर्मन्त्रसिद्धेः प्रणयितां ययौ ॥४६७॥
 स्वदैव सिद्धिर्निषेध जातामङ्कुरविधयः । चन्द्रभागागलं भित्वा नमुषेः याचिशाहितम् ॥४६८॥
 विलेपावृततां याते विवसान्येकविंशतिम् । प्रविश्य यौराग्यामिन्ये दैत्यलीभोगमोषिताम् ॥४६९॥
 एवं स भूपतिभुक्तां भुयं वधंशतत्रयम् । निर्वाणह्लाप्पनिर्मूढि पातलैश्चर्ममासदत् ॥४७०॥ 470
 सानुपे नृपतौ याते दैतेयदयिनान्तिकम् । देवी सा ज्येष्ठग्री शक्तिः श्वेतद्वीपमगाहत ॥४७१॥
 राजवंशेष्वनेकेषु राजोर्वंशह्वये परम् । हवीरेवाव निर्व्यूढि प्रजावास्तस्यमागतम् ॥४७२॥
 रणादित्यस्य गोमन्दवंशे रामस्य राषेर्वे । लोकान्तरद्वयत्वापि ययौरेषामुजः प्रजाः ॥४७३॥
 विक्रमाक्रान्तविश्वस्य विक्रमेश्वरकृच्छतः । तस्यासीद्ब्रह्मनादित्यस्त्रिविक्रमपराक्रमः ॥४७४॥
 राजा ब्रह्मगल्लूनाभ्यां सचिवाभ्यां समं महीम् । सौपासीह्रासवस्त्रो ह्रावत्यादिंशतिं समाः ॥४७५॥ 475
 चक्रे ब्रह्ममठं ब्रह्मा गल्लूनां लुप्तदुष्कृतः । रक्षावल्याकृषया यथा विहारं निरमापयत् ॥४७६॥
 राजानन्तरजस्तस्य राजाभूतदनन्तरम् । नापितारानिभूपालो बालादित्यो बलोजितः ॥४७७॥
 लघणार्णवपानेन तथोत्कर्षमिवोदहन् । यत्पतापो रिपुस्त्रीणां सनेषाम्भोभगमुल्लभ ॥४७८॥
 आसन्धैरिमनोगाधकोपदण्डा इवाहताः । यस्याद्यापि जयस्तम्भाः सन्ति ते पूर्ववार्तिपौ ॥४७९॥
 प्रभावाङ्केन वज्रालाङ्गित्वा येन व्यधीयत । कारसीरिकनिवासाय कालम्याक्यो जनाभवः ॥४८०॥ 480
 कश्मरिषु धनोदयमयहारं द्विजन्मनाम् । राजा मडवराज्ये यो भेडराक्यमकारयत् ॥४८१॥
 विशां विपाटितारिष्टमरिष्टोत्सादनें व्यधात् । वसुधा यत्न विम्बोष्टी विम्बा विम्बेश्वरं हरम् ॥४८२॥
 भ्रातरो मन्त्रिणस्तस्य त्रयो मडसुरीकसोः । सेतोद्य कारकां आसन्स्त्रुक्षुद्राभुमालवाः ॥४८३॥
 बभूव तस्य भूर्भुवनाद्भुतविधमा । तनयानङ्गलेखाक्या भृङ्गारोदपिकीमुदी ॥४८४॥
 नो वीक्ष्य लक्षणेपतां मृगाक्षीं पितुरन्तिके । अमोचपत्नयो व्यक्तं व्याजहारति दैवचित् ॥४८५॥ 485
 भविता तत्र आमाता जगतीभोगभाजनम् । स्वदन्तमेघ साक्यजं गोमन्दाग्न्यवज्जन्मनाम् ॥४८६॥
 क्षतासंतापसाक्यामनिच्छन्नय पार्थिवः । दैवं पुरुषकारेण जेतुमासीत्कृतोद्यमः ॥४८७॥

४६१. ¹) Thus A; R G वंशान्तं; Edd. वस्तन्. ४६१. ¹) Thus A₂; A₁ ततो. ४६८. ¹) Thus corr. by later hand from A, पात्रम्. ४७०. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ मुखा.—²) Thus A₂; A₁ लेश्वर. ४७३. ¹) A₁ gloss वंश.—²) A₂ gloss ययोः रामरपाविष्करी. ४७८. ¹) Emended; A R G मन्त्रम्. ४८०. ¹) The words from बालादित्यो to कारका in verse 483 have been supplied by A₁ at a later date and in a smaller handwriting, partly in space left for this purpose, partly in margin. ४८१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ यद्वै. ४८३. ¹) A₂ gloss रहोत्सा. ४८३. ¹) See note to verse 480 above.

- भराजान्वाधिनं दत्ता नेवं साकाञ्चधारिणी । मत्वेति मरदी कम्पां न कलौचन भूभुजे ॥४८८॥
 हेतुं स कल्पतामर्षं कृत्वा जानातं वृषः । अथाप्यासकावर्षं चक्रे दुर्लभवर्धनम् ॥४८९॥
- 490 मातुः कार्कोटनगिन सुधातायाः सतीनुषां । राज्यवैव वि संजातो राजा नाशाय तेन संः ॥४९०॥
 विधिन्वते वि श्रमन्वा घनेवाचोयन्मापहात् । विधीयतेव तवैव विदधाति विधिः मुमम् ॥४९१॥
 मात्सर्वेण जहद्वेदाभिसवृषो भूमभवे योग्यतां ज्ञात्वा स्वां विदधातिवर्षं दिनपतिर्होतः । यद्यान्मुमुक्षुः ।
 हैवं वेति न वः शिखी तु परतो नामास्तु तत्संभवाः स्तुर्हीया अपि बहरोन जगत्सिग्मांभुविस्मारकाः ॥४९२॥
 पिवा भाग्यानुवागिन्वा येष्टमानो नवोचितम् । अमृत्सर्वस्य वसुध्वः स तु दुर्लभवर्धनः ॥४९३॥
 यज्वा योतमानं तं प्रज्ञादित्य इति यथाम् । कौवीरभाग्यस्वायं च शनकैः अभुरोनयत् ॥४९४॥
- 495 पिगोः येवस्तयोहृतां तादृश्यादिमदेन च । राजपुत्री यथावपु गणयामास वैव तम् ॥४९५॥
 स्वैरिणीसंनो भोगा युषानोपे पितुर्मृदम् । पत्युर्मदुत्पानित्वस्वाः किं नामूष्णीलविग्रहम् ॥४९६॥
 सा विस्वर्षनाभ्याकाञ्चनकैर्विद्यता मनः । अनङ्गलेखा खड्गेन संगायुज्यत मन्त्रिणा ॥४९७॥
 जजमेनसुखाभासमष्टश्रीमीतिसंभवा । धातवी दिनादिनं यान्ती ततस्तन्मयतां वयौ ॥४९८॥
 स मन्त्री दानमानाभां यशीकृतपटिच्छदः । अन्तःपुरे यथाकार्यं विजहार तथा सह ॥४९९॥
- 500 उपलेभे च शनकैस्तस्वास्तं श्रीलविग्रहम् । विरागलिङ्गैश्चयद्विर्धोमादुर्लभवर्धनः ॥५००॥
 सखीमभवे दहः स्मेरा विवर्णा भर्तृदक्षिणे । अकाण्ड एव योत्थाय परवन्ती सस्मितं पचः ॥५०१॥
 पत्युः कोपे कृतावच्छा भूनेषाचिनुकाञ्चनैः । तदमिषं भाषमाणे सस्मितं स्वस्तलोचन ॥५०२॥
 तत्तुल्यगुणनिर्विण्णा तद्विपक्षस्तुतौ दत्ता । रिदक्षां तस्य संतप्य सखीनिर्वहसंकथा ॥५०३॥
 तस्युज्ये भुजकण्ठी तदावेवेसराङ्गका । तत्संनोये स्वकार्षी तत्कल्पे व्याजनिशिता ॥५०४॥
- 505 भवेति माययो भोपित्तेमधिक्रीतयेतया । निवेदयन्ती दैःशील्यपिशाचावेद्यैकृतम् ॥५०५॥ कुलकम् ॥
 निगूढदारद्वीरास्त्यचिन्ताकृदावपुस्ततः । भुक्तान्तमविश्रज्जातु निशि दुर्लभवर्धनः ॥५०६॥
 सोपद्वयस्वरङ्गान्तिष्ठलमस्वापनिःसहाम् । दुर्गारभर्तुरङ्गेन प्रत्युपामिष बह्वाम् ॥५०७॥
 आक्षिपरातितापेयैः कल्पयन्निः कुषाकुटी । निवेदयन्ती तत्कालमेव निर्वहणं रतेः ॥५०८॥
 अज्यस्वापि क्षुधो हेतुं पुनरप्यक्षमावहाम् । तां तथावस्थितां धीह्य स गजज्वाल मन्थुना ॥५०९॥
- 510 मजिहीर्षुः स रेषिण विमर्द्येन निवारितः । गदस्त्वेव गदस्त्वेव निवृत्तं स्वमम्यत ॥५१०॥
 ततस्तथाविधः शुभयस्यकोपावेद्यसागरः । विचारवेतना तस्य बलाच्छममनीयत ॥५११॥
 नमस्तस्मै ततः कोन्धो गण्यते बहिनां धुरि । जीर्वन्ते येन पर्वासा ईर्ष्याविषविभूषिकाः ॥५१२॥
 सेरिन्नवदहो कष्टावेष्टारागुणा इमाः । विचारबन्धाः क्षिप्यन्ते क्षिप्रं यामिरयो नराः ॥५१३॥

४८८. ') A, gloss मृगकलीद्वयव रथा. ४८९. ') कृत्वा जाना supplied by A, in space left by A, ४९०. ') Thus corr. by A, from A, सतीनुषा.—') Thus corr. by A, from A, सा. ४९१. ') Emended; A R G यद्वय.—') Thus A, A, स.—') A, gloss दूरे इत्यर्थः. ४९२. ') A, gloss जगत्सिग्मांभुवि. ४९३. ') Emended; A संगायु. ४९४. ') A, कल्प. ४९५. ') The text from मात्सर्वेणपर्यन्तः to the end of verse 507 below has been supplied by A, partly in space left by A, partly in margin. ४९६. ') Emended with Edd.; A निहता. ५००. ') A, दुर्गार', with c. l. as above.—') See note to verse 500 above. ५०८. ') Thus corr. by A, from A, कन्ती. ५११. ') Thus corrected by A, from A, कष्टाः योडा.

क्षीति नामेन्द्रिबार्थोयमिन्द्रियार्था यथा परे । तथैव सर्वसामान्या वक्षिणामत्र काः कुपः ॥६१४॥
 निसर्गतल्ला गारीः को निबन्धयितुं शमः । निबन्धनेन किं वा स्वाद्यस्त्वतो स्मरणोचितम् ॥६१५॥ 515
 यः मुनेरिष संवर्षं एकाधोभिनिविष्टयोः । रात्रिणोर्द्वि मानः स क्षोबमानस्ततः परः ॥६१६॥
 ममकारो मृगाक्षीषु क इवायं सचेतसाम् । स्वदेहेनुपपन्नोपि यः सोम्यव कथं मतः ॥६१७॥
 उद्देहोत्पादनादेवा मध्या चेत्स्थितिभाति मे । रागस्तादृशस्मृतः कस्मान्मूलमुद्देहश्चाखिवः ॥६१८॥
 सप्तपातालनिक्षिप्तमूत्रो रागमहीवहः । भूमिभूतमनुत्पाद्य देवमुन्मूल्यते कथम् ॥६१९॥
 हेयो नामैव दुर्धर्षो जितो येन विवेकिना । क्षणाधैवैव रागस्य तेन नामापि नाशितम् ॥६२०॥ 520
 वीर्यैतद्विषया दृष्ट्या रात्रिणा वाच्यमौषधम् । ईर्ष्या जेवा ततो रागः स्ववमाद्याः पलायते ॥६२१॥
 इति ध्यात्वालिखद्दर्शनं खड्गस्योभुक्पल्लवे । यद्यपि न हतो बन्धं स्मर्तव्यं तत्तत्वेत्यसौ ॥६२२॥
 जनैरलक्ष्यमाणेषु बाते दुर्लभवर्धने । त्यक्तविद्रः स मन्त्री लङ्घ्युर्गर्जनवाचकम् ॥६२३॥
 शक्तिग्यात्मानदस्यास्य खड्गः स मनसा तंवा । विसस्मारावङ्गलिखां दधौ तु प्रत्युपकिणाम् ॥६२४॥
 तस्योपकर्तुं दधितं प्रतिकारमिच्छोचिन्ताविशद्य तु मनः स्मरवाणपन्थिः ।
 दृग्गोचरे परिचयप्रणयं प्रपेदे निर्मिद्वता न तु कदाचन राजपुत्री ॥६२५॥ 525
 भूत्वा सप्तविंशतिमब्दान्स चतुर्भिर्मसैर्विष्यौ मूर्धनि रत्नं नृपतीनाम् ।
 तस्मिन्काले लोकमन्त्रापोऽञ्जलकृत्यो बालादित्यो बालशशाङ्काङ्कितमौलेः ॥६२६॥
 पूर्वं विपन्नतनयेभिजनस्य शोषे गोनन्दसंततिरजावत तत्रं शान्ते ।
 प्रादन्तिमुमनलिनाथ हठमविष्टतोयौघपाटितविसा गतिमीव वीना ॥६२७॥
 अथ शिथिलितमुख्यानात्स्वैमस्यविभ्रः कनकचटविमुक्तैः पावनं तीक्ष्णैः ।
 कथमपि सं कृतवो राजजामातुर्द्वैर्ध्वषित विधिबहिष्टं मूर्ध्नि राज्याभियेकम् ॥६२८॥
 कार्कोटप्रभवः प्रभुः स मुकुटप्रत्युत्तमुष्काकणघोतभेजिफणाङ्कुराङ्कितबृहद्वाहर्महीमुखहन् ।
 शान्तिप्रीतिसतोषशोषफणभृत्संफुल्लवृक्षपल्लवग्यासावर्जकहाडकाङ्गपटलसङ्ग्रामशोभोमवन् ॥६२९॥
 अथ विधलिता गोनन्दोर्ध्वमुजोभिजनाब्धुषैरतिभुञ्जिन् भूः कार्कोटहिः कुले व्यपिण स्थितिम् ।
 विरपरिचितास्त्वर्गभोषाध्वनः पतनं भिता विभुवनगुरोः शोभोर्मीलाविबामरविन्नगा ॥६३०॥ 530
 १० ॥ ५३६ ॥ आदिनः ५३ ॥ अं १०६९॥
 इति श्रीकाश्यमीरिकमहामात्यश्रीचणकप्रभुसूतोः कटहस्य कृतौ राजतरङ्गिण्यां तृतीयस्तरङ्गः ॥¹

५१६. ¹) A, gloss विरिषः. ५२२. ¹) Thus corr. by A, from A, 'अञ्जलकृत्य'. ५२३. ¹) मन्त्री स supplied by A, in space left by A, ५२४. ¹) तथा वि supplied by A, in space left by A, ५२६. ¹) Thus A, altered by A, to कर्माधि.—
¹) A, gloss कर्माधिस्वर्गः. ५२७. ¹) A, gloss तस्मिन्. ५२८. ¹) A, gloss खड्गः. ५२९. ¹) Thus corr. by A, from A, कर्माधि. Colophon. ¹) A, adds here लिखितयेव मया राजानकारणकण्डेन.

॥ चतुर्थस्तरङ्गः ॥

- ह्रीतव्यतिरेकमन्नितनयावेहेन मिथीभवन्निष्पत्युहमिह व्यपोहतु वपुः स्याणोरभद्राणि यः ।
 वेण्या भोगिवधूशरीरकुटिलहयामखिषा वेष्टिता जूढाहेरपि यच्च भाति हयितामूर्त्येव पृक्ता तनुः ॥१॥
 स महीं राजकन्यां च ग्रामवानिकतः कुलात् । रत्नानां च सुतानां च राजाभूशाननं शनैः ॥२॥
 पतिनोपिततैः शीलया नुल्यसौभाग्यगौरवा । अनङ्गभवनं चक्रे विहारं नृपतिमया ॥३॥
 शिमुदेवायुषोल्पस्यैव शोक्तं विविन्तयन् । राज्ञः क्षतो मल्हणाख्यो मल्हणस्वामिनं व्यधात् ॥४॥
 ५ पारेषिशीककोटादौ पदप्रतिपत्तिना । अदीयत द्विजेन्द्रेभ्यश्चन्द्रग्रामः क्षमामुजा ॥५॥
 श्रीनगर्यां प्रतिष्ठाय दुर्लभस्वामिनं हरिम् । पद्विंशता स वर्षाणां श्मावृषास्तमुपाययौ ॥६॥
 अनङ्गदेव्यां संभूतस्तस्य दुर्लभकः क्षतः । शशास वासवसमस्तनो बह्वमर्षी कृती ॥७॥
 मातामहस्य यो माया दौहित्रस्तनवीकृतः । प्रतापादित्य इत्याख्यां तत्कुतानुगुणं दधे ॥८॥
 औडेनैडबिडालामभिषा यन्मन्त्रिणा कृताः । अमहारा हनुमता पुण्यानुमतसंपदा ॥९॥
 १० प्रतापतापितारातिः प्रतापपुरंपत्तनम् । मयवन्नगरस्यार्धं दीर्घबाह्वर्ध्वधत्त सः ॥१०॥
 नागादिगन्तरायाततत्तरक्रयिकसंकुले । नोणामिषोवसत्तस्य देशे रौहीतको वणिक् ॥११॥
 रौहीतदेशे जानानां निवेशार्थं द्विजन्मनाम् । महागुणो नोणमठं पुण्यज्येष्ठं चकार सः ॥१२॥
 स जातु राजभवनं राज्ञा मीत्या निमन्त्रितः । अर्धितोभवदेकाहमुपचरितुं पौचितैः ॥१३॥
 प्रातः सुखासिकां प्रेम्णा पृष्टोय वृथिवीभुजा । दीर्घव्यधामकथयत्यजातं दीपकज्जलैः ॥१४॥
 १५ ततः क्रमेण नृपतिस्तेन जातु कृतार्थमः । वसंस्तदास्पदेद्राक्षीत्स्वपायां मणिदीपकान् ॥१५॥
 बिलासित्वेन लक्ष्म्या च तावृद्धा तस्य विस्मितः । अथ द्विजाण्यहान्यासीत्तत्रैव स कृताह्निः ॥१६॥
 एकदा तेन तत्कान्ता व्यलेकि ललिताकृतिः । श्रीनरेन्द्रप्रभां नाम हर्म्यं हिमकरानना ॥१७॥
 उरोजपुर्णकुम्भाङ्गा सदूर्वाहितविधमा । सूर्तिमन्मङ्गलमिव स्मरस्यं च गृहस्य च ॥१८॥
 हर्म्यस्य निर्जनतया स निःशङ्कविहारिणीम् । तां बिलोक्यानवद्याङ्गीमभिलाषेण पश्यद्वे ॥१९॥
 २० सापि हर्षितमालीभिः किञ्चित्सावीकृतानना । अपहृत्यस्तादृशपीकान्तं श्रेयविभ्रान्तया दृशा ॥२०॥
 प्राग्जन्मप्रेमबन्धाहा निवेशाहा मनोभुवः । सपक्षपातं सा तस्य दृष्ट्यैव विदधे मनः ॥२१॥
 क्षणादलम्भप्रदर्शयि तां सीमाव्यवस्थामयीम् । मज्जानमपि संस्पृश्य स्थितामिव विवेद सः ॥२२॥

१०. ') A, gloss लापट. १२. ') A, gloss स्थितये. १४. ') Thus corr. by A, from A, ग्रामाणां. १५. ') Thus corr. by A, A, seems to have read कृताननः. १६. ') A, gloss सम्यो च तावृक् सवृक् ताभ्यां आदिनी विधमो यथा.—') व स्मरस्य supplied by A, in space left by A. २१. ') Thus corr. by A, from A, निवेशाहा. २२. ') Thus corr. by later hand from A, मज्जानामपि

हर्षस्तम्बच्छगात्री क्षणं भूम्ना जगाम सा । व्यावर्त्य वक्ष्यं पद्मवन्ती पार्थिवं तं मुहुर्मुहुः ॥२३॥

गृहीतवदयस्तस्यास्तावतैव महीपतिः । स चिन्ताविह्वलवदो राजधानीं क्षौद्रैवौ ॥२४॥

तत्र तस्य तदाकारध्यानावहितवक्षुषः । सममन्तःपुरग्रीत्या प्रपेदे तावत् तनुः ॥२५॥

अचिन्तयत्स धिक्कटं ह्रस्वोद्यममुभावहः । अस्मिन्मे मानसोद्याने रागनामा विषदुःखः ॥२६॥

अहो नु ह्यभगा रागनुचिषितं विजित्य या । विवेकादीन्व्यपहृष्टं हृदयः परिपन्थकान् ॥२७॥

भाव्यं कौकीनमीतेन येन भूमिभृता सता । तस्य मे दुःसहः क्षौवं सदाचारविपर्ययः ॥२८॥

यत्र वारापहरणं राजैव कुर्वते विशाम् । परः को नाम तत्रास्तु ह्यसितं नीत्यतिक्रमे ॥२९॥

विमुच्यन्ति भूपातो विस्तेर्तुमभवत्समः । न पदति स्तपुसेष्वं न च तां दीर्घलोचनाम् ॥३०॥

तमय प्रथितास्थास्थं वेदीयोमरणं वणिक् । स जनाज्ज्ञातवृत्तान्तः ह्यजने विजनेव्रवीत् ॥३१॥

इमामवस्थां प्राप्तेः किं धर्मेण निरुध्यसे । न प्राणसंशये ज्योतिरुक्तं नाम किंचन ॥३२॥

यन्मतानि प्रतीक्ष्यन्ते विभुर्धर्मसंशये । तेषामपीरुहो हृदये भूषते संवमव्ययः ॥३३॥

यशोनुरोधावुचिर्न नापि देहमुपेक्षितुम् । स्वकीर्तिर्न परास्त्रां कीर्णां कर्णरसायना ॥३४॥

माभूमवनुरोधस्ते त्वत्प्रियायै हि पार्थिव । प्राणा अपि न मे गन्धा इन्द्रियायैषु का कथा ॥३५॥

एवमुक्तेऽपि नादस्ते तां चेतसां ह्यरास्पदात् । नृक्षणां ननेकीभूत्वा नृसङ्गस्यानमयापिता ॥३६॥

नेनेति प्रथमाणः स बलिना च मनोभुवा । प्राप्तज्ज्ञामय जवाह कथंविना ह्यलोचनाम् ॥३७॥

हृत्प्रेरुहासैः सापास्ततादृक्चारित्रलापवा । नरेन्द्रमहिषी चक्रे श्रीनरेन्द्रेभ्यं हरम् ॥३८॥

क्रमेण च प्रजापुण्यैश्चन्द्रापीडाभिषं ह्यनम् । पासोष्ट पार्थिववधूर्धनानमिव मेदिनी ॥३९॥

तस्याभिजनमातिन्यं स्वच्छैरच्छेदि तद्गुणैः । ज्ञाणाहमकर्णैः कार्णवैमाकरोत्यं मणेरिव ॥४०॥

धुमाग्राहंमलीमसाच्छन्नि पयः सृते घनस्योद्गमो लोहस्यातिशितस्य आतिरचलाङ्कुठाश्ममालामयात् ।

किंचात्यन्तजडाज्ज्ञातुनिमतो ज्वालाध्वजस्योद्भवो जन्मावस्थेनुकारिणो न महतां सत्यं स्वभावाः कवि ॥४१॥

नारापीडोऽपि तनयः क्रमात्तस्यामजयत् । अबिमुक्तापीडनामा मुक्तापीडोऽपि भूपतेः ॥४२॥

वज्रादिश्रेयोदयादित्यल्लितादित्यसंज्ञकाः । प्रतापादित्यजाः क्वाताश्चन्द्रापीडादयोऽपि ते ॥४३॥

वर्षान्पञ्चाशत् भुक्ता भुवं दुर्लभभूपतिः । पुण्यनिःश्रेणिभिः पुण्यामाहरोह दिवं हृन्नेः ॥४४॥

राजपुत्रादमणिः श्रीमांश्चन्द्रापीडस्ततोभवत् । पीडितेन्दुस्त्रिषा कीर्त्या कलेः पीडां चकार यः ॥४५॥

एकपादाकृतिर्धर्मः समस्येवोऽजिज्ञतो नृपैः । भुङ्क्षोऽकृता येन पदैः संयोजितस्त्रिभिः ॥४६॥

यं क्षमाविक्रममुखाः परस्परविरोधिनः । सिधेचिरे गुणास्तुल्यं दिव्योद्यानमिवतैवः ॥४७॥

स्थाने स्थाने यदीया भीस्तुल्यमाप्याययन्त्यमून् । हुनानुधानकुल्येव निखिलाननुजीविनः ॥४८॥

दोषास्त्यक्तान्यभूषेव यं भुङ्क्षा भीरुशिभिन् । मार्गादिप्रेषकास्तुल्यं क्षिप्त्वा सिधुदिवार्णवम् ॥४९॥

२६. '१) चार supplied by A₂ in space left by A₁. २९. '१) सित्त supplied by A₂ in space left by A₁. ३०. '१) पातो supplied by A₂ in space left by A₁. ३४. '१) Thus corr. by A₂ from A₁, "दुहितं—") Thus corr. by A₂ from A₁, "कीर्तिक". ३५. '१) A₁, तथा—") A₁, gloss देवमुहाय. ४०. '१) A₁, gloss ह्यलोचनाम्—") Thus corr. by A₂ from A₁, "ककले". ४९. '१) Thus corr. by A₂ from धुमोहा—") Thus corr. by A₂ from A₁, "अवन्तु—") Thus A₁ with A₂, gloss भुवि R G Edd, wrongly अन्तावन्तु.

- ५० कार्यज्ञो यो न तत्रैकं यत्कलेभूद्विधिवधौ । परं समाचरन्त्युत्वं स्तूयमानस्त्वपां हये ॥५०॥
 ज्ञानीयत न योमात्यैर्विचनं तान्त्वत्तिक्षमम् । वचं न मिथते कैश्चिद्विनेयव्यान्मर्षोस्तु तत् ॥५१॥
 यत्कर्माधर्ममवाहासीत्स्वाज्यो धर्मसंघये । निजोपि पक्षः कुलिशत्रासादिषु महत्फलः ॥५२॥
 स्वाप्य दक्षीयता वर्त्य तेन राज्ञा प्रवर्तिताः । स्थितयो वीतमन्देहा भास्वतेषु दिनक्रियाः ॥५३॥
 मिथान्त्रितां यज्ञान्तिस्तदुणोदीरणादियम् । अतिप्रसङ्गमङ्गास्येवसावामितः पुनः ॥५४॥
- ५५ तस्य विभुवनस्यामिमासाहारम्यकर्मणि । चर्मकृत्कोपि न प्रादात्कुटीं क्षेपोपयोधिवीम् ॥५५॥
 शाश्वत्यमिभुवार्थानां नवकर्मोधिकारिणाम् । नैसर्गिकामहमस्तः सूत्रापाते न चक्षमे ॥५६॥
 विद्यापितोष तैरेव तस्यै पृथिवीपतिः । तानेव सायसो मेने चर्मकारं न तं पुनः ॥५७॥
 लोभ्यसात्ताम्बितेयामपेक्षापूर्वकारिताम् । प्रायेव धैर्यद्वु तं प्रविष्टं नवकर्मणि ॥५८॥
 नियम्यतां विनिर्माणं यथान्यत्र विधीयताम् । परभूम्यपहारेण सुकृतं कः कलङ्कयेत् ॥५९॥
- ६० ये हृष्टारः सदसतां ते धर्मविगुणाः क्रियाः । वयमेव विदधमशेषात् न्याय्येन कोपना ॥६०॥
 इत्युक्तवति भूपाले भेवितां ज्ञानिपर्वदा । पार्थात्यादुक्तस्तस्य दूतः प्राप्तो ज्वलिन्नपत् ॥६१॥
 हृष्टान्ति स्वाभिनं द्रुष्टं स च दूते न येन्मम । युक्तः प्रवेश आस्थाने बाह्यान्वयवसरेस्तु तत् ॥६२॥
 अन्वेषयुरध भूमेन स बहिर्हसदर्शनः । पुण्यकर्मणि नो विघ्नः किं स्वमेवेत्यपृच्छयत् ॥६३॥
 मतिभाति नृवं तथेदम्बं तव ततोधिकम् । तदर्थ्यतां धनं वापि भूयैव साध्यधीयत ॥६४॥
- ६५ तूर्णीं स्थितं ततो भूयं चर्मकारो ज्वलिन्नपत् । दन्तांमुद्गैस्तस्त्वस्वमानं ज्ञानुमिषोद्यतः ॥६५॥
 राजजिह्वाप्यते किंचिदहस्माभिर्मय्याचार्यम् । न स्थेयवदतिमेनं तत्र दृष्ट्वा सता स्वया ॥६६॥
 नाहमूनः भुनो नास्ति काकुत्स्थात्यार्थिषः प्रभुः । क्षुब्धन्तीबाह्य तस्मभ्याः संलपोस्मिन्किमावयोः ॥६७॥
 जातस्य जन्तोः संसारे भङ्गुरः कायकम्बुकः । अहंताममतास्वभावां शत्रुभ्यामेव बध्यते ॥६८॥
 कङ्कणाङ्गद्वारादिशोभिनां मयतां यथा । निर्विकचनानामस्माकं स्वदेहेर्हक्रिया तथा ॥६९॥
- ७० हेचक्ष्य राजधान्येषा दार्ष्टी लीधहासिनी । कुटीं घटमुज्जानदतमोरिस्तादृशी मम ॥७०॥
 आ जन्मनः साक्षिणीयं मातेव सुखदुःखयोः । मठिका लोउचमानाच नेक्षिन् क्षम्यते मया ॥७१॥
 नृणां यदेहमहरण दुःखमाख्यातुमीभरः । तद्विमानच्युतोमत्स्यो राज्यभ्रष्टोष पाथिवः ॥७२॥
 एवमप्येत्यं महेहम सा चेदेवेनं वाच्यते । सदाचारानुरोधेन हानु तदुचितं मम ॥७३॥
 इति तेनोचरे दसे भूभृहत्वा तदास्वदम् । कुटीं जग्राह विलेन नाभिमानः शुभाभिनाम् ॥७४॥
- ७५ अथाचचर्मकारस्तं तर्षं स व्यञ्जितास्त्रलिः । राजन्धर्मानुरोधेन परवत्ता तयोविता ॥७५॥
 अविमहेण धर्मेण पाण्डुसूतोः पुरा यथा । धार्मिकत्वं तथा तेव मयास्पृश्येनं वीक्षितम् ॥७६॥
 स्वस्ति तुभ्यं चिरं स्वेया धर्मा वृत्तान्तपद्मिनीः । दक्षीयवीदृशीः शुद्धाः अत्रेया धर्मचारिणाम् ॥७७॥

५०. ^१) Thus A₁; A₁ 'चरन्त्युत्वं'. ५१. ^१) Thus A₁; A₁ 'नान्वैर्षि' G R Edd. follow A₂—^१) A₂ gloss रक्षी.
 ५१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'स्वयं व'—^१) Thus A₂; A₁ 'सता'. ५१. ^१) A₁ gloss यन्नेहा नाम पातस्यविशेषाच.
 ५४. ^१) A₂ gloss मय्याभिः. ५५. ^१) A₁ gloss चर्मकारस्व. ५६. ^१) A₂ 'विह्वलते'—^१) Thus corr. by A₁ from एवावयवम्.
 ५७. ^१) A₁ 'माति'. ५७. ^१) A₂ 'उपेत्य'—^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'इव न'; A₂ gloss दूयेन. ७५. ^१) A₁ 'ततः'.
 ७६. ^१) A₁ 'यथाऽस्तुपथेन'; A₂ gloss अथमेन.

एवं निष्कलमवाचारः स चको पावनीं भुवम् । राजा त्रिभुवनस्वाभिकेशवस्य मतिष्ठता ॥७८॥
 हृत्सैः प्रकाशदिव्याख्या प्रकाशाकाशकान्तिभिः । प्रकाशिकाविहारस्य तत्पत्नी कारविम्बभूत् ॥७९॥
 गुर्वमिहिरदन्तास्त्वहतस्योदासगुणोभवत् । विश्वभरस्य गम्भीरस्वामिनाको विभावकः ॥८०॥
 सर्वाधिकरणस्यैवोच्छेता छलितकामिभः । मगराधिकृतस्तस्य छलितस्वामिनं व्यभाम् ॥८१॥
 कदाचन सभासीनं पृष्टा धर्मोपकारिभिः । प्रायोपविष्टा राजानं ब्राह्मणी काविदवसीत् ॥८२॥
 स्वयि प्रशासति महीमहो गरीनिर्वहणे । छलनुमस्य मे पंत्सुरेत केनापि वीवितम् ॥८३॥
 एषैव भवती लज्जा सदाचारस्य भूपतेः । यदकालभयो मृत्सुस्तस्य संस्पृष्टाति प्रजाः ॥८४॥
 कतिकान्तवलात्तच्छेवादौशैरपि दृश्यते । पापात्पापहरेमुष्मिन्दीपे कथमुदास्यते ॥८५॥
 चिन्तयन्त्यपि नावैमि मर्तुः कंचिद्दिरोधिनाम् । निर्दोषस्य हि तस्यासम्भवेनः शीतला विशाः ॥८६॥
 भनस्यो निरुत्सर्गः प्रियवागुणवत्सलः । पूर्वमिभाषी निलोमो न विद्वेभ्यो हि कस्यचित् ॥८७॥
 तस्य तुन्दवया बाल्वास्त्वभ्युपवयेधमः । माक्षिकस्वामिबास्तज्यो विपः शङ्खचोभिचारित् ॥८८॥
 गुणदारिद्र्यानिर्दिष्टैः भुष्टैः कौशलशालिनाम् । प्रसिद्धिस्पर्धया बन्धैर्बाधन्नेष्टवयासवः ॥८९॥
 नापुंथकेयो दुःशीलो नाशोशे नित्यशङ्कितः । नावाचाले कृषामाषी नाकावस्यः कृतप्रवीः ॥९०॥
 नादातृगृहो लुब्धो नानीर्यो नित्यदुःखितः । नाजीजिनः सर्वहास्यो नाबुद्धः क्षिप्रभाषितः ॥९१॥
 नाभन्त्यजः पितृद्वेषी नारागी निरपन्नपः । नाभुजविद्यः पापीवामिति भूतार्थसंघः ॥९२॥ निलकम् ॥
 इत्थुक्तवत्यां ब्राह्मण्यां तच्छङ्कावसति हिजम् । धर्मीय परिमुपस्येत्स्वभ्याश्रुपाधिपः ॥९३॥
 भूयो ब्राह्मणवादीन् ह्वयतः खर्खोदविद्याया । निःसंभ्रमः स्वम्भयितुं देव दिव्यक्रियाग्रयम् ॥९४॥
 म्लायद्भक्त इवावादीन्तस्तां मेदिनीपतिः । अदृष्टदोषे किं कुर्मो बयमत्राधिकारिणः ॥९५॥
 नान्यस्मिन्नपि दण्डस्य प्रसङ्गोनिधितागसि । किं पुनर्ब्राह्मणे दण्डो यो दोषेपि' वधं विना ॥९६॥
 उक्तेति विरते सस्मिन्निजजाबवीत्युनः । चतस्रः क्षणदाः क्षीणा राजाननगतस्य मे' ॥९७॥
 नान्द्रागं परिणतारं हन्तुः प्रतिकीर्षया । तत्राविहितदण्डेर्मस्यजाम्यनञ्जनैरसून् ॥९८॥
 तथा स्थितायां ब्राह्मण्यां कृतपायोपवेशनः । स्वय त्रिभुवनस्वामिपाशानुहिदय सोभवत् ॥९९॥
 त्रिरात्रोपोषितं तत्र राजानं रजनीसये । स्वप्रेस्वयोनमोकोचस्त्रयोक्तिं सत्यवाहनः । १००॥
 ईदृजुः पुन्यते राजन्सत्यस्वाम्येवम कली । विशीर्ये' कस्य क्षामध्ये कर्तुं द्विवि विकर्तनम् ॥१०१॥
 भयच्छस्यनुरोधेन सङ्कटेतत्पर्यवे । मत्पासादाङ्गनमुष्मिन्शालिपूरीं विकीर्यताम् ॥१०२॥
 प्रदक्षिणं कुर्वतोस्य विरच यवि दृश्यते । ब्रह्महत्यापापमुद्रा पापमुद्रानुवायिनी ॥१०३॥

८०. '1) A₂ gloss मारावस्य—' A₂ gloss गम्भीरचक्रम्. ८३. '1) A₂ varia lectio मन्त्रसु. ८५. '1) A₂ gloss अकालमरणां. ८७. '1) A₂ gloss निरुत्सर्गः. ८९. '1) A₂ gloss रक्षितः. ९५. '1) Thus corr. by later hand from A₁ तं ९६. '1) A₂ gloss भूतानी—' A₂ gloss सति. १०. '1) Thus A₂; A₁ राजवपि न सत्येति. १८. '1) A₂ gloss हन्तारि. १००. '1) A₂ gloss मारावया; and चयस्यु नदते धुवे. १०३. '1) Thus corr. by A₂ from A₁ निधी—' A₂ gloss कूर्प. १०३. '1) A₂ भयदस्य—' A₂ gloss विद्वत्. १०३. '1) A later hand, not met with elsewhere, adds in margin of A the following note: ब्रह्महत्या इति । वा काविदवसीतां करोति तस्य ब्रह्महत्या नृतिपत्नी अष्टा वा अनुवायिनी भवति । इतिविहिरच्छेदेन मयावस्य । इत्यभिप्रायवागाह ब्रह्महत्यायि विकीर्ये शालिपूरीं प्रासादाङ्गने पिः परिकल्पयति ब्रह्महत्यायाः कृत्यावितोषस्य पापमुद्रा यत्पापवपनमुद्राभुगमं अस्य वधकस्य पापमुद्राभुगमिनी इत्यर्थः । ब्रह्महत्यावरणमुद्रा वधकाद्रिसपादमुद्रा वा यद्यनुवपयिषीभवति तर्हि एव एव रिजो वधकः तर्हि यानिभूतकैङ्करि पापकारीवद्वे कारयितव्याः वेताप्रयानं । अनेनैव वधः कृतः यतः पापमुद्राद्वयं अधिकं कार्यं । एवं ब्रह्महत्यापापमुद्रा मुन्यच्छस्यतेति तस्य भगवता उपायः लब्धः—' A₂ gloss विजयंयति

- नदेव वधको मृत्वा सवृक्षं दण्डमर्हति । रात्रावेव विधिः कार्यो दिने पापदहर्दमा ॥१०४॥
 106 अथ तत्कारविद्या स दृष्टदोषे विजन्मनि । दण्डं दण्डधरश्चक्रे विजन्माहधर्माजितम् ॥१०५॥
 महीमघोना भर्तृषु तस्मिन्निविविद्यासने । ततो विजन्मनाया सा कृताशीरध्यासिदम् ॥१०६॥
 इत्यवधनिभृत्सर्गे गूढपापानुशासनम् । कार्तवीर्यस्य वा दृष्टं तव वा पृथिवीपते ॥१०७॥
 दण्डभारे स्वयि क्षमाप सिन्निनेतां प्रशासति । की वैरक्षेदयोः पारमनासाधयसीदति ॥१०८॥
 इत्थं कृतयुगध्वैर्धर्मवृत्तान्तवस्तुभिः । स्वल्पोपि राज्यकालोऽस्य पर्याप्तः पर्यपूर्वत ॥१०९॥
 110 जगुर्विष्टरपायोजसंसर्गेण निर्मलः । निविडं जडिमा जाने व्यधत्त धिवि संमिधिम् ॥११०॥
 विमलवर्णशोभस्य तस्यासावन्यथा कथम् । माहेन्द्रस्येव धनुषो विदधे दृष्टनष्टताम् ॥१११॥
 कारयित्वाभिचारं तं निषहोमश्चं विजम् । तं यथाःशेषतामीशं तारापीडोऽनुजोनयन् ॥११२॥
 दुष्कर्मदुर्भगान्भोगान्भोक्तुं पापा गुणोन्नतम् । मृशन्ति कण्टकान्मातुं करम्भा इव केतकम् ॥११३॥
 ततः प्रभृति भूमाणां राज्येष्वूर्नां मुकुण्डलि । दुष्टाः प्रवृत्ता राज्येस्मिन्नभिचारिकाः क्रियाः ॥११४॥
 115 श्रीचन्द्रापीडदेवस्य लक्ष्मीत्वमपधिमम् । संस्मर्यमाणं कुरुते न कस्योत्पुलकं वपुः ॥११५॥
 मूर्ध्वर्धस्य लक्ष्मापि तं कृत्स्नाधिविं विजम् । वराकेन्यप्रयुक्तेस्मिन्को दोष इति नावधीत् ॥११६॥
 विस्मृतः स कृतक्षमाभृत्किमध्वेषेण वेधसा । दत्त्वा काकपर्वं नूनं न्यस्तः कलितृपावली ॥११७॥
 अष्टौ वर्षास्तादृशमासानुगृध्रेति मेदिनीम् । प्रविशेश वशी स्वर्गमनिशं च सतां मनः ॥११८॥
 भानुश्रीशालग्रहदां प्रतापेन भयावहः । उवाहं तारापीडः स चण्डः क्षमामण्डलं ततः ॥११९॥
 120 पूर्णपात्रप्रतिभटं विषां लुण्ठयता यदाः । शिशोः प्रतापस्योत्पत्तौ कबन्धा येन नर्तिताः ॥१२०॥
 तस्मातिदुष्टचेष्टस्य लक्ष्मीर्निप्रापि सर्वतः । अभूद्वेगजननी ह्रमशानामेदिव मुनिः ॥१२१॥
 मन्त्रैः प्रभाषसांनिध्यं देवानां क्रियते द्विजैः । मत्प्रेति देवदेवी स विजानां दण्डमत्यजन् ॥१२२॥
 मासं वज्रिद्वैकन् चतकञ्च समा भुवि । स प्राभंवहुकश्रोहप्ररोहस्तु कृतात्ययः ॥१२३॥
 अथ गूढाभिचारेण विहितायुःक्षयो द्विजैः । स भानुः सद्दर्शी शान्तिं प्रपेदे न पुनर्गतिम् ॥१२४॥
 योयं परापकरणाय सज्ज्युपायं तेनैव तस्य नियमेन भवेद्दिवाशः ।
 125 धूमं प्रसौति मयनान्धकारं यममिर्मूल्याम्बुदः स शमयेत्सलिलैस्तमेव ॥१२५॥
 राजा भीलल्लितादिरथाः सार्वभौमस्ततोभवत् । प्रादेशिकेश्वरजगुर्विषेर्दुर्देवोचरः ॥१२६॥
 प्रतापांशुच्छटाकूटैः पटवाससधर्मभिः । जम्बुद्वीपद्विपेन्द्रस्य येनातन्यत मण्डनम् ॥१२७॥
 नयाश्चलितुं बद्धे राजभिर्विजयोद्यमे । पार्थिवः प्रयुविक्रान्तिर्बुधि क्रोधं मुमोच यः ॥१२८॥
 विनिःसरज्जनतया भयात्रभानिवाभुचन् । विषां वसतयो यस्य निशान्यास्कन्ददुन्दुभिम् ॥१२९॥

१११. '1) A₂ gloss अज्ञा काडयं विद्या.—' A₂ gloss भारी दृष्टः पञ्चाजटः. १११. '1) A₂ gloss उवाहना. ११७. '1) A₂ gloss चन्द्रापीडः कृतयुगदाश्रयिभवे.—' A₂ gloss काकपर्वं कावड्यो । इति भाषया निविधेया + . ११८. '1) A₂ स्वर्ग विषदं ('विषाद'). ११९. '1) A₂ आश्विदेशाद्युपश.—' Thus corr. by A₂ from A₁ उवाच.—' Thus A₁; A₂ मण्डली. १२०. '1) A₂ gloss सवध. १२२. '1) A₂ gloss अभिप्रासित्यर्थः. १२३. '1) Thus corr. by A₂ from A₁ मासे.—' A₂ gloss पुण्यनाशः. १२४. '1) The text from here to मयनान्धकारं यम in following verse has been supplied by A₂ in space left by A₁. १२५. '1) See note to preceding verse.

विलोलतिलकान्धैः सवेद्याभ्योभिरावधैः । विद्यापाञ्चलिशानि दिवां नारीरकारयन् ॥१३०॥
 शिनिं प्रदक्षिणयतो रवेरिव महीपतेः । विधीयोः पाषाणस्तस्य पाषाणैव यवो यवौ ॥१३१॥
 करं पूर्वदिशो गृह्यन्तानात्संनिधौ । अन्तर्वैद्यां महाराजः स्वकीयुंजीवभुजौ ॥१३२॥
 पान्यानां यव कुञ्जत्वं व्यधाप्रधिपुरे महत् । तत्रैव शंसनीयः स पुंसां यतो मयस्त्वृशान् ॥१३३॥
 यशोवर्मात्रिवाद्याः क्षणात्कुर्वन्विशेषगम् । नृपतिर्ललितादिस्थः प्रतापादिप्रतां यवौ ॥१३४॥
 मतिभान्कन्यकुञ्जेन्द्रः प्रत्यभारुह्यवेदिनाम् । दीर्घं बहुलितादिस्थं वृष्टं हृन्ना न्यपेयत् ॥१३५॥
 तत्सहायास्ततोऽप्यासन्निकाममभिमानिनः । कुक्षुमाकरतोऽप्युधैः सुरभिधन्वानिलः ॥१३६॥
 श्रीयशोवर्मणः संपौ साधिविपक्षिको न यत् । नयं नियमनालेखि मित्रशर्मस्थ चक्षमे ॥१३७॥
 सोमैस्संधिर्यशोवर्मललितादिस्थयोरिति । लिखितेनादिभिर्देशाद्वर्णैस्त्वं विद्वन्मयोः ॥१३८॥ युगलकम् ॥
 सुदीर्घविषहाशानैः सेनानीभिरसूयिताम् । औचित्यापेक्षतां तस्य स्तिभिर्बुद्धमन्यत् ॥१३९॥
 भीतः पञ्चमहाशब्दभाजनं तं व्यपक्ष सः । यशोवर्मनृपं तं तुं समूलमुद्घाटयन् ॥१४०॥
 अष्टादशानामुपरि प्राप्तिस्त्रयां तदुज्ज्वलैः । कर्मस्थानैः स्थितिः प्राप्ता नतः प्रभृति पञ्चभिः ॥१४१॥
 महाप्रतीहारपीडां स महासंधिविषहः । महाधशालापि महाभाण्डागारश्च पञ्चमः ॥१४२॥
 महासाधनभागधेत्येता वैरभिधाः भिताः । शाहिमुख्या येन्यभवन्नध्वक्षः पृथिवीभुजः ॥१४३॥
 कविर्वाक्पतिराजश्रीभक्तभृत्यादिसेवितः । जिहो यवौ यशोवर्मा तनुस्तुतिरभितान् ॥१४४॥
 किमन्यत्कन्यकुञ्जोर्ध्वं यमुनापारतोस्य नां । अभूशकालिकातीर्त्तं वृषाङ्गनवदशे ॥१४५॥
 यशोवर्मणमुल्लङ्घ्य हिमाद्रिभिर्व जाह्नवी । सुखेन प्राविशत्स्य बाहिनी पूर्वसागरम् ॥१४६॥
 पदयन्त्रिन्मन्त्रद्वयां तेषांभोरणमस्तिनैः । तन्मातङ्गैः कलिक्लेभ्यः कर्णविषयस्थितं पथि ॥१४७॥
 आकृष्टभूमिपर्वद्वयभित्तकयाराधिताः । अशिभयंस्तं विःशेषा द्मिनतो गौडमण्डलान् ॥१४८॥
 कटकेमघटाहस्तकृतनीचिकचपहः । अदृष्टवनामपैस्तस्य गृहीतः पूर्ववारिधिः ॥१४९॥
 वनराजिद्वयामतेन दिशं वैष्ववताङ्कितम् । स प्रतस्थेऽश्वरीण तत्कृपाणेन नु विषः ॥१५०॥
 तस्योर्ध्वगूढाः कर्णाटाः कृतप्रणययोनयन् । छवर्णकेतकीस्त्यस्तां प्रतापमयतंसताम् ॥१५१॥
 तस्मिन्सक्ले रक्षाख्या कर्णाटी चटुलेक्षणा । अपासीचूपतिर्भूत्वा पृथुभीर्दक्षिणापचम् ॥१५२॥
 विन्ध्यत्रिमागीः पर्वोप्रा निष्पद्यन्तप्रभायया । दुर्गयेव तथा देव्या कृता निहतकण्टकाः ॥१५३॥
 ललितादिस्थपाहाजमल्लदणमण्डले । स्वमूर्तिं वीक्ष्य संक्रान्तां प्रणता सापि विमिये ॥१५४॥

१३०. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'कारयन्. १३२. ') A₂ gloss प्रयागपेक्षे गङ्गायमुपनोदस्वरात्मभिरन्तर्वैद्यैः. १३३. ') A₂ gloss कुञ्जत्वं. १३४. ') A₂ मयस्त्वृशान्. १३८. ') A₂ gloss सः विषयार्थः—') युगलकम् added by A₂. १३९. ') Thus corr. by later hand from A₁ 'सन्.—') Thus A G R; Edd. 'वैशित्यं. १४०. ') A₂ has left before this verse a blank space for four lines, writing in the middle न किञ्चित्पठितम्. १४२. ') Thus A G R: perhaps to be emended to 'पीठं. Cf. महाप्रतीहारपीड-
 यिका iv. 485. १४५. ') Thus corr. by later hand from A₁ 'कान्धैः.—') नोत्स सां कान्धैः supplied by A₂ in spaces left by A₁.—') Thus A₂; A₁ अभूशकालि, altered by later hand to अभूशकालि. १४९. ')—') These words have been written twice by A₂, at the end of fol. 62 (here struck out again) and at the head of fol. 63. १५०. ') A₂ gives the notes वनपिहितं सविषं विषं and तस्य राहः कृपाणेन छङ्गेन नु पुनर्दिशो विषो वैष्ववताङ्कं दिशं प्रतस्थिरे हृत्पथैः. १५२. ') H supplied by A₂ in space left by A₁.—') A₂ पृथुभीरिति. corr. by later hand into 'भी.

- 155 तार्ततलत्तात्तान्तादिक्केरुद्वीर्मयः । कावेरीतीरपवनैस्तद्योषाः क्रममत्यजन् ॥१५५॥
 चन्दनाद्वेस्वास्कास्कासभयदद्विषलान् । श्रीखण्डभुमदोःपण्डांमण्डलायां इवापतन् ॥१५६॥
 उत्तराहमस्तिष पदं सिम्भा द्वीपेष्वभिमतः । स कुल्याया इवाम्भोधिः क्षिप्रं चक्रे गतागतम् ॥१५७॥
 ततोभिषीचिनिषोषैद्वीरतमममङ्गलः । प्रत्ये पथिमामाशां जिगीषूणामपथिमः ॥१५८॥
 आक्रम्य क्रमुकास्समं कौङ्कणान्सम तापयन् । तुरगानिच सिम्मांशोः प्रतापस्तस्य पश्ये ॥१५९॥
- 160 पथिमाम्भोर्मह्यस्तवीचेराविर्भवन्वभूत् । शरका तस्य सैन्यानां प्रवेदौस्तुत्यदायिनी ॥१६०॥
 विन्ध्याद्रिस्तद्वलभुण्णधामुरेश्वरान्तरः । प्रत्यभास्यक्तमयोदः कोपताम इवोद्यमन् ॥१६१॥
 विशालं दशनभेष्यस्तस्यावन्तिषु दन्तिनाम् । महाकालकिरीटेऽनुज्योस्त्वया खण्डिताः परम् ॥१६२॥
 सर्वसाधिकमातोक्त्य जितपादांस्ततो गुपान् । स प्राविशस्तुविस्तीर्णमप्येनोत्तरापथम् ॥१६३॥
 राजभित्तस्य तयोधिः संधामोभूत्पदे पदे । कुलाद्रिभिरिवेन्द्रस्य पक्ष्मदोद्यमस्पृशः ॥१६४॥
- 165 काम्बोजानां वाणिशाता जायन्ते स्म ह्योज्झिताः । ध्वान्धलासहितद्विर्निरुद्धा महिषैरिव ॥१६५॥
 तुःखाराः शिखरिणीर्मान्तः संव्यज्य बाजिनः । कुण्डभाषं तदुत्कटां मिश्रयुद्धा हयानानां ॥१६६॥
 ग्रीष्मरान्समरे जित्वा जितं मेने स मुम्मुनिम् । सहज्जयमरेर्वीरा मन्यन्ते हि पुष्पाक्षरम् ॥१६७॥
 चिन्ता न वृष्टा भीडानां वक्त्रे प्रकृतिपाण्डुरे । वनीकसामिभं क्रोधः स्वभावकपिते मुखे ॥१६८॥
 तस्य प्रतापो दग्धां न सेहवारतं मधु । दरीणामोषधिज्योतिः प्रत्युषार्क इवोदितः ॥१६९॥
- 170 कस्तूरीमृगसर्वपशी धूतकुङ्कुमकेसरः । सैन्यसीमन्तिनीस्तस्य संवत्कारोत्तरानिलः ॥१७०॥
 भूमे प्राग्ज्योतिषपुरं निजिहानं ददर्श सः । धूपधूमं वनमुष्टात्कालागुरुनवात्परम् ॥१७१॥
 मरीचिकावतीर्णोर्विभ्रमे वातुकास्मुद्यौ । तद्भजेन्द्रा महापाहसमृहसमतां ययुः ॥१७२॥
 तथोधाचिगतदैर्वांस्त्वोराज्ये क्षीणोत्करोत् । तुङ्गी स्तनौ पुरस्कृत्य न तु कुम्भी कवाटिताम् ॥१७३॥
 स्वीराज्यदेव्यास्तस्यापे वीक्ष्य कम्पाविक्रियाम् । संश्राममभिलाषं वा निधिकाय न कथन ॥१७४॥
- 175 उचराः कुर्वोविशंसंजद्राज्यमपादयन् । उरगान्तकसंवासाद्विलानीव महेरगाः ॥१७५॥
 जयजितधनः सोष प्रविशेश स्वमण्डलम् । भिन्नेभगौक्तिकापूर्णपाणिः सिंह इवाचलम् ॥१७६॥
 आलंधरं लोहर् च मण्डलानीतराणि च । प्रसादीकृत्य विदधे राजत्वं सोनुजीविनाम् ॥१७७॥
 पराजयव्यञ्जनाय नामा लिङ्गानि पार्थिवाः । उषेण माग्निस्तेन बहन्व्यथापि निर्मदाः ॥१७८॥
 बन्धमुद्दामाधनाय पथाद्वाह तदाशया । तुरुट्का दधते व्यक्तं मूर्धनं बार्धमुण्डितम् ॥१७९॥
- 180 भित्तिभूदाक्षिणाख्यानां निर्वृत्तज्ञापनाय सः । पुच्छं महीतलरपथि चक्रे कौपीनवाससि ॥१८०॥
 न तत्पुरं न स धामो न सा सिन्धुर्न ज्योत्स्नः । न स द्वीपोस्ति यत्रासौ प्रतिष्ठां न विनिर्ममे ॥१८१॥

१५५. ¹) Thus A₁; A₁ 'रत्नैर्भवः' १५६. ¹) A₂ gloss यत्तत्तान्.—²) A₂ gloss प्रसमनवदनेनवात्कान्.—³) A₂ gloss भो-
 तन्त्रदुपाय चन्दनद्वीपा एव दोष्यण्डा भुजसमुत्त यत्तत्तः तथानिधानम्.—⁴) A₂ gloss लङ्गा. १५७. ¹) A₂ gloss दधरपाथे अग्रमानः
 उत्तराग्रमानः ये कुल्यायां कथ्ये भवन्ति, to this gloss A₂ has added उदयवत्पल इति भाषणा. १५९. ¹) Thus A₁; A₂ कमुक-
 दत्तामज्योत्—²) Thus A₂; A₁ सिम्मांशु १६१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'रेणुपुत्रा'. १६३. ¹) A₂ मखलाराः; A₁ G R
 मखलाराः.—²) Thus corr. by later hand from A₁ 'भावा'.—³) Thus A₂; A₁ पथम्. १६९. ¹) Thus A₂ mistread दुस्तुतिम्
 in C R and Edd. A₂ gloss पुण्यं ह्यनु. Cf iii 332; v. 516. viii 2180 (C). १६८. ¹) Thus A₁; corr. by later hand
 into योत्स्ना.—²) A₁ gloss वानराणां.

कविष्वष्टासमुचितं कविषु समवानुयम् । बाह्व्येन वसिष्ठानां स यानीं नाम संदधे ॥१८१॥
 सुनिश्चितपुरं चक्रे दिग्जये कृतनिधयः । सगर्वां दर्पितपुरं कृतवान्कृतकेष्टवम् ॥१८२॥
 कर्त्तुं गृह्यफलपुरं पर्णोत्सं पर्णमादहत । क्रीडारामविहारं च क्रीडभावा विनिर्ममे ॥१८४॥
 एकमूर्धे नयद्रुममयः कर्षयत्पापरम् । वृक्षां व्यधाञ्जिरातम्बं स्त्रीराज्ये नृहरिं च सः ॥१८५॥ 183
 दिगन्तरस्थे भूपाले तस्मिंस्तत्कर्मकुंस्किल । पुरं विधाप तच्चाज्ञा तत्कोपकलमन्त्रम् ॥१८६॥
 ललिताकर्मं पुरं तस्मिन्नादित्वाय स भूपतिः । सयामां कन्यकुञ्जोर्वीर्यमिमानोर्जितो रदौ ॥१८७॥
 तेन हुष्कपुरे भीमान्मुक्तस्वामी व्यभीयत । वृहद्विहारो भूपेन सत्सुपच महात्मन ॥१८८॥
 एकां कोटिं गृहीत्वा स दिग्जयाय विनिर्मतः । भूतेशाय रदौ मुकुटैः कौटीरेकादृशायतः ॥१८९॥
 स तत्र ज्येष्ठसदृश्यं शिलाप्रासादयोजनम् । भूमिपानमहानं च विदधे बद्धबाधियः ॥१९०॥ 190
 चक्रे चक्रधरे तेन वितस्ताम्भःप्रवारणम् । विनिर्मायारचहृत्कालीलांस्तान्माम्बयच्छता ॥१९१॥
 सोलङ्गितादमप्रकारं प्रासादान्तर्येषच च । मार्तण्डस्थानुनं दाना द्राक्षास्तीनं च पत्तनम् ॥१९२॥
 लोकपुण्ये पुरं कृत्वा नानोपकृणावलीम् । प्रतिपादितवाञ्छिण्युर्ध्वैः शानं स विष्णवे ॥१९३॥
 ततः परं परीहासशीलो भूलोकवासवः । विशदहासवाचासं परिहासपुरं व्यधात् ॥१९४॥
 विरेजे राजनो देवः श्रीपरीहासकेष्टवः । तित्तो रत्नाकरस्वापे मुक्ताज्योतिर्मरिच ॥१९५॥ 195
 नाभीवलिनाकिञ्चलपुञ्जेनेवानुराजितः । अचकांस्ताम्बनमयः श्रीमुक्ताकेष्टवो हरिः ॥१९६॥
 महाबराहः भूर्ध्वे काञ्चनं कवचं दधत् । पाताले निमिरं हन्तुं वरविष रथिः प्रयाः ॥१९७॥
 गोवर्धनधरो देवो रामतस्तेन कारितः । यो गोकुलपथःपूरैरिव पाण्डुरतां रथे ॥१९८॥
 चतुष्पञ्चाशत् हस्ताक्रोषयित्वा महाशिलाम् । ध्वजमे दिगिजारातेस्तार्क्ष्यसेन विधेयितः ॥१९९॥
 चक्रे वृहदुःशालावृहद्वैत्यवृहज्जिनैः । राजा राजविहारं स विरजाः सतनोर्जितम् ॥२००॥ 200
 तोलकानां सहस्राणि चतुर्भिरपिकानि सः । अशीतिं निदधे हेनो मुक्ताकेष्टवविषये ॥२०१॥
 तावत्येव सहस्राणि पलावां रजतस्य च । संधाय मुकुटधीके श्रीपरीहासकेष्टवम् ॥२०२॥
 रतिमत्पथसहसैस्तु तेव तावज्जिरेव सः । व्योमव्यापिषुः श्रीमान्वृहदुष्टो व्यपीवत ॥२०३॥
 चतुःशालां च वैश्यं च तावता तावता व्यधात् । धनैवेति तत्पासन्पञ्च निर्मितवः समाः ॥२०४॥
 राजतान्कापि सौवर्गान्कापि देवान्विनिर्ममे । पार्श्वेषु मुखमदेवानां पार्श्वदोः धनदोपमः ॥२०५॥ 205
 किञ्चित् तत्र रत्नाणि ग्रामान्परिकरांस्तथा । स प्रादादिति कः शक्तः परिष्केतुमिवचनम् ॥२०६॥
 अवरोधैरमात्यैश्च सेवकैश्च नरेभ्यैः । तत्र प्रतिष्ठाः शतशो बिहिवा मुवमानुताः ॥२०७॥

१८१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ दुर्ग. १८२. ') A₂ सगर्वा.—') A₂ कृतवी. १८४. ') A₂ क्रीडारामवि. १८५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ दुर्ग. १८६. ') A₂ पुनिर्मायाधिकारी.—') स्त्री and व्य supplied by A₂. १८७. ') A₂ gloss वितपु. १९०. ') Thus corr. by later hand from A₁ मुनिमाये. १९१. ') Thus A₂; A₁ चरत्सेव. १९३. ') Thus corr. by A₂ from A₁ पु. —') Thus A₂; A₁ जिष्णुमाने. १९४. ') Thus corr. by later hand from A₁ पुर.—') Over दृष्टपुरं A₂ has written चतु. (for चरितपुर). १९६. ') A₂ अकचन, with gloss कच सौविष्यकचयो. १९७. ') Thus corr. by A₂ from A₁ दुर्ग.—') Thus G acc. माम्; A रविपताः १९९. ') Thus corr. by later hand from A₁ हस्ताशो. २०१. ') The words from चतुर्भिर to सहस्राणि in the following verse have been omitted by A₁ and supplied by A₂ in margin. २०५. ') Thus A₂; A₁ पार्श्वयो. २०६. ') Thus A₂; A₁ करं तथा.

- राज्ञी कमलवर्त्यस्य कमलाहङ्कारणी । राजतं विपुलाकारं कमलाकिशवं व्यधात् ॥२०८॥
 अमात्यो मित्रशर्मापि चक्रे मित्रेश्वरं हृष्टम् । श्रीकण्ड्यस्वामिनं चक्रे लाटः कट्याभिधो नृपः ॥२०९॥
- 210 श्रीमास्कण्ड्यविहारोपि तेनैव विदधेभुतः । मिथुः सर्वशमिषीभूत्कामाद्य जिनोपमः ॥२१०॥
 तुःशरंश्चकुण्ठ्ये स चकुण्ठविहासकृत । भूपविस्तोचतं स्तुषं जिनान्नेममयांस्तथा ॥२११॥
 ईशानदिभ्या तत्पत्न्या ज्ञाताम्बु प्रतिपादितम् । सुधारसमिधं स्वच्छमारोग्याधावि रोगिणाम् ॥२१२॥
 ललितादित्यभूभुर्गुप्तभाष्यकनर्दिका । सहस्राण्योक्तानां समं तत्र चक्रपुरं व्यधात् ॥२१३॥
 आचार्यो भय्यटो नाम विदधे भय्यटेश्वरम् । अन्येपि रक्तुडेज्ञाया बहवो बभूविः कृताः ॥२१४॥
- 215 अधिष्ठानान्तरेष्वथ चकुणिनाम्बुमन्त्रिणा । सचैत्यः झङ्कतोवारी विहारो निरमीयत ॥ २१५॥
 मिषगीशानचन्द्राख्यः स्यात्तच्छकुणमन्त्रिणः । विहारमकरोक्तञ्च तक्षकानुपवादिष्यम् ॥ २१६॥
 एवं हेममयीमुखां स कुर्वन्कुर्वतापतिः । गुणैरीश्वर्यशौर्याद्यैर्मन्त्रानमलकुचम् ॥२१७॥
 हेलयापि विनिर्वाणी बह्व्याहञ्जमतीपतेः । न कदाचन तस्याज्ञा देवैरप्युदलकुचत ॥२१८॥
 तथाहि पूर्वपाद्येष्टते सकटको वसन् । आनीयन्तां कपित्थानीत्यादिदेश स जातु चित् ॥२१९॥
- 220 किंकरंस्थतयाभेधेन पुरोगेन स्थितेष्वथ । उपानयनं कपित्थानि दिष्ट्यः कौपि पुमान्पुरः ॥२२०॥
 अमार्तुपाचनं गृह्णन्कृतसंज्ञो भुवा प्रभोः । कस्य स्वमिति पश्यन् प्रतीहारः प्रष्टव्यं नम् ॥२२१॥
 सोऽथधानं कपित्थानि हर्षा राज्ञः प्रियाण्यहम् । प्रहितोऽथ महेन्द्रेण नन्दनोद्यानपालकः ॥२२२॥
 रशो महेन्द्रसंदिष्टं बन्धव्यं किंचिदस्ति मे । इति भुक्त्वा प्रतीहारः सभां वक्तुं स निर्जनाम् ॥२२३॥
 नतो दिष्ट्यः पुमान्बुधे शक्रत्वां वक्ति भूपते । शन्तव्यं पथमप्येतस्तीजम्याक्षिहुरं वचः ॥२२४॥
- 225 तुयं युगेपि भूपाल दिक्पाला अपि ते वचम् । विभ्रमो वत्सणम्याज्ञां भूयतां तत्र कारणम् ॥२२५॥
 पुरा पारमगृहस्थस्य कस्यचित्पुंससदृशः । जन्मान्तरे कर्मकरो हालिकोभूद्ब्रह्मात्मिक ॥२२६॥
 एकदा तस्य ते क्षीप्ते वारंयित्वा महावृषान् । भ्रान्तस्य निर्जलेरण्ये क्षीणपाचमभूद्बहः ॥२२७॥
 ततः स्वामिगृहात्पुनर्दुःखितस्य भवतोऽन्तिकम् । वारिकुम्भीमपूषं च गृहीत्वा कथिदायवौ ॥२२८॥
 निर्धौतपाणिपादस्त्वं भोक्तुं संप्रत्युतस्तनः । विमं कण्ठगतप्राणमपश्यः पुरतोतिथिम् ॥२२९॥
- 230 स स्वामवोद्यन्मा भुङ्क्ते बुभिक्षोपहतस्य मे । कण्ठे विषामवः प्राणा वर्तन्ते भोजनं विना ॥२३०॥
 वारितः पार्श्वेनापि तस्यै त्वं प्रीतिपूर्वकम् । पूषार्थं वारिकुम्भीं च पादाः विषमुदीरयन् ॥२३१॥
 पाद्ये प्रसन्नचित्तस्य काले दानेन तेव ते । अज्जण्डितानामाज्ञानां शतमासीजिचिडे ॥२३२॥
 तेन वारिवदानेन वाञ्छामात्रेपि दर्शिते । प्रादुर्भवन्ति सुखादा नद्यो मदपथेष्वपि ॥२३३॥
 सत्स्वमेवतिपादितः प्रियवचोबडालवालावलिनिर्दोषेण मनःप्रसादपयसा निष्कलसेकक्रियः ।
 हेतुस्तत्तदभीप्सितं किन् कलन्कालेतिबालोप्यसौ राजन्दानमहीक्ष्यो विजयते कल्पद्रुमादीनपि ॥२३४॥

२०८. ') Thus A₁; A₂, कमलवर्त्यः. २११. ') A₁, हुङ्कारः. २१२. ') Thus corr. by A₁ from A₂, सुधासरविष. २१३. ') Thus A₁; A₂, बह्व्याहञ्जमतीपतेः. G R copy both readings, Ed. follow A₁. २१४. ') Emended with Ed.; A मपरी.—') Thus A₁; A₂, कर्कषिषा. २१७. ') Thus corr. by A₂ from A₁, उर्दरी. २२०. ') A₁; A₂, 'चार्यगु.—') Thus corr. by A₂ from A₁, 'वच-वक्ति'. २२१. ') A₁, gloss राज्ञीये हृष्ट्यः. २२३. ') Thus corr. by later hand from A₁, वामे. २३०. ') Thus A₁; A₂, उद्धा (for उद्धा?). २३४. ') A₁, 'प्रतिपादितः.—') A₂, 'एष वचपथोप्यसितं किन् कलं कालि हृष्टव्यापसौ'.

अल्पावशेषास्वास्वद्य सन्त्याशास्तव भूपते । वशीलकृच्छं क्षयती वय तत्राधिधारतः ॥२३६॥ 235
 अपि चेतर्भूपातद्वलतं महतः सतः । कस्माद्विचारभूयस्त्वं तथापि इति रोहति ॥२३६॥
 विमानि कतिविधानि कश्मरिषु वनावमे । जावन्ते तानि पूर्वोन्वी कलावि शिष्टिरे कुतः ॥२३७॥
 विगाहते दिशं यां यां तव तत्रैव तत्पतेः । स्वदाशापहणे यत्रः पूर्वदानप्रभावतः ॥२३८॥
 आशां भित्तस्य माहेन्मीमाक्षा स्वल्पापि तेभुना । गृहीता कथमन्येषा रात्रेणाममशक्तिना ॥२३९॥
 विना प्रयोजनं मुख्यं तस्मादाक्षास्वयां कवित् । नैवमेव पुनर्देवा विरलाः सन्ति ता वतः ॥२४०॥ 240
 इत्युक्तान्नाहिं तस्मिन्भूपातो विपुलाशयः । चिन्तयन्दानमाहात्म्यं परं चिन्तयमावधौ ॥२४१॥
 ततः प्रभृति तादृक्षयोग्यार्थप्राप्तिलासः । परिहासपुरे चक्रे स्थिरां गुर्वी च पर्विणीम् ॥२४२॥
 सहस्रभक्तमित्येवं प्रख्यातायां सदक्षिणम् । लक्षमेकोत्तरं भक्तपात्राणां वय दीयते ॥२४३॥
 अभिमायेण तेनैव पत्तनान्यूपरेषु सः । चक्रे वधेषु तृष्णातः कथिज्जानु विवेदपः ॥२४४॥
 संजघाह स देवोभ्यस्तानन्तरविचरान् । विक्रान्तमनःस्लोमान्पादेष्वभ्य इवाभिलः ॥२४५॥ 245
 तेन कङ्कणवर्षस्य रससिद्धस्य सोदरः । अङ्गुणो नाम भुःखारिदेशाशीतो गुणोन्नतः ॥२४६॥
 स रसेन समातन्वन्कोशे बहुवर्णनाम् । पद्याकर इवावजस्य भृभूतोभूच्छ्रमावहः ॥२४७॥
 ददः पञ्चन्द्रे जानु दुस्तरेः सिन्धुसंगमैः । तटे स्तम्भितसैन्योभूद्वागा विन्त्यापरः क्षणम् ॥२४८॥
 ततोभुत्तरणोपायं तस्मिन्पृच्छति मन्त्रिणः । अगाधेभ्यसि रोधःस्थञ्चङ्गुणो मणिमसिपत् ॥२४९॥
 तत्प्रभावाद्वाभूतं सारिणीं सत्सैनिकः । उचीर्णो नृपतिस्तूर्णं परं पारं समासदत् ॥२५०॥ 250
 मणिमन्त्रेण मणिना अङ्गुणोऽप्याचकर्ष तम् । सलिलं प्रागवर्षं च क्षणेन मरितामभूत् ॥२५१॥
 परिभाषाङ्गुतं तत्स प्रशंसामुखराननः । प्रणवाङ्गुणं राजा मणिवृत्तमवाचत ॥२५२॥
 स तमाह स्म बिहसन्कर्ममौ कुक्षतो मणी । योग्यौ मत्पाणिवायेव किं स्वात्स्वीकरणेन वः ॥२५३॥
 सामान्येष्वेव लभते लोकपदं वस्तु संघाम् । महस्तु तस्य का शोभा किषिणोऽकृष्टवस्तुषु ॥२५४॥
 प्रस्वन्दनं द्वाशिमगेर्गणयन्ति तावद्यावस्थितौ जलनिधेः पुलिनैकदेशे ।
 सं स्वीक्रियेत यदि तेनं ततस्तदास्य स्वन्दः स्फुरन्नपि न तत्सलिले विभाष्यः ॥२५५॥ 255
 इत्युक्ता विरते तस्मिन्नाजा सस्मितमब्रवीत् । संभावयसि किं रजमाभ्यामभधिकं मम ॥२५६॥
 अतोधिकतरं ददा किंचिदर्थं मम पश्यसि । तदाहाय प्रयच्छेदं निष्कयेण मणिहवम् ॥२५७॥
 ततो मशान्प्रसादोयमित्युक्ता अङ्गुणीब्रवीत् । स्वायसे स्वामिने रत्ने मल्लमिष्टे नु शीयताम् ॥२५८॥
 गजस्कन्धेधितोऽयैतन्मार्गधेयो यदाहृतम् । दत्त्वा सुगतंविभ्यं तज्जोनोयमप्युपृष्टताम् ॥२५९॥
 सलिलोत्तरणोपायो मणी देवेन गृह्यताम् । संसारोत्तरणोपायः सुगतो मल्लमर्थ्यताम् ॥२६०॥ 260

२३६. ^{१)} Thus A₂; A₁ वसति मृगाल सु. २३६. ^{१)} A₂ gloss तविष्णालस्व. २४०. ^{१)} Thus A₂; A₁ 'राज्ञा स्वभा. २४१. ^{१)} A₂ गु. खार. — ^{२)} Thus corr. by A₂ from A₁ 'विशालीतो. २४६. ^{१)} Thus A₁; A₂ स्तम्भित. २५२. ^{१)} A₂ म. विभाषा. २५४. ^{१)} A₂ 'कृष्टमृगिषु. २५५. ^{१)} A₂ gloss चन्द्रान्तस्व. — ^{२)} A₂ gloss द्वाविमि. — ^{३)} A₂ gloss जलमिधिया. — ^{४)} Thus corr. by A₂ from A₁ स्वन्द. — ^{५)} Thus corr. by A₂ from A₁ दत्त्वा. २५७. ^{१)} Thus A₂; A₁ ततो. — ^{२)} Thus A₁; A₂ in margin कीष्टे स्व. २५९. ^{१)} A₂ gloss गुह. २६०. ^{१)} A₂ gloss मनी एव संसारोत्तरणोपाय इत्यादिपः । अत एव शुद्धता-
 निर्विकचत्वात् किंवापचन मनी एव संसारोत्तरणोपाय इत्यादिपः शुद्धतामिच्छन्वच.

- इति तेनार्थितो मुक्त्वा जिम्विम्बं ददौ नृपः । वाग्मिनां कस्य सामर्थ्यं परिपन्थयितुं वचः ॥२६१॥
 स्वविहारेण भववान्ध तेन विनिवेशितः । कपिशामिः सकाशात् इव यो भाति कान्तिभिः ॥२६२॥
 हृदयतेषां कटकौरावसैः परिवेष्टितः । गजस्कन्धनिबद्धस्य सूचकौ वस्य विष्टरः ॥२६३॥
 अभिमायानुसारेण प्रकटीकुरुते विषम् । अहो महाप्रभावाणां भूपतीनां बद्धधरा ॥२६४॥
- २६५ अशिशितं कदाचित्स स्वयं दमयितुं हयम् । निनायारण्यमेकाकी हवविद्याविशारदः ॥२६५॥
 दूराभिर्मानुषे तत्र ललनां ललिताकृतिम् । एकां ददर्श गायन्तीं नृत्यन्तीमपरामपि ॥२६६॥
 क्षणाच्च ते समाप्य गीतमृते मृगीदृशौ । प्रणम्य किञ्चिन्नृगस्त्यागपश्यदमयन्हयम् ॥२६७॥
 तुरगं तं समारुह्य तन्नागच्छद्विने दिने । दृष्ट्वा तथैव ते कान्ते गत्वापृच्छत्सविस्मयः ॥२६८॥
 तमुच्युस्ते नर्तक्यानां देवगुहाधिते । यः भूर्वर्धमानोयं भामस्तत्राचयोगुहम् ॥२६९॥
- २७० इहस्यजीवनभुजां मातृणामुपदेशतः । अस्मत्कुलेन नियतं नृत्तमर्चं विधीयते ॥२७०॥
 ऋद्धिः परंपरायात् सेद्धमस्मदृहे स्थिता । आवागम्योपि वा नात्र निमित्तं ज्ञातुमीश्वरः ॥२७१॥
 एवं वचस्तयोः भुत्वा नृपोन्वेष्टुः सविस्मयः । तदुत्तरां मेदिमां कृत्वा^१ कारुर्भिर्निरदारयन् ॥२७२॥
 दूरं निर्हतमृत्तिलैरयाश्राक्षीभिवेदितम् । नृपतिः पिहितहारं कीर्णं देवगुहद्वयम् ॥२७३॥
 छटाटितारिर्वर्णैः पीठोत्कीर्णैर्विवेदितौ । अपश्यत्केशभौ तत्र रामलक्ष्मणनिर्मितौ ॥२७४॥
- २७५ परिहासहर्षैः पार्श्वं पृथक्त्वा शिलागृहम् । स रामस्वामिनः श्रीमान्प्रतिष्ठाकर्म निर्ममे ॥२७५॥
 देवोपि लक्ष्मणस्वामी तथैवाभ्यर्थ्य पार्थिवम् । चक्रमर्दिकया चक्रोश्चरपार्श्वं विवेशितः ॥२७६॥
 दिग्जये पुरुषः कथिहृतप्रत्यक्षनिषहः । अये न्यक्षिपदास्मानं गजाच्छस्य भुभुजः ॥२७७॥
 तं कूचपाणिग्राणादिप्रणैः शोणितवर्णिणम् । ग्राणार्थिनं कादणिकः स्वेदन्तं पृष्ट्वाक्षुपः ॥२७८॥
 स तस्मै सिक्ततासिन्धुसन्निधस्थस्य भूपतेः । प्रकृयातमूचे सचिवमास्मानं हितकारिणम् ॥२७९॥
- २८० प्रणतिर्ललितादित्यनृपतेः कियतामिति । हितं कथयतः स्वस्व निषहं च ततो नृपान् ॥२८०॥ युग्मम् ॥
 प्रतिजज्ञे च भूयेन ततस्तस्त्वामिनिषहः । कृद्व्रजोपगदकारैः स चाकार्यत सक्तुनैः ॥२८१॥
 ततो विहितयात्रं तं स गम्भी कृतसत्क्रियः । कदाचिदेवमवदद्विजने^२ जगतीभुजम् ॥२८२॥
 एवमिधस्थ काकस्य राजन्यस्परिरक्षणम् । तत्र वैरविभुद्धाशा विजम्बयति मामियम् ॥२८३॥
 वायैर्जलाञ्जलिं दत्त्वा दुःखाय च छुत्वाय च । कृतकृत्यो धुवं जघामवमानहतानसन् ॥२८४॥
- २८५ अपकृत्याधिकं शचीरपकारं जयेन्मृतम् । गम्भीरं प्रतिनद्येव निनादं पदतो गिरिः ॥२८५॥
 इतो मासैस्त्रिभिर्मस्या भूः प्राप्या स्वरितं कथम् । यदा वा प्राप्यते वैरी तदा तथैव किं वसेत् ॥२८६॥
 मासार्धलङ्घ्यं पन्थां तस्मद्गुपदिशामि ते । गृहीत्वा स^३ जलं गम्यध्वमूनां किं नु निर्जलः ॥२८७॥
 तद्विजिज्ञा बन्धवो मे न वदन्ति स्वहागमम् । सामात्यान्तपुरो राजा छत्रनानेन गृह्यते ॥२८८॥

२६१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ लस्य. २६३. ^१) Thus emended with Edd.; A₁ 'स्कन्ध'—^२) Thus A₁, A₂ सूचकैर्वच. २६५. ^१) A₂ glosses अस्मत्कुलमेव and देवगुह. २७२. ^१) Thus corr. by A₂ from तदुत्तः; A₂ 'क्ता'—^२) Thus A₂; A₁ कृत्वा. २७३. ^१) Thus A₁; altered by later hand to दूरम्. २७४. ^१) A₂ gloss अक्षरैः. २७९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ नाकायात्. २८०. ^१) A₂ gloss ललिताविरवाय प्रणमं कुर्वति मनुक्तं हितमिति भुत्वा तेन राजा यत्र कर्तव्यमासावचोपवचः कृत्वा. २८६. ^१) Thus A₁, A₂ 'विषय'. २८७. ^१) Thus A₂; A₁ जघाम. २८७. ^१) A₂ gloss पन्थाः.

इत्युक्त्वा लोकरोक्तस्य प्रवेशं बालुकार्णवे । पक्षे क्षीणे च कटको मिलोचः समपद्यन् ॥२८९॥
 तत्राव्यहनि हिवाणि वरुणैवाभवन्तुपः । तृष्णातं वीक्ष्य सैन्यं च मन्त्रिणं तमभाषत ॥२९०॥ २९०
 उक्तकालाधिका यावद्वासरता गमिताः पथि । मुमुर्षु तृणया सैन्यं तद्व्या शिष्यते कियान् ॥२९१॥
 ततो विहस्य सोबासीज्जिगीषो शेषमभ्यनः । किं हृष्टत्वारिराष्ट्रस्य यमराष्ट्रस्य वा भवान् ॥२९२॥
 त्वं हि स्वाभिहितायैव समुपेत्य स्वजीवितम् । मृत्युवक्तं सकटको मया युक्तवा प्रवेशितः ॥२९३॥
 नेवं महमरीमाचं भीमोचं बालुकार्णवः । नाम्नोच लभ्यते कापि कस्मात्ता तेय भूपते ॥२९४॥
 भुत्सेति पुतना कृत्वा समभूरीतलौठवा । करकार्षंश्चितफला स्तम्भशेषेव श्यालिभूः ॥२९५॥ २९५
 संत्यक्तजीविताद्यानां भीष्मणां क्रान्तिभ्यनिम् । भुजमुद्यम्य शमयंस्ततो नृपतिरब्रवीत् ॥२९६॥
 अमात्य तव कृत्येन प्रीताः स्वामिहितैविणः । मरावप्यत्र क्षीतार्ता इव रोमाञ्जिता वषट् ॥२९७॥
 अभेद्यसारे मयि तु ध्वस्तमेवंविधोपि मे । प्रवालः कुण्ठतां यातो लोहं वचमगाविष ॥२९८॥
 मणिभ्रमाहङ्गिकणं गृह्णन्त्या इवाङ्गुलीः । त्वं मिभाषयवांलूनानय शोचिष्यसि ध्रुवम् ॥२९९॥
 भिदेतेनैव मे परव पयः क्षुतेय मेदिनी । रसितेनाम्बुबाहस्य रत्नं वैजूर्वभुरिव ॥३००॥ ३००
 इत्युक्त्वा सोम्यु निष्क्रुष्टं कुन्तेनोर्वीं व्यशरवत् । उज्जिरीर्षुर्विलस्ताम्भः भूतेनेव मिलोचनः ॥३०१॥
 अधोज्ञायाम पातालरुमीलीलास्मितच्छविः । रत्नातलास्वरित्साकं सैन्यानां जीविताद्याया ॥३०२॥
 तस्य सेनाचराणां सा ह्रमं विच्छेद बाहिनी । वृषाण्ववीकृताङ्गस्य मन्त्रिणस्तस्य चेत्सितम् ॥३०३॥
 लूनार्जोमङ्गलाशुंसी स मन्त्री विफलभ्रमः । स्वस्य मूर्तुर्विधेद्यादौ नगरीमन्तकस्ततः ॥३०४॥
 राक्षापि कुटिलाचारो निगृह्य स महीपतिः । निजस्य मन्त्रिणस्तस्य तुल्यावस्थो व्यधीयत ॥३०५॥ ३०५
 यद्योपयोगं तेनैव स्थाने स्थाने प्रवर्तिताः । अद्यापि कुन्तबाहिन्यः प्रवहन्त्युत्तरापथे ॥३०६॥
 सहस्रशः संभवन्तोऽप्यपरे भुवनाङ्गुताः । अतिपलङ्कमङ्गेन तदृशान्ता न दर्शिताः ॥३०७॥
 यज्ञिःशब्दजला वनाहमपवधे देशेतिघोरारवा यक्षाः । समये पयोदमलिने कालुष्यसंभूयिताः ।
 वृश्यन्ते कुलमिन्नगा अपि परं दिग्देशं कालाविमौ तत्सत्यं महतामपि स्वसदृशाचारप्रवृत्तिप्रदी ॥३०८॥
 कतेवीर्यं प्रभावः स्यान्नरनाथासनस्य वा । यत्सोपि भीमकलुषाः प्रवृत्तीः समदर्शयत् ॥३०९॥ सुग्मम् ॥
 अवरोपसलो राजा परिहासपुरे स्थितः । स जानु मदिराक्षीवः सविधानेवमन्वशात् ॥३१०॥ ३१०
 कृतं प्रवरसेनेन यदेतत्प्रवरं पुरम् । तन्निर्वह्य मन्मथे मत्पुरस्येवं चेच्छिवम् ॥३११॥
 घोरामलङ्कितानस्य भुत्सेत्याह्वां मरीचतेः । गत्याध्वंवासकृदापि तेदहन्बाभुलानके ॥३१२॥
 हर्ष्याप्राक्षमाणस्तद्वह्निज्वालोऽज्ज्वलाननः । उल्लकामुल्य इवाभूत्स हर्षाङ्गहसितोऽकटः ॥३१३॥
 हेवारिद्वैकृतवतः प्रतिभासतेभ्यो मिथैव चित्रमधिको विश्वाहामनोपि ।
 चन्द्रादि पद्यति पुरो द्विगुणं प्रकृत्या तेजोमयं तिमिरदोषहनं हि यधुः ॥३१४॥

२९९. ^१) A₂ gloss वृषवर्ष. २९८. ^१) Thus corr. by A₂; A₁ "मेवीविधोपि ह."—^१) Thus A₂; A₁ प्रयोगः. २९९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ यज्ञकर्म. ३००. ^१) Thus Edd. and G sec. manu; A R and G prima manu विनेसेनैव. ३०४. ^१) A₂ gloss लज्जितापिच एव यत्. ३०६. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ विरुषेयः; A₂ gloss निशि देवः विरुषेयः स च कालाय ली. ३११. ^१) Thus A₂; A₁ मत्पुरस्यैव. ३१२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ गत्याध्वंवासः.

- 815 नैवं वेदेकमपि तत्पुत्रं प्रवरभूपतेः । असंख्यपुरनिर्माता स विवेकाधिकं कुतः ॥३१५॥ वृग्मम् ॥
 क्षीणक्षेत्रोऽपि निर्माणं नगराद्योपकल्पितम् । सन्निधिः शालद्वयं पश्यन्तेनुप्रापामिना ॥३१६॥
 तत्पुत्रं तेनैव सुविदं ब्रूयं येनानुसवम् । दक्षिणैः क्षीणैस्तद्वयः कोटरस्थानला इव ॥३१७॥
 प्रातस्तमद्य शोचन्तं सद्यः क्षीणं मन्त्रिणः । विन्नानिवर्तनाबोधुः पुरदोषं दृष्ट्वैव तत् ॥३१८॥
 भुतेननष्टे नगरे निःशोकोभूयसीपतिः । स्वयान्तर्धारिते पुत्रे यदुदोष इव स्थिते ॥३१९॥
- 820 कार्यं न जानु तद्वाक्यं वरसीवेन नकोष्यते । तान्बुधकारिणोऽन्त्यान्वद्वयसिद्धिं सोऽग्रणी ॥३२०॥
 विद्यमानुचितं क्षमापण्यस्त्रीक्षणप्रभुरीश्वरो रमयति यत्ते भिक्ताम्भृत्पान्त्ववृत्तिद्वयार्थिनः ।
 नृपमपवर्णं यान्ति प्राणानुपेक्ष्य निजानपि प्रसन्नमिह ते नैः पूतेषं महात्मभिर्वर्चरी ॥३२१॥
 अतीन्द्रमपि माहात्म्यं राक्षस्तस्याधितिष्ठतः । अवयवोपि दोषोऽभितरक्षितोऽपि योऽपि ॥३२२॥
 इत्यापि वत्स मध्यस्थं श्रीपरीहासकेशवम् । जगन्तीक्ष्णपुत्रपैस्त्रिप्राम्यां गौडपार्थिवम् ॥३२३॥
 गौडोपनीविनामासीत्स्वमव्यक्तुं तदा । जहुर्वै जीवितं धीराः परीक्षस्व प्रभोः कृते ॥३२४॥
- 825 शारदादार्शनियात्कृद्भीरान्तं प्रविष्टव ते । मध्यस्थदेवावस्यं संहताः समवेष्टयन् ॥३२५॥
 दिग्गन्तरस्ये भूगते प्रविष्टेभूनेक्ष्य तान् । परिहासहर्षं चक्रुः पूजकाः विहितारिम् ॥३२६॥
 ते रामस्वामिन् प्राप्य राजन् विक्रमोर्जिताः । परिहासहर्षिभ्यान्त्या यक्षुस्त्वाद्य रेणुषाः ॥३२७॥
 तिलं तिलं तं कृत्वा च बिसिपुर्दिशु सर्वतः । नगराभिर्गैः सैन्यैर्हिन्यमानाः पदे पदे ॥३२८॥
 इयामला रक्तसंस्पर्शास्तेनगिहता भुवि । अञ्जनाद्विरूपस्त्रयं धातुस्वन्तोऽञ्जला इव ॥३२९॥
- 830 तदीयवधिराजैः समभूदुज्ज्वलीकृता । स्वामिभक्तिरसामान्या भव्या चेयं वसुंधरा ॥३३०॥
 वसाह्वयकृतं भवं विरमति भीः पद्मरागाद्रवेदानाकारमपि प्रशान्धति विषं ग्राह्यमतादहमनः ।
 एकैकं क्रियते प्रभावनियमात्मकैर्निर्वाहैः परं पुरैः पुनरर्पमेयमहिमोऽनैर्नैः किं साध्यते ॥३३१॥
 क दीर्घकाललङ्घयोऽपि शान्ते भक्तिः क्व च प्रभौ । विधातुरप्यसाध्यं तद्यद्गौडैर्विहितं तदा ॥३३२॥
 लोकोत्तरं स्वामिभक्तिप्रभावापि पदे पदे । तादृशाणि तदाभूवन्भूत्वरजानि भूभूतान् ॥३३३॥
 राज्ञः शिवो रक्षितोभूद्गौडराक्षसविग्रहे । रामस्वाम्युपहारेण श्रीपरीहासकेशवः ॥३३४॥
- 835 अद्यापि दृश्यते शून्यं रामस्वामिपुरास्वदम् । ब्रह्माण्डं गौडवीराणां सनाथं यशसा पुनः ॥३३५॥
 एवं नावाविधोऽन्तर्वासराः क्षमापतेर्बभूवुः । विरलाः स्वपुरे तस्य भूयांसस्तु दिग्गन्तरे ॥३३६॥
 अनन्याक्रान्तपृथिवीसमालोकनकौतुकी । अपारं प्रविशेद्याद्य पुनरेवोत्तरापथम् ॥३३७॥
 कर्तुं प्रभावविशालं प्रवितैर्धनदादिभिः । नैर्कृतैः सह वृत्तान्तास्तस्य ते ते तदाभवन् ॥३३८॥
 नाद्यापि या भुवो दृष्टा जाने भानुकैरपि । राक्षस्तस्य बभूवाद्या तर्षं स्वैरविहारिणी ॥३३९॥
- 840 विरमन्नातपृत्तान्मैन्मित्रभिः प्रहितस्ततः । प्रत्यावृत्तस्तस्य पार्थीवतत्त्वानिबन्धकत्वम् ॥३४०॥

३१७. 'A, gloss अन्तर्निष्ठः.—') A, gloss मध्ये इव.—') A, gloss किंवाविशेषणम्.—') A, gloss कर्मकर्तृणि नकारः स्वयमेव वदन्ते । अन्तर्निष्ठः पुरास्तस्यायं कुर्यात् । येन कार्येण अतनुषां वया भवति सदा स्वयमेव वदन्ते । यदा कोऽप्यस्यैवस्वरूपं स्वयमेव ब्रूयं अन्तरेण वदन्ते ॥ ३१९. 'A, gloss Thus corr. by A, from A, कर्मकर्तृणि.—') Thus corr. by A, from A, पश्यन्ते. ३३३. 'A, gloss supplied by A, from A, अनन्याक्रान्त ३३९. 'A, gloss.

इत्यादिशति यः स्वामी कोयं मोक्षो भवादृशाम् । क्षमाभिर्मां मे प्रविष्टस्य प्रतीक्ष्यते यदागमम् ॥३४१॥

नवं नवं प्रतिदिनं संत्यज्य विजयार्जनम् । स्वराष्ट्रं संप्रविष्टस्य किं कार्यं मम पश्यथ ॥३४२॥

विनिर्गतान् स्वेभ्यः सतितां सलिलाकरः । न विष्याजंजिगीषूणां वृक्षयते ह्यवधिः क्वचित् ॥३४३॥

नस्मादाचारसारं यो वक्ष्ये स्वविषयोचितम् । राज्यं तदनुसारेण निर्विघ्नं कुतस्तनवाः ॥३४४॥

अत्रस्थैः सर्वदा रक्ष्यः स्वभेदः प्रमाविष्णुभिः । चार्त्राक्षाणामिवैषां हि भवं न परलोकतः ॥३४५॥

348

अपराधं विनाप्यत्र दण्ड्या गह्वरवासिनः । ते हि संभृतवित्ताः स्युर्दुर्भेषां दुर्गसंभयाः ॥३४६॥

वर्षोपभोग्यान्वयानि क्षेत्रभूसंमिता वृषाः । पाम्याणां नातिरिच्यन्ते यथा कार्यं तथासकृत् ॥३४७॥

अधिकीभृतवित्ता हि वत्सरेणैव ते भृशम् । भवेयुर्द्धामराः कूरा नृपाश्चातिकमक्षमाः ॥३४८॥

वर्षं स्त्रियः कुथा भोज्यमलंकरा इया गृहाः । आसाद्यन्ते यदा जातु भामिर्नैर्गरीक्षिताः ॥३४९॥

महाहर्गण्युपेक्ष्यन्ते संरक्ष्याणि यदा नृपैः । यदा चानन्तरात्स्वं तेषां भूत्येव तृणयने ॥३५०॥

850

प्रदेशादेकनो कृष्टा यदा वृत्तिश्च शस्त्रिणाम् । अन्योन्योद्वाहसंबन्धैः कायस्याः संहता यदि ॥३५१॥

कर्मस्थानानि वीक्षन्ते क्षमायाः कायस्थवधदा । तदा निःसंशयं ज्ञेयः प्रजामाग्यविपर्ययः ॥३५२॥ चकलकम् ॥

वेष्टानुसारेणोक्षीय गूढमाशयसंविदम् । मयोक्तं हृदये कार्यमन्तरं राजवीजिनाम् ॥३५३॥

पत्न्यासति मदकरटिभो हानगन्धेन वायुर्गणैर्भूतिं प्रकटितरुचिश्चन्द्रमिश्रबुद्धस्य ।

वेष्टा स्पष्टं वदति मतमन्त्रेणोपेयतत्त्वा जन्तोर्जन्मान्तरपरिवितां निश्चितां वित्तवृत्तिम् ॥३५४॥

पुत्रः कुत्रलयादिस्थो वज्रादिस्थश्च मे समौ । भिक्षशीला तयोर्भोक्तोर्धर्म्मिमानुरयोः पुनः ॥३५५॥

355

ज्यायाज्ज्योभिकेत्यर्थः स च स्याद्रत्नवान्यदा । तस्याज्ञातिक्रमः कार्यो भवद्भिर्नियमात्तदा ॥३५६॥

उत्सृजन्स्त्रीविणं वापि राज्यं वापि स पार्थिवः । शोचनीयो न केनापि स्मरतेहं यद्यो मम ॥३५७॥

कार्यः कनीयात्र नृपः प्रमादालिखते यदि । नोहृक्कृसीया तस्याज्ञा रक्ष्यथ विषमोपि सः ॥३५८॥

पौत्रेषु मे कनीयान्यो जग्रापीडोस्ति दारकः । पितामहसमो भूया इति वाच्यः स सर्वदा ॥३५९॥

भर्तुर्गृहीतनैराज्ञयाः साभिप्रायां प्रणय्य ताम् । आनर्तुः पश्चिमाभाज्ञां ते वाप्यार्थकगत्यजः ॥३६०॥

360

उवाच चकुणो जानु सनिपत्यखिलाः प्रजाः । बाप्यैः पतिवियोगाभितप्तं सिन्धुवर्धनधराम् ॥३६१॥

राज्ये कुत्रलयापीडो राजपुत्रोभिविद्यताम् । छगृहीताभिधो राजा गतः स छरुनी दिवम् ॥३६२॥

सख्ये यस्य कृतिनो दैवतैः कोशानुदये । रससिद्धिरकस्मान्मे यस्मात्सास्तमुपागता ॥३६३॥

दूरस्थोपि हि भूभूतस्य भाग्यशक्त्या कयाचन । कार्याणि घटयन्नासीद्वृष्टान्त्वपि हेतया ॥३६४॥

अभ्योजानि वनाचनयवहिर्नैत्युल्लाघयस्यंभुमान्भूरस्थोपि पयोधरोतिथिशिरस्थस्यै करोत्यानयम् ।

शक्तिः काप्यपरिक्षतास्ति महतां स्वैरं द्रविष्ठान्यहो यन्माहात्म्यवशेन यान्ति घटनां कार्याणि निर्यन्त्रणाम् ॥३६५॥

365

सैकादशविनासप्र मासान्दर्शितान् समाः । एकमाह्राद्य स महीं प्रजाचन्द्रोस्तमाययौ ॥३६६॥

३४१. ¹) The words from प्रतीक्ष्यते to संप्रविष्टस्य in the following verse have been omitted by A₁ and supplied in margin by A₂. ३४३. ¹) Thus corr. by later hand from A₁, निष्ठाजं. ३४६. ¹) Thus A₁; altered by later hand to कुत्रेण which is found in R. G. ३५४. ¹) A₂ gloss करती हस्ती. ३५६. ¹) A₂ gloss कुत्रलयापीडो.—²) Emended, A₁ पितामहः. ३५९. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, चन्वयनय.

- मुषारवर्षैर्बलैस्समकाण्डनिपातिभिः । आर्याण्यकार्मिषे देवो विपन्नं केचिद्विरे ॥३६७॥
 राजपठा^१ प्रतिष्ठां स रक्षितुं विरसेचिताम् । संकटे कापि दहनं प्राविशदिति केचन ॥३६८॥
 केचार्चिषु मते भूमृषीयस्युत्तरापथे । सोमसर्वस्त्रुतां भूमिं प्रविष्टः कटकान्वितः ॥३६९॥
- 370 अथ्यनुतानि कृत्यानि भुताम्यस्य यथा किल । विपत्तिरपि भूमर्तुस्तथैवात्यनुता भुता ॥३७०॥
 यातोस्तं शुमणिः पयोधिसलिलं कैश्चित्पविष्टोपरैः संग्रामो दहनं गतः किल परैर्लोकान्तरं कीर्यते ।
 जायन्ते महतामहो निरुपमप्रस्थानहेवाकिनां निःसामान्यमहस्वयोगापिभुना वार्ता विपत्तावपि ॥३७१॥
 ततः कुचलयापीडो भजे कुचलयेष्टताम् । जातः कमलदेव्या यः श्रीमाञ्छक इत्यादितेः ॥३७२॥
 स्यादेव चक्रे विद्यादां योनुरक्तां नृपधिपम् । महोरगस्त्वचमिव स्वभावमलिनमपि ॥३७३॥
 आभा नुन्यप्रभावेण केचित्कान्तं इतयमः । स हृताशोऽग्निगाक्रान्तः प्रदीप इव नालवत् ॥३७४॥
- 375 भूद्वैरिवानुगैर्दानलोभात्पर्यायवृत्तिभिः । श्रीदुःस्थाभूतयोरन्तर्मलेभकटयोरिव ॥३७५॥
 अयोभयभनादायिभृत्पचक्रिकयां समम् । राजा कुचलयापीडो बभञ्जानुजमञ्जसा ॥३७६॥
 राज्यं निष्कण्टकं कृत्वा ततः प्राप्तबलो नृपः । दिग्जयायोजितक्रान्तिः सौभृत्संभूतसाधनः ॥३७७॥
 एकस्मिन्क्षणे मन्वी तस्याज्ञामुदलङ्घयत् । स्मरन्वा तस्मिन्पूर्व भजन्वा दर्पविक्रियाम् ॥३७८॥
 प्रामाथ्याथ यामिन्यां तल्पे कोपाकुलो नृपः । तमाज्ञातिक्रमं ध्यायन्न निद्रां क्षणमप्यगात् ॥३७९॥
- 380 एवं कृतागतं हन्तुं सत्पृहस्य तदाभयात् । बहयः प्रत्यभासन्त बध्यास्तस्योद्यतकुपः ॥३८०॥
 विचारशैलमथिता तस्य चित्तमहोदधेः । प्रकोपकालकूटस्य पथाव्यमष्टोपदेगात् ॥३८१॥
 दृष्टौ सोध गतक्रोधः प्रवृद्धः प्राणिसंक्षयः । एतावान्कस्य नु कृते कर्तव्यः प्रत्यभान्मम ॥३८२॥
 अकार्याण्यपि पर्याव्य कृत्वापि जुजिनार्जनम् । विधीयते हि न यस्य सं देहः कस्य सुस्थिरः ॥३८३॥
 कृतज्ञस्यास्य कायस्य हेतोर्गलितस्मृतेः । हन्तव्याः कस्य पन्थानः प्रतिभान्त्यनपायिनः ॥३८४॥
- 385 विदन्ति जन्तवो हन्त पच्यमानस्य नात्मनः । अवस्थां कालसूदेन कृतां तां तां क्षणे क्षणे ॥३८५॥
 तः पश्यन्निरकारणस्मितसितं पायोजकोशाकृतिं दमभूजैर्देवकठोरमद्य रमसादुत्तमनाममम् ।
 प्रातर्जीर्णवलक्षकेषाचिकृतं घृष्टाजयीर्णोपमं वक्रं नः परिहस्यते भुवमिदं भूतिश्चिरस्थायुभिः ॥३८६॥
 हृत्पाद्यानित्यनाचिन्तादलशान्तिद्विखादरः । राज्यं संत्यज्य स वनं ग्लानप्रसन्नवर्णं ययौ ॥३८७॥
 गच्छ भद्र वनाधैव तपस्याधीयतां मनः । सापायाः क्षणमङ्गिन्य एवमाया विभूतयः ॥३८८॥
 तेन संत्यजता राज्यं लिखितेन निजासने । वैराग्यवासनोत्सेकः श्लोकनानेन सूचितः ॥३८९॥
- 390 अभद्रशमसंवेगलभसिद्धिर्वैराधिपः । श्रीपर्वताशाययापि भव्यानामिति दृक्पथम् ॥३९०॥
 तथा याने प्रभोः पुत्रे मित्रदर्शा^२ भुक्कान्वितः । वितस्तासिन्धुसंभेदे सभायौ जीविते जहौ ॥३९१॥
 राज्यं समां समासापी कृत्वा स वल्लभाधिपः । निःश्रेयसामिनिःश्रेणीं सुधीः सिद्धिं समासदत् ॥३९२॥

३६८. ^१) Thus A₁; A₂ 'पठः'. ३७१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'पठे'. ३७२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'यु' 'मते'; A₂ adds the gloss को भूमे.. वलवः कुचलवः. ३७५. ^१) A 'चक्र'. ३८०. ^१) This and the following verse have been omitted by A₁ and supplied in margin by A₂. ३८३. ^१) A₂ 'देहं नरकस्य सुस्थिरः'. ३८५. ^१) Thus A₂; A₁ 'दमभूजैर्देव' ३८७. ^१) A₂ gloss 'मैत्रिपराज्य'. ३९१. ^१) A₂ gloss 'मन्वी'.

वज्रादित्यो बप्पियको ललितादित्यं इत्यपि । स्यातोय भूभृदभयशमाता चक्रमर्दिता ॥३९३॥

स कूरचरितो भ्रातुः प्रजाह्लादविधाविनः । हृषांशोरिव दुर्वासो नूनं विसृष्टोभवत् ॥३९४॥

परिहासपुरात्पिण्यां नानोपकरणावलीम् । स जहार दुराचारी भूमिलोभवशब्दः ॥३९५॥

395

रागिणो भूमिपालस्य भूयस्योन्तःपुरस्त्रियः । भीमाश्वस्येव बद्धवास्तास्ताः समभवन्निधाः ॥३९६॥

विक्रमेण प्रयच्छन् स्तेच्छेभ्यः पुरुषांश्चतुर्न् । स्तेच्छोनितां प्यवर्तितं प्रावर्तयत् मण्डले ॥३९७॥

समाश्रान्तवृद्धां मुष्का लोतिसंयोगजम्भना । जगाम संसर्गं भामृत्सद्यरोगेण किल्बिषी ॥३९८॥

तस्मान्मञ्जविक्रदिष्यां जातो राजा प्रजान्तकः । ततः पृथिव्यापीडोभूत्समासाधतुरः समाः ॥३९९॥

जातो मम्मामिधानायां बप्पियास्सप्त वाहरान् । संघामापीडनामाय तनुत्याघातवच्चयः ॥४००॥

400

भ्रातरौ तौ समासाध राउवं नैव ध्वराजत । देमन्तशिथिरावाप्य षण्डांशोरिव मण्डलम् ॥४०१॥

शान्तेय संघामापीडे कनीयान्बप्पियात्मजः । राजा भीमाश्वयापीडः प्राप राज्यं ततः क्रमात् ॥४०२॥

पितामहस्यो भूयादित्यमात्यवधः स्मरन् । जिगीषुः संभृतलो दिग्जवाय स निर्वयौ ॥४०३॥

स्वदेशादेव नयविहशं गीतैः समं नृपैः । वृद्धान्पयच्छ निर्गच्छन्कश्मीरहारोचरान् ॥४०४॥

पितामहस्य नः सैव्यं कियचिर्गच्छतोभवत् । इति वृत्ताय यात्राह यूयं संख्यातसैनिकाः ॥४०५॥

405

कृतस्मितास्तमुचुस्ते किं प्रथेनामुमा प्रभो । वस्तु कश्चिदतिक्रान्तं मानुकैर्न क्षमोभुना ॥४०६॥

कर्णीरयानां तस्यासीत्सपादं लक्षमीशितुः । अशीतित्तु सहजाणि देवस्याय जयोद्यमे ॥४०७॥

तराकर्ष्य जयापीडो बहू मेने न निर्जयम् । क्षिप्र क्षिमेः संकुचन्त्वाः कालस्य बलवत्तया ॥४०८॥

जिगीषोः भामुजस्तस्य भावमालोक्य तादृशम् । दध्युर्भावज्ञतां वृद्धा ललितादित्यभूपतेः ॥४०९॥

तस्य दूरप्रयातस्य स्यालो अज्जाभिधो बलान् । रोदेणाक्रम्य कश्मीरान्स्वयं मेने नृपासनम् ॥४१०॥

410

दिने दिने राजसैन्यास्त्वदेशस्मारिणस्ततः । सैनिकाः संन्यवर्तेन्त स्यामिभक्तिपराकुलाः ॥४११॥

प्रह्लापायिष्वन्त्वामेव शक्तिं परिकरं विना । निधिकाय जयापीडो वृक्षां काञ्चित्तु संविदम् ॥४१२॥

अमङ्कुरास्तेभित्तास्तास्त्यैवासम्मानस्विनः । अत्यवर्तत कैरेव वैपावीरपि वामताः ॥४१३॥

स विसृज्य भुवं स्वां स्वां भूपतीननुयाविकान् । प्रयागमगमसैन्यैः परिमैयैर्निजैः समम् ॥४१४॥

तत्राचक्षिष्टानुचित्य वाजिनः स मनोजवान् । हिजेभ्यो लक्षमेकोनं प्रददौ भृदिदक्षिणम् ॥४१५॥

415

संपूर्णमन्यो लक्ष वः प्रद्यादत्र वाजिनाम् । तन्मुद्रयेयं मन्मुद्रा विनिशयेत्युदीर्य च ॥४१६॥

श्रीजयापीडदेवस्यैवक्षरैकपलक्षिताम् । दिग्देशगामिनो मुद्रां गाङ्गस्य पयसो ददौ ॥४१७॥

तन्मुद्राङ्कं पदः पीत्वा गाङ्गमयापि निर्मलम् । चित्ते प्रवर्धते तापो भूषणामभिमानीनाम् ॥४१८॥

स्वदेशगमनामुद्रां सैन्यस्याप्रमुखेन सः । ददौ निशायामेकाकी निर्वयौ कटकान्तरात् ॥४१९॥

मण्डलेषु नरेन्द्राणां पयोवामाभिवार्धमा । गौडराजाश्वयं गुप्तं जयन्ताख्येन भूभुजा ॥४२०॥

420

पवित्रेश क्रमेणाथ नगरे पीण्डवर्धनम् । वसिमन्सौराज्वरम्याभिः प्रीतः गौरविभूतिभिः ॥४२१॥

३९३. ¹) A, ललितापीड. ३९४. ¹) A, दूर. ४००. ¹) Thus A, B G; A, वस्तुराय. ४११. ¹) Thus A₂; A₁ स्वा प्यवर्तन्त. ४११. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ "प्रह्लापो सः—") Thus corr. by A₂ from A₁ कृष्ण (?). ४२१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ तस्मिन् and श्रीणि.

- लास्यं स हृद्यमपि शरकार्ति केचनिकेसम् । भरतानुगमालक्ष्यनृत्तगीतादिशास्त्रवित् ॥४२२॥
 ततो देवगृहहारशिखामध्यास्य स क्षणम् । ..... ॥४२३॥
 तेजोविशेषचक्रितैर्जैः परितृप्तान्तिकम् । नर्तकी कम्पला नाम कान्तिमन्तं ददर्श तम् ॥४२४॥
 435 असामान्याकृतैः पुंसः सा ददर्श सविस्मया । अंसपृष्ठेयं धावन्तं करं तस्यान्तरान्तरा ॥४२५॥
 अविन्तवचसो गृहं चरन्नेव भवेज्ज्वलम् । राजा वा राजपुत्रो वा लोकोत्तरकुलोद्भवः ॥४२६॥
 पर्वं प्रसीदुमभ्यासः पृष्ठस्थाः पर्णमीटिकाः । अंसपृष्ठेन येनाये तस्यपाणिः प्रतिक्षणम् ॥४२७॥
 लोलभ्रोत्रपुटो महोत्कम्पुपापातात्ययोपि द्विपः सिरोऽस्त्यपि पृष्ठः करिकुले व्यावृत्त्य विभेक्षिता ।
 मेघौघमुक्तशमेप्यस्मान्नवद्वन्द्वीर्णस्वरो बर्हिणश्चेष्टानां विरेमेव हेतुविगमेप्यभ्यासदीर्घा स्थिताः ॥४२८॥
 इत्यन्मथिन्तवन्ती सा कृत्वा संक्रान्तसौवहम् । सखीमभिन्नदृक्तां विसर्ज्य तदन्तिकम् ॥४२९॥
 430 श्राव्यसृष्टं गते पाणी पूगस्वच्छांस्तथापितान् । वनलोक्षिपञ्जयापीडः परिवृत्त्य ददर्श ताम् ॥४३०॥
 भूसंज्ञयासि कस्य त्वं पुटया इति सुभुजः । ददस्यां वीटिकास्तस्या वृत्तान्तमुपलब्धवान् ॥४३१॥
 तथा जनिताक्षिण्यस्तैस्तैर्मधुरभाषितैः । सख्याः समाप्रनृत्ताया निन्ये सं वसन्ति शनैः ॥४३२॥
 अघाम्यपेशलालाया तथा न सा विलासिनी । उपावरत्नपार्ष्णीः सोप्यभूद्विस्मिता यथा ॥४३३॥
 ततः क्षात्राङ्गधवलं संजाते रजनीमुखे । पाणिनालम्ब्य भूपालं शाय्यावेहम् विवेश सा ॥४३४॥
 435 ततः काञ्चनपर्वजुहायी मैरेयमस्या । तयाधितोपि शिथिलं विदधे नाभपराङ्मुखम् ॥४३५॥
 प्रवेशयाधिष्व बृहद्वहस्तां सत्रपां ततः । दीर्घबाहुः समाश्लिष्य स शनैरिवमन्वीत् ॥४३६॥
 न त्वं पद्मपलाशाक्षि न मे इदमहारिणी । किं तु कालानुरोधेयं सापराधं करोति माम् ॥४३७॥
 शसस्तवायं कल्पाणि गुणैः क्रीनोम्यकृत्रिमैः । अकिराज्ज्ञानवृत्तान्ता धुवं कश्चिन्ममेषसि ॥४३८॥
 कार्यशेषमनिष्पाद्य सज्जं मानिनि केचन । अभोगे कृतसंकल्पं सुखानां त्वमनेह माम् ॥४३९॥
 440 तामेवमुक्त्वा पर्वजुं साङ्गुलीयेन पाणिना । बादयच्चित्रं निःश्वस्य श्लोकमेतं पठात् ॥४४०॥
 असमाप्रजिगीषस्य स्त्रीचिन्ता का मनस्विनः । अनाकम्प्य जगत्कृत्स्नं नो संध्यां भजते रविः ॥४४१॥
 श्लोकेनात्मगतं तेन पठितेन महीभुजा । सा कलाकुशलाशासीन्महान्तं कथिवेध तम् ॥४४२॥
 गन्तुकामं च तं प्रातर्नृपं प्रणयिनी बलात् । अर्धयित्वा चिरं कालमवस्थानमवावत ॥४४३॥
 एकदा बन्धितुं संध्यां प्रयातः सरितस्तटम् । विरायातो गृहं तस्या ददर्श भृशविद्रलम् ॥४४४॥
 445 किमेतदिति पृष्ठाय तमूचे सा मुचिदिमता । सिरोऽक्ष्महात्राया निपत्यादिति देहिनः ॥४४५॥
 नरनागाभसंहारः कृतस्तेन दिने दिने । त्वय्यभुवं विरायाते नञ्जयेन समकुला ॥४४६॥
 राजानो राजपुत्रा वा तज्जयेन विद्यविताः । गृहेभ्यो नाव निर्वाप्ति प्रवृत्ते क्षणदाक्षणे ॥४४७॥
 तामिति भुवर्त्ता मुग्धां निषिध्य च विहस्य च । मनीष इव तां रात्रिं जयापीडोत्पनाहवन् ॥४४८॥

४२२. ^१) हृद्य supplied by A₂ in space left by A₁.—^२) A₁ gloss भरतानुगमालक्ष्यनृत्तगीतादिशास्त्रवित् शास्त्रा. ४२३. ^१) Here two padas seem to be wanting. ४२५. ^१) Thus A₁; A₂ 'पृष्ठेय'. ४२७. ^१) A₂ 'नृत्त'—^२) Emended; A 'मुचिद्वि'—^३) A₁ 'पावसा'. ४२८. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'सिंह'. ४३१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'ददस्या'. ४३२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'स्व'. ४३३. ^१) A₁ 'कयवनिष'. ४३४. ^१) Thus A₂; A₁ 'अगविष'. ४३५. ^१) A₁ 'सिंह'. ४३६. ^१) A₂ 'स' 'रजद्व'—^२) Thus A₁; altered by later hand to 'हृद्यम्'. ४३८. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'भुवर्त्ता'.

अपरेयुर्दिवापावे निर्गतो गगरान्तरात् । सिंहाचमनतीक्ष्णव्याघ्रदन्तरोदधः ॥४४९॥
 अदृश्यत ततो दूरादुत्पुलककुलच्छविः । अहससः कृतात्मस्य संपारीव मृगाधिपः ॥४५०॥ 450
 अधवाग्नेयं धाम्नं तमघं मन्धरवागिनम् । रागसिंहो महसिंहं सनाहवत देवता ॥४५१॥
 स्तम्भभूतो व्यातनपदाः कर्णवर्णः प्रदीप्तदृक् । दहस्वपूर्वकावन्तं सगर्जः समुपाह्वयत् ॥४५२॥
 तस्य म्वत्स्थाननविते कफोर्षि पतनः क्षुधा । सिन्धकारी अयापीडो वसः क्षुरिकवागिनम् ॥४५३॥
 शोणितं जम्बगन्धेमसिन्धुरामं विमुञ्चता । एकप्रहारमिधेयं तेषास्त्वज्ज्वल जीवितम् ॥४५४॥
 आमुष्कमप्यपङ्कः स कफोर्षिमघं गोपयन् । पविहस्य वर्तकीवैरम निधिं हृत्पाप पूर्ववत् ॥४५५॥ 455
 प्रमातायां विभावयी भुत्वा सिंहं वसं नृपः । प्रहस्यः कौतुकाद्भुत् अयन्तो निर्वेद्यो स्वयम् ॥४५६॥
 स दृष्टा तं महाकावयेकमदितिसंहतम् । साधयौ निधवाग्नेये महतीरमनामुपन् ॥४५७॥
 तस्य हन्मान्तरात्मन् केनूरं पार्श्वगर्पितम् । श्रीजयापीडनामाहुं दहर्षाव सविस्मयः ॥४५८॥
 स्वात्कुतोष स भूपात इति क्षुब्धति पार्श्वे । अयापीडाममाह्विं पुरमासीद्व्याकुलम् ॥४५९॥
 ततः पीरान्धमृदयैवं अयन्तः क्षितिपोन्नवीत् । महर्षावखरो मूढः कस्मादो मयसंभवः ॥४६०॥ 460
 भूषणे हि अयापीडो राजा भुजबलोर्णितः । केनापि हेतुना धाम्न्येकाक्येय विपन्तरे ॥४६१॥
 राजपुत्रः कल्लट इत्युक्ता कल्याणदेव्यसौ । तस्मै निवमिता दानुं निष्पुत्रेण सता मया ॥४६२॥
 शोन्धेय्येस्त्वयं प्रागस्त्रजाहरणेच्छया । रजद्वीपं प्रतिष्ठासोर्निधावासाहं गृहात् ॥४६३॥
 अस्मिन्नेव पुरे तेन धाम्नं भुवनशासिना । हृषादेनं सगम्येय्यं सोऽसौ हयात्मभीक्षितम् ॥४६४॥
 यावि सप्रत्यवाः पीरा भूपतेः सत्यवादिनः । अग्निय्य कर्मलावासावर्तिनं तं म्वयेदवन् ॥४६५॥ 465
 सामात्यान्मःपुरोभ्येव प्रव्रजेन प्रसाद्य तम् । ततः स्वयेदम नृपतिर्निगाव विहितोत्सवः ॥४६६॥
 कल्याणदेव्यास्तेनाय कल्याणानिनिवेशिना । राजलब्ध्या स्वपास्तया इव सोऽजिपदस्करम् ॥४६७॥
 स्वपादिनापि सामर्थ्यं तव शक्तिं प्रकाशयन् । पञ्च गौडापिपाच्छित्वा धनुरं तदपीचरन् ॥४६८॥
 मगशेषं प्रभुत्वकं सैम्बं संवाहयन्निवतः । मित्रशार्मात्मजो देवशार्मात्पुत्रमायवी ॥४६९॥
 निजवेशं प्रति ततः स प्रतस्ये तद्वर्तितः । अने जयविजं कुर्वन्प्रायेण हलोचने ॥४७०॥ 470
 सिंहासनं जितादायी कन्धकुञ्जमसीमुजः । स राज्यकमुदं राजा गहारोदारवैद्यः ॥४७१॥
 तस्मिन्प्रविष्टे स्वभुवं स्फूर्जदूर्जितविक्रमे । सैन्धैः सनं समित्त्वज्जेर्जज्जो योऽनुं निनिर्वयी ॥४७२॥
 भुच्छलेवाभिपे घाने तेन साधं हृदादयः । अयापीडस्य संपातः ह्रवहनि दिगन्वभूत् ॥४७३॥
 अनुरक्तपन्नो राजा अज्जरायमासादिष्णुभिः । कुपि क्षोन्धीवमनोमूढाभ्यादधिकमण्डलैः ॥४७४॥
 श्रीदेवो घामवन्ध्यातः प्राप्नो घाम्नैः सनं पुषि । कोष अज्ज इति धाम्न्येयोधाम्न्यपङ्क सर्वतः ॥४७५॥ 475
 नृण्याते स्वर्णमृत्तारास्त्रिबन्तं घाति तस्य ते । रणमध्ये हयाकब्धं तं दूरात्समदर्शयन् ॥४७६॥

४५१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'सिंह'. ४५२. ²) Thus corr. by A₂ from A₁ 'कन्ध'. ४५३. ³) A₂ gloss सखिदु. ४५४. ⁴) A₂ gloss दृष्टान्तोचय. ४५५. ⁵) A₂ gloss सविवासा. ४५६. ⁶) A₂ gloss प्रहस्यं कथासम्बन्धं स्मारयति घनलोचनिति. ४५७. ⁷) A₂ gloss कनकसर्वतीक्ष्णकन्धेयवी च. ४५९. ⁸) Thus A₂; A₁ 'शरी'. ४५९. ⁹) Thus A₂; A₁ 'लोम्बिष्यमनो'.

- धनवन्धोपवीर्यं स सिन्ध्याश्चान्नं सदायने । सोयं हनो मया अज्ज इत्यमोक्षिकीयोनदन् ॥४७७॥
 माहायकाय राक्षोर्धं कासीस्तुक्कार्थितास्यः । म्हापुर्णसन्त्वा अज्जस्य प्रतिहायावयौ वधम् ॥४७८॥
 अदमत्तवर्णमीमास्वं मुमुक्षुं पतितं दधात् । विरोहमानं मेदिन्यां अज्जं स्वक्का वपुर्निजाः ॥४७९॥
 480 स सनर्थादितापातविन्तासततदुःस्थितः । दोषाभिनेनं राजदेन विभिर्धैर्व्यंजुजत ॥४८०॥
 न्यासापहराहमिकां वेष्टकां कामिवन्धनात् । दोषाकोपनतां राजामस्थिरा एव संपदः ॥४८१॥
 हनो अउञ्जे अयापीडः पत्तापृत्त निनां भिवन् । जयाह दोणा भूभारं कृत्वेव च सतां मनः ॥४८२॥
 मयेवे वध कल्पाणं स विरोपिषाधुवः । देशे कल्याणपुरकृत्तव कल्याणदेव्यभूत् ॥४८३॥
 राजा मन्हाजपुरकृत्तके विमुलेकेशवन् । कमला सां स्वनाम्नापि कमलाकर्मं पुंरं व्यधात् ॥४८४॥
 485 महामतीहारपीडाभितारं प्रतिपद्य सः । कल्याणदेवीदासिन्ध्यादकरीवधिकोजनिम् ॥४८५॥
 उत्पत्तिभूमी देशोस्मिन्बूरदूरतिरोरिषा । कश्यपेन वितस्तेष तेन विषाद्यतारिषा ॥४८६॥
 चमोमुक्षौचमिन्धेव कस्मिन्विहदने स्फुटम् । सर्वज्ञानान्दरवके सर्वान्पिषाभिकोपिनः ॥४८७॥
 देशान्तरादागम्यं व्याचक्षाणान्क्षमापतिः । प्रायतैवत विच्छिन्नं महाभाण्यं स्वमण्डले ॥४८८॥
 क्षीराभिषाण्यंविषयोषाधायास्तंभृतभुतः । दुषेः सह वयौ वृद्धि स अयापीडपण्डितः ॥४८९॥
 490 भूमेरालम्बना स्पर्शौ चक्षुषे न स कस्वचित् । आत्मनस्तु दुषेः स्पर्शौ भुङ्क्षीर्यदमन्वत ॥४९०॥
 तावत्पण्डितस्तन्मन्त्रं भूतजगन्धारापि पया । तैस्तैर्दोषैर्न तु म्लानि कालान्तरवधावयौ ॥४९१॥
 नृपती विहदायने राजसामुख्यकाङ्क्षिभिः । गृहा बभूवुर्भित्तुषां व्याप्ताः सेवानैर्मृष्टैः ॥४९२॥
 समपदीक्षया राजा सोमिष्य निखिलान्बुभान् । विहङ्गमिषमभवद्यथायन्नृपमण्डले ॥४९३॥
 अभ्यसो मन्त्रशास्त्रायां भुक्तदन्तस्य मन्त्रिणः । विहङ्गया यक्षिंयाक्यस्तेन स्वीकृत्य वर्धितः ॥४९४॥
 495 विहानीनारलक्षणे मन्त्र्यहं कृतचेतनः । भद्रोभुदुर्द्वन्द्वस्तस्य भूमिभर्तुः समापतिः ॥४९५॥
 स दामोदरमुखाक्यं कुङ्किनीमतकारिणम् । कविं कविं बलिस्त्रिषु पुषे धीसविषं व्यधात् ॥४९६॥
 मनोरथः शङ्कुदन्तश्चटकः संधिमांस्तथा । बभूवुः कवयस्तस्य वामनाथाय मन्त्रिणः ॥४९७॥
 स त्वयै पवित्राद्यायां लक्षयबुद्धयं रवेः । देशे धर्मोत्तराचार्यं प्रविष्टं साधमन्वत ॥४९८॥
 सचेताः संस्तवग्यकविचकृत्यो बभूव सः । भावानां भुज्यमानानामास्वादान्तरविवृषुः ॥४९९॥
 500 अपश्यन्निर्माहात्म्यान्माध्वान्वातुविचिकिभिः । किं ज्ञेयमज्ञानदन्त्यमपैरन्धैरिदोक्षभिः ॥५००॥

४७८. ') A₂ indicates by asterisks and the marginal note मण्डले: साहायकाय, a different reading, in which this verse followed after verse 474.—') Thus A₁, A₂, हितायानः. ४७९. ') Thus A₁; A₂ 'सौरीष'. ४८०. ') Thus A₂; A₁ 'दोषाभिनेन'. ४८१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'वधम्'. ४८२. ') A₂ gloss मन्त्रो हनि मायम्.—') Doubtful: thus A₁; A₂ 'वितस्ते'; A₂ 'मन्त्रकेशवम्'.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'दधात्'.—') A₂ gloss कलमुद्र. ४८३. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'विद्राधि'. Cf. महाप्रसीधारपीडा iv. 142.—') Thus A₁; A₂ 'देश' and 'जगत्'. ४८४. ') Thus (CR Edd.; A 'हित'. ४८५. ') बहामा supplied by A₂ in space left by A₁. ४८६. ') A₂ gloss प्रापय.—') Thus A₂; A₁ 'व्यधात्'. ४८७. ') A₂ gloss क्षीरसाविः. ४८८. ') Thus corr. by A₁ from 'राज्य'. ४८९. ') Thus corr. by later hand from A₁ 'चाक्य'. ४९०. ') A₂ gloss गरीद्वन्द्व आनन्दुरिक. ४९१. ') A₂ 'कारयन्'.—') A₂ gloss भुक्त. ४९२. ') Thus A₂; A₁ 'स्वमण्डले'.—') Thus according to marginal note of A₂ देश धर्मोत्तराचार्यसिन्ध्यावयौ; A₂ देश धर्मोत्तराचार्य. ५००. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'रन्ध्रैरि'.

आकडस्य विना कृतानुमरणोद्योषविधातिङ्गनं पुण्येभुवद्वयानमुत्पन्नमहामोहपुत्रस्तुतेः ।
 वीतासोरचनसाम्बतबलमोदय चारुम्बेद्वाद्यानां ह्रमयः स्वभावमहिमा विधेयस्तस्मादृष्टः ॥५०१॥
 मन्त्रधिक्रमयोस्तस्य द्वयोर्द्वेणयोरिव । एकैव विन्विता मूर्तिः सङ्कल्पगुणां चयी ॥५०२॥
 आंक्षुर्बन्धगुणमात्रां लङ्क्रेन्द्रात्पञ्च राक्षसान् । तेनानयेति जगदे दूरो जातु पुरः स्थितः ॥५०३॥
 सांघिविपदिकां सोष गच्छन्पोतावनुतोन्मुषी । प्राप पारं तिमिप्रासं तिमिमुत्पाटय विग्नतः ॥५०४॥
 प्रियमर्त्यो रम्भमक्षया नृपाज्ञातेजदाविनम् । स्वदेशमनवयसै रक्तोभिस्तं विभीषणः ॥५०५॥ 505
 दूर्तं विनैः पूरयित्वा सतोगार्धं च राक्षसैः । चक्रे अयपुरं कोटं विविष्टपत्नं नृपः ॥५०६॥
 सुहृन्वचं महारक्षसं विहारं च विभाव सः । मगरान्मज्जयादिर्घो पुण्यकर्म स विर्ममे ॥५०७॥
 तस्युरे चतुरास्मा च शेषशायी च केशवः । विष्णुलोकस्थितिं त्यक्त्वा भुवं बभ्राति संविभिमं ॥५०८॥
 अन्वत्कर्मन्तरे किंचित्कारयित्वा स राक्षसान् । प्वधात्कारुमिरेवाभ्य इति शंसन्ति केचन ॥५०९॥
 स हि स्वप्ने जलान्तर्गते कुक्षं दारवतीमिति । वक्कः कंसारिणा चक्रे विनिर्माणं तथाविधम् ॥५१०॥ 510
 श्रीदारवत्यधिष्ठानं बाह्यं कोटं तथा कसी । अभ्यन्तरं अयपुरं ब्रूयाद्यस्थितो जनः ॥५११॥
 मन्त्री पञ्चमहाशब्दमाजयं जगतीभुजः । तस्मिञ्जयपुरे कोटि जयदत्तो व्यधाभ्यन्तम् ॥५१२॥
 राजभक्तुः प्रमोदस्य आमाता मधुराचनेः । आचाभिधो व्यरचयच्छुचिराचेश्वरं हरम् ॥५१३॥
 पुनः संभृतसामन्थो दिग्गजाय विनिर्घयी । बलैर्जलधियेताद्रीन्द्रावचलनमुहिपैः ॥५१४॥
 संप्रविष्टाभि पूर्वाग्निमंविधिज्ञा हिमाचले । भगीरथस्य गङ्गे च रेजे तस्यानुगा चतुः ॥५१५॥ 515
 सार्धं प्रवृष्टैश्चण्डालैरटमः कटकाद्बहिः । तस्यासन्ध्यामिका रात्रौ मुमुन्निप्रमुखा नृपाः ॥५१६॥
 नामाभ्यक्षिन्वादिदस्य इति प्रथवापचक्षुः । पूर्वाशां विनयादित्यपुरेणात्कृतां व्यधात् ॥५१७॥
 अत्युत्सेकेन महतां साहसार्धवसाधिनान् । श्रीराटोहति संवेहं महतामपि भूभृताम् ॥५१८॥
 भीमसेनाभिधानस्य स दुर्गं पूर्वदिक्पतेः । निःशब्दो व्रतितिः सार्धं व्रतितिक्री विधेय यत् ॥५१९॥
 तं रन्धान्बोधिं तत्र परिहृत्य विरस्थितः । भाता अजस्य सिद्धाक्षो गत्वा राक्षे न्यवेदयत् ॥५२०॥ 520
 भूपतिं भीमसेनोद्य राजाकस्माद्बन्ध तम् । ननुपाजगरो भीममिव भीमपराक्रमम् ॥५२१॥
 तस्मिन्वीरे तथा बडे धुवं पुरुषकारिणाम् । वीरवहेविना जाने हैवेनोन्नमितं शिरः ॥५२२॥
 अयापीडस्त्वसंमूढो व्यसनेत्यतिहादणे । तांस्तान्संविन्त्यन्नासीदुपायानुबोयोमुखः ॥५२३॥
 अत्रान्तरे वरपतेः पौराणामतिदुस्तरा । तूतामयकृता व्यापदुहपद्यत मण्डले ॥५२४॥

५०१. ^१) A, note in margin: आकडस्थेस्मादित्येति चण्डस्त्रोमहबालपुत्रः अनुलीपीमलमातिङ्गनमित्यपि पाठो रम्भः. ५०३. ^१) The original reading of A, अनुर्विच, has been corrected into आंक्षुर्बन्ध by a later hand, probably A₂; A₂ explains the latter reading by the gloss विष्णुनामपि आहारांक्षुर्बन्धं आंक्षुर्बन्धः. A₂ gives the interlinear note अनुर्विचगुणानिचम्बाराय, and explains this reading in margin: दूतः किं कुर्वन् आहारां राजसम्पत्तिर्मां विष्णुनां निष्कन्मां अनुर्विचं न विरचयन् मानवमात्रा-विश्वदेवः—^२) Thus corr. by A₂ from A₁ लङ्क्रेन्द्रात्पञ्च. ५०४. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ महकः. ५०७. ^१) दूतः supplied by A₂ in space left by A₁; found also in G R; C पु. ५११. ^१) Thus A R G; C राक्षसः—^२) A gloss अनुर्विचोदय इति भाषया. ५१३. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ मधुरा. ५१५. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ वि. ५१६. ^१) Thus A₂; A₁ सहसा.—^२) Thus corr. by A₂ from A₁ सहसाभ्यवसाधिनान्; A₂ gloss साहसेन हिताहितान्यपेक्षेन कर्म-या अभ्यवसायो येषां. ५१९. ^१) Thus A₂; A₁ वृषते. ५२१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ पतिर्भीम. ५२४. ^१) A₂ gloss उन्मुन्नि रक्तवर्णः विरकाकृतिरिहस्तः सन्ध्याः च स्वधि शेषविशेषः तूतामयः कौतूहलं इति पठितः.

अथस्यावेदकालं प्रविताः शुचिर्बभूवुः । आश्रान्तःकरणैः श्लोकाः स्वर्गन्तेषां चरिभिः ॥५५०॥

550

तथा तदिमंस्थितं मानी देवशर्मैव मन्त्रिषु । विस्तवन्स्यामिसंज्ञानमविशं पर्यतप्यत ॥५५१॥

भर्तुः स्वदेवस्यागेनं स हिनं कर्तुमुद्यतः । दूतैररमुडेभ्योः शिववाग्भिः प्रलीमनम् ॥५५२॥

अयापीडभिषा साकं राज्यं कदमीरमण्डले । हास्यामि तुभ्यमित्यस्य दूतैः स आविरोभवत् ॥५५३॥

प्राप्तेषु प्रतिदूतेषु पूर्णायामय संक्षिदि । गृहीतकटको मन्त्री नेपालविषयं वयौ ॥५५४॥

स कालगण्डिकासिन्धोरवापि कटकं तटे । स्थापयित्वा परं पारं वयौ मितपरिच्छदः ॥५५५॥

555

सामन्तैरपमायातैस्त्वां सभां संप्रवेशितम् । सत्कृत्यारमुडिः प्रहं स्ववेशयत् विष्टरे ॥५५६॥

अध्वभान्त इति क्षिप्रं प्रतिमुक्तः क्षमाभुजा । तद्विष्टरोपचारस्तानिनायावस्ये दिनम् ॥५५७॥

स चारमुडिभूभुष पीतकोशीं परस्परम् । आसनां निर्जनेभ्येषुः कर्त्तव्यकृतनिधौ ॥५५८॥

नृपमूषेय सचिवो अयापीडाभितं धनम् । अस्ति सैन्ये तदामानां तस्य वा विहितं च तत् ॥५५९॥

दानेन भविता मोक्षस्त्वेषुक्ता विमोहयत् । तस्मात्तं प्रमुनिष्ठाभिः क्व बद्धं स्वस्थमित्यवह ॥५६०॥

560

अत एव मया सैन्यं संहरं न प्रवेशितम् । वदेतन्माधवाः शङ्कया न बन्धुं न्यासधारिणः ॥५६१॥

तस्मादेकैकमाहूय तेषु बदेषु सैनिकाः । कोपमज्ञातवृद्धा न वास्यान्ति विषक्षयः ॥५६२॥

एवं विमोहिनास्तस्मात्प्राप्तोनुहां स लम्भवान् । बद्धस्य पयवौ पार्थे अयापीडमहीभुजः ॥५६३॥

तदालोकनजं शोकं गोपवन्धैर्वेद्यावरः । गृहं तन्निर्जनं कृत्वा क्षिप्रं पण्डितं नृपम् ॥५६४॥

अपि स्वया निजं तेजो मिषिभूतं न शारितम् । तस्मिन्नि क्षति सिध्यन्ति साहसालेख्यकल्पनाः ॥५६५॥

565

स तं बभामे निःशस्त्रो मन्त्रिजैवं व्यवस्थितः । अजुतं कर्म किं कुर्वी धियमाणेन तेनवा ॥५६६॥

मन्त्री तमूचे तेजशेज्ञाजत्र निवृत्तं तव । जानीहि तत्क्षणेनैव लङ्कितं विषदर्शनम् ॥५६७॥

अपि वातायनादस्ताप्यतिस्त्वा निद्रयाम्पसि । पारं गन्तुं समर्थोऽसि सैन्यं क्षयं निजं तव ॥५६८॥

राजा जगद तं नास्मात्पत्यितोऽस्मीत्यनेम्यसः । विना हृतिं हृतिश्चाथ दूरपाताद्विहीयते ॥५६९॥

तस्मात्तावमुपायो न च माम विमानितः । बहु मन्ये तनुत्यागमनिर्मन्थापकारिणम् ॥५७०॥

570

ततो निधित्थ सोमात्यस्तमवादीन्महीपते । बहिः केनाप्युपायेन बहेत्स्यं मालिकाहवम् ॥५७१॥

प्रविश्यैकाकिनैवाथ ब्रह्मणः संभृतो मया । हरिदुस्तरणोपायः सोनुदेवोप्यशङ्कितम् ॥५७२॥

भुत्सेति निर्गतो गत्वा पायुशालनवेष्टम सः । सविलम्बं बहिर्वेली गडुक्तामत्यवाहयत् ॥५७३॥

पकाकी संप्रविष्टोऽयं ददौ च्युतं क्षिती । विषयं गलमुद्ग्रह्य वृद्धया चेतवीरया ॥५७४॥

५५०. ') A, gloss वन्धवैद्यवनि. ५५१. ') Thus corr. by later hand from A, 'नित्यतो. ५५२. ') न supplied by A, —') Emended; A, 'चारमुडैचक. changed by later hand to 'गृहचक्र.—') Thus corr. by later hand from A, 'मन्त्रिनीमनम्. ५५३. ') Thus corr. by A, from A, 'है. ५५४. ') Thus A,; A, सतिक्षिपः. ५५५. ') A, gloss पीतकोशी कुलश्रीहिकाविरच्यः; to श्रीहिका? A, adds the note क्षयय. ५५६. ') Thus corr. by A, from A, बहि तन्म्; A, gloss एतन्माधवाः संहरसैन्यमाधवाः इत्यर्थः.—') Thus corr. by A, from A, बन्धु. ५५७. ') Thus A,; A, प्राक्षोप्याशां; R G follow A, ५५८. ') Thus corr. by A, from A, वरुण. ५५९. ') Thus corr. by A, from A, इति.—') Thus corr. by later hand from A, वृहत्स्यं; A, gloss बहिः वनवेष्टवर्ध.—') A, gloss पयवौ पार्थकाहवमिर्त्यर्थः. ५६०. ') Thus corr. by A, from A, पार्.—') A, gloss पयवौ पार्थकाहवमिर्त्यर्थः. ५६१. ') Thus corr. by A, from A, पार्.—') A, gloss पयवौ पार्थकाहवमिर्त्यर्थः.

- 575 संयो व्यापादिततनुः श्वासापूरितविषहः । अमेयोहं तव हृतिर्मानसं तरापयाम् ॥५७६॥
 आरुदुर्लभं बन्धाय स्वोर्ध्वोऽष्ठीषपट्टिका । बद्धा मया तां प्रविश्य सिगमेव पताम्भसि ॥५७६॥
 नखनिर्मिषग्राशाकलिलिनामिति संविदम् । दृष्ट्वा श्वावाचयत्कण्ठनिबद्धानुपकपलने ॥५७७॥ तिलकम् ॥
 बिस्मयबोधोः पथात्पूर्वं स सरितस्ततः । प्रवाहे पतितो राजा परं पारे समासहत् ॥५७८॥
 प्राप्तसैन्यः प्रविष्टवाय क्षणेनैव विनाय सः । तमशेषं समुपातं नेपालविषयं शयम् ॥५७९॥
- 580 रक्षिणीपि न यावत्तमानम्बन्धनाप्युतम् । तावदेव कथाशेषं विषयं तं चकार सः ॥५८०॥
 नृत्सत्कवन्धः स्वर्गशीमुकस्रन्मूर्धपोषवान् । भूपतेर्बन्धनाग्नौक्षे बभूव समरोत्सवः ॥५८१॥
 दाबन्तलोत्पन्नमुद्यो गिरयो निदाघे वधैव दूरमितरे परिवर्जनीयाः ।
 तथैव संभवति सान्द्रहिमद्रवार्धभिन्नं तुषारशिलरी नितरां निवेद्यः ॥५८२॥
 अज्जारीनां क्षणं यद्य जन्म स्वामिदुःखमभूत् । तथैव मन्त्रिणभिन्नं कृतितो देवदार्मणः ॥५८३॥
 नामूचि सदृशः सतुः स पितुर्मित्रदार्मणः । तमोमयो भास्वरस्यं भानोरिव शनैश्चरः ॥५८४॥
- 585 रक्षारक्षोपमे तस्मिन्सन्निवेशस्तमुपागते । पात्रामपि भियं मेने नृपतिर्हरितामिव ॥५८५॥
 तस्य द्विग्विजयस्यान्ते मानस्तानिर्धिनिर्ययो । मानसात्पृथिवीभर्तुर्मानसोपक्रिया पुनः ॥५८६॥
 बिन्नं जितवत्तत्सव स्त्रीराज्ये मण्डलं महत् । इन्द्रियपामविजयं बहमन्वन्त भूभुजः ॥५८७॥
 कर्णश्रीपटमाध्व स्त्रीराज्याज्जितितादुतम् । धर्माधिकरणाख्यं च कर्मस्थानं विनिर्ममे ॥५८८॥
 हितोयं चलगञ्जाख्यं कर्मस्थानमपि व्यपात् । उपयुक्तं पयाणेषु गच्छे दूरस्थिते निजे ॥५८९॥
- 590 किमन्यस्तनुजावातनिवासिन्या जवभिवः । चत्वारोऽमुषधोभूषन्मितासमगिरिर्दणः ॥५९०॥
 पुनः प्रविश्य कश्मीरान्स भूपैः परिवारितः । विराव बुभुजे राजा विजयोपार्जितं भिवम् ॥५९१॥
 तं कदाचित्पुत्रं स्वमे सर्वाद्यामिजयोरजितम् । पुमान्दिव्याकृतिः कोपि व्याजहार कृताञ्जलिः ॥५९२॥
 छलं स्वक्षिप्ये राजन्वसवस्मि सबाधवः । नागेन्द्रोऽहं महापद्मनामा त्वां शरणं भितः ॥५९३॥
 द्राविडो मान्त्रिकः कथिन्मामितो नेपुमुषतः । जलाकाङ्क्षिणि विषेन विकेतुं मरमण्डले ॥५९४॥
- 595 तस्माद्येत्पासि मां तत्तं स्वर्गपातुख्यं गिरिम् । स्वदेशे दशैविष्यामि स्फीतोपकृतिकारिणः ॥५९५॥
 राजा स्वमे निशाम्येति दिक्षु समिदितैधरैः । कुतोपि प्राप्तमानीय तं पश्यच्च विकीर्षितम् ॥५९६॥
 दत्तामयः स नागोक्तं यथावत्सर्वमुक्तवान् । सविस्मयेन भूमत्रां स्वयं भूयोऽप्यृच्छत् ॥५९७॥
 भूरियोजनविस्तीर्णोस्सरसोऽभ्यन्तरारव्या । नागः प्रभावोत्कृष्टः स निष्कटुं शक्यते कथम् ॥५९८॥
 स तं व्यजिज्ञापद्मजघचिन्त्वा मन्त्रशक्तयः । ताधेहिर्दक्षसि क्षिप्रमेत्याधर्षं विलोक्यताम् ॥५९९॥
- 600 अद्यानुगम्यमानः स राजा प्राप्तः सरोन्तिकम् । अभिमन्यवोऽज्जितैर्बाणैर्दृष्टाशोषयज्जलम् ॥६००॥

५७६. ^१) A, gloss सद्यो व्यापादिततनुर्विषाहं पताम्भसीत्यन्ता शिवा गतः कृते नखनिर्मिषस्वशरीरकं नखिता तेन कृतक्षेप
 मन्त्रिणैश्च दक्षीयकण्ठनिबद्धे वक्षस्तण्डे. —^२) A, gloss अत एव हृतिवदिष्यार्थः. —^३) A, originally हृतेर्मा; to this reading refers
 the gloss of A₂. दुतेः सकाशावन्धनेद्याहनिष्यार्थः. On altering the reading to हृतिर्मा, A₂ has struck out the first gloss
 and added a fresh one: अहमेद्यो हृतिरस्मि. —^४) A, gloss मां हृतिरूपं. ५७६. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'कव-
 द्बन्धाय.' —^२) A, gloss उन्मूर्धपोषिका वेदनाद्यान्मृदवपट्टिकात्. ५८३. ^१) Thus corr. by later hand from A, अन्.
 ५८४. ^१) Thus A H G; C नाभुविदृष्टम्. —^२) Thus A₁; A₂ भास्वरस्य. ५९६. ^१) Thus A₁; A₂ 'प्रविषेच्छ'.

राजापवचनतः पङ्के लुप्तं मानुषाननम् । वितस्तिहेहवमुरणं भूरिहस्वोरपाश्वितम् ॥६०१॥
 मन्त्रसंकोचितं राजनृणांमममिति हुवन् । मा वहीरिति भूयेन कोमिधावं न्यभिष्वत् ॥६०२॥
 नृणं राजाज्ञाया तेन मन्त्रवीर्येण संघते । सरोमुत्थानवत्सं तत्पुनर्वाप्तदिवन्तरम् ॥६०३॥
 श्राविष्टं हविणं हत्वा विसृज्याचिन्त्यववृषः । दद्याद्याद्यावत्सौ नागः कथं स्वर्णाकर्तृगिरिम् ॥६०४॥
 ध्यायन्त्येव तं स्वमे ततः शोषाच पद्मगः । केनोपकारेण गिरिः स्वर्णसूतव दह्यते ॥६०५॥ 605
 स्वदेशोऽयं विदेशोऽयमिति बुद्धेः प्रवर्तकः । अन्वयव्यतिरेकाभ्यां स्थित्यभ्यासः शरीरिणाम् ॥६०६॥
 शरणं त्वामहमगमयमानमवाप्तुनः । शरण्येन सता तप्तु भवतीव प्रदक्षितम् ॥६०७॥
 उदन्मानिव योक्षोभ्यो ज्ञायते संभितैः प्रभुः । का ह्रीस्तोत्रेणा सोमैर्यसिचामभेमिभूयते ॥६०८॥
 वाभिरन्यामिभुतामिरीक्षितस्त्वानुमक्षमः । तासां केनाभिमानेन स्त्रीणां ह्रस्वाम्यहं मुञ्चम् ॥६०९॥
 विकारवर्णधर्माणो व्यामुहस्य भवाम ते । विदम्यमानाः क्रीडायै ते वयं शकृता इव ॥६१०॥ 610
 अथ वा भीमदाशानामपेक्षापूर्वकारिणाम् । यत्किंचनविधावित्त्वं प्राधिवानां किमनुतम् ॥६११॥
 मन्वन्ते क्षमाभुजः क्रीडामुसतानां विमानानाम् । यावज्जीवं तु सद्याहं मरणं तां विहासि ते ॥६१२॥
 उपेक्ष्यपक्षे भूपानां मानः स्वार्थस्य सिद्धये । स तु प्राणानुपेक्ष्यापि प्राज्ञपक्षे भवत्येवाम् ॥६१३॥
 महतो वेवमन्वन्ते घटन्ते च विमानितैः । मनःस्वरूपाभिज्ञत्वं तेषां केनानुमीयते ॥६१४॥
 भवन्त इव तत्रापि न वयं व्यर्थदर्शनाः । तावधातुरसस्वन्दी दह्यते तद्विरिस्तव ॥६१५॥ 615
 हन्तुञ्जा संविदं तस्मै स्वम एव स तां ददौ । यथा प्रबुद्धः प्रभूये प्राप ताकाकर्तृगिरिम् ॥६१६॥
 स तस्मात्प्रमाराज्यस्थापनामक्रुष्य निर्मेमे । शानं वीभारंकोटीनामेकोनं स्वाभिधाकृतम् ॥६१७॥
 पूर्णे कोटिशतं कुयोऽयः स मां निर्जयेदिति । रपेमज्ञाय भूपानां समर्थं स्थापयवृषः ॥६१८॥
 समस्या इव स क्षमामुत्सावशेषैर्विचेष्टितैः । विक्षेप तुल्यानिर्माणकुण्डत्वावेति भूभूताम् ॥६१९॥
 अथाकस्मान्महीपालः प्रजाभाग्यविपर्ययैः । त्यक्त्वा पैतामहं मार्गं यवी पित्र्येण सोध्वना ॥६२०॥ 620
 किं दिग्गयादिभिः क्रैष्टैः स्वदेशादह्यतां धनम् । ह्रस्वार्थमानः कावस्यैः स्वमण्डलमदण्डयत् ॥६२१॥
 शिवदासादिभिर्तुषैर्धनस्थानाधिकारेभिः । प्रविर्धितविलेच्छः सोमूहोमवद्यं बहः ॥६२२॥
 काश्मीरिकाणामुत्पथं निजान्नाम्नवधायकम् । कायस्थवक्त्रमेक्षित्वं ततः प्रमृति भूभूताम् ॥६२३॥
 मन्त्रस्तस्य महीभर्तुर्वोभूतासंनृपमहे । वास्तव्यबन्धविन्तायां स एव स्थैर्यमावयौ ॥६२४॥
 यत्सतां प्रशमाधावि पापस्योपदिदेश तत् । जयापीडस्य पाण्डित्यं प्रजापीडनशौण्डताम् ॥६२५॥ 625
 स सौदास इवानेकलोकमागणशरकृत् । अस्तुत्यह्वस्वसौहित्यं स्वमेपि न समाययौ ॥६२६॥
 कुर्मः कित्त्विषमेतदेव ददये कृत्वेति कौतूहलात्स्वेरिष्यः सितिपाद्यं विषयचलतां कौर्वै च कुर्वुः सङ्गत् ।
 पापाक्तान्तयिषो भवन्त्यथ तथां नान्यथास्तृशान्योपि ता दूयन्ते न च ते यथा स्वपितरौ व्रज्योपि शान्तवचाः ॥६२७॥

६०२. ¹) Emended; A सोमप्राय. ६०३. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, जाये. ६०६. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, भूयते. ६१०. ¹) A, वेदकाय. ६१२. ¹) Thus corr. by later hand from A₁, विनामिन्. ६१३. ¹) A₂ gloss व्याव. ६१७. ¹) Thus A₁; A, सीमा. ६२२. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, कायस्यैः. ६२३. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, कायस्यैः. ६२७. ¹) Thus A₂; A, यथा.

- लोभाभासात्तथा कौर्व स यवौ वत्सरवचम् । सह कार्पकमायेन यथाहारीष्यरत्नकम् ॥६२८॥
 तुम्भस्वभक्तधीर्भूतस्त्वन्विततवप्रशम् । सर्वस्वहारिणो भेने कायस्थान्धितकारिणः ॥६२९॥
 सामुद्रास्तिवयो नृपाश्च वरुणा एके इतार्धम्मलः स्वस्मादेव कणान्धनस्य जहतो आनन्ति ये दातृताम् ।
 650 सर्वस्मात्सुदुर्गुणित्वादिभूतो लेष्टान्किलान्धेपि ये दुष्कायस्थकुलस्य हन्त कलयन्त्यन्तार्हिताधाविताम् ॥६३०॥
 सर्वकालं ब्राह्मणामामहो धैर्यमकुण्ठितम् । निक्षिप्तस्य बभ्रुवर्णे तस्यापि परिपन्थिनः ॥६३१॥
 देशान्तरं प्रयातेभ्यो ये शेषास्ते ध्वरंसिपुः । विक्रोशन्तो न मरणादरणाच्चापि पार्थिवः ॥६३२॥
 विप्राणां शतमेकोनमेकाहेन विपद्यते । विवेचयेतदित्यूचे कौर्वोक्तान्तोय पार्थिवः ॥६३३॥
 विपर्यस्तचरित्स्य तस्यै कूरस्य भूपतेः । एवं स्तुतिविपर्योसः काव्येष्वपि नृपैः कृतः ॥६३४॥
 635 नितान्तं कृतकृत्यस्य गुणवृद्धिर्बिधाविनः । श्रीजयापीडदेवस्य पाणिनेश्च किमन्तरम् ॥६३५॥
 भाष्यव्याख्याक्षणे कौर्वैर्धैर्यक्षणादहौः कृतः । कोव तस्य विपर्योसो नृपैरेव प्रवर्तितः ॥६३६॥
 कृतविशेषसर्वस्य भूतविद्याविधाविनः । श्रीजयापीडदेवस्य पाणिनेश्च किमन्तरम् ॥६३७॥
 मूलमूल्यापहर्ता च चन्द्रभागातटे स्थितः । विप्राणां शतमेकोनमभूणोत्तज्जले मृतम् ॥६३८॥
 ततोपहारहरणादेव प्रविरतोभवत् । वास्तव्यानां इतां भूमिं न तु निःशेषतो जहौ ॥६३९॥
 640 अथ विश्वमिसमये मूलमूल्याकसो रिजाः । युक्तुगुणानु तस्यामे प्रतीहारकराहताः ॥६४०॥
 मनुमान्धातुरामाणा बभ्रुवः प्रवरा नृपाः । जन्मभावि तद्येपि ब्राह्मणैर्न विमानना ॥६४१॥
 सेनं स्वर्गं सरीतां र्क्षां सवानेनं रसातलम् । निर्दग्धुं हि क्षणेनैव विद्याः शक्ताः प्रकोपिताः ॥६४२॥
 तदाकर्ण्यस्त सामन्तस्यकृष्टः क्षमापतिः । उल्लासितैकधुलेखो र्धाह्वनमब्रवीत् ॥६४३॥
 मिश्राकणभुक्तां कौर्वं शठानां वो मरुज्वरः । येनैव इव ब्रूय प्रभावव्यापकं वचः ॥६४४॥
 645 भीमभूम्भृजमीतेषु तेषु नृणां स्थितेष्वथ । हर्षिलाख्यस्तमाह स्म जयतेमोनिधिर्हिजः ॥६४५॥
 राजन्मुगानुकृपेण भाषाभाषानुवर्तिनः । शासितुस्तेनुसारेण न कस्मादृषयो वयम् ॥६४६॥
 आह स्म विश्वामित्रो वा वसिष्ठो वा तपोनिधिः । स्वमगस्त्योच वा किं स्वा इति र्वेण तं नृपः ॥६४७॥
 ज्वलन्निव ततः स्फूर्जतेजोदुष्यैर्धैर्यविमहः । स फणीवोत्फणस्ताम्यन्कोपासुपतिमब्रवीत् ॥६४८॥
 भगवन्वच हरिश्चन्द्रस्त्रिशङ्कुर्नृपोपि वा । विश्वामित्रमुखेभ्योहं तवैको भवितुं क्षमः ॥६४९॥
 650 विहस्योवाच त राजा विश्वामित्रादिकोपतः । हरिश्चन्द्रादयो नष्टास्तवमि कुडे तु किं भवेत् ॥६५०॥
 पाणिना ताडयद्वृद्धीं ततः कुडोभ्यधाहिजः । मयि कुडे क्षणादेव ब्रह्मदण्डः पतेच किम् ॥६५१॥
 तच्छ्रुत्वा विहसज्जाया कोपाद्ब्राह्मणमब्रवीत् । पततु ब्रह्मदण्डोसौ किमद्यापि विलम्बते ॥६५२॥
 मन्वयं पतितो जाल्मेत्यथ विमेग भाषिते । राज्ञः कनकदण्डोक्ते वितानस्तलितोपतत् ॥६५३॥

६३०. ') Thus A₁; A₂ इतान्.—') Thus A₁; A₂ 'पार्थिव'. ६३१. ') Thus A₁; A₂ 'काहे चेहि'. ६३६. ') Thus A₁; A₂ 'कोवै वै'.—') Thus corr. by A₂ from A₁ विपर्योसः.—') Thus corr. by A₂ from A₁ विपत्तिः. ६३७. ') A₂ gloss विद्यापक्ष इह नास्वापि. ६३८. ') Thus corr. by A₂ from A₁ तुल्यमूल'. ६४०. ') Thus A₁; A₂ तुल्यमूल'. A₂ gloss तुल्यमूलको नामः (V). ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'पार्थिव'. ६४१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'नृप'.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'हर्षिता'. ६४२. ') A₂ विद्या नृपावर्तिनः इत्यन्वयार्थः. ६४६. ') Thus A₁; A₂ 'दुष्येय'. ६४९. ') A₂ gloss नृपान्धेयि विश्वामित्रापाद्विरिच्यो अतः स्वपरां वसिष्ठपापाविशङ्कुः अतः भगवत्प्रापय गृह्यो अतः इति गृह्यान्तोय वचः.

कृतमग्नः स तेनाग्ने विमर्शितश्चविषहः । कीर्तमानकिमिच्छुः कृतचैश्वर्यैरभूत् ॥६५४॥
 अनुभाष्य इवायं भाविनिरयं श्रुत्तुवार्थकाम् । गणरात्रेण तं प्राणाः काङ्क्षितापगमा जहः ॥६५५॥ 655
 ब्रह्मरूपकृतं दण्डं मुक्ता दण्डधराधिपः । अकाण्डदण्डसङ्गाथं बधौ दण्डधरात्मिकम् ॥६५६॥
 तस्याविवृतविषस्य विशतं परिवस्तरान् । एवं दत्तापिनः सैकान्मूढयो भूयतेरभूत् ॥६५७॥
 तथा भूमन्मत्स्या इविणकलुषात्मः कृततृषः स्थितिं स्थासुजहन्तो विरधति कुमार्यानुसरणम् ।
 क्रियन्ते कार्तान्तानुगविकृतकैवर्तविषयैर्यथा क्षेत्रेकस्मात्स्थिरनिरचमालगणविनः ॥६५८॥
 कृतपापं तमुद्दिश्य विपन्नममृतप्रभा । मृतोद्धाराय तन्माता व्यपशामृतकेशवम् ॥६५९॥
 ललितापीडनाभूत्ततो वल्लमतीपतिः । देव्यां दुर्गाभिधायां यो जयापीडादजायत ॥६६०॥ 660
 बभूव रागिणो राज्ये राज्यकार्याग्यपश्यतः । यत्नवाराङ्गनामोऽयं राज्यं दुर्नयदूषितम् ॥६६१॥
 दुष्कृतेनाशितं वित्तं पित्रा निरघमायिना । वंशारणादिषु स्वत्यक्तनुकषं व्यर्थं व्ययत् ॥६६२॥
 बन्धकीबन्धुभावेन मामराजगृहाभयाः । तं शीघ्रलीययिष्यानामन्तरङ्गं व्ययुर्धिताः ॥६६३॥
 केशान्तीदृशान्छिन्नान्वक्षस्तत्रललाञ्छितम् । वपुषो मण्डनां मेने किरिटकटकोज्झितः ॥६६४॥
 यो यो वेदवाक्याभिज्ञो यो यो नर्मविषक्षणः । स स तन्निवतां लेभे न भूरो न च पण्डितः ॥६६५॥ 665
 अतः स्त्रीभिरल्लापविषयरायः स पार्थिवः । जडं मेने जयापीडं स्त्रीराज्याजिगीतं जितान् ॥६६६॥
 दिङ्मूर्जयम्यसनिनः पूर्वभूपाञ्जहास सः । गणिकामोगल्लुखितः स्वसामधिकमध्यगः ॥६६७॥
 संकोचकारिणो वृक्षसमोत्सयेऽज्य वारयन् । तस्माद्विदमनो लेभे संप्रीतात्पारितोषकम् ॥६६८॥
 अह्वयेत हव स्पष्टपरिहासविषक्षणः । सोलज्जयमग्निवृक्षानास्थाने गणिकासलः ॥६६९॥
 बन्धकीपादमुद्राङ्गं बास मावराणादि सः । गौरवार्हन्तुराकारः सविबान्धुर्धपापवत् ॥६७०॥ 670
 मानी मनोरथो मन्त्री परं परिजहार तम् । अशक्तुर्वन्धमयितुं मध्यपातपराकुलः ॥६७१॥
 कुक्कुर्थं योगराहित्यं वैपुर्थं श्लोक्नुतिता । '.....' कुक्कुत्तस्य प्रभोरन्वस्परिहारास मेघजम् ॥६७२॥
 सुवर्णपार्श्वं विधेभ्यो दधत्फलपुर्तं तथा । भूमत्स लीचनोत्सं च हादशान्धान्मृदिभुः ॥६७३॥
 कल्याणदेव्यां संजातो जयापीडमहीभुजः । संग्रामापीडनामाय बभूव भुवनेश्वरः ॥६७४॥
 प्रथित्यापीड इत्यन्यन्नाम बिभक्ष भूपतिः । समाग्निं समभिर्बर्धः साम्राज्यस्य समासदत् ॥६७५॥ 675
 श्रीचिष्यटजयापीडो बृहत्स्पर्धपरामिभः । ललितापीडजो राजा शिषुदेहवस्तनोभवत् ॥६७६॥
 रागवहगृहीतस्य ललितापीडभूपतेः । वेदवायां कल्पपाल्यां यो जयादिप्यामजायत ॥६७७॥
 उपात्यस्यस्यखुवप्रामकल्पपालस्यं तां हताम् । रूपदुष्णोवदशस्वमैषीस्त हि भूगतिः ॥६७८॥
 पदोत्पलककल्याणमम्भर्धमैः स मानुजैः । बालकैः पाल्यमानोभूत्पुत्रिकीमोगमायिभिः ॥६७९॥

६५४. ') Thus corr. by A₂ from A₁ विसर्ग. ६५८. ') Thus corr. by A₂ from A₁ लिखितं. ६६२. ') A₂ seems to have read 'वर्ध' corrected by A₂. ६६५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'कपादिज्ञो. ६७१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ मन्. ६७२. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'योगराहित्यं.—') Here seems to be a lacuna in the text. ६७३. ') A₂ gloss लूनपाह—') A₂ gloss परिहासपुरस्तमि. ६७८. ') A₂ gloss कल्पं छुरं पालयतीति कल्पपालः कलपाय इति भाषणा.—') Thus corr. by A₂; two aksharas of A₁, corresponding to हता, are illegible on account of an ink blot. A₂ gloss अवहता उरता इति भाषणा. ६७९. ') Thus A₁; A₂ 'बन्धैः.

- 680 तस्य पञ्च महाशब्दाश्चयावानुत्पलकोपरीत् । अन्धे जगृहरेभ्यानि कर्मस्थानानि मातुलाः ॥६८०॥
 आचक्षीकृतसाक्षात्प्रेक्षां नृभिर्मन्त्रिताहवा । मूढज्ञानम्वा विवधे जयादिभ्या अयेभ्यः ॥६८१॥
 राज्ञां कृपयानिचैर्वज्रनिष्ठैर्दूष्यन्ते धनम् । अचिराधीयते शान्तिमूर्धः कैचिदेव तत् ॥६८२॥
 जयापीडस्य यत्किंचित्सूनुना हि ध्वसीकृतम् । हनुस्वातैरंशेषं ततः क्रमेण हनं वद्ध ॥६८३॥
 भगिनीभयसौभाग्यसंभैर्भिभूयैः कृताः । तेभङ्गुराणां भोगानां भोक्तारो भाग्यभागिनः ॥६८४॥
- 685 निरकुशं चेष्टमानाः शनकैस्त्वक्तृशृङ्गान् । ते स्वकीयावृषाचाद्यामकुलीनाः शशक्रिरे ॥६८५॥
 अथाभिचारक्रियया मिथः संमन्य्य शपिभिः । राख्येष्वा सैः स्वकीयः स्वामी च स नृपो हतः ॥६८६॥
 भुक्तसितौ हादशांश्चांस्तस्मिन्वापादिते तथा । नैष्क्येकस्य ते राज्यं परस्परमङ्कृताः ॥६८७॥
 तेवामाक्रान्तदेशानां नाममात्रमहीपसीन् । तांस्तान्कर्तुममामान्यांश्चिरोभोग्योन्मथयौ ॥६८८॥
 अथ भेषाबलीदिभ्यां जातो दक्षियभूपतेः । अमेजेष्वाक्रिकतया योभूद्राज्यविवर्जितः ॥६८९॥
- 690 सोऽत्रिभुवनपीडो जयादिभ्यामनीकनम् । राजानमजितापीडं तं बलादुत्पलौ व्यधात् ॥६९०॥ कुपम् ॥
 शोडादिगणनास्थाननिष्यन्दोत्थावृषाच ते । रंजनाज्जनमास्थानादृशनाम्नाहने हतुः ॥६९१॥
 एकसंभाषणस्थेर्दं वात्सल्येन दिने दिने । पञ्च पुण्यमुखासैष्कल्यः स्यो राजा तदाभितः ॥६९२॥
 ७० राजन्यजितापीडे राज्योत्पत्त्यपहारिणः । पुरदेवगृहादीनां प्रतिष्ठाकर्म चक्रिरे ॥६९३॥
 सापस्थास्ते मुमुक्षिरे राज्यं स्वानिविचर्जितम् । निर्जने महिषं शान्तं मिथः सेव्यां वृक्षा इव ॥६९४॥
- 695 उत्पलेनीपलस्वामी तथोत्पलपुरं कृतम् । पद्मस्य पद्मस्वाम्यास्ते कृतिः पद्मपुरं तथा ॥६९५॥
 यभूर्ध्वपथ पद्मस्य गुणादिवी गुणोज्ज्वला । मञ्जुकैमधिष्ठाने शिरीषं विजयेभ्यः ॥६९६॥
 धर्मो धर्मोद्यमी हेतुर्मस्वामिभिर्निमित्तैः । कल्याणवर्मा सत्कर्मा कल्याणस्वामिकेशवे ॥६९७॥
 दीक्षारणां सप्तशानि पञ्चोपकरणं कृत्वा । एकैकस्याः स्वधर्मिनोः कृत्वा मम्मो महाधनः ॥६९८॥
 पञ्चाशीतिशतानि तथा दत्त्वा यकल्पवन् । कुम्भमणिष्ठासंभारं यो मम्मस्वामिनं व्यधात् ॥६९९॥
- 700 तत्त्वैकतयैव सामान्या काः संख्यां कर्तुमर्हति । भान्तां किं पुनस्तेषां सर्वेषां भूरितपदाम् ॥७००॥
 शोर्वाजितास्तु वा लक्ष्मीः स्रक्तोपाजिताय वा । सर्वेषां सृष्टणीवैव तेषां हानृनया तथा ॥७०१॥
 कृता देवगृहास्तेषां तत्पार्थेन्यसुरास्पदैः । दिङ्मातङ्गतमीपस्यकलमौपम्यमाभितम् ॥७०२॥
 एकोनवने बर्षे स्वकीये शान्तिमागते । निर्दिष्टमोनास्तेभूषण्यङ्गिशाभ्यात्ययावधि ॥७०३॥
 अथ मम्मोत्पलक्योदरभृशरुणो रणः । हृदयवाहा यत्रासीद्वितस्ता ह्रमटैर्हतिः ॥७०४॥
- 705 कविर्बुधमनःसिन्धुशशाङ्कः शङ्कुकाभिधः । यमुषिदयाकरोत्काण्यं भुवनान्मुदयाभिधम् ॥७०५॥

६८०. ^१) A₂ gloss कर्मस्थानानि कारकाय इति प्रविष्टानि. ६८१. ^१) A₂ glosses मन्त्रिताप्रेक्षा and पक्षोत्पलकाभिधे. ६८६. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'देवतां.—' A₁ wrote 'मन्त्रिताप्रेक्षा'; A₂ altered this to 'मन्त्रिताप्रेक्षा'; A₃ has struck out the reading of A₂ and has written above 'मन्त्रिताप्रेक्षा'.—^२) Thus corr. by A₂ from A₁ 'मावसी. ६९०. ^१) कुपम् added by A₂. ६९१. ^१) Thus corr. by a later hand from A₁ 'देवा'; B Edd. 'देवा'; G 'देवा'. Cf. viii. 578 (C.).—^२) A₂ gives the marginal note शल्लुकं तस्मिन्वापादितं विधानं यथावादि एवं यत्पूर्वां सम्बन्धी एकीकृत्यावधेयः स पञ्चमगणनास्थान-मिति नोकासाय. ६९२. ^१) Thus A₂; A₁ 'युक्त्या' ६९१. ^१) To this verse seems to refer the gloss of 'A₂': यमुनायां. ७०५. ^१) A₂ gloss श्रीचक्रकाभिधः प्रविष्ट आलङ्कारिकः यस्य नमं रसविकल्पे आचरणकाले यत्पूर्वांस्ते श्रीमन्मन्त्राचार्ये विकसितम्.

मम्मसुन्यशोभनीं संभामये व्यवहारत् । स यथ तेजः भूराणां वक्षमाणाविवाग्ना ॥७०६॥
 अयोत्पादयाजितापीडं संप्रामापीडसंभवः । अनङ्गापीडनामभूत्करो मम्मसिभिर्नृपः ॥७०७॥
 मम्मोत्साहावविष्णुत्वास्वभृतामर्षवैकृतः । तस्य राज्यं विषबासीत्सुखवर्मात्पलात्मजः ॥७०८॥
 वर्षचवेणोत्पलको ततः प्रभवमागते । सं चकारीत्पलापीडमाजितापीडनं नृपम् ॥७०९॥
 तेषामाश्वजीराजसदृशानां महीभुजाम् । भूत्वापि भूत्वाः कृतिर्नो विभूतिं केपि लेभिरे ॥७१०॥ 710
 सांघिविपक्षिकस्तस्य रजो नाम विभूतिमाक् । तस्मिन्कालेपि यथको रत्नस्त्राभिसुरासदम् ॥७११॥
 भेनुर्दावामिसारासीन्धेशानुसम्भव भूपताम् । विमलाश्रमामभुजो नराद्या व्यवहारिजः ॥७१२॥
 राज्ञां कार्कोटवंधयानां क्षीणमायमभूत्कुलम् । बंशस्युत्पलकुन्दाणां मुनि वैपुल्यमावधौ ॥७१३॥
 सामर्थ्योपनतमावधारिषत्वो व्यवथात् । विहेपात्सुखवर्माय भुष्काव्ययेन स्वबन्धुना ॥७१४॥
 ततः भूराभिषेको मन्थी सुखवर्मात्मजेकरोत् । राज्ययोग्योयमित्यात्वां सगुणेवन्तिवर्मणि ॥७१५॥ 715
 एकविंशे स वर्षेय प्रजाविह्वलशान्तये । विविचार्योत्पलापीडं तमेव नृपतिं व्यवथात् ॥७१६॥
 यत्कृते विफलकेशा आसन्पिपृषितामहाः । यौत्रेण हेलया शान्त सा खिदिः पुण्यकर्मणा ॥७१७॥
 कुम्भाः पवोनिधिपयोहरणप्रवृत्ता निव्यं वहन्ति किल ये विफलभमत्वम् ।
 विषं क्षणादिह तदेकसमुद्रवेन संदीक्षिता निखिलवारिधिपानलीला ॥७१८॥
 अभृत तदनुं मूर्ध्नि राजलक्ष्मीवटितकटाक्षकृतादिप्रह्वये ।
 कनकघटमुज्ज्वलचामिषेकं क्षाटिनि पतन्तमवन्तिवर्मदेवः ॥७१९॥
 संभामाशुपदेष्टुमिन्दुवपनावुक्तं स्वधशोन्नवैर्मूपातैर्नवराम्यमन्त्रनिव स जोषहवे धारयत् ।
 राजा मण्डनकुण्डलहवमिपास्त्वच्छातपत्रच्छलाक्ष्मीविष्टरपुण्डरीकघटितच्छायोदयो विद्युते ॥७२०॥ 720
 'इति श्रीकादमीरिकायहामात्यचण्पकप्रहसुनोः कल्हणस्य कृतौ राजतरङ्गिण्यां चतुर्थसंस्कृतः ॥
 समाशान्तये वक्षिषुने मासेषु षट्सु च । निर्वशाहेषु कार्कोटवंधे सप्तदशामवन् ॥

७०९. ') A₂ gloss सुखवर्मा. ७१०. ') Thus corr. by A₁ from 'बुधे मासवः'; A₂ gloss आश्वज्ये मासि यथर्वे ये विर्यच्छन्ति ते हेवारवा इति प्रसिद्धास्तत्सदृशानां.—') Thus A₂; A₁ कृतिना. ७१६. ') A₂ gloss अवन्तिवर्मोपम्. ७१९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ तदु. ७२०. ') Thus A₁; A₂ 'तपयो बुक्तं. Colophon. ') A₂ inserts before this the following note: रा २० वं ७१६ आविष्टः राजावः ७० वं १७८९

॥ पञ्चमस्तरङ्गः ॥

- कांक्ष्येतेषु दधिः कचेषु फणिनां पुंस्कोकिलस्येव ते गोभिः कण्ठतटस्य हृष्यति पुरो हृषपद्य चक्षुःश्रुतेः ।
 संपानेभितवे मियो भगवतोर्जिह्वापुष्यकस्पन्दिनी' भिन्नार्थी सदृशाक्षरामपि वदन्त्येवं गिरं पातु वः ॥१॥
- अवन्निवर्मां साक्षाज्यं प्राप्य पाटितकण्टकः । चकार चरितैर्धिवं सतां कण्टकितं वपुः ॥२॥
- आसतां क्षितिपामास्यौ तौ द्वावपि परस्परम् । आह्लादनें परिमुहौ भृत्वावाज्ञापरिपदे ॥३॥
- कृतज्ञः क्षान्तिमान्दमामृमन्त्री भक्तः स्मयोज्ज्वलतः । अभङ्गुरोयं संयोगः सङ्गतर्जातु हृष्यते ॥४॥
- 5 विवेक्ता पामराज्यः स क्षमाभृक्षीश्च नृपभियम् । अवितुमस्मृतिर्धीमानन्तरेवमविन्नवत् ॥५॥
- गोभुजां वल्लभा तक्ष्मीर्मातङ्गोस्सङ्गलालिता । सेयं स्पृहां समुत्पाद्य दृष्यत्युत्तमान्मनः ॥६॥
- स नास्ति कश्चित्पथमं यः प्रदह्योक्तुलताम् । संताप्यते न चरमं नीक्ष्मीस्येव मानया ॥७॥
- चपलाभिः प्रवृद्धेयं स्वर्वेदयाभिः सहास्त्रुषौ । तदेकवारिणीवृत्तमनया शिक्षितं कुतः ॥८॥
- निःक्षेहा मान्यवाक्कांक्षितस्तुचिरं संस्तुताप्यसौ । परमोकाध्वगान्धुमानपाथेयान्वाग्ध्वान् ॥९॥
- 10 हेमभोजनभाण्डादि भाण्डागारे यदार्जितम् । कस्मादस्य न नाभास्ते लोकात्तरगता नृपाः ॥१०॥
- अग्योच्छिष्टेषु पात्रेषु भुक्ष्यन्तेषु महीभुजः । कस्माद्य लज्जामवहऽशीचविन्नां न वा दपुः ॥११॥
- स्थूलेषु राजनस्थालकपाटेष्वावलोकितैः । प्रेमभूपातनामाङ्गैः शङ्कु कस्य न जायते ॥१२॥
- कृष्टाः प्रविष्टे ये कालपाथे कण्ठाग्नमुर्ध्वताम् । अशस्ता अपविबाध ते हाराः कस्य हारिणः ॥१३॥
- संदूष्य बाष्पैर्दुःखोष्णैर्म्यक्ताग्न्यूर्ध्वैर्मुमुक्षुभिः । स्पृशन्तेनातलंकाराद्य कः संकीर्णमातुयान् ॥१४॥
- या वारिराशिस्तिलान्तरसंनिधानसंसेवयापि सततं मलिनैव लक्ष्मीः ।
- 15 पात्रेषु रोर्दशिक्षिभाविषु सा विमुक्ता धैमल्यमेति हरिणीव हुताशशीचां ॥१५॥

१. '1) A, glosses: कांक्ष्येतेषु इति । एतेषु पञ्चभावयन्तेषु फणिनां सर्वाणां कचेषु वन्धनेषु ते कापि दधिः कांक्ष्यन्मिलिष्यन्ति । जटाभूट-
 कक्ष्यादिबन्धनार्थमस्त्वन्तं सर्वाभिलषसांति देवीच वचनम् । बन्धनस्थानां कण्ठप्रकोष्ठकक्ष्यादीनां बहुपाठस्थानां अपि बहुवचनम् । एतेषु
 कचेषु केषु फणिनां सम्बन्धिनी अर्थाग्न्यादकारिणी कापि दधिरतिर्वसनीया क्षान्तिस्तवास्ति न च कालान्नममस्यतासि च प्रेननामीव
 मीरी जायते इति महावेकवचनम् । पुंस्कोकिलस्येव तव कण्ठतटस्य गोविषं चने चक्षुःश्रुतेः सर्वस्य हृदये नैव हृष्यति मोर्वते । कोकिलस्तमिष
 न च कण्ठधर्मात् भुग्मा सर्वस्य दूरतर्षं सर्वाणां चक्षुरेव अपवस्थानीयमिच्छति हृदय हृष्यतीत्युक्तम् । रीनापयोः हि सर्पः । यद्युक्तम् । साधुर्धैर्य
 पशुर्धैर्येन रीनरीतरसं कर्त्तुम् । साहित्यकृतसारस्य चक्षुरो धैर्यं वा न वेति ॥ इति महावेकवचनम् ॥ धैर्यापयनं तु । तव कण्ठतटस्य को-
 किलस्येव करे पुरोवे नैव हृष्यति । गोविः किरणैः । कोकिलमुत्सवर्णकण्ठतटस्येवसर्वस्येव सर्वस्य दृग्दर्शः हृषिकालः कोकिलहस्तं भुग्मा
 सर्वाणां नैवचिकार्यो जायते क्षीतसमये तु संकोच इति लोकिताः ॥—' Thus A₁, A₂, 'स्पर्धिते । ३. '1) Thus corr. by A₁ from
 A₂, 'धने. ३. '1) Thus corr. by later hand from A₂, 'दृग्दर्शम्. १०. '1) n supplied by A₁, '१५. '1) A₂, glosses: हारिणः—
 '1) A₁, 'हैरिणः altered by later hand to 'हैरिणः । A₂, glosses: अमिषीयानां दृगाणां अमिषा मोमभुङ्क्षु अमिषीयवचनम्, and
 हुताशोमिषा यौ च भुङ्क्षुत्वाः सा हुताशशीचा । हरिणी वृणी इव यथा सा भस्मी यथावशां सती भुङ्क्षुतीना भवति मद्रम्.

इति निर्धाय नृपतिर्नीत्वा स्वर्णार्दिं चूर्णताम् । विधैरञ्जलिभिः प्रादाद्विजम्भ्यः करम्भकम् ॥१६॥

साधु भूषति वक्त्रस्य हर्षाभिगौरवं द्विजः । साधवन्तिष्ठति वरुणेकः प्राधाञ्जलीन्बहून् ॥१७॥

तस्मै कृत्वाधिसाकृत्वा कृतिनावन्तिवर्मणा । विमुक्तिधामरच्छममाचशेषा व्यधीयत ॥१८॥

अनन्तपत्तं पञ्चमूर्त्योत्रमविद्वधे । राजश्रीर्दुर्गतरा तस्य नवत्ये भूभुजोभवत् ॥१९॥

विभुनाम्समरे भ्रान्ताभ्यामृष्यांश्च विजित्य सः । वकाऽभूरिभिर्भारै राजवं विपतकण्टकम् ॥२०॥

20

राजवं निष्पाद्य निर्धिद्यमश्च वात्सल्यपेशलः । विभज्य बन्धुभृत्येषु सुभुजे पाथिवः भिवम् ॥२१॥

भ्राता हैमातुरस्तेन भूरवर्मानिधः क्षुभीः । ज्ञातिविशेषेण वितते दौवराज्येभ्यश्चिष्यत ॥२२॥

खाधूयाहस्तिकर्णोक्षयावमहारौ प्रदायै वः । भूरवर्मस्त्वामिनं च योक्तुं च विनिर्ममे ॥२३॥

संपूर्णः पूर्णमहिमांस्त्वैवाहात्स्वमग्निदरम् । पञ्चहस्तायैदं चक्रे मत्तं ह्यकृतकजैः ॥२४॥

भ्राता वधवत् नृपतेऽप्यरः समराभिधः । केशवं चतुरास्मानं समरस्वामिर्मे तथा ॥२५॥

25

हौ भूरावरजौ धीरविज्जपाक्षौ विजाक्षयः । व्यधत्तां विनुषावासौ श्रवण्यौ गणनापती ॥२६॥

भूत्वा वातुलताच्छत्रप्रभावानुभवौ भुवि । गतौ सविषहावेव हरावासाच्चसञ्च्यताम् ॥२७॥ सुग्मम् ॥

राजदौवारिकः श्रीमाञ्भूरस्यासीन्महोदयः । महोदयस्त्वामिनो यः प्रतिष्ठां समपादयत् ॥२८॥

रामटाक्ष्यमुपाध्यायं क्षयातव्याकरणभ्रमम् । व्याख्यानृपदकं चक्रे स तस्मिन्मन्दिरम् ॥२९॥

अमात्येन महीभर्तुः श्रीप्रभाकरवर्मणा । कृतं प्रभाकरस्वामिनासौ विष्णोर्भिकेतनम् ॥३०॥

30

आयातेन भुक्तेः सार्धं दत्ता गृहभुकेन यः । मुक्ताः प्राप्य प्रतिष्ठायां चक्रे क्षयातां श्रुङ्खालीम् ॥३१॥

विच्छिन्नपसरा विधा भुवः भूर्येण मन्त्रिणा । सत्कृत्य विदुषः सभ्यान्देहेस्मिन्नवतारिता ॥३२॥

गुह्यैः क्षितिभुजां योगैरुद्यमाना महर्षयः । मुषाः प्रवृद्धसत्कारा विविधभूषितैः सभाम् ॥३३॥

मुक्ताकणः शिवस्वामी कथिरानन्दवर्धनः । प्रयां रजाकराभ्यामास्त्राभ्यामेवन्तिवर्मणः ॥३४॥

आस्थाने कृतमन्दारो वन्द्यो भूरस्य मन्त्रिणः । संकल्पस्मृतिमाधातुमिमामासौ सहायकम् ॥३५॥

35

अयमवसर उपकृतये प्रकृतिचला यावदस्ति संपदियम् । विपदि सदाभुदयिण्यां पुनरुपकर्तुं कुतोवसतः ॥३६॥

हूनः सुरेश्वरीक्षेत्रे बहुगृहविधाभिना । शिवयौर्मिभ्योस्तेन प्रासादः सोप्ययत्यतिः ॥३७॥

भूरेश्वरं प्रतिष्ठाप्य स्वयेदमेव समुज्जतम् । चक्रे भूरमठं धीमांस्य मोगाव तपस्विनाम् ॥३८॥

स्वकृते पत्तनवरे तेन भूरपुराभिधे । क्रमवर्त्तप्रदेशस्थो ह्यक्षोर्भूद्विनिवेशितः ॥३९॥

सुरेश्वरीप्राङ्गनतथके भूतेश्वरं हरम् । मत्तं भूरमटान्तश्च भूरजौ रजवर्धनः ॥४०॥

40

काव्यदेव्यभिधा भूरवधूः शुक्रान्ववा व्यभात् । सदाशिवं सुरेश्वर्यौ काव्यदेवीश्वरानिषत् ॥४१॥

१६. ') A₂ gloss आदिपद्येन मौक्तिकाः परिपहः—') A₂ glosses हृन्तं and करत्वं व्यापिर्बन्धित इति भाषया. २३. ') A₂ gloss पुषकोशः—') A₂ gloss व्याघ्राभने वागहाते.—') A₂ विषाव. २४. ') Thus A₁; A₂ सपुर्नपुंसकविना.—') Thus A₁; A₂ मन्त्र्या.—') A₂ gloss वाङ्मय. २५. ') A₂ gloss शास्त्राणामाये सत्प्रदीपः. २६. ') न written above the line by A₂; corresponding letter of A₁ smeared over. A₂ gloss इत्यै वातुलापुष्पमपि स्वस्य सहायसिप विधाव मौक्तिकपि यो-पितनिजप्रमावद्विषयः—') Thus corr. by A₂ from A₁ सुपै. २६. ') A₂ gloss मन्त्राभने. ३१. ') सार्धं supplied by A₂ in space left by A₁.—') Thus corr. by later hand from A₁ क्षयातमुक्ता. ३५. ') A₂ gloss जीमन्वर्धनः काव्यामपुन-रभ्यानिष्यकारः—') A₂ gloss रत्नाकरः इराविषयकारः. ३६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ सदाभुः. ३६. ') A₂ gloss भूरपुरः. ३९. ') A₂ gloss कथितमकौटम्.—') A₂ gloss हङ्गः.

- निर्मलरोचनित्वमर्मा सोदरेभ्योनपायिनीम् । भूराय च सपुत्राय नृपतिप्रकिर्वा ददौ ॥४२॥
 छन्दानुवर्त्ता भूपालो देवतस्यैव मन्त्रिणः । आ बाल्याद्द्वेष्णव्योपासीक्यैः सतामुपदर्शयन् ॥४३॥
 क्षेत्रे विश्वैकसारारब्धे मृत्तानामपवर्गदे । भूरिभोगास्पर्द राज्ञा तेनावन्तिपुरं कृतम् ॥४४॥
 45 अवन्तिस्वामिनं तत्र प्रमाज्यापियमात्कृती । विधाय प्राप्रसारज्यभक्तैर्वन्तीभरं तदा ॥४५॥
 त्रिपुरेश्वरभूतेशाविजयंशेषु भूमता । ज्ञानश्रोण्या रुच्यमय्या तेन पीठत्रयं कृतम् ॥४६॥
 भूरस्यापि नरेन्द्रं तं ध्यायतः स्वाधिरैवतम् । तत्प्रियार्थमुपेक्ष्योभूदर्थः प्राणाः सतोपि वा ॥४७॥
 तथा चार्चयितुं जानुं यातो भूतेश्वरं नृपः । विभवानुगुणे स्वस्मिन्पूजोपकरणोपैते ॥४८॥
 वदर्श पीठे देवस्य पूजकैरुपपादितम् । वन्यमुत्पलशाकाख्यं तिक्रशाकमवस्थितम् ॥४९॥
 50 तत्रस्थाः श्माभुजा वृष्टस्तन्निवेदनकारणम् । व्यजिज्ञपन्क्षितिन्यस्तजानुपाञ्चलपलतः ॥५०॥
 डामरो धन्वनामास्ति लहरीं विषये बली । भूरस्य मन्त्रिणो देव सेवको वः सुतोपमः ॥५१॥
 इतेषु तेन मासेषु निरवयवशक्तिना । निषेधमेतदेवास्मै भूतेशाय निषेधते ॥५२॥
 अक्षाण्डभूलजनितां पार्थिवः कथयन्त्यधाम् । भुतमभुनवत्कुत्वा त्यक्तपूजोष निर्वयौ ॥५३॥
 पूर्वां संत्यज्य गमनं भूतं चाकस्मिन् प्रभोः । सहेतुकं विदधुर्भूरो वृत्तान्तान्प्रेक्ष्योभवत् ॥५४॥
 55 ज्ञातनस्वस्तनस्तूणे भूतेशाभ्यर्चनार्तिनः । क्रुद्धः समानृषकस्य भैरवस्याविशदृष्टम् ॥५५॥
 निषिद्धजनबाहुल्याङ्कुत्वा विरलपार्थगः । पाणिगोहन्वमानेन ततो वृत्तान्तपुनः पुनः ॥५६॥
 स क्षितिं पक्षिपूतनासंमर्देन प्ररुम्पयन् । अमकम्पतनुः प्राप क्रूरः भूरात्मिकं शनैः ॥५७॥
 तस्य प्रविष्टमात्रस्य शशिणः भूरचोदिताः । मुण्डं सजीवितस्यैव विच्छिदुर्भैरवायतनः ॥५८॥
 आसवे सरसि क्षिप्त्वा दधिरोरारि तद्वपुः । श्मापतेः क्षालितामर्षोः भीरः भूरो निनिर्वयौ ॥५९॥
 60 तस्य भुत्वा शिरश्छिन्नं स्वपुत्रस्यैव मन्त्रिणा । क्षीणमन्युः क्षितिपतिः सचैलस्य इवामवत् ॥६०॥
 भूरोध वृष्टकुशलो निर्व्ययोस्मीति भाषिणम् । उत्थाप्य तत्पार्श्वं देवं पूजाशेषमकारयत् ॥६१॥
 इत्थं समस्तकुलेषु भाषणः स महीपतेः । अनुष्णैव हितं तत्सत्याणांस्वस्त्वाप्यसाधयत् ॥६२॥
 परस्परमनुत्पन्नमनुकालुष्यदृष्टौ । न दृष्टौ न भुम्भौ बान्धवौ तादृष्टौ राजमन्त्रिणौ ॥६३॥
 श्रमिषवाहनस्यैव साक्षाज्येवन्तिवमर्गः । अशेषभाणिनामासीदमारो दश वत्सरान् ॥६४॥
 65 जलं जहन्निः शिशिरं तटानेत्वाकुतोभयैः । तत्कालं लेखितः वृष्टे पाद्रीनैः शरदातपः ॥६५॥
 अनुप्रहाव लोकानां बह्वशीकृष्टादवः । अवन्तिवर्मणः काले सिद्धा भुवमवातरन् ॥६६॥
 चरित्रे बहुवक्तव्ये येषामेकस्य पावनः । अयं प्रासङ्गिकः कश्चिद्वृत्तान्तो वर्णयिष्यते ॥६७॥
 देशः प्रबलतोयोधं महोपदसरोजतैः । कुलिनीमिध शबलः स्वल्योत्पत्तिः सदाभवत् ॥६८॥
 ललितदिदित्यभूर्भुवद्योगेन बलीयसा । किञ्चिदाकृष्टलिलः प्रापोत्पत्तिं मनाक्ततः ॥६९॥

४४. ') A₂ gloss विषैकसारारब्धे भरतो इति पाठः.—') Thus corr. by later hand from A₁ राज्ञा. ४६. ') Thus corr. by later hand from A₁ आतो. ५१. ') A₁ gloss नार इति वसिष्ठे पठे. ५५. ') A₂ separates व from the following and gives the gloss भूरः to स. ५६. ') Thus A₁; A₂ 'बाहुल्यां मृत्ता. ५७. ') Thus A₂; A₁ उरः. ६०. ') Thus corr. by A₂ from A₁ अप. ६१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ अप.

अयापीडे क्रमाधाने स्वल्पवीर्षु राजह । सलिलोपश्रवैरासीसुन्दरावृता शितिः ॥७०॥ 70
 दीक्षारानी दशशती पञ्चाशत्परिकामवत् । धान्यलारीक्रे हेतुर्देवुर्मितवितने ॥७१॥
 अवन्तिवर्मणः पुष्यैर्जन्मस्त्रीवधितुं ततः । स्वयमवपतिः भीमान्मुद्यः क्षितिमन्वतत् ॥७२॥
 वस्वाविज्ञातसंभूतेस्तुयै कालेपि निश्चितम् । अयोनिजस्य कृतिवधिरैर्मुवनाजुतेः ॥७३॥
 पुरा रभ्यारजःपुञ्जं संमार्जनी पशानवत् । सुय्याभिधावा चण्डाली भृङ्गाण्डं प्राप नूतनम् ॥७४॥
 तस्मिन्पिधानमुद्यत्य सापहयम्भक्षायिवम् । बालं कमलपद्मार्धं धवन्नं स्वकराङ्गुलीः ॥७५॥ 75
 माना कयापि स्वकोसौ हृन्दरो मन्दभाग्यया । अयेति चिन्तयन्वासीत्वा स्नेहायस्सुतस्त्री ॥७६॥
 भद्रवन्त्यां स्पशेन धाव्याः भृङ्गलियो गृहे । तया विहितवृत्तिः स शिमुर्नृजिमनीवत् ॥७७॥
 स सुय्यनामा मतिमान्मृदः शिशिताक्षरः । कस्याप्यासीद्दृष्टपतेर्मक्षाध्यापको गृहे ॥७८॥
 व्रतज्ञानादिनिवैस्तं ततां हृदयंगमम् । गोष्ठीषु विशदपदं विदग्धाः पर्यवारयन् ॥७९॥
 तेषां कथाव्यवस्थाद्य निन्दतां जलविग्रहम् । धीरस्ति मे निरर्थस्तु किं कुर्यामिति सोन्नवीन् ॥८०॥ 80
 उन्नतस्येव वदतस्तस्य तवियमाहवः । निशम्य भूमृष्टारेभ्यश्चिरमासीत्सविस्मयः ॥८१॥
 ततस्तमानिय नृपः किं नृप इति वृष्टवान् । धीरस्तीत्यादि राजायेत्यबोचस्तोष्यसंभ्रमः ॥८२॥
 वान्तोसाधिति निषेधकोप्यथ महीपतिः । पिबं दिदृभुविदधे तस्यायत्तं निजं धनम् ॥८३॥
 कोशादीक्षारभाण्डानि बह्व्यादाय हेलवा । ययौ मृद्वराज्यं स नावमाद्य रक्षता ॥८४॥
 पाने तत्र प्रवृत्ताम्बुनिगमे नन्दकामिधे । एकं मिलित्य दीक्षारभाण्डं व्यावर्तनं दुर्गम् ॥८५॥ 85
 सत्यं वान्तु पशतो सभ्येनपि वदस्त्वपि । बाली निशम्य मां राजा तक्षिण्यभेदकोमवत् ॥८६॥
 क्रमराज्यं स संशय्य देशे यक्षदरामिधे । अञ्जलिभ्यां निचिक्षेप दीक्षाराण्डालिनान्तरे ॥८७॥
 यत्र तीरद्वालम्बिश्चैतर्विजिताः शिलाः । चक्रुर्दिनस्तां निष्पीड्य पयः प्रतिपद्योन्मुखम् ॥८८॥
 दुर्मितोपहता याम्या दीक्षाराण्डेविगलदा । शिलाः प्रवाहादुद्यत्य वितस्तां समवोपवन् ॥८९॥
 एवं दिनानि क्षिपानि पयो युक्त्या विकृप्य तत् । वितस्तामेकनः स्थानात्कर्मकृद्भिरवन्धयत् ॥९०॥ 90
 पाषाणसेतुबन्धेन सुय्येनानुगतकर्मणा । सम्राट्ममवद्वद्धा निक्षिप्ता नीलजा सरित् ॥९१॥
 अथः प्रवाहं संशोध्य लुठद्वयप्रतिक्रियाम् । कृत्वा बभौ शिलाबन्धैः सेतुबन्धमपाटवत् ॥९२॥
 चिरकालनिरौपेन सोत्कण्ठेवाम्बुभिः प्रति । ततः शयर्तनं जवाह्रम् सागरगामिनी ॥९३॥
 जम्बालाङ्गनं स्फुरन्मीमा भूर्बभौ सलिलोज्ज्वला । व्यक्तकाण्ड्यां समक्षया निर्मेयेव नमःस्थली ॥९४॥
 यत्र यत्र विपेदीवधेर् सलिलविग्रहे । तत्र तत्र वितस्तायाः प्रवाहावृत्तान्धवत् ॥९५॥ 95
 मूलकोतोऽभिष्टयुतभूरिकोता बभौ सरित् । एकमेवाभवायैकफणेषासितपङ्क्तिः ॥९६॥
 बाजेन सिन्धुसिन्धुप्राम्या वितस्ता दक्षिणेन नु । बाम्बौ ये समर्षतां प्रावैन्त्यस्वामिनोन्मिके ॥९७॥
 बर्मेव महानद्योः कल्याणवेपथ्वस्त्वयः । संगमौ मयरोपान्ते स सुय्योपक्रमस्तयोः ॥९८॥

७९. '1) Thus A₁; A₂ पञ्चाशत्परि.—') Thus corr. by A₁ from A₁ 'सति'. ७९. '1) A₁ gloss वान्तुं द्रुये. ७९. '1) Thus A₁; A₂ पञ्चाशत्. ७९. '1) Thus corr. by later hand from A₁ 'पञ्चाशत्'. ८९. '1) Thus corr. by A₁ from A₁ 'सम्यक्'. ९०. '1) A₁ gloss वारमन्वय. ९०. '1) सत्यं supplied by A₁ in space left by A₁.

- अथाप्यास्ता फलपुरपरिहासपुरस्थितौ । विष्णुस्वामी संगमस्य वैष्णवस्वामी च तीरयोः ॥१९॥
- 100 सुन्दरीभङ्गनाभर्गमाप्रसाद्यतमस्य तु । योगशायी हरीकेशः सुट्यस्याभर्षितस्तटे ॥१००॥
 इदमन्तेषाणि सरिताः पूर्वकोतस्तटोद्भवाः । निषाराकृष्टनौरञ्जुरेक्षाङ्गा जीर्णपारवाः ॥१०१॥
 स्फुरत्तरङ्गविभ्राः स महीमार्गमभिपद्यन् । तास्ताः स्वेच्छानुसारेण भाग्निकः पद्मगीरिव ॥१०२॥
 बद्धा शैलमवान्धैर्गुण्वितस्तां सप्तबोजनीम् । महापद्मसरोषारि स नकार निवन्निभम् ॥१०३॥
 महापद्मसरः कुण्डाहितस्ता वेन योजिता । जवाभिर्वाति कोदण्डवन्पूजादिपुरिषाधना ॥१०४॥
- 105 उद्धृत्य सलिलादुर्वीमिवमादिवराहवन् । अनेकजनसंकीर्णान्मात्रानाविधान्वयधात् ॥१०५॥
 पात्नीमिरम्भः संरोध्व धान्कुण्डलवृष्ट्यान्वधात् । कुण्डलानीनि सर्वांससमृद्धान्मुषते जनाः ॥१०६॥
 उत्सावकीलनिवहाजयोषाणि शरत्कृशाः । व्यञ्जयन्ति जलगन्धेभमवधनस्तम्भसंनिभा ॥१०७॥
 दीप्ताभान्धनैर्गङ्गीस्त यद्वापयलान्वरे । मन्दके निर्गतजले स्थलान्पादलभ्यत ॥१०८॥
 अदिवमानुकाम्यामप्रीत्य विविधाः सिंहीः । संभिमेजे विभक्तेन नादेयेन स वारिणा ॥१०९॥
- 110 अलिम्बच्च जलैर्गाम्यामाम्मृदयुपाहताम् । वा यावन्ता सणेनायाच्छेर्ष तां तावता हृदि ॥११०॥
 कालेन मत्वा सेकाहीं यनियामं जलजुतेः । परिमाणं विभागं च परिकल्प्य निरत्ययम् ॥१११॥
 चकार धान्गुलाधभिः सिन्धुभिः सर्वतो दिशः । सत्फलोदारकेदारतपस्तपच्चविभमाः ॥११२॥ तिलकम् ॥
 न कद्वयपेनोपकृतं न यस्तर्कधेनेन वा । हेलवा मण्डले मुष्मिस्तत्सुट्येन दृक्कर्मणा ॥११३॥
 भूमेर्जलादुद्धरणं द्विज्येते तथापिणम् । सेतुबन्धोद्गमस्तोषे वमनं कालियस्य च ॥११४॥
- 115 चतुर्षु सिद्धमिति यद्विष्णोः सत्कर्मजम्बु । सुट्यस्य तत्पुनराधारेकस्मिन्नेव जन्मनि ॥११५॥ युग्मम् ॥
 यस्मिन्महाद्वभिक्षेपु दीप्ताराणां शतहवी । धान्वसारेः ग्रामिणैरुपा सर्गावभवत्पुरा ॥११६॥
 ततः प्रभृति तथैव विष्वक् कद्मीरमण्डले । यद्विश्रुतां धान्वसारेर्दीपारैरहितः कवः ॥११७॥
 निर्गतानां महापद्मसलिलास्वर्गसंनिभम् । वितस्तायास्तटे चके स्वनामाङ्कं स पञ्चम् ॥११८॥
 स्वकृता स्थापिता तेन सरसि व्यामविक्ताटे । आसंखारं स्थितामार्गवादां ह्रवपतिणाम् ॥११९॥
- 120 सुट्याकुण्डलनामानं पानं कृत्वा द्विजातिनात् । सुट्यामुषिरेव तत्रात्रा सुट्यासिन्धुं स निर्ममे ॥१२०॥
 तेनोन्मत्ता सलिलाद्गुण्णामाः सहासशः । अवन्तिवर्ममनुकैरेयस्थलमुखाः कृताः ॥१२१॥
 ईदृशैर्धर्मवृत्तानि सर्वातिनकृतोदयः । अवन्तिदेवः पानिस्म माग्धातेव वडंभराम् ॥१२२॥
 माग्यमाणसोषोपरोगमस्ततो ययौ । सेषं स त्रिपुरेज्ञाद्विचिउयेधेश्वराभितम् ॥१२३॥
 आत्मनस्तत्र विधित्य विपतिं विरगोपिताम् । प्राणान्ते भाञ्जलिः मूरो वैष्णवस्त्वमर्हवन् ॥१२४॥
- 125 तेनान्तैर्भगवद्गीताः शृण्वता भाषितात्मना । ध्यावता वैष्णवं धाम निरमुच्यत जीवितम् ॥१२५॥

११. '1) Emended; A, लज्जाम्ना, altered by later hand to लज्जाम्ना. १०१. '1) Thus G and Edd.; A "द्वः. १०४. '1) Thus G and Edd.; A "भाषि. १०८. '1) Emended; A "माग्धातोः. ११२. '1) Supplied by A, ११५. '1) Thus corr. by A, from A, सलिलात्.—'1) युग्मम् supplied by A, ११६. '1) Thus corr. by A, from भाषि. ११७. '1) A, gloss हावत-हीनाराणां हावतान्धे इति कश्चिद्विद्वान्वाच्य परित्यज्ये वरपिपासीपाराः विवाहनाम्ब इति हेवाः. ११८. '1) Thus corr. by A, from A, निर्गता वा.—'1) A, gloss ह्रवपुत्रकवः. ११९. '1) Thus corr. by A, from A, स्थितसारे. १२०. '1) Thus corr. by later hand from A, सुट्याङ्गु.—'1) Emended; A सत्कर्म.—'1) Thus corr. by later hand from A, सत्कर्म. १२१. '1) A, gloss विषय.

आचारानुष्ठपक्षस्य नृतीयस्यां क्षमापतिः । वर्षे पकोनपठे स श्मशानुपलसुपायवी ॥१२६॥
 तस्मिन्पद्यान्ते मत्येकं विभयोस्तिष्ठत्येतच्छाम् । तुल्यमुत्पलवर्धनायां राज्ञीय्या भूषणाम्भूत् ॥१२७॥
 तत्पक्षे मतीहारः प्रबलाद्गजवर्धनः । नृपं शंकरवर्मणिमवन्तिनृपतेः हतम् ॥१२८॥
 कर्णयो विज्रपाभात्संस्तभूजं भूरवर्मनः । तद्वेपास्तुल्यवर्मनस्य वीरराज्येयवर्जयन् ॥१२९॥
 अतस्तयोरभूत् क्षितीशुमुबराजयोः । तस्मिन्पक्षे क्षणे राज्यमासीद्येतामिवाभवत् ॥१३०॥ 130
 शिवशक्त्यादयो वीराः स्वामिकार्योऽज्ञातसवः । यथाभूवन्वसस्वस्य परीक्षीक्षणलामिनः ॥१३१॥
 कुर्वतां स्वामिशुभूनां दानमानप्रतिभयम् । सत्यैकाग्र्याद्य ते यत्नादानुकूल्यमशिभयन् ॥१३२॥
 पिण्डस्त्रुहां परिस्वज्याहंकृताः शिशिताः काचित् । तावत् पीततमसः श्वत्सिमनुजीविनः ॥१३३॥
 कथंविधं निमित्तं युवराजं महीजसम् । प्राज्यः स्वविजयोकारधके शंकरवर्मणा ॥१३४॥
 सबादसमवर्ममौषैर्धितोऽर्जसमरोरुहम् । कीर्तिं विवा प्रणयिनीं लक्ष्म्यापिनिवेद सः ॥१३५॥ 135
 अथ निमित्तं दावादांसम्भवा लक्ष्मीं क्षितीश्वरः । जिष्णुर्दिविजयं कर्तुं भीमानासीन्महोद्यमः ॥१३६॥
 तस्य काठबलादेशे प्रक्षीणजनसंपदि । लक्ष्मिं नव पत्नीनां हाराभिष्कामतोभवत् ॥१३७॥
 स्वपुरस्वोपकण्ठेपि योभूत्कुण्ठितशासनः । स एव रजोसंसेषु राज्ञामाज्ञां स्ववेशयत् ॥१३८॥
 गच्छन्नायाविच्छेदसंप्रदायः ककुम्भये । स्वग्रहया समुचीतो राज्ञा शंकरवर्मणा ॥१३९॥
 तत्सेना मरणाधानां पुतनाभिः पदे पदे । कुलापगेव कुन्याभिर्दिशन्मीभिरवर्धयत् ॥१४०॥ 140
 दावाभिसारराजं वरवर्णां समुपाभिताः । अग्निद्रोणो न वाहिन्यस्तत्सेनानादमादधुः ॥१४१॥
 जनोत्सर्गैर्हरिणैर्गुह्यन्हरिणं क्षगत् । अनोसादितदुर्गं स चक्रे दुर्योन्नरातिथिम् ॥१४२॥
 लक्ष्मिं नव पत्नीनां वारणाणां शतवती । लक्षं च बाजिनामासीद्यस्य सेनापुरःसरम् ॥१४३॥
 स गूर्जरैर्जयध्वजः स्वप्रभामवशङ्किनम् । वैगर्तं पृथिवीचन्द्रं निन्ये तमसि हास्यताम् ॥१४४॥
 पुनं भुवनचन्द्राख्यं नीविं प्रागेव दत्तवान् । स ह्यभूत्प्रणतिं कर्तुं तस्याभ्यर्णमुपागतः ॥१४५॥ 145
 अथ तत्कटकं भ्राम्यद्भूमिगण्डलनायकम् । वीर्यं संमुल्लसायान्तं महार्णवमिरोलबणम् ॥१४६॥
 समागमक्षणे यस्माच्छङ्कुमानः स्वबन्धनम् । पलाय्य प्रववौ दूरं निर्वाणौगेधिवृत्तिमतः ॥१४७॥ तिलकम्॥
 यमप्रतिमसौन्दर्यमथाप्यारुः पुराविदः । तमेवाद्वाभुवस्तस्मा नृपाः कालमिरोलबणम् ॥१४८॥
 उच्चलानालखानस्य संख्ये गूर्जरमुभूजः । यदमुतां क्षगाक्षर्यां भुवं दीर्घामरोपयत् ॥१४९॥
 तस्मै दत्त्वा टङ्कदेशं विनयादङ्कुमीभिव । स्वशरीरमिवापासीन्मण्डलं गूर्जराधिपः ॥१५०॥ 150
 इतं भोजाधिराजेन स साक्षाज्यमहापयत् । प्रतीहारतया भृत्यभूते यत्क्रियकाम्यवे ॥१५१॥

१२६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'पतेः'. १२९. ') Thus A₂; A₁ 'पापस्व'—') A₂ gloss अश्विनवर्मणाद्यः. १३४. ') A₂ gloss सुखवर्णनम्. १३९. ') Thus A₂; altered by later hand to 'विच्छेद'. १४२. ') A₂ gloss दवाभिसारः दान यन्त्रे इति नायका.—') A₂ gloss वरवाहनायका.—') A₂ भाग्यवता.—') A₂ gloss दावाभिसारमुपस्य सेना. (१४४. ') A₂ gloss गूर्जरैरेति अथ गूर्जरैः लघुगोत्रवराय इति मयिजो वेद्यः.—') A₂ gloss विनाशं नगरकोशः तद्वर्षीयः. १४५. ') A₂ writes in margin the gloss: नीविः । नैव इति वचनायका य, which A₂ continues with विदुः यः स्वप्रतिमिधिः न्यूनवर्जितं भाग्यवर्त्मिकाधिकबलस्य राज्ञः यदीत्यर्थे सत्यपतेति. १४७. ') वि supplied by A₂ in space left by A₁. १५०. ') A₂ gloss सङ्कषेयः अङ्गिरसीयदे शक्तरी नाम्नु पुरवेपाहूर्तं वर्णनायो वीर्यमविशतिवेद्यम्.

- दरशुलकाधिपयोर्वः केसरिवरादयोः । हिमवद्विन्ध्ययोरासीदार्थावर्त इवान्तरे ॥१५१॥
 उदभाण्डपुरे तत्सुवर्दीने निर्भया नृपाः । पल्लवेदम्पयातसा महार्णव इवाग्रवः ॥१५२॥
 नक्षत्रेष्विव भूषेण नमसीयोत्तरापये । वस्त्रैव विपुला कथातिर्मातोऽण्डस्येव मण्डलम् ॥१५४॥
 155 स श्रीमांछाक्षिर्वः शाहिरल्लानाभयः क्षुधा । निराकरिण्योः साक्षाज्यासस्य सेवां न लब्धवान् ॥१५५॥
 एवं विग्विजयं कृत्वा नामः स विजयमण्डलम् । प्रवेशे पञ्चसत्राख्ये स्वनाम्नां विदधे पुरम् ॥१५६॥
 तस्य श्रीस्वामिराजस्य तनयोदेवपद्मप्रभोः । पूर्णिमेव क्षपावन्धोः सुगन्धाख्यामवलिया ॥१५७॥
 तथा सर्वं पुरचरे छरराजोपमो नृपः । तस्मिन्मांकरगौरीशंखगन्धेशौ विनिर्ममे ॥१५८॥
 हिजस्तयोर्नायकाख्यो गौरीशखरसद्योः । चातुर्विधः कृतस्तेन वाग्देवीकुलमन्त्रिरम् ॥१५९॥
 160 परकाव्येन कवयः पररञ्जयेन येश्वराः । निलोहितेन स्वहृतिं पुण्यन्वयतने क्षणे ॥१६०॥
 स्वल्पसश्वो वरपतिः स्वपुरकथापनाय सः । सारापहारमकरोत्परिहासपुरस्य यत् ॥१६१॥
 ख्यातिहेतुः पञ्चवानं पञ्चानां कवयिकवौ । इत्यादि यत्पत्तनेस्ति तत्पत्तिमिह पुरेभवत् ॥१६२॥
 राज्यप्रदेन नृपते रत्नवर्धनमन्त्रिणा । श्रीरत्नवर्धनेशाख्यो व्यधीयत सदाशिवः ॥१६३॥
 चित्रं नपहिपाः पूतमूर्तयः कीर्तिभिर्दरैः । भवन्ति व्यसनासक्तिपांशुखानमसीमसाः ॥१६४॥
 165 अथ क्रमेण नृपतिलोभाभ्यासेन भूयसा । आधीयमानं चित्तो मूलमापीडनपण्डितः ॥१६५॥
 आरक्ष्यैर्मसमैर्भूसा क्षीणकोशः क्षणे क्षणे । देवादीनां स सर्वस्वं जहारायासमुक्तिभिः ॥१६६॥
 कर्मस्थाने पुरगृहधामादिपनहारीणा । तेनाहुपतिभाग्याख्यगृहकृत्याभिधे कृते ॥१६७॥
 भूपदमन्वगैलादिक्रियोत्थं समाददे । इविणं देवदेवमन्त्रः कथमूल्यं कलाञ्जलान् ॥१६८॥
 मन्त्रवेशो मुखे दत्त्वा विभक्तैरधिकारिभिः । यतुःपठि छरगृहानुमोषेत्तरदञ्जसा ॥१६९॥
 170 यामान्देवगृहयाद्याजाया प्रतिकरेण सः । स्वयं स्वीकृत्य चोत्पत्तिं त्मां कार्यक इव व्यधात् ॥१७०॥
 तुलां कृत्वा विभागोनां वर्षदेयां स पर्वदे । भुक्तिं कम्बलमूल्यादिविद्मन्मांशुयधिकं ददौ ॥१७१॥
 दिगन्तरस्थो यामीनामूढभारानागतान् । नृदेशार्थैर्भारमूल्यं वर्षमेकमदण्डयत् ॥१७२॥
 वर्षेपरस्मिन्निलिखितान्भारमूल्यं निरागतः । तथैव संख्यया याम्यान्प्रतिपाममदण्डयत् ॥१७३॥
 इत्येषा कृष्टभारोधिः प्रथमं तेन पातिता । शारिद्रहृती यामाणां या यवोदशया स्थिता ॥१७४॥
 175 स्कन्दकामाभकायस्थमासवृत्त्यादिसंयद्वैः । अन्यैश्च विविधायास्तैर्बर्षाहामान्स निर्धनान् ॥१७५॥
 तुलापहारोपययामदण्डादिसंयद्वैः । इत्येष तेन संवाहो गृहकृत्ये प्रवर्तितः ॥१७६॥
 व्यधत् पञ्च दिविरांस्त तस्मिन्निजकर्मणि । वष्टं तथा गज्वरं शक्यं लब्धतामिधम् ॥१७७॥

१५१. ') This verse is added in margin by A₂; found in G R. १५४. ') A₁ विपुलकथातिर्मा^०; A₂ has altered this to विपुला कथातिर्मा^०, but has subsequently restored the reading of A₁. G follows A₂, R reads as A₂. १५५. ') Thus corr. by A₂; A₁ 'नक्षत्रः—') Thus corr. by A₂ from 'रिपुः'; R G 'रिपुः'. १५६. ') A₂ gloss छत्रवर्धनः—') A₂ gloss कम्पार. १५६. ') Emended; A₁ 'विपुल'. १५७. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'अपेक्षानाम'. १५८. ') Thus A₁; A₂ 'नक्षत्रः—') Thus corr. by later hand from A₁ 'नक्षत्रः—') A₂ gloss कलाञ्जलः. १५९. ') Thus A₂; A₁ 'मुक्तिभिः'. १६१. ') Thus A₁; A₂ 'पुष्पः—') 'पुष्प' supplied by A₂ in space left by A₁. १७०. ') Thus A₂. Cf. vi. 130, vii. 111, 119; mirrored विविरांस्त in R G Edd.

आत्मनो निरयं मूढः सोऽङ्गीकृत्येवमुपक्रियाम् । भाविनामकरोद्वाहो पापी बहो विजोविनाम् ॥१७८॥

विमिश्रं मण्डलेमुधिमन्त्रविद्यानामवाहरे । रात्रौ प्रतापहानी च नाम्नः शङ्करावर्जणः ॥१७९॥

मुख्येन गुणिनां रात्रा धनहान्या प्रधापहाः । मूर्खेण येन कावल्या हास्याः पुत्राः प्रवर्तिताः ॥१८०॥ 180

तथा कायस्थभोज्या भूर्जोता तत्त्वस्थवैश्या । यथा संजायतेषु हरणदिव मृगजाम् ॥१८१॥

तस्मिन्नेव प्रजादुःखे कृपार्द्रः श्रियिषीपतिम् । पुत्रो गोपालवर्माम्बयः कदाचिदिदमवधीत् ॥१८२॥

प्रदानुस्तात भवतः पूर्वं न्वासीकृतः स्थितः । वरो यः सत्यसंधस्य सोपुना प्राप्यते मया ॥१८३॥

कायस्थपेरणादेतैर्देवेनाद्य प्रवर्तिताः । आयातैः श्वासशेषैश्च प्राणवृत्तिः क्षुरिरिणाम् ॥१८४॥

न च नामास्ति तातस्य काचित्सोकद्वयोविता । मनागपि हितप्रतिरितया जनपीडया ॥१८५॥ 185

अदृष्टविषयां धार्मी गहनां विवृणोति कः । दृष्टेऽप्यनिष्टाद्वन्धव्य कर्मणामेव दृष्टते ॥१८६॥

एकतो व्याधिबुभुक्षप्रमुखा विषोदक्षिलाः । प्रजानामेकतस्त्वेका लुब्धता बद्धापतेः ॥१८७॥

भूमजोभ्यस्तलोमस्य श्रीः कैथिद्यामिन्यन्धते । अकालकुक्षमत्वेव फलसंभावनोऽज्ञिता ॥१८८॥

दानं च खनृता सुक्तिर्विश्वसंवेनं प्रभोः । लोभः पूर्वं तयोरेव विनाशाय महोद्यमः ॥१८९॥

प्रतापमायतिं क्षोभो हेमन्ताहस्य वारिहः । स्मृतिक्षोषो करोत्येव लोभश्च दृष्टिषीमुजाम् ॥१९०॥ 190

हायादा व्यवभीक्ष्णपरिहाराग्नेर्बन्धन्मुचता भृत्वाः प्रमुपकारकालरमतेः कुर्तुं केपि प्रियम् ।

राशीभूतधनस्य जीवितदत्तौ शश्वद्यतेरजिजा भूमर्तुः क्रियते शिवेव रमसाक्षेभेन किं नाप्रियम् ॥१९१॥

राजसंवाहनामायं नवायासो जगद्धरत् । तदेष लोभप्रभवः प्रजानाद्य निवार्यताम् ॥१९२॥

भुवेति राजपुत्रस्य सौजन्येनोऽज्यनं वधः । स्मितपीताधरो राजा शनैर्बन्धनमवधीत् ॥१९३॥

नशाकृत्यविसंवादि वधः सौजन्यपेक्षालम् । स्मारयत्यद्य मामेतथितवृत्तिं पुरातनीम् ॥१९४॥

कुमारभावे पूर्वं मे तवेवार्हान्नरात्मनः । प्रजावत्सलता वस्त पर्यामा पर्यवर्धत ॥१९५॥ 195

सोहं धर्मे महद्गमं शीते दत्त्वाच्छर्मभुक् । पदानिरपपादत्रः पित्रा संचारितोभवम् ॥१९६॥

मृगव्यादौ हयैः सार्धमटन्तं कण्टकक्षतम् । भन्तर्वाणं मां विलोक्य तमसुविबुधप्रगाः ॥१९७॥

स तानुवाच सामान्यो भूत्वाहं राज्यमाप्रयान् । काले काले सेवकायां जाने सेवापरिभ्रमम् ॥१९८॥

ईरदुःखमयं मुक्ता श्वासत्यम्यव्यथां धुवम् । प्राप्तिर्धर्मो भवेन्मूढो गर्भश्चरताम्यव्या ॥१९९॥

उपादौरीदृशीयोहं कृतः पित्रा सुशिक्षितः । तेनापि प्राप्तराज्येन मयैवं पीडिताः प्रजाः ॥२००॥ 200

गर्भवासम्यथां जातः शरीरी विस्मरेद्यथा । प्राप्तराज्यस्तथा राजा नियते पूर्वैर्विन्तनम् ॥२०१॥

स्वदैव नस्मादेकोद्य वरो महं प्रदीयताम् । प्राप्तराज्यः प्रजापीडो मा कार्षीत्येवमतोविक्राम् ॥२०२॥

साक्ष्यमिति तेनोक्तः कृतान्योन्यस्मिन्तैर्मिष्टैः । राजाप्रैर्वीक्षितवासीस्तुमारो क्षीनवाननः ॥२०३॥

स्यामसीदतथा तस्मिन्गुणिसङ्गपराकुले । आसेवन्तावरा वृत्तीः कथयो भङ्गटावयः ॥२०४॥

निर्वैतनाः सुकथयो भारिको लघटस्त्वभूत् । प्रसादान्तस्य दीक्षारसहस्रद्वयेतनः ॥२०५॥ 205

180. ') Thus A; *varia lectio* in B G पापीवत्त्वा.—') Thus corr. by A, from A₁ विजोवि". 181. ') A₂ gloss अपवधः. 182. ') Thus A₂; A₁ 'दृष्टव्यवधः'. 183. ') Thus corr. by A, from A₁ 'दृष्टव्य'. 200. ') Thus corr. by A, from A₁ 'विना'. 201. ') A₂ 'विनाशितम्'.

- कल्पपालकुले अन्म तत्तेनैव प्रमायितम् । क्षीवोचितापभ्रंशोर्केर्द्वी भाग्यस्व नाभयत् ॥२०६॥
 वेदितममुदुष्णीषी प्राणस्थापे प्रवेशिनी । ध्यायैकाया दृगित्यासीत्सुखराजस्य मन्त्रिणः ॥२०७॥
 योयमाद्योचिनो वेधो पुनवासेविनः प्रभोः । उन्वानुवृत्त्या स प्राप नटस्त्वेव विजम्बनाम् ॥२०८॥ बुग्मम्॥
 सोनुषः सह निर्दोहं जयाम श्रोहशङ्कुया । मूर्त दार्ढ्याभिसारेण शर्वरी नरबाहनम् ॥२०९॥
 210 प्रजामिशापे पतिते वृषस्त्रोन्मार्गवार्तिनः । विशिष्टिष्टाः क्षतास्तस्य व्यपचन्तामयं विना ॥२१०॥
 वंशः श्रीर्मांशितं दारा नामापि श्रुतिवीमुजाम् । क्षणादेव क्षयं याति प्रजाविधिवकारिणाम् ॥२११॥
 इत्युक्तं वरुणैः षापे व्यपकमेतसु विन्ध्यताम् । पनष्टं तस्य नामापि वया क्रूरेण कर्मणा ॥२१२॥
 नाद्या पत्ननुमित्वेव प्रख्यातं स्वपुरं कृतम् । कस्यान्यस्याभिधाभसि वया शौकरवर्मणः ॥२१३॥
 स्वकीयः सुखराजस्य तेन दारापिपः कृतः । वीरानकामिधे स्थाने प्रमादादासद्वयम् ॥२१४॥
 215 तत्कोपास्त स्वयं राजा इत्यवाधो मदोर्जितः । वीरानकं समुन्मूल्य प्रविशेशोत्तरापथम् ॥२१५॥
 सिन्धुक्षुद्राभ्रवाग्नेशाक्षित्वा भूरीन्भवानुरैः । कृतानतिर्महीपालैः प्रत्यावृत्तोभयवतः ॥२१६॥
 उरग्रां विद्यानस्तस्य बास्तव्यैरौदर्यैः समम् । निकेतनेतोः सैव्यानामकस्मादुभूतकलिः ॥२१७॥
 गिरिमुद्राभिधेन षपाकेन विपातितः । वेगवाही शरस्तस्य प्रमादादविशद्वलम् ॥२१८॥
 मुमुर्षुप्राप्ताकटकं संरक्ष्य नचतेति सः । उक्ता कर्णारियाकटं स्थानात्तस्माद्विनिर्गमौ ॥२१९॥
 220 हीनदर्शनसामर्थ्यः परिश्रम्य शनैर्गिरा । क्रन्दन्त्या वपुरालिङ्ग्य स्थितायाः क्षामभाषितः ॥२२०॥
 पुत्रं गोपालवर्माख्यं न्यासीकृत्य च रक्षितुम् । शिमुदेव्यं महादेव्याः सुगन्ध्या अवाग्वचम् ॥२२१॥
 काल्पुषे कृष्णसम्पदां वस्त्रे ममनप्रतौ । उत्खाद्यमानविशिखौ मार्गं एव व्यपचत ॥२२२॥ तिलकम् ॥
 सुखराजादवः सैन्यं रक्षन्तः परभूमिषु । वृत्तान्तैर्गोपयन्तस्तं दान्त एवामवन्पथि ॥२२३॥
 तं वन्यसूयस्ते भूधौ मन्त्रतोषयतावहैः । प्रतिप्रणामं प्रापानां सामन्तानामकारयन् ॥२२४॥
 225 वज्रिर्दैनैरिते स्थाने प्राप्ते क्षोन्यासकांभिषे । चक्रिते गतसंचासास्ततस्तस्यान्तसंस्क्रियाम् ॥२२५॥
 विजः सुरेन्द्रवत्याया राख्यो राजानमन्वयुः । वेलाविजः कृतहथ अयसिहाद्वयः कृती ॥२२६॥
 शौ लाडो वज्रसारश्च तं भूत्यावनुगमनुः । इति वज्रिभित्ताकटैः सहस्राक्रियतामिसान् ॥२२७॥
 ततो गुणोप गोपालवर्मा धार्मिकतोऽञ्जलः । सुगन्ध्या पाल्यमानः सत्यसंघे वसुंधराम् ॥२२८॥
 मध्ये लालितकादीनां दुर्वृत्तानां वसजपि । अनतिक्रान्तबात्येऽपि दुःसंस्कारान् सोपहीन् ॥२२९॥
 230 भूपालजननी भौगैर्धैर्यव्येधिकमुन्मदा । सा प्रभाकरदेवाख्यमचीकमत मन्त्रिणम् ॥२३०॥
 तया निर्भरसंशोभगीतया स व्यधीयत । सौभाग्यपदभृङ्गारमौलिक्रवयाङ्कितः ॥२३१॥
 कोशाभ्यक्षेण रागिण्यालस्या लुण्ठितसंपदा । उदभाण्डपुरे नेन शाहिराज्यं व्यजीयत ॥२३२॥

२०६. ¹) Thus corr. by A₁ from A₂ 'रागस्व'. २१०. ¹) n supplied by A₁.—²) A₁ writes below this word ५०. २११. ¹) A₂ gloss वरुण. २१४. ¹) A₂ gloss दारविद्यानां वीरानक.—²) A₂ gloss सुखराजस्वकीय. २१६. ¹) A₂ gloss वज्र. २१९. ¹) Thus A₁; A₂ 'कस्यान्यस्या'. २२०. ¹) Thus corr. by later hand from A₁, 'निङ्गुका'. २२३. ¹) A₂ gloss मन्त्रिण.—²) Thus A₁; A₂ 'वृत्तान्तं गो'. २२५. ¹) Thus A R G; A₂ gloss वाराहमन्त्रिणैः दारवत्या. २२६. ¹) Emended: A R दानाविजः; G दानविजः. Cf. वेलाविजः vi. 73, 106; 324. २२९. ¹) A₂ gloss कालिका. वसजपः. २३२. ¹) Thus corr. from A₁, 'उदभाण्डपुरे' by A₂, which adds the gloss हैमङ्ग; R G read as A₂. Cf. उदभाण्डपुरे v. 153.—²) Thus A₁; A₂ वजीयत; G R follow A₁.

आज्ञातिक्रमिणः शाहिः कृत्वा कमलकुम्भाभिधाम् । तोरमाणार्थं च माराहान् लक्ष्मियवन्वे ॥२३३॥

प्रत्यावृत्तोऽथ नगरं विवेश विप्रयोर्जितः । शीर्षभृङ्गारचसती साभिमानः स्वविभवे ॥२३४॥

स राजजननीमारः साहकारो जयार्जनात् । मार्गक्षतिमपिषेर्वीराणां ध्वषिताम्वहम् ॥२३५॥

235

शुद्धेण कामिना वेदयावेदमयीव नृपास्पदे । तेनायुते संवेदो नाभूद्वन्धस्व कस्यचित् ॥२३६॥

ज्ञानेद्विज्ञातवार्तस्व धनमानांपहारकृत् । सोमवक्षिगतोत्सर्पं राज्ञो गोपालवर्मणः ॥२३७॥

विद्यते यत्र गच्छेत्स्मिन्तत्सर्वं शाहिर्विषये । गतमित्यद्भवीकृतं स कोद्यगणनोद्यतम् ॥२३८॥

अथ गच्छाधिपं राजभीतः खालोदधेदिनम् । रामदेवाह्वयं बन्धुमभिचारमकारयत् ॥२३९॥

तवाभिचारक्रियया भुक्तभूयस्सरहयम् । गोपालवर्मनृपतिर्जातदारो व्यपद्यत ॥२४०॥

240

व्यकीभूतकुकर्मा स राजदण्डभयाकुलः । रामदेवोऽधीत्यापः स्ववमेव स्वविषयम् ॥२४१॥

रभ्यागृहीतो गोपालवर्मभाताथ संकटः । बभूव आपराध्यः स दशमिर्वैश्वैर्व्यस्रः ॥२४२॥

अथ बंशधये वृत्ते राज्ञः शंकरवर्मणः । प्रजापार्थनया राज्यं सुगन्धां विदधे स्ववर्मम् ॥२४३॥

गोपालपुरंगोपालमटगोपालकेशवान् । सा पुरं च स्वनामाङ्कं विदधे धर्मवृद्धये ॥२४४॥

गोपालवर्मणो जाया नन्दानिन्द्याम्वयोद्वया । शिभुरप्यभवन्नन्दामटकेशवधारिणी ॥२४५॥

245

अन्तर्वल्वाः क्षणे तस्मिन्पत्न्या गोपालवर्मणः । जयलक्ष्म्यां बबन्धास्यां भयः संतानकाङ्क्षिणी ॥२४६॥

तस्यां विपक्षपत्यायां प्रसन्नान्नेतिदुःखिता । सामुद्रन्ध्रवन्दे राज्यं कस्मैविशानुमुद्यता ॥२४७॥

तस्मिन्काले महीपालनिपहांनुयहक्षमम् । तत्र तन्निपदातीनां कृतसहस्यभृत्कुलम् ॥२४८॥

तत्रः समाभितैकाङ्गा स्वयं संवत्सरहयम् । सुगन्धा विदधे राज्यं सां मित्रत्वेन तन्निर्णाम् ॥२४९॥

योगवाय दानुं साक्षाज्यं कस्मैचित्सा कितिकदा । मन्त्राय मन्त्रितामन्तास्तन्प्यैकाङ्गानदीकयत् ॥२५०॥

250

अवन्तिवर्मवंशान्ते नमार्ः भूरवर्मणः । गग्गांयाः स्वकुटुम्बिन्वाः संजातं सुखवर्मणा ॥२५१॥

अनुव्रतो मे संबन्धिखेहादेवं भवेदिति । राज्ये निजितवर्माखदं कर्तुं तस्या मनोभवत् ॥२५२॥

तथा तदुक्तं विषयव्यसवित्वेन आगतात् । राज्ञी दिवाशचतया योष्यनुद्यानवृषितः ॥२५३॥

नाम पञ्चशक्तिं प्राप राज्ये का तस्य योग्यता । इत्युदीर्यामचमन्तो यावदेकेच मन्त्रिणः ॥२५४॥

संहतैर्भेदनिर्वातेस्तावज्जितितवर्मजः । दशवर्षैः कृतो राजा पार्यस्तन्निपदातिभिः ॥२५५॥

255

ते' गच्छाधिपचार्यानां सुगन्धोत्पाटनास्कृतम् । प्रायश्चित्तममन्बन्त मानक्षतिविधाविनाम् ॥२५६॥

सा राजधान्याः साक्षाज्यपरिभ्रष्टा विविर्वयी । कुताधिकारा हारस्य पतितैर्बाण्यविन्दुभिः ॥२५७॥

शरणं प्रत्यमाहृत्यो यो दस्तस्याः क्रमागतः । तं तमैक्षिष्ट निर्वाणी विषयैः सह संगतम् ॥२५८॥

वर्षे एकाक्षन्वते संभूयैकाङ्गसैनिकाः । गत्वा सुगन्धामानिन्दुः पुनर्हुत्कपुर्येतिनाम् ॥२५९॥

२३३. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'वर्ष'—^२) Thus A₁; A₂ 'सौराण्य' २३५. ^१) Thus A₁; A₂ 'अवधीवज्जुत्सा-
विमानो'—^२) Thus corr. by A₂ from A₁ 'वर्ष' २३७. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'मातप' २३९. ^१) A₂ gloss दमाकर.
२४३. ^१) A₂ gloss गोपालवर्मसङ्गमोर्जाता सुगन्धा २४५. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'पुर' २४७. ^१) A₂ gloss वृषिपुरम्.
२४९. ^१) A₂ gloss मन्त्रिणम् २५१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'विषय'—^२) Thus A₁; A₂ 'वर्ष' २५३. ^१) Thus emended;
A G B सविष'—^२) A₂ s. l. मन्त्रिणम्; struck out. २५५. ^१) Thus A₂; A₁ 'मातप' २५७. ^१) A₂ gloss निजितवर्मा.
२५९. ^१) A₂ gloss कीदृशः २५९. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'वर्ष'—^२) Thus A₁; A₂ 'हता' २५९. ^१) Thus
A₁; A₂ 'एकोन'—^२) A₂ gloss बराहकुले.

- 260 तामागतनीमाकण्वं पार्थापुत्रहका मदात् । वैशान्ते तन्मित्रजः सर्वे निर्वयुः समतोन्मुखाः ॥२६०॥
ते जित्वा नवते वर्षे वैद्याखे भिषसंश्रितम् । एकाङ्गान्धुदसंवातान्बबन्मुतां पलायिताम् ॥२६१॥
विष्णोत्कविहारान्तैर्बद्धा सा व्यपद्यत । अनित्यपतनोष्णाया विविधा भाग्यवृत्तयः ॥२६२॥
अस्मिन्धनजनहीण्यनिमित्तं मण्डलोत्तमे । सर्वतोदिक्कुम्भस्थावधानार्थपरेषा ॥२६३॥
जनकः पालको भूत्वा पशुर्बालस्य भूपतेः । सामात्योपीडयलोकमुत्कोचयहतत्वरः ॥२६४॥
265 मभूजो वामक्रायस्या हवाग्नौन्यविषाडनम् । दत्ताधिकाधिकोत्कोचा विद्वुस्तन्निशेयया ॥२६५॥
वज्राजैः कन्थकुञ्ज्याणा विलम्बास्तत्र मण्डले । तन्मित्राणां वृण्डिकादानाद्भुजानां जीविकाभयम् ॥२६६॥
विष्णुः पुराणाधिष्ठाने मेरुवर्धनमन्त्रिणां । श्रीमेरुवर्धनस्वामिनामा येन व्यधीयत ॥२६७॥
तदात्मजाः क्षणे तस्मिन्महान्द्रोहवाकिकाः । चक्रुर्मिगूढराज्येष्वाः प्रजायासैर्धनार्जनम् ॥२६८॥ युग्मम् ॥
सार्धं सुगन्धादित्यैर्गूढं शंकरवर्धनः । तेषां ज्येष्ठो बद्धस्तयो मुमोष नृपमन्दिरम् ॥२६९॥
270 क्षीणप्रणे क्षणे तस्मिन्सारवान् हव क्षते । उदीपः प्राविताशेषशरच्छालिरज्यन्त ॥२७०॥
खार्यो सहस्रकेश्यायां दुर्लभे भोजनेभयम् । वर्षे त्रिनवते घोरे दुर्मिक्षेण जनक्षयः ॥२७१॥
शबैरिप्रमिष्टान्मुसंसेकोच्यन्नुनविपरीः । वितस्ता सर्वतश्चञ्चला दुर्लभसंश्लिप्तमभयम् ॥२७२॥
विश्वतोऽस्त्रिमये जते नैविद्यास्तितिमण्डले । सर्वभूतमयादावि ह्मशानैक्यमजायत ॥२७३॥
महाहैधान्यसंभारविक्रयभामसंपदः । मन्त्रिणः क्षमापतः प्रापुस्तन्मित्रजघ्न धनाद्यताम् ॥२७४॥
275 आपेयः क्षमाभुजः सोभुमन्मयी यस्तावृष्टीः प्रजाः । विक्रीय बाहवप्रासीत्तन्मित्राणां कुण्डिकाधनम् ॥२७५॥
अटव्यां वृष्टिसंपाते वातवर्षैरपद्रुतम् । बहिः सर्वे जने पश्यन्कथित्वातोष्णमन्दिरः ॥२७६॥
यथा तथा जने दुःस्थं वीक्ष्य कापुरुषधिरम् । राजधानीस्थितः पशुः स्वद्वलं बहमन्यत ॥२७७॥ युग्मम् ॥
मुञ्जीनचन्द्रापीडादिप्रजापालमियाः प्रजाः । एवं तस्मिन्क्षणे नीताः संक्षयं राजराक्षसैः ॥२७८॥
प्रापुधिरमवस्थानं पार्थिवा न तदा कश्चित् । भारासंपातसंभूता बुद्धा इह दुर्दिने ॥२७९॥
280 पार्थः पितरमुत्पाद्य कदाचित्त्वामवशस्वयम् । कदाचित्स तमुत्पाद्य तन्मित्रविक्रयव्यभूत् ॥२८०॥
अग्नीगवत्यङ्गुवधूवडवामण्डले बुधा । सुगन्धादिर्यवीजाशो व्यशार्थविधितेयया ॥२८१॥
रास्त्रां वप्यटदेष्ट्याः स निर्यैः छरनोत्सहैः । खण्डयामास कणकुति साध्यस्वार्थेषणां धनैः ॥२८२॥
भगिनीभगतीभाग्यवद्धराज्याः स्वयं हवुः । वां पञ्चमे मनोहार्त्तं मेरुवर्धनखनवः ॥२८३॥
सुगन्धादित्यमौल्यन्यास्तापि हेवी मृगावती । स्वयं संभुभोजेभ्यर्थं कान्ता कामितकामिनी ॥२८४॥
285 पर्यायेणामवद्वृत्तः स तयोर्मोंगवृद्धये । हरिद्रव्यपितोरेकं मुक्तिपात्रमिष्टान्धम् ॥२८५॥

२६४. ') A, gloss निजितवर्गः. २६५. ') Thus A,; altered by later hand to वज्राजैः. २६७. ') A, gloss वाचद्वयम्
द्वि पतिष्ठे पात्रे.—') A, gloss पशुन्यभुजः. २६८. ') A, gloss निजितवर्गः; सारात्मजाः चक्रवर्ती भूषणम् । सन्मुद्राधनेः शंकरवर्धनः
मेरुवर्धनपुत्राः २६९. ') A, gloss मन्त्रिणा.—') A, सुगन्धादित्यैर्गूढं. २७०. ') Thus corr. by later hand from
A, वृष्टिः; A, gloss उदीपः (Kāśmīrī). २७१. ') A, gives the full date Saptarshi १९१३. २७२. ') Thus A,; altered by
later hand to दुर्लभं. २७३. ') वाते supplied by A, in space left by A, २७४. ') A, महावर्गः. २७५. ') Thus A,; A,
अपेयः. २७६. ') Thus corr. by A, from A, हृष्टिः. २८१. ') A, gloss वज्राजैः.—') A, gloss स्वपायः वेद्युपम्.
२८२. ') A, gloss वाचवर्धनपुत्रः. २८५. ') A, gloss तयोर्मोंगवृद्धये; पशुपत्त्योः.

पुत्रयो राज्यलाभाय स्वर्धवाभ्यां स्वमन्त्रिणे । दत्ता निधुववभद्रा धनद्वयैः सवक्षिणा ॥२८६॥
 अथ पार्थ समुत्पाद्य तत्पिता पञ्चुराधितः । तन्त्रिभिः सप्तनवते वर्षे वीथेविथेविनः ॥२८७॥
 मायेष्टानवते वर्षे सोमिषिष्व शिशुं हृतम् । चक्रवर्माभिर्ध राज्ये क्षीणपुण्यो व्यवयत् ॥२८८॥
 पैतृके बाञ्जको राज्यं पार्थस्त्यानुवरा व्यवयुः । एकाङ्गैः सह संमानं तव तन्त्रिपदातयः ॥२८९॥
 मातुर्बन्धुदेव्याः स कौवित्कालं शिशुर्नृपः । मानामन्नाः क्षिप्रिकायाः पाल्यस्त्वासीत्समा दृष्ट ॥२९०॥ 290
 बाल्यादव्यक्तद्वैः क्षील्ये तस्मिंस्तत्पालनं तयोः । निर्दोषमासीदण्डस्थकणिलालनसंनिभम् ॥२९१॥
 जातः पञ्चोर्मृगावल्यां नवमेध्ये तन्त्रिभिः । चक्रवर्माणमुत्पाद्य भूरवर्मा नृपः कृतः ॥२९२॥
 निःशेषा मानुतामात्माः प्रवयुः स्मार्थतत्पराः । अदत्त्वा तन्त्रिणां देयं तस्योत्पादनहेतुवाम् ॥२९३॥
 अतुर्वृत्तोपि स श्माभृदिना भूरिधनार्पणम् । गुणवानिब वेश्यानां तन्त्रिणां नामवत्पिबः ॥२९४॥
 वर्षे गते तनुत्पाद्य वृष्टोत्पतितया नृपम् । बह्वर्धं पुनः पार्थ व्यधुतन्त्रिपदातयः ॥२९५॥ 295
 भभूत्साम्बवती वेश्या साम्बेश्वराधिपाथिनी । पार्थप्रिया तन्त्रिचक्रसंघे ज्ञातवक्षिका ॥२९६॥
 कालापेक्षी चक्रवर्मा ततोऽप्यैक्यद्वयं बह्व । एकादशाब्दस्यापादे कृतो भूयोपि तन्त्रिभिः ॥२९७॥
 पार्थाक्षिभ्यः समुत्पाद्य भुक्तं चक्रिकया पुरा । तैलैः स्वाधैव ये तेभ्यो जीवनायुषेभ्ये ॥२९८॥
 पिता भ्राता च वैरत्वं राज्यादुत्पादितोभवत् । संवत्सिभ्योपि पैतृकं कन्यां दत्त्वेतरेतरम् ॥२९९॥
 अकरोद्वृष्टोपाणां तेजामेव स नष्टभिः । मेववर्धनपुत्राणामधिकारसमर्पणम् ॥३००॥ तिलकम् ॥ 300
 कृतोत्पटलाधीशस्तेन शंकरवर्धनः । नृहृत्पत्येवसत्कृत्यो दाम्भिकः शोभुवर्धनः ॥३०१॥
 वीथे तल्यैव वर्षस्य भनामावाप्त तन्त्रिणाम् । भरतद्वष्टिकादेवः पलायित भवाकुलः ॥३०२॥
 स्थिते महवराज्यान्तस्तस्मिन्शंकरवर्धनः । राज्यार्थी तन्त्रिणां दूतं प्राणिगोच्छेदभुवर्धनम् ॥३०३॥
 आत्मजितैः स निखिलैरपिकोत्कोचचर्चया । वञ्चयित्वापजं राज्ये तैः स्वमेवाभ्यवेचयत् ॥३०४॥
 नीरवस्थितः स्वकुलजांस्तिमिरासि मुक्ते मौनी वकस्तिमिमुपेत्य वनान्तवासी ।
 व्याधो निहन्ति तु वक्तं प्रभवन्ति ते ते पात्रायुपयुपरि वञ्चनवञ्चनायाः ॥३०५॥ 305
 भट्टभीष्मवर्धनस्य निशि श्रीहृक्कासिनः । एकदा ह्यमराध्वस्य संग्रामस्याविशद्वहम् ॥३०६॥
 ज्ञात्वा काण्तिविशेषेण राजानं स कृताञ्जलिः । प्रणम्य दाहयामास संभ्रमाक्षिजमासनम् ॥३०७॥
 राज्यभ्रंशोदादिदृष्ट्यन्तमुक्त्वा साहायकार्थिनम् । तं विपत्तेश्चालं प्रहो विविन्ध्योवाच ह्यमरः ॥३०८॥
 तन्त्रिणां वा नृणाम् वा राजन्का गणना रणे । त्वत्सेवनायै सामर्थ्यं कस्मिन्न मम कर्मणि ॥३०९॥
 शत्रोत्साहः पुनर्नूनमस्मानेव हनिष्यति । विस्मरन्त्युपकारं वि कृतकार्यो मरीमुजः ॥३१०॥ 310
 कर्णोरोधे च आलम्ब्येनमुर्मृच्छिनति तम् । कुठारिकस्तस्मिन्प्रविधाजोगमनोन्मुखः ॥३११॥
 भीषैर्वादिमकर्षेण देवोपक्रियते नृपः । पातोदयः स तेनैव शङ्कुं वेत्स्युपकारिणम् ॥३१२॥

296. ¹) A, reads धनवाभ्यैः. 297. ¹) Thus corr. by later hand from A, क्षिप्रैः. 298. ¹) A, gloss मेववर्धनपुत्रां —
²) Thus A, A, वक्षिभिः. 299. ¹) A, gloss साम्बेश्वराधिपि. 300. ¹) A, gloss अथ सर्वत्र वञ्चनं ज्ञेयं मेववर्धनपुत्रपरायणः —
²) A, पार्थविश्वः. 301. ¹) A, gloss वञ्चुः. — ²) A, gloss पार्थः भूरवर्मा वा. — ³) A, gloss चक्रवर्धनः. — ⁴) A, gloss वृणावर्मा. —
⁵) A, gloss वञ्चये. 302. ¹) Emended; A, वञ्चुः. 310. ¹) Thus corr. by A, from A, 'स्वमेव'.

अस्मिन्स्थिते विपदभूदिति संविश्व्य वर्ज्यते । गृहीः परिवृद्धरापस्त्रेयको मङ्गलेच्छुभिः ॥३१३॥

संपापापस्त्रहायस्य विस्मृतोपक्रिया नृपाः । मध्ये प्रमादस्त्रास्त्रितमुत्पन्नं इति कुर्वते ॥३१४॥

315 आमभार्गिरिपुत्रासक्तुदासी दृष्टैकृतान् । लम्बोदया क्षीमेन क्षमाया प्रत्यननुवायिनः ॥३१५॥

राक्षः सतोपि नाशतो वस्त्रेभ्यस्त्रेय कर्णयोः । अभिभुज्यं कृतयो ध्वनन्ति मधुपा इव ॥३१६॥

विषसे संनिधानेन विभुनमेरणा प्रभोः । ईर्ष्यालुना स्त्रैरिणीव रसितुं यदि पार्यते ॥३१७॥

राजवज्रमुपाध्यायी देवी वच्छिन्नयेद्वहः । तत्र प्रजागरः कर्तुमसर्वज्ञेन शक्यते ॥३१८॥

कर्णविदङ्गि हृदये कुशलैर्निनिवेशिता । शिष्य गौरवरेणेव राज्ञा विस्मार्ज्यते निशि ॥३१९॥

320 न के तोमं समुत्पाद्य गिर्या विसृज्यतीयेया । पिपीतका इव मत्स्याः क्षमापातैः शम्भकैरिव ॥३२०॥

आनाति हन्तुं हन्तव्यमासन्नं न तु दुरगम् । एको बकः परः सत्यं श्रेष्ठवृत्तिर्महीपतिः ॥३२१॥

न नाम कण्टकाकीर्णः कीटित्वं लक्ष्यतां नयेत् । कालापेक्षी सितपतिः शरीरमिव आहकः ॥३२२॥

नमस्त्वयि इतिहैन्मादाक्षिप्यत्वयि पद्मनः । विहसत्त्वयि वेतालः स्तुवत्त्वयि महीपतिः ॥३२३॥

अश्रोहवृत्त्या तस्मात्त्वं ब्रह्मस्यस्मान्महारा यदि । ससैन्यसे तदेषोहं प्राप्तेव पुरःसरः ॥३२४॥

325 तदाकर्णार्जवीराज्ञा लज्जास्मितसिताधरः । स्वास्त्रेभ्य द्यूषं संरक्ष्या मम पूर्वोपकारिणः ॥३२५॥

ततो निक्षिप्य वरणं रक्ताको मेघचर्मणि । कोशं चक्रसुरग्न्योन्वं सखज्ञौ नृपडामरौ ॥३२६॥

अथ संपातितासंक्षयचण्डकामहर्मज्जलः । चक्रवर्माकरोयात्रां प्रयूषे नगरोग्मुखः ॥३२७॥

तस्मिन्क्षणे पुरस्कृत्य योद्धुं शंकरवर्धनम् । विनिर्वयुः सितारुद्र्यां चैत्रे तन्निपदातव्यः ॥३२८॥

कालानुवृत्तिप्रच्छन्नं तेषां संभावनोज्झितम् । स तत्सुरे पुरस्कृत्य चक्रवर्मा स्वचक्रमम् ॥३२९॥

330 अथ प्रवृत्ते संभागे घोरे पद्मपुराङ्गहिः । जघान प्रेरितवधः पूर्वं शंकरवर्धनम् ॥३३०॥

इमे सेनाधिपे तत्र शतध्व तन्निवाहिनी । प्रवयौ पवनापातधेरितां नीरिवार्णवे ॥३३१॥

पृष्ठानुसरणोद्युक्तो नृपस्तेषामपाहरत् । गतिं नुरगवेनेन शिरःभेदि तयासिता ॥३३२॥

भ्रमतः समरे बभूवैरिप्राञ्जलच्छटाः । चक्रवर्ममुनेन्द्रस्य सटापटलविध्वजम् ॥३३३॥

किमन्यत्स्वच्छाभ्याससहस्राणि रणाङ्गणे । पतितानि क्षणादेव हतानां तत्र तन्निजानाम् ॥३३४॥

335 तन्निजो रणसंरम्भपरिभ्रान्ताः क्षमातले । नृपपक्षकृतच्छाये शायिताश्चक्रवर्मणा ॥३३५॥

विभुज्यवर्धयैर्गुणिभिर्निहतेः संभितैः समम् । अभूवशीरघाव्यां भूरः शंकरवर्धनः ॥३३६॥

उदयं संहता एव संहता एव च क्षयम् । प्रयान्तः स्पृहणीयस्य तन्निजिणः कस्य नागमन् ॥३३७॥

माननीयाननृष्णां महावर्धयान्महीपतिन् । भरीनिव खिलीकृत्य भित्तमन्ताः क्षणे क्षणे ॥३३८॥

३१६. 'A, note न विभुज्या प्रकृतिर्विषां ते । अभिभुज्यं कृतयोः वृषकाः सत्यं राक्षः कर्णयोर्विषये ध्वनन्ति । तस्य ततोपि साधोपति स्वयं नाशनाः । इत्यस्त्रेय । यथा वृत्तिः कर्णयोर्विषयाः मधुपा ध्वनन्ति ॥—' A, gloss कुटिलः. ३१९. 'A, गोपलः. ३२०. 'A, भोगः. ३२१. 'A, Thus corr. by later hand from A, परः. ३२२. 'A, Thus A, and R, misread in G and Edd. आर्षकः; A, gloss आर्षको युक्तमात्रां रक्षकः चक्रासु भूति विध्वः. ३२६. 'A, gloss विष्णुविष्णवः । उन्नी देवीसम्बन्धार्थं रक्ताको मेघचर्मणि (gloss मन्त्रार्थं) परस्परं वारमयेन कृतं इति उपपत्त्यवधारः विष्णु च कोषः युष्मादिकुटुम्बासि विधानयोपि नष्टः. ३३१. 'A, विधीर्णः. ३३२. 'A, Thus corr. by later hand from A, 'सारयो'. ३३३. 'A, gloss अघारवन्—' A, gloss शिरःक्षयवर्धयार्थं एषो बी शीरघः शीरघ इति प्रसिद्धः सत्यं मन्त्रलच्छटाः किते इति प्रसिद्धाः. ३३६. 'A, Thus A, altered by later hand to 'हन्तः.

अथ चन्द्रोदया श्रीरामो जीविकाकृते । प्रायश्चित्तश्रुतः कुरा इव नै गर्भमृत्तवः ॥३३९॥
 ते सन्निधयः क्षणाहम्भः गृहवैरविद्याभिना । विमाननामिभिरेव चक्रवर्त्महादिना ॥३४०॥ शिलकम् ॥ 340
 अथ द्वितीये विद्यते ममानामपि सन्निधानम् । वीरः संवर्तना नावदकरोच्छंभुवर्धनः ॥३४१॥
 तावन्मलितसामन्तसचिवैकाङ्गलातितः । शैत्यैर्नामपद्यायातैर्दक्षिणोत्तरदिक्पथः ॥३४२॥
 बलान्मध्यधराणां नृत्तवैद्याम्याभिना । बलान्तेनोद्दहन्त्य शिरसं वामपाणिना ॥३४३॥
 सत्येदेतद्वस्तापयेद्वोक्षासमस्तृष्टः । अङ्गस्य विम्विलाकस्य मामिषोमितकुण्डलः ॥३४४॥
 कवचोच्छेपस्तरन्धकण्ठमायेन ताम्येता । बद्धपुङ्खुटिवन्धेन वदनेन मवावहः ॥३४५॥ 345
 तर्जवन्कुरुकाराङ्गुष्ठकाङ्गुष्ठितापन्नम् । शिरोमिसंज्ञया बलवास्तम्यकृतसाम्बन्धः ॥३४६॥
 मेरीरवैः मुनि भिन्नन्यौराशीर्षेवरोभिनिः । संभामकवशोमाङ्गुष्ठकवर्माविद्यासुरम् ॥३४७॥ कुलकम् ॥
 तस्मिन्निहाराय प्राग्भवाक्रान्ति नयोमिने । बन्धु कुलविद्यामिन्ये भूपदः शंभुवर्धनम् ॥३४८॥
 राक्षः पुरस्तात् शस्त्रपातमीमीलितेक्षणम् । भक्तिं प्रदर्शयन्पापघण्टाल इव लोचनीत् ॥३४९॥
 पञ्चगतां धर्मवर्षादां भूत्वाणां वनकोपमान् । हन्तुं नरेन्द्राग्नेयेण शरदः शंभुवर्धनः ॥३५०॥ 350
 प्राप्य निष्कण्टकं राज्यं चक्रवर्त्मनृषः क्षमात् । अजायत धृतोत्सोको नृशंसमिषमक्रियः ॥३५१॥
 स्वविक्रमकषासरोमन्धामिषताहतः । सोभनहिटवन्ध्यादिषाटुकारविषयधीः ॥३५२॥
 आस्मानं दैवतमिव स्तुतिमोहितचेतसः । जानतः प्रार्थयन्सत्य विवेकविभूताः क्षिपाः ॥३५३॥
 तस्मिन्मसङ्गे रङ्गाख्यः प्रख्यातो डोम्बगायनः । वैदेशिकोमवद्राज्ञा विनीतवसरो वधिः ॥३५४॥
 प्रामाण्यविषयसामन्तान्निव्यस्वन्नो यथाक्रमम् । प्रवीहारा नृपत्यापमनवन्त विम्विलान्ताम् ॥३५५॥ 355
 विद्यमौ धनलोष्णीषा सभा दीपमभोज्यन्मला । शेषशय्येव मणिभिः कृतालोका कणोज्ज्वलैः ॥३५६॥
 कृतावरोधधम्मिल्लमालान्दोलनकेलिभिः । प्रदीपपथैश्चक्रे शिथिलिर्गानवर्धनम् ॥३५७॥
 जातगीतदिवृक्षाणां गवाक्षावलयो बभूवुः । आसन्नामोदिभिर्नक्षत्रैरवरोधमृगिण्डसान् ॥३५८॥
 हारकङ्कणकेशूरपारिहायदिशोभिना । स्वध्वनेनानुयातोष प्राविशडोम्बगायनः ॥३५९॥
 हृदी नागलता चास्य हृते ललितलोचने । चक्रतुः कौमुकोद्रीणां सभां विचार्यतामिव ॥३६०॥ 360
 तयोर्विलासचलितैश्चलितापाङ्गविधमैः । द्वितीयपुष्पकरो व्यकीर्यत सम्पन्नरे ॥३६१॥
 गावर्जय जीवेति कृतकोलाहलैरभूत् । सद्यः सद्यम् कुर्वन्निस्तनृपपुण्यमहम् ॥३६२॥
 भुक्तोत्तरोचितोदम्बस्वप्नस्थानधारिणः । वंशी रागविशेषस्य दत्ते स्थाने सतः हृदिः ॥३६३॥
 अधिकविशिरःकम्पभूनेषभमद्योमितः । अभिष इव गायन्धोर्गीतध्वनिजम्भत ॥३६४॥
 अथ ताम्बूलरोमन्धस्यागविधलमूर्तिना । जातं राजकुरङ्गेन प्रमोहास्यवद्वटिना ॥३६५॥ 365
 नावन्मौ मावन्मालस्य तस्य शिष्यमगावताम् । अधिकोद्देशितामिधमं विलासस्मिताविधमैः ॥३६६॥

३४१. ¹) Thus A₁; A₂ स पायनर. ३४२. ¹) A₂ संवर्त. — ²) A₂ चक्रवर्त्. ३४३. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'कुण्डलक'.
 ३४४. ¹) Thus A₂; A₁ 'नाम्येति'. ३४५. ¹) A₂ 'वर्धनाह'. ३४६. ¹) Thus G Edd.; A₁ 'स्वत्वपु'. ३४७. ¹) A₂ 'ताप'.
 ३४८. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ 'वावन्मोति'. ३४९. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ 'गावन्मो'. —
²) A₂ gloss 'गावन्'.

- राक्षसयोश्च संसर्गाच्चिवोरितरेतरम् । इग्व्यापारैः स्वसन्धैः संताप इव पश्ये ॥३६७॥
 नृपं हारितचित्रं तं विश्रायैकः प्रियो विष्टः । ततः प्रसङ्गे मोक्षाय मीतिमुच्छिदरं वधः ॥३६८॥
 देव नीलमिदं वातं संश्रायैते मनोरमे । कर्पूरपारीपतितं भैरेवमिष हारिताम् ॥३६९॥
 ३७० गायन्त्योर्मांजितामेतां रागादन्तचतुष्किकाम् । अनयोः प्रतिमाभ्यामाभुज्यतीव निशाकरः ॥३७०॥
 कश्यपस्तकपोलान्तमुद्रावन्त्याधिमे ध्रुवम् । कटाक्षैः कुदतो व्योम्नि वैमानिकविमोहनम् ॥३७१॥
 जानत्वा स्वाभवां चर्चामनयोरेकवाचयोः । भद्रयास्मिन्गर्भोर्ध्वं कटाक्षः पश्य पातितः ॥३७२॥
 गायन्त्येकान्तमुज्जी कर्णव्यालोलकुण्डला । विपरीतरतोद्रेककृतारस्मेव घोमते ॥३७३॥
 सकलं तस्य तादृशमीदृशो निर्जने शिवः । मौल्यव्याहिरहे वस्य गायन्त्येवधिपैः स्वरैः ॥३७४॥
 ३७५ उपपत्तिपरित्यक्तशालानुशावमोहितैः । एककार्यमवातेभ्यः कथमेको विजयते ॥३७५॥
 मेघस्य रूपं भोगस्य ध्वनिं संस्पृशतो न वेत् । तदङ्गस्यान्धकान्ताङ्गं स्पृशतो दुष्कृतं कुतः ॥३७६॥
 अमिलाबाहुरः सिक्तं इव तैर्विष्टमाहितैः । राक्षः स्वभावमोलस्य श्रुतश्राव्यस्वमावधौ ॥३७७॥
 ये^१ विस्तारितवर्णसंकरदयः संदहर्षं गोभान्तकृद्रावस्थितिपापलङ्घनमलं पार्थे^२ ध्वनन्त्युदताः ।
 नीचमने विपर्यायपातपरतो लब्धोद्वेसैः क्षणास्तिहा वारिपरैरमी च रमसाङ्गुणलक्षिहा विष्टैः ॥३७८॥
 वस्तु क्षणानुपपन्नपत्तिमुक्तं कृत्वा जडान्धवि विमोहवितुं समर्थाः ।
 न स्फुटिता अथ कुतर्कपथस्थिताश्च नित्योद्वेसेषु निरयेषु मृगाचरेषुः ॥३७९॥
 ३८० सतोष्य शरकेयुरकुण्डलैर्होम्बमण्डलम् । अमार्गत्वाग्राधियैः मुद्रान्तमयमधूपः ॥३८०॥
 क्षान्तोत्साः क्षितिबलभोगमभिधेयुर्वीपवेरेकौ^३ भूतेसार्वभित्तण्डताण्डलवपुः^४ होम्बः स्वनामान्यतः ।
 मध्ये चार्कमपीति गीतरचना काव्यं यदेतद्विदो^५ बलशर्मी^६ क्षपयन्ति ताम्पिपशुधाष्कीत्येधिनः पार्थिवान् ॥३८१॥
 वेदयानुरागस्य महेन्द्रचापधो हारिहारसरस्जगत्स्य । उपाङ्गगीतस्य च हारिणोपि लीन्यर्वमस्यैर्वहतपकर्षम् ॥३८२॥
 दर्शनाभालसंवृद्धचक्षुरागः क्षमापतिः । शिवा श्रयाककम्पे ते न पुनः माप निर्वृतिम् ॥३८३॥
 गायन्त्यौ शयनोपात्ते शनैर्विहितेषुभ्यनम् । नृपं रतिहृत्तामिह तं वडापे प्रचक्रतुः ॥३८४॥
 ३८५ समागमेन मध्येन द्वयोर्वैवात्यशोभिना । चक्रे क्षपितसामर्थ्यः स लज्जोद्वहनाक्षमः ॥३८५॥
 रत्यन्तद्वलमोत्रेदैर्मिः^७ हतैः स्वेदबिम्बुभिः । भाग्योन्मत्तसंशयजडं वपुस्तस्य व्यधीयत ॥३८६॥
 रागान्धेन कृता हृत्ती महादेवी महीमुजा । भेजे रामचभूमध्ये बालम्बनवीजानम् ॥३८७॥

३६८. ^१) A, तत्र ३६९. ^२) A, gloss इति नय इति शरी तस्य भावः तस्यां तां वातमिति सम्बन्धः. ३७०. ^३) Thus corr. by A, from A, गायन्त्योः.—^४) Thus A, A, कथा.—^५) A, gloss इग्व्यापारैः कुदतो. ३७६. ^६) A, gloss दुष्कृतं.—^७) A, gloss एवमिषविरहस्य. ३७८. ^८) A, gloss वारिहराः निशाकरः.—^९) A, gloss वपुः नीलपीताद्याः प्राञ्जलाद्याश्च.—^{१०}) A, gloss गोभान्तकृते इमे वडा अवस्थितियेन स चासौ चापः वस्तु इन्द्रचापः तस्य लङ्घनं । गोभान्तकृतिः क्षुण्णवक्त्रादिभिः पाणिभिः बद्धा स्थितिरित्यर्थः । तत् चापस्य प्रदहर्षं ध्वनित इति च वर्णं निविष्टं इति चापस्यविशेषः.—^{११}) Thus corr. by later hand from गोदन्ते.—^{१२}) A, कुण्डलाव.—^{१३}) A, तस्या मू. ३७९. ^{१४}) A, gloss निरत्यन्तयेषु. ३८०. ^{१५}) A, gloss अपाचरत्यो कर्षः. ३८१. ^{१६}) A, gloss अर्थं सतिपशुः रागा अस्याः कल्याणिकास्याः अस्यां विषये अर्थं रागा ततः इत्यविश्रां-कथितमेतत्.—^{१७}) A, gloss होम्बोपादिता उर्ध्वपतेः क्षान्तिना नामधेयं एकतः इत्यस्ति इति कथमिति काम्योत्सा इति.—^{१८}) A, gloss उर्ध्वपतिः.—^{१९}) A, बालमस्य मापः.—^{२०}) A, कथमेतत्क्षिप्तः.—^{२१}) A, gloss कश्चित्पतीति । चक्षुर्विश्रामकालमात्रं लोकेन नीतं । तस्य रचना इव काव्यं.—^{२२}) A, gloss एतत् गोतिरचनाकाव्यं विशन्ति एतद्विः.—^{२३}) A, gloss चेतां पार्थिवानां महीः बलशर्मीः तां.—^{२४}) A, gloss अपहरामि.

तस्या धैर्यमुच्छिष्टं ते वया चक्रवर्त्मनः । नृपाश्वराणामन्वेषामन्वभूवन्महासहः ॥३८८॥
 मन्त्रिणानक्षपटलमकनमुष्वाधिकारदा । मनुकितेनुतां यथ षोडशेवनचक्रिका ॥३८९॥
 नौकावास्तवितानां केचिच्छुपाका न वधुः स्वयम् । केचिच्छुपुर्वकीलिश राजकार्याणि मन्त्रिणम् ॥३९०॥ 389
 मन्त्रिणस्तस्करा राक्षी अपाकी अपपाः मिषाः । किं न लोकोचरममूर्खपतेश्चक्रवर्त्मनः ॥३९१॥
 कनुकातार्तावाक्यानि अपाकी स्वांमुकान्वयान् । तराकाद्वनदृष्ट्या मन्त्रिणः प्राविष्टस्वयम् ॥३९२॥
 कैचित्किंविभुजा धैरमङ्गीकृत्यापि तत्समम् । वैनाशि अपयोच्छिष्टं तेषामन्वेषः समाः ॥३९३॥
 मण्डलेस्मिन्ममोपा न ह्येष म्ववसन्धुवम् । वहेदमानि तदा नो चेच्छुपाकी प्राविष्टेकयम् ॥३९४॥
 तां रणस्वामिन् ब्रह्म विलङ्घादवह गताम् । सामन्तेभ्यः सामिनामा मन्त्रपुर्जमराः परम् ॥३९५॥ 395
 राजकौटुम्बवृत्तानां षोडशानां विगता मुष्वात् । राक्षामिषाश्च दुर्लभ्या न केनाप्युपलक्ष्यत ॥३९६॥
 राक्ष मयवे रङ्गाय हेतुप्रमियसारवत् । तिलेख पशोपाभ्याको न वया शानवहकम् ॥३९७॥
 तदाक्षपटलं तस्या रङ्गः कोपाचमब्रवीत् । रङ्गस्व हेतु दिप्येतिं दालीद्वन न लिखते ॥३९८॥
 तिलेख सोम संवासाङ्गभूमङ्गताजितः । को न राजनि दुर्गसे मयेकीतिम्वसिक्तनः ॥३९९॥
 अन्त्यागमनपापस्य पापः दृष्टञ्च निष्कृतिम् । विटैर्हास्यावधान्येव प्राविष्टानि कारितः ॥४००॥ 400
 हिमैव शिर्म श्याम्येदुष्कतेनैव दुष्कृतम् । सोमुशिष्टो विटैरेव वपस्यामरसारतान् ॥४०१॥
 पवित्रास्पर्शतोस्तृष्टास्पर्शपापं निरीर्तुना । तेनादुष्यत विपस्य कोविन्मासोपवाशिनः ॥४०२॥
 ततोपि प्रापिनोभूवन्केचि तस्मिन्मये हिजाः । तस्मादप्यवहारान्ये जगृहृर्हमोमिवः ॥४०३॥
 चक्रे चक्रमण्डं कोचि पापः पानुपलाभयम् । तस्मिन्मयेर्धनिष्पन्नं तद्दूर्ध्वमवोभवत् ॥४०४॥
 पूर्वोपकारान्वितमृत्वं क्षामराष्ट्रं निरावसः । नृपतिः अन्धकाराणी विधस्ताद्व्यग्रावधीत् ॥४०५॥ 405
 हम्नुं व्याजेन विधस्ताः केचिन्नामरतस्कराः । तस्युस्तस्यान्तिके शोहच्छिद्राग्निहः प्रतीणिनः ॥४०६॥
 अपाकीश्वयमावासासचापस्करमन्दिरे । शौचस्वितं तं निःशस्त्रं ते राक्षी मापुरेकदा ॥४०७॥
 अथ तैः प्राप्रसमधैरकस्माच्चस्य सर्वतः । शिर्म म्वपावताशेषशान्त्यस्तमपरं ॥४०८॥
 क्षमस्तटाग्रदे अट इव विद्रालसेक्षणः । मनुजः शस्त्रपातैः स म्वमुचक्रैरचाचवान् ॥४०९॥
 निःशस्त्रः शस्त्रमग्निष्मन्शरस्तनजनिर्हरः । अनुहुनोरिनिर्धिवच्छब्दायेहम विवेश तत् ॥४१०॥ 410
 अग्रामहेति कण्डहस्ता अक्षमवातिङ्गिताङ्गकम् । तत्कुचोत्तङ्गलमाङ्गं जमुलेनुप्रविश्य तम् ॥४११॥
 स्वैरेव मेतिता दारैले सस्य मृपतेः किल । मुमूर्षोर्जानुनी स्वैरं शिलयां समचूर्णयत् ॥४१२॥
 बभोदशान्ये ज्यैष्ठ्यव मुक्तादभ्यां क्षपाक्षणे । अक्षकर्मण्यः स चेचावस्करो तत्करैरेव ॥४१३॥
 उन्मन्वाचन्तिनामाच पार्थवगुहुराशयः । अन्धविष्यत वैपैः सविषैः शार्ङ्गटादिभिः ॥४१४॥
 अपाकीकामुके पापे निहते निशि तत्करैः । प्रजानां पाप्यना सोमूपापास्तपतरो मृषः ॥४१५॥ 415

३८९. ^१) A₂ gloss मन्त्रिणं मन्त्राधिपतिस्वायस्य अक्षपटलस्य मन्त्रे इति माचका नाव शिष्टेय इति केचिन्. ३९२. ^१) A₂ gloss दवाः. ३९५. ^१) A₂ gloss केवलं. ३९७. ^१) Thus corr. by later hand here and in following verse from A₁ इत्. ^२) A₂ gloss एतस्य हेतुः दवाः. ३९९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ के—^२) Thus corr. by A₂ from A₁ मन्त्रिणं. ४०१. ^१) A₂ वपस्यामरतस्करास्पर्शपापं. ४०४. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ विषयो. A₂ gloss मण्ड. ४१२. ^१) Thus A₁ G R Edd. पिलावा. ४१३. ^१) Thus G Edd.; A₂ चक्रवर्त्म.

- स्वागता तत्कथापापस्वर्गमीत्या सरस्वती । कार्यचिन्तयन्नेव तेन प्रस्थाप्यते नवा ॥४१६॥
 आसीदपिमुकुल तस्य मन्त्रं दुर्गप्रसन्नः । जीर्णमिषस्य इत्याशुविशेषत्वेन जीवन् ॥४१७॥
 तत्वातंष्टकारापातसदाकारकरोटिकाः । आपत्कन्दारिवायवाः समायां मुख्यमन्त्रिणः ॥४१८॥
 तमात्वाधारणत्वेन तिलैश्चास्तमरपञ्चमम् । कालान्तरेण वैदेव भूमिपतैर्मिष्यते ॥४१९॥
 420 पर्यगुप्तोभयस्य सर्वेभ्योऽधिकं मिषः । आस्थाने नर्तनं कुर्वन्नाकृतकटीपटः ॥४२०॥
 आ तन्निविष्टवाहुडा कीटमायान्महीपतीन् । पर्यगुप्तः सर्वदामुद्राड्यावानिहृतोद्यमः ॥४२१॥
 नवा निगूढराज्येष्वः सख्यं मुख्यैः स मन्त्रिभिः । पीतकोशैः प्रविश्ये पञ्चभिर्भूभटादिभिः ॥४२२॥
 भूभटः शर्वटभोजः कुमुदः सोमृताकरः । पर्यगुप्तेन संबन्धं चकिते कोशपीथिनः ॥४२३॥
 गवाक्षासरसि शामश्रीजलोवागलक्षिणः । संप्रामहामरगृहे यो रक्तः क्वातपीथनः ॥४२४॥
 425 पदानिमायो भूयेन दृष्टसौम्यः स संयुगे । महोदरो महाकायः पापिनो मुख्यमन्त्रिणाम् ॥४२५॥
 यादृशी तेन दृश्ये रेवी श्रीः सरसोन्तरे । तादृग्नक्षत्रज्यादेवीत्यभिधानेन निर्ममे ॥४२६॥
 राज्यं विष्कण्डकं कृत्वा भूमेनापशिरीर्षुणा । प्रेरितः पर्यगुप्तेन भूभृषके कुलसयम् ॥४२७॥
 तेन लुण्ठितसर्वस्वः पार्यस्तस्यौ कलत्रवान् । श्रीजयेन्द्रविहारान्तः श्रमजैर्वैतमोजनः ॥४२८॥
 शिष्युन्नांकरवर्मासीन्मातुङ्गाराशिरोध्व सः । तत्र स्थिताननस्यैवस्तान्मातुङ्गकारयत् ॥४२९॥
 430 उद्यतः पितरं हन्तुं मन्त्रिणोनुमतपदान् । बद्धपद्मान्धवाद्भन्निगडानिरान्पुनः ॥४३०॥
 एकदा मन्त्रिसामन्ततन्त्रिकायस्थसैनिकाः । पार्थे तदाहामासाद्य निश्रयां पर्यवेष्टयन् ॥४३१॥
 श्मानभीषाग्न्यरां पर्षां बह्वहारां निपात्य ते । आतिङ्गन्धमानां कन्धस्त्रिस्तर्णकैरिव शरकैः ॥४३२॥
 केशानालम्ब्य कर्णन्तः शार्करोत्यादिनाङ्गकम् । विषयं गोकुलाशान्तमिव निर्हृत्य न गृहात् ॥४३३॥
 भुक्त्वाभक्ष्यं कन्दर्पं मिजगुर्वनविषयम् । चण्डाला इव निःशस्त्रं कुमुदाया नृपमियाः ॥४३४॥
 435 पितरं निहतं भुत्वा राजा संजातकौतुकाः । शतः स्वसन्निधौ सार्धं गत्वा दृष्टोप दृष्टवान् ॥४३५॥
 अथाङ्गस्य महारोषं मत्स्य इति वादिनः । तत्साम्ये राजपुत्रयाः शार्धस्त्रिजविक्रमम् ॥४३६॥
 न्यहृत्य स्वीकृतो राजा तदा तद्वस्त्रमोद्यतः । अच्युतवत्पर्यगुप्तो देवगुप्तामिषं हृतम् ॥४३७॥
 पार्थस्य निहतस्याङ्गे सोशिपस्तुदिकां ततः । रक्षितो येन भूपालो जातहासोमचक्षिरम् ॥४३८॥
 क्षामैर्लुण्ठितो देशः प्रणाद्ये चक्रवर्त्मजः । उत्थाप्य पापान्कायस्थानेन भूयोपि रक्षितः ॥४३९॥
 440 संप्रेरितः कुलचिषैः शस्त्राभ्यासं चकार सः । पटयन्सुरिकाशतैः कोटवीर्यकोटरम् ॥४४०॥
 गर्भिणीनां च जठरं गर्भोन्मूलनपाटयत् । काटिन्वत्य परीक्षार्थमङ्गं कर्मकृतमपि ॥४४१॥
 मतिप्रहामहाहोर/यथा चमवाहिजाः । 'तस्यगृहप्रहारांस्तस्मादपि नृपचमात् ॥४४२॥
 कूरपापापुष्पेण क्षयरोगेण पार्थिवः । ततोनुवाप्यमानोभूद्वर्षवन्मन्त्रिणां तुरः ॥४४३॥
 स्वयया तस्य तादृहया मया एव न केवलम् । नुनुनुनिजनुदान्मन्त्रिभ्योपि चतुर्दश ॥४४४॥

४३६. ') Thus corr. by A, from A, 'वाचस्पति'. ४३९. ') Thus corr. by later hand from A, 'विपश्य'. ४४०. ') Thus corr. by later hand from A, 'कोटरी'. ४४१. ') Thus corr. by later hand from A, 'विष'.

अथान्तःपुरदारीभिर्बः कृतविदुषादतः । त्रितियालालगमोयमिति प्रकथापितो मृषा ॥४४५॥ 445
 नं शिन्नु भूवर्माकं विनिवेश्य मृषासने । इत्ते विक्रिय्य सानन्तसविषैकाङ्गतात्मिणाम् ॥४४६॥
 कल्पवापिपतेर्बद्धेयः कमलवर्धनात् । विभम्भद्वयराज्यस्थाशामरोत्पादनक्षमात् ॥४४७॥
 भासचरितप्रसातिः पितृहा पार्थिवाधनः । मुचौ पञ्चदशाब्दस्य प्रजापुत्रैः सर्वं दयौ ॥४४८॥ चकलकम् ॥
 विनुवातिष्ठतो राजा जयस्वामिविरोचनम् । आषाढंभुक्तसमस्यां शिमुर्दुं विनिवेश्य ॥४४९॥
 नवा विरेजे रामभीर्बालस्य वृषिबीपतेः । कृष्णजनेनिलसिता वज्रधामरहासिनी ॥४५०॥ 450
 अत्रान्तरे जवावातैश्चरैरावेदिनभुतः । सामन्तैर्नगरोपान्तं ग्रामः कमलवर्धनः ॥४५१॥
 एकाङ्गतात्मिसामन्तस्यालहारकसादिभिः । नगरं प्रविशन्भ्रान्तः खनं सैन्यैरवधत् ॥४५२॥
 विरघ्वं डामरानीकान्पुत्रा मार्गेषु विर्गतः । भ्रान्तोप्यसौ वैरितेणामजयविक्रमोर्जितः ॥४५३॥
 सहजमध्वाराणां विश्राज्य नुरगैर्मितेः । राजधामीमसद्वयः प्रविवेश ततः क्षणात् ॥४५४॥
 न लम्भजयमाकर्ष्य सैन्यैस्स्यक्तं पलायितैः । एकाकिनं काप्यनयज्जननी शिशुभूषणिम् ॥४५५॥ 455
 प्राक्कर्मभिर्गोहिने वा मेरितो वा कुमन्निभिः । मामूर्त्तिहासनाच्छो मूढः कमलवर्धनः ॥४५६॥
 तदानीं स्वगृहान्गतो राज्यकामोन्यवासरे । संघट्टयन्दिगाम्पत्तान्बुधद्वयीतिथिन् ॥४५७॥
 ग्रीढं शक्तं च कुतश्च क्षमां कथित्यदेशजम् । मामेव कुर्वुः सामर्थ्यादिति मूढः स चिन्तयन् ॥४५८॥
 एकाकिनं रहः क्षीवां लब्ध्वा दुर्लभमेविति । क्षीरीडोनुपमुज्यान्वदिने दूत्पार्थयेत यः ॥४५९॥
 विभूतिं दमसावासां यथ संत्यज्य मत्सजम् । नीत्या कामयतेत्येधुः शोष्यस्ताभ्यां परोत्तिक कः ॥४६०॥ बुग्मम् ॥ 460
 अर्धोत्पलकुले स्थिते स्मृतकम्मलवाहिनः । अमृद्गोक्षनिभा मित्राः समगंतन गोकुले ॥४६१॥
 भूषणिर्दग्धकूर्वाणां राज्ञांस्तान्निविषीताम् । राजपञ्चवस्योपन्वाद्यस्तेषां विरमयधत् ॥४६२॥
 वैमत्येन मिथस्तेषां नाम्बः कोप्यभविष्यत् । कूर्वा' भाषणमिष्टयूतिः स्वकूर्वणीवनेः परम् ॥४६३॥
 राज्याहर्ण्येभिर्भिद्यैः प्राप्तः स्वस्तुतिक्रमये । अनावर्तेहृताघातैर्मुग्धः कमलवर्धनः ॥४६४॥
 पञ्चपाणि विनाम्येव यावत्तत्पुत्रिजनयः । काहलाकास्याताकाविवाद्यकौताहलाकुलम् ॥४६५॥ 465
 उत्पत्ताकम्पजच्छयशोभि युवार्थपितासन्म् । अशेषं पारिचर्यानां तावत्प्रामिलहलम् ॥४६६॥ बुग्मम् ॥
 स्वयजो' बन्धकीभूतामिवाप्यवशार्तिनीम् । कीदृशं राजभियं शोचवासीकमलवर्धनः ॥४६७॥
 पितृघातिव भूः कृत्तपुत्रराज्यादिनी ततः । प्राहिणोराजपुरुषाणां प्रयोपवेशिनाम् ॥४६८॥
 पिशाचकपुर्यामे वीरदेवाभिधस्य वः । सुदुग्धिनः कामेदेवनामा सुनुरजावत् ॥४६९॥
 स शिदिताक्षरो लब्ध्वा मेदुवर्धनमन्दिरे । बालाभ्यापकतां खानशीलादिपुण्ड्रिभितः ॥४७०॥ 470
 क्रमात्रस्त्राधिकार्यसीदध तस्यासजः श्वैः । लेभे वज्रप्रधिकारिस्वं राज्ञः शंकरवर्मणः ॥४७१॥

vss. '.) Thus corr. by A₂ from A₁ प्राहि- vss. '.) Thus corr. by A₂ from A₁ अक्षरे. ४६१. '.) चारै supplied by A₂. ४६०. '.) Thus A₁; A₂ संघट्टय. ४६१. '.) G. sec. manus अमौ गोपुत्रद्वयविने दूत्पार्थयेत यः. ४६१. '.) A₂ अमौ-
 स्पद-—') A₂ ह्यस्य वरणीयं नाम कथयतातः तेन विप्लवजवापीवं स्वर्वावं विह्वल्यविचारकियवा स्वकीयशत्रुपुत्रः अजिनापीवः राज्ये
 स्थापितः । ततः प्रवृत्ति कल्पनालङ्काराज्यः । उज्जयिनीवर्धनं प्राप्त्य कल्पनालङ्कारस्य अर्थः । अत एवाकः । उत्पलकुले स्थिते इति ।
 ४६१. '.) Thus A₁; A₂ कथना. ४६४. '.) A₂ प्राहि. ४६१. '.) तासन्म् supplied by A₂ in space left by A₁.

- यः प्रभाकरदेवोपि सुगन्धाच्छकायुक्तः । तस्या वरस्वतीविवारेणविप्रयतोष वा ॥४७२॥
 विशालयज्ञास्को नाम तत्पुत्रोत्पन्नतः । सत्या फल्गुणकाश्वने सप्त देशान्तरं गतः ॥४७३॥
 ह्यस्ववदग्निः पीठदेव्याशीर्मथ हर्षुतः । तस्मिन्पत्रे सोत्साहः प्रत्यावृणो निजां भुवम् ॥४७४॥
 475 विपुत्रातिवधुर्नैवतिर्बोधिविनुं हिजान् । मध्ये गृहीतो वाग्मिस्त्याविशेष तदन्तिकम् ॥४७५॥ कुलकम् ॥
 दृष्ट्वैव तं दैवमद्यादैकमत्वसृष्टो हिजाः । ध्वनिं राजावमेवास्त्वित्युचकैदरचारयन् ॥४७६॥
 अद्याभविष्यत शिरं विप्रैस्त्व यज्ञास्करः । क्षमाभृतिषीढसामर्थ्यः सानुमानिष तोषदैः ॥४७७॥
 हर्षं वेणुवनं परस्परमहासंघर्षजनाग्निना तन्मूलोद्गतिरम्भसा क्षणधृतोद्येकेण संपादिता ।
 बात्यावेवविपाटितं विटपिनं मात्रं कुतश्चिदृढां कर्हि नेतुमशो महात्रिकुहरे भात्रा न किं क्षयितम् ॥४७८॥
 मृत्यवेरणया वंशं पार्थजः स्वं न वेदरेत् । तत्पुत्रोत्पादनं कुर्याव चेत्कमलवर्धनः ॥४७९॥
 480 अनुचकुलनातस्यं हरिद्वस्यादतः स्थितम् । तद्याज्ञास्करदेवस्य राज्यमाभिः कथं भवेत् ॥४८०॥
 पद्मां अवाधिरनुगो ददशे जनेन वस्तत्क्षणं निखिललोकसमानमूर्तिः ।
 साक्षात्परम्यममुमीक्षितुमास्त मारीक्ष्मीरजस्तवकितो नरनाथमार्गेः ॥४८१॥
 नृपतिवसति प्रत्यागच्छन्त्यज्ञास्करभूपतिः पुरमृगदद्यामाशीर्मध्ये वचोपि विवक्षितम् ।
 स्तिमितवलितापाङ्गं मृण्मिमीलदहंक्रतिः कृतपरिकरस्तज्जैर्जज्ञे मजापरिपालने ॥४८२॥
 प्रतिभिरविदीपोद्भासिभुभ्रातृपत्रमववरणनपात्राङ्गितारात्रिकाग्नीः ।
 अथ मुखरितमाशीर्मङ्गलैरङ्गनानामवनिहरिणधामा राजधामं प्रपदे ॥४८३॥

इति श्रीकाश्यीरिकयहामाव्यचम्पकप्रसूतोः कण्वनस्य कुनौ राजनरक्रिण्यां पञ्चमस्कन्दः ।
 अधिकायां सयासीतीं मासेषु च क्षतुर्धमात् । कण्वपालाहकं रथ्याहृतस्त्रीसचिवा अपि ॥

४७३. '1' Thus A.; A₁ 'तो मयः. ४७०. '1' A₂ gloss अमायाः पुनः धृतिः धारणं तस्मिन् पीठं सामर्थ्यं यस्य सः. ४७८. '1' ह supplied by A₂.—'1' A₂ दैवम किं बुधितमित्यादयोऽन्तरे पाठः. ४८०. '1' A₂ gloss नीचकुलोत्पन्नस्य. ४८१. '1' Thus A₂; A₁ 'कोर्ति. ४८३. '1' A₂ glosses अवगो भूतो हरिणधामा चन्द्रः and राजासप्त.

॥ षष्ठस्तरङ्गः ॥

नेदं पर्णसमीरणायानयोमाहात्म्यमुभोरगौ पश्येतावत एव संगतिं कृतौ तन्मात्रवृत्तीं बहिः ।
 श्रेयैवार्थमिदं चराचरगुतोः प्रापेयमात्मस्तुतीरेषं देवधूमुकाच्छ्रुतिद्वयैः भृङ्गन्वपर्णावताम् ॥१॥
 इच्छसलङ्कनीयस्वमय कक्ष्यां विलङ्कयन् । प्रतीहाराभिरा दूरं कार्यन्तामिति सौम्यद्वयम् ॥२॥
 येनिविश्रान्तस्वमानांस्तु तान्कृताञ्जलिरज्जयीत् । राज्यप्रदाय पुण्याय युवं नो दैवतैः समाः ॥३॥
 राज्यदानाभिमानेन वर्तिष्यत मदोदताः । यत्कार्यकालादन्वयं नागन्तव्यं महम्मिकम् ॥४॥
 तदाकर्ण्योखिलो लोकस्तमधृष्यममन्वयत । व्यवसरस्वहसंवाससंभूतमपि लाघवम् ॥५॥
 खिलीभूताः पूर्वराजव्यवस्थाः प्रतिभावताम् । उद्धीतवान्महं ह्यक्षयिः प्राक्कविप्रतिष्ठा इव ॥६॥
 अवीराभूतया भूमिर्वया रावीं वणिकपयाः । अतिष्ठन्निवृत्तहारा मार्गांश्चाधिप्रिताभ्रवाः ॥७॥
 प्रत्यवेक्ष्यते तस्मिन्नासीत्सर्वपद्वारिणाम् । कृष्यभक्षस्वमुत्सृज्य कृत्स्वं नान्यधियोगिनाम् ॥८॥
 याम्याः कृषिपराधीना नापश्यन्नाजमन्दिरम् । विभाः स्वाध्यायसंसका नाकुर्वन्मल्लधारणम् ॥९॥
 न विप्रगुरुषः साम गायन्तो मदिरां पयुः । न तापसाः पुत्रदारपमुधान्याग्यहौकवन् ॥१०॥
 न मूर्खगुरुवो मत्स्यापूषयागविधायिनः । यत्किरे स्वकृतैर्मन्थैस्तर्कागमपरीक्षणम् ॥११॥
 मादृश्यन् च गेहिन्यो गुरुहीनोत्थदेवताः । कुर्वाणा भर्तृशीलभीनिषेधं मूर्धधूमनैः ॥१२॥
 कार्तात्मिनो भिषक्सन्धो गुरुर्मन्त्री पुरोहितः । दूतः स्थेयो' लेखको वा न तदाभूदपण्डितः ॥१३॥
 प्रायोपवेशाधिकृतैर्वाधिनेन महीभृता । प्रायोपविष्टो निकटं प्रापितः कश्चिदमनीम् ॥१४॥
 भहमादृष्टोमर्षं पूर्वं चास्तम्योत्र महीपते । निष्किञ्चनस्य शानकैरयच्छं दैवयोगतः ॥१५॥
 उत्तमर्गैः पीडितस्य प्रवृद्धगैस्य तस्य मे । निधनोभूरुणं शिखा परिभ्रान्तु दिगन्तरे ॥१६॥
 अथ विक्रीय सर्वस्वमृणं शोधयता मया । महाधनाय वंणिजे विक्रीतं निजमन्दिरम् ॥१७॥
 भार्यामुद्दिश्य भवेध्यामेक एव तु वर्जितः । सोपानकूपो विक्रीतात्महतो वेदमनस्ततः ॥१८॥
 निदायो पुष्पलाम्बूतीपर्णाद्यन्नातिशीतले । न्यस्वस्त्रिर्मासिकैर्देसात्सा जीवेन्नादकादिति ॥१९॥
 ततो दिगन्तराङ्गान्त्वा विंशत्या वत्सरैरहम् । लम्भात्पयस्विनः संप्राप्तो जन्मभूमिमिमां पुनः ॥२०॥
 अन्विष्यता मया साध्वी स्ववधूर्द्धरश्रेय सा । विवर्णदेहा जीवन्ती श्रेष्ठारवेनाम्यवेदमद्व ॥२१॥
 किं हनजीविकापि स्वमीदृशीं कृत्तिमाभिता । मयेति सा सद्युःखेन वृष्टा स्वेदन्तममनीम् ॥२२॥

१. १) A, gloss पर्णमावलीकनी.—२) A, gloss एतौ चराचरगुरुता बहिः कृतौ इत्यन्वयः.—३) Thus A₁; A₂ "ह्यक्षान्वृत्तं".
 ११. १) Thus corr. by later hand from A, पूर्णां गुं. ११. १) A, gloss विचारपरिनिर्णया स्येव. १४. १) A, gloss पुतावन
 सने यावो बाह्वन्वै सद्यो विभु इति कोषः. १९. १) A, gloss पीयिकै.—२) A, gloss मादी इति नावया । प्रवर्धं 'वतर्न' मादी.

- सोपानकूपं संधामा स्वधि धाते विपन्तरम् । लघुडैस्ताडयित्वाहं वणिजा तेन वारिता ॥२३॥
 तदस्या कास्त मे वृत्तिरित्युक्ता विरराम सा । तदाकर्ण्य निमोहमन्तरे शोककोपयोः ॥२४॥
- 25 कृतपायोपवेशीय स्थेषैस्तेतैः परे परे । प्रत्यर्धिनो दत्तजयैः किमप्यस्ति पराजितः ॥२५॥
 जडत्वादिति न न्यायं व विक्रीतो मया पुनः । सोपानकूप इत्यस्मिन्नर्थे पाशा इमे वणः ॥२६॥
 सोहं विषये क्षीणार्थो हारि ह्यास्तुल्यव ध्रुवम् । वृजिनाहस्ति वैरीतिवैस्तु निर्णीयता स्वयम् ॥२७॥
 राजेति तेन विडम्बो इत्यां धर्मासनं स्वयम् । संघट्टयास्मितान्स्थेयानासीत्तत्रं विचारयम् ॥२८॥
 स्थेयास्तनूचुर्बहुशो विचार्यायं पराजितः । शाद्यादगणयक्रयायं इण्यो लिखितदूतकः ॥२९॥
- 30 सोपानकूपसहितं विक्रीतं गृहमित्यय । राजा विक्रयपत्रस्यान्वयं वर्णनवाचयत् ॥३०॥
 ततोभियगमित्येव सन्धेयु निगदस्त्वपि । अन्तरात्मा जगदेव नृपतेरर्धिनो जयम् ॥३१॥
 मुहूर्तमिव सेचिन्त्य राजान्याभिरभूश्चिरम् । कथाभिरतिचित्राभिर्मोहयन्सन्धमण्डलम् ॥३२॥
 कथान्तराते सर्वभ्यो गृहज्ज्वालि भीक्षितुम् । हस्तपद्मादस्ताङ्गुलीयकम् ॥३३॥
 क्षणदेवास्त्रिलैः स्थेयमित्यभेदेति सस्मितम् । बज्रो ब्रुवाणः प्रययौ पादशालनकैतवात् ॥३४॥
- 35 अभिज्ञानाय तदस्यः स वितीर्याङ्गुलीयकम् । भृत्यमेकं वणिग्देवम् प्राणिणोहत्तवाचिकम् ॥३५॥
 स वणिग्गणनाध्वर्यं ययाचे साङ्गुलीयकः । यन्नाम्ने पत्रमुत्पन्नं गणनापत्रिकां ततः ॥३६॥
 निर्णयेष तया कृत्यमस्ति भाण्डपतेरिति । भृत्यादाहणनाध्वर्यस्तां गृहीताङ्गुलीयकः ॥३७॥
 दीवाराणां दशशतीं तस्यां भूभुद्वाचयत् । व्यवमधेधिकरणलेखकार्यं समाप्तमाप् ॥३८॥
 तस्मै मितपादार्हाय बहुमूल्यापणांशुपः । रेकै सकारं वणिजा कारितं निधिकाय सः ॥३९॥
 सभायां तत्पदार्थाय पृष्ट्वा दृष्ट्यामयं च तम् । आनीय लेखकं सभ्यान्संज्ञातप्रत्ययान्यधात् ॥४०॥
 सन्धैरभ्यर्थमानेन राजा साथे वणिग्गृहम् । वितीर्यार्धनिं देशालत्यर्थी च प्रवासितः ॥४१॥
 कृताह्निकं भोक्तुकामं नं दिनान्ते च भूषतिम् । अकालावेदनाङ्घ्रिभ्यस्तप्ता जानु व्यञ्जिज्वत् ॥४२॥
 देवः समानकृत्योप विज्ञप्तौ ध्वनय क्षणः । इत्युक्तो दर्शने प्राणरवाणी चिमो बहिः स्थितः ॥४३॥
 दत्तमवेशादेशोय रुद्धदेन भूभुजा । द्विजः प्रविष्टः पृष्टभ' तीम्रातिरेदमज्वलीत् ॥४४॥
- 45 छवर्णरूपकशतं धान्त्वा देशान्तरोक्षितम् । गृहीत्वा भुतसीराज्यः स्वदेशमहमागनः ॥४५॥
 स्वधि राजनि निक्षीरैरभिमर्षितः क्षुल्लम् । क्षोभवल्लवणीत्से मे दिनान्ते भ्राम्यतः स्थितिः ॥४६॥
 दीर्घाधलङ्घनहानस्तत्राहमकुतोभयः । मार्गारामतरोर्मैले त्रियामामत्यवाहयम् ॥४७॥
 जेतनं प्रस्थितवत् तदुद्याकोरपत्तनम् । अरुद्धे समीपस्थे कसयोगादलसिते ॥४८॥

२६ ') Thus A. G has sen. manus the conjectural reading गत्वा. ३४. ') Thus A₂, A 'विवा'. ३९. ') A₂ gloss गपत् वसु इति गुपचा गरी इति मन्धरेक्षीया. ३८. ') A₂ gloss वीजाराः बाह इति कश्चीन्माचया.—') A₂ gloss वस्तत्रिषी अधिमर्त्ययिनापुनो भूति क्षवविषयं कुहत्. देव पादस्तनयं क्रियते साधिकरणलेखकः । अथस्तरपरिमाणलेखपत्रकारी सराह इति भाषया. ३९. ') A₂ gloss अधिकरणलेखकार्यं दीवारपत्राशतवानात्.—') A₂ gloss गृहविक्रिणा यद्विना विक्रयवने लिखित । सोपानकूपसहितं विक्रीतं गृहमिति । तत्रतेन दुखेन वणिजा प्रशयिना क्वचिपत्रे सकारः कारित अधिकरणलेखकहस्तम् । उक्ताय दीवारपत्राशतव इत्या कूपसहितं गृहं विक्रीतमिति लेखितं । मनोमन्तरं राशामुनितं लेखपत्राचिपत्रार्थं किमर्थं क्षीणापत्राशती । बहुभूषकत्वादिनि । रेकश्च सकार एव कृतीयेन इति (I. ४९. ') A₂ gloss विशिष्टिकराय. ४३. ') A₂ gloss हस्तस्य. ४४. ') Thus corr. by later hand from A, पृष्टाय. ४८. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'नडुवि.

तस्मिन्पुरवरोहेतिनिर्वृत्त्याज्ञाद्वयः । सोऽहं क्षारितसर्वस्वः शोचमुद्धरिं जनेः ॥४९॥
 एकौध्वसितः कोपि साहसे' पुरुषोद्धरीम् । मर्द्धं क्षापितक्षिपार्चं किं दहासीति मां ततः ॥५०॥ 60
 तमस्यकोर्धं विवशस्तस्वार्धेस्वास्मि काः मयुः । तुभ्यं यत्रोचते मर्द्धं तत्ततो दीयतां स्वया ॥५१॥
 भवदक्षाधिकशोच रूपकेभ्यो ह्यं मम । स मादात्स्वपटनेवाष्टानवति स्वीचकार तु ॥५२॥
 व्यवहारा वचोनिष्ठं एव राक्षि यज्ञास्करे । निन्दन्त्यवस्थां तां लोकैर्न्यक्तुतोस्मीति क्षादिभिः ॥५३॥
 उपवारोक्तिसारत्वेच्छलहारितवेनयः । सोऽहं जहाम्वसुन्हारे दुर्ध्ववस्थापकस्य ते ॥५४॥
 पुंसस्तस्य स राज्ञाय वृष्टः प्रकृतिनामनी । वदनप्रस्थाभिर्देव ममास्तीत्यभ्यभाषत ॥५५॥ 55
 शतस्तवेप्सितावाभिं करिष्यामीति भुमुजा । प्रतिज्ञाय कर्पुचित्त स्वपार्थे क्षारितोद्यानम् ॥५६॥
 लवणोत्सौकसां हुताह्वानां स विशां ततः । स्थितमन्तर्हिमोन्धेयुस्तं राक्षेदक्षयचरम् ॥५७॥
 वृष्टः स राज्ञा क्षिप्रेण यथैवोक्तं तथैव तत् । सर्वमूचे वाक्प्रतिष्ठं व्यवहारमुदीरयन् ॥५८॥
 सत्यवाक्क्षारतन्त्र्यस्य वस्तुमुक्तस्य चान्तरम् । अलक्षयन्तः प्रैक्षन्त दोलाकुलधियो धराम् ॥५९॥
 धर्मोत्तमस्यो राज्ञाय रूपकाणामभाषत । तमष्टानवतेः पार्थं विप्रमन्त्रं ह्यवस्य तु ॥६०॥ 60
 अनुयोक्तृज्ज्ञादापि दुःसंविन्या महात्मनः । धर्मस्याधर्ममुद्धृतं निहन्तुं प्रावरो गतिः ॥६१॥
 सायं हुताशं पविशस्वमर्द्धं वेन्दुमण्डलम् । स्वतेजसा संविभजन्तदीपैर्ज्योत्स्नयाप्यसौ ॥६२॥
 तदुत्थाप यथा मानुर्निहन्ति ध्वान्तमुद्धतम् । अनन्यकर्मा धर्मोयं तथाधर्मो व्योहति ॥६३॥ युग्मम् ॥
 दुःसंतप्यस्य धर्मोत्साधधर्मं बाधतेज्ज्ञसा । निष्ठक्षित्यंयधिषाय दाहं काष्ठमिवानलः ॥६४॥
 दद्याति यज्ञदानं तां तदियायुक्तमुन्मत्तः । तुभ्यं रोचत इत्यादि वचोस्व निघृतं तदा ॥६५॥ 65
 रुचितास्य बभूवाष्टानवतिलोभिनोस्य ताम् । मादादस्मावरुचितं रूपकाणां ह्यं ददत् ॥६६॥
 इत्यादिसूक्ष्मेक्षिकया धर्मोधर्मोन्तरं विदन् । प्रत्यवेक्षपरः क्षमाभृष्टधाक्तननुगोदयम् ॥६७॥
 इत्थं जन् स विनयन्हास्वोभूषिजहर्नयैः । परस्तोपदिशन्त्यभ्यमपध्याशीव रोगहन् ॥६८॥
 भोविशेणं तेनापि मृदमःशौचशालिना । क्षोम्बोच्छिष्टमुजो भृत्याः पार्थाञ्च परिजहरे ॥६९॥
 यचोन्तरं संभितार्थैरन्वोन्धं वृष्टपातिभिः । नगराधिकृतैश्चक्रे क्षतुभिः सोऽर्थसंपहम् ॥७०॥ 70
 तेभिरे निधनं तस्मात्सत्यकारात्पदातयः । श्रीरणेश्वरपीठामन्यस्तत्त्वज्ञादपि प्रभोः ॥७१॥
 स ज्येष्ठे भ्रातरि मृते तथामृमुदितक्षिरम् । तदुपहं यथा प्राक्षैस्तत्रोत्सैर्क्षिं रसांर्षणम् ॥७२॥
 नीतस्य मण्डलेशत्वं वेलावित्तत्वं भुमुजा । देवीः कामवमानस्य चक्रे गजनिमीलिकां ॥७३॥
 रागाच्छुद्धान्तकान्तानां मूर्धानमधिरोपिता । लल्ला नामाभवस्य वेदया वैवदयकारिणी ॥७४॥

५०. ') Thus A₁; A₂ "सी.—") A₃ क्षापितक्षिपार्च. ५१. ') A₂ gloss वक्षसि वाक्च एव निष्ठा येषां । न तु न्यायविचारये
 इति अवस्थां निम्नम्. ५२. ') Thus corr. by later hand from A₁ "सारत्वेच्छ". ५५. ') A₂ gloss वदनमेव कर्णलं तथैव विविधं
 नय न तु मायवृत्तौ इत्यर्थः. ५६. ') A₂ gloss आन्ध. ५४. ') Thus corr. by A₂ from A₁ निष्ठनिधनम्. ५९. ') Thus A₂;
 A₃ "वेधैव.—") Thus corr. by A₂ from A₁ "वृत्त्यान्ध". ६०. ') A₂ gloss इष्टविनि.—") Thus corr. by A₂ from A₁
 लोचयं. ६२. ') Thus A₂; A₁ "मुद्रितम्.—") Thus corr. by A₂ from A₁ तदुपहं; Edd. "क्षैर्धरा.—") Emended; A R G
 "सीक्षि.—") A₂ gloss युव. ६३. ') A₂ gloss एतज्जानकस्तच्चित्तव्यः एतज्जानक struck out again.—") A₂ gloss उपेक्षा
 कृता इत्यर्थः.

- 75 अथकाशः सुवृत्तानां इदवान्तर्गते योषिताम् । इतीव विहीतो धामा सुवृत्तौ तद्विधिः कुशौ ॥७९॥
 उत्तमाधमसंलक्ष्यौ ज्ञानन्तराद्युत्तिताम् । नारीणां मुचिबाह्यानामङ्गनात्वं व्यवहारिणिः ॥७९॥
 सा ललितेति रात्रा बल्लुल्लालितलोचना । चण्डालयामिकेनागाधामिनीषु समागमम् ॥७७॥ युग्मम् ॥
 ह्यमंगरकणं किंचिच्छालतद्वेगमवत् । सं वल्लमावविषशा भेजे राजवधूरपि ॥७८॥
 सा वा चण्डालकुलजा स वा कामेयकर्मवित् । अन्यथा संयमः किं स्यादसंभाव्यस्तथाविधः ॥७९॥
- 80 सोभूस्तेन प्रकारेण तथा सह समागतः । इत्येव तेभे वृत्तान्तः प्रतिभेदं न कुचयित् ॥८०॥
 केवलं प्रत्यभाचारदृष्ट्यापिनोः प्रेम तत्तयोः । इत्यापारेक्षणास्तिर्गं ह्रादिनास्रोधिकारिणः ॥८१॥
 तमर्थमथ तन्धेन वीक्ष्य प्रणिचिभिर्मृगः । प्रायचित्तानुचरणक्षमः कृष्णाजिनं दशौ ॥८२॥
 कुपितोपि स वधेनां न्यवधीक्ष्यमोहितः । तेनैवागात्सुतोभ्यागिवितकानङ्कपात्रताम् ॥८३॥
 होम्बोच्छिष्टानुगासङ्गादभुविष्यं यशस्करे । संक्रान्तं कुष्ठिसंस्पृष्टात्कुष्ठं दुःखमिवाभवत् ॥८४॥
- 85 सामान्येन समा कैचित्सदृशैः युग्मकर्मभिः । जन्मान्तरादौः साक्षाज्यं मया प्रापोति बिनयन् ॥८५॥
 साक्षाज्यकामो नृपतिर्माविष्यपि स जन्मद्वय । युक्त्या प्रादाजिरात्राङ्गं राज्यतर्फीं हिनमने ॥८६॥
 भुभुजा दानशौण्डेन पैतृके स्थापिते कृतः । छात्राणामार्यदेव्यानां तेन विद्यार्थिनो मठः ॥८७॥
 मठाधिपतये तत्र छत्रवामरहासिनीम् । स मरेन्द्रशिर्यं प्रादाङ्कान्तःपुरवर्जिताम् ॥८८॥
 वितस्तापुरलिते राजा नाभोपकरणाभिलान् । ब्राह्मणेभ्यः सोपहारान्यध्वपञ्चाशत् ददौ ॥८९॥
- 90 अथ जातोदरव्याधिर्मज्जानो नायमित्वसौ । जानन्संप्रामदेवाकषं परिचर्य निजान्मज्जम् ॥९०॥
 समर्प्य सविधैकाङ्गसामन्तान्धयेवयन् । शमदेवात्मजं राज्ये वर्णनं प्रविश्रयजम् ॥९१॥
 शक्ये राज्यादशकं शिशाधनमिधेयिते । निराशाः समपद्यन्त तदा राज्यजिहीर्षवः ॥९२॥
 स पर्वशुभकौटिल्यमयुक्तेदवयोन्मुखः । विपाककालस्तवाङ्कि भङ्गोन्मुख इवाभवत् ॥९३॥
 राजधानीस्थितस्वापि वर्णटो राज्यदायिनः । आरोग्यवार्तवाप्यासीन्मुमूर्षोरनिरिषकः ॥९४॥
- 95 ततः सानुशयो राजा ताम्बन्धैर्वैत मन्त्रिभिः । राज्यं संप्रामदेवाय दानुमाश्रयकारिभिः ॥९५॥
 राजाश्रया निशामेका बहोदस्त्वममण्डपात् । बहिर्दत्तार्गलात्पानवर्जटो निरवस्त्वैतं ॥९६॥
 भयाध्यजागराहापि तद्दृष्ट्यानां विवेकिनाम् । आस्थानमण्डपे प्राप पायुक्षालनभूमिताम् ॥९७॥
 एकाहराजगुह्यपल्लवार्ति विजयेन्द्रे । श्रीदाहेवमसादाक्यो राजकीजी समर्पयत् ॥९८॥
 अधामिषिष्य संप्रामदेवं तीवीरवध्यवः । स राजपाण्या निर्येत्य मर्गं निजममं वयौ ॥९९॥
- 100 धीः केशवश्चमयने शिरःशाटकवर्जनम् । काषायपद्मोद्देशः शलत्वापपद्वय वः ॥१००॥
 राजमृत्युः प्रतिज्ञातः स तस्मिन्निमित्तवत् । जीवत्येव कृतद्वयव्यञ्जकः परिचयितः ॥१०१॥ युग्मम् ॥

७६. ¹) Thus corr. by A₁, reading of A₁ illegible; A₂ in margin "कुवाक्यां. ७७. ¹) A₁ gloss महाराजककेव.
 ७९. ¹) A₁ gloss वृत्तिरूप-²) Thus corr. by A₂ from A₁ सम्भवः. ८१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ "प्रापोद".
 ८३. ¹) A₁ न्यवधीक्ष. ८४. ¹) Thus A₂; A₁ "कामोपि दृष्टो मा". ८७. ¹) Thus A₂; A₁ स्थितः-²) Thus corr. by A₂ from A₁ "विद्यानां. ८८. ¹) Thus A₂; A₁ मरेन्द्रशिर्य. ८९. ¹) A₁ gloss कश्चित्प्रीतिरपि यत्र बहस्करस्यामहारा अमरावित्वाहः
 मोक्षाः. ९०. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ युवा. ९३. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ विपाककालम्. ९५. ¹) Thus
 corr. by A₂ from A₁ "वैषयः. ९६. ¹) Thus A₂; A₁ निराश्वतः; perhaps to be emended निरवस्त्वैत. ९८. ¹) A₂ gloss
 एकाहं राजमृत्युवत् वयं दृष्टव्यं युक्तं दृष्टव्यम्.

हे सहजे स्ववर्णस्य सार्धं बद्धां पटाम्बले । यो निर्जगाम राजासौ मुमुर्षुर्निजगमश्चिरात् ॥१०२॥
 पञ्चभिः पूर्वगुप्ताद्यैर्निकं तस्य मन्त्रिभिः । इतं सजीवितस्यैव विभक्ताम्बोन्मयमग्नः ॥१०३॥ युग्मम् ॥
 विषेष्टमानः शय्यायां ध्यापिहृषान्तरो नृपः । तिष्ठन्मठाङ्गनकुटीगर्भे ध्यान्मान्धकारिते ॥१०४॥
 अजातसेविद्वंशोपे पश्यन्द्रोहराक्षिणम् । मागेरहानि हिंसाणि न यदा निरमुच्यत ॥१०५॥ 106
 तदा दृष्टध्नुमृत्यवेलावितैः कृतस्त्रैः । जिहृषुमिध साबाज्यं विषं हत्वा विपादितः ॥१०६॥
 अवरोधनधूमध्यासती तं पतिमन्वयात् । एका त्रैलोक्यदेव्येव स्वयमेव विरोचनम् ॥१०७॥
 वर्णाश्रमपत्यवेक्षावदकस्यः क्षितीश्वरः । चक्रभान्त्रमिधं चक्रमेलके हिजतापसम् ॥१०८॥
 कृतात्पाचारमालोक्य राजा धर्मवशंवदः । निजपाह भपादेन तलाटतटमङ्कयन् ॥१०९॥
 नन्मातुलेन तद्रोषाहीरनाथेन योगिना । सांघिविमहिकेणार्थं स स्वेनैव न्यगृह्यत ॥११०॥ 110
 पूर्वार्थायप्रभावेण स्वमाहास्याधिरोपणम् । पख्यापयङ्गिर्गुहभिः भ्रष्टयेति यदुच्यते ॥१११॥
 मन्त्रयापितैव सप्ताहस्य विपन्न इति भुतिः । दीर्घयाधिहते तस्मिन्नुपपत्तिः कथं भवेत् ॥११२॥
 अध्यामयान्तरेवाभूत्सा वार्तेत्युच्यते यदि । वर्णटाषाभिशापोपि तदावात्सव हेतुताम् ॥११३॥
 भुक्तैर्भयौ नवं समाधत्तुर्विशे स हायने । मासि भाद्रपदे कृष्णतृतीयस्यां व्यपगत ॥११४॥
 पिनामर्हं शिशोर्गोर्ध्वं विनिवेद्य नृपासने । भूभटाद्यैः समं प्रामूर्त्यर्षगुप्तोप पञ्चभिः ॥११५॥ 115
 क्रमात्समं पितामह्या तान्व्यापायेतरान्बली । एकः स एवमाक्रान्तः प्रबभूव नृपास्पदे ॥११६॥
 स पार्थिवत्वमन्त्रिभ्रमभया चेष्टया स्फुरन् । राजा राजानकंथेति मिश्रमेवं धियं व्यधात् ॥११७॥
 सेवमानः स्ववं बालभृपं भोज्यार्पणादिभिः । ऋजूनां प्रत्यभार्षर्षगुप्तो द्रोहवहिष्कृतः ॥११८॥
 यान्द्रोहमीकन्समाभ्यं संविभेजे यद्वास्करः । तस्य तत्तनयोच्छेदे त एवासम्प्रयोजकाः ॥११९॥
 करमाङ्गवहापिङ्गे इमभुणि क्षितिपालवत् । स ददौ कुङ्कुमलेपं वर्चः शाहल्यवस्तुने ॥१२०॥ 120
 विभ्यदेकाङ्गसंवातात्यकटोत्पाटनाक्षमः । प्रमापणाय प्रायुक्तः शिशोः कर्मभिचारिकम् ॥१२१॥
 न्वाप्यं ते साम्बवस्वास्ति राज्यं चैत्रादिवासरे । अन्यथाचरतो नाशः क्षिप्रं वंशानुषोर्भवेत् ॥१२२॥
 इनीमामपि यामिन्वां मुतवाभूतभारतीम् । अभिचारस्य बन्धस्यं निर्ध्यायाधिकशक्नुतः ॥१२३॥
 एकाङ्गेभ्यो विभिन्नेभ्यो विभ्यदुद्भिन्नसंभमः । सदताम्यत्तया विन्तालुप्रसंविहिवाविशम् ॥१२४॥
 यथा महाहिमापातनिःसंचारजने दिने । अकस्मात्संभृतबलो राजधानीं निरुद्धवान् ॥१२५॥ 125
 विरोधकारिणं बुद्धाभिधेन सह क्षतुना । निद्रोहमाहवे हत्वा मन्त्रिणं रामवर्धनम् ॥१२६॥

१०२. ') Thus corr. by later hand from A₁ बद्धा. १०६. ') A₂ gloss, partly effaced: चक्र... जने... करक्षा .. चक्रमेव ... दे... १०९. ') A₂ gloss अतिक्राम्ताचारम्. ११०. ') A₂ gloss चक्रमाप्नुहि विमानुलेन. —') A₂ gloss सन्धिबिषहस्तुङ्गाम्मुकयक. मांघिकाटी साम्बिविमहिकः कायकपालः. ११४. ') नव supplied by A₂ in space left by A₁. ११५. ') A₂ gloss सङ्गानवेवस्व. —') A₂ gloss स्फुरन्. ११६. ') Emended with G Edd.; A₁ एव साङ्गान्तः which A₂ alters to एवमाक्रान्ति. ११७. ') Thus A₂; A₁ स्फुरन्. —') A₂ gloss राजा पार्थिवः राजानकः मन्त्री । राज्ञः भनः प्रापनं । जीवनें परिचरितक्षयलक्षणं । अस्मात्सः राजानः भनचलनायने । राजान एव राजानकः । स्वार्थे कः यथा अथ भिङ्गात् । कः साहृदये देवदत्त इव देवदत्त इतिवत् । यथा प्रापनं विना देशविनिर्वास्ति । तथा धीराचिपं मन्त्रिणं विना पार्थिवानां स्ववं कार्यकार्योपेक्षककोशलविद्यया न सम्भवति । राजानेकनपेक्षते राजा ॥ यथा राज्ञः भनः प्राप इव राजानक इत्यर्थः ॥

- विभवेण वेलाचितेन प्रभृतार्थमुपाहताम् । गते पुण्यजनं बद्धा पातितं पार्थिवसन्तानम् ॥१२७॥
 स तं वक्राङ्गिस्तंभ्रामं हतमन्वय मन्दिरे । पातयित्वा वितस्तान्तः कण्ठवद्विशलं निशि ॥१२८॥
 वनुविशस्य वर्षस्य दशम्यां कृष्णफाल्गुणे । पापः सखङ्गकचयो न्यविशत नृपासने ॥१२९॥ चकलकम् ॥
 180 पारेविशोक्तं दिविराज्जातत्वाभिन्नबाभिधात् । खटुः संप्रामगुप्तस्य स तदा पार्थिवोभवत् ॥१३०॥
 केचित्सं प्रत्येवस्थानं वै पुरा प्रतिजज्ञिरे । ते सर्व एव तज्जीताः प्रानरेव प्रणेमिरे ॥१३१॥
 पार्थिवैकाङ्गसामन्तमन्त्रिकावस्थसन्निधाम् । तज्जीत्या ब्रह्मवृत्तीनां ब्रह्मद्वैतमवृत्तयत् ॥१३२॥
 एकाङ्गस्य तदास्थाने सुदृढाभिजनजन्मनः । प्रमादान्मदनादित्यनाम्नो ढक्का व्यतीर्यन् ॥१३३॥
 हताङ्गिकेन भूमर्षा कुपितेन खलीकृतः । स निकृत्तकचहमधुस्तपस्वी समपद्यत ॥१३४॥
 185 तारुशस्य पुनस्तस्य सखीपुत्रत्वमीषुषः । अथाप्यभिजने जाता वसन्ति त्रिपुरेश्वरे ॥१३५॥
 कुर्वता पर्वगुप्तेन भूभृता ब्रविणाजैवम् । प्रापिताः पुनरुत्साहं प्रमारोगा निवेगिनः ॥१३६॥
 व्यपथा स्कन्दभवनविहारवद्व्यभान्तिके । पर्वगुप्तेश्वरं सोपि वृजिनार्जितया धिया ॥१३७॥
 श्रीशशस्करभूमृमुडान्तस्य विभुःक्षीः । कौलीमलुनदिका गौरीव नृपछन्दरी ॥१३८॥
 छत्रिकाकुरिनमीनेः पर्वगुप्तस्य वाकरोत् । समागमार्थिनो युसया वञ्चनामुचितं सती ॥१३९॥
 140 इहं यशस्करस्वामिश्चरवेदमार्थनिर्भितम् । त्यक्त्वा पत्युर्विपन्नस्य कृत्वा निर्माणपुरणम् ॥१४०॥
 अमोचमस्मिं नियमादिभाष्यामि स्वरीप्सितम् । स छुप्यच्छन्दयेवैवं छुभुवाभिहितस्तथा ॥१४१॥
 अध प्रवृद्धगणैः तत्त्वतैरेव वासरैः । संपूर्णतां छरवृहं गमितं तेन भूभुजा ॥१४२॥
 सां बागज्वलने राजललना पीतसर्पिणि । पूर्णाहृत्या समं साध्वी जुहाव सहसा तनुम् ॥१४३॥
 खर्वस्या निरत्नासोः पुष्टाः कुक्षमवृद्धयः । तस्काङ्गिणस्तु न्यपतन्नवर्णमुत्तरा गिरः ॥१४४॥
 145 छरीर्वसाहसारम्मचिन्तासंरम्भशोभितः । पर्वगुप्तो बभूवाथ नृणांमयपथानिधिः ॥१४५॥
 व्याधाधिप्रशमावासैर्ज्ञात्वाप्यस्यायिनिं स्थितम् । मुढाः प्रकृष्टिं नोज्झन्ति ब्रह्मश्रीलोभमोहिताः ॥१४६॥
 आशङ्क्य तारुङ्गिणोपि लोकपुष्टैः प्राक्तनैः सुमैः । कैथिरसुरेश्वरीक्षेत्रे पराक्षः समपद्यत ॥१४७॥
 वङ्गिश्चवत्सरापादबहलेङ्गि चबोदरो । ब्रह्मार्जितेन नृपतिः स राज्येन च्ययुज्यत ॥१४८॥
 अतीन्नित्रायां परलोकवृत्ताविहैव तीन्नामुभपाकशंसी ।
 इदमेत नाशो यदि वाम नाभु न कः कुहल्येन यतेत भूत्यै ॥१४९॥
 150 क्षेमगुप्ताभिधानोभूदथ राजा तदात्मजः । आसवासेयनोत्सकाविप्लताहण्यसंज्वरः ॥१५०॥
 सोमस्त्वभावदुर्वृत्तो निनरां दुर्जनाभयात् । कृष्णक्षपाक्षणो घोरमेघान्ध इव भीतिकृत ॥१५१॥
 स्वतुल्यवेवांलंकाराः शतं लालितकां नृपम् । तं फल्गुणप्रभृतयो दुराचाराः सिधेचिरे ॥१५२॥
 कृतासवाङ्गनासेवाप्यसनेपि स पार्थिवः । विटनिर्लुण्ठयामोपि नाभूदस्मीबहिष्कृतः ॥१५३॥

१२७. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'हतम्'. १२९. ') चकलकम् added by A₂. १३०. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'विशोक्तः'.—') Thus A₂; A₁ सदा. १३१. ') Thus A₂; A₁ केचित्सत्यम्. १३२. ') Thus A₂; A₁ ब्रह्मार्जित. १३८. ') A₂ gloss कौलीमं लोकविनां.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'वृज्याह'. १४०. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'निर्माण'. १४१. ') A₂ gloss अस्मीति निपातः अस्मिन्निधे. १४२. ') Thus A₂; A₁ 'विद्या'.—') A₂ gloss पत्तावः.

रागी मधुप्रणयवाग्विदितक्षसक्तिर्वैः सख्यमेति मधुपैवेतकोशसारैः ।

पद्ये मयाति दिनमात्रमपि प्रसक्तिं भीस्त्व चैस्किमिष तच्च कुतूहलाय ॥१५५॥

विदाः प्रविष्टा इदं जिष्णुता वामनादयः । पिशाचस्येव खचितामनुर्वि तस्य चक्रिरे ॥१५६॥

156

परोपहासकुशलः परनारीरतिप्रियः । परावसाद्यस्तस्यै पाथिवोनर्षतत्परः ॥१५६॥

डीवनं हम्भुमालाद्य गालवः भोजपालिषु । तेन क्षिताः प्रतीक्षणां करोटीषु च टक्कराः ॥१५७॥

कटिसंघटनैर्नर्षै मृगव्यवर्षा वनाटनैः । विटाभांसीलरटनैर्वास्तभ्यं तस्य लेभिरे ॥१५८॥

पुष्पलीजालमवैषेयबालकद्रोग्भृतिर्भरा । समभूदप्रवेद्याहं राजपर्वन्मनस्विनाम् ॥१५९॥

जिष्णुपुत्रैः क्षेमगुप्तसामृद्धान्नपुचकः । चारणस्वगुणाकूटः किं न धूर्तैरनर्षतं ॥१६०॥

160

तस्य कङ्कणवर्षोसीत्यभिधानं विधाय ते । तोविताधासकृच्चकुर्वोष्णोः कङ्कणवर्षिताम् ॥१६१॥

निर्दोषदोषाविष्कारे नववस्तुपदशेने । अभुष्यटक्कराधाने प्रसारः प्रापि तैर्मुपात् ॥१६२॥

संलक्ष्यकुचकस्यान्ताः कृत्वा निजवधुः पुरः । रागी राजा गृहाक्षीतो ध्रुमे तैर्नर्षतः कृतः ॥१६३॥

संभोगामप्रसौभाग्यकृतस्पर्षः परस्परम् । संभुज्यैता भवान्वक्तु विद्योषमिति बोधितः ॥१६४॥

उपभोगं स्वमार्याणां निर्लेज्यैस्तैः स कारितः । का इत्येति च रत्यन्ते वृष्टोभीष्टधनपदः ॥१६५॥ युग्मम् ॥ 165

तस्य लालितकेष्यास्तां मूढौ संभोगदौकने । माचोधारिचरस्त्रिवाङ्गिकाकौ हरिभूर्जटी ॥१६६॥

नीम्बा नर्मकधाङ्गतां निजवपुर्मुञ्चन्ति मानोजतिं संदूष्य स्वयमङ्गनाः भुजितया त्यक्तं कुतं कुर्वते ।

सौख्यं प्रप्ति सुदीर्घसेवनसमासक्त्या यदर्थं भयः प्रत्याख्याय तदेव वेदि न विटैः किं प्रार्थ्यते सेवया ॥१६७॥

यशस्करस्य भूत्वापि सचिवो भट्टफलगुणः । तस्याभुवनुमीक्यन्ते विष्मोगाभ्यासवासनाम् ॥१६८॥

फलगुणस्वामिमुख्यानां प्रतिष्ठायां विधायिनः । तस्योपदेशो भूभर्त्रा पर्वहास्यसकृद्वहः ॥१६९॥

गृहान्विद्वेषितां हन्तुं टक्करादि बलासतः । वृद्धो रक्तः कम्पनेशो दुर्गोष्ठीमध्यगोभवन् ॥१७०॥

170

नीक्षणाक्षेपे संविष्टं हन्तुं संग्रामछात्रमम् । श्रीजयेन्द्रविहारं स निर्वृणो निरदाहयत् ॥१७१॥

सुगुणप्रतिमारीति हत्वा दम्भासतोखिलान् । जरैवगृहेभ्यश्च संगृह्यं प्रावसंचयम् ॥१७२॥

छरप्रतिष्ठायां हास्यं मूढः स्वयशसो विदन् । नगरापणवीथ्यन्तः क्षेमगौरीश्वरं व्यधात् ॥१७३॥

एकः प्रयात्युपरमं ब्रविणं तदीयं हत्वापरः प्रसममुहति प्रमोदम् ।

नो वेत्ति तत्त्वनिधने परकोशयामि विष्वासनामसममोदकृतान्धकाराम् ॥१७४॥

त्यागिना क्षेमगुप्तेन मुक्तयर्थे खड्गभूमुने । हत्वा विहाराजिर्गन्धान्धामाः पट्विंशदधिनाः ॥१७५॥

176

दुर्गोणां लोहरादीनां शास्ता शतमखोपमैः । नृपतिः सिंहराजाख्यस्त्रमै स्वां ननयां बद्धौ ॥१७६॥

स तस्यां शक्तिरौहिण्यां दिहायां सकमानसः । दिहाक्षेम इति ख्यातिं ययौ लज्जावहं नृपः ॥१७७॥

मातामहेन भूमर्तृवन्धास्तस्या व्यधीयत । भीभीमद्राहिनीवात्समासादो भीमकेशवः ॥१७८॥

१५५. ') Corr. by A₂ from A₁ 'पालवः'. १५६. ') Corr. by A₂ from A₁ 'वदमात्र'—') वृषज्याहा supplied by A₂ in space left by A₁. १५७. ') Corr. by A₂ from A₁ 'नववस्तु'. १५८. ') युग्मम् supplied by A₂. १५९. ') Thus corr. by A₂; A₁ 'रक्षिता निरा'. १६०. ') Thus A₂; A₁ 'निर्वृणोषता'. १६२. ') Thus A₂; A₁ 'दम्भा ततो'.—') Thus A₂; A₁ 'सहाय'. १७५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'कृष्ण'. १७५. ') A₂ gloss सिंहराजाय. १७६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'सप्तमुक्तो'. १७८. ') Thus A₂; A₁ 'भीभीमद्राहिनी'. Cf. Al-Bīrdī's Indica (trans. by Suchau), ii. 13.

- अमलेश्वरिभिर्वा कन्यां राधे' दत्तवतामवत् । फल्गुणशारपतिना समं दिहा समत्सरा ॥१७९॥
- 180 गुरुनदशः क्षमहान्कुन्तविधाधनस्तथा । तस्य निर्वहणाश्रमांभूमुजो हास्यतां ययौ ॥१८०॥
 अमोक्षयताम्यांसांमोक्षान्धामकर्मह । हृणालमृगयाससया स हि श्वाप्यानमन्यत ॥१८१॥
 तं वृत्तं बागुरावाहिहोम्बाटविकपेटकैः । पर्यटन्त श्रमिः सार्धमपश्यन्सततं जनाः ॥१८२॥
 तस्य ह्यमोदरारण्यलन्यानशिमिकाविषु । स्थानेषु क्रोडुमृगवारसिकस्य वयोगमत् ॥१८३॥
 अथ कृष्णचतुर्विधां स कुर्वन्मृगबां वृषः । ज्वालामपश्यत्कोशान्याः हृणालेकं निर्गतां मुखात् ॥१८४॥
- 185 तदालोकनसंज्ञातसबासाकम्पितस्ततः । लूतामयज्वरेणाभूत्परीतो मृत्युहेनुना ॥१८५॥
 मर्तुं ययौ च वाराहक्षेत्रं यथ विधायकः । श्रीकण्ठक्षेममठयीरासीदुष्कपुरान्तिके ॥१८६॥
 मन्त्रविदलतारलूताक्षिककलेवरः । यौधेय्यान्वेष्यते नचमेक्षि' सिते मृतः ॥१८७॥
 क्षेमगुप्तात्मजः क्षमाभूतमिन्द्रभूततः । शिमुर्मिक्षिगुप्तमिन्द्रा दिहावेत्यानुपालितः ॥१८८॥
 संधिर्विषमह्युक्षान्तमुक्षकर्मधिकारिणः । निःसाध्वसं राजवधमवन्मृगयतां ययुः ॥१८९॥
- 190 अभिमन्यौ शितिं रक्षस्वकस्मादेव हावणः । तुङ्गेश्वरापणोपान्तादुज्जगाम बुताशनः ॥१९०॥
 वर्धनस्त्वामिषांस्थभिधुकीपारकापधिः । वेतालसूत्रपातस्यान्वस दहाह महागृहान् ॥१९१॥
 होम्बाचण्डालसंस्तुष्टभूपसंपर्कदूषितात् । दग्धा महागृहान्वह्निर्भुवः मुक्तिमिवाकरोत् ॥१९२॥
 रक्षिषी क्षमापतेर्माता स्वीस्वभावाहिमूढधीः । सारासारविचारिण लोतकर्णी न पश्येत् ॥१९३॥
 राक्षः क्षतापेणाद्रक्षैरा मत्स्यै पुरा वतः । पतिवत्स्येवं सा सार्धे फल्गुणेनाममन्त्रिणा ॥१९४॥
- 195 पत्नी' मृते सपत्नीनां दृष्टानुमरण' ततः । दम्भेनानुमूर्धनीमनुमेने स तां वृत्तम् ॥१९५॥
 निविधेयानुबन्धानु सानुतापां वितामनिके । कृपातुर्मरणदेताममात्यो नरवाहनः ॥१९६॥
 अतो निवर्गपिभुगे रक्षस्तां मन्मुदूषिताम् । फल्गुणाश्राज्यहरणाद्यङ्गां राक्षीमजिपहन् ॥१९७॥
 विरागशंसिभिर्लिङ्गैस्तां शाला विषयाद्ययाम् । समन्तुं साखितामास्यां फल्गुणोप्यास्य शङ्कितः ॥१९८॥
 स हि सर्वाधिकारस्थः सर्वस्थासिपतोमवत् । दीप्यमानोषिकं मन्मथीर्वोत्साहाविभिर्भुगेः ॥१९९॥
- 200 अस्थीनि क्षेमगुप्तस्य गृहीत्वा आङ्गवीं गते । पुत्रे कर्दमराजाख्ये प्रवर्तैरन्वितो बलिः ॥२००॥
 तस्यस्याममपर्वन्तं पर्णोत्से स्थातुमुद्यतः । अविध्वंसवृषवृदे फल्गुणो वैरिद्विद्वितः ॥२०१॥
 निर्वत्य नगराद्यावत्सभाग्द्वारविनिकः । काष्ठवाटान्तिकं मापं तावद्गङ्गाविद्योदिता ॥२०२॥
 आकालस्य हुतं दिहा संत्यज्य मार्धनादिकम् । दृष्टे मृत्युत वाष्टीकांस्तस्य हन्तुं व्यवसर्जयत् ॥२०३॥
 नवापमानलिखः स मिलितानन्तसैनिकः । प्रत्यावृत्तव ततो मानी वाराह' क्षेत्रमाययौ ॥२०४॥
- 205 युत्वा समेतसैव तं मत्थावार्तं प्रतापिवम् । आस्कन्दशङ्किनी दिहा सामास्या समकम्पत ॥२०५॥

१७९. ') Thus corr. by later hand from A, राधो. १८०. ') Thus corr. by A, from A, 'मर्त्याम्'. १८१. ') Thus corr. by A, from A, 'मतिगमा'.—') A, कुन्ताम्.—') Thus corr. by A, from A, 'मत्स्यामम्'. १८२. ') Thus corr. by A, from A, 'पतिवत्'. १८३. ') Thus corr. by A, from A, 'मत्स्यामि'. १८४. ') Thus corr. by A, from A, 'मत्स्यामि'. १८५. ') Thus corr. by A, from A, 'मत्स्यामि'. १८६. ') A, gloss वनवृक्षेय सती. १८७. ') Thus corr. by A, from A, 'पत्नी'—') A, 'मुदरन्'. १८८. ') Thus A, 'सम्'. १८९. ') Thus corr. by later hand from A, 'मत्स्यामि'; A, gloss वाह दृष्टवत्.

तस्मिन्क्षेत्रे यत् क्षान्तं विलप्य स्वामिन् विदम् । वराहपदादिविधे तेनं क्षान्तं समर्पितम् ॥२०९॥
 श्रेष्ठसमायवापायं क्षान्त्यप्येव मन्त्रिणा । स्वस्व संमार्जितं तेन राजमानुष साध्वसम् ॥२०७॥
 पुष्कापुष्कविचारबाधमनसः सेवा महर्षिंशत् कुजेस्मिन्प्रतिकारकर्म महामोहापवादावहम् ।
 देव स्यूतगुणैश्चोपकरणीमाधोपि तस्मै परं कोपः कोपि विधेद्विदः समुचितः क्षान्त्वाव क्षान्त्वाव वा ॥२०८॥
 पर्णोत्सरेण क्षयकैः ससैवै फल्गुणे गते । विनशाध्यापका बाला इवामोदन्त मन्त्रिणः ॥२०९॥
 योगक्षेमौ विन्तयन्ती क्षेमगुप्तवधूरपि । अनिष्टं प्रजनागार स्वयं कण्टकपाटने ॥२१०॥ 210
 राज्यमार्घीं पर्वगुप्तौ मन्त्रिणौ कोद्यपीडितौ । भजिमहत्करी पूर्वं पुष्पोर्वीं क्षोजभूभटौ ॥२११॥
 तयोः प्रजाती तनयी क्वाती महिमपाटलौ । अर्पिषातां वी राजमन्दिरे रामपुत्रवत् ॥२१२॥
 तौ तन्मावस्थितायेव तत्कालं राज्यलालसौ । संमन्य समर्गसातामुद्यमैर्हिम्नकादिभिः ॥२१३॥
 बलिगौ तावत्तथा, राक्षसापस्तौ नृपास्वदात् । समन्धू स्वपृथादास्तां यावत्कृत्यतागतौ ॥२१४॥
 एकवः वृष्टवः प्राशान्तहिंस्रो निर्गतस्य सा । निर्वासनाय बाहीकास्तावत्पटवैकृता ॥२१५॥ 215
 शक्तिसेनाभिधानस्य धनुस्त्व विवेचनम् । प्रविशेद्य स तज्ज्ञात्वा तं ते तथापि बुभुधुः ॥२१६॥
 शक्तिसेनेन बाहीकाः सान्निध्या माचलन्वहा । तदा मीतस्य जामातुर्वर्षकं प्रादास्त संभवम् ॥२१७॥
 तं लभ्यसंभवं प्राप हिम्नको मुकुलस्तथा । परमन्तकनामा च परिहासपुराभवः ॥२१८॥
 भीमानुदयगुप्ताश्चोप्यमृताकरनन्दनः । ललितादिस्थपुरगा यशोधरमुखा अपि ॥२१९॥
 एकैके ते' मिथः सैवैर्मुंवनसोभकारिणः । संभूय बह्वैरान्यं महिषः पक्षमाभिधाः ॥२२०॥ 220
 तस्मिन्महामये दिहापलं मन्त्री सवान्भवः । एक एव तु तस्याज नाशोवो मरवाहनः ॥२२१॥
 प्रवर्षमानवृत्तना मोक्षु बडोद्यमास्ततः । पद्मस्वाम्यग्निकं प्रापुर्दीप्यमानाबुधा द्विषः ॥२२२॥
 अथ मुरमटे दिहा विसृज्यात्मजमाकुला । आपच्छान्तिक्षमांस्तामुपावाप्तमभिन्नावत् ॥२२३॥
 ललितादिस्थपुरजाहिजान्स्वर्गेण भूरिणा । गुणै स्वीकृत्य विदधे रिपूनां संभवेदहम् ॥२२४॥
 एकाक्षेपेलितैः कोपो विधेय इति वादिभिः । महिषः पीतकोशैस्तैः संधिर्देव्या समं कृतः ॥२२५॥ 225
 गोप्यदोलङ्घने यस्याः शक्तिर्नाशाय केनचित् । वायुपुत्रावितं पञ्चन तथा संवाग्धिलङ्घने ॥२२६॥
 यत्संभवो रत्नमहीषधीनां करोति सर्वेभ्यसनावसानम् ।
 त्यागेन तद्यस्य भवेन्नमोस्तु विप्रप्रभावाय धनार्थं तस्मै ॥२२७॥
 उत्कोचकान्धनादानेभ्युक्तं ध्यावन्मुपक्रियाम् । दिहा यद्योधरादिभ्यः कल्पनादि समर्पयत् ॥२२८॥
 अभिचारं महिषस्य कृतवत्या मित्रैर्हिभिः । मण्डलेकाण्डिताह्वयं रण्डाबाः समजृम्भत ॥२२९॥
 कदाचित्पुष्कान्धवस्य शोहीशस्तोपरि कुप्य । सया स्वर्षद्यजैर्वातां कल्पनाधिपतिर्देवौ ॥२३०॥ 230
 तेषां मित्रगाहीलङ्घने प्रविशता जवात् । अजगज्ज्यकिना तेन बलादपहि यक्ष्मः ॥२३१॥

२०६. ') Corr. by later hand from A, सच. २११. ') Thus corr. by later hand from A, यो. २१३. ') Emended; A R G 'विमका'. २१५. ') Thus corr. by A, from A, ललितेवापि. २१६. ') Thus corr. by A, from A, तेषंभ' A, gloss सं भविष्यत्. २२०. ') Thus A, A, इक्ष्वा सं. २२०. ') Thus corr. by A, from A, यमोस्तु. २२८. ') Emended; A R G सनर्पयत्. २२९. ') Thus A, A, विहावा. Cf. vi. 260. २३०. ') Thus corr. by A, from 'विपुत्रका'.

स हृतपणनेस्तस्य करमावाय भूपतेः । अभिषेकाब्धुभिषक्ते श्रीततां व्यायनं पुनः ॥ २३२ ॥
 लम्पप्रवेशैः समये तस्मिन्नाङ्गादिभिः कलैः । कम्पनाधिपतौ राक्षसा विधेयोपाहि मुखया ॥ २३३ ॥
 उर्वीपनेष स्फटिकाहमनथ श्रीलोच्छित्तखीहृदस्य चान्तः ।
 अर्सनिधानास्ततस्तस्थिरीनामन्धोपरार्णः कुहने प्रवेशम् ॥ २३४ ॥
 स्वचित्तसंवादि बधो वदन्तो धूर्ता वितन्वन्नि मनःप्रवेशम् ।

२३५ वृक्षजनानां गणिकावधूनां विटाः प्रभूणामपि गर्भवेटाः ॥ २३५ ॥

श्रोत्रार्थं धृक्कृजं रक्षन्धनादायीति वैभुनम् । तथ्यमेव तदीयं सा स्वयंवादादमन्यत ॥ २३६ ॥
 अथ स्ववसतिं प्राप्ते कम्पनेशे जयोर्जिते । वाटीकान्धवृजहिंहा स्फुटं निर्वासनोद्यता ॥ २३७ ॥
 तदात्सेपं समाकर्ण्य स्मरन्तः कोशसंविदम् । ते हिम्मकैरमन्तायाः पूर्ववह्निकायां वयुः ॥ २३८ ॥
 नरबाह्वनमुख्यास्तुं राशीपक्षं न तत्त्वजुः । विभेदं पूर्ववत्यापदेवं निजवत् पुनः ॥ २३९ ॥

२४० प्रविष्टेषु ततः कोषास्तुं शुभधराविषु । भट्टारकामटे दिहा भूयः पुत्रं व्यसर्जयन् ॥ २४० ॥
 हत्तायैले मृपगृहे स्थितां तां वैवमोहिताः । ते तदैव विना पुत्रं विमूढा नोदपाठयन् ॥ २४१ ॥
 राक्षसाः संजपटे लोकः परस्मिन्नेव बासरे । वदन्तेन तदा स्वैर्यं सा किञ्चित्समदर्शयन् ॥ २४२ ॥
 अज्याभारिकापार्थाद्यावच्छ्रममटाग्निकम् । व्याप्य स्थितैर्हिंस्रस्तैश्चैरथ प्रवृत्ते रणः ॥ २४३ ॥
 राजधानीं राजसैन्ये प्रविष्टे प्रासविभुते । सिंहहारे घटाबन्धमेकाङ्गाः समदर्शयन् ॥ २४४ ॥

२४५ शरीरनिरपेक्षास्ते मीनं संस्तम्भव तद्वत् । अथावन्विहितां सैन्यं चेत्तुः केचिच्च शङ्कवः ॥ २४५ ॥
 तस्मिन्मवसरे राजकुलभट्टः समायवी । नृयलोषैर्हितां सैन्यं भिन्द्वानन्दयक्षिजम् ॥ २४६ ॥
 तस्मिन्प्राप्ते हितां सैन्यं विनवाद्य विनधरम् । न त्रोहाविनयं जानु सहन्ते शास्त्रदेवताः ॥ २४७ ॥
 चोटयस्यायसान्धान्स्फोटयत्पुलानिति । यः ख्यातिमवहर्त्तयां हिम्मको भीमविक्रमः ॥ २४८ ॥
 तस्यासिना राजकुलभट्टदेहार्थपातिना । चर्ममात्रं न तुषोट कङ्कटस्यातिसंकटे ॥ २४९ ॥
 २५० विलोक्य तद्वसंभाव्यं सैन्यं सैन्यं समाभिते । अयानि हिम्मको योधैरवाट्मिं यशोधरः ॥ २५० ॥
 तषाव्यासीस्त्वरुसंख्ये य एरमन्तकः क्षणम् । स भ्रासिक्कमुतो वाहाज्जीवमाहमगृह्यत ॥ २५१ ॥
 नाजौ तैरेव्यताधानुं यः भीमाज्जवान्धवः । जगामोदयगुमः स कापि त्यक्त्वा महाहवम् ॥ २५२ ॥
 इत्थं लम्पजया राक्षी तत्सणाङ्गपरीहुषा । यशोधरं शुभधरं मुकुलं च सवान्धवम् ॥ २५३ ॥
 कादमीरिकाणां यः भ्रादृमुल्कोच्छेत्ता गयान्तरे । सोन्यैरमन्तकः भूरः परिहासपुराभवः ॥ २५४ ॥

२५५ बह्नु महाशिलां कण्ठे वितस्ताम्भसि पातितः । स्वदुर्नयकृतं देव्याः प्रकोपेनानुभावितः ॥ २५५ ॥

२३२. १) A, gloss श्रीः एव सहा. २३३. १) Thus corr. by later hand from A, 'बिहः' R G as above. २३४. १) Thus corr. by A, from A, 'व्योम्पराय'. २३५. १) Thus A₁, A, स्वसंवासा. २३६. १) A, gloss एकाभिषेकितैः कोषी विधेय इत्येवंपत्ति. २३७. १) वृक्षया supplied by A, in space left by A, २३७. १) Thus corr. by A, from A, 'नोपपाद'. २३८. १) Thus corr. by A, from A, अथावहि.—) The words from चेत्तुः to सैन्यं in the following verse are omitted by A, and supplied in margin by A, २४७. १) A, 'विजया'. २४७. १) Thus A₁, A, G R विनेधरम्. २४८. १) Thus 'corr. by later hand from A, 'लोट'.—) तिमवह्वल supplied by A, in space left by A₁, २५०. १) Emended with C; A R G रवदत्ति. २५१. १) Thus A; R G हृ. २५२. १) Thus corr. by A, from A, कादमीरिका.—) Thus corr. by A, from A; 'धुम्कोच्छेत्ता.—) Thus corr. by A, from A, गयान्तरे.—) Thus corr. by A, from A, 'हार'.

वे समसमताहर्षा गोपालनृपात्पुरा । अभिमन्युं वावरासन्धोऽद्यतां महीमुनाम् ॥२६६॥
 वर्षवष्टि मतापानुःसीहरा श्रोहवृत्तवः । ते क्षिप्रं मग्निगः सर्वे सान्धवाकाः ब्रह्मपुताः ॥२६७॥
 भीमभूमन्ममोषेण दिशदिग्वा सकोपवा । आसजिःशेषतां नीता दुर्मयेव मवाह्वराः ॥२६८॥ तिलकम् ॥
 अभयविविता राहया तानुत्पाद्य मरोऽद्यताम् । रक्षादयः कल्पवाहिकर्मस्थानाधिकारिणः ॥२६९॥
 इत्थं मन्त्रिमहापदः स रण्डामाज्जडतोपमानम् । अज्जडमण्डलां चक्रे निर्वोदो नरबाह्वनः ॥२७०॥ २६०
 राक्षी कृतज्ञभावेन सापि मन्त्रिजसमान्ते । तमाजुहाव निर्वोदं स्वयं राजानकाञ्चवा ॥२७१॥
 छते ह्येषाव निष्पन्नमोमोदसिन्धुः सा । दृष्टे नहर्ष निर्विण्णे निर्विवेदानुकूलतः ॥२७२॥
 आरोग्यान्वेषणं शिक्षामार्घ्यानां गृहवर्तिनः । सान्धधस्तुविसर्गं च नाकृत्वा तस्य विधिने ॥२७३॥
 अभूतां युगवाहस्य कुट्यनासः छतो पुरा । यी सिन्धुपुट्यो तन्मवावाप्सिन्धुर्लोलकः किल ॥२७४॥
 पर्वगुप्तगृहे मृत्वा गङ्गाध्वसे स्थिते क्रमात् । लब्ध्वा गङ्गाधिकारिणं तस्या राह्याः श्वैरभूत् ॥२७५॥ २६५
 कथा तथैव गङ्गेशो नवावासाविधावकः । कर्मस्थानस्य निर्माता सिन्धुगङ्गाभिधस्य यः ॥२७६॥
 प्रायशो इतराज्यस्ते वनेने नरबाह्वनः । इति नेयधियं राक्षीं सान्धधस्तु दुराशयः ॥२७७॥
 सा तथेयन्नवीयावत्तायलेष्म्या स जातुचित् । मन्त्री तां मार्घयामास मोक्षं विजगृह्यामसम् ॥२७८॥
 सा सानुतां तत्र यातां भुवं स्वामेव भन्स्यति । इत्युक्ता सिन्धुगङ्गाध्वस्तत्कर्तव्यं भयाकुला ॥२७९॥
 अनुक्तैव प्रचलिता राजधानीमललिता । स्त्रीधर्मिण्यदिम जातेति पद्माह्वती व्यसर्जयत् ॥२८०॥ २७०
 संप्रवृत्तोपचारार्तां गतायां तत्पयात्तया । राह्यां नाद्यममात्यस्य यीतिः संविद्य सा ययौ ॥२८१॥
 तयोस्ततः प्रभृत्वेव निष्कृष्टजेरयोः कृतम् । चाकिर्कैरतिवृक्षस्य तिलपिण्याकयोरेव ॥२८२॥
 कुनिशं सर्वलोहानामम्भसां सौलसेतवः । अभेद्याः प्रतिभाष्यन्ते न किंचिरसतां पुनः ॥२८३॥
 वे बालादपि संमूढाः प्राज्ञाः छरगुरोरपि । तेषां न विद्यः के नावजिर्माणपरमाणवः ॥२८४॥
 विधासोऽज्ज्ञतपीः शिभून्कलयते काकोन्वशीयाजिगान्हसः । क्षीरपयोविभागकुक्षलस्यस्यस्यारारुणान् ।
 लोकावेशनशीलपपीः खलविदं जावति सत्यां नृपो भिदैर्गन्धविमुग्धताम्बतिहरस्पृष्टं विधानं विधेः ॥२८५॥ २७५
 मूढा चरणहीना सा भुतिबाह्यतया तया । कैथेयविप्रमहतिरिव प्रायाहिगर्भताम् ॥२८६॥
 छहेजितस्तया शब्धतया स नरबाह्वनः । यया विमाननोत्ततः स्वयं तस्याज जीवितम् ॥२८७॥
 प्रकुप्यत्यप्रतीकार्ये स्वनेजलमवेतसाम् । शरणं मरणं त्यक्त्वा किमिषान्मद्यशोर्धितान् ॥२८८॥
 दाशिहीनेव रजनी सत्यत्यक्तेव भारती । विरराज न राजर्भोर्नरबाह्वनवर्जिता ॥२८९॥
 सा कौर्याभ्यासविजया इत्युं विततविक्रमान् । संप्राप्तदामरद्वतान्समीपस्थावचिन्तयत् ॥२९०॥ २८०
 विजमुत्तरोधोषं ते तन्त्रयेव धिनिर्गताः । कट्यकहारपत्याहीकृतारभीन्धवादयन् ॥२९१॥
 उत्पिञ्जमीतया राह्या त्यक्त्वा परिभवन्नपाम् । ते वजास्तस्यघण्टा मानः स्थायार्थिनां कुतः ॥२९२॥

२६६. ^१) A, gloss लतो सुप्राप्ये वज्रा मण्डपारि पुनायति कोषः.—^२) Thus A R G; perhaps, to be emended with G *sec. manu* वज्रावधस्ततः क्रमात्. २६६. ^१) Thus emended according to conjectural reading (*sec. manu*) in G; A R G (*prima manu*) नवावासावि. २६९. ^१) Emended; A, संस्यति; G P बस्यति; R अस्यति; C बस्यति. २७९. ^१) A, "दृष्टाव".—^२) A, तन्मवावाप्सिन्धुः. २८५. ^१) Thus A₂; A, किन्ताव".

- स्थानेभ्यश्चादिभिर्मुञ्चैर्द्धामैरिनीरैः समम् । ते मीताः पुरतस्तस्याः पुनरेव जजुन्मिरे ॥२८३॥
 अथ तद्वीतया राश्या रक्षे प्रथममागते । आमीतः फल्गुणो भूयो वीरार्धिन्या निजान्तिकम् ॥२८४॥
 २८५ राजकार्णाणि कुर्वाणः स भूयः शस्त्रमथवीत् । स्वस्तशस्त्रोपि यत्स्वयं दुस्त्वया भोगवासना ॥२८५॥
 मदिना राजपुर्योरिजयिनस्तस्य पथिनः । अङ्गुली वृद्धबन्धव्या अवदद इवाभवत् ॥२८६॥
 अभ्युदयराजस्य देवीभानुरतिमिषः । यः सहायोक्षपटले जयगुप्ताभिषः कुषीः ॥२८७॥
 अन्येधिकारिणस्तेन सहिताः क्रूरवृत्तवः । काश्मीरेषु व्यपुर्लुण्डि दुष्कृतैस्तदुपार्जितः ॥२८८॥
 सौः श्रीस्त्वभाजो मागुध पाप्मभिर्विपुरीकृतः । अभिमन्युः क्षणे तस्मिन्क्षवरोगेण पश्यते ॥२८९॥
 २९० पण्डितः पुण्डरीकाक्षो विहस्युच्चैरपस्कृतः । कृतभुवः स वैदुष्यतादृश्याभ्यां विदिशते ॥२९०॥
 तथा विभुदमकृतैस्तस्य दुष्कृतसंगमः । शोभापावी शिरीषस्य रविताप इवाभवत् ॥२९१॥
 अर्धमानः प्रजाबन्धस्तृतीयस्यां स कर्मिके । मुक्रेष्टवत्पारिधान्ये पत्नो विचयिरादृष्टा ॥२९२॥
 तदुच्चो नन्दिगुप्तस्तु बालधके निजान्तिके । वृद्धस्तनवशोकस्तु दिहाया इदमे पश्य ॥२९३॥
 सा शोकविधिवत्प्रीत्या तस्वी प्रशमयितला । रविरजशलाकेन ध्यान्तच्छजोष्मवैकृता ॥२९४॥
 २९५ ततः प्रमृदयन्नुतामिस्तस्या धर्मवृत्तिभिः । कुकर्म्ममिदोदापि लक्ष्मीः प्राप्ता पवित्रताम् ॥२९५॥
 नगराधिपतिर्भुज्यः सिन्धुधामा मुमाद्ययः । तदीयधर्मवर्षायां बभूव परिपोषकः ॥२९६॥
 सा तेनोत्पादितानर्धजनराया गतैनसा । ततः प्रमृत्वमूर्ध्वे सौर्वलोकस्य संमता ॥२९७॥
 राज्ञः स सचिवः सत्यं दुष्पापो तुमचण्डिमा । कुर्वाणः दृष्टतेष्वत्यं हेमन्त इव मास्वतः ॥२९८॥
 सा निर्मोषी विषहस्य हनोः सुकृतवृद्धये । अभिमन्युस्त्वामिनोभूदभिमन्युपुरस्य च ॥२९९॥
 ३०० अथ दिहापुरोपेतो दिहास्त्वामी तथा कृतः । मटश्च मध्यदेशीयलाटशौडौत्रसंभवः ॥३००॥
 भर्तुः कङ्कणवर्षस्य पुण्योत्कर्षाभिवृद्धये । चकार कङ्कणपुरं रमणी स्वर्णवर्षिणी ॥३०१॥
 श्वेतशैलमयं चान्यं सा दिहास्त्वामिनं व्यधात् । धवलं चरणोद्गतगङ्गात्मज्रवनैरिव ॥३०२॥
 चक्रे काश्मीरिकाणां च शैशिकानां समाभयः । तयात्युच्चचतुःशालो विहारचारुसंपरा ॥३०३॥
 श्रीसिंहस्वामिनं नासा सिंहराजस्य सा पितुः । मटं च विदधे स्थित्यै शैशिकानां हिमन्ममाम् ॥३०४॥
 ३०५ मठप्रतिष्ठावैकुण्ठनिर्माणाद्यैः स्वकर्मभिः । तवातिपावनधके विलस्तासिन्धुसंगमः ॥३०५॥
 तेषु तेषु ग्रहेषु किमुक्तैर्भूरिभिः मुमैः । सा प्रतिष्ठा व्यरचयद्युःपटिमिति भुक्तिः ॥३०६॥
 जीर्णोद्धारकृता देव्या दुष्टप्रकारमण्डलाः । ग्रावः खरगृहाः सर्वे शिलावमावृताः कृताः ॥३०७॥
 क्रीडावज्जुनेण राश्याः पङ्का विषहवाहिनी । वल्ग्यामिथा वैवथिकी वल्ग्यामटमकारवत् ॥३०८॥
 तीर्थसिंघनमौनभागपि तिभिः सक्तः स्वकुल्याक्षने बालाशान्धसते शिखी वनपथोमात्राशमोव्यवहम् ।
 विश्वस्ताञ्जलचारिणः प्रकटितभानोपि भुङ्क्ते बक्रः सत्कर्माचरणेपि दोषविकृतौ न प्रत्ययः पापिनाम् ॥३०९॥
 ३१० वर्षणीं वर्षमात्रेण शान्तशोका बभूव सा । भोगोत्सुकार्मके तस्मिन्प्रति व्यभिचारकृत् ॥३१०॥

३०९. १) Thus A R G; Edd. वर्षमात्रः, found also *spec. manu* in R G. A, gloss वर्षमात्रः सप्तदशिवर्ष. ३००. १) Thus A R G. ३०३. १) Thus corr. by A, from A, जनार्ध. ३०४. १) स्थित्यै omitted by A, and supplied in margin by A, ३०६. १) Thus A,; A, युता. ३०९. १) Thus A,; A, विरली. ३१०. १) A, gloss वर्षणी अतस्ती इत्यर्थः.

वर्षे एकाचंपञ्चाशे नीतः पक्षे सिते क्षयम् । स मार्गशीर्षहाद्वयामनार्थव्ययथा तथा ॥३११॥
 शैवस्मिभुवनो नाम मार्गशीर्षे सितेहवि । पञ्चमेत्येकपञ्चाशे वर्षे तद्वत्तथा इतः ॥३१२॥
 अथ मृत्पुत्रे राज्यमात्रि स्वैर विवेक्षितः । क्रूरया वरमः वीरो भीमगुप्ताभिधस्तथा ॥३१३॥
 गरिमववहरे वृद्धः फल्गुणोपि व्यपद्यत । विगृहकौर्षदौःशील्या दिहा वशीरवावभूत् ॥३१४॥
 बभूव सार्धं ब्रह्मपट्टवेष्टाशतोत्कटा । भट्टवपमपटा मसहन्तिमूर्तिरिबोत्कटा ॥३१५॥
 महाभिजनजातानामपि हा धिक्त्रिचर्गतः । सरितामिव नारीणां वृत्तिर्निष्ठासुरिणी ॥३१६॥
 ज्योतिषिराज्यमधिगम्य विराजमानास्तिन्धोः प्रत्यक्ष कमलारूपचोदिकेतै ।

815

जाने सरस्यविरतं जलमे प्रसक्ता मार्गे महाभिजनजा अपि वीचभोग्याः ॥३१७॥
 खडास्य बहिवासाक्षयपणौत्सवामजन्मनः । बाणस्य सनुस्तुङ्गाक्षवोविसम्भविषपालकः ॥३१८॥
 प्रविष्टो जातु कश्मीरसिखशरककर्मेणा । सुगन्धिशीहमकटनागाद्विकचमुल्लैः ॥३१९॥
 पञ्चभिर्भागुभिः सार्धं सांघिबिमहिकान्तिके । देव्या इग्योचरं वातो इववाचनंकोमवत् ॥३२०॥ तिलकम् ॥ 820
 रहःप्रवेशितो वृत्त्या स भाव्यैर्बलाधुवा । संभुक्तभूरिजाराया अपि तस्याः विद्योमवत् ॥३२१॥
 तुङ्गानुरागिणी रात्री पापा लज्जोज्झिता ततः । रसदानेन वैमुख्यमाजं भुट्यमवातयत् ॥३२२॥
 धिक्त्रिचिचाराङ्कुपतीन्येषां विषमचेतसाम् । फलभूत्या स्तुतिस्तोत्रे कोपे प्राणघनक्षयः ॥३२३॥
 रङ्गजो देवकलशो वेलावित्तः कृतस्तया । भुट्याधिकारे कौटुम्बमाचरतिखणे विटः ॥३२४॥
 येपि कर्दमराजाया वीरा हारादिनायकाः । तेपि कौटुम्बममजन्मन्येषां गणनैव का ॥३२५॥
 वनुष्पन्नानि वर्षाणि तिरुवृणुगरे शिशुः । भीमगुप्तोभवथावर्तिकविलौडीभवन्मतिः ॥३२६॥
 राज्यव्यवस्था यावत् पितामहाव वृत्तयः । दुःस्थिताः प्रत्यभासन्त संस्थाप्यास्तस्य चेतसि ॥३२७॥
 भङ्गशीलविहीनाया निर्धुणया निरर्गतः । तावत्तेवपियस्तस्याः स धिन्यः समपद्यत ॥३२८॥
 अभिमन्युवधूस्तं हि वक्त्रे गूढप्रवेशितम् । महाभिजनजं पुत्रं तस्मात्सोमूतचाविधः ॥३२९॥
 सा देवकलशोनाय दत्तमन्त्रा विशाङ्किता । ज्योतिष्ता स्पष्टमेव भीमगुप्तमवधयत् ॥३३०॥
 विगृहे नन्दिगुप्तादिहोरे लोकस्य योभवत् । संदेहः स तथा तेन व्यक्तकृत्येन वारितः ॥३३१॥
 तामिस्तामिर्वातनाभिर्भीमगुप्तं निपात्य सा । वटपञ्चाशोभवहर्षे स्वयं क्रान्तनृपासना ॥३३२॥
 प्रवृद्धरागया राख्या इतोत्रेको दिने दिने । सर्वाधिकारी तुङ्गोऽथ बभूवधरिताखिलः ॥३३३॥
 सभातुकेन तुङ्गेन मीलिताः पूर्वमन्त्रिणः । राज्यविद्वन्महाधानुमयतन्त विरागिणः ॥३३४॥
 तेव संमन्य कश्मीरानानिपुः क्रूरपौषम् । उयं विप्रहाराजाखं दिहाधातुः क्षतं नृपम् ॥३३५॥
 मुख्यावहारांस्य प्राप्तो विधातुं राज्यविद्वन्म । धीमान्मावोपवेशार्थं हुतं प्रवेद्यार्थद्विजान् ॥३३६॥
 विहित्येवु विनेषु लोकः सर्वोपि विभुतः । अन्विषेयान्वहं तुङ्गं तत्र तत्र जिघांसया ॥३३७॥

830

835

३११. ') Thus A₁; A₂ इकोनप'. ३१२. ') Thus corr. by later hand from A₁ मार्गशीर्ष. ३१५. ') वनुष साप supplied by A₂ in space left by A₁. ३१८. ') A₂ gloss वेलावित्तं नाम. ३१९. ') स supplied by A₂ in space left by A₁. ३२०. ') Corr. by A₂ from A₁ सार्धम्.—') Thus A₁; A₂ क्रान्ते. ३२५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ कौटुम्ब'. ३२६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ अजिनवत्. ३३३. ') वरि supplied by A₂ in space left by A₁. ३३५. ') A₂ gloss यावः भीमवत्तथा.—') Thus A₁; A₂ मार्गशीर्ष'.

- कार्त्तिकविस्मिहारे तुङ्गं मण्डपं वेदमपि । दिनानि कतिविहिता तस्याबास्करन्दशङ्किनी ॥३३८॥
 तथा स्वर्णमरानेन सुमनोमन्तकावयः । ब्राह्मणाः समगृह्यन्त ततः प्राचो न्यवर्तत ॥३३९॥
 ३४० एव तस्मिन्महाक्षेपे तथा दामेन वारिते । ययौ विग्रहराजः स भद्रशक्तिर्वैद्यपतम् ॥३४०॥
 अथ राधे सभासाध तुङ्गायाः प्रभविष्णवः । शनैः कर्दमराजारीम्नमुर्विहिनविग्रहान् ॥३४१॥
 तुलङ्गानो रक्तमुस्तधान्ये मुख्यमन्त्रिणः । हृष्टैर्मिवालिता देशाणुष्टैः संप्रेक्षिताः ॥३४२॥
 मयर्धमानवैरेण गृहद्वैर्विसर्जितैः । प्रायं विग्रहराजेन ब्राह्मणाः कारिताः पुनः ॥३४३॥
 उत्कोचाद्विस्तया विद्या भूयः प्रायविधाविनः । लम्पस्यैवेण तुङ्गेन सनिपत्यापहसिताः ॥३४४॥
 ३४५ तेषां मध्ये वसन्गुहमादित्याख्यः पलायितः । हतो विग्रहराजस्य शिष्यः कटकवारिकः ॥३४५॥
 शस्त्रशततः प्रतीहारी वत्सराजामिधः पुनः । न्यङ्कोतकादिभिर्भावज्जीवमाहमगृह्यत ॥३४६॥
 ते स्वर्णपाणिनो विद्याः सुमनोमन्तकावयः । सर्वेपि बद्धास्तुङ्गेन कारणादं प्रेषिताः ॥३४७॥
 अथ फल्गुगुणनाद्येन हृष्टे राजपुरीपतौ । तां मत्वारिधिरभयवस्तुभ्यतां सर्वमन्त्रिणाम् ॥३४८॥
 विप्लव संकटे वीरः पृथ्वीपालमिधस्ततः । चक्रे राजपुरीराजः काश्मीरिकावलक्ष्यम् ॥३४९॥
 ३५० शिपाठको हंसराजो विपक्षौ तथ मन्त्रिणौ । चन्द्रायैर्दुर्गतिर्दृष्टां मरणं यव भेषजम् ॥३५०॥
 अथाग्रेण पथाकस्मात्तुङ्गः साधे सहोदरैः । कृत्वा राजपुरीं वीरः प्रविश्य सहसादहन् ॥३५१॥
 ननाश तेनोपायेन पृथ्वीपालः स पार्थिवः । शेषाणां मन्त्रिणां सैन्यं प्राप मुक्तिं च संकटान् ॥३५२॥
 अवततः सन्तः भूपालस्तुङ्गाय मयदौ करम् । एवं कृतं तदा तेन महत्सार्थस्य योजनम् ॥३५३॥
 मयिशाजगर्गं तुङ्गस्ततः स्वीकृतकम्पनः । चकार डामरयामसंहारं सिंहविक्रमः ॥३५४॥
 ३५५ दिहाप्युदयराजस्य भागुः पुत्रं परीक्षितम् । चक्रे संप्रामराजाख्यं बुधराजमशङ्कितम् ॥३५५॥
 सा हि सर्वांश्चिन्मयायापुनरे भावुक्षताम्विषतान् । परीक्षितुं मुनोचाये पातेयतफलावतिम् ॥३५६॥
 शक्तः कियन्ति कः प्राप्नुं फलान्वयेतिवादिनी । साभवद्राजपुत्राणां तेषां कलहकारणम् ॥३५७॥
 गृहीताल्पफलकलमहारास्तान्ददर्शं च । संप्रामराजं स्वस्मल्पफलभाजमविक्षतम् ॥३५८॥
 अनन्तफलसंप्राप्तावक्षतत्वे च कारणम् । सविस्मयं तथा पृष्टः स तामेवं तदाब्रवीत् ॥३५९॥
 ३६० अन्योन्यफलहव्यप्राप्तेतान्कुत्वा पृथग्वसन् । समवापं फलान्वयिमिधं चाभूवं परिक्षितः ॥३६०॥
 व्यसनं संप्रेक्ष्यान्वास्थितानामप्रमाद्विनाम् । न काः क्लेशविहीनानां घटने स्वार्थसिद्धयः ॥३६१॥
 भुवेति तस्य सा बाधमयमत्त्ववृत्तिकाम् । भीरुनारीस्वभावेन राज्येन्यत योयताम् ॥३६२॥
 भूतस्य लब्धं शीवेण भीरोर्मदतया यथा । कार्ये हि प्रतिभात्यन्तर्भवेच तद्वयथा ॥३६३॥
 काष्ठं वङ्गपुञ्जितमपि भवेच्छीतशान्त्यै कपीनां लोक्षां भुङ्क्ष्व सतिलमनलधामिशौचैणकानाम् ।
 जन्तोर्भावा विदधति यथा भाविनः कार्यसिद्धिं तस्य तेषां कचन सहजं वस्तुतो नास्ति किञ्चित् ॥३६४॥

३५०. ') Thus A₁; A₂ 'दुर्गतिं दृष्टा'—') Thus corr. by later hand from A₁ 'मेष'. ३५१. ') महस्या supplied by A₂ in space left by A₁. ३५४. ') रात्रं omitted by A₂ and supplied by A₁. ३५९. ') Thus corr. by A₂; A₁ 'व्यसने संप्रेक्ष्या'—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'विहीना'. ३६४. ') A₂ gloss अभिषिष्टा यथा अभिमभन्ति विप्रमुपकाः विप्रं च न विपद्यन्ते जीविता - - - - - ') A₂ यथाभावन.

तस्यामिकावशीत्यब्दभुङ्गमाश्राष्टमीदिने । देव्यां दिवं प्रयातायां पुषराजोभयवृषः ॥३६६॥

शीलवन्धेन भूपालवर्षाणां भुवनाद्भुतः । वृषीयः परिवर्तो बर्हिर्देव्युष मण्डले ॥३६७॥

निर्दण्डकण्टककुले बह्वसंपदाद्ये श्रीसातवाहकुलमाप महीतलेस्मिन् ।

शाश्वमिदम्पकुतरौ जलदाम्बुसिक्ते चूतप्ररोह इव केलिबने प्रवृद्धिम् ॥३६७॥

अथ स मृदुतयान्तर्गृहधैर्यानुभाषः सुखमवनिमशेषां होष्णि सप्रामराजः ।

विसकुलनिभशोभानिहुतप्राणसारः कणकुलं उरगणामीक्षितेव न्ययत् ॥३६८॥

इति श्रीकादमीरिकमहाप्रात्यक्ष्यकप्रभुसुतोः कन्दर्पस्व कृतौ राजतरङ्गिण्यां बह्वस्तरङ्गः ॥

अथ वर्षचतुःषष्टौ मासेष्वधे दिनेषु च । अष्टस्वभूवन्भूषाला इवा भूयोगभोगिनः ॥

३६६. ¹⁾ Thus corr. by later hand from A₁ "वर्षा". ३६७. ¹⁾ Thus corr. by A₂ from A₁ निष्पन्नक²⁾.—³⁾ Thus corr. by A₂ from A₁ सातवा⁴⁾; B G as above.—⁵⁾ A₂ बर्हिर्देव. ३६८. ¹⁾ Thus corr. by A₂ from A₁ कलकुल. Colophon. ¹⁾ A₂ inserts here the note: ए० १० अं ३६१ ॥ अश्विनः ए० ११ पण्यः ३६६ ॥.—²⁾ A₁ adds here: निक्षिप्तयेव राजानकराजकण्डेन.—³⁾ A₂ भाषिणः.

॥ सममस्तरङ्गः ॥

- मानुस्तेजनि निर्मले' पितृकुले श्लाघ्या तनुर्धेयसा त्वं संध्यादितसंनिधिर्मम जपारक्तपरे खेलसि ।
संध्यावन्दनसाभ्यस्तयगिरिजास्तुत्येदशैर्वाक्यलैर्यः संध्यामपि वन्दते स्म स जगत्पीणानु गौरीश्वरः ॥ १॥
क्षमां क्षमापतिर्बिभ्रन्मनसा च भुजेन च । गाम्भीर्येण च शक्त्या च सोनवहाहिनीपतीन् ॥ २॥
जग्रे राक्षसीये भङ्गे धैस्तुङ्गस्य तदाखिलैः । दिनश्रीविगमे संध्यापसङ्गस्येव रागिणः ॥ ३॥
तत्त्वत्वतिमटाटोपपोटनात्पयुतास्य तैः । उदयो दृशे शशङ्गतिं को वेलि वेधसः ॥ ४॥ युग्मम् ॥
5 नृपेण जातज्ञानेयः भूरः शक्तिसमन्वितः । सर्वाधिकारयोग्योऽर्गात्तदा चन्द्राकरः क्षयम् ॥ ५॥
अन्ये भीमतिक्राप्रामदिविरस्योरसंपदः । पुण्याकरस्य तनयाः भूराः शक्तिं प्रपेदिरे ॥ ६॥
समर्थमन्त्रिविरहादविष्वक्त्रपि वेधसा । निन्ये गत्यन्तरस्यक्तस्तुङ्गपक्षं क्षमापतिः ॥ ७॥
संग्रामराजनुक्तादीन्देवी कोशमपाययत् । मुमुर्धनी पुरा स्यानुमङ्गोऽङ्गेनरेतरम् ॥ ८॥
केशासहो महीपातस्ततः कार्यवशादपि । तुङ्गन्यस्तपत्राकार्यं भोग्यावसातलोभयत् ॥ ९॥
10 पर्याप्तं तस्य भीक्षुत्वं कियदन्यत्प्रकाश्यताम् । असमैर्यीनसंबन्धैश्चक्षमे यशसः क्षतिम् ॥ १०॥
साहायकार्यं यत्पादाच्छ्रीशौर्योदितमे छुताम् । दिङ्ममटाधिपतये प्रेमनाम्ने स लोटिकात् ॥ ११॥
क लोकोद्भवोऽदभुभृद्योग्या नृपात्मजा । प्रतिग्रहजनस्त्रिचपाणिः काल्पमना हिजः ॥ १२॥
अथ तुङ्गादिभङ्गाय प्रायं ब्राह्मणमन्त्रिणः । परिहासपुरे विप्रपारिषद्यानकारयन् ॥ १३॥
विप्रमन्त्रिमतेक्येन कृतो राज्ञः स विप्रवः । दुःसहः पवमानाभिसमगमसोभयत् ॥ १४॥
15 राजोऽप्युत्पाटने सज्जैः कथंविचार्यार्थिर्हजैः । मतिः क्षान्तिचरुपाथे' तुङ्गनिःसारणे कृता ॥ १५॥
राज्ञां तुङ्गादिभिर्धैर्यावसेभ्यः प्रतिश्रुतम् । अन्यस्पर्धयितुं लभास्तावसे शत्रुबुद्धयः ॥ १६॥
तुङ्गास्तुक्तदेव विरोधं यो मृतस्तदृहे' वयम् । तं निर्दहाम हृत्युक्ता शयः कोत्परघट्टतः ॥ १७॥
तैरुद्धृत्य यदानीतः शत्रैस्तुङ्गगृहान्प्रनि । केशलोभाय विहिताद्या कृत्योपायिताभवत् ॥ १८॥
तथा प्रनीपपतिन्या निःशौचानां हिजन्मनाम् । अकस्माच्चिरगाच्छस्त्रं विनाशाद्योदित्ये कलौ ॥ १९॥ तिलकम् ॥
20 ततः पलायिता विप्रा वस्तेषां मन्त्रदोभवत् । निगूढं राजकुलशास्त्रहेहम प्राविशन्मथान् ॥ २०॥
स व्यक्तीभूतकौटिल्यः संग्रामं छविर' व्यधात् । अपहरैस्तु ते विप्राः पलाय्य स्वगृहान्ययुः ॥ २१॥

१. '१) A, निर्मिते. २. '१) A, gloss उचं क्षान्ति च.—' A, gloss सेवावतीम् सज्जस्य. ५. '१) सा supplied by A, ८. '१) A, gloss कोशं । विप्रं । अथावयत् अकारण्यत् । सीतकोपात् कृतवती इत्यर्थः. १५. '१) Thus corr. by A, from A, प्रापितो.—' A, 'प्रापितु'. १६. '१) Thus corr. by A, from A, राजस्तु.—' A, gloss नि. सारणं. १७. '१) च supplied by A,.—' A, gloss पुङ्गवहे.

विभिते राजकुलशे समकार्यं दिगन्तवः । मन्त्रिणः श्रीधरदत्ताः सप्तमस्य स्वधुर्मधम् ॥२२॥
 ते कृत्वा ह्यमहर्कम् समार्तिं समरे गताः । विविधं मण्डलं सप्त सप्तमेर्दुतं वपुः ॥२३॥
 जितः सुगन्धिहीनं तेषु शान्तेषु संयुगे । वदुष राजकुलशस्त्रुक्त्रेनागाविभो गृहम् ॥२४॥
 गीर्वाणोधिरोप्याभु स्कर्णं श्यैषु विस्ततः । तुङ्गस्य दुग्धवाहैः स नर्तितोपपन्नायुपः ॥२५॥ 25
 भन्योपि भूतिकलशो नाम मन्वी विनिर्जितः । ह्येन राजकाव्येन सह भूरमटं वयौ ॥२६॥
 क्रमात्सुगन्धिहीनैर्मृकः करुणया ततः । सपुत्रः सोवमानाधितमो देशान्तरं वयौ ॥२७॥
 परिहासपुरादिषु जातो यो देशविद्वजः । स दैवयोगानुक्तस्य नुभाय प्रत्युत्ताभवत् ॥२८॥
 ततः प्रसादिते राशि गुणदेवेन मन्त्रिणा । आययौ भूतिकलशः कृतगङ्गाविमज्जनः ॥२९॥
 पुनर्नृपगृहे तस्मिन्किञ्चिदपदे शनैः । तुङ्गं निहन्तुं राक्षसं गृहं दूताः प्रयोजिताः ॥३०॥ 30
 ज्ञातवार्तेन तुङ्गेन तस्मिन्मयं प्रकाशिते । सपुत्रो भूतिकलशो राक्षो निर्वासितः पुनः ॥३१॥
 भवदृष्टं मनान्तेरे चन्द्राकरद्वतः शनैः । यो मद्यामन्तकः सोपि तस्मिन्काले व्यपद्यत ॥३२॥
 भूत्वा किञ्चिन्मयं भूभृत्कन्यासंयोगभाजनम् । राजोपकारकृष्णामान्त्रेमापि समर्थं वयौ ॥३३॥
 विप्रेदिग्ने गङ्गायाः सर्वेपि नृपतिप्रियाः । अवाशिष्यत भोगाय तुङ्गः सभाभूतः परम् ॥३४॥
 इति यो यो हि वृत्तान्तस्तस्य नाशाय शक्नुतः । स स दैवानुकुल्येन प्रत्युनोद्रेषकोभवत् ॥३५॥ 35
 कालक्रममुदितसंभयभूः स्वमूलमात्राभयी तटतटः सरितोन्मूर्तः ।
 यैः शङ्क्यते निपतन्तीति विनीर्गमुद्गिरैरेव तस्य हि भवेत्स्तिमिभूमिहार्यम् ॥३६॥
 नीत्युज्ज्वलं व्यवहरन्मजाराचनतत्परः । शङ्कपुत्रसंक्षयानुक्तः शनिस्त्वासीत्संवलम्बितः ॥३७॥
 यस्त्वभाव्यापहाराय हीनजन्मानमाहवे । साहायकाय कायस्थं भुङ्क्ते भद्रेभ्यराभिधम् ॥३८॥
 विद्वान्निज्यं सौनिकस्थं काष्ठविक्रयितादि च । आरामिकस्य यस्यासीत्कृत्यं वंशक्रमोचितम् ॥३९॥
 कम्बलोद्वृष्टवृत्तो भोगनाथमवालगतं । भस्त्रामयीभाण्डवाही वध पथावियोगिनाम् ॥४०॥ 40
 अनन्तराजकार्यादिविन्ताभ्रान्तो विधाय तम् । तुङ्गः सहायं नाबुद्ध संसर्गाङ्गस्यसंक्षयम् ॥४१॥
 धार्मिकं तेव धर्माकं विनिवार्यचेतसम् । गृहकृत्वाधिकारे स दुष्कृती विनिवेशितः ॥४२॥
 देवगोब्राह्मणानायातिधिराजोपजीविनाम् । अकालमृत्पुत्रिदधे मृत्पिच्छेदं स दुर्मतिः ॥४३॥
 शत्रुजीवोपि पुण्यानि कूरः कापालिको निजान् । भद्रेभ्यरस्तु पापोभूषिजानामपि जीवदृत् ॥४४॥
 तुङ्गेन चैत्रे सर्वत्र कृते भद्रेभ्यरे प्रभौ । सुगन्धिहीनः प्रयवावापादे श्यसि संक्षयम् ॥४५॥ 45
 परलोकं गते तस्मिन्सर्वभारसहेनुजे । तुङ्गश्चिञ्चोत्तमाङ्गस्थं सदैव्योमन्यनात्मनः ॥४६॥
 श्रीत्रिलोचनपालस्य शाहेः साहायकार्थिनः । देशं ततो मार्गशीर्षे मासि तं व्यखजन्तुः ॥४७॥
 राजपुत्रमहामात्यसामन्तादिनिन्तरम् । सैन्यं तमन्वगाद्गुरि भुवनतोभनक्षयम् ॥४८॥

२५. '1) A, gloss उज्ज्वल. ३६. '1) A, gloss उद्विक्तः. ३७. '1) Thus emended with C; A R G "सौख्यम्".
 ३९. '1) A, gloss योगविक्रयितम्.—'2) Thus corr. by A, from A, "विक्रयित". ४०. '1) The first half of this verse has
 been omitted by A, and supplied by A, in margin. ४२. '1) Thus corr. by A, from A, "कासी". ४३. '1) A, gloss
 मृत्पिच्छेदः.—'2) A, gloss उज्ज्वल.

- अवागतेन सङ्गतः शाहिना कृतसक्तियः । पञ्चपाणि दिगन्वासीचक्षोः स चरोमदः ॥४९॥
 50 पञ्चापरचरन्वाचसास्माभ्वासाविवासाः । अभिवोयोचिनाः शाहिरंपर्यन्तं तदावधीत् ॥५०॥ बुग्मम् ॥
 तुरुष्कसमरे पाषव ब्रूयं कृतबुद्धयः । आलस्वविद्यस्तास्यसिद्धतास्मिन्निरेस्तटे ॥५१॥
 परं विलोचनेनोक्तं सोमहीनं हितं वचः । तस्यै परं सभं सैन्यैरस्तेकादाहमोत्सुकः ॥५२॥
 हर्म्यैरिणं तदा सैन्यं जिह्वासायै विसर्जितम् । सौवीपादे' मितमायैस्ततस्तीर्त्वाचधीद्वलैः ॥५३॥
 ततस्त्वमाहितोत्सेकमपि शाहिः पुनः पुनः । जगादाहवतस्वङ्गः पूर्वोक्तामेव संविदम् ॥५४॥
 55 स तस्य नामहीनास्वयं रणौत्सुक्यवशावहः । प्रत्यासक्तविनाशानामुपदेशो निरर्थकः ॥५५॥
 भ्रातस्तनः स्वयं कोपानुष्कामीकनायकः । सर्वाभिसारेणायच्छब्दालाहवविद्यारहः ॥५६॥
 अथ तुङ्गस्य कटकः सहसा भङ्गमापयौ । शाहिसैन्यं परं संख्ये दृशे विचरत्क्षणम् ॥५७॥
 शाहिसैन्ये गतेष्वासीज्जयसिंहः स्फुरजणे । श्रीवर्धनश्च सांप्रामिर्विभ्रमार्कश्च डामरः ॥५८॥
 बौदे तुरंगमुत्तुले महरत्रिस्त्रिमिर्मते । वीरक्षेत्रे निजे देशे रक्षितसौर्वशाः क्षयः ॥५९॥
 60 कस्त्रिलोचनपालस्य माहात्म्यं वक्तुमीधरः । निःसंख्या अपि यं संख्ये न जेतुमशकमिहः ॥६०॥
 मुमुमे हथिरासारवर्षीं मुडे त्रिलोचनः । कल्पान्तदहनज्योतिर्विसारीव त्रिलोचनः ॥६१॥
 स योपविष्टा संधाये कोटीः कण्टकाहिनाम् । एकाकी कार्यमर्मज्ञो निर्वयौ रिपुसंकटात् ॥६२॥
 गते त्रिलोचने दूरमशेषं क्षितिर्मण्डलम् । प्रचण्डचण्डालचमूशालमण्डावमानयो ॥६३॥
 संयातविजयोप्यासीव हर्म्यैः समुच्छ्वसन् । श्रीत्रिलोचनपालस्य स्मरुक्षीर्यममानुषम् ॥६४॥
 65 त्रिलोचनोपि संभित्य शालिकं स्वपदाद्युतः । सयनोभूममरोस्ताहः प्रत्याहर्तुं जयभियम् ॥६५॥
 यथा नामापि निर्नेष्टं शीघ्रं शाहिभियस्तथा । इह प्रासङ्गिकत्वेन वर्णितं न सविस्तरम् ॥६६॥
 स्वमेपि वदसंभाष्यं यत्र भमा मनोरथाः । हेलवा तद्विदधतो नासाभ्यं विद्यते विधेः ॥६७॥
 ईषद्यङ्गुमिधैपुल्यं राक्षः शंकरवर्मणः । वृत्तान्तवर्णने पूर्वममुत्र प्रकटीकृतम् ॥६८॥
 स शाहिदेशः सामात्यः समुभूत्सपरिच्छदः । किमभूत्किमु वा नामूतिनि संविन्वयतेषुना ॥६९॥
 70 अवनतारं तुरुष्काणां रक्षाशेषे महीतले । प्राग्भङ्गस्ततस्तुङ्गः स्वदेशं प्राविशच्छनैः ॥७०॥
 सृगालायेव तुङ्गाय लम्बभङ्गाय भूपतिः । न तत्रायसि पुकोषं स धैर्यस्रग्वाशयः ॥७१॥
 किं तु खेदाय समभुत्तुङ्गायस्यत्वमीशिनुः । परायत्ततया चित्तं पशोरमुपपत्त्यते ॥७२॥
 तुङ्गास्त्वगोपि कन्दर्पसिंहः श्रीशौर्यवर्धितः । राजोचितं व्यवहरंस्तत्त्वोद्देशप्रदोभवत् ॥७३॥
 मुकतेक्षैः क्षणे तस्मिन्निहान्वेषी स भूमजम् । आता विप्रहराजोपि त्रैरचतुर्गुणमारणे ॥७४॥
 75 कोशादिस्मरणाद्राजा चिरं शैलावमानधीः । अभीक्ष्णप्रेरणोद्दिष्टः मेरुकावक्षीकतः ॥७५॥

४९. ') Thus A₁; A₂ स तथा. ५०. ') ए supplied by A₂ in space left by A₁.—') Thus corr. by A₂ from A₁. ° वदवर्ध. ५२. ') Thus corr. by A₂ from A₁. 'चोकार. ५३. ') Thus A₁; altered by later hand to वल्ली'; G as above.—') Thus corr. by A₂ from A₁. 'पाष; A₂ gloss सौवी नाम वरी. ५४. ') एव supplied by A₂. ५५. ') Thus A₂; A₁ 'रौपोच्छ्र'. ५६. ') Thus A₂, with gloss सङ्गमस्वपर्वं साङ्गाभिः; A₁ सङ्गाभि. ५७. ') Thus A₂; A₁ रिपुव'. ५८. ') A₂ gloss वरव ईषद्यङ्गु मूलेः पैपुल्यं. ५९. ') पशोर supplied by A₂ in space left by A₁. ७१. ') Emended: A राचको. ७२. ') Thus A₁; altered by later hand to मुमुमाद् which is found also in G R. ७५. ') A₂ gloss वयं ऐषवा सीगकोशाः कृता इति स्मरणाद्य. [C. VII. 49

पकाश्वेष सपुत्रः स गोपरो नः कदाचन । पतेद्यदि क्षणे तस्मिन्पदवामः किं विदध्ने ॥७९॥
 अन्धया धुवमोसितो हन्यादस्मानसौ बलान् । इति कालापहारार्थमुक्त्वाभूदितो नृपः ॥८०॥
 नावन्मार्थं वचो बीजभूतं इति निभाव ते । विभानुं तदवस्थत्वं तुङ्गस्थासक्तोद्यमाः ॥८१॥
 षण्मासाभ्यन्तरे तुङ्गो भूपेनाकारितो गृहार्त् । सद्यो निर्बधौ दृष्टुः स्वयोपि विधेर्वशात् ॥८२॥
 स यद्विद्य नृपास्वान् स्थित्वा राक्षोपतः क्षणम् । पञ्चैः सहितो भृत्यैः प्राविशान्मन्मण्डपम् ॥८३॥ 80
 पश्चात्प्रविष्टास्तत्रैव पर्वशर्करकादयः । अनुक्त्वापि महीपालं तुङ्गं शस्त्रैरपातयन् ॥८४॥
 मन्त्री महारथो नाम बोभूच्छंकरवर्मणः । तद्वदयस्तुङ्गभृत्येषु स्नाय्वः सिंहस्थः परम् ॥८५॥
 निःशस्त्रो यः क्षणे तस्मिन्परिचाणविधिरस्य । हन्यमानस्य तुङ्गस्य प्रष्टे स्वं वपुरक्षिपत् ॥८६॥
 तुङ्गस्य पथमापाते बद्धः आसोभयज्ञयात् । राजा तस्मिन्नवच्छेदये सोच्छ्वासः समपद्यत ॥८७॥
 आस्थानराजगणस्यासीद्धर्मनासः क्षतोन्तिके । यः पापकारी तुङ्गस्य पार्थः कङ्कथं दुर्मतिः ॥८८॥ 85
 ताभ्यामाभिवद्रेकिभ्यां चागर्थे स्वाङ्गुलीमुखे । क्षिपन्नचां पभुवत्तत्र शस्त्रं वासवशाज्जहरे ॥८९॥
 अन्तरङ्गाथ चङ्गाथा वेभूवस्तुङ्गमन्मिणः । तैः स्त्रीवदासितं नूर्णीं बलैः शास्त्राभिवैरपि ॥९०॥
 अज्ञानतुङ्गमृष्युभ्यस्तुमुने तत्र भूपतिः । तद्भृत्येभ्यः शङ्कमानो वक्त्रिवावाहवादिकम् ॥९१॥
 आश्वासाय स्वभृत्यानां शिष्टा खलेन सत्वरम् । पातयामास तुङ्गस्य सद्यस्तस्य शिरो बहिः ॥९२॥
 दृष्ट्वा स्वामिशिरमिच्छं सैन्ये दैन्यात्पलायिते । भृत्यतामुज्ज्वलीचक्रुः कतिविचक्रुस्तैवकाः ॥९३॥ 90
 भुजङ्गनामा सामन्तहिजापत्यो गृहागतः । संधामराजं विदधे गेहाद्रेभं पलायितम् ॥९४॥
 हारं कनकदण्डेन भञ्जवर्गितं ततः । विशतिं हतवान्योधान्स राजास्थानमण्डपे ॥९५॥
 कोशाधिकारी त्रैलोक्यराजनामा हतो रणे । कट्यामन्तकपात्रेभ्यो वीरोप्यभिनवाभिधः ॥९६॥
 भङ्गने विशदेकाङ्गा वीरास्तुङ्गोपजीविनः । भेर्णी बबन्धुनिहता निःभेर्णी स्वर्गपङ्कतेः ॥९७॥
 संयामं पदराजाख्यः कृत्वापि निःसृतोक्षतः । स्वामिममयदुःखाभिनापं तीर्थाभवाज्जहौ ॥९८॥ 95
 अन्ये लोकहयचाणमित्रं शस्त्रं रणाङ्गने । संस्यमन्तो व्यपुज्यन्त वदशा जीवितेन च ॥९९॥
 चन्दादयः क्षमदमन्वो देशिकभार्जुनाभिधः । हेलचक्रो क्षामरथ स्वक्तशस्त्राः परैर्हताः ॥१००॥
 लोडितावसथस्तुङ्गो तुण्डितभीर्महीभुजा । आषाढभुङ्गहादद्यां कथाशेषो व्यधीयत ॥१०१॥
 निर्वोदबुधौ भूमर्षां तुङ्गे सतनये हते । लम्बोदया व्यजृम्भन्त खलमाया नृपास्पदे ॥१०२॥
 राक्षो मनः कतुषयमूढवैभुनकर्मणा । यो भानुभानुछतयोर्विपक्षौ हेतुनां यतः ॥१०३॥ 100
 स दुष्प्रवादनिर्दोषो नागो निजकुलान्तकः । तुङ्गधाता ततो राक्षा कम्पनाधिपतिः कृतः ॥१०४॥ युवलकम् ॥
 भावो कन्दर्पसिंहस्य क्षेमा परमवर्षणी । नागेन संयमं चक्रे रक्षसेवावितसर्पां ॥१०५॥
 मद्यान्ते तुमुने बिम्बा चतुर्भिर्दवैः सती । तुङ्गनुवा सता द्राह्मेः पवित्रेण हुताशनम् ॥१०६॥

७९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ द्रवमा. ७९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ गृहार्त्. ८४. ') Emended; A R G दृष्ट्वालो. ८०. ') च supplied by A₂ in spac. left by A₁. ९२. ') Thus corr. by A₂ from A₁ रङ्गमैर्विहितं हतः. ९६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'अथ कृत्वा.—') A₁ निस्सृतो; A₂ निस्सृतो. १००. ') Thus corr. by A₂ from A₁ आरुपचय. १०२. ') Emended; A 'वर्षणी.—') A₂ ग्लोस एतौ हि राक्षो वपति.

- मम्यायामवददायां कन्दर्पो वायमीजनत् । पुत्रं विविधसिंहं च मातृसिंहं च विमुनी ॥१०४॥
- 105 गृहीत्वा तौ स्तुवां वां च मङ्गना तुङ्गवल्गवा । देशादिनिगता रीना राजपुत्री स्थितिं म्वधात् ॥१०५॥ सुगम् ॥
तुङ्गस्थाने ततो राज्ञा पाषे भङ्गेश्वरः कृतः । भूतिश्वरादिदेवानां चक्रे कोशादितुङ्गवनम् ॥१०६॥
किमधिकैवेकत्वमस्य राज्ञः प्रकाशयताम् । तादृशानपि यथक्रे पार्थासीनधिकारिणः ॥१०७॥
पार्थः परमदुर्मेधाः क्षपातो भ्रातृकलत्रयः । निर्विघ्नारेण यत्नेन नगराधिकृतः कृतः ॥१०८॥
वधादिपार्थ पार्थेन छकृतस्यक्तवेवसा । पवित्रे प्रवरोदास्य रङ्गपीठे प्रवर्तितम् ॥१०९॥
- 110 चक्रे तुष्टपथ भूमर्तुर्मतङ्गः रूपणावलीः । सिंघोः क्षतः कोशवृद्धिं प्रमापीवनपण्डितः ॥११०॥
पुरा देवमुखात्मस्य दिविरस्य कितानि । आपुपिकायां वेदवायां पुत्रध्वन्त्रमुखाभिषः ॥१११॥
वस्तुङ्गोपाभवाह्वत्वा लालितत्वं महीपतेः । वराटकात्मभूत्यासीत्कोटीनां कृतसंययः ॥११२॥
विभूतिमये तुष्टपथ माभूतावांम्वहौकितैः । अपुर्बिजमृतेषु विक्रयोभूत्कुलोचितः ॥११३॥
प्रभूताविरोगध भूत्वा लम्बोदयः पुनः । यो मन्दाभिः खरोधम तिष्ठलोकैर्म्वहस्यत ॥११४॥
- 115 एकमेवामवधस्य सुकृतं मरणक्षणे । कोटिस्त्रिमासं यदवाच्छीरणेश्वरायोजने ॥११५॥
तदात्मजाः कृता नानभागानन्दिमुखास्त्रयः । अभीष्टाः प्रतनाङ्गस्य राज्ञा तुङ्गोपमीविनः ॥११६॥
हास्यं बभूव भूमर्तुस्तेषां तुङ्गपदार्पणम् । बन्धनं यवकाण्डीनां हेमस्थाने शिशोरिव ॥११७॥
ते तुष्टकाव्ये राज्ञा तुङ्गवल्गवाः पुनः । प्रत्वावृत्त्य यमुर्देशं निमग्नं पलायिताः ॥११८॥
इत्थं मन्त्रिण्यवग्रेयेषु क्षान्तिशीले च भूपती । केचिदुद्रेकममजन्दरद्विर्वरडामराः ॥११९॥
- 120 सा लोटिकाकृतं कृत्वा लोटिका नृपतेः क्षता । तिलोत्तमाया विदधे यानुर्गोत्रापरं मडम् ॥१२०॥
पापिनामपि हन्तेवं कापि सत्कर्मवासना । भङ्गेश्वरोपि यथक्रे विहारं छकृतोऽञ्जलम् ॥१२१॥
सत्यं विवेक्षा संप्रामराजो योन्वाप्यतोऽजितम् । निमं बुद्धाणो हविषं प्रथमपि न निमं ॥१२२॥
श्रीलेखा पार्थिवपूः श्रीयशोमङ्गलात्मजा । पत्नी शिबिलसामर्थ्यं स्वैरिणात्त्वमसेवत ॥१२३॥
क्षतः सुगन्धिसीहस्य जयलक्ष्म्यां बभूव यः । वल्लभो निर्भरं देव्याः सोस्यास्त्रिभुवनोभवत् ॥१२४॥
- 125 स अयाकरगङ्गादिगञ्जसटातितीक्ष्णधीः । कोशोपकारकृतस्या जातोप्यासीज्जयाकरः ॥१२५॥
मयप्रामीर्णगङ्गादिकर्त्री संयवतत्परा । साभुङ्गुः प्रसादेन क्षमया भूरिचैमवा ॥१२६॥
स चतुर्थसमाषाडशारम्भाहे महीपतिः । हरिराजामिधं पुत्रमभिविष्ट्यास्तमायौ ॥१२७॥
क्षमनःसेवितः कुर्वशोषाशापकाशनम् । ह्लादावहः स सर्वस्य चैकोत्तम इवामवत् ॥१२८॥
अमेघाग्नेन तेनेनां निधीतो कुर्वता महीम् । पण्यसीध्यां निशीथिन्मां निविद्धा हारसंकृतिः ॥१२९॥
- 130 अभिरस्थायिनी राज्ञस्तस्याज्ञाविमितोक्षतिः । यन्वा नवेन्दुलेखेव पार्थिवानामजावत् ॥१३०॥

१०४. ') A, gloss कन्दर्पोसिंहः. १०५. ') सुगम्. added by A. ११०. ') Emended with G C; A R सुगम् सप्तः. १११. ') A, gloss कोशान्तिकार्य. ११२. ') Thus A₁; A, 'वरेषेवत्. १२४. ') Thus corr. by A, from A, 'मर्दनी. १२५-१२६. ') The words from 'सङ्गादिगङ्गादिकर्त्री' to 'मयप्रामीण' in the following verse have been omitted by A, and supplied in margin by A₁; they are found in G B. १२८. ') A, gloss पण्यसिः पुण्येष. —') A, gloss आकाङ्क्षा विषय. —') A, gloss योत्सवं तोषय. १२९. ') ') Thus corr. by A, from A, पुण्यवेषां and निशीथिन्मां. १३०. ') Thus A₁; A, 'क्षान्तिमनोवति.

शक्तिशक्तिमहान्धुर्षी स रक्षित्वा क्षमापतिः । क्षयं यवी भुवि यसाः भुवि मुक्तादमीदिने ॥१३१॥
 प्राणिनां द्योतमानानां नक्षत्राणामिव क्षमात् । लक्ष्मीर्षीमक्षयिव संयता भङ्गुराविनी ॥१३२॥
 समन्वोः सैरिणीवृत्तिः सुतस्य जननी विजा । अभिचारं चकारास्वेत्यविनां जनभुतिः ॥१३३॥
 राज्योपकरणे सज्जीकृते राज्याधिमी स्वयम् । सा राजमाता श्रीलिङ्गा वायस्कात्वा समायता ॥१३४॥
 मिलितैस्त्वायदेकाङ्गैर्भावा धायेयकेण च । सागराख्येन तत्पुत्रो बालो नन्तो नृपः कृतः ॥१३५॥ पुनम् ॥ 135
 निर्धिं जिपुसोरन्येन हते तत्र प्रमापणम् । तद्वशिणेर्हेतुं स्वस्य पापायैव यथा किल ॥१३६॥
 राजमानुस्तया राज्यलुब्धायाः पुत्रनाशनम् । अभूद्व्यवहरे राज्ये वृत्तिव्यवहरे केवलम् ॥१३७॥ पुनम् ॥
 सा राज्यविवलम्बेन तादृशा व्यथितास्तया । व्यस्मरन्तवस्तेहं भिन्नीकाभ्यासवासवाम् ॥१३८॥
 अधानगम स्वधिरः विपुत्रो बालभूपतेः । राज्यं विप्रहराजाख्यो हर्षे विततविक्रमः ॥१३९॥
 स लोहहात्यवलिहो दृष्ट्या हारनमर्कितः । दिनहयेन सार्धेन नगरं सखरोविशत् ॥१४०॥ 140
 श्रीलिङ्गाविरिताः सेनाः प्रविष्टं लंठिकामटम् । वरीपिताम्रयस्त्र निजमुत्तं सहायुगम् ॥१४१॥
 मरुहयं ततः कृत्वा स्वस्य मर्तुः सुतस्य च । तस्यै व्यववती राक्षी राज्यक्षोषणानिधाम् ॥१४२॥
 ततो नरपतिः किंचिच्छनैः शिथिलशैशवः । अतिव्यथाविध्यसनी यमैश्चरतयाभवत् ॥१४३॥
 तस्यासज्जद्रपालायाः शाहिपुत्राः परं प्रियाः । अनल्पवेतनादानि राज्योत्पत्त्यपहारिणः ॥१४४॥
 कृतमत्यहनिर्वाहः सार्धलक्षेण भूमजा । रुद्रपालो ददित्वं करविदपि नात्यजत् ॥१४५॥ 145
 दिवापालः क्षमापालश्च प्रनिवासरम् । सहस्राणामशीत्वापि शेते स्म न ह्यले निशि ॥१४६॥
 अनङ्गपालवेतालधके क्षमापाललालितः । शश्वत्सुर्धगीर्वाणप्रतिमापाटने मनः ॥१४७॥
 रुद्रपालः परिचाता धनमणालविहारिणाम् । बभूव चौरचण्डालमायायां यथपञ्जरः ॥१४८॥
 कायस्था रुद्रपालामाः प्रजानां पीडनं व्यधुः । चकारान्धमटं भीमानुत्पलाख्यो यदपणीः ॥१४९॥
 कियद्रूपालवाङ्मयमन्यत्तस्याभिधीयताम् । जालन्धराधिपस्येन्दुचन्द्रस्येन्दुमुखीं हताम् ॥१५०॥ 150
 उपयेमे मनोज्ञस्याज्येष्टामासंमतिं स्वयम् । यथा मरुः स्वामिधया विदधे त्रिपुरेश्वरे ॥१५१॥
 तस्याः किंचिद्योन्मुनां स्वसारं यो वशीवलीम् । अथ सूर्यमर्ता देवीं भूभुजे परिणीतवान् ॥१५२॥
 रुद्रेण भूपतिः सख्या स कर्णहृत्तदायिना । पात्रीकृतो दुर्नेवानां कर्णेनेव सुर्योधनः ॥१५३॥
 कम्पनाधिपतिस्तत्र क्षणे त्रिभुवनो बली । आयवी भूपतेर्हेतुं राज्यं संमृत्तडामरः ॥१५४॥
 आकृष्टाशेषकटके तस्मिन्वोद्धुमुपागते । एकाङ्गाः सहयारोहा राजपक्षं न तस्यजुः ॥१५५॥ 155
 अलिना लङ्क्यन्नासनामोषाऽऽप्यविक्रमः । प्रजहारानन्ददेवः स्वयं त्रिभुवनं रणे ॥१५६॥
 संनाहरक्षिताङ्गः स दृढमहिपीडितः । विदहौ वदनेनासृक्स्वप्रतापमिबोहमन् ॥१५७॥
 विनयच्छद्रक्षीर्डीर्षः शिभुपार्थः स भूपतिः । दृष्ट्वा बलमसंभाव्यं तस्मिन्त्यक्त्वा रणं गते ॥१५८॥

१३३. ') व्यवविना supplied by A₂ in space left by A₁. १३५. ') A₂ gloss तस्या अपरः पुत्रः. १३६. ') Thus A₂; A₁ रत्नं १३९. ') Thus A R; G C हर्षम्. १४१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ प्रविष्टो. १४४. ') Thus corr. by A₂ from A₁ मापटके. १५०. ') य supplied by A₂. १५१. ') माय supplied by A₂ in space left by A₁. १५३. ') Thus A₂; A₁ किंचिद्वि. १५४. ') A₂ gloss चत्वारः. १५८. ') A₂ gloss श्रीर्षी अधिमानः प्राणन्ध वा.—') A₂ gloss त्रिभुवसृष्टः.

- दामालाङ्गामरं प्रन्तं शरैरभिनवाभिधम् । शालास्थले व्यषाच्छाप्यविक्रमो मोषविक्रमम् ॥१६९॥
- 160 मांसाह्वयेष्टनाष्टीभूतलङ्गो भनजणे । भुवनलोभकृदभूदैरबोचन्तभूपतिः ॥१६९॥
 परवन्महारत्नान्नामिकाङ्गान्स पदे पदे । निवेद्यमानानमस्यैर्नामपहणपूर्वकम् ॥१६९॥
 क्षितिभृज्जातदाक्षिण्यो विलम्बिस्त्वावरे ततः । चाञ्चल्यनक्षपटलादेकाङ्गानां न्यवारवत् ॥१६९॥ बुग्मम् ॥
 एवं तत्र कृतज्ञेन भृत्येभ्यः प्रतिपादिता । विलम्बिस्तेन दीप्तारकोटिषण्वतेः क्रमात् ॥१६९॥
 राज्ञो रणाभिपृक्तस्य दुग्धसेकैः करास्सदः । स्थिरमहरदः कृष्टधिरैणेति जनभुतिः ॥१६९॥
- 165 अशो महत्त्वं भूमर्तुर्दीनो देशान्तरागतः । तारुणिभुवनो येन संविभेजे विमन्नुना ॥१६९॥
 ब्रह्मराजाभिप्लेन बन्धुर्गच्छापिपः कृतः । रुद्रपालकृतज्ञेनो विरक्तबलितो ययौ ॥१६९॥
 सप्तभिन्नेच्छमूपलैः समं मिलितङ्गामरः । तेनां नीतो दरद्राजो यलादचलमङ्गलः ॥१६९॥
 क्षीरपृष्ठाभिधं धामं प्राप्तस्य समरोत्सुकः । तस्यायं विक्रमोदयो रुद्रपालो विनिर्ययौ ॥१६९॥
 शो व्यवस्थापिते युद्धे सैन्याभ्यां दरदीधरः । क्रीडन्पिण्डारक्ताख्यस्य नागस्य भवनं ययौ ॥१६९॥
- 170 दुर्नवाचरणासन्न पार्श्वेधैर्वारितोपि सः । ब्रह्ममानस्य मत्स्यस्य गात्रे कुन्तमपातयत् ॥१७०॥
 अथोज्जगाम गोमायुषपुः कुण्डाङ्गुलंगमः । स च तं मृगयौस्तुक्यादधावद्वरदीधरः ॥१७१॥
 तन्नापतन्मालोक्च व्यवस्थान्मूलनं विदत् । आस्कन्दाशङ्कि भूमर्तुः सैन्यं युद्धाय निर्ययौ ॥१७२॥
 भूमृक्ततोत्संघर्षं सजातानलसंहतिः । कृतस्वर्गाङ्गोद्गोहाशो वीराणां समरोत्सवः ॥१७३॥
 तस्मिन्महाभटाटोपे शिरभिच्छं दत्त्यतेः । रुद्रस्य रौद्रमहसः संपरुद्धं यशः पुनः ॥१७४॥
- 175 समरे वधवन्धावि स्तेष्वराजाः प्रेषिरे । संप्राप हेमरत्नादि पुनः कश्मीरभूपतिः ॥१७५॥
 उत्संसमुक्ताद्योताम्भाः क्षालितालङ्गलज्जलम् । रुद्रपालो दरद्राक्षशिरो भर्तुरुपानयत् ॥१७६॥
 भाषोदयनवस्तेषु कृतप्रायैस्तथा द्विजैः । बह्वर्धैर्विधास्तस्य बभूवुरवतालिकाः ॥१७७॥
 रुद्रपाले ततो लूतामयेन प्रमयं गते । अन्येपि शाहितनयाः क्षिप्रमेव क्षयं ययुः ॥१७८॥
 पालल्लेहान्धविधगमे भुदाशयजुषोभवत् । देवी सूर्यमती भर्तुर्दंषणस्येव बिम्बिता ॥१७९॥
- 180 सुभटापरनामा सा गौरीश्वरविधायिनी । पुण्यं वितस्तापुलिते निर्ममे सुभटामठम् ॥१८०॥
 गोहेमह्वरत्नादिप्रदानैः खड्गद्विजान् । सदाशिबप्रतिष्ठायामवरिद्राधिकार सा ॥१८१॥
 आद्याचन्द्रापरालख्यस्य कल्लनस्यानुजन्मनः । नास्त्रा व्यधापि वास्तव्यास्मापहारो मठस्तथा ॥१८२॥
 सिद्धनाख्यस्य च भ्रातुर्भर्तुधाभिधया सती । मयौ चाकारवत्पार्श्वे विजयंशामेरशयोः ॥१८३॥
 अष्टोत्तरं चापहारार्थं श्रीविजयेश्वरे । ब्राह्मणेभ्यो महापुण्यं विद्वजः प्रत्यपादयत् ॥१८४॥
- 185 पत्सुर्लोक्षावपहारान्ब्रह्मदावमरेश्वरे । विभूलबाणतिक्कादिप्रतिष्ठाप विनिर्ममे ॥१८५॥

१६९. १) Thus corr. by A₂ from A₁ मोषविक्रमम्. १६९. १) Supplied by A₂. १६९. १) Emended with G C, A कृष्णः. १६९. १) A₂ gloss ब्रह्मराजेन.— १) वचनमङ्गलः supplied by A₂ in space left by A₁; A₂ gloss नाम. १६९. १) Thus A₁, A₂ खरपृष्ठा, with gloss खरोट इति धाम कमराख्ये. १७२. १) Emended; A विद्वजः. १७६. १) A₂ gloss उत्संसमुक्ताः वा मुक्ताः मुक्ता-मनसः शासनां यो योषः कीर्तिः स एवाभ्यः तेन क्षान्तिता भवत्येव रूपिरस्य क्षमज्जलकाचकपयं प्रकाशः स्फार इति वाच्यं बन्धु तस्य इति धिरेतिप्रेषणम् । क्षलज्जना तु योधाबाधिते कोष्ठः मुक्ताफलवीरितिसिमुक्तास्वापन्मरत्वीर कपयन् । जलस्य हि मुक्तं कपयति वैद्ये. विक्ताः H. — १) Thus corr. by A₂ from A₁ क्षलज्जलम्.— १) Thus corr. by A₂ from A₁ रत्नापयन्. १८०. १) Thus A₂; A₁ तथा कोषं

संपत्नी राजराजाख्ये मृते पुत्रे प्रचक्रुः । सदाशिवान्तिके राजवेश्म संत्वज्य तौ स्थितिम् ॥१८६॥

ततः प्रभृति सत्वज्य पूर्वराजकुलस्थितिम् । तथैव कथा भूपालास्तथैव वसतीर्ष्वधुः ॥१८७॥

पार्थिवस्याश्वाशालीयाः प्रियवाजितया मिथाः । मसाददंशतुण्यां च सर्वतः समानां वयुः ॥१८८॥

यमेश्वरतया भर्तुर्वक्ष्यते नर्मकोविदः । अनुष्ठयन्मा नित्यं डड्डको नाम दैशिकः ॥१८९॥

मालवाभिपतिर्भोजः प्रहितैः स्वर्गसंभवैः । अकारयद्येन कुण्डभोजनं कपटेश्वरे ॥१९०॥

190

प्रतिष्ठा भोजराजेन पापसुदनतीर्थजैः । सततं बदनकानि या तोयैर्बहिताभवत् ॥१९१॥

अपूरयत्सव्य वस्तां दुस्तरां निवमादितः । प्रहितैः कार्यकलशीकुलैस्त्वहारिपुरितैः ॥१९२॥

स तस्य पद्मराजाख्यः पर्णप्राप्तिकंदैशिकः । प्रियताम्बूलशीलस्य त्यागिनो बह्मभोभवत् ॥१९३॥ अकलकम् ॥

तेन नागरखण्डादिपर्णविक्रयिणा नृपः । देशोत्पत्तिधनं शयो निःशेषं दापितस्तदा ॥१९४॥

एच्छवन्महकशोभाङ्कमौलिसिंहासने नृपात् । बन्धायादत्त लम्बव्ये धने स धनिकोपिके ॥१९५॥

195

तद्वान्विह्वमास्यानोपयुक्तं तस्य मन्त्रिरात् । आनीयमानं मासार्धवासरे मासि मास्यभूत् ॥१९६॥

स्वकोशासंभवं हृष्या देवी सूर्यमती ततः । पद्मराजोद्भवां देशस्याव्यवस्थां न्यवारयत् ॥१९७॥

शमिते आश्वशालीयडड्डकादिभ्ये तदा । प्रावर्तन्त पुनर्देशे व्यवस्था निरुपद्रवाः ॥१९८॥

ततः प्रभृति राज्येव राजकार्येणतामवत् । तस्यै शौर्यकथां त्यक्त्वा राजा कार्यकरः पुनः ॥१९९॥

भर्तुर्नारीविषेभ्यं तस्या भर्तृजयस्तथा । निष्कलङ्कन शीलेन नान्योन्यं गर्वार्तामगात् ॥२००॥

200

भवमक्तिप्रतप्तान्त्यागशीलादिभिर्गुणैः । कृतिनानन्तदेवेन मुनयोपि विनिर्जिताः ॥२०१॥

राज्ये तस्य महीभर्तुर्दक्षिणं तांस्तानलङ्घयन् । पतिवरेव राजश्रीर्भृत्यावचनबोन्मुखी ॥२०२॥

क्षेमामिधो राजगञ्जपूरणं बालभञ्जकः । व्यवहादशभागादिप्रकारैर्दौक्यन्धनम् ॥२०३॥

मन्वी तनोभवस्तापुसैर्गतः केशवो हिजः । सौधधन्नातपेनेव भूपालो येन भूषितः ॥२०४॥

धाम्यनगतधारेकाकी स एव दृष्टो जनैः । भाग्याम्बुवाहनडितो निविडाः कस्य संपदः ॥२०५॥ युग्मम् ॥ 205

भाग्यापीनं धनं ध्यात्वा मुधा मुग्धधियामसौ । कुलविक्रमयार्द्रपां मिथैव प्रयुनां प्रति ॥२०६॥

प्रासादपालवैद्यस्य गौरीशिवशालये । भूतेर्हलधरो वज्रो वराहश्चाभवच्छताः ॥२०७॥

तेभ्यो हलधरः सूर्यमन्या विहितसेवनः । वृद्धिं दिने दिने गच्छेद्भवे सर्वाधिकारिताम् ॥२०८॥

विधेयान्वुदितयुक्तेन कुर्वतः स्तित्यनन्तरान् । सपत्नीकोमवत्तस्य मुखप्रेक्षी क्षमापतिः ॥२०९॥

क्षेमिणं क्षत्रितं पृथे सपादामुदयपीः । कर्मस्थानं स्फुटीचक्रे सर्वस्वान्धुर्धरम् ॥२१०॥

210

अभूर्हणकमुन्यादित्येन कनकस्य वत् । राजावत् जनस्वार्धसंचयानां प्रकाशकम् ॥२११॥

स तत्सिवारयामास भाविनां भुभुजां विदन् । शानीं संविद्वितस्य हण्डायावासकारिताम् ॥२१२॥

१८६. ') Thus corr. by A₂ from A₁, स्त्रा. १८८. ') Thus corr. by A₂ from A₁, 'कुण्ड'. १९०. ') Thus corr. by later hand from A, 'भौर्भैः'. १९२. ') A₂ gloss प्रणितां.—') Thus corr. by later hand from A, 'प्रहिते कारक'.—') A₂ gloss सच इति भाष्यम्. १९३. ') A₂ gloss धावविष्टेयः. १९५. ') Thus corr. by later hand from A, 'सने'. १९६. ') वं supplied by A₂ in space left by A₁. २००. ') Thus corr. by later hand from A, 'शीलेन'.—') Thus corr. by A₂ from A₁, 'गुह्यता'. २०१. ') Thus corr. by A₂ from A, 'प्राप्तम्'. २०३. ') A₂ gloss नापितः. २०४. ') Thus corr. by later hand from A, 'केशवो'. २०५. ') Thus A₂; A₁, 'पुष्टिर्'. २०९. ') Thus A₂; A₁, 'कुलेन'.—') Thus corr. by A₂ from A₁, 'नरन'. २१०. ') Thus A₂; A₁, 'सर्वकार्यं'. २१२. ') Thus A₂; A₁, 'शानि'.

- भस्तिमान्धशालीबान्धनहरापहारिणः । कांक्षिद्यापाय स शम् निम्बे लोकस्व विप्रवम् ॥२१३॥
 तत्तावावृता भीतः कचस्त्वर्णैः छुरास्वदैः । शोभां मठामहारेष वितस्तासिन्धुसंगमः ॥२१४॥
 २१५ आनरेष छताधास्य लभ्येपरिचयोन्मदाः । शिरसा इव न कापि शानप्रवितो जहः ॥२१५॥
 तद्वागुपुत्रो विष्माक्यः भीमान्वीरो वराहजः । शराधिकारकार्यालीक्षानप्रलववारिः ॥२१६॥
 स क्षामरकुलाकालमृत्युः स्वल्पागुगोमयन् । स्वज्ञाहवे जहौ प्राणान्पलायनपराङ्मुखः ॥२१७॥
 चम्पायां सालभूपालमुन्मूल्यानन्तभूपतिः । तत्तद्युपजयी मय्यं धराधमरोपयत् ॥२१८॥
 मन्त्रभूष्येन शौर्वेण परदेष्टेभ्य भूपतिः । हवयेशाग्निदधस्तोभृङ्गस्फुगगतोसकृत् ॥२१९॥
 २२० तुकात्मजस्य कलशस्यारम्यौ शिखरैरनिकम् । अमोचयद्दलधरो युक्त्या वल्लपुरादमुम् ॥२२०॥
 उरशां च प्रविष्टस्य वैरिदृष्टाधनो व्यधात् । कम्पनाधिपतिसस्य मार्गान्सौधोऽथ निर्गमम् ॥२२१॥
 कालेनन्तमहीमर्तुर्बैरिविषहर्षकटे । साहसाम्बुदतृम्भन् तानि तानि क्षणे क्षणे ॥२२२॥
 राजेश्वरो शारवतिः भीमान्ध्रेश्चरात्मजः । क्षामरैः क्रमराज्यस्यैरन्ध्रेष बहवो हताः ॥२२३॥
 वीर्य नीतिरुश काये भीत्या व्यबहरन्नापि । भूत्वतां निष्परिमयां को भुङ्क्ते नृपमन्त्रिरे ॥२२४॥
 २२५ पुष्पवारास्त्वदीभूतो देव्या निविडसेवनात् । आशाचन्द्रादिभिः कुदैर्बद्धो हलधरोप्यभूत् ॥२२५॥
 स राजा हतसर्वस्यो बन्धनक्रेशमम्बभूत् । भाग्यवभावे निःसारे ह्यलमेकान्ततः कुतः ॥२२६॥
 नृपेण बन्धनास्यक्तं तं श्रीः प्रस्थागता पुनः । आलितिकु सितच्छत्रलज्जास्मिन्सितानना ॥२२७॥
 स राव्याः प्रावृष इव मण्डन क्षणे क्षणे । कोपप्रसारमेवाकंपर्यायापातमन्वभूत् ॥२२८॥
 ततः सरलचित्तस्य क्रमेण संमपद्यत । भार्याजितत्वं भूमर्तुर्दुर्धवाकार्पणोन्मुखम् ॥२२९॥
 २३० अधिकारपरित्यागाहोषानुशयावहान् । वदक्रिबैर्धमाणेपि प्राक्कैर्हलधरादिभिः ॥२३०॥
 पठ्या संमिरितः शश्वत्तनयक्षेहमुदया । पुत्राय कलशायाभूराज्यं हानुं समुद्यतः ॥२३१॥
 वास्यस्यनुशयं राजध्वजंवाधपि कारितः । सज्जं तेन रणादिस्थनामा क्षणाभिधेवनम् ॥२३२॥
 एकाक्षकत्वारिंशस्य वर्षस्य तनयः सिते । वडेङ्किं बाहुलस्यांभूदभियिक्तो महीभुजा ॥२३३॥
 भयास्थाने रणादिभ्यो राजपुत्रासिधेशयन् । विन्तयन्नाज्यमाहात्म्यं प्रतिपत्तिषु निष्ठुरः ॥२३४॥
 २३५ अनन्तो राजपुत्रोयं देवेति कथयन्वचः । कूकाटिकान्यस्तहस्तः क्षितिपालं न्यवेदयत् ॥२३५॥
 कुपितेन स भूमर्ता परितृप्त्याबलोकितः । एवं कृतस्मितो व्यक्तं तदूचे नीतिनिष्ठुरः ॥२३६॥
 इत्थं वच निवेद्यन्ते कान्यकुब्जादिभुभुजः । तथैव त्यक्तराज्यस्य कान्यास्तु प्रक्रिया तव ॥२३७॥
 दिने दिने सानुशयो निवर्तं भविता भवान् । नाभिमानपरित्यागः कर्तुं शक्यो मुनेरपि ॥२३८॥
 ह्यदूरदर्शनां तव मन्त्रिणां हदयंगमम् । राजा नस्य वचः भुत्वा प्रतिष्ठाक्यासमोमयत् ॥२३९॥
 २४० हृष्टान्नेषुर्नयं भूपं राजचक्रेण सेवितम् । नवेतरं च सहितं परिमैषेः परिच्छेदैः ॥२४०॥

२१४ ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ कचस्त्वर्णैः; A₂ gloss कचस्त्वर्णैः स्वर्णैः कचैः. २१७. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ मठामहारे. ^२) Thus A₂; A₁ जहत्. २२०. ^१) छुरात् supplied by A₂ in space left by A₁. २२१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ मार्गान्सौधो. २३२. ^१) सज्जं supplied by A₂ in space left by A₁. ^२) A₂ gloss तनामन्त्रिदेव रणादित्यनाम क्षया बलीशारः अन्विष्यन्तं सज्जं काचित् इत्यन्वयः कथं भूतः एवंवादी अपि. २३३. ^१) A₂ gloss क्षामरा. ^२) Thus corr. by later hand from A₁ वद; A₂ gloss कार्तिकस्य. २३४. ^१) ए supplied by A₂.

धीमन्मूलधरो बुद्ध्या कृतकाद्यया मृपम् । एवं निर्मलैर्बलैर्धर्मैर्न वक्ष्यामीदृशसुखः ॥२४१॥

विधाय निःसुखं ह्यनु राज्यभारार्पणार्थिभुम् । कस्यात्सङ्कलसापेक्षो न विज्ञेयश्च कार्योक्तैः ॥२४२॥

तत्त्वव्यं राजकार्याणां कार्यमुद्वह्यं स्वया । भूमन्वो वीरवामोर्गिरवमस्तु कृतस्तव ॥२४३॥

इत्युक्त्वा स पुनर्भूपधिकारमभिमतम् । चक्रे कलशदेवं च कतया मुक्तिवन्धितम् ॥२४४॥

पिन्नोरेषामितके कुर्वन्नाहाराद्यपि संततम् । ततो बभूव कलशो नाममात्रमहीपतिः ॥२४५॥

सर्वास्थानास्त्रपुजादिविधाने पार्थिवोक्तिः । पितुः सहायकल्पः स पौरोहित्यमिवाकरोत् ॥२४६॥

अनिमित्तप्रदृष्टानामनिमित्तानुतापिनाम् । न क्वापि चलचित्तानां तिरश्चामिव निधवः ॥२४७॥

दापयित्वा पतिं राज्यं निर्द्वेष्टेनापि तवता । ह्यही बभूव यद्वाही विप्रेर्मेज्ञानुतापिनी ॥२४८॥

तेज्ज्वां कुषाणामुत्कर्षं पार्थिवप्रदोचितम् । वेधार्तकरणादौ सा कक्षचिता न वदति ॥२४९॥

हासीकृत्यं तथा पुत्रमहिम्नः कारिताः सहा । गृहोपलेपने यावच्च वैमुष्यमदर्शयन् ॥२५०॥

पुत्रो विप्रद्वाराजस्य क्षिनिराजामिधस्ततः । राज्ञः पितृभ्यजो धाता कदाचित्पार्थमायवी ॥२५१॥

तस्मै न्यवेदयत्स्वैदं स चित्तस्वोपतापकम् । पुत्रे भुवनराजाख्ये राज्यलुब्धेतिविभुते ॥२५२॥

स हि तस्यात्मजो नीलपुराराज्यं समाभितः । तद्वह्निः पितुरारब्धं विधातुं सोद्यमोभवत् ॥२५३॥

नाम भागवतानां च पूज्यानां स्वपितुर्व्यधात् । दत्तयज्ञोपवीतानां मुक्तमभुविमानसः ॥२५४॥

क्षिनिराजः स्ववर्णां च विद्वद्वाप्यं विभुदधीः । मनस्तापापहे चक्रे सर्वस्यागामृते स्पृहाम् ॥२५५॥

राज्यं कलशपुत्राय ज्येष्ठानन्तरजन्मने । रामलेखाभिधानायां राज्ञां ज्ञाताय सत्वरम् ॥२५६॥

दत्त्वा तत्प्रभयायापि तदोक्तवार्थमिधाय सः । राजार्थिर्बिभुषेः सार्धं विदधे तीर्थसेवनम् ॥२५७॥

मुक्त्वा शममूलं भूरीन्वर्षात्परमवैठणवः । स चक्राद्युपसामुज्यं ययौ चक्रधरे ह्यही ॥२५८॥

सं च भोजनरेन्द्रेण दानोत्कर्षेण विभुनै । ह्यही तस्मिन्क्षणे तुल्यं हावास्तां कविशान्धवी ॥२५९॥

पितुः पितृव्यजाङ्गानुर्गन्तव्यान्तन्तभुम्भुजा । तन्वज्जराजस्योत्सज्जे नमां न्यासीकृतः शिशुः ॥२६०॥

तन्वज्जरापि विभुर्हि तवीत्या राष्ट्रं शिशुं च तम् । पुनः प्रविष्टः कश्मीरानस्तं चक्रधरं ययौ ॥२६१॥

सर्वसाधारणीभूतभोगानां राजकीजिनाम् । तावज्ज्ञातेयमभवदेह द्रोहकलङ्कितम् ॥२६२॥

इन्दुराजात्मजास्त्रिद्वाराजो यो बुद्धराजतः । जातो मदनराजाख्यं वीरं पुत्रमजीजनत् ॥२६३॥

अभ्युत्तिष्ठः क्षतस्तस्य दर्दमुपतिमण्डलान् । विभुरे राज्ञि निर्यातः श्रौभोज्रेकादखण्डितः ॥२६४॥

तस्मान् जिन्दुराजाख्यो डामरीत्रेकलिखया । रात्र्या स्वयं गृधं नीत्वा सावित्र्यं पाहितोभवत् ॥२६५॥

काणः शोभाभिधस्तेन गाढोद्देगावहः प्रभोः । देप्रार्मस्थो डामरीत्र इत्यास्कन्दं निपातितः ॥२६६॥

२४६. ^१) A, gloss चित्ता निस्तेजः । A, विप्रमेषानुतापिनी इत्यन्वार्थः. २५१. ^१) सः supplied by A₂ in space left by A₁. २५१. ^१) Thus A₁; A, नीलपुराराजः.—^२) Thus corr. by A₂ from A, 'राजार्थि'; A, gloss आस्कन्दः. २५४. ^१) वस supplied by A₂ in space left by A₁. २५६. ^१) A, gloss कलशदेवं ह्यही पुत्रो ज्येष्ठो हर्षेण एकः कवित्र उक्तो हितीवः. २५९. ^१) A, gloss अनन्तरजन्मने.—^२) A, gloss नीलपुराराजः. २६०. ^१) A, gives in margin a genealogical list showing the descendants of the brothers उद्वराज and कान्तिराजः उद्वराज, संभारवैव, अनन्तरज, कलश, and कान्तिराज, अन्वराज, तन्वजः.—A, gloss (to पितुः) संभारवैव.—^२) A, gloss कान्तिराजपुत्रस्यस्याराजः.—^३) A, gloss तन्वज्जराजः.—^४) Thus corr. by A₂ from A, तन्वज्जराजः.—^५) A, gloss वीर उक्तः. २५४. ^१) Thus corr. by A₂ from A, 'इष्ट'.—^२) A, हर्षपुत्री इत्यन्वार्थः. २६५. ^१) Thus A₁; A, गत्या. २६६. ^१) A, gloss देवानो हि मावच.

- कम्पनाधिपतां दक्ष्या तत्तत्सस्य प्रतापिनः । पार्थिवो^१ राजपुत्रीदीन्देष्टांश्चक्रे करप्रदान् ॥२६७॥
 अनन्तभुजो राज्ये तत्तत्सत्तितसंकटे । आलम्बयद्विश्रितो बभौ हलधरः शत्रुम् ॥२६८॥
 मुमुर्षुणा चक्रधरे तेन पार्थस्थितो नृपः । सजानिदपदेशार्थी स तदेष्टमकथ्यत ॥२६९॥
 270 मा काष्ठं परराष्ट्रेषु रभसारब्धिसाहसम् । युक्त्या बल्लापुरादौ नो व्यतोदं व्यसनं मया ॥२७०॥
 विशङ्क्यो जिन्दुराजोय परार्थ्यां वृद्धिमागतः । मेदं वः सह पुत्रेण जयानन्दो विधास्यति ॥२७१॥
 कथितं तेन तत्समृत्त्या जिन्दुराजं महौजसम् । विज्जेनावन्धयद्वाजा युक्तिमांस्त्याजितायुधम् ॥२७२॥
 अथ कालेन कलशश्चाभूत्कलुषिताशयः । भूत्वैरसाधुसंसेव्ये पसक्तिं पाशिनोऽध्वनि ॥२७३॥
 तस्याभवन्विज्जपिस्थराजपाजादयः मियाः । उत्सेकदा राजपुत्राश्चत्वारः शाहिर्वंशजाः ॥२७४॥
 275 पुत्रो गच्छपतेर्नागनाम्नो^२ निकटसेवकः । सोपि तस्य जयानन्दः कौटिल्याध्यापकोभवत् ॥२७५॥
 दिजेन्नेमरकण्ठे तु याते शिवसमानताम् । राजा प्रमदकण्ठस्य यवी तज्जस्य शिष्यताम् ॥२७६॥
 दुःशीलस्य प्रकृत्यैव तस्याकृत्योपदेशकृत् । गम्यागम्यविचारस्य परिहर्तोभवद्गुरुः ॥२७७॥
 गुरोर्गतविकल्पत्वं तस्यान्यत्किमिवोच्यताम् । त्यक्तशङ्कः प्रवृत्ते स्वसुताद्वरेति यः ॥२७८॥
 महासमयसंचारचतुरैर्यैरमीनितः । गण्यते स्वप्रभाषोदैर्भैरवोपि न निर्भयैः^३ ॥२७९॥
 280 ते भट्टपादास्त्रासेन पतिता भग्नजानवः । विडालवणिजा स्वस्याः शिरोहस्तापैः कृताः ॥२८०॥
 पुरा कृष्णविडालाङ्गो वणिकश्चिदिहाभिधाम् । विडालवणिगित्यात्मनामविस्मरिकां दधे ॥२८१॥
 यो व्याजमुखो^४ वैद्यस्त्वगुरुत्वाहं कृतः क्रमात् । पदकृद्वजकादीनां शिल्पिनां गुरुतामगात् ॥२८२॥
 स भट्टपादानुष्ठाधांश्चक्रे मूर्ध्वधरोपयन् । भेष्टी विडालविष्टीषहिङ्गुगन्धोत्कटं करम् ॥२८३॥
 एषं प्रकृतिनिःसाररपि गजैर्जिरन्वहम् । आन्यं स गुरुभिर्नन्ये दिवसोन्मुपरेरिव ॥२८४॥
 285 ये दीर्घजागरां रात्रौ भुगिमौजनसेविनः । अजीर्णपिशितोद्धारनिन्यदुग्धेन्यधरः ॥२८५॥
 अवस्करप्रणालाभाः वृष्टं क्षिप्रमधःपथैः । शौचपाथ इव क्षिप्रमुज्जान्ति मपुनिर्हरम् ॥२८६॥
 नक्तमातोषयाद्यज्ञैस्तैः सार्धं कृतसेवनः । चारणो वेणुवाद्यज्ञो योषितां धर्षयन्हडात् ॥२८७॥
 कनकाग्नये मद्राशमे कुडे हलधरात्मजे । स्तम्भे निबद्धा तद्वृत्तैश्चिञ्जनासो व्यधीयत ॥२८८॥
 यो विटश्चमको नाम लुनाङ्गोमङ्गलावहः । शनैर्लेभे स बाह्वर्थं कौहंन्यासवमुपनेः ॥२८९॥
 290 प्रसादविनो भुभर्तुरन्तरे मन्त्रिणामपि । लम्प्यपिष्ठः स प्राप ठकुराख्यां नृकुङ्कुरः ॥२९०॥
 प्रथां प्राप्नस्वपांहेन स भञ्जन्वंशमञ्जसा । प्रागेव नासायंशस्य भञ्जनं बहमन्यत ॥२९१॥
 तेनैकीपितदौःशील्यः स यद्यक्रे त्रयोऽजितः । अथाप्यमपि वृत्तान्त मध्यपातालबुद्ध्यने ॥२९२॥
 कल्लनाख्या स्वसा रात्रौ नागाख्या च तदात्मजा । परदारप्रसङ्गेन संभोक्तुं नावशेषिता ॥२९३॥

२६७. ^१) Thus corr. by A₁ from A, सपथी and 'विद्यावत्क' —^२) A₁ gloss राजपि. २७१. ^१) A₁ gloss कलसैन. —^३) A₁ gloss अनन्तरेवगच्छपतेर्नागनाम्नो भूयस्य पुत्रः. २७२. ^१) A₁ gloss हलधरेण. २७४. ^१) Extended; A R G 'नवादिज्ञ'. २७५. ^१) A₁ gloss वृद्धिमागतः. २७६. ^१) Thus corr. by A₁ from A₁ तज्जस्यति. २७८. ^१) R supplied by A₁; A₁ gloss रवा आत्मीया चासौ पुत्री तस्याः सुते सम्भोते. २७९. ^१) Thus A₁; A, निर्भव. २८०. ^१) Thus corr. by A₁ from A, विद्यावत्. २८१. ^१) Thus corr. by A₁ from A, विडालनाम हन्ता. २८२. ^१) This verse has been omitted by A₁ and added in margin by A₂; found in R G. २८५. ^१) Thus A₁; A₁ 'जागरात्रात्री'. २८६. ^१) Thus corr. by A₁ from A, क्षिप्रम्. २८९. ^१) Thus corr. by A₁ from A, कौह. २९१. ^१) Thus A₁; A, कथामसौ-पाहेन. २९२. ^१) Thus R G; A, कथम्.

ननुवर्णं लपटीको मुखवाग्मूत्रमूतिः । न मलमैस्तीक्ष्णवा तस्यै नु विमृतम्वयः ॥२९४॥
 निष्कको^१ धाम्ममुदीममोघवांमामो रिजः । गोप्यमूत्रमद्वैवको वैधेयो लोहकामिधः ॥२९५॥ 305
 व कामसेनपातस्य मलारात्यवैटमिधि । बलुयां मुष्टिबद्धायां विशावाग्मुष्टिलोहकः ॥२९६॥
 परां मखिर्दं संशतो नवमपास्य रागिणः । आसीदुदत्यकोहृन्मद्वैवद्वयै रतिभिः ॥२९७॥ मिलकम् ॥
 भङ्गारकमटापीथः साधुर्व्योमिधिशो जटी । कुर्कुटावधायिकरणे गृहीतमिधमवतः ॥२९८॥
 अन्धवाग्मधिकाग्ममन्मवाहः स्वाधेनयेवकान् । अवन्तिपुरं हस्तपादकहिंजेलकम् ॥२९९॥
 परिभ्रष्टमुपाश्च ललितत्येव र्धं पुरा । ह तेन बारिवाद्यस्तमङ्गाद्यधमवाग्मवः ॥३००॥ 300
 विश्वम्वमानः पुष्पाणि वाहयित्वा नृपास्तिकम् । ..... ॥३०१॥
 मदनी नाम बाधालः प्रपेदेत्यनरङ्गनाम् । छनैः कौहृन्मदुर्गोडीमन्धपातं वनाभयम् ॥३०२॥ यक्षलकम् ॥
 तैषाम्येव विटिधातुकारिः शिमविमोहितः । दोषावपि गुणान्मेवे कलशः कलुषीकृतः ॥३०३॥
 गर्भं द्वेपणकारि बाधमनुचितं कृत्वं यथापीडनं तेजस्विस्त्वमलज्जला सरसवागम्याकुनासवनः ।
 सारल्यं ललपातिदानसहनं वेधो न तत्संमिधौ किंचित्कर्म कुकर्नं दोष इति यद्विज्ञाय संत्यज्यते ॥३०४॥
 राका चौर्वैरतौल्यमाल्पतिवेधं परिधमन् । स्वधारातिङ्गनैः शीर्षं सगदाह न लम्भयान् ॥३०५॥ 308
 पारतन्त्र्यकृताधारमीतिः परबभूवतिः । अभिलाषानलोत्सेके रागभाजां नृपाह्वतिः ॥३०६॥
 तान्मुद्रुनापुंरुस्तस्य पन्थायेकदा नृपः । जिन्दुराजगृहं प्रावाह्य राशौ चौर्वैकामुकाः ॥३०७॥
 तथासीजिन्दुराजस्य स्तुवा परममुचली । स्वगृहे दससंकेता नक्तं कलशामुजम् ॥३०८॥
 प्रविशन्ममधार्तं भवतिः क्षयितं भूमिः । धृतासतो गृहद्वारं वण्डालाचौरशक्तिताः ॥३०९॥
 तान्मन्मुद्यमान्दृष्ट्वा न क्षितौ पतितं भवान् । इहम्यस्तस्ववपुषो ररभुरनुवाचिनः ॥३१०॥ 310
 तेभ्यः स मुष्टिवादि ददन्नञ्चः कथमप्यमूर्त्तः । मैत्रं कलशदेवोपमित्युष्का त्याजितो निजैः ॥३११॥
 प्राणहीनं पुरस्कृत्य नारीममिषसारं यत् । तदेव कामिनस्तस्य नृपमासीदमङ्गलम् ॥३१२॥
 स निर्वातो गृहात्कान्ताकटाक्षविषशीकृतः । पथि कालीकटाक्षाब्धं दैवाद्य मलयं ययौ ॥३१३॥
 निजविषापरपिण कुर्वीतीतिमतिक्रमम् । अस्तरवेभ्यः परिमथं भूपालोत्पलं पन्थान् ॥३१४॥
 इन्द्रिचैरिन्द्रचन्द्राया द्वेपिता वैः हरा अपि । अपरिस्त्रानमानस्यं तैर्मत्वंस्थाप या कथम् ॥३१५॥ 315
 प्राग्गुनीलति हुर्वैद्यः क्षयिष्यं गर्भोभिलापस्ततो धर्मः पूर्वमुपेति संभवयोः क्षाम्योभिमानकमः ।
 संहिं प्रथमं प्रयात्त्वमिजनं पथापुनर्वीचितं किं बाधेति विप्रवर्धं विगलने क्षीलस्य विन्तामयेः ॥३१६॥
 राजधानीमवाप्तस्य दुःक्षीलस्य महीपतेः । क्षपावामेव तां भार्यां पितरावधिजन्मतुः ॥३१७॥
 तौ ददित्वा सुतखेदलज्जाशोकाग्निवतीं विरम् । निधयं मन्थये तस्य खदोपस्य मयकम् ॥३१८॥
 सर्वविद्यानिधिं ज्येष्ठं मन्थुर्वां वप्यिकात्मजम् । हर्षं राज्ये विवर्धुं च मिथ्यमुस्तां निशीथिनीम् ॥३१९॥

२९५. ^१) Thus A B G; C विहृक्क.—^२) A, gloss वल्लं वायं वायः. २९८. ^१) A, gloss जरीमह. २९९. ^१) The second half of this verse has been omitted by A, and supplied by A, in margin. ३००. ^१) A, gloss मयं वयमयान्.—^२) A gloss लोहकमिधेय. ३०१. ^१) A, indicates here a lacuna of two pádas. ३०७. ^१) Thus corr. by A, from A, कुहमागु. ३११. ^१) Thus A, originally; मूत्र has been subsequently erased by A, and replaced by two dots. ३१२. ^१) A, gloss यवर्धं विप्र. ३१३. ^१) Thus amended with C and G. ३१४. ^१) A "कथमा". ३१५. ^१) वं supplied by A.

- 320 आकारितस्तनस्ताभ्यां मातः कलशभूषतिः । कचे विज्जजयानन्दौ साशङ्को जनकाग्रयम् ॥३२०॥
 तन्मतेन जयानन्दश्चरतः कथंचन । अन्वीयमानो विज्जेन स पियोः प्राविशद्दृष्टम् ॥३२१॥
 पिता प्रविष्टमात्रं तं वक्ष्ये दत्तचपेटकः । अभाग्यभागिञ्जलिहि भुरिकानिस्वयान्वीत् ॥३२२॥
 एवं वाचनिष्ठशङ्कसंधितालम्ब्य पाणिना । सावदृश्यं स्मृशश्चास्त्रं विज्जे राजानमवधीत् ॥३२३॥
 राजमानवतां पुत्रौ भवन्नापि भयान्कथम् । नास्त्यंजं याविनां वेति मानवदमहामतम् ॥३२४॥
- 325 गृहीतवेतनेनार्वं राजपुत्रेण शस्त्रिणा । संकटोत्तिग्ममया स्वामी जीवता स्वयन्ते कथम् ॥३२५॥
 पिता भवाननं पुत्रः क्षणेन्मस्मिन्महीपते । मत्संनिहितेमुप्य यद्योग्यं तद्विधीयताम् ॥३२६॥
 मुग्धं विमोक्ष नृपतिं वचोभिः क्षिप्रकर्कशैः । विज्जेः स्वाभिनमादाय निराक्रामसदन्वितम् ॥३२७॥
 विज्जस्यापुत्रवन्धीरालक्षैर्यमतिमानुषम् । अनन्तदेवस्याप्येव यदेवं स व्यनृम्भत ॥३२८॥
 चण्डी नरपतेः पत्नी भाव्यर्धबलवत्तया । अत्याज्यमपमौनस्या तस्मिन्नवसरेभवत् ॥३२९॥
- 330 सां वेदासिप्यतोऽधुक्ता नामविष्यसदेतरत् । निवमास्सर्वनाशाहा बन्धनाल्कलशस्य वा ॥३३०॥
 ततो विज्जेन कलशः सत्त्वरेण प्रवेशितः । नृत्यन्दिन्हामिभाभाया बह्वभाया निवेशनम् ॥३३१॥
 शिरोर्निदस्य संजतिव्युक्ता भीतं पतिं व्यधात् । सा प्राज्ञा ज्ञानवृत्तान्ता तैलेनाभ्यक्तमस्तकम् ॥३३२॥
 व्याजेन तेन सर्वत्र सर्ववर्षं निविध्य सा । पतिं जुगोष विन्यस्य विज्जे हारस्य रक्षणे ॥३३३॥
 ततः समार्पयित्वा राक्षी निर्मलस्य भूपतिम् । कुशालान्वेषणमिषासनयस्यान्तिकं ययौ ॥३३४॥
- 335 बभूव बहोद्यमो राजा तथैव प्रययौ यदा । दत्तप्रवेशो विज्जेन तदैकाग्रदेव सोमवत् ॥३३५॥
 विषेधादनुगम्यतां ततः कुक्षौ धराधवः । रुषित्वा विजयक्षेत्रं गन्तुं प्रार्थतेतोऽर्ततः ॥३३६॥
 तं प्रयान्तं सपत्नीकं प्राप्तं पद्मपुराणिकम् । अवोचत्तस्य तत्रस्था विद्वांश्चहारादो हिजाः ॥३३७॥
 अपिकारं स्वयं त्यक्त्वा राजन्किमनुत्पत्यसे । कृतस्यानुशयो युक्तो न सतो नास्तोपि वा ॥३३८॥
 न च ते दुर्मतौ त्यक्ताः प्रजा एता मयेत्यपि । ध्यात्वा ह्यनोः समुचिता कर्तुं दुष्टस्य वाच्यतां ॥३३९॥
- 340 न वन्मपुत्रकस्येव शक्तिः कापि हि भूभुजः । भवेत्सापुरसाधुर्वी स प्रजानां भुभामुभौ ॥३४०॥
 उज्ज्वलि यत्प्रयोवाहा जलानि तद्धितोय वा । वनस्पतीनां सदसत्कर्मपाकस्य तत्फलम् ॥३४१॥
 यथापयस्थितं पुत्रं त्यक्तेच्छस्यासितुं सुखम् । कोशं त्यक्त्वा प्रस्थितस्य घटते तत्कथं तव ॥३४२॥
 भाराधिक्यसामर्थ्यः सर्वशः भुविमानपि । संस्मरयते क्षीणकोशः कृपाण इव कैः पुमान् ॥३४३॥
 भुख्येष्ट्यैच्छकृपो वायवत्यावृत्तिं विचारवान् । तावच्च पुत्रेणाभ्येत्य सभार्येण प्रसादितः ॥३४४॥
- 345 अथ प्रविश्य नगरं च प्रासादापवाजिताम् । अद्यान्तमन्युराराधय तर्क्षी भूयो विनिर्वयौ ॥३४५॥

३२०. ') A₂ gloss अजानमः मायपुत्रः पुत्रुः प्राणपुत्रः. ३२४. ') Thus corr. by A₂ from A₁ न स्वाचयं. ३२९. ') वरी नरपतेः and कचसरेनवत् supplied by A₂ in space left by A₁. ३३०. ') विष्यतौ supplied by A₂ in space left by A₁.—
 ') ईनासाहा बन्ध supplied by A₂ in space left by A₁. ३३९. ') Emended: A₁ वन्मपुत्रः A₂ वन्मपुत्रः. ३३९. ') उत्तः supplied by A₂ in space left by A₁. ३३९. ') Emended; A विचार्य. ३३९. ') कृतस्या supplied by A₂. ३३९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ त्यक्त्वा.—
 ') A₂ gloss, partly effaced, दुर्मतौ दुष्टदुष्टिनिष्ठौ पुत्रे मया दत्तः यथाः त्यक्त्वा [रः] पुत्र एव राज्यं [स्वयं] प्रसादितः [पि] (प्रा)त्या दुष्टस्य पुत्रस्य वाच्यता निष्ठा कर्तुं न सञ्चिता ते—त्यन्त्यः. ३४२. ') A₂ gloss मादरागारः. ३४५. ') Emended: A प्रसादाः; C प्रसादाः.

हवापुधनुर्बाह स्वये स्वीकृत्य निर्वृतः । देवीं प्रतीक्षमाणोऽस्यार्धरित्वादे ततः क्षणम् ॥३४६॥
 वानप्रकाराणोऽप्येकोऽज्ञातौ नृपाङ्गनाः । नावःशङ्कुर्न विदे निर्वान्वयः पर्येषोपवत् ॥३४७॥
 अज्ञातवार्तः प्राक्पूर्णां तत्स्थानेनमधज्जनः । ज्ञातवार्तज्ञदा स्वासीदाकम्बुमुखरामनः ॥३४८॥
 प्रतिशोक्तुं पुरे ताभ्यां हतपुण्याञ्जलौ जनः । आप्यविन्दुमिषाहीम्क्षीर्णार्धकणानिव ॥३४९॥
 हा मातर्हा पितः केत्थं गच्छतः परिदेवितात् । इत्यस्मादपरः शम्भो मार्गेषु न तदा भुतः ॥३५०॥ 850
 मार्गेऽन्तरान्तराकम्बविरतौ निक्षेप्यनिः । शैलानां शोकनिःश्वासमूत्कार इव मुधुमे ॥३५१॥
 तवोराकम्पितैः शब्दस्थि संज्ञातसंस्तवौ । कर्णौ भूमेऽप्यमृणुतामाकम्पितमिवावहत् ॥३५२॥
 पुत्रागसा तादृशौ तौ हृष्टा मार्गे हुनौकसाम् । खगानां शायभरणमपि लोकोऽप्यवहत् ॥३५३॥
 तयोः पुत्रानवोत्तमचेतसोर्विजयेऽम्बरः । मनःप्रसादं संरुहः क्षिप्रवन्धुदिव्याकरोत् ॥३५४॥
 तत्तत्र भाण्डागाराधमूत्वाद्यावसवापिणैः । संविधानक्रियामिध व्यस्यवोरगमनिनम् ॥३५५॥ 855
 हेतौ कोशोपकरणपूर्णयोगीगणानृते । आसन्निधनगण्डालीच्छञ्चरन्त्या इवापणाः ॥३५६॥
 तन्मन्त्रराजतुङ्गादिशक्तिपुत्रा नृपात्मजाः । तं सूर्यवर्मचन्द्राद्या ङामराधानुचक्रवृत् ॥३५७॥
 ङामरान्क्षीरभूपासीनामा नौनगरादिषु । स्थानेषु स्वेषु निक्षिप्य रक्षित्वे गुप्तिमावभूत् ॥३५८॥
 विभ्रान्तसर्वचित्तस्व भीमतीनन्तभूषतेः । प्रावर्तन्तोऽस्त्वैवेगन्तुं दिवानि विजयेऽम्बरे ॥३५९॥
 राजपुत्रहयारोहशक्तिङ्गामरमण्डलैः । कृत्स्नैरेव स्थितिर्बद्धा सधिये वृद्धभुजः ॥३६०॥ 860
 वस्त्रे पञ्चपञ्चाशे ज्यैष्ठे मासि विनिर्गतः । आसाद्य विजयक्षेत्रं स स्वर्गल्लक्ष्मणभूम् ॥३६१॥
 कलशस्तु गते राक्षि प्राप क्षीतवर्द्धं महीम् । रक्षाही चलिने यातराणां निधिमहीमिव ॥३६२॥
 स्वराज्यमुज्ज्वलीकर्तुं रिक्तोऽपि विशिरोधमः । चक्रे संमन्त्र्य विज्ञातैः संमतानधिकारिणः ॥३६३॥
 तेन सर्वोपकारेषु ज्यायानन्दो नियोजितः । हारे वराहदेवश्च वितस्तावंपुरोद्भवः ॥३६४॥
 यो ह्यम्बराधिकार्योऽर्वाञ्जनदुराजस्य कम्पने । राज्ञां विजयमित्रः स कम्पनाधिपतिः कृतः ॥३६५॥ 865
 यथाधिकारमन्यांश्च विनिधायाधिकारिणः । राजार्थचिन्तामारेभे संरन्धः विदुर्मिहमे ॥३६६॥
 ज्यायानन्दः पदातीनां विकीर्णैश्च संप्रहम् । यत्नादनुजितेभ्योऽपि भनिकेभ्योमहीरुणम् ॥३६७॥
 स्वीकृत्य प्रसीधन्निज्ञादिराजपुत्रगणान्वितः । अथावन्तिपुरं प्राप योद्धुं नृद्धतराधिपम् ॥३६८॥
 अभ्यर्थ्य कारितो वेलां राजा काराविनिर्गतः । शिमिकावर्त्मना योषुं जिन्दुराजो विनिर्यया ॥३६९॥
 तेषामुद्योगमाकर्ष्य कुब्जा वृद्धमहीभुजम् । स्वे ङामराधवाद्याः संरम्यादुपतस्थिरे ॥३७०॥ 870
 अजायत न्यस्तगुडक्रीडानुरगमण्डला । शस्त्रैः सजातवी कृत्वा संकटा विजयेऽम्बरे ॥३७१॥
 ततः सूर्यमती यत्नात्पनि परमकोपनम् । यथापे पुत्रवात्सल्यादयुद्धं दिवसद्वयम् ॥३७२॥

३४६. ') Thus corr. by A₂ from A₁, 'स्या सति'. ३४६. ') Thus corr. by A₂ from A₁, 'सप्तम्यासी'. ३५०. ') Thus corr. by A₂ from A₁, 'म'. ३५१. ') A₂ gloss छात्रः पोताः तेषां मरणं योग्यं. ३५१. ') A₂ gloss छात्रः गण्य इति भाष्यवा. ३५०. ') Thus corr. by A₂ from A₁, 'युक्ता'. ३५१. ') A₂ gloss ज्ञानन्तरेण.—') A₂ gloss स्वर्गल्लक्षं परमात्मनं न नृपं [तिष्ठ]. ३५२. ') A₂ gloss वनप्रतिष्ठा. ३५५. ') य supplied by A₂ in space left by A₁.—') A₂ gloss विपत्तयः यान वानपुरं। वस्तुनृद्धो वस्तु स वितस्तावंपुरोद्भवः. ३५५. ') Thus corr. by A₂ from A₁, 'यो शम्भोऽपि'.—') A₂ gloss कलशोप. ३५६. ') य supplied by A₂ in space left by A₁. ३५०. ') संरन्ध supplied by A₂ in space left by A₁.

- अन्तातपय मन्दादीनिजासिधि विलुज्य सा । तन्मुखेनातिवात्सल्यादिदृष्टे रयः क्षतम् ॥३७३॥
 विनाशस्तत्त्वं पुत्र कल्पे मतिविपर्ययः । तीव्रदीर्घेण विषाध यदेवं योजुमिच्छति ॥३७४॥
 ३७५ वस्य भूमज्जमात्रेण द्रव्याज्जमात्रेण हताः । तत्प्रकोपात्तेन कस्मादीदृशं शतभाविनुम् ॥३७५॥
 अस्मिन्नु पीतिमात्रेण पीतिशेषमेव नृपे । कल्पात्ता स्वात्स्वदीवानां तृणानामिव शस्त्रिणाम् ॥३७६॥
 सेवान्निः कतमैः केन दीर्घेण कतमैर्धमैः । अवाकशक्तिमतां पुत्रं योजुमेनं प्रभावति ॥३७७॥
 ईवात्सल्यकमेतेन भुङ्क्ते राज्यमखण्डितम् । पित्रा तीर्थोपविष्टेन किमिवापकृतं तव ॥३७८॥
 ईधेच्छुभिः पाद्वामानो व्यसनेस्मिन्महाक्षणे । प्रयाससि दिनैरेव रिक्तोपवस्यन्तारिक्तताम् ॥३७९॥
 ३८० नव सेनाः पितुर्मूर्तिर्जीवन्त्वां मयि नास्ति ते । क्रतुमेवं मयस्वाहं प्रत्युत्तानुनयोकमिः ॥३८०॥
 इति वृत्तनुसंगैर्गुणैः पुत्रो माया कृतार्थनः । सर्वाशाभ्योनयस्त्वैवं राधावेव निजान्तिकम् ॥३८१॥
 भुतापसारं सेन्यानां दूतैरेव प्रसादितम् । उपात्तेमे पतिं यातुर्धृष्टा प्रत्युत बहमा ॥३८२॥
 राक्षसा निघस्तयोरेवं क्षमिताक्षेपयोरपि । पित्रुनमेरणात्पाप कालुष्यं पीः क्षणे क्षणे ॥३८३॥
 वैरस्य कर्ममनादि मेदं याति मुहुर्मुहुः । संधीयमानमपि यद्विज्ञान्मरनिवाशयम् ॥३८४॥
 ३८५ वाद्यास्त्रादी द्रव्योत्पन्नं भुत्वा तन्नाशयो नृपः । गृहं प्रविष्टो भृष्टजीवाचितैर्जहतां ययौ ॥३८५॥
 एवं प्रतिदिनं तप्तस्त्वन्तापाः प्रतिसपम् । स्वच्छाशयः शरानुच्छतज्जकोपम्यमाययौ ॥३८६॥
 चकार विप्रपक्षाणां पुत्रो वेदमादिवाशनम् । पिता तु पुत्रपक्षाणां न किञ्चित्स्वीचरीकृतः ॥३८७॥
 पुत्रस्तेराधमः यस्मात् बाधितैधानुवायिमिः । क्लोत्किमित्स्वाप्यमानस्तस्यौ दुःखः सर्वां नृपः ॥३८८॥
 राज्यं मिदीर्षुः पुत्रस्य निःसूरं तद्वत् विदन् । ईषस्य जिन्दुराजस्य गणनां वीरवेकरोत् ॥३८९॥
 ३९० पुत्राज्जिहीर्षुणा राज्यं तेन तन्वज्जनन्धनाः । प्रार्थ्यन्ते स्म तदा राज्यकृतये तत्परानुज्ञाः ॥३९०॥
 संघर्षं न तदा राज्ञी स्वाम्बंवाशमैश्वरिणी । हर्षं देवी मृगं कर्तुं दूतैराहृतवत्यभूत् ॥३९१॥
 स पितामहवैर्दूतैराहृतः साहसोन्मुखः । बाह्यान्वां निर्गतः सज्जै रक्षमाणोपि रक्षिमिः ॥३९२॥
 वत्सपार्थिकवातातः क्षणार्धेनोदलकुयत् । मनोजयेनामग्रीना वाजिना पञ्चयोजनीम् ॥३९३॥
 वाजिनं विजिताभ्यासमनुमन्तुं समुद्यताः । अगच्छन्बहवो मार्गे रीनाः सेनाहवाः भ्रमन् ॥३९४॥
 ३९५ मातस्य पादबोलस्य पतितस्य पितामही । आनन्दालुजलस्वन्दैरभिरिक्तं प्रचक्रतुः ॥३९५॥
 पुत्रे तत्रिकटं प्राप्ते कलशः कम्पिताशयः । अपियाचरणात्पिप्रोः संधिस्तः स प्यवर्तत ॥३९६॥
 स तस्य वग्रात्पत्नी पादं माहो व्यसज्यत् । अकरोद्दिष्टुते रात्रे स्वमेहस्याप्रकाशनम् ॥३९७॥
 एवं मयर्षमावेपि वैरे कलशामुपतिः । कंचित्कालं मते मातुरवर्गित मनानिव ॥३९८॥
 खद्यालाः कलशप्राप्तेः साविवायोः कम्पनापतेः । तदा प्रावर्तितनयेर्नयै संत्वायितः पतिः ॥३९९॥
 ४०० अन्तरेण क्षमयितुं वैरं देहोपपातकम् । तानुविहव पितापुत्री हिजाः प्रावं प्रचक्रिरे ॥४००॥

३७५. ') Thus corr. by A₂ from A₁, 'सीधे'. ३७६. ') A₂ gloss अर्थ. ३७८. ') Thus corr. by A₁ from A₂, 'क्ष'.
 ३८१. ') A₂ gloss अवाकशक्तिमतां. ३८२. ') रूप supplied by A₂ in space left by A₁. ३८५. ') Thus corr. by A₂ from
 A₁, 'वाद्यानां'. ३८६. ') 'सुच्छ' supplied by A₂ in space left by A₁. ३८८. ') Thus A₂; A₁ वस्य. ३९१. ') Thus corr.
 by A₂ from A₁, 'स्वम्'. ३९२. ') A₂ gloss पितामहवैः पितामहवैः. ३९९. ') Thus corr.

संविषये समुत्पन्ने ततस्तदनुरोधतः । इंपती संमक्रिष्टौ तौ खाद्ये माचद्वयं पुनम् ॥४०१॥
 जयानन्दारविबुद्धपाथं बुद्धा बन्धोद्यतं सुतम् । भूयोपि बबन्तुः केदाभिर्गन्धं विजयेन्मरुतम् ॥४०२॥
 तस्यान्धवासकूटानि पुनो रात्रावहाहवन् । व्यापादयत्पदार्थांश्च विषशस्त्राभिमुक्तिभिः ॥४०३॥
 तथा प्रबर्धमानोपि विरोधे स्ववरीधवत् । वास्तव्यविषद्या राक्षी मर्तुः प्रविधिकीर्षितम् ॥४०४॥
 लुब्धुभिर्धामुत्कैवर्तवन्धकी तद्विषेधयीः । धक्कडामरनामा च तज्जारः खलतिलदा ॥४०५॥ 405
 स तज्जार्जितं दुष्टात्मा कथ्यमानो समीपयैः । शुभाच पितरौ निर्व्यं कीलास्मितविनामनः ॥४०६॥ बुग्मन् ॥
 तौ इंपती पुनर्हेमनुतापुद्वयगुग्मदौ । विद्याभिर्धर्मचर्याभिर्मनस्तापमनुभूताम् ॥४०७॥
 यदा पुनस्तयोर्दीर्घमाद्यत्वाच्च व्यवहीयत । तदा सेर्व्यः स पुन्युयो राक्षी बह्निमदापयत् ॥४०८॥
 तेनाभिर्नोर्बरीशुल्य सर्वोपकरणैः समम् । भस्मावशेषमभवद्विजयेन्मरुपननम् ॥४०९॥
 सर्वनाशशुभा दीना राक्षी मर्तुं समुद्यता । तन्वज्जुपुर्वैधकूपे कथंविज्यन्ततो गृहम् ॥४१०॥ 410
 स्वच्छांशुकानि शय्याभ्यो निशायां सुप्रमुत्थितम् । निःशेषं राजसेन्यं तदजायत विगम्यरम् ॥४११॥
 तद्वाजधानीसौधमास्पदयन्कूलशुभूतिः । तोषादनुत्पज्ज्वालीषैर्यगनालिङ्गिभिः समम् ॥४१२॥
 अतश्चतसर्वेभ्यः स पारं सरितो नृपः । निमज्जन् सजानिस्तु दुस्तरे शोकसागरे ॥४१३॥
 संपाप्य धानरमुष्टं रजलिङ्गं नृपाङ्गनां । व्यंकीणाक्षक्षत्रस्या टाकानां पार्थमीमुषाम् ॥४१४॥
 क्रीत्वा चं मददौ पुर्वं भूत्यानां भोजनान्मुके । धनेन तेन निर्देगान्ध्वपि धामान्यशोधयत् ॥४१५॥ 415
 भस्मकूलतलाचावध्वज्जं स्वर्णदि भूमुजा । कथापि यावतो हन्त प्रययत्पथं कौतुकम् ॥४१६॥
 राजा भूयाडकीभूमे पत्तने तत्र सागुगः । नडस्वर्गंधितच्छत्रपटलाच्छादितेदसम् ॥४१७॥
 शत्रवस्वर्गधर्मसामर्थ्यं विकीर्षोस्तत्पुं नवम् । विना राजोचितामाज्ञां न सिद्धं वृद्धभूपतेः ॥४१८॥
 भर्तृताभिभवो मानुरानुकूल्याचमो नृपः । परितापं पितृस्त्रीर्मुःसंदेहैः सहाकरोत् ॥४१९॥
 निर्बन्धादयं पुत्रेण पर्णोत्सन्नमनं पिता । निर्वासनोत्सुकेनोक्तः शत्रुबूनमुत्सैर्वदा ॥४२०॥ 420
 प्रथमस्या यदा नासीत्पत्न्या तस्यैव वस्तुनः । निष्पत्तये प्रेक्षमाणः साधिकोपं क्षणे क्षणे ॥४२१॥
 तथा जातु रहः कुप्यंस्तन्वज्जे धक्कने स्थिते । उवाचानुकपूर्वं तामेवं स पदवं वचः ॥४२२॥ तिलकम् ॥
 अभिमानो वद्यः शीघ्रं राज्यमोजो मतिर्धनम् । मया जायाविधेयेन हन्त किं किं न दादितम् ॥४२३॥
 मिथोपकरणं नारीर्यणवन्ति मृगां जनाः । परिणामे तु नारीणां क्रीडोपकरणं नराः ॥ ४२४ ॥
 हेयोन्मेधाप्यस्काभिर्धिरक्काभिरद्वयया । के नाम नाच कात्याभिः कृतामृतस्यातिषीकृताः ॥४२५॥ 425
 कपं काथिद्वन्तं काथिल्यदा काथिच कामैर्यैः । पुंस्त्वं काथिद्वन्तंकाथिर्धर्मैर्गृणां जहुरङ्गनाः ॥४२६॥
 हरन्ति पात्रभिरिदं धमां पुर्वैरन्यगोचरैः । यत्ताः पशोपरीक्षत्यासतक्रिन्वन् इवाङ्गनाः ॥४२७॥
 पर्वन्ते वेतनमिमे किं जीर्णैरिदंशैरिति । पोषयन्ति कृतामृतंशोचयन्ति तु योषितः ॥४२८॥
 सर्वकालं विदिरवापि शोषान्मोषितकृतानमृन् । पतिपत्यनुरोधेन मयेवं नाचपीरिता ॥४२९॥

४०६. ^१) A, gloss पितरपिथि पितरौ राजा राक्षी च राजा धक्कडामरनामा समीपयैः काथ्यमानः राक्षी च लुब्धुभिर्धाम कौपली नामा काथ्यमाना उपहासार्थमिदं. ४१४. ^२) Thus corr. by A, from A, नृपाचमो.—^३) Thus corr. by A, from A, विकीर्ष. ^४) Thus A, A, पूर्वमीड. ४१५. ^१) Thus A, A, स्वव. ४१६. ^२) नडस्वज्जु. विज्जु इति भाष्यम्. ४१६. ^३) वस्तुन्याधि sup-
 plied by A, in space left by A, .

- 480 प्रभविष्णुर्निहस्वेवमैशिकीः ह्यसत्पदः । परलोकह्यस्वाशामपि इन्नुं ममोद्यता ॥४३०॥
 बलीपलितमुक्तस्य मेदोयोरणावधेः । विहाम विजयक्षेत्रं कुच गन्तुं ममोचितम् ॥४३१॥
 क्षपाकरकलाभौतेः कित्तिवक्षपणक्षमा । हारोपकण्ठसंसोत्कण्ठा कुण्डीमवेस्कयम् ॥४३२॥
 पुत्रो लोकह्यवता कस्यान्यस्वेष्टो ममेत् । तीर्थात्यस्थापयन्मां वस्तुपथे मृतमिच्छति ॥४३३॥
 प्रतिमात्यवगीतोयं प्रसाहो मेघ येतसि । अनयान्यकुलोद्भूतो यदयं संगवेशितः ॥४३४॥
- 435 विसंवादिनमाकाराचारैर्वन्धुविरोधिनम् । पुत्रं पितुरसंक्षिप्तं जानीयादन्वरेतसम् ॥४३५॥
 ह्यचिराविष्कृताकूतां त्यक्त्वा प्राणाय यन्मगाम् । एवं वदन्पतिस्तस्याधके ममेच्छ ताडनम् ॥४३६॥
 गोचमस्य पुरः पुत्रोत्पत्तिगुणे प्रकाशिते । आमुष्टविमियालापा साभूरधिकतज्जिता ॥४३७॥
 महानमस्य पुत्रो हि प्रशस्नाक्यस्य सोमवत् । विपन्नापत्ययोपाकस्तयेत्यासीज्जनभुतिः ॥४३८॥
 उन्मिक्तभाविनं भर्तुर्बोधितो जितभर्तुकाः । जानम्यन्त्याहुंसंभुलशिरस्ताडनसंनिमम् ॥४३९॥
- 440 अतः सा ह्यष्टं प्रौढिस्तकारपदं वचः । माकृतनमरेचोथिरित्युवाच हवा पतिम् ॥४४०॥
 गतभीत्तापसो मग्धो जातभाग्यविपर्ययः । नृपा नृपः क किं वाच्यमिति मूढो न वेत्यवम् ॥४४१॥
 क्षापोत्थिनस्य यस्यास्य नाभूत्पावरणं पुरा । लोको जानात्ययं किं न तेन मां प्राप्य हारितम् ॥४४२॥
 स्वकुलस्त्रीसमुचितं वर्यकिल्बिषमामभयथाः । क्रियते किं न कालेयं यस्यावधिक्षेपने ॥४४३॥
 भक्तमेष्टो गतवया देशास्तुत्रेण वारितः । पठ्यापि त्यक्त इत्यस्मात्परिवादादि मे भयम् ॥४४४॥
- 445 कुलदोषादिवृत्तान्तगर्भोपालम्भनिर्दरैः । बचोभिर्भयितस्तस्वास्तस्यौ नृणां वदा नृपः ॥४४५॥
 तदा तस्यासनयान्तनिःसृतः प्रसदग्बहिः । निर्विकाराकृतैर्यत्कं हृष्टो रक्तातिर्द्वरः ॥४४६॥
 संभ्रान्तावां ततो राक्षसपदवत्यङ्गो रुदन् । असिधेनुं गुदे तेन कुधा राजा प्रवेशिताम् ॥४४७॥
 ततोविभीरो राजैव सं लज्जाचकितोन्वशात् । राक्षो रक्तातिखरणं जातमित्युच्यतां बहिः ॥४४८॥
 विधेया नारीणां तनयनिहिताशेषविमयाः कृतम्लानौ भृत्ये पुनरुदितविजम्भरभसाः ।
 नयन्तो गण्यत्वं प्रसभमभियोगैर्लेभुमर्हि नयत्यक्ताः स्माधाः प्रत्यमुपगच्छन्ति न विरात् ॥४४९॥
- 450 नृपतिर्बाहितहयः शरदातपसेदितः । नृप्यक्षिपीय धान्याम्बुं ध्रुवाख्यजात इत्यभूत् ॥ ४५०॥
 गम्भीरैः राजपुद्वैस्तथा वार्तां प्रकर्तिता । वया नाबुद्ध नृत्तान्तमेतं कोपि बहिर्जनः ॥४५१॥ युग्मम् ॥
 वस्त्रे सप्तपञ्चाशे शैर्गमास्यां च कार्तिके । विजयेशायनो राजा जीवितेन व्ययुज्यत ॥४५२॥
 पठ्याः पुत्रस्य बौहगैस्त्वक्तो राजा ह्यलोचितः । प्रसार्य पादौ विश्रातुं प्राप सोवसरं विरात् ॥४५३॥
 पुत्रोपासी न कस्मैचिपुत्रोपास्यै न कथन । चक्रे ह्यली विमन्युध मरणेन महामनाः ॥४५४॥
- 455 संभ्रामराजराधावो न कस्यचिदिव विवः । भृशुकाच्छादितो भूमावनाय ह्य सौत्वक्पतः ॥४५५॥
 न मियाकान्तिरितिः क्षिप्रञ्च कुप्यवधियोकितिः । सर्वस्यामी वयौ राजा दीर्घेविशारसज्जनाम् ॥४५६॥
 शशिर्बोद्धकनमावधितायेव स्वजन्महन् । कृतञ्च वा पतिः पठ्या ततो निम्बे सनाथताम् ॥४५७॥

४४१. १) Thus A₂; A₁ 'वीरं लघु'. ४५०. १) A₂ gives धान्यं धनिका धान्यवत् इति भाष्यम् । तन्मन्त्र. ४५२. १) Thus corr. by A₂ from A₁ क्षपाण्यिकी. ४५५. १) Thus corr. by A₂ from A₁ लोचनम्.

भारानुपुनचण्डालं देवं प्रत्यहवेननम् । ददौ स्वस्थेभ्य भृत्येभ्यः सा कर्तुमनृणं पतिम् ॥४५८॥
 गृहीतवेनना भृत्याः कोदां सर्वं तया स्वयम् । पुरस्ताद्विजयेन्नास्य ननुः सेनाय पाविताः ॥४५९॥
 पादभ्यस्तशिराः गौत्रो रुद्रार्पितकोशया । मूर्धन्याप्राप्य कथितो मा पितुर्द्विचलीरिति ॥४६०॥ 460
 उद्यिन्वैव ततो भूम्ना स्वयमात्ततां सती । प्रातिहार्यं ध्वभाङ्गर्तुः कारयन्त्यन्तमण्डनम् ॥४६१॥
 सादिनां शनमाविश्य नमुलवैव रक्षणे । सा पुनः शिविकारुद्धमय मास्वापयत्यतिम् ॥४६२॥
 क्षपामेकां दिनार्धं च स्थित्वैवं पतिदेवता । प्रणम्य विजयेन्नाशानं युष्माकं विनिर्वयौ ॥४६३॥
 निर्यान्तां वीक्ष्य तौ प्रेतनूर्यकलोलमिभिः । लोकस्याकम्बतुमुत्तैर्भया इव दिशोभयन् ॥४६४॥
 विमानस्योत्पत्ताकस्य परिष्कारेषु विस्मिताः । प्रजा राक्षान्तिके रेजुरनुपुन्युमिषोद्यताः ॥४६५॥ 465
 राक्षां विनीतस्कन्धानां मण्डलोताः शिरोदृष्टाः । विमानस्यस्य नृपतरवईधामराधिवम् ॥४६६॥
 पश्यन्तीं पश्चिमां सेनां सैन्यानां नृपतिधिया । अस्तामिताधिनि दिने प्रपदे पितृकामनम् ॥४६७॥
 दुस्स्यमात्सुनवात्सल्याद्यहा केनापि हेतुना । सा बभूव क्षणे तस्मिन्सनवालोकोनोत्सुका ॥४६८॥
 जानन्ती पवनोद्भूतं रजः सेनासमुत्थितम् । चकितोत्कण्ठिता साभूत्कलशागमनांशया ॥४६९॥
 तस्मिन्क्षणे जनाः केचिदावाता नगराध्वना । अङ्ग किं कलशः प्राप्त इति दृष्टास्तया स्वयम् ॥४७०॥ 470
 स तु पुनः क्षणे तस्मिन्धियाद्यार्थानुरन्तिकम् । दृष्ट्वा विभीषिकास्तास्ता निदोदौ ईषकारिभिः ॥४७१॥
 ततो गृहीतवैराहया राज्ञी पुष्पावलोकने । सा पार्ययित्वा वैतस्तं वारि शोकमथापवत् ॥४७२॥
 वैतस्तेन तु तोयेन नवरस्येन ये मृताः । मोक्षं गच्छन्त्यसंदेहं ते यथा ब्रह्मादिभिः ॥४७३॥
 उपनीतं वितस्ताम्बु पीत्योपपृश्य नाथ सा । एवं शशप पिशुनाम्नेहसंक्षयकारिणः ॥४७४॥
 जनितं प्राणद्वैतं वैः पुत्रेण सहाययोः । सान्त्वयानां क्षयलेपां भूयात्परिमितैर्दिवैः ॥४७५॥ 475
 तस्यास्तेनोपतप्रायाः शापेनाध्यमिषारिणा । क्षिप्रमेव जयानन्दजिन्दुराजावयो मृताः ॥४७६॥
 चक्रे हलधराप्रत्यगतकौलीनशान्तये । परलोकं पणीकृत्य युक्त्या च शपथं सती ॥४७७॥
 एवं विशुद्धशीलत्वं संयकाद्य भुविस्मिता । कर्णारयाद्वाम्भ्यां उचलिते जातवेदसि ॥४७८॥
 अजायत नमो बह्मिज्जालावलयमानितम् । तदागमोत्सवे इत्सस्मिन्पूरमिव निरैरैः ॥४७९॥
 साकन्दैर्न चटकारी दुःखोत्तमैर्न चोत्तमः । परमानेककलितिव इव कते शिखी जनेः ॥४८०॥ 480
 गङ्गाधरदण्डिबुद्धो युयवाहश्च दण्डकः । तामुरा भोजिका वल्गा वेति दास्यस्तदाम्बुयुः ॥४८१॥
 वप्पदोद्भूतयोः कुम्भी सेनदक्षेमडावुभौ । भूपालवल्लभावासां वैराग्याद्विजयेश्वरे ॥४८२॥
 भावा यन्मजिसर्गभङ्गुरतरास्तिष्ठन्ति नैति चिरे वेतःकाचघटस्यं तस्य घटते दीर्घोवमेको गुणः ।
 अस्तस्मिन्निहितमण्डि न गलत्वायानि न म्लानतां धने नपचवं चमल्लवितयो गीर्वाणगङ्गापवः ॥४८३॥
 एकचष्टिभक्तिकम् वर्षाभूपनिरावुवः । सपत्नीकः पुरातरतिगौरीसानुज्जनासद्वत् ॥४८४॥

४५९. ') A, gloss विष्णु. ४६१. ') इति supplied by A, in space left by A, — ') A, gloss आया गृहीत मता यथा. —
 ') A, gloss शास्त्रस्य. ४६१. ') A, gloss विनीताः इवा स्वस्थाः पुत्रादिरिति विधिकाराधनार्थं वैः तेषां. ४६०. ') Thus corr.
 by A, from A, पदभ्यन्तर्वाचि. ४६१. ') Thus corr. by A, from A, 'नगारावा. ४६३. ') A, gloss वेदीक्रे काचघटे
 तीया इति प्रसिद्धे.

- 485 अथास्वीनि सभाशयं चतुर्थे दिवसे तयोः । पुत्रास्तन्वत्तराजस्य सर्वे गङ्गां प्रतस्थिरे ॥४८६॥
 पैतामहेन कोशेन परिचारेण चाश्विनः । पित्रा विरोधं जगद् हर्षस्तु विजयेश्वरे ॥४८७॥
 आये पित्रा पुरचरे' पित्रा श्रीविजयेश्वरे । तस्मिन्पुत्रस्तु तत्रासीत्पिता नु नगरान्तिके ॥४८७॥
 ततोतिम्याविनं पुत्रं हरिद्रो मीतिमाश्रिता । अश्वार्थानर्थमीतश्च संपि दूतैरवाचत ॥४८८॥
 स तैरसङ्कटावातैस्तत्पित्तो युक्तवाविभिः । राजपुत्रः समं पित्रा संपि निन्ये कथंचन ॥४८९॥
- 490 रक्षां पैतामहे कोशे क्षरिरे चात्मजन्मने । प्रतिगुभाय जनकः कृतप्रत्यहचेतनः ॥४९०॥
 नृपतिः पुत्रमात्रेण विद्यतो विजयेश्वरम् । दृष्टिः पुष्टैर्गृहैर्दग्धा भुतिश्च जनगर्हया ॥४९१॥
 स पीतकोशः संगृह्य तनवं प्राविशत्पुरम् । कोशं चास्थापयन्मुद्रां हत्वा तदभिधाकृतम् ॥४९२॥
 अवाप्तरे तस्य राज्ञो धार्मिकी पीरजायत । शरिद्राच्छेदिनी धर्म्या धनकुक्षिश्च सर्वतः ॥४९३॥
 तनयो नयनाकम्बस्य कम्बः सेल्यपुरीकसः । कुटुम्बिनो जट्यकाक्यः क्रमाङ्गमरतामगात् ॥४९४॥
- 495 स्वलोत्पत्तिः स दिग्देहाविक्रीतायो वणिज्यया । संभृतार्थः शनैर्लुब्धो धनेशस्पर्धितां दधे' ॥४९५॥
 क्षापि क्रोशं क्षमिन्वा स नित्यं क्षीणारराशिभिः । पूरितायाः क्षितिः पृष्ठे बहून्मीहीनवापयत् ॥४९६॥
 क्षीणारण्यस्रगं भूयैः कारयित्वा प्रतिक्षपम् । बहवो भेदभीतेन तेन गूढं निपातिताः ॥४९७॥
 स भाङ्गिस्तु लघुमिच्छन्त्यलेकस्मात्पलायिते । द्राक्षालतानिदृष्टाधो हतः कोनापि पत्निना ॥४९८॥
 तदीयेनोपलब्धेन धनेन बद्धपातलात् । पर्वतिनात्वजद्राजा वाचशानुर्द्विरत्राम् ॥४९९॥
- 500 समृद्धं क्षाल्यमानेषु तदीयैरेवार्थमिदम् । कलुषाभ्या बहून्मासान्वितस्ता समपद्यत ॥५००॥
 शान्तेभ्योगरहिताः काले क्षेणेन भूवसा । अन्वार्थमर्थान्नक्षन्ति विचं लुब्धा महाशयाः ॥५०१॥
 प्राणान्धारयते निधीय मदतः शोते तमोन्धे बिले संभोगे परदत्तामिच्छति पठे नमस्त्रपाशान्तये ।
 विस्तार्यति कदर्यतामहिरवत्यम्बस्य हेनोर्निधीचान्वः कोपि परं परोपकृतिषु पैडोस्ति लुब्धं विना ॥५०२॥
 जन्मैश्च बहुभिर्निर्मिदः सिन्धुमिवाविशान् । नानार्थसंपदस्तास्तां भाग्यभाजं महीभुजम् ॥५०३॥
 धर्मा भाग्योदये जन्तुं विद्यान्ति क्षतशः स्वयम् । दिग्भ्योभ्युपेत्य सर्वोभ्यः सावं तदभिवाण्डजाः ॥५०४॥
 क्षोणाक्षि प्रबलस्वमेत्य बद्धधां मूलेषु पुण्यस्थधे व्योसोम्भः पतति त्वजन्ति हरिणो वारि प्रणानीमुखैः ।
- 505 इत्थं मुक्कलरः पयोदसमये संपूर्यते सर्वतो भाग्यानामुदये विद्यान्ति शतशो हार्दिनं कैः संपदः ॥५०५॥
 जनरक्षणदाक्षिण्ये ततः पितुरिवाश्वहम् । कुक्षला कलशस्यासीत्पञ्चापुण्योदयैर्मतिः ॥५०६॥
 स्ववं वणिगिवाचार्थानां पणनाकुशलोपि सः । विवेका सत्यवस्थाने मुक्कलस्तः सदाभवत् ॥५०७॥
 उपस्थितौ भाविनी च पश्यन्वायम्बयौ स्वयम् । अन्तिकाप्रात्यजमूर्ध्वलटिकादि निमोगिबत् ॥५०८॥
 तस्य स्वकपमूल्येन राजादि क्रीणवः स्वयम् । नाशकम्बज्जनां कर्तुं केपि विक्रयकारिणः ॥५०९॥
- 510 विचरं सेवमाकः स विभज्य समं सुखी । मध्याह्नादूर्ध्वमभवद्दृष्टवः सर्वकारिणाम् ॥५१०॥
 तस्य स्वेषां परेषां च कृत्यमन्विष्यतचरैः । अज्ञातः स्वममृत्तान्तः प्रजानामभवद्यादि ॥५११॥

५००. ') Thus emended with G; A पुत्रचरे. ५९५. ') एतत् supplied by A₂ in space left by A₁.—') Thus corr. by A₂ from A₁ पैतामहा. ५००. ') Emended; A तदीया. ५०१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'स्तास. ५०३. ') ततः supplied by A₂ in space left by A₁.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'शान्तिकम्.

स्ववेदेनैव गृहस्वस्य ध्यायतथास्व मण्डलम् । जनो जगपदे जानु न कथिर्हिन्यमस्तृष्टम् ॥५१२॥
 कौलीनचक्रितो राजा कुर्वन्कण्टकशोधनम् । प्रकटं नात्यजहण्यं चौदेभ्योपि स जानु चित् ॥५१३॥
 न तस्यार्थः कोपि नष्टो मन्त्रिणो बभूवोजयन् । मन्त्रिणां स पुनश्चक्रे नष्टत्वात्स्य योजनम् ॥५१४॥
 विवाहयज्ञयाचादिमहोत्सवशताकुलः । नित्यमवष्टो निर्हिन्यस्तत्राग्रे दहते जगत् ॥५१५॥ 515
 तेन मीतिविशक्रान्ताः क्षमाभुजः क्षित्यनन्तराः । आहाराचरणेष्वास्तसह्यक्षान्विताक्षमाः ॥५१६॥
 तन्वङ्गस्थस्यक्षन्नावीस्त्रीनायानान्दिगन्तरात् । व्यवितैकानुजान्मल्लप्रमुखान्गुक्कनावपि ॥५१७॥
 अग्नीयवद्वन्पुभृत्यान्स भग्याभिर्विभूतिभिः । कलाभिरमुतात्राभिः सोमैः ह्यरपितृनिव ॥५१८॥ युग्मम् ॥
 अयामपरिपाकोपि दैःशील्येन न भूपतिः । कुदैशिकोपविष्टेन दुष्टाचारेण चोञ्जितः ॥५१९॥
 टक्केन बुद्ध्याकथ्येन कन्यकाः समुपाहताः । क्रीडास्तस्य सुवर्द्धकभ्यो नानाविदेष्टसंभवाः ॥५२०॥ 520
 स ताभिः परदारिद्र्यं रूपलोभादुपाहृतैः । अवरोधपुरंधीणां हासप्रतिमदौक्यम् ॥५२१॥
 बह्वीः कामयमानस्य बोधितः प्रतिवासरम् । मत्स्ययुवादिभिर्वृक्षैर्नास्य पुष्टिरहीयत ॥५२२॥
 महासमयपुगाद्युध्वपः स गुरुभिः समम् । महावक्रणामाहारं नीतिमुत्सृज्य चाकरोत् ॥५२३॥
 एवं शत्रवहृत्येन पुरं तेन नवीकृतम् । निर्दग्धे विजयक्षेत्रे शिलावेष्टनं न भूलिनः ॥५२४॥
 विजयेशशिलावेष्टनमौलावातपचारणम् । नृपोम्बरशिरधुम्बि जाम्बूनदमयं व्यधात् ॥५२५॥ 525
 व्ययस्थितिं चानपायां व्यधत् त्रिपुरेश्वरे । पिनाकिनश्च प्रासादं स स्वर्णमलसारकम् ॥५२६॥
 ततः सत्कर्मकुशलधकार कलशेश्वरम् । निःसंख्यहाटकचटीपटलकुशिलावृष्टम् ॥५२७॥
 कलशेश्वरोपरि छत्रं विकीर्षाः काञ्चनाञ्जितम् । नुरक्तदेशजः शिल्पी राक्षोभर्गमुपाययौ ॥५२८॥
 सहस्रैर्भूरिभिर्हैष्ठ्यैश्चालिङ्गि वदन्कलाम् । स छादयन्निजां ताञ्चै काञ्चनारोपणं विदन् ॥५२९॥
 कानिचिद्विषयान्वासीत्वायुवचूषसत्क्रियाम् । ततोतितीक्ष्णप्रज्ञेन नैनकाख्येन मन्त्रिणा ॥५३०॥ 530
 अभ्युद्य शीघ्रतस्ततो विलक्ष्योपाधयागतम् । तद्य छत्रं ययौ सिद्धिमत्यल्पैरेव काञ्चनैः ॥५३१॥
 अनन्तेशाभिषं बाणलिङ्गमन्याध भूपतिः । प्रतिष्ठा विविधाश्चक्रे स शक्राधिकवैभवः ॥५३२॥
 नृपे सङ्गजपालाख्ये शान्तिं यतिभ्यविच्यत । ततः संग्रामपालाख्यो राजपुर्यां तदारमजः ॥५३३॥
 राज्यं जिहीर्षुर्बालस्य पितृव्यस्तस्य भूपतेः । भेजे मदनपालाख्यो बलीयानुद्यमं मदान् ॥५३४॥
 तत्रयाच्यहर्षणं प्रावाचुषं साहायकाधिनी । स्वसा संग्रामपालस्य जस्तराजश्च ठक्कुरः ॥५३५॥ 535
 कृतमसवो नृपतिः साहायककृते ददौ । तयोः पञ्चाज्जयानन्दं भूरिचिन्तादिभिः समम् ॥५३६॥
 तद्य विद्रावितामित्रः स स्फूर्णैर्नृपान्तमण्डलः । संग्रामपालामात्यानां कार्यान्ते शङ्कुनां ययौ ॥५३७॥
 काङ्कुन्तो गमनं तस्य दत्त्वा तास्ता विभीषिकाः । ते क्षालनैश्छाधातुं स कीदो न त्यक्तम्पत ॥५३८॥
 मतिं राजपुरियायामासवेतामदादिति । शङ्कुमानेन तेनाथ विज्जे मन्वुसपाहनः ॥५३९॥

५१२. ^१) Thus corr. by A₁ from जने. ५१३. ^१) Doubtful; thus A. ५१४. ^१) न: supplied by A₁ in space left by A₁. ५२०. ^१) Thus A₁; A. गुरुक्षेत्र. ५२२. ^१) A₁ gloss वृक्षैः शक्राकरपैः. A₂ quotes: पुण्यकल्पमरी पारिमर्शसेनैव सिद्धुर्लक्ष्मणायकम् । नक्षत्रिणा पारवत्प्रातयेत्पूर्वमुक्तितः । योजनैस्सर्वयोगेभ्यः सहकाल्युक्तमितम् ॥. ५२४. ^१) न supplied by A₁ in space left by A₁. ५३३. ^१) A₂ gloss राजविद् इति माधवा. ५३५. ^१) Thus corr. by A₂ from A. संग्रामराजस्य. ५३७. ^१) A₁ gloss जयानन्द. —^२) Thus amended with G sec. manu; A. शङ्कुनां.

- 540 तैस्तत्र हस्तद्विधैः प्रार्थितोऽथ महामतिः । रक्षापदेशास्तत्र सैन्यं स्थापयित्वा न्यवर्तत ॥५४०॥
 एवं राजपुत्रं तस्मिन्स्वीकृत्यात्मिकमागते । नुतोऽथ कार्यमर्चयः प्राज्ञः कलशभूषतिः ॥५४१॥
 कनाद्राजायमानेषु विज्जदिव्येषु पश्येत् । आसवेन जयानन्दो वैवात्मयहेतुना ॥५४२॥
 स्वास्थवार्तोपलम्भाय भूपतिं गृहमागतम् । बाण्यमस्ति रघुः किञ्चिदित्यूषे स कथान्तरे ॥५४३॥
 निर्वोत्थेषु सर्वेषु किञ्चिद्वैवाङ्गवीर्यहा । तदा ताम्बूलतित्यक्षाभ्यामाङ्गिज्जो विनिर्ययौ ॥५४४॥
- 545 आग्नेनोक्तोऽपि निर्गन्धकिं प्रयासीति भुभुजा । मन्त्रिणा चैत्य स प्राज्ञो बहिरैव व्यलम्बत ॥५४५॥
 जयानन्दोऽभ्यधातुपमुक्त्वा राजपुरीकथाम् । व्यक्तं नास्त्येव ते राज्यं विज्जे वृद्धिमुपागते ॥५४६॥
 भारीयमानाङ्गिज्जेन कार्त्तव्यो वेतनादपि । दर्शयामास गणनां बहुमूल्यां महीभुजे ॥५४७॥
 प्राज्ञः कलुषतां राजा प्रयातः स्वगृहांस्ततः । वाचितो गमनानुज्ञां विज्जेनेङ्गितवेदिना ॥५४८॥
 निरोधप्रिय दाक्षिण्यलेक्षाधिर्बन्धकारिणः । तस्यानुज्ञां ददौ गन्तुं सान्त्वितोऽपि महीपतिः ॥५४९॥
- 550 लम्भादेशो गृहान्गत्वा सर्वोपकरणैः समम् । पस्थाप्य सोपतोऽभ्युपगच्छन् नृपतिं ययौ ॥५५०॥
 राजधर्मगभीरस्वकुरवोः स्वामित्वयोः । काचिदिव क्षणे तस्मिन्नेष्टमृदुनावहा ॥५५१॥
 न यत्प्रभुः प्रियं भूयं गमनात्स न्यवर्तयन् । उपातेभ्यो समन्वुध न यद्वृत्त्यः प्रिय प्रभुम् ॥५५२॥
 सहोत्थितेन कतिचित्पदानि सह भुभुजा । विरं कृत्वा कथां नीचैर्हसन्विज्जो विनिर्ययौ ॥५५३॥
 जिन्दुराजं हलधरो मुमूर्खदूषयन्वया । तथा विज्जं जयानन्दः स व्यवहारोपयस्वान् ॥५५४॥
- 555 तल्लक्ष्मीमात्रशेषां शमां कृत्वा गच्छन्निधीयताम् । इतामो विज्ज इत्युक्तिं नापरीक्षमन्त्रिणां नृपः ॥५५५॥
 विवर्तयिष्यति क्षमाभूषितं गमनादमुम् । इत्याशयान्वयाद्विज्जं राजवज्रं जनोत्थितः ॥५५६॥
 आस्करं शङ्खमानोऽप्याङ्गिज्जाज्ञाया बलीजितान् । नृणस्त्वपि चकितो निर्दिष्टः पञ्च यामिनीः ॥५५७॥
 तस्मिन्मूर्धुरायाते निवृत्तेऽप्यनुगन्तुषु । निवृत्तथाङ्कृतां शङ्कां प्रादुर्ध्वे स मन्त्रिणान् ॥५५८॥
 ते तदाकर्ण्य यं मन्त्रं विज्जार्थहरणेऽब्रुवन् । तस्याविधाने भूमतुरमन्यन्त नयज्ञताम् ॥५५९॥
- 560 विज्जादवस्तु निद्रोऽथ यं यं देशमशिश्रयन् । तत्र तत्रैव पूज्यत्वं रत्नानीय श्रेयसिरे ॥५६०॥
 विज्जोऽधिकं प्रभुत्वेऽपि दैवतस्यैव भक्तिमान् । पञ्चां कलशदेवस्य सत्यकारः सदाभवत् ॥५६१॥
 एवं निर्वास्य विज्जादीयविरावाप्तवैभवः । सिप्रं सूर्यमतीशापाज्जयानन्दः क्षयं ययौ ॥५६२॥
 राजो विरोधकृद्गुणं शापस्याव्यभिचारिताम् । प्रमयं जिन्दुराजोऽपि तस्मिन्नेव क्षणे ययौ ॥५६३॥
 तेऽपि विज्जादयः क्षेममविरावाप्तसंपदः । प्रापुः शापोलितं सर्वं प्रमयं गौडमण्डले ॥५६४॥
- 565 आकस्मिकेऽथ प्रमये विज्जः प्रमयमाययौ । छरीर्ध्वबन्धनक्षेत्रं प्रापुस्तदनुजा अपि ॥५६५॥
 पलायितेषु कारावास्तेषु व्याप्रेण पाञ्चकः । हर्तस्तदनुजाः शेषा मुक्तक्षेत्राः क्षयं ययुः ॥५६६॥
 विवास्तद्विधकाराणां नानाव्यन्मदनादयः । अदीर्घैश्च कालेन दुरन्तैर्द्विर्धैर्विष्यते ॥५६७॥
 जयानन्दसहायोऽथ तत्पुत्रानपरिपालयन् । सर्वाधिकारी भूमेन वामनाख्यो व्यधीयत ॥५६८॥

५५१. १) Thus corr. by later hand from A₁ राजः. ५५६. १) A₂ gloss दुराजः. ५५९. १) A₂ gloss आकस्मिके प्रमये भारी-
 योऽथ प्रमये. ५६१. १) Thus A₁; A₂ R G राजकाः.— १) Thus A₁; A₂ तल्लक्ष्. ५६२. १) Thus A₁; A₂ विवास्त
 द्विप.— १) Thus corr. by A₂ from A₁—हस्तैर्ध्वैः.

वस्व तास्ता व्यवहसीतीतिहस्यानुतावहाः । हर्षवन्ति बबोवृद्धा गोष्ठीव्यवापि' भीमताम् ॥५६९॥
 धानानवन्तिस्वाम्यादिभोग्यानादस्य तुम्पपीः । राजा कलशागच्छाक्यं कर्मस्थानं विमिश्रे ॥५७०॥ 570
 मन्त्रिणे योनकायासी धनोत्पादविदेव्यवान् । क्रीर्वचस्तो न पारामं जनदक्षगदक्षिणः ॥५७१॥
 मन्त्रिणे राजकलशापल्यान्यस्वन्नरङ्गताम् । लेमिरे स्नाभुजः पार्श्वे प्रशस्तकलशावकः ॥५७२॥
 सुताः स्वाप्यन्धविबशाचौराः संध्यादिसंभवाः । युक्तवा निदधिरे राज्ञा निबद्धस्वाधिकारिणः ॥५७३॥
 पुनर्मदनपालेन क्रान्ते राजपुरीपती । साहायकान् व्यवहस्तेनान्वं वप्पटं नृपः ॥५७४॥
 प्रतापैर्भूपतेस्तेन भृत्यांशेनापि' निर्जितः । बद्धा मदनपालोपि कद्दमीरान्संप्रवेशितः ॥५७५॥ 575
 आता वराहदेवस्य कन्दर्पाक्यो महीभुजा । कृतो हारापियो पीरो विदधे हामरसवम् ॥५७६॥
 बभूव जिन्दुराज्ञास्त शिशितो नवविक्रमी । भूयन्न्तरसामन्तमुकुटस्फुटछातनः ॥५७७॥
 स राजपुर्योरिजयी हारं परमकोपनः । क्षणे क्षणैश्चमद्वाज्ञा प्रसाद्य माहितः स्वयम् ॥५७८॥
 मदनः क्षितिपालेन प्रापितः कम्पनेशताम् । लब्धप्रकर्षान्धोपादीन्हामरान्बहुशोचपीत् ॥५७९॥
 सेवावशीकृतः ह्येनपालं सं नगराधिपम् । चक्रे विजयसिंहाक्यं हताशेषमलित्स्त्रुचम् ॥५८०॥ 580
 कन्दर्पोर्दयमिहाद्यैः प्रहिते लोहरे सक्तम् । राजा भुवनराजस्य दुरे निःसारणं व्यवहत् ॥५८१॥
 कीर्तिराजस्य तनयां स च नीलपुरमयोः । लब्ध्वा भुवनमस्याक्यां रिपोऽभिष्टामधोभवत् ॥५८२॥
 कार्ययतिमहे कर्तुं प्रवृत्तिं माहितोभवत् । इत्या विजयसिंहाद्यो नृपेण नगरेक्षताम् ॥५८३॥
 शुक्लात्मजः स मल्लोय नेन हारपतिः कृतः । राज्ञां मौलिमिगस्थाने स्ववतापमरोपवत् ॥५८४॥ युग्मम् ॥
 शौचं विष्णुद्वारस्य पार्यस्त्योचरंगोपधे । उरदासंप्रवेशे वा भुमं मल्लस्य माविनः ॥५८५॥ 585
 पद्माशैलुरनैवत्स कृष्णां तीर्त्वा व्यवहारत् । रान्वं वाजिनैः सार्धमभयाक्यस्य भुभुजः ॥५८६॥
 एवं वशीकृतभुयो भूपतेनेयवेदिनः । सममेवाटभृपालास्त्रिपष्टेभ्योविशस्पुरम् ॥५८७॥
 कीर्तिन्यन्मपुराधीशश्चाम्प्येयो भुभृवासटः । तुक्कात्मजस्तु कलशो वल्लापुनरेश्वरः ॥५८८॥
 राजा संप्रामपालाक्यः स च राजपुरीपतिः । उत्कर्षो लोहरोर्ध्वमृदोर्वशो मुद्गजो नृपः ॥५८९॥
 गाम्भीरसीहः कान्देशः काष्ठवाटधराधिपः । भीमानुत्तमराजं पितृ राजानमुपनिस्थिरे ॥५९०॥ तिलकम् ॥ 590
 राजलोकः प्रवृद्धोपि धने जनपदेभवत् । दुर्लभो वार्धकसदित्युरो वारिनिधाविब ॥५९१॥
 तस्मिन्क्षणे शिलीभूतवितस्तासलिते नृपैः । क्षीनक्षणेप्यसंक्षीणं द्रव्यं नैरन्ध्रमूवत् ॥५९२॥
 मनसापि हि भृपाला वस्ते किंचिद्विन्त्ययन् । ग्राममेव पुरेपदयन्वामनेन तदाहतम् ॥५९३॥
 कौशलं मन्त्रिणस्तस्य रराजेतरदुर्लभम् । निमित्तं तदसंभान्तो नित्यवद्योस्ववाहवत् ॥५९४॥
 पार्थिवेभ्यश्च यातेषु मल्ले कार्यपराकुले । क्षितिपालेन कन्दर्पो हारं स्वीकारितः पुनः ॥५९५॥ 595
 अमिमानधनो मन्त्री कृतार्थनिर्भयैर्भैः । दुर्गं स स्वापिकं नाम युक्त्या दुर्ग्रहमवहीत् ॥५९६॥
 स प्रविष्टोपि नगरं खिन्नः केनापि हेतुना । पार्थिवाम्भ्यर्च्यमानोपि कार्यं नैवावहीद्यदा ॥५९७॥

५६९. ') वि supplied by A₂. ५७५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'विमिश्रि'. ५७९. ') A₁ gloss वनमाला. ५८०. ') स supplied by A₂. ५८१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ कन्दर्पो. ५८२. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'विहतामयो'. ५८५. ') A₂ gloss अर्द्धमन्त्र. —') A₂ gloss वनरो विराट्पुरम्. —') Thus A₁. A₂ दुर्ग.

- तदा प्रशास्त्रकलशौ^१ नित्यं दूष्यं समाचरन् । तदुत्सिक्तोत्सिक्ततः संसृष्टावभिमानीताम् ॥६१८॥
 निष्कृतिवातिभूयस्या भूरीन्संगृह्य शशिपः । तत्पदे रत्नकलशौ स्वभातरमकारयन् ॥६१९॥
 600 शोषैः क्षीतयथोप्यासीत् कन्दर्पसंमः कविः । किं विभोसिखिवः सिंहः सत्यसिंहक्रियां स्मरोत् ॥६२०॥
 ततः क्रमेण भूमर्षी भृश्वरं कथयन् । राजस्थानाधिकारं स जगदे धारितः पुनः ॥६२१॥
 अतिताडनतथैव विपक्षेय कृपाकुलः । त्यक्त्वा तमप्यधीकारं विषण्णो जाह्नवीमगात् ॥६२२॥
 पदान्तकृतसंरोधस्ताडयित्वा करं प्रभोः । कोपादेशान्तरं यातस्तं प्रत्यास्तं स्म मन्यमान् ॥६२३॥
 अत्यन्तखेदितोप्यासीदानीतस्याग्निकं पुनः । दर्वं हर्तुं नृपस्तस्य संनरो न तु जीवितम् ॥६२४॥
 605 इत्थं पुष्टसंहानां यौवराष्ट्रौ विसोडयान् । भारोह्यवरौहं च सोमनरुद्धः क्षमापतिः ॥६२५॥
 उपाङ्ग-गीतव्यसन् नर्तकीसमहाहारः । देशान्तरोचितं राज्ञा देवैवेह प्रयतितम् ॥६२६॥
 ततो जयवनोपात्ते निरन्तरमशानुहम् । स्वनामाङ्कं पुरं कर्तुं प्रावर्तन् विशापतिः ॥६२७॥
 मठापहारप्रासादमशानुहपरंपराः । ससोयोपवनास्तत्र ययुः सिद्धिं सहस्रधा ॥६२८॥
 अत्रान्तरे राजखतुर्हर्षः । सोत्कर्षपीरुषः । गुणैर्लभे प्रकाशस्त्वमन्यभूपालतुर्लभैः ॥६२९॥
 610 सोरोषदेशभाषाः सर्वभाषासु सत्काविः । कृत्स्नाविद्यानिधिः प्राप कदापि देशान्तरेष्वपि ॥६३०॥
 लुभेन पित्रा संयच्छा जना मानादिगायताः । गुणशौर्योञ्ज्वलास्तेन गृहीताः कृतवेतनाः ॥६३१॥
 अपर्याप्ते पितृकृते वेतने व्यवशालिनः । एकाहान्तरितं तस्य भोजनं स्वागिनोभवन् ॥६३२॥
 विनरं गायनं इव व्यक्तं गीतैः स रञ्जयन् । भवेद्यभरणं चक्रे तद्वैः पारितोषिकैः ॥६३३॥
 उद्यायति पुरस्तस्मिन्काविवध पार्थिवः । सभ्येषु प्रियमाणेषु शौचायोपस्थां निर्वयौ ॥६३४॥
 615 तेन प्रसङ्गभङ्गेन जाततेजोवधः क्षपीः । क्षुभ्यन्वैलक्ष्यकोपाभ्यां कुमारः क्षितिमिशत ॥६३५॥
 प्रभूर्धनक्षान्तिः छद्मदत्तिशतः क्षी पदपथाक्सुतो गर्धोसदः परिजय उदात्तप्रतिपत्तयः ।
 इयान्तोर्दुः शक्यो ननु हृदयदाही परिकरो न तु भोतावशालुलितवयनान् परिभवन् ॥६३६॥
 पितुरेव तदा भृत्यो विद्वशावहामिधो विटः । शाधि राज्यं निरत्ययं नम्रेणेवेत्युवाच तम् ॥६३७॥
 अधिधिपस्य तं रोषावातेनोक्तमसांप्रतम् । इत्यासन्नं हसता धम्मटं नाप्यकथ्यत ॥६३८॥
 अये भोगेच्छवच्छात्राः कुमाराननुगाप्तिनः । केहं प्रददयं स्वीकुर्युर्वैद्या कामिसंज्ञीतिव ॥६३९॥
 620 पुनः सार्धं संप्रविष्टं पिता पर्वतोपयत् । ग्रीदिदायैस्ततस्तैस्तैः साधुवादैश्च मानिनाम् ॥६४०॥
 अन्येषुस्तु पितुः पार्श्वस्य मुक्त्वा स्वगृहान्गतः । अभ्येत्य विद्वशावहेन तदेव जगदे रहः ॥६४१॥
 उपपन्नं तत्तदुक्त्वा तेनाभीक्ष्ण्यं विप्रेभ्यः । निर्बधक्षपि हस्तेन सौधं कोपादताद्यत ॥६४२॥
 लग्नमिवातं हयिरे वनन्तं प्राणवर्त्मना । तं वीक्ष्य सोमिजानोभूतसदाक्षिण्यो नृपात्मजः ॥६४३॥
 भृत्यैः प्रक्षालयन्नं तत्प्रेक्ष्यपान्नो भवेत् । उक्तेनापीति कथयन्स्मृत्या वासांस्वदापयत् ॥६४४॥

६१८. ^१) Emended; A RG "कलशः. ६००. ^१) Thus A₁; A₂ नील".—^१) Thus corr. by later hand from A₁ कन्दर्पः सप्त. ६०२. ^१) जाह्नवी supplied by A₂ in space left by A₁. ६०३. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ प्रत्यास्तं. ६०४. ^१) Thus A₁; A₂ क्षीपितस्तासीत्. ६१३. ^१) Emended; A "तोषकः. ६१५. ^१) Thus A₁; A₂ शुभ्र. ६१६. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ कुमारः. ६१८. ^१) Emended; A अर्धेना. ६१९. ^१) Thus A₁; A₂ कामी स.

अनिच्छोरपि तस्येच्छा शान्तेनान्वमीयते । दुःशीलेनांश्चकामिन्याः स्मितमात्रादिव स्पृहा ॥६२८॥ 635
 असकृत्कृतयवः स ततः कालेन भूयसा । तं प्रैरयस्य कृत्ये मध्ये स्वीकृत्य धम्मटम् ॥६२९॥
 स रोहोद्गोहसकम्पनमना पाप्मना भितः । संमन्य पितरं हन्तुं तीक्ष्णान्वायुक्लं सवैतः ॥६३०॥
 शब्दस्य गोचरीभूतलेशां ज्ञेहन्वस्पृष्टात् । न घातितः सूनुरा च वर्जिता न च तत्कथा ॥६३१॥
 आप्रसवं तीक्ष्णवर्गेयं प्रतिभेदभवाहते । तां चिद्द्रावह एवाभु वातां राज्ञे न्यवेदयत् ॥६३२॥
 बुद्धवान्नाजपुत्रस्तत्तस्मिन्नहनि जातभीः । भोक्तुं नागास्थितुः पार्थम्येन दूतैः कृतार्थेनः ॥६३३॥ 680
 सोपि तस्मिन्ननाथाते तत्रार्थे शान्तसंशयः । दिने तत्र मनस्तापात्तामुक्लं सपरिच्छदः ॥६३४॥
 सभ्रातृकस्य प्राप्तस्य प्राप्तदुःखं न्यवेदयत् । छनिरं थक्कनस्याङ्के शिरो विन्ध्यस्य सोढवत् ॥६३५॥
 उक्त्वा च धम्मटोदंष्ट्रं बद्धुं तस्य समर्पणम् । विषेहीस्वभ्यधापापि तं भङ्गीमणितिक्रमैः ॥६३६॥
 न कृताधिपमात्रायां कृत्यस्यास्वेत्युदीर्य तम् । अभयेतां भ्रातुरर्थे पुनस्तन्वङ्गनन्दनी ॥६३७॥
 स्वप्नसादबन्दाद्राजप्रापस्रज्वाणदीक्षितौ । यात्रायां तत्पथेष्टार्थं व्यक्तद्वारं निशास्वपि ॥६३८॥ 635
 कथं नु पृथिवीपाल प्राप्तिं प्राणात्ययक्षणे । निर्दोषो वा सहोषो वा ताभ्यां संत्यज्यतेनुजः ॥६३९॥ युगलकम् ॥
 स्वामित्रोद्वापवादश्च भवेत्तत्रस्तगाढवन् । देशस्यागं तदुत्पद्य शरणं नान्यदाहवोः ॥६४०॥
 इत्यादि संभाष्य तयोः पाद्व्यस्तोत्तमाङ्गयोः । रुदित्वा गमनानुज्ञां कथयित्प्राथिव्ये ददौ ॥६४१॥
 पथि कथिदम् हन्वान्मन्थीकृत्येति धम्मटम् । तौ विविर्जमनुर्देशास्ततः सखलाहवौ ॥६४२॥
 तन्वङ्गजेषु यातेषु विविक्तीकृतमग्निरः । हृतमासीद्य नृपतिः सान्त्वययिदमन्नवीन् ॥६४३॥ 640
 आसंसारं जगत्सर्वमन्वर्ततः कथातकीर्तिना । जनकैर्नैव जन्मस्यं श्रमिदत्पाद्यते जनैः ॥६४४॥
 पुत्र शीतोभुनेवाग्निं दिग्द्वीपलयातकीर्तिना । भवता नु क्षुपुत्रेण मां जानात्यखिलो जनः ॥६४५॥
 स त्वं गुणवतामभ्यो निरर्गलयशा भवन् । अनापुसेष्यमभानं वद कस्माद्विषये ॥६४६॥
 पैतामहे निजं चार्थं यत्र तुभ्यं समाप्यम् । तत्र हेतुमत्कार्यं नास्वयां कर्तुमर्हसि ॥६४७॥
 रिक्तः स्वेभ्यः परेभ्यश्च प्राप्नोत्यभिभवं नृपः । इति दिग्धीव हि मया क्रियते कोशरक्षणम् ॥६४८॥ 645
 पुरप्रतिष्ठां निष्पाद्य सिन्धवा राज्यपुरं स्वयि । वाराणस्यां यमिष्यामि नन्दिक्षेत्रेण वा पुनः ॥६४९॥
 तद्वाज्यकोशयोः स्वामी तुभुर्बुनं विराज्जवान् । अतितामपर्यतः कस्मादमार्योचितमीहसे ॥६५०॥
 संभाष्यते स्वयि न तद्यन्ममावेदिनं खलैः । यथार्थकथनात्तस्मात्कीर्तिनं विनिवार्यताम् ॥६५१॥
 विभुदये करोत्येव स्वकृतस्वाप्रतिभवं । जेहादितीच्छंस्तद्वाजा सामिप्रायं यचोभ्यधात् ॥६५२॥
 अवलापयचोमात्रं निनीपुस्तस्य हेतुनाम् । जनप्रत्यवायने सोभूयस्मात्क्षान्तिसमुत्पन्नः ॥६५३॥ 650
 हर्षस्तु साधुनादैस्तपितुः संपुज्य भाषितम् । वक्ष्याम्यप्रमुखे तत्त्वमित्युक्त्वा निर्वयौ बहिः ॥६५४॥
 सामान्यमेणादिषा विकीर्णामूरिति ब्रुवन् । स पितृप्रहितं द्रवं क्षीतः स्वावसथं ययौ ॥६५५॥

[६२९. ¹) Thus corr. by A₁ from A₂, दुःशीलान्व. ६२०. ¹) १ supplied by A₂. ६३०. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, 'पुत्रस्तस्य'. ६३१. ¹) A₂, तथार्थं शान्तम्. ६३३. ¹) Emended; A इन्मदी. —') ६३४. ¹) A₂, gloss यन्म-टस्य. ६३५. ¹) वाचायां तत्पथेष्टार्थं supplied by A₂ in space left by A₁. ६३६. ¹) Emended; इन्मदम् supplied by A₂ in space left by A₁. ६३९. ¹) A₂, gloss पुत्रस्य. ६४४. ¹) A₂, gloss अनन्तरेण सन्वित्पिन. —') Emended with C; A सनयेवम्. ६४६. ¹) Thus R G C; A पुत्रः. ६४९. ¹) Emended; A सावसथं.

- दुर्नं म्मानाननं वीक्ष्य पाणिभ्यां ताडयज्जिह्वरः । हा पुणेति वदन्नाजा तस्यास्कन्दमहापत्यम् ॥६५३॥
 हनेस्मिन्वज्जिह्वरहिष्णवामिति श्लोक्तवतः प्रभोः । विदेद्याहोऽयित्वैव तस्युत्तरेहम् शक्तिगः ॥६५४॥
- 655 तीक्ष्णास्तु पक्षितहाराः परिवार्य नृपात्मजम् । कपुः सुपक्ष्वां वायमेवं निश्चितमृत्युवः ॥६५५॥
 अस्मान्पृष्ठी ममारी च विहृदं छद्य कारयन् । घातयित्वा दुराचार क जीवन्त्यानुमिच्छसि ॥६५६॥
 रक्षिष्यति क्षुतं स त्वां स पिता रक्षितस्त्वया । ज्ञातेवं युवयोरस्ति वयमेव हताः पुनः ॥६५७॥
 युध्यस्व मध्यगोस्माकं त्वां निहन्मोन्यथा वयम् । एवं सर्वमकारं ते व्यक्तं नास्त्येव जीवितम् ॥६५८॥
 तां वार्तां भूपतेः भ्रुत्वा व्याकुलस्यामतः स्थितः । हर्षान्तिकं दण्डकाक्षयः प्रायाजिजमहन्तरः ॥६५९॥
- 660 तीक्ष्णैर्निजतया दत्तपदेशः स नृपात्मजम् । प्रसूयोवाच मतिमानेवं सर्वाग्निमोहयन् ॥६६०॥
 क्षत्रियापुत्र जीवित्वा कल्पानल्येतरेणपि । कारणैरपि गन्तव्यं नियमासियतेर्षदम् ॥६६१॥
 तवेतस्मिन्समासजे मरणव्यभिचारिणि । यदर्थं गृह्यते शस्त्रं स मानः पालयतां त्वया ॥६६२॥
 हुनभुतः कथातयशा युवा क्षुक्षयियो भवान् । तदाहवाविलम्बेन कार्यं किमिव पद्यसि ॥६६३॥
 एतेषु वृत्तहायेषु मयि चायेसरेषुना । विपत्तिर्निजयो वापि प्रतापिस्तव शोभते ॥६६४॥
- 665 क्षितिष्ठ नखकेशाविवोजनं कारय हुनम् । वीरपङ्कं बंधानापि स्वःक्षीपरिणयज्जगम् ॥६६५॥
 इत्युक्त्वा क्षुरकर्मायं राजपुत्रं सनापितम् । प्रादेशयन्मूज्यमानस्तीक्ष्णैराभ्यन्तरं गृहम् ॥६६६॥
 न्यस्तासिधेनुर्हर्षेण दत्तक्षपः क्षणास्त्वयम् । पञ्चाव्यविहृष तदेहम् चक्रे मुनिहितागर्तम् ॥६६७॥
 ततः स राजस्थानीयं तमरादव्रज्यीहचः । रक्षितो राजपुत्रोयं क्रियतां त्वेवचितं त्वया ॥६६८॥
 भूतयद्वादिभयमोषधिभिर्विरोधिजानं बलैः प्रहरणमभवत् तनुषैः ।
 निर्वाप्यते प्रतिभयं वृथिवीपतीनां सार्वभिकं तु रमसाद्भुवि बुद्धिबुद्धैः ॥६६९॥
- 670 मदन्नस्तुमुलं योधास्तो राजगुतास्पदे । आरोहुमाययुर्वैप्रहर्ष्योदि प्रतिवेशवः ॥६७०॥
 तीक्ष्णा इहद्वारगृहस्थिनं त्यक्त्वा नृपात्मजम् । यावन्निर्गन्तुनिच्छन्ति हन्यमाना युयुत्सवः ॥६७१॥
 द्वित्राः प्रसङ्गसांनिध्याभ्यन्यपातं समाभिताः । तावद्दिनैर्युर्वीरा निर्दोहा अभिमानिनः ॥६७२॥
 ते विद्याताः सूर्यमतीगौरीशाभयिणो गृहान् । सदाशिवाप्तिकं प्रापुर्गन्तो युधि विरोधिनः ॥६७३॥
 रक्षमाणोपि भूमर्गिणरा ज्ञातेवशास्तिनः । राजज्ञानिर्हन्तस्तु प्रथमं सहजाभिधः ॥६७४॥
- 675 द्विजस्तिष्ठ्यामिषो वीरः पण्डितः शौर्यमण्डितः । रामदेवश्च केशी च कर्णाटारिमर्देष्टरः ॥६७५॥
 केसिच्यनस्तः शक्तिगि स्वं व्रन्तः केपि च स्वयम् । लेभिरे वधवन्धवि पापाः कापुरुषोचितम् ॥६७६॥
 सितवह्मणां सहस्यस्य चतुःषष्ठे स वस्तरः । वैरं नीत्वा पितापुत्रौ त्रिप्लवः कारितो ब्रिहैः ॥६७७॥
 हठन्यागासक्तिः निययुक्तिसंवेरणवचः खलासङ्गः पूर्वपण्यपरिहारो जनवितुः ।
 अमात्येन भ्रात्रा सममपरमात्राय कलहः कुमारानां बुद्धिं पितरि विपरीतां प्रतनुते ॥६७८॥
 एवं स ललसन्त्या कुमारो लम्बलाचयः । बन्धं कारागृहे प्रापदमुत्तानि ह्रस्वोचितः ॥६७९॥

६५५. ') A₂ gloss स्वकीया एव पूर्व राजवत् प्रति प्रोत्साहिताः. ६६१. ') A₂ gloss कारणाणि ब्रह्मणीनि वचः. ६६९. ') Pol. 160 of A ends with वधाय; fol. 167 which ended with verse 688, is now lost. ६७५. ') Thus B; G केवच.

राज्ञी भुवनमस्यस्मिन्बद्धे माध्यस्थ्यसंविदि । स्थापिता मानिनी कण्ठच्छेदं कृत्वा जहावसन् ॥६८०॥ 680
 रक्षिणे मन्त्रिणामाग्रांसस्य विन्यस्य भूगतिः । प्राक्षिणेतुविताम्बोवाग्नस्तस्नेहाहिने दिने ॥६८१॥
 चक्रिकायामशक्त्यामिति संविन्त्य भूभुजा । भूर्यः प्रयागनामास्य निजः पार्श्वो वारितः ॥६८२॥
 नोनको हर्षमुद्दिश्य स्वेनाम्यैव महीभुजम् । जीवितं लोचने वास्य कृप्येनामिल्यभाषत ॥६८३॥
 नृपः स शीलवैकल्ये पशुतुल्ये हिवं स्यजन् । रिपोरिष तनूजस्य षकमे कतिविधिव्याः ॥६८४॥
 तावधभूरवास्तभ्यमवाप्य सुगलाभिधा । बभूव तुकुर्मुभर्तृवत्प्री मर्तृवधाधिनी ॥६८५॥ 685
 समन्त्य नोनकः सा च हौ स्रदावशान्मरे । रसं प्रदानं हर्षस्य पापं प्रैरयतां ततः ॥६८६॥
 अन्यस्रदमुखाहतीं प्रयागस्तामवाप्रयान् । प्रभुं तगाप्यमानावपरिहारमकारयत् ॥६८७॥
 तेनाग्नेन परीक्षां दापितेनापजीविनी । हर्षः भानौ निशम्याभूक्षिराद्यो निजजीविते ॥६८८॥
 प्रयुक्तिं गृहदण्डस्य पितुरेव स तां विदन् । ततः सर्वाणि भोज्यानि स्पृष्ट्वैवौज्जीविने दिने ॥६८९॥
 प्रयागोपकतेनासीत्यरं बाधेन सर्वथा । भोज्येन येन केनापि कुर्वन्जीवितधारणम् ॥६९०॥ 690
 अस्वस्याभोजनं भुत्वा राजा हृदैर्निवेदितम् । ततः प्रयागमानीय तत्र पप्रच्छ कारणम् ॥६९१॥
 प्रयोजकौ च सूदो च सोपलभ्य न्यवेदयत् । रसार्पणकथां कृत्वा तज्जहान् च स्वयं प्रभोः ॥६९२॥
 अद्यान्त्यैवार्प सूदेषु पित्रा बन्धेषु शङ्कितः । राजसूनुर्न बुभुजे प्रयागोपहतं विना ॥६९३॥
 स सर्वेषु विद्वेषु यद्यत्तत्वास्ववाहयन् । मेने तत्तद्दिनं लब्धं शेषेभ्यारथापराकुलः ॥६९४॥
 अजान्तरे समुद्रभृत्कस्मात्तावत्तद्वक्त्रकः । अष्टद्वयैर्भूमिर्भुः सदाचारविधेयः ॥६९५॥ 695
 उत्पद्य तावत्प्रसङ्गाख्यं पूर्वं तावमयं रविम् । स रीतिप्रतिमाः स्वेरं बिहारेभ्योव्यापहरत् ॥६९६॥
 धनानि निरपत्यानामाहर्तुं न्यवसायिना । न्यवार्यतार्दमर्यादा कौयोक्रान्तेन भूभुजा ॥६९७॥
 सतोतिशायसंतापमयञ्चकेनास्त्रसामयत् । अतिसंभोगजातेन धातुसैष्येन सोदितः ॥६९८॥
 कुम्भपतिष्ठासंभारं विकीर्णोर्हर्मन्दिरे । तस्यापतन्महाकालकुम्भे नासापुटादहत् ॥६९९॥
 आकस्मिकं दुर्मितं तत्परीकारसंविदा । न मनागप्यगाच्छाप्तिं प्रवृद्धिं प्रत्युताययौ ॥७००॥ 700
 अस्मत्सुखं नृबन्धेन तेन ग्लपितसौष्ठवः । शनैः शय्याग्रणयितामन्तः स प्रवृषयत् ॥७०१॥
 बलमांसकृतसैष्यमभिमांशायुपद्रवैः । कलाशेषेण वाशिना तद्वपुः साम्बमाययौ ॥७०२॥
 राज्यं स दिग्दुर्हर्षाय दद्वामास्यापराकुलान् । ततोभिषेकमीत्कर्षमानिन्ये लोहारावलात् ॥७०३॥
 उद्यावचास्तेन सर्वे संविभक्ता मुमुर्षुषा । परमीर्ष्याविधेयेन न भुद्धान्तवपूजनः ॥७०४॥
 कृत्वा धनार्पणं कुर्या देशादस्य प्रभासनम् । इत्युक्त्वा हर्षमानेन तेनापार्थ्व्येन मन्त्रिणः ॥७०५॥ 705
 ते तु गोमूर्खिनायांष्टकुरास्त्रोहराभितान् । विन्यस्य रक्षिभावे नमुत्कर्षाय न्यवेदयन् ॥७०६॥
 स नाद्यमण्डपात्तेन निष्कृष्टः क्षामविग्रहः । विवेशितधनुःस्तस्मै बद्धा बान्धववर्जितः ॥७०७॥
 अयोजिगम्बिमुष्णाग्निः सामर्थ्यो विद्वेषुषः । मुमुर्षुर्दमवतीर्थप्रस्थानाय कृतस्वरः ॥७०८॥

६८०. ') Thus R G sec. manu ; C G prima manu मध्यस्थ'. ६८१. ') Emended ; G R 'मुदरेनपुनर्भूषाधिनी ; C 'भुर्भर्तृवत्प्रीवधा'. ६८६. ') Thus G C ; R रसे. ६८८. ') Thus emended with C ; A R G लेनामेन. ७०१. ') Emended ; A अष्ट. ७०६. ') Emended with C ; A गोमूर्खि. ७०८. ') Emended with C ; A अयोजय'.

- स जानन्वैवतक्रोधं तावत्स्वामिबिषाटनात् । इयेष शरणं कर्तुं मार्ताण्डं प्राणलब्धये ॥७०९॥
- 710 संत्वज्ब विजयक्षेत्रमत एवापवर्गदम् । महीश्वरोपि प्रययौ तत्र भासवशब्दः ॥७१०॥
अधीकारमाप्त्वा तृणमिव बिदाम्निधमखिलं नियोगी जानार्निर्ममति गृह्हासीरपि रुदन् ।
नदनमूर्खो ज्ञानी बहुबुद्धपदेशाधिगमतः करोति प्राणान्ते शिशुरिव च किं किं न विगुणम् ॥७११॥
तारुह्या कृपणमायत्तेष्वया हैम्यसंधिदा । गुरुपदेशाहंकारस्तस्य हास्यत्वमाययौ ॥७१२॥
मुक्तायां मार्गशीर्षेण तृतीयस्यां निद्यामुखे । तलादेवाभिधो युरयं भूमन्मनुं विनिर्ययौ ॥७१३॥
स भेरीमूर्धनिर्घोषैर्जनाकन्दं तिरोदधत् । सामात्यान्तःपुरो नौभिः प्रतस्थे जलवर्त्मना ॥७१४॥
- 715 यामशेषे दिनेन्वस्मिन्मासस्य चरणान्तिके । मार्ताण्डस्य स्वजीवाप्त्यै सौवर्णां प्रतिमां व्यधात् ॥७१५॥
भृत्सैरगणिताज्ञस्य दिरक्षोज्येष्ठमात्मजम् । औत्सुक्येनारतिस्तस्य व्यधितस्याधिकाभवत् ॥७१६॥
बहिर्हर्षकृतं गीतं गायनानां स गायताम् । विवृतहारविधरः भृणोति स्म विनिःश्वसन् ॥७१७॥
प्राणावसानसमये परिसंकुचन्तो स्वप्रपसङ्ग इव धावनशक्तिराज्ञा ।
पापुर्बरा खलु हजो मरणोज्ञवाया मर्मव्यथां प्रधयते पृथिवीपनीनाम् ॥७१८॥
प्रजान्तेष्टं तनुजं च संविभक्तुं कृतार्थनः । उत्कर्षं पाहयतिज्ञां बद्धजिह्वोभवन्नतः ॥७१९॥
- 720 अव्यक्तं बहो हर्ष इति वाचं पुनः पुनः । निह्नुतुं नोनको भावं तस्यादर्शमेढौकयत् ॥७२०॥
स तस्मिन्निर्घोषे विहसन्द्दौष्टः कम्पयतिशरः । जपन्किमपि सार्धं हे बद्धबागवह्निने ॥७२१॥
आसन्नप्राणनिर्घोषः संज्ञावाह्य मन्त्रिणः । ततः स्वं तैरसंमूर्धैर्मानाण्डाममनाययत् ॥७२२॥
वर्षनिकावप्राशाश्रुक्त्वान्स सितेहनि । मार्गस्य पञ्चषष्ठ्ये षष्ठ्यां निशामयासदत् ॥७२३॥
सप्त मम्मनिकाशमुख्या देव्यः परिणयादताः । अवरुद्धांश्चि जयमत्यभिधाना नमन्वगुः ॥७२४॥
- 725 प्रसादवित्ता तस्य पुनः कट्याभिधानया । अवरुद्धिकया कृत्वा स्त्रीजातिरपवित्रिता ॥७२५॥
सर्वावरोधप्राधान्यप्रदानं नास्मरथादि । मा स्मार्पिन्नाम भर्तुस्तदनुयाभिजनोज्ञा ॥७२६॥
संभित्व विजयक्षेत्रं क्रमाश्रमनिबोधिनिः । भेजे यस्त्ववरुद्धास्त्वमतो दुःखाकरोति नः ॥७२७॥
भूपालभोग्यं स्ववपुः सा भोगाभासमासुरम् । विनाय पाप्मभोग्यत्वं भिक्षुतीर्णचचेतसः ॥७२८॥
उत्कर्षस्याभिप्रेकाय व्यपेक्षखिलमन्त्रिषु । अन्येष्टेष्टिमकरोद्वाहः कृतज्ञो वामनः परम् ॥७२९॥
- 730 वीचोभिषेकनृपायमेकतो गीतमङ्गलः । साकन्दः प्रेतनृपाणां नादोन्वज समुद्ययौ ॥७३०॥
जातः पद्माश्रयो देव्याः पुत्रः कलदाभूमुजा । ततो विजयमल्लाख्यो भातुर्मत्यमादधे ॥७३१॥
बद्धाहर्षदेवस्य पिता प्रत्यहवेतनम् । प्रतिमुभाच तस्मै स तदेवोत्कर्षभूयतिः ॥७३२॥
आभासाव च मध्यस्थान्दवौ सामन्तमन्त्रिणः । कट्यान्मनस्य चक्रे च जयराजस्य वेतनम् ॥७३३॥
अन्विष्यन्ति रुदस्य पत्र तरला गत्यन्तरं योषिनो योगक्षेमकथां विनान्तिकगता एवात्मजाः कुर्वन्ति ।
अन्येषां शतशोवसानसमये चर्चां विचार्येदृशीं स्त्रीपुत्रादिकृते कुकर्म्मिरहो संविष्यन्तेथ जडाः ॥७३४॥

७११. ') Emended with C; A 'देवोपि'. ७२०. ') A, gloss हर्षं आनीयानिति राहो भासवशब्दं निह्नुतुं आरुषो नोनकेना-
नीत इत्यर्थः इयं आरुष इति पाठमात्रस्यान्वित्वर्थः. ७२४. ') A, gloss उरुद्धा इति वेधमात्रा. ७२९. ') Emended with C;
A अन्तेष्टि'. ७३१. ') A supplied by A. ७३२. ') Emended; A तैरो'.

प्रविशे श ततः श्रीमाज्ञगरं नृपतिर्नवः । न तु हर्षोदयाकाङ्क्षिः हृदयं नगरीकृतम् ॥७३५॥ 735
 नद्राज्यलामविषसो जनस्याभोगदूषितः । सन्नपि प्रत्यभाषैव स रोगार्तेरिभोस्तवः ॥७३६॥
 हर्षदेवस्तु पितरि प्रयाते मर्तुमानुरे । नवबद्धतुःस्तम्भे न तस्मिन्नङ्गि भुक्तवान् ॥७३७॥
 सार्थभ्रष्टमियाध्वन्यमन्यस्मिन्नङ्गि ठक्कुराः । ते शोकमूकं संप्रार्थ्य कथंचित्तमभोजयन् ॥७३८॥
 राज्यं दातुं पिजे देशे चक्रुश्चास्य प्रतिभयम् । राज्यहर्षं नायमर्हत्येक एवेति यादिनः ॥७३९॥
 एवं मिलितचित्तस्तैर्यतिभिः भुनक्तान्पितुः । कृतोपवासः सोऽन्येषुः शुभायोत्कर्षमागतम् ॥७४०॥ 740
 बाणैः पिबे प्रयच्छन्तं निर्वोपसन्तिलाञ्जलीन् । तं दूतैरनुजो राजा ज्ञातुं प्रार्थयताय सः ॥७४१॥
 तस्य ज्ञानक्षणे राक्षि सज्जे राज्याभिषेचने । घोषोर्भिवक्तनूयानामुदभूस्तजयध्वनिः ॥७४२॥
 स तेन क्षुनिमित्तेन प्राप्तं मेने निमित्तयित् । विद्युद्योतेन जीमूतगर्जामिव नृपभिरव ॥७४३॥
 ततः प्रभृद्व्यमुल्लता क्षुनिमित्तैरगृधत । तस्यास्यासन्नराज्यस्य भृत्यैरिव दिने दिने ॥७४४॥
 स भोजनं कारयितुं वृताभवा विर्साजितान् । देशाञ्जितवसयतु मां राजा संत्यज्य बन्धनात् ॥७४५॥ 745
 स्थानुमप्रत्यवस्थित्यां विदध्यां कोशसंविदम् । श्रियेयस्या निराशिनः संदिश्येति व्यसर्जयन् ॥७४६॥
 स तन्मिथ्या प्रतिभुत्य तं दूतैः प्रहितैस्तनः । कृतकोशो सान्त्वयित्वा राजा भोज्यमभोजयन् ॥७४७॥
 निन्यं च श्रो विधास्ये तदर्थमान इति भुवन् । कालापहारं कुर्वाणः शङ्क्यं तस्योदपादयत् ॥७४८॥
 विश्वासाय स्वताडङ्कुपाणिं कृत्वा प्रयागक्रम् । पार्थं विजयमल्लस्य सोध गृहं व्यसर्जयत् ॥७४९॥
 नदेवोक्ता तमूचे स त्वां व्रते दुःस्थितोभजः । कुमारे स्वयि राज्येस्मिन्मुच्यामी बन्धने वयम् ॥७५०॥ 750
 संक्रान्तदुःखः संक्षिप्य शिरेणापि तमब्रवीत् । कार्यं कुर्यात्कथमिदं महिरा नीतिमाद्युषः ॥७५१॥
 तथाप्यस्मिन्मयाशक्ति यतिष्ये स्वहिमोक्षणे । त्वया तु सात्रधानेन रक्षणीयं स्वजीवितम् ॥७५२॥
 तं पार्थं हर्षदेवस्य संविद्येति व्यसर्जयत् । उपायांश्चिन्तयक्षासीतस्य कार्यस्य सिद्धये ॥७५३॥
 उत्कर्षः प्राप्तराज्यस्तु दैवतैरिव मोहितः । नादधे किञ्चिदारम्भं व्यवस्थापयनक्षमम् ॥७५४॥
 समर्पिताधिकारोपि कन्दर्पादीन्स मन्त्रिणः । राज्यकृत्यं न पश्यच्छ विदधे स च न स्वयम् ॥७५५॥ 755
 परिमानुं परीमाणं कोशसंययवीक्षणे । परे क्षमापतेस्तस्य दिनकृत्यमजायत ॥७५६॥
 कर्मणा निरर्थयेनास्य चिन्त्यमानस्य येन वा । छदीर्षदर्शां लोकोभूतेन लुप्थत्वनिषधी ॥७५७॥
 सा तस्य लुप्थतालयातिः समुद्राक्षप्रदायिनः । भूमर्तुः पितृपत्नीभिः स्त्रैरिणीभिः पवर्धिता ॥७५८॥
 स भोत्रिय इयोत्कर्षी^१ व्यवहारमिताशयः । महाहृदयभोग्यानां प्रजानां नाभयविषः ॥७५९॥
 ततो निवृत्तितां वृत्तिं तस्मात्लुप्धादनामुषन् । कुप्यन्विजयमल्लोभुदेशान्गन्तुं कृतोद्यमः ॥७६०॥ 760
 एवं रक्षितुं स मध्यस्थानुग्रज्याकृतेखिलान् । प्रार्थयामास तेषांपि सज्जालस्तनुवन्नजुः ॥७६१॥
 लवणोत्से निशामेकां पुराणिर्गव्य तस्थुषः । मध्यस्थसैन्धास्तस्यैवं दोषाः पक्षमशिभवन् ॥७६२॥

७३५. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'कविनः'. ७४५. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'राज्यास्तान्त्रिकः'. ७४६. ^१) एषा supplied by A₂ in space left by A₁. ७४८. ^१) Emended; A₁ 'हर्षमात्र'. ७४९. ^१) तस्य supplied by A₂ in space left by A₁. ७५०. ^१) केन वा supplied by A₂ in space left by A₁. ७५१. ^१) A₂ gloss उत्कर्षी शान्तनवे सकस्य हत्यर्थः. ७६१. ^१) A₂ gloss हेतुना. ७६२. ^१) मध्यस्थ supplied by A₂ in space left by A₁. —^२) Thus corr. by A₂ from A₁ 'सन्धा'.

- हर्षे बदे त्वयि गते कृतकृत्यो भवेद्युधः । तत् निष्कृत्य काराया गमनं तव सांपतम् ॥७६३॥
 इति तैः प्रेक्षमाणः स राजहनुमदायुधैः । विनिवृत्त्याकरोषाच्च पश्ये नगरोन्मुखः ॥७६४॥
- 765 भुत्वा विकीर्णितं तस्य व्यावृत्तस्य तयाविधम् । सहायाः समपद्यन्त कतिविशमरा अपि ॥७६५॥
 भकरोन्मधुरावहो हवसेनापतिः सुतम् । राजहनुर्विद्याद्वयं मध्वस्थाननुयायिकम् ॥७६६॥
 नागाद्वयो द्रोहहीनो राजपक्षमसंत्वजम् । कैषित्सह हयारोहैः स पद्मपुरवर्त्मना ॥७६७॥
 आगच्छन्नितिकं राक्षो दुर्मिनिहन्तस्त्वरः । न यावज्जगरं प्राप क्षिप्रकारी नृपात्मजः ॥७६८॥
 शकुनैराहितोत्साहः शालामोहीपितामिभिः । सैन्यैर्गृहान्दहंस्तावद्वाजानीमवेष्टयत् ॥७६९॥ बल्लकम् ॥
- 770 समयाव विनिर्वातं त्वच्छोर्त्कर्षं महीमुजम् । तत्पक्षं जयराजोपि राजसमुत्तिष्ठभवत् ॥७७०॥
 हस्तस्थितौ राजपुत्री तत्त्वाचिन्तवतां गतिम् । नवौ कवी व्यवहति सिद्धाचः कवेरिव ॥७७१॥
 हर्षदेवे परिस्पृष्टे वास्याम इति वादिनः । स हस्तिमहिषादीनां शालाः सैन्यैरदाह्वयत् ॥७७२॥
 व्यागमलवजीमूतो हर्षदेवोभिषिच्यताम् । नुभ्यः खड्गो वणिक्प्रायो राज्यादेव निवार्यताम् ॥७७३॥
 एवं बहन्तः सन्तोपि हर्षमित्य पुरौकसः । पुष्टैः प्राच्यादयम्बदं तमोरिविवरार्पितः ॥७७४॥
- 775 अस्मिन्ने तव संज्ञाते भग्नसैन्यस्य भूपतेः । संस्पृष्टे ठक्कुरान्हर्षस्तटस्थं तद्वत् व्यधात् ॥७७५॥
 इत्थं बद्धोपि तत्कृत्वा वैरिकायांविरोधिनः । संदेहयेपमानाङ्गस्ततस्तानेवमब्रवीत् ॥७७६॥
 यतैव संकटे दुष्टे तन्मां मुञ्चत बन्धनात् । न वेदाभु महीपालादनिष्टं नियमाङ्गवेत् ॥७७७॥
 इत्युच्यमानास्ते यावद्दिग्गन्ति स्म तन्मुहुः । पादप्रहारा न्यपतस्तावद्धारगृहादह्रिः ॥७७८॥
 उचचार स किं श्रोहः प्रक्रान्तोयं दुराशयैः । रे ठक्कुरा विवृणुत हारमित्युक्तैर्वचः ॥७७९॥
- 780 ठक्कुरेष्वथ भीतेषु धैर्यादगणयन्मयम् । अकारयद्धर्षदेव एव हारमपानृतम् ॥७८०॥
 नेत्रमात्रस्थितप्राणो ददर्श विशतस्ततः । लौहराशस्त्रिणो हन्तुं प्रामान्धोऽश वारिकान् ॥७८१॥
 ते हि त्रिषोऽपि हर्षशीर्षे सर्वमिदं क्षणात् । शाम्येदिव भयं मन्वं नोनकस्येति जल्पतः ॥७८२॥
 उत्कर्षेणासकृच्छ्रुत्वा तं निहन्तुं विसर्जिताः । विमृश्य चोक्ता गच्छन्तः कार्यशेषं विमुञ्चता ॥७८३॥
 कदाचित्तेन कृत्यं स्यादहतेनेति तत्क्षणम् । निवार्य ठक्कुराजस्यो हन्तव्यव यदोमिकाम् ॥७८४॥
- 785 इमां दद्यामभिज्ञानं यदा चेयं विवृज्यते । तदा तु बन्धनास्त्राज्य इत्युदीर्योङ्कुरीयकम् ॥७८५॥
 पाणी दर्शयता चोक्ता बिलम्बालम्बनं वतः । निवार्य ठक्कुरांस्तस्मिन्क्षिप्रं न प्राहरंस्ततः ॥७८६॥ कुलकम् ॥
 स तु प्रत्येकमाहूय नाममहणपूर्वकम् । अजिपहस्तांस्ताम्बूलमप्युपावेशयत्पुरः ॥७८७॥
 अहस्ते कृतवत्कारास्ताम्बूलमहणक्षणे । श्रिताः करापाच्छस्त्राणि प्रणिरीषीं च माकसात् ॥७८८॥
 धने भिर्यं सृजति कीर्तिमयं तुनीते मित्रत्वमानयति हन्त विरोधिनीपि ।
 यात्यभ्रभिः प्रतिपदं छमनोनुकूलैर्गैः कामधुकमिव नापहरत्यनर्थम् ॥७८९॥
- 790 राजपुत्रः स तामूचे किं श्रिता इव तिष्ठथ । निर्दोषाः सर्वथा प्रेष्याः स्वाभ्यादेशानुपालने ॥७९०॥

७७०. ') Thus corr. by A, from A, त्वच्छोर्त्कर्षः. ७७६. ') Emended; A वैरि-वि; C वैरिकावादि. ७८१. ') Thus A; R "चार्यकाम्.

वितम्बतां तथाप्यत्र द्रष्टव्यं महद्भुतम् । ययोदेवस्त्वयस्मान्मन्वसात्वं क्षणे क्षणे ॥७९१॥
 द्विपदीपिकाभ्यामुदरगुरगादिभ्यन्कृतो यथास्तां भिषग्ये विमि किल त एवास्तुतत्तयाः ।
 तथा सौम्यकूरकमधिकृतिमागस्तनुभृतां क्षणायां नावात्वाच्चनु इदि विकारोर्मय इमाः ॥७९२॥
 क्षणानुभृतिं कुर्वाणस्तद्यथाव स्थिता ययम् । तथा सन्तु मयन्तोपि कार्यान्तरादिरक्षयः ॥७९३॥
 अपि चैवविधा एव वितम्बन्तो रक्षान्तरम् । आसन्नराज्यवशातीनां राज्ञां स्तुः शयसंशयाः ॥७९४॥
 भीष्मस्योष्मा प्रजति घनतां नूनमासन्नपृष्ठेर्नैवां ग्राहीभवति तिमिरं संनिकृष्टवभातम् ।
 जन्तोरेवं प्रसमविभयस्कारसंपलवाराङ्किष्कामन्ती विषयुषचितोपद्रवोद्रेकमेति ॥७९५॥ 795
 प्राणचारेण शत्रुन् निषित्वेति यदन्तस्ताम् । आचक्षते भुभोर्दक्षाः स्वोदन्तसरशीः कथाः ॥७९६॥
 कालं क्षेमुमुपपन्नमुद्विष्यन्तीभवद्रसाम् । तेभ्यश्च कथयामास हृदिश्वन्द्वाभयां कथाम् ॥७९७॥
 तद्वज्रमे स्वरक्षायां बाह्यवार्तागवेक्षणे । व्याघ्रतत्वं गभीरस्य न तस्य समलक्ष्यत ॥७९८॥
 अत्रान्तरे तमुद्दिश्य मते जाते नवे नवे । राजभिषय काल्याणं शतशोभूतगततम् ॥७९९॥
 उत्कर्षो भूमिपस्तस्य परित्यागं क्षमन्वत । आदिदेशानुगांस्तोस्तान्भूदिशश्च प्रमाणे ॥८००॥ 800
 अभिज्ञानोमिकारानं यथादेशे तु नास्मरत् । ते नोक्तिं तस्य दूतानामन्वतिष्ठन्त रक्षिणः ॥८०१॥
 स तान्वन्द्यभ्रमान्वीक्ष्य स्मृत्वाभिज्ञानसंविद्यम् । सत्त्वात्मनं राजपुत्रं भूराख्यं व्यवृज्यततः ॥८०२॥
 अभिज्ञानं वितरतस्तन्करे तस्य मुक्षतः । दैवयोगात्क्षणे तस्मिन्मृत्काम्यव्ययोभवत् ॥८०३॥
 यः पानार्थमुपाजितोऽन्याशिरसस्तेनैव सिन्धुमुपमूर्तृदक्षेयधराभवः स्वशिरसः पातं यरेणान्भूतम् ।
 दिव्या सैव गदा भुनायुधनृपं हन्तावपीदाहने यज्जाणाय विगन्वते विविधशालेनैव नाशो भवेत् ॥८०४॥
 तथा चैकस्य विस्मृत्या व्यवत्येनापरस्य च । अभिज्ञानस्य स नृपो नाशे प्रवृत्त लम्बवान् ॥८०५॥ 805
 आभिगम्येन हर्षस्य ते क्षणादेव रक्षिणः । प्रेषिदरे द्वितैपिस्वमुष्कर्षाश्चाविरोधिनः ॥८०६॥
 हारमाक्रान्तमुष्कोथो यथावायमुपागतः । इति निर्धाय ते भूम् हन्नुमैच्छन्नुदायुधाः ॥८०७॥
 उद्घाटितारतिपुटा दृष्ट्वा तस्योमिकां करे । तेनैव साकं नृत्वन्तो हर्षं समुपतस्थिरे ॥८०८॥
 पादव्यस्तोत्तमाङ्गैः सौमिर्न्यच्छेद्यार्धितस्ततः । अविश्वसज्जाजयुः क्षणमासीत्स चिन्मयन् ॥८०९॥
 तस्मिन्क्षणे हर्षदेवं हतं श्वात्वा रणे स्थितः । कुप्यन्विजयमल्लोभूदधिकोद्विग्वीरुषः ॥८१०॥ 810
 तं द्रष्टुमुद्यतं राजधानीं जीवति तेयमः । अभिधायेति रुधुः कयन्तित्याधिवाणुगाः ॥८११॥
 प्रत्ययाय ततस्तस्य राज्ञा हर्षेयधुर्भुतम् । गृहीतभर्तृताडकू सुगला प्रैष्यतान्तिकम् ॥८१२॥
 तां विलोक्यैव विरते यद्विदाहाङ्गवात्मजे । राजा मयप्रतीकारं हर्षत्यायादमन्यत ॥८१३॥
 गत्वामात्याः स्वयं जोनप्रज्ञास्तकलज्ञादयः । हर्षं निर्निगडं कृत्वा कारागारात्ततोत्थजम् ॥८१४॥

७९१. ¹) Thus corr. by later hand from A, "नुताम्.—") ऐवस्य supplied by A, in space left by A, ७९५. ¹) Thus corr. by A, from "प्रभायम्"; A, "प्रभाते. ७९६. ¹) Thus corr. by A, from A, "मुचोह". ७९९. ¹) A, gloss कानी यमली. ८०५. ¹) Doubtful; thus A E G. ८०५. ¹) A, gloss यः यथापीमति एवमुत्तमयोपायवान् महान्तरे द्वौपत्येति शेषम्. ८०६. ¹) A, gloss आनीयन् इति शेषमायवा. ८०८. ¹) कं नृत्वन्तो supplied by A, in space left by A, ८११. ¹) Emended; A E G तेयुः.

- 815 मन्त्रः स तेषां शोकेन वक्रारकृतगतागतः । अन्यक्षणे श्वास इव प्रससार बहिर्यत् ॥८१६॥
 हर्षः प्रच्छाद्यमानस्तु पौराणां पुष्पवृष्टिभिः । हयमादस्य सामास्यो रणस्य नृपमासदत् ॥८१६॥
 अभिनयानुजो राजा तमुचे आतर रणात् । निवार्योग्म्यतां कुर्मः प्रागकालं ततो बधम् ॥८१७॥
 तथेति प्रस्थिते तस्मिन्त्यक्ता तत्स रणाजिरम् । प्राविशन्मन्त्रिभिः सार्धं कोशं हेमादिसंभयम् ॥८१८॥
 उत्पीर्णः महतः कृष्णार्जुर्हृदेवमुपस्थितम् । दृष्ट्वा विजयमल्लोभूत्प्रहर्षाविक्रियः क्षणम् ॥८१९॥
- 820 ततो बधन्दे तस्यादौ स चोत्क्राम्यालितिङ्गं तम् । तास्ताः कथास्तयोरारसमुपकर्तुं पकार्ययोः ॥८२०॥
 श्वापादधैनमेवार्दौ हर्षोत्कर्षे ततो नृपः । निष्कण्ठकोसि भविनेष्व्याप्तस्वोपांशु जल्पनः ॥८२१॥
 ततो विजयमल्लेन नादोहेणादृतं बधः । ज्ञात्वेङ्गितशो हर्षस्तत्ततस्तु चकितः क्षणम् ॥८२२॥ युगम् ॥
 स्वदेहमाभिर्धोभूतं स भ्रात्रोः ह्येनयोरिच । निष्पन्नपक्षप्रतिमो ररक्षार्वगतधरन् ॥८२३॥
 आसन्नाभ्रजलस्य शशविगमे विषुज्जवं शाखिनो नकास्वाङ्गलतथ मज्जनमयी शङ्का भवेद्द्वारिणी ।
 भोक्तव्यस्य विधिः शुभस्य रभसास्त्रादुत्स्वनिष्पत्तये जन्तोः संतनुते निराकृतमियो भीत्यन्तरोत्पादनम् ॥८२४॥
- 825 तं हयधमणव्याजाश्लिप्तं निजजीवितम् । ज्ञातवार्ता निजाः केचित्सत्यः पर्यवारयन् ॥८२५॥
 साकं विजयमल्लेन ततः संमन्य स क्षणात् । चचाल विप्रवापायमाख्यातुं तं महीभुजे ॥८२६॥
 अथ तद्देहमनः प्राप्तं विनिर्यान्तं नृपास्मजात् । ततो विजयसिद्धस्तं संप्रवेशाश्रयवारयन् ॥८२७॥
 ऊचे च मरणापीर्णो मर्तुं विशसि किं पुनः । निष्पन्न गत्वोपविश त्यक्तशङ्कं नृपासने ॥८२८॥
 एवमुक्तवतस्तस्य भृत्यैः कोशादुपाहते । सिंहासने हर्षदेवस्ततस्पूर्वमुपाविशत् ॥८२९॥
- 830 वैधात्यचच्छादितानन्तप्राप्तिकूल्या तदन्तिके । उपाविशश्च सुगला महावीर्यस्विह्वये ॥८३०॥
 तस्याभिषेकशब्देन समपद्यन्त सर्वतः । रसितेनाम्बुवाहस्य चातका इव मन्त्रिणः ॥८३१॥
 तद्द्वार्ताभ्रवणेवार्तमुत्कर्षे मन्त्रिरासतः । धूर्तो विजयसिंहोपि कृद्गान्धमनयदृहम् ॥८३२॥
 आस्थानस्थस्य भूमर्तुरेण स भितानुगः । नष्टभीर्देहो गच्छन्स्थिराः कस्य विभ्रतयः ॥८३३॥
 तस्य वेदमप्रविष्टस्य बहिर्विन्यस्य रक्षिणः । राशो विजयसिंहस्तत्कृतं कार्यं पश्येदद्यत् ॥८३४॥
- 835 कारायां संस्तुताभ्याजपार्थमानीय ठकुरान् । तस्मैवस्थितेत्याक्षीज्यं विजयमल्लतः ॥८३५॥
 सोप्यपजं प्राप्रारज्यं भुत्वा तत्सविधं व्रजन् । निन्ये संमान्य तद्वैतैः स्वामेव वसति क्षणात् ॥८३६॥
 तस्मैव्यं स्वान्तिकं प्राप्रमद्य वीर्य क्षमापतिः । आनिनाय तमभ्यर्णो क्षणमात्रेण नीतिवित् ॥८३७॥
 मद्यं प्राणाथ राज्यं च स्वया दत्तमिति ब्रुवन् । स प्राञ्जलितमकरोत्क्षेपसाफल्यदायिनम् ॥८३८॥
 तस्य दैवानुकूलेन नीत्येव ब्रुममुक्त्वा । तत्कालमेव तद्वान्यशय्यायां समुपाविशत् ॥८३९॥
- 840 कारागृहान्तःसंवीतान्येव वासांसि धारयन् । सिंहासनेन शुभुभे श्रीसांनिधासवो नृपः ॥८४०॥
 तादृक्साहससंरम्भपरिभाणो दिनात्यये । कृतारोहोश्च शय्यायां स्वकभार इवापतत् ॥८४१॥

८२०. ') स्काम्ना supplied by A, in space left by A, — ") Emended with C; A ' सुपकर्तुम्. ८२३. Thus A; perhaps, 'वित्' ८२४. ') The same hand which has supplanted the marginal note of A, in i. 110, writes here: नकास्वाचलतथ मज्जनमयी शङ्का नयस्वाङ्गुषो इत्यन्वयादर्थः, with the gloss नकाः जलमपि विधेयः को जलहस्तिनापीरयास्तं नमुखास्वकाग्रावैवसा-
 चलितस्यापि ब्रुवन्मयी शङ्का उदुपस्य स्वादेवैवर्थः.

पदवाचिषसवाचैव सर्वतो विद्याराधयाम् । न च निद्राहलं तव मीलितकालौ च सम्प्रयाम् ॥८४२॥
 उत्कर्षो मुनि बहस्तु मन्त्रं दृष्ट्वन्मन्त्रमग्निः । आशिन्मन्त्रो यो यत्तं यौगकेनेत्यकम्भत ॥८४३॥
 प्रातः यौगोचिषः बन्धमन्त्रं तस्मात्कर्षीर्महीपते । पत्निमानवदारस्मात्प्राथिर्वी मृत्यु संविदम् ॥८४४॥
 अध्याशितो बन्धवस्थं तं तमुच्छिन्नोभियाम् । यः श्रमांछार्पिनां हस्ते स तु स्वस्वमर्पयिष्यति ॥८४५॥ 845
 श्वर्यं मरणादन्वयसाहसिन्मन्त्रेणैस्ति किम् । स्वच्छादयमानस्माकं तदन्वयान्धतां वतम् ॥८४६॥
 अवसार्धकलात्साहकालेऽत्यन्तमहंनुदम् । बहोभालम्भपाण्डित्यं न विपक्षेणु शोभते ॥८४७॥
 स्ववापावमनालोच्य न हपामः प्रवर्तितः । सर्वमेकपदे तेन मुहूर्तेनैव शारितम् ॥८४८॥
 संस्थाप्यमानो दुर्नीत्या सुध्येव जरटः पटः । प्रत्युतोवह्नोऽप्योपि श्वतहारः मणान्वते ॥८४९॥
 एवं भुक्त्वा स तन्मध्याग्निर्त्याज्यन्तं गृहम् । अथदक्षिकता सार्धं विधेया सहज्याकथना ॥८५०॥ 850
 तव संस्थासमाधिस्तासिष्टाभीत्याभिधाय ताम् । क्षणं विदस्करिण्यन्तरेकाकथ्येवाकरोस्त्वितिम् ॥८५१॥
 निःशस्त्रेण गते सिन्ध्या पटच्छेदनकर्तरीम् । नाशः प्राणहरास्तेन शिखाः सिन्ध्यास्मना ततः ॥८५२॥
 कण्टकारेण कर्तव्यं भुक्त्वा भुवि शङ्किता । अपरद्वयसहज्या रक्तं श्वेतकण्ठमनिकान्तराम् ॥८५३॥
 सोऽथ तन्मग्निरोनिर्वस्मान्द्रासृग्दग्धे तवा । वषावमममृक्कान्तश्वेतज्ञानुरिवाचलः ॥८५४॥
 तत्वास्तदाभीमौचित्ये निर्दिष्टं वेन योषियाम् । अर्धमसादप्राणामद्याप्युत्थितरां शिरः ॥८५५॥ 855
 भ्रमति रजनी त्वत्त्वा कापि क्षये क्षणदाकरं पदमुपगतत्वास्तं संस्था र्थेऽनुपगच्छति ।
 इति परिणयी प्रेमणुद्याचये परिविमिश्रिते कथनं निवमाश्लिष्या वन्ध्या व वा ह्यपिवां स्त्रियः ॥८५६॥
 कुलाचारपतिमेतसादृश्येऽप्यभवत्तदा । कट्यासहज्योर्वेस्माश्लिष्या वन्ध्या व पवतिः ॥८५७॥ मुग्धम् ॥
 सापि हि शुश्रूषो वेदमनर्तको नाद्यमण्डये । रूढा तेनावबद्धास्तं भिन्ये राजवधुः पुरा ॥८५८॥
 कान्ताक्षैरिकस्तव्यकृतस्मान्द्राङ्गरागया । प्रेम्णो हेतु इवौज्ज्वल्यं प्रविष्टयामि तवार्पितम् ॥८५९॥
 हर्षदेवस्यापि पूर्वे वेदयात्ये सामवत्सिवा । अतस्तेनार्धमानापि मरणाच्च न्यवर्तत ॥८६०॥ 860
 वतुर्विशाम्भदेवोऽपि दिनहार्मिशायी नृपः । मृतस्तिष्ठच्छिष्टाभेकां प्रातः श्लोकियतामिसाम् ॥८६१॥
 तस्यावरोधलोकाश्चो लोहराद्रिस्थिता अपि । कृशानुवर्त्मना काचित्स्वर्वां हुतमन्त्रयुः ॥८६२॥
 शास्त्रं संस्थाप्यमानेषु तन्मन्त्रेषु नृपानुगैः । मुमुर्षुर्मेनकः शार्ङ्गं न तस्याज क्षणं वरा ॥८६३॥
 विनास्मान्मन्त्रदो राक्षः कोऽप्यः स्वाद्यतिनैरसौ । मोक्षस्यस्मास्ततः प्राणाकोपेक्षिता विचारवत् ॥८६४॥
 स्वबुध्य पथेति वचः प्रशस्तकलशो वदन् । तदा संस्था मज्जामास स्वर्गं तच्च समर्पितम् ॥८६५॥ तिलकम् ॥ 865
 नोनसिन्धारभक्षारमशस्तकलशादवः । बद्धाय हर्षदेवेन कारागारं प्रवेष्टिताः ॥८६६॥
 इत्येवमेवेनैवाह्ला तारयाजविपर्ययेः । कृतञ्च हर्षदेवेन दैवेनेव महाजुतः ॥८६७॥
 वषाकथञ्चिद्युक्तान्वा बहवः पृथिवीभृतः । प्रतीतिविषमो मार्गः कष्टमापतिभुजा ॥८६८॥
 सर्वोत्साहोऽकक्षेत्रं सर्वानुल्लासदुल्लिका । सर्वव्यवस्थाजननी सर्वनीतिव्यवहृक् ॥८६९॥
 दक्षिणशासनसूर्पदक्षिणाङ्गाक्षयक्षितिः । दक्षिणस्यागसंपत्तिदक्षिणक्षरगमना ॥८७०॥ 870

८५०. ¹) अवस्थाप्य supplied by A₂ in space left by A₁.

- काश्चोत्प्लेकद्वयमा हिंसेत्प्लेकमर्चकरी । उत्कर्मोत्प्लेकलक्षिता पापेत्प्लेकलक्षिता ॥८७१॥
 लृहणीया व वज्रा व वज्रा विद्या व सर्वतः । विद्योद्या चोपहात्या व कस्या शोष्या व भीमताम् ॥८७२॥
 आशात्या वापकीत्या व स्मार्था त्यात्या व मानसात् । हर्षराजाभया वर्षाकथा व्यावर्णविष्यते ॥८७३॥ कुलकम् ॥
 नूनं स तैजसेन सद्यो परमाणुभिः । कुतोन्वयाभूयसने दुष्येभ्यो महतामपि ॥८७४॥
 875 न मर्त्येषु न देवेषु तद्वेद्यो हृदये कथित् । दामवेन्द्रेषु स प्राज्ञैः परमुत्प्लेक्षने यदि ॥८७५॥
 प्रतिमार्कपरीमाण्यलक्ष्णुद्धलमण्डितः । उषुक्कुमुकुदानद्विकटोष्णीषमण्डलः ॥८७६॥
 प्रसक्तसिंहविमेषी मीचहमभुच्छटाम्बितः । वृषस्कन्धो महाबाहुः ह्यमलोहितविषहः ॥८७७॥
 म्बुहवः क्षाः क्षामभ्यो मेघचोषगमीदकाक् । सोमानुषाणामपि सत्यविमामङ्गकार्युभूत् ॥८७८॥ तिलकम् ॥
 सिंहहारे महावण्डाद्यनुर्दिगमवन्धवत् । झालुं विहसिकामान्स्य प्राप्तांस्तद्वाद्यसंज्ञया ॥८७९॥
 880 आनी व वाचमाकर्ण्य तेषां तृष्णांनिवारणम् । प्रावृष्यः पकोवाहयानकागामिवाकरोत् ॥८८०॥
 आच वचजो निर्द्वैतमूषणोत्पपरिषदः । हृदये विगतो- 'न कश्चिद्भानमन्दिरे ॥८८१॥
 सिंहहारे नरपतेर्नामानसमभिते । सर्वदेशभियोभान्तमासंक्षाशीकृता ह्य ॥८८२॥
 अर्षेत्संज्ञयाः क्षीवर्णमुकुलकटकाग्निताः । प्रेम्पूर्णमिषीशारमुख्याः क्षमापत्तिस्त्रिन्द्रे ॥८८३॥
 एवं स्तूष्यन्स नृपतिर्वसताम्बुहवः । अभुविजयमल्लस्य गुरोर्विभं अते स्थितः ॥८८४॥
 885 आशीवमानवसतः कुवडेन महीमुजा । तस्याभूत्पार्थिवस्यैव खेचकैः संकटा समा ॥८८५॥
 स्वधैवकानादात्स्व रक्षस्त्वाप्यविक्रमम् । विष्येभ्य एव आग्निभ्यः सौधिकाराग्नसमर्पयत् ॥८८६॥
 हारे चकार कन्दर्पं मदनं चापि कल्पने । अग्न्याग्निजयसिंहादीनर्कतये च निजे निजे ॥८८७॥
 केन महास्तकालक्षममुजाः क्षान्तामन्धुजा । बन्धास्तत्संज्ञय कार्त्तुं निजेभ्यं नियोजिताः ॥८८८॥
 स्तूष्यार्पकारान्धवद्वनमात्यो मौजकः परम् । धायेवेण सनं आशा कोपाच्छूने विपादितः ॥८८९॥
 890 काले काले तु कार्त्तुं संकटेषु महामनिम् । संस्मरन्त्वामिमं कं तं पथात्पाने पश्यते ॥८९०॥
 योग्यः कृतापकारोपि कदाचिदुपयुज्यते । विहितागारदाशोभिः शरणं भोज्यसिद्धये ॥८९१॥
 संहरयति स्वमाशुषाः कर्णमासावकर्तनम् । विज्ञाभट्टो राजमृत्यैः मूलैर्नैव विपादितः ॥८९२॥
 उदये संविभेने स भृशान्काराविनिर्गतान् । मघो मकुलः क्षाक्षीव मुकुलभूषिकरोत्थितान् ॥८९३॥
 राज्ञेः क्षेमस्य वः वीरो वज्रजः स महीमुजा । सर्वोमात्यप्रधानत्वं निम्बे सुजः सहानुजः ॥८९४॥
 895 राज्ञो वाचादिसमये मेक्षकाणां पदे पदे । एक एकोभवमन्मयी महीपालधमवदः ॥८९५॥
 सर्वमतीशारवदाम्भुषीनकधिरपितः । अयराजो नुजस्तस्य जीवितादधिकोमवत् ॥८९६॥
 आक्षीवापना भागीराजूंस्तथा --- ' । धम्मटः सोपि तान्त्रिकैर्धौतुपैः सहावयौ ॥८९७॥

८७१. '1) Thus corr. by A₂ from A₁ वज्रा'. ८८०. '1) अर्षेभ्यः and वृष्या supplied by A₂ in space left by A₁. ८८१. '1) A₁ indicates here a lacuna of two aksharas; C विपरीताये; perhaps, विपरीतये (१). ८८२. '1) Emended; A 'मालीवासी'. ८८६. '1) Thus corr. by A₂; A₁ ---- सन्ध्याय काचित् नियोजिताः. ८८९. '1) Thus corr. by later hand from A₁ स्तूष्येव'. ८९१. '1) Thus A₁; perhaps, to be read विपराधो; cf. vii. 617, 621, 630. ८९३. '1) A₂ gloss मघो वसन्ते भुविपरोत्थिता वृज्ज नौजवन्मर इति भाषया मलिङ्गाः ये अस्तावन्निवि मूलैः सुसन्धैः भुविपरोः वसन्तसमये उचिताग्नि आहोर्नोपदि सन्ध्यापार्थे म. ८९७. '1) Here A₁ indicates a lacuna; C 'नृपस्कादिवसन्'.

संमाम्ब तं वदति। स्वकृते दारितावमम् । सत्तानुपुनवशासीत्वाविज्ञेयैव सर्वदा ॥८९८॥
 विमम्ब मुखतो राज्यं तस्यैव मेरितः सतिः । क्रमाद्विजयमज्ञोष वुद्धुर्भुविर्भुति दधे ॥८९९॥
 राज्यं प्रादाः किमम्बस्ये जितेष्टुषुः स दुर्मेः । तस्मिन्मन्त्रयानास वधं प्रथममन्मनः ॥९००॥ 900
 विजने मन्दिरे दम्बामिति संमम्ब भूपतिः । वार्गं विधाप व्याजेन वेसावन्तु विमन्त्रिवः ॥९०१॥
 मन्त्रे भुतिं मने दावः सोधास्त्वन्विषाङ्कितः । आदिरेद्य स्वतेन्मन्त्रां हुतं संमन्त्रेयमम् ॥९०२॥
 संमन्त्रे राज्यतेन्मन्त्रे हुतं विगेष्य भूपतेः । इता विजयमन्त्रेन मन्त्रुराभस्तुरंगमाः ॥९०३॥
 संहरेस्तुरगाम्भीक्ष्णं प्रहरद्वेषैर्वत्तम् । कुर्वन्महादहं भीरो विर्वन्तु तस्यरे पुरात् ॥९०४॥
 आश्लिष्य दृष्टं तिष्ठन्त्या जावना सहितो वज्रम् । स वक्रात् नुदंगस्यः संभाममिनामुपम् ॥९०५॥ 905
 भारासारेः क्षणे तस्मिन्प्रकातजलदीप्तिरिति । विपर्वत्तेषु दृष्टिभी सर्वतः समलक्ष्यत् ॥९०६॥
 मांकारमादरात्प्रभुमिद्विधिरवे रणे । आसारेण द्रौघासीष्ठाधमानो नृपाल्यजः ॥९०७॥
 तं क्षीयमाणपुत्रं याम्नं हन्तुं समुद्यताः । कर्मणि मार्कटाभीष न वण्डकक्षता जहः ॥९०८॥
 मन्त्रेणुं पदोपैर्गैर्धितस्तासिन्धुसंगमम् । सज्जाविरवरौर्मानवतीर्थं स वाजिनः ॥९०९॥
 सत्यवानकरोत्यन्त्रां मन्त्रं रितुसंकटे । सिन्धुं प्रवृद्धानुसीर्षं नुरंगेति तमन्ववात् ॥९१०॥ 910
 हिंसां हन्तेचरायातः स तमादस्य वाजिनम् । दरेद्योऽमुष्यो भीरः प्राधातहरमर्त्तमा ॥९११॥
 कन्दर्पशरपतिना सर्वतो वदपदतिः । निरीयुलङ्घ्य वापिशशिरिगुप्तं दस्तुसिम् ॥९१२॥
 दरदाभंषितं तथ श्रीविद्याधर हिंसा । केयिभिजाः परिजनाः स्रवैकलं प्रवेदिरे ॥९१३॥
 भुत्वा स्वीकार्यमाणं च संरम्भं डामरादिभिः । पायुक्त्वा हर्षद्वन्द्वीनुपुषावांचकितोन्वहम् ॥९१४॥
 तेभ्य वन्त्रेभ्यु क्षीतुं क्षीतिबाध दस्तुरे । डामरैः प्रक्षितालापवैषे बाधामदाम्मदार्त्तं ॥९१५॥ 915
 उक्षीर्षं संकटास्तिष्ठन्मार्गान्तः पटमन्त्रये । अकस्मादमवन्मामी हिमानीदतजीवितः ॥९१६॥
 बहुलासाव संरम्भो भीरैर्विस्तार्यते महान् । कृत्यं विनस्ति तद्वैषमत्येनैव वस्तुना ॥९१७॥
 उन्मीलनं तिग्मदधिः प्रयत्नयेषां सहयेण करैः करोति ।
 उन्मूलयत्येककरेण तानि पद्मानि धाता कुपितो द्विजेन ॥९१८॥
 द्वैराज्यशङ्कयां कथित्कालं संकुचितं ततः । भूयः प्रमथतो लभं राज्यं हर्षमहीमुजः ॥९१९॥
 राजशब्दस्तदा सेहे न कुषाण्वचिरोपणम् । अस्त्युदयतया तर्हिमस्तुत्येनान्वराजह ॥९२०॥ 920
 ह्यक्षोमाहाविभीमैर्भ्रीः शर्वतवत मण्डले । निर्मस्सरो नरपतिः पुष्पतुरिष कामने ॥९२१॥
 मुक्तकेशा निदम्णीया निष्कालामरणाः पुरा । संत्यज्यैकं महीपालममवशिष्टं देहिनः ॥९२२॥
 धम्मिल्लवधवाधाय मदनः कल्पनापतिः । अज्यामन्दोऽप्यमास्यान्वचिषांषौकधारणात् ॥९२३॥

९०२. ') वाक्कम्ब supplied by A₂ in space left by A₁.—') Emended; A 'मोचाम्ब'. ९०४. ') संहरे supplied by A₂ in space left by A₁. ९०६. ') Thus A₂, perhaps, to be read मार्कटाभीष. ९०९. ') सज्जाविर supplied by A₂ in space left by A₁.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'सज्जाविर'.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'सज्जाविर'. ९१०. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'सज्जाविर'.—') वस्तुना and नं supplied by A₂ in space left by A₁. ९१३. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'सज्जाविर'.—') A₂ indicates a lacuna; C 'सज्जाविर'. ९१५. ') अन्ववात् supplied by A₂ in space left by A₁. ९१६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'सज्जाविर'. ९१९. ') अमवन्तौ सर्वं राज्यं supplied by A₂ in space left by A₁.

- अन्धमूल्याधिबक्रोधमविरोधेण मण्डले । तेन राज्ञोऽधिनो वेपस्तत्र राज्ञा मर्षितः ॥९२४॥ सुप्रमम् ॥
- 925 स केनापिदमात्वावामाकल्योक्तासद्योभिनाम् । निर्मस्तरः स्वदासीमिरारात्रिकमकारवम् ॥९२५॥
 दक्षिणास्यामभरङ्गिः मित्रा तस्म विलासिनः । कर्णाटानुमुण्डकुस्तस्मैव मर्षितः ॥९२६॥
 लङ्कातीरदलाः स्थूलचन्दनस्थासद्यन्वराः । रेजुर्जास्तदास्थाने ज्ञान्पदीर्वाक्षिणेवः ॥९२७॥
 स्वर्णकेतकपञ्चाङ्गजुटलम्बोजितमजः । चतुर्धातिलकाग्निहविलोलतिलकाकुराः ॥९२८॥
 भगङ्गभोवयोर्दक्षधयोस्त्रनरेखवा । निर्मिरङ्गिकेष्टान्तबद्धेरोपवीतकाः ॥९२९॥
- 930 अधराम्बरपुष्पान्तेर्लम्बीमुष्मिन्मूलाः । प्रच्छादितार्धदोर्लोककम्बुकाङ्कपयोधराः ॥९३०॥
 कर्पूरोन्मूलनस्मेरा धमन्वस्तरलभुवः । बभ्रुराभितुषिर्वा हृषाङ्गुच्छलदङ्गुताम् ॥९३१॥ चकलकम् ॥
 अन्वोपजीव्यतां प्रापुस्तस्याधित्वेन मर्षणाः । विश्वाव्यायकतां मेघाः मणवेनेव धारिणिः ॥९३२॥
 प्रसादैस्त्यागिनस्तस्य राज्ञः कनकवर्णिनः । समस्ता पायकगणाः पार्थिवस्पर्धितां वयुः ॥९३३॥
 विहङ्गूदामणिर्भूमृष्यण्डितामलमण्डितान् । चकार युग्मतुरगण्यकादिप्रक्रियामृतः ॥९३४॥
- 935 कश्मीरिभ्यो विनिर्वातं राज्ये कलङ्गाभूषतेः । विद्यापतिं च कर्णाटचक्रे परमाङ्घ्रिभूषतिः ॥९३५॥
 प्रसर्पतः करटिभिः कर्णाटककान्तरे । राज्ञोमे दृश्ये तुङ्गं यत्प्रीयातपवारणम् ॥९३६॥
 त्यागिनं हर्षदेवं स भुवः ह्रकविमान्धवम् । विन्द्गो वञ्चनां भेने विमूर्ति तावतीमपि ॥९३७॥
 सौवर्णामलसाराद्यां राजधान्यो धरापतेः । ह्रबह्मोभलिहृद्वा भेजिरे मुक्तामृताः ॥९३८॥
 तदीये नन्दनवने द्रुमेभ्यो नो व्यपुः स्थितिम् । त्यागिना निर्जितास्तेन केवलं कल्पपादपाः ॥९३९॥
- 940 विशिषामिरगुम्बाम्बु विरगमृगजातिभिः । तेन व्यामदिगामेन चक्रे पम्पामिधं सरः ॥९४०॥
 सोडासीयावनीर्षियास्तासां नामापि विधितम् । वक्तुं नास्त्येव सामर्थ्यं व्यक्तं वाचस्पतेरपि ॥९४१॥
 गीतमाकर्ण्यतेद्यापि तस्य बाण्येवकारिणः । विपक्षैरपि परमापनुदद्वाभ्योदविन्दुभिः ॥९४२॥
 स्वपतो दिवयामौ हौ सर्वकालं विलासिनः । दसस्थानस्य तत्वासीयामिनीषु प्रजागरः ॥९४३॥
 तस्य दीपसहस्राङ्गि स्थितस्यास्यानमण्डपे । विहङ्गोडीगीतनृत्तमस्तावेन क्षपा वयुः ॥९४४॥
- 945 कथान्ते मुभुवे तत्र पर्णचर्वणजः परम् । कान्ताधम्मिलशेफालीनुटिजन्मा च मर्मरः ॥९४५॥
 विततैः सपयोदेव साक्षिण्येव दीपकैः । दम्भदण्डैः सद्यमेव सधूमेवासिमण्डलैः ॥९४६॥
 साप्सरा इव कान्ताभिः सनक्षत्रेव मन्त्रिभिः । सार्धसंवेव विदुषिः सगन्धर्वेव नायकैः ॥९४७॥
 निम्पसंकेतवसतिर्धनदस्य यमस्य च । एकं विहरणारण्यं दानस्य च भयस्य च ॥९४८॥
 क्षपास्थानस्थितिलस्य राज्ञः शक्राधिकभिः । कस्य वाचस्पतेर्यावा वक्तुं कात्स्न्येन शक्यते ॥९४९॥ चकलकम् ॥
- 950 रैः नैवै राजतैषाधीन्यवहारस्तदा वनः । मण्डले विरलामुष्मिनीधारैस्ताम्रैः पुनः ॥९५०॥
 दण्डनायकतां प्राप्य सुजः सर्वोच्चमि भजन् । तस्मिन्काले स्वभूतोभाषीषो मुष्टिपचः परम् ॥९५१॥
 निजा जयवने सूर्यामूलके विजयेभ्यरे । आख्यामिन् वस्य लुम्बश्च निर्ध्वयस्थितयो मठाः ॥९५२॥

९३६. ५) A, gloss लङ्कास्तस्मैव कुराचतुर्धातिलको मः. ९३९. १) Emended; A² दुष्टेण. ९४९. १) Thus corr. by A₂ from A, "चक्रे. ९४६. १) Thus corr. by later hand from A₁ सौवर्णामल."—५) राज्ञः supplied by A₂ in space left by A₁.

शुपितम्याभिताम्यसीनाधारिनिवारणम् । हृत्पदं माप पदस्य राजवल्लभीः कृत्वा-तान् ॥९६३॥
 नन्दिक्षेत्रे ध्वजीकृत्य प्रत्यक्षं सप्त-वासरान् । चण्डकः सकलां वक्ते सर्वकालाभितो विभक्त ॥९६४॥
 कृष्णाजिनोमयमुखीमुख्यैरीषैः क्षमाभुजा । अदरित्रीकृता विना निःशेषार्तिच्छिदार्थिनाम् ॥९६५॥ 955
 राक्षो वसन्तलेखाख्या शाहिर्ब्रह्मविवाकरोत् । मठापसाराक्षगरे पूज्ये च त्रिपुरेश्वरे ॥९६६॥
 मारेश्वर्यमयी काचिदित्थं ज्वालेन तोषयौ । उदारव्यवहारे तु च तद्गान्धर्वं प्रवक्षते ॥९६७॥
 अथ प्रवृत्तिं संप्राप्ताः शून्यैर्वचनमग्निजः । पूर्वार्थास्तद्विधो राक्षो मतिमोहं प्रवक्षिरे ॥९६८॥
 कुठारोक्तिभुगः शिखी बहुपदं गृहाति धावन्नहि भानुः । पदसहस्रमावयतिपदं संचार्यतेनूत्णा ।
 बन्धयन्ते बलिनोपि वल्लुबलैः सामर्थ्यहीनिषु बह्मव्यन्ते परिपूर्णवृक्षान् इदं देवस्य लीलावितम् ॥९६९॥
 स सर्वशास्त्राधिगमयौढः परिवृद्धो विशाम् । बन्धोहितमतिथक्ते वैधैरपि मन्त्रिभिः ॥९७०॥ 960
 विप्रश्चस्य पितुर्विरमतिकारविभिन्सवा । स राजधानीक्षमाङ्गमठगदि विरलोटयत् ॥९७१॥
 स्वायी नत्कोशसंभारं ध्वमीकुर्वन्निस्ततः । कुम्भस्य चाभिधां तस्य पापसेन इति ध्वजान् ॥९७२॥
 मुद्रायान् मुद्रशीतानां डौकितं मूढचेतसा । स्पष्टं वदद्यधिकं राज्ञा स्त्रीणां तेन शतबन्धम् ॥९७३॥
 बाह्यशीलाहृशीस्तत्र नारीर्दिव्यस्यतानिधाम् । नागुद्यन्त परं ह्योम्बज्वलगमकुलाङ्गनाः ॥९७४॥
 अशान्ते पूर्वमाणो गूढं कोटपदातिभिः । पुनर्भुवनराजोभूहृहरालम्बिभुगधीः ॥९७५॥ 965
 स दर्पितपुरुं प्राप्तः कन्दर्पहारनायकम् । भुत्वा योद्धुं विनिर्यातं यवौ भूयोप्यवदयताम् ॥९७६॥
 तस्मिन्प्रसङ्गेपि नृपे रप्यजाजपुरीपतिः । संप्रामपालः केनापि हेतुना विक्रिषां यवौ ॥९७७॥
 कन्दर्पं कोटभृत्यानां भिन्नानां संघरोधते । कुम्भवाजपुर्णी राजा व्यवजगन्धवायकम् ॥९७८॥
 स महज्जिः समं सैन्यैर्गच्छंल्लोहवरमना । अधीरः कोटकच्छेषु सार्धं मासं ध्वलम्बत ॥९७९॥
 प्रत्यासन्नाच्छुचेर्मांसात्मतापाच विरोधिनाम् । बल्यतस्तस्य यात्रायां न संकल्पोप्यराजत ॥९८०॥ 970
 अविशेषज्ञभावेन भर्तुस्तिष्ठन्निरुधमः । ततो जगाम कन्दर्प एवोपालम्बमात्रताम् ॥९८१॥
 कृतप्रतिशोनाहारतया राजपुरीजये । उपालम्भार्हितः शोध निःसामम्भोप्यवाचलम् ॥९८२॥
 निराहारस्य वसनः कन्दर्पस्याग्रिगह्वरे । षष्ठेऽष्टमभूराजपुरी योजनेऽधिके स्थिता ॥९८३॥
 अग्न्याहतः सोरिबलाग्रिषच्छस्त्राणि पातयन् । कदलीपल्लवाभ्यमृग्यन्तं सिंह इवाविशत् ॥९८४॥
 दण्डमायकसैन्येभ्यः परमेकस्तमन्वगात् । सेवामीः कुलराजाक्यो बुद्धराजकुलोद्भवः ॥९८५॥ 975
 तं बाधाल्वा राजपुर्थां हतासंख्यारहितं द्विषः । निहत्य भुङ्क्छन्नाङ्गं कन्दर्पं श्रेयिरे हतम् ॥९८६॥
 मध्याह्ने स तु कन्दर्पः स्वयं संपाविशद्वली । राजधानीं राजपुर्थां विद्याविश्वैः समं मष्टैः ॥९८७॥
 द्विषां विद्यासहस्राणि बोधानामनिवर्तिनाम् । इतोऽथ राजपुर्ण्ये तत्पदातिशयवयम् ॥९८८॥
 काश्मीरिकाणां निवर्धं रणे तत्र शतद्वयम् । चत्वारि तु घातान्पुर्वीं खड्गानामप्यरोरत् ॥९८९॥
 भजे त्रिपुबले दूरमसंख्यैर्विधितामितिभिः । संस्कुर्वन्निर्वाणाशीमणो मृत्कोर्महानसः ॥९९०॥ 980
 तेनैव स्वाम्नुपालम्बयेतालो रभसार्पितः । रणरमशाने वीरेण श्रमिनो मांसशोणितैः ॥९९१॥

१९४. ') Emended: A जोम्भ. १०९. ') Emended: A काश्मीरका.

- वाममात्रावशेषेऽङ्गि पुनरेवाय संवत्सराः । द्विषः परिभवोत्तमाः कन्दर्पं योऽनुमायतुः ॥९८२॥
 ततस्त्वानव नाराचाचिचित्तेन स संयुगे । त्रिमात्रीचिचित्तेन विद्या धैः पाञ्चलन्दिषाः ॥९८३॥
 आश्रयं वेत्त्यसावस्त्वमिति मूढा विद्याङ्किताः । ते हूतं प्रययुर्भीता विन्दन्तः पुनरागमम् ॥९८४॥
 985 मगलमभावः प्रतिमानभोजः प्रयोगचानुर्यमसंभ्रमश्च । महाशयानामनिसंकटेषु धैर्योपनद्धा न धियं जहाति ॥९८५॥
 राजभार्गो यविष्टः स मानावस्तामिताविणि । भूयोप्यपश्यत्स ङ्गानां बाह्यालीं बहलेवैलैः ॥९८६॥
 योऽङ्गु विद्याङ्गः शुभाव प्रापं तं दण्डनायकम् । घोरां रणाटवीं दृष्ट्वा भयात्स्थगितसैनिकम् ॥९८७॥
 स्वीयैरेष्टैः क्षतैः कैचिपुष्यन्वधिकमाहवे । पारकीयैस्त्वसन्त्यन्ये कोन्तरं वेत्ति देहिनाम् ॥९८८॥
 आनीतोश्च विभिर्गत्य तेषैव स भये ब्रुवन् । स्पर्धमानो यथाम्भोषी मज्जनहंसन वायसः ॥९८९॥
 990 रक्तमजं कीतसैन्यमभिजं बह्वकोशवत् । परराष्ट्रं विशोदेवं स्ववीर्येणैव कोपरः ॥९९०॥
 मणतात्कटरमादाय ततो राजपुरीपतेः । मासमात्रेण कन्दर्पः पुनः सं भुवमायवी ॥९९१॥
 मस्तुभ्रमादिसत्कारैः कृतपूजो महीभुजा । स दण्डनायकादीनां शिरःभूलावहोभवत् ॥९९२॥
 परिहासपुरे पारिपाल्यं कुर्वन्कडोरपीः । वातगण्डाख्यया ध्याति निन्ये यस्त्वज पर्वदा ॥९९३॥
 भूमौत्कोचसंकीतसचिवधेरणलृष्टा । अपात्य वामनं राज्ञा पादापादौ निव्योमितः ॥९९४॥
 995 आनन्दः स क्षणे तस्मिन्निष्कण्ठाराधिकारिताम् । कन्दर्पश्रेणिगामासीन्मन्त्रिणामनिसंमतः ॥९९५॥
 तत्पेरितस्ततः पातुं लोहुरं विभुताहितम् । मण्डलेश्वरतां दृष्ट्वा कन्दर्पं प्राहिणोक्षुपः ॥९९६॥
 मन्त्रविक्रमसंपन्नः कुम्भैः स्वोदयेच्छमिः । युक्त्या तया राजपशोः समीपास्तोपवाहितः ॥९९७॥
 इत्याहोयमिति प्रहाय निकटोद्देशान्तरं वाग्निनं धरिं बन्धुवियोगकृच्छ्रं यचोमुष्येति संत्यज्य च ।
 भूरो राज्यमसौ हरेदिति तथा हित्वा विचारोन्मिहतो धूर्तधेरणयाकुक्षो नृपपभुनीयाति नाशं विरान् ॥९९८॥
 अदर्शनात्स्वबन्धुपि कन्दर्पमीतिराशयान् । राक्षोः जगल कालेन सा मुष्टेरिषं वानुका ॥९९९॥
 1000 उत्कर्षपुत्रावादाय चिकीर्षुलौहरेशताम् । कन्दर्पो वर्तत इति क्षितिपं मन्त्रिणोवबन् ॥१०००॥
 तथेति नृपतिर्गुह्यबन्धुं हन्नुमथाभु तम् । ससैन्यं व्यवजपयद्दं टङ्कं चासिधराभिधम् ॥१००१॥
 तयोः संप्राप्तयोर्वीर्यौ तां लेखयत्यवाहिदन् । विमुखधकितात्मा च कन्दर्पोभूषया मुहुः ॥१००२॥
 केलियुतक्षणे हस्तं मृगस्तेवकवत्सुरः । आसीदसिधरस्तस्य बन्धुमंभुयतस्तदा ॥१००३॥
 ततः पाणिं विनिष्कृत्य सोऽङ्गुष्ठाभेण तत्कारम् । अमृग्राथेन निस्त्वक्त्वं क्षिप्तः पक्षीव सोमम् ॥१००४॥
 1005 अनन्तरञ्चो भूभूष तेनात्मा च नृपाभितः । विगर्हते स्म खिञ्चेन पट्टक्षेत्रमकथ्यत ॥१००५॥
 नेयाशयो नरपतिः सुदुर्गं प्राहिणोतु मे । अर्पयित्वा ततः कोटं प्रयास्यामि दिगन्तरम् ॥१००६॥
 आनीय हस्तालैर्ज्ञातीनादाय श्रोत्रवर्जितः । स विमुक्ताधिकारोऽपि मन्त्री वाराणसीं यवौ ॥१००७॥
 हत्वा गयायां सामन्तमेकमन्त्रं निवेद्य च । काश्मीरिकाणां चक्रे स आञ्जमुत्कनिवारणम् ॥१००८॥

९८२. ') Emended; A 'अवो वत्सः. १११. ') Thus A; perhaps, to be read स्ववत्स. ११४. ') Thus A; A, वासव. १११. ') Thus corr. by A, from A, मुष्टिरिष. १००१. ') A, gloss मन्त्रिण. —') Thus A; A, रक्षि. १००२. ') तां supplied by A, in space left by A, १००३. ') Emended with C; A 'नृपकवत्सुर. —') Emended; A बन्धु. १००४. ') Doubtful emendation; A apparently निस्त्वक्त्वं; B, G निस्त्वक्त्वं. १००५. ') Emended; A काश्मीरिकाणां.

स हत्वा चौरसेनान्धं सत्तेनैव दुर्गमेधति । पूर्वाद्यामध्वनीनां च व्यवसिर्धूतकण्टकाम् ॥१००९॥
 व्याघ्रं निहन्त्योपसरत् चाराणस्यां निरस्वता । पूर्वा दिग्भूषिता तेन मठैः छद्मकर्मठैः ॥१०१०॥ 1010
 ते तक्षिर्वासमादेव लम्पलसाः कुमन्त्रिणः । अन्योन्यासूयया जगुरथ कार्ष्णीणि भूभुजः ॥१०११॥
 स्वैराहारोदितमुदमहाः शुक्रकण्डुतिशान्त्यै दुर्धारेष्व्याकलुषमतयो यत्र दुर्मन्त्रिमेवाः ।
 ग्रन्थ्यन्त्यन्थं भवति गणितैर्वासरैरेव कैश्चिन्ध्वस्थाणोरिव नरपतेस्तत्र सर्वाङ्गभङ्गः ॥१०१२॥
 अनिकामनि कालेय पार्थिवं हन्तुमुद्यमम् । दुहुक्षुर्जातराज्येष्ठस्तान्वाक्त्रिधर्ममटोभजत् ॥१०१३॥
 श्लोहापनादभागेव भवेद्वाज्यमिदं पुनः । मामेव वैद्योऽपुत्रत्वादहर्हस्मिन्नुपैष्यति ॥१०१४॥
 इति संमन्य ह्यविदं निहन्तुं पृथिवीभुजम् । प्रेरितो जयराजोभूतेनासरलचेतसा ॥१०१५॥ युग्मम् ॥ 1015
 विलासप्रामागन्धिष्वया नीत्यान्श्लोहाय भूपतेः । सोवरीषवर्धूहिना विदेष मध्यापतिनीः ॥१०१६॥
 क्रमास्तिस्रदधुमुखे तस्मिन्कायं राजपुरीं नृपः । हृत्वाय व्यवजङ्गातु बह्वमानेन धम्मटम् ॥१०१७॥
 सहस्रमङ्गलगृहे क्षुदिनापेक्षया स्थितम् । तं सिद्धिभङ्गचकितो जयराजः समाययौ ॥१०१८॥
 तमयं मण्डपे गृहं तयोर्मन्त्रायमाणयोः । प्रयागानुवरः कश्चिन्निसिध्वहितोद्युतोत् ॥१०१९॥
 तशचेदितनहार्ताप्रयागास्तत्कथां ततः । बुद्धा निवर्तयामास धम्मटं गमनाच्च ॥१०२०॥ 1020
 कुलक्षयमयासिध्वस्तत्परीकारमन्यरः । स्वमेव केवलं रक्षमासीत्स चकितोन्वहम् ॥१०२१॥
 असिद्धिं जयराजस्तु रष्ट्रा दूतैः स्वसंमुखी । शमालडामरी धीरौ बागपाजामिषौ व्यधात् ॥१०२२॥
 स्वभूतैर्मन्दनिर्यातैर्यथासु तं निवेदितम् । भुत्वा क्षपायां सितिमृष्टिषु विशेषे रक्षिणः ॥१०२३॥
 व्याजाद्यानां वदन्सज्जः प्रातस्तान्वाक्त्रिरेव तम् । चतुष्कं पूजने भूतौ जयराजमुपाययत् ॥१०२४॥
 राज्ञो वनार्गते धाक्षिं स्थितस्य स्थानमण्डपम् । सत्रा स भ्रातृपुत्रेण धम्मटेन ततोविशत् ॥१०२५॥ 1025
 रक्षिणोऽथ बहिर्यस्य प्रयागः पार्थिवाहया । जयराजं बधनेति नीचैर्धम्मटमभ्यधात् ॥१०२६॥
 धम्मटे विश्वसञ्ज्ञास्त्रं जयराजस्त्वजेद्रुवम् । निदेशेनामुना वेत्ति स्वमन्त्रात् च धम्मटः ॥१०२७॥
 द्वयोरेकस्य वा युद्धे तयोर्मृत्यौ हितं च नः । व्यक्तीकृतैक्ययोरार्त्राणि यथो लोक्येयगर्हितः ॥१०२८॥
 इति निर्धायतः शाश्वदविरोधेन शेषसः । प्रज्ञास्व प्रत्यभाद्राशो मन्यो युक्ततमस्तथा ॥१०२९॥ निलकम् ॥
 नाबुद्ध मां धुवं राजा तान्वाक्त्रिरिति विश्वसन् । जयराजमुपागत्य ततो धाट्याद्विषोन्नयित् ॥१०३०॥ 1030
 अपसद्यस्तथा नृपो यद्यश्लोहोसि निधयात् । तत्रयथाभु विभुदधर्चमसिधेनुः समर्प्यताम् ॥१०३१॥
 द्वैवेन वा मोहितः स तद्विधासेन वात्यजत् । आक्षिप्यमाणः शस्त्रास्त्रकोविदः शस्त्रमन्यवत् ॥१०३२॥
 वैष्णवदर्यानास्तेर्वस्ततः स पदपां गिरम् । तन्वक्रवीचदुल्लास्यस्तं जयादाज्जकात्मजम् ॥१०३३॥
 न स्वं निःसरत् कट्याया जाताः कलशभूभुजा । आसीज्जनयिता नूनं क्षीयो यः कश्चिदेव ते ॥१०३४॥
 निष्ठायां धैर्यचर्याणां परिणाममजानता । तेनेत्युक्तः स क्षीयास्तुलिकच्छमोपमोभवत् ॥१०३५॥ युगलकम् ॥ 1035
 श्लोहोदन्तं दृक्चममानो धीरस्तन्मध्यापितम् । यातनाह्नेशितोप्युचे स्वमेव न तु धम्मटम् ॥१०३६॥

१००९. ') has been erased by A₁. १०१२. ') Thus A₁; corr. by later hand दुर्मन्त्रिमेवाः. १०१४. ') Thus corr. by later hand from A, वेष्वा'. १०१८. ') Thus corr. by later hand from A, स्थिति. १०२४. ') Thus corr. by A₁ from A, पुल्ले; A₁ in margin नीचये. १०२९. ') Thus corr. by A₁ from A, प्रायव.

- विषयमन्त्रवीर्येण मोषीकृतविषादानः । रज्ज्वा विषाद्य वीर्याय ततो निशि विषादितः ॥१०३७॥
 अय्यकेन प्रसीदन् शिरस्त्रिभ्योऽङ्गितं वधौ । भट्टारनङ्गलातोये तदगुर्मस्वभोज्यताम् ॥१०३८॥
 तमेकसप्तमे वर्षे हत्वा मात्रपदे नृपः । बभूव वमीरद्वयभ्यो भस्मटस्याप्यभित्तयत् ॥१०३९॥
 1040 आदिदेशाय तत्सिद्धये ररः शास्त्रमृतां वरम् । मूर्धं कलशाराजाख्यं ठकुरं लोहराभवम् ॥१०४०॥
 महिणीति यदा दूतं प्रयागस्ते तदा स्वया । संपाद्यमेतदित्यूने तं चोपचितसत्क्रियम् ॥१०४१॥
 असिदिभीत्या स्वं दूतं स महिषवन्प्रयागकः । संमन्य क्रियतामेतदित्यूने कुपितो नृपम् ॥१०४२॥
 राशि मन्त्रयमाणेय पञ्जानीवाप्यमन्त्रिणः । वामनः सार्गले हारे त्यक्तदेशोऽब्रवीद्वचः ॥१०४३॥
 मन्त्रय मन्त्रिणश्चेते न यावन्निःक्षता बहिः । तावत्क्रियेत चेदेतच्च भद्राणि ददिरति ॥१०४४॥
 1045 राजाज्ञया प्रयागेन ततो दूते विसर्जिते । तीक्ष्णः कलशाराजाख्यस्तनयाभ्यां सहाययौ ॥१०४५॥
 तस्मिन्मसङ्गे तान्वाङ्गिः रवेनस्य दददातपम् । राजधान्यन्तरेवासीद्विचैरनुचरैः समम् ॥१०४६॥
 पुरः कलशाराजं तं दृष्ट्वा पथाच्च तच्छतौ । यावत्साशङ्कमाचख्यौ तावद्धृत्यैर्निजैर्जेहे ॥१०४७॥
 शक्तोपि धम्मटः क्रतुं कृपाणीमिति वारितम् । हन्तुं कलशाराजं तु यावच्छस्त्रे व्यपात्करम् ॥१०४८॥
 तावत्तेनायतः पथात्तत्पुत्राभ्यां कृताहतिः । आसनदुबलत्वेव क्षिप्रं प्रागैरमुच्यत ॥१०४९॥
 1050 मुमुर्षुणा क्षतस्तेन ज्यायान्कलशाराजः । विप्रमायुधैर्गुप्ताक्षानीक्षणाग्नितोभवत् ॥१०५०॥
 तस्य क्षमाग्न्ययोगेन तेज्येबाहः छ शास्त्रिणः । विजा कृपाणी तुषोट तेनामद्रायुधोऽभवत् ॥१०५१॥
 विहस्य पातितः पृष्ठात्स तेज्योपेरिवाण्डजः । भुनां मासाय संत्यक्तः श्वाकैः पार्थिवाङ्गवा ॥१०५२॥
 रात्रा तन्वङ्गनमारी स्वयं रत्नहणमन्त्रहणौ । आगत्य प्राङ्गणे त्यक्तकृपाणी परिरक्षितौ ॥१०५३॥
 ह्यात्कन्दास्तुं दुष्ठायाः संरम्भेण युगुत्सवः । नाययोदयसिंहेन दाम्भिकेनैव वन्धिताः ॥१०५४॥
 1055 दूवं पुत्रा मनेत्युक्तवतस्ते पार्थिकस्य वत् । प्रत्ययात्तस्य शास्त्राणि तस्यजुर्जीवितेच्छवः ॥१०५५॥
 रात्रो विमुञ्चिः क्रियतां पार्थमेत्येति तद्वचः । तैः समागस्य जगृहे मागं राजगृहानमि ॥१०५६॥
 तन्वङ्गजगृहोच्छिष्टैर्बाल एव विषर्धितः । दुष्टं ततो विहस्यैवं स्वच्छपाहकोववत् ॥१०५७॥
 तन्वङ्गनतवैत्यूर्ध्वं जयराजमभाषथाः । न त्वं निःसत्त्व कप्याया इति तद्विस्मृतं तव ॥१०५८॥
 स ते तारुण्य एवायं वर्तते संकटः क्षणः । किं धैर्यावसरे मूढ वैश्यमवलम्ब्यसे ॥१०५९॥
 1060 तस्माज्जातोसि निवर्त मत्पिबोच्छिष्टमुष्टिना । अहं तु तेन बीरेण स्वल्पिना कीर्तिभाणिना ॥१०६०॥
 इत्युक्त्वा स रणे गुरुस्वप्नपराजलज्जलम् । पपात जन्ममालिन्वं मानी प्रक्षालयन्निव ॥१०६१॥
 नृपान्तिकं प्रयास्याम इति निषद्यतस्ततः । दुष्प्रादीनाजपुष्टयाः कारागारे निचिन्तिषुः ॥१०६२॥
 ते वीर्यमभरोन्मसा हुना वासन्तिका इव । प्रत्यभासन्त कारुण्याद्रक्षणीयाः क्षमायुजः ॥१०६३॥
 ठकस्तु विम्बियो नाम पापः संप्रेष्य भूभुजम् । न्यजिषहन्तान्भीवाद्य निशि पाशाजिविशयम् ॥१०६४॥
 1065 दुष्टो विजयराजश्च बुद्धो गुह्यश्च नेतुः । तन्वङ्गवीराभस्वरो इता वधमहीन्ते ॥१०६५॥

१०५१. ^१) Emended; A मन्त्रिणः. १०५५. ^१) A here and elsewhere प्रयागेन. १०५७. ^१) Emended; A ° स्वच्छपाह १०५८. ^१) Thus A; perhaps, to be emended कृपाणीमितिभाणिना. १०५९. ^१) उपो supplied by A, in space left by A₁. १०५४. ^१) Emended; A ° स्वच्छपाह्यास्तु. १०५८. ^१) Emended; A ° नमो बल्यै.

हतानामपि सौन्दर्यं तेषामद्यापि वर्ण्यते । कथान्तरे षोडशैर्नद्यास्तुवन्मुनिभिः ॥१०६९॥
 सतताभ्यस्तनाम्बुतैः कस्तौलहाशनाद्भूतैः । कीर्तिशोभाहमालेखं द्युषिर्दं बन्धमूरभूत् ॥१०६७॥
 वृद्धिमान्नीतयो राशान्मुत्कर्षापत्ययोस्ततः । ज्यायान्प्रमित्यैर्दोम्बाक्यो नृदहणैः कुलच्छिदा ॥१०६८॥
 स्फुलिङ्गमिव संभाव्य तेजोविस्फूर्जितं शिशुम् । जवान जयमङ्गं च तद्विजयमङ्गजम् ॥१०६९॥
 गोमृत्स्रगोत्रजान्हत्वा भोक्तुमेकस्य कस्यचित् । कुर्वन्ति हैहोपहता राज्यं निष्कण्टके नृपाः ॥१०७०॥ 1070
 संकटं मधुगोलमुष्णविटपमृदावलीनदरे बृढः । कर्तुमकृच्छ्रादिममितः कस्यापि भव्यात्मनः ।
 हैममेरण्या प्रकम्पविपश्चाः पञ्चमहारैर्दृढं नह्रोमृन्मधुपासिहत्वा शमयस्वचत्सुध्वीरहः ॥१०७१॥
 शान्तिहोमशापामनदधीय पाथिवः । दिम्बानामप्यसंभाव्याममकृष्टिभोज्यताम् ॥१०७२॥
 वामनस्यात्मजः क्षेमस्तं जानन्ननकादिपम् । प्रैतर्कलक्ष्मणोद्ग्रास्यच्छक्रेमनिवर्धने ॥१०७३॥
 तामिच्छामपिडनत्तस्य भक्तो युज्या प्रयागकः । धावतः श्रमपातेष्वां धीरो यन्नेव इन्तिनः ॥१०७४॥
 अनिशं नष्टेष्टानां शयानामिव भूभुजम् । भन्तःप्रवेशकुसलो यो वेताल इवामवत् ॥१०७५॥ 1075
 नमा हलधरस्याय विटो लोष्टधराभिधः । जगाद विजिने जानु राजानं रज्ज्वनेच्छया ॥१०७६॥ युग्मम्॥
 द्विषतां यामहेमादि कलक्षेत्रसंभयम् । तत्पासादाहमभिः सेतुं विलस्तायां करोमि ते ॥१०७७॥
 आलेख्यं गगने लिखामि त्रिभिर्नीसुरैर्वैवाभ्यम्बरं स्वमालोकितमानवाभिः कनकं मन्थामि कर्म दिभिः ।
 इत्यायुक्तमपि स्फुटं जडमतिर्जानाति सत्त्वं नृपो यत्सारकम्पया न वक्ति स गतमौढिः परं वदन्त्यते ॥१०७८॥
 निषिषेध चिकीर्षां नु प्रयागस्तामपि प्रभोः । सदुपस्थायिकोपध्याभ्यवर्धनामिव रोगिणः ॥१०७९॥
 अथ लोष्टधरो हास्यावसरे जानु भूपतिम् । वदस्य मोक्षो हेवस्य क्रियतामित्यभाषत ॥१०८०॥ 1080
 त्वित्था-किमेतदित्युक्तवन्तं तं स व्यजिज्ञपत् । उदभाण्डपुरे -¹ भीमशाहिरभूपुरा ॥१०८१॥
 विरोधापादिषधानां तत्कृतो भीमकेशश्चः । राज्ये कलशदेवस्य वदहारोभयविरम् ॥१०८२॥
 तैः शान्तैर्द्वैविधये यदाथ विवृणारिः । वीरापहततुर्बर्णकवचो हरशो तथा ॥१०८३॥
 भुयोपि चक्रे तस्मिन्त्या कोशसामप्यभागिति । ततः प्रभूत्वया यावद्वद्वहारातरिः स्फुटम् ॥१०८४॥
 भादीयतां तदीयस्तकोशंश्चौरमथावहः । सोपि बन्धादिमुक्तोस्तु पुण्यदीपादिभोगभाक् ॥१०८५॥ 1085
 इति संमेरितस्तेन तथा चक्रे स भूपतिः । कोशं ततः प्रवेदे च मणिस्वर्णादिनिर्भरम् ॥१०८६॥
 अचिन्त्यद्य यदेहर्ग्वस्तु भून्वद्वरास्पदे । कीदृक्कत्रांपरेषु स्यादाद्येषु दूरवेदमद्व ॥१०८७॥
 कृतप्रायः स तत्रत्यैः पारिषद्यैस्ततो नृपः । निष्कृतं कडमारोडिशारणेन प्रदापितः ॥१०८८॥
 क्रमेण सेनानानाङ्गव्यवयसनशालिनः । दुरार्यहरणे कडा धीः संभावयता तथा ॥१०८९॥
 पूर्वैराजार्पितान्कोशास्ततः स मुयनामुतान् । सर्वगीर्वाणवेहमभो तुम्भकुखिरपाहरत् ॥१०९०॥ 1090

१०६७. ¹) Thus A, altered by later hand into "शोभाहन्". १०६८. ¹) Emended; A प्रसिद्धे. १०७०. ¹) Emended; मातु. १०७१. ¹) Emended; A लोष्टधु. १०७३. ¹) Emended; A ज्ञान जनक. —) च supplied by A. १०८१. ¹) Two sharanas are wanting; A does not indicate the lacuna. —) Emended; A मीनद्वयादि. Cf. vi. 178. १०८२. ¹) Doubtful emendation; A "परिषद्यानां". Cf. vii. 1088. १०८५. ¹) Emended; A "लोष्टधु". १०८७. ¹) Emended; यदेहस्तु. —) Emended with C; A काद्विषया. १०८९. ¹) Thus A; G C दुराकुल्ये.

- इमेषु कोशेष्वनेन देवानां प्रतिमा अपि । चकारोदयराजाख्यं देवोत्पादननायकम् ॥१०९१॥
 बदनेषु स नमोऽः क्षीर्णमाणाङ्गिपाणिभिः । मूर्तिनाशाय देवानां शङ्कन्मूषाद्यपातयन् ॥१०९२॥
 स्वर्णरूप्यादिचटिता गीर्वाणाकृतबोतुवन् । अश्वस्त्रिधनगण्डान्य इव सावस्करेष्वपि ॥१०९३॥
 विबुधप्रतिमाश्चकुराकृष्टा गुल्फदामभिः । द्यूत्कारकुसुमच्छन्ना भग्नभाटकादयः ॥१०९४॥
 1095 धामे पुरेण नगरे प्रासादो न स कथन । हर्षराजतुरुरुक्तेण न यो निष्प्रतिमीकृतः ॥१०९५॥
 तस्य देवावधूयौ हौ परमास्तां प्रभाविनौ । नगरे श्रीरणस्वामी मार्ताण्डः पत्तमेध्विव ॥१०९६॥
 हौ महाप्रतिमामध्याद्बुद्धिम्बावरक्षताम् । दानप्रसङ्गे तं जानु याचिन्वा त्यागिनं नृपम् ॥१०९७॥
 परिहासपुरं जन्ममेदिन्यां कनकामिधः । गायतः कुशलश्रीश्च भ्रमणो नगरान्तरे ॥१०९८॥
 अधिगतवतां लोके विधाद्भुतामपि संपदं न खतु विरतिदुष्कर्मभ्यो धनार्जनकाङ्क्षिणाम् ।
 किमपि कमलाबाह्वै पद्माकरोदुत्तिपातकं भजति कमलानीलावासो भवन्नपि हि द्विपः ॥१०९९॥
 1100 पैतामहेन पित्रेण तथा राज्याचिकीर्षया । लोङ्गरादाहतायस्य कोशेनोत्कर्षभूयते ॥११००॥
 युक्तोपि पूर्वराजार्थे देवैर्कोभ्यो नहार यः । ऐच्छद्धनार्जनं हा धिक्सोपि वास्तव्यपीडया ॥११०१॥ युग्मम् ॥
 तदाश्चामात्रमादाय सचिवैरथ पापिभिः । ते ते नवनवायासनामाङ्का नायकाः कृताः ॥११०२॥
 कालानुवृत्तिपरतां धिक्प्रमज्जोफमीविनाम् । यत्र मन्त्री वयःस्थः सत्सदाचारोपि गौरवकः ॥११०३॥
 सर्वदेवगृहपामसर्वेस्वापदतिग्रतम् । स्वीचकाराज्ञया भर्तुरर्थनायकनामपि ॥११०४॥ युग्मम् ॥
 1105 पार्श्वः समरस्वामिदेवागारे सहैलकः । आग्रे विजयमल्लस्य यो राशो ह्येयतां यवौ ॥११०५॥
 हिगुणोत्पत्तिदानेन सौर्यनायकतां गतः । लम्बायकाशो राजाग्रे क्रमेणासीन्महत्तमः ॥११०६॥
 किमन्यद्भरता तेन सर्वार्थान्सर्वनायकैः । व्यधीयत धनाबाह्वै पुरीशस्यापि नायकः ॥११०७॥
 श्रीगर्भपदपर्यायच्छत्रजाद्यप्रभावतः । तपार्जितस्य कोशस्य सोनरूपस्योभयम् ॥११०८॥
 मृगीहृत्तां तुल्यभतां हयानां आसन्विटानां कुवचःसहत्वम् ।
 पैतालिकानां च विकल्पनत्वं क्रेतुं क्षितीशाः क्षपयन्ति लक्ष्मीम् ॥११०९॥
 कोपप्रसादैर्दक्षिताजनस्य हयादिवृत्तान्तगन्धेयणेन ।
 1110 भृत्यानुवृत्त्या मृगयाकषाभी राज्ञां शिशुनामिव याति कालः ॥१११०॥
 विलासहासासनयानदानपानाशनाद्या असतीः सतीर्वा ।
 छायेव चेष्टाः क्षितिपालवर्गः परानुकारेण करोति सर्वाः ॥११११॥
 अमानुषत्वं पुत्रपाधिराजा मिटस्तदैः स्वस्य विचिन्त्य सत्यम् ।
 नृगीयमक्षयभयिकं भुजौ वा ममेति मत्वा न विदन्ति मृत्युम् ॥१११२॥
 निशाद्य येषां प्रभवन्ति दारा दिनेष्वमात्या नियताधिकाराः ।
 अहो भ्रमः स्वस्य यदत्र तेपि विदन्ति भूषा प्रभविष्णुभावम् ॥१११३॥

१०९१. ¹) Emended with B C; A "उत्पादननायकम्. १०९१. ²) Emended; A "रूपम्". १०९४. ³) Thus corr. by later hand from A. ११००. ⁴) Emended; A "युक्तोपि". ११०९. ⁵) Emended; A च हेलकः. Cf. vii. 1170, 1319, 1358, 1369, [C. VII. 1093

स्वादूयितं स्वादुतयैव भुङ्क्ते धूक्तस्य मुञ्चत्यपि धूक्तानि ।

विद्यासितस्त्रासमुपेत्यकस्माद्भूष बातथ समानभावः ॥१११४॥

जायामित्यादि यत्किंचित्स्थितिपानां कटाक्षितम् । तत्सर्वं हर्षदेवस्य जायेन लघुतां ययौ ॥१११५॥ 1115

तुष्टः पटहवायेन हयानोद्यधिदे ददौ । भीमनायकनाम्ने स करिणं करिणीसखम् ॥१११६॥

स्वशिष्यत्वेन तस्यासीद्वायनः कनकोद्य सः । चण्णकावरजः खेदाक्षीताभ्यासकृतोद्यमः ॥१११७॥

प्रसादीकृतमस्मै च खेदखेदनमिच्छता । तेन काव्यनवीचारातस्तमस्तमेतसा ॥१११८॥

कर्णाटभर्तुः पर्माण्डेः छन्दरीं चन्दलाभिधाम् । आलेख्यलिखितां वीक्ष्य सोभुल्यायुधपन्नतः ॥१११९॥

उत्तेजयन्ति संघर्षे हास्ये जडमतीभिः । सारमेयानिवाजसं मोस्त्राद्य प्राकृताशयाः ॥११२०॥ 1120

स बिटोद्रेचिनो वीतत्रपथके सभान्तरे । प्रतिज्ञां चन्दलाभायै पर्माण्डेश्च विलोडने ॥११२१॥

कृतापक्षिणमकर्षूरपरिस्त्रावं प्रतिज्ञया । तं च स्तुतिमिषादेवं जडस्य कविचारणाः ॥११२२॥

भाषावेषविशेषतः परिगतस्त्वं दाक्षिणात्योऽध्वगो गन्धादप्यवधारितं यदुत ते कर्षूरकोलं करे ।

पर्कं चेद्विदमङ्ग हर्षं नृपतेस्तत्कल्पवयोपायनं नो वेत्तिष्ठनु नातिकेरकुहरे संप्रत्यमुष्मन्वनतः ॥११२३॥

आ कर्णाटनखं पराधववधादा चन्दलात्किङ्गनादा कल्याणपुरप्रवेशनविधेरा पिम्मलादर्शनात् ।

आ राजाभयकाननान्तवधुधारादिः कौतूहलहेन प्रतिषिद्धमिद्धमहसा पोताससंघर्षणम् ॥११२४॥

बिटः प्रसाद्य नृपतिं मदनः कम्पनापतिः । महत्तरत्वं जगह तस्याधिधार्यताकृतेः ॥११२५॥ 1125

वस्त्रालंकारनिर्वाहकृतेमुप्याद्य वेतनम् । नित्यमावस्त भूपालाहायमीर्ष्याशमाय च ॥११२६॥

बिटस्त्वे निस्त्रपत्वे च मदनस्य कथाक्रमः । मौग्ये पारिद्रवत्वे च नृपस्य निकषोमवत् ॥११२७॥

मातेयं वयिष्कां नाकाक्षवामीनेति दादिभिः । संदर्श्य जरतीं नारीं मुनिनः सोपरीर्विष्टैः ॥११२८॥

दासीध देवता एता हस्तुक्तान्यैः प्रवेशिताः । उच्चति च भिन्नं चौग्यस्वणमस्त्रहसे जवैः ॥११२९॥

दास्यो मदनसंतापमन्त्रायुक्तेखकारिभिः । अध्यापिता बिटैस्तस्य मतिमोहं प्रवर्जिते ॥११३०॥ 1130

ताभ्यः काभिरपि क्षमाभृष्टुरतं समयोचितम् । बाउच्छन्तीभिः कृतः स्वाङ्गस्पर्शाङ्गाद्योदयोऽजितः ॥११३१॥

आयुष्कामाव भूयांसं कालं जीवितकाङ्क्षिणे । आयुर्वर्षशतान्धस्यै ता मूढमतये ददुः ॥११३२॥

डोम्बेन पिण्डसिद्धिर्ध्या केनाप्येतद्वसायनम् । पिण्डसिद्धिर्द्वित्युक्ता येयं किमपि पायितः ॥११३३॥

किं तस्य कथितरन्ध्रैर्मौग्यैर्धो याचितो बिटैः । विद्यमानादिन धनरायुषोपि व्ययं व्यधात् ॥११३४॥

बलकपेय्यदुरपरानुपायान्यानसेवत । कथयेत्कः सदाचारस्तानतोपि त्रपायहान् ॥११३५॥ 1135

स एवमन्धतामिमे निक्षिप्तः शाश्वतीः समाः । मुग्धबुद्धिः स्वजायेन दुर्गतैश्च कुमन्त्रिभिः ॥११३६॥

मेघवाहनमुख्यानां कृत्ये लोकोत्तरे यथा । सन्त्ययात्म्यधिकः केचित्सिद्धिहान्तोऽलिताशयाः ॥११३७॥

तथास्मिन्नपि दुष्कृत्ये वर्णमनेन्रुतायै । भविष्यतीव कालेन नूनमप्रत्ययो जनः ॥ ११३८ ॥

राज्ये बहुच्छले तादृग्दुर्मित्योपहतोऽप्यभूत् । आयुःशेषेण न यदेष स रन्ध्रान्धेयिणां दिशाम् ॥११३९॥

११२५. ') Emended; A वयिष्का. Cf. vii. 319. ११३१. ') Emended; A 'तामके.—') Emended; A स्वजायेन;
) स्वजन्मेन.

- 1140 नरकीः शिक्षयवाभानुत्थावामिनं स्वयम् । तिष्ठन्हीयेज्ज्वले धाम्नि दूरास्केनाप शयुषा ॥११४०॥
 क्षितेवुरापि नाभूद्यक्षितो मनितोष वा । फलं तस्यायुःशेषस्य प्रजानां कुतस्तस्य वा ॥११४१॥
 कश्चिदेवाद्य भुज्जान्ते पातदूतो महीपतेः । सर्वाभुजिनिधेः शम्भुधारीधारिषविग्रहः ॥११४२॥
 ते बुवानो मदीन्मन्त्रास्ताः क्षिप्रो वीचनोन्मदाः । नाशाय हर्षैरेवस्य तस्मिन्नेवाभवत्क्षणे ॥११४३॥
 निगृहीतास्तेन रोषास्तजाराः काश्चन क्षिप्रः । काश्चित्काकृष्य भुज्जान्ताज्जारीनीता दिग्मन्तरम् ॥११४४॥
 1145 स्वेन दैःशील्यदोषेण सर्व एव विद्याङ्किताः । भूत्यास्तस्याभुमान्यैच्छन्नयतन्त्र च शान्त्ये ॥११४५॥
 तस्यापि शीलवैकल्यं तावत्सर्वत्र पश्ये । यावत्कलत्राभूपातास्तजान्तस्योपपद्यते ॥११४६॥
 शैशवे कश्चितो धामिरङ्गमादय मातृभिः । सोऽङ्गमारोप्य ता एव नुम्यन्तंनुमुजेनिशम् ॥११४७॥
 संभोगं भविषीवर्गे कुर्वता दुर्बलोदया । निगृहीता च मुक्ता च नागा पुत्री विदुस्त्वष्टः ॥११४८॥
 स तुरुष्कशताभीशाननिशं पोषयन्धनैः । निधनावधि दुर्बुद्धिर्नुमुजे शम्भुवक्रपात् ॥११४९॥
 1150 अथ सेवासिद्धारेण करापि कुपितो नृपः । स मन्त्रबुद्धिरास्कन्दमदाद्राजपुर्षि प्रति ॥११५०॥
 विलोक्य सैन्यसाममीमन्त्रसदृशीं पथि । त्रैलोक्याकान्तिसामर्थ्यं पार्थिवैस्तस्य शङ्कितम् ॥११५१॥
 स तु पृथ्वीगिरिं दुर्गं दृष्ट्वा तद्वह्णोद्यतः । अयविष्टो राजपुर्षि तन्मुले समुपाविशान् ॥११५२॥
 मासमन्त्राधिकं तेन तस्युषा परिपीडिताः । मक्षीणाचारिसंमारा बभूवुर्दुर्गराक्षिणः ॥११५३॥
 बानुं संभ्रामपालस्तानूरीचके धरापतिः । कियन्तं न करं मीतः कियतीने च संधिषाः ॥११५४॥
 1155 षण्णोददार्ढ्यं नृपती स तदप्रतिगृह्णति । तुम्भमुत्कोचदातेन स्वीचके दण्डनायकम् ॥११५५॥
 अमन्यमानं नृपती व्यावृत्तिं प्रेरिता रहः । प्रवासवेतनं भूरि मार्गितुं तेन क्षात्रिणः ॥११५६॥
 भैः प्रावे प्राकृतमायैः कृते सोऽनुपमाचितैः । राज्ञो दूरस्यकोशस्य कटकः क्षोभमाययौ ॥११५७॥
 स तत्समर्थनां यावच्छके तावद्भीषिकाम् । तुरुष्कास्कन्दजामन्यां प्रवदौ दण्डनायकः ॥११५८॥
 अयात्यर्थैर्नृपतिरुत्थाप्य कटकं ययौ । कृत्वा च कोशसामर्थी तत्याजाध्वज साध्वसान् ॥११५९॥
 1160 अपरीक्षयार्ते भृत्यः स्वामिनामतिसंकटे । करोति व्यसनापातमजाल्योसिरिवाद्ये ॥११६०॥
 तेन स्वयमयोग्येन योग्यानन्यानिच्छता । कलाङ्किता नरेन्द्रभीः क्षुद्राधेनेव मन्पुरा ॥११६१॥
 ततः प्रभृति निर्वाणप्रतापस्य महीपतेः । प्रतापचक्रवर्त्यैष्या सर्वतो म्हाविमाययौ ॥११६२॥
 म्हानानमो न यत्किञ्च स्वेन भूत्यैस्तथाक्षितैः । तत्कर्म कृतवन्तं स कन्दर्पं बहमन्यत ॥११६३॥
 आनिनीषोष तं तस्य जडस्याकृत भूपतेः । दण्डनायक एवेच्छाच्छेदं पैशुनकर्मणा ॥११६४॥
 1165 ज्ञातद्वोर्दोष नृपतिरवभाषण्डनायकम् । प्रातिपत्त्यानुरोधेन न कुधा न्यसर्गैस्तुनः ॥११६५॥
 तुर्गे सदिग्धजीवोपि निषसन्संचिकाय सः । तुम्भस्ताम्बूलयस्तादि प्रहितं भृत्यबान्धवैः ॥११६६॥
 आत्मनः सर्वनाशाय संजातं दैवमोहितः । बधार्हं प्रत्युत पुनर्मित्ये तं स्वपदं नृपः ॥११६७॥
 तं विद्राष्टादुर्मिर्भूयो राजानमुदतेजवन् । बोधबाभार्जितं स्तोषैः कर्णार्था इव कौरवम् ॥११६८॥

११४२. ') Emended; A सर्वभुजनिधेः. ११५१. ') Emended; A प्रमन्त्रमाने. ११५५. ') Emended; A न्यस्यसी.
 ११५६. ') Conjectural reading; A दुर्बुद्धे.

वादी वाद्यपराजितः प्रतिमदं गालीभिरत्वाक्षिपन्वोपिषष्टसतीमवा कुकलैश्चद्रेजवन्ती पतिम् ।
 कायस्थश्च इताखिलायैमहिमा कृष्णे नृपं पातयन्स्वस्यासन्नपरामभवस्य कुर्वते भूयः समुत्तम्भनम् ॥११६९॥
 भुक्तेदवधनो विभक्तं सहेलनहन्तमः । उर्वीपतिं दुर्वसने प्रेरयन्स्वार्थपण्डितः ॥११७०॥ 1170
 बन्धुमन्विष्य दरदं लवन्धैः सह लाहुरैः । दुर्गपाताभिर्धुं पहीनुं तमचूचुदत् ॥११७१॥
 तदि लकनचन्द्राक्ष्ये पुरा गोमदि डामरे । जनकहारपतिना हतेनस्तनूपाश्रया ॥११७२॥
 प्रायोपविष्टया हारे तत्पत्न्यापि समर्पितम् । कलशश्चामुजा कृतोपेक्षं प्राप दरद्वपः ॥११७३॥
 तद्वलाहारैः क्रान्तानन्तपानेन मण्डले । राजा च मन्त्रिणा चाप्य बभूव स्वीकृतोद्यमः ॥११७४॥
 जिह्वे तत्र गोमृणां वृत्तये संभूतं हिमम् । अवपहेन तत्तस्मिन्क्षणे निःशेषतां यवौ ॥११७५॥ 1175
 चारैस्तद्वन्भालक्ष्य तद्वहाय महन्तमः । अभीक्ष्यं प्रेरयन्स्वभाप स च तत्रोद्यमं व्यधात् ॥११७६॥
 वातगण्डं तदुद्योगे प्रतिष्ठासुं नृपाश्रया । अण्यको हारकार्यस्थमभिसंधातुमैव ॥११७७॥
 हारं निवार्य भूमेन प्रापितो मण्डलेऽशताम् । सर्वैः सहामगद्गारं स हि हाराधिकारिभिः ॥११७८॥
 विस्त्रुविनेति^१ कटके तेन हारपतिस्ततः । तीर्त्वा मधुमतीं सिन्धुं सैन्यैर्दुर्गमपेष्टयत् ॥११७९॥
 समस्तानपि सामन्तान्प्रार्थयन्सर्वतः स्वयम् । एकप्रयाणान्तरितः कोटेपि न्यवसन्नपः ॥११८०॥ 1180
 स्वजिह्वेण्डशैलादि दुर्गसंश्रयदुर्जयैः । कादमीरिकाः सह दस्तैस्त्रिभिः समरं व्यधुः ॥११८१॥
 विदधे प्राजिमटिकानाम्प्यापातपदे वसन् । सपुत्रो गुह्यजो मल्लः संभ्रमानतिदुःखान् ॥११८२॥
 तत्पुत्रौ द्वैवस्थितोक्तराज्यप्राप्ती तद्विषया । मानं व्यवर्धितां यौ वीरावुच्चलसुस्तलौ ॥११८३॥
 अत्युग्रामस्त्योर्ज्यायागिह्वन्नपि नृपास्रयम् । आसीद्वाध्यर्धमाहात्म्याद्यात्रायां तत्र निर्गतः ॥११८४॥
 अवपहेन भूपालमतापेन च शोचिताः । यथाकर्तव्यित्तुर्गै ररक्षुर्दारदा भटाः ॥११८५॥ 1185
 अधाश्लेष विधेर्हर्षेऽन्तापपरिपन्थिनी । पपात महती वृष्टिरेकीकृतजलस्थला ॥११८६॥
 दुर्गमृङ्गः हिमैः कृत्स्नं दुर्गैः पर्यवार्यत । अनुकूलेन विधिना सनादैर्मिहितैरिव ॥११८७॥
 उत्थाने पातयन्काक्षित्यतमे काक्षिदुस्तिपन् । वेधाः कन्दलपत्त्रेण कन्दुकक्रीडितभ्रमम् ॥११८८॥
 ततः स्मृत्या गृहान्मृष्टिदुःस्थाले बुष्टमग्निजः । चक्रिरे पूर्ववद्वाजः स्कन्दायारे विस्त्रयणम् ॥११८९॥
 ऊर्ध्वस्रोतोनुसारीय तिभिः शैलह्वाननः । ततोपि चक्रे ध्यावृत्तिं राजा जयपराकुलः ॥११९०॥ 1190
 मुक्तापणः क्षीणकोशः त्यक्तभीकश्च्युतायुधः । कटकाः सर्वे एवामूत्पलायनपरायणः ॥११९१॥
 भावतः पथिमिस्तैस्तैः साक्रन्दावाजसैनिकान् । पृष्ठलपरिपून्तीर्षा मार्गप्रसिष्यतापना ॥११९२॥
 क्षौमैः सहस्रमालेव साग्रजपण्डेव खेटकैः । सद्योलेव खड्गैर्यैः सशिलेव तुरगैः ॥११९३॥
 लौहैः सरयाङ्गैव राजनैर्माजैरपि । सफेनेव जनत्यैकरासीन्मधुमती सरित् ॥११९४॥
 नीतानां च हतानां च दरदैः प्रसृतोदयैः । अभूवदीदतानां च संख्या काञ्चिद्वेदिनाम् ॥११९५॥ 1195
 अनाथवत्तथा भूतं सैन्यं धातुं कृतोद्यमः । एकस्तु सानुजो मानी नावलम्बास्त्रिरुच्छलः ॥११९६॥

११७९. ^१) Emended; A विजिह्वे. ११७९. ^२) Emended; A वाद्यगण्डस्तु. ११७९. ^३) Thus or, perhaps, विस्त्रुविनेति to be read for A विस्त्रुवितापि. ११८९. ^४) Emended; A कादमीरकाः. ११८९. ^५) Emended; A सपुत्रो.

- दरद्वलाम्बुधिर्धावन्स विशाक्रमणोद्यतः । ताभ्यां वेलागिरीन्द्राभ्यामिव संस्तम्भितोलिलः ॥११९७॥
 नौ रक्षित्वा बलं प्राप्नौ प्रसिद्धिमनुलां गतौ । पतिवरेव राजश्रामेज लक्ष्येण तेजसा ॥११९८॥
 ततः प्रभृति लोकस्य सर्वस्यासीदसौ मतिः । राज्याहौ मानिनावेनौ ह्रीर्बोयं न तु भूपतिः ॥११९९॥
 1200 तथा कृत्वापि यन्नामे दर्शनं परिजहनुः । नौ प्रीतिदायविमुखौ ववन्धास्थां ततो जनः ॥१२००॥
 अथ शान्तरिपुत्रासौ नगरं प्राविशन्पुः । प्रतापस्तु दिशः प्रायान्मल्लराजतनूजयोः ॥१२०१॥
 नौ रामलक्ष्मणाव्येताविति सर्वस्तदाब्रवीत् । रावणप्रतिमे राशि भाव्यर्थांनुगुणं वचः ॥१२०२॥
 राजा तु गतलज्जः स नित्यकृत्योपमं जडः । कर्तुं प्रारभतास्त्रिघ्नः पुनर्मण्डलपीडनम् ॥१२०३॥
 अल्पापकारमपि पाश्वेगत् निहन्ति नीचो न दूरमसमागसमप्यरातिम् ।
 चा निर्देश्युपलम्बितकमापतन्तं तस्यागिनं न तु विदूरगमुपरोधः ॥१२०४॥
 1205 ततः प्रविष्टः संप्रीतः सेवया दत्तकम्पनम् । मदनं सोमगुणैस्त्वैरं शंसन्तं तत्पराभयम् ॥१२०५॥
 तद्गोत्रेण जिघांक्षुस्तमागो जयाह सोपरम् । तस्य देवीविद्वष्टाशालेखोद्वह्नुनलक्षणम् ॥१२०६॥
 प्राप्नो मन्त्रवराज्यास्त क्षमाभुजादत्तदर्शनः । भीतो लक्ष्मीधरस्यागान्मन्दिरं टक्कमन्त्रिणः ॥१२०७॥
 राजा प्रसाधमानोपि तत्कृत्येन्येन मन्त्रिणा । सस्मिन् वीक्षितं सैन्यैस्तं सपुत्रमधातवम् ॥१२०८॥
 कोपस्मितं नरपतेरकालकुष्ठम् तरोः । वेतालस्यादृष्टसितं नैवमेव प्रशाम्यति ॥१२०९॥
 ये संप्रकटविपुलप्रणयाभिमाना निःशङ्कमीश्वरनिवेणमाचरन्ति ।
 1210 मन्त्रानुपङ्गरभसाङ्गजगेन्द्रसङ्घं प्रक्यापयन्त इव ते प्रलयं प्रयान्ति ॥१२१०॥
 कर्णेजपकुले तावन्मदनप्रलयावधिः । शापः सूर्यमतीदृश्याः प्रसारितभुजोभयम् ॥१२११॥
 विक्रमालोकनोत्कम्पी निविशेष क्षमापतिः । बद्धा कलद्राराजं तं लक्ष्मीधरनिवेशने ॥१२१२॥
 विरुद्धं तस्य बडस्य शिक्षापेक्षामिषासृष्टः । तेजोवधाय सविधमुदयाक्यं व्यसज्यत् ॥१२१३॥
 लक्ष्म्या जावज्यमानं तं वीक्ष्य प्रज्वलितः क्रुधा । लम्बासिंधुः कस्माच्चिन्मनस्वी सहसावधीत् ॥१२१४॥
 1215 तद्भूतैरथ संकुचैर्निपत्य स विपादितः । दुर्बुद्धेस्तस्य भूमर्तुरेवं भृत्या विषेदिरे ॥१२१५॥
 मण्डले राजदण्डेन क्षतेनेव परिक्षितः । क्षारपातोपमान्यापि प्राभूः खपरंपरा ॥१२१६॥
 अहोहि काष्णानस्याली यैः पार्थिवगृहादपि । सत्यप्यहस्करे अमुस्तस्करास्तादृशा विशः ॥१२१७॥
 प्रवर्धमाने मरके क्रान्तिध्वनिनिर्भरः । निर्वोषः प्रेतवाद्यानां न व्यरंसीर्बिवादिशम् ॥१२१८॥
 षडीवभुङ्क्षितप्राप्ते वत्सरे पञ्चसप्तते । अखण्डं सर्वभाग्डानां दुर्मिक्षमुदजृम्भत ॥१२१९॥
 1220 वीक्षाराणां धान्यस्यारिः प्राप्याभूत्प्रज्जम्भिः शनैः । वीक्षारेणामवलम्ब्यं माहौकस्य पल्लवम् ॥१२२०॥
 ऊर्णपलस्य वीक्षारिः कयः पद्मिज्जायत । लवणोषणहिङ्गुवेरिभिधाप्यास्त दुर्लभा ॥१२२१॥
 द्वापैर्नद्योभयवज्रम्भः संलेकोष्कूविषहैः । छन्नतोया गिरिकस्तौ छन्नदास्वचैरिव ॥१२२२॥
 पतद्यवहितं राजधानी दूराह इदयते । ध्यात्वेति सर्वतो राजा हुमाणां छेदमादिशत् ॥१२२३॥

१२०७. ¹) Emended; A टक्क°. १२२१. ¹) Emended; A सवहृत्.

सप्तसूक्तफला वृक्षा गृहस्था इव पातिताः । कुटुम्बैरिव रौतम्बैरशोध्यन्त पदे पदे ॥१२२४॥
 प्रागापदं महादण्डं तथातैपि जने नृपः । हलावहगणे वृद्धोक्षे गण्डशैलमिवाक्षिपत् ॥ १२२५॥ 1235
 निषीद्य लोकं कायस्थैर्महादण्डव्यवस्थाया । पुरमासादिषु कापि न मृद्व्यवशेषिता ॥१२२६॥
 अथोलम्बणत्वं संयाप्राप्तिहन्तुं सर्वङ्गामरान् । स इण्डभूदिव क्रुध्यन्नादिसम्पन्नमण्डलेभरम् ॥१२२७॥
 पूर्वं मडवराज्योर्व्या होलढान्तः स डामरान् । दत्तास्कन्दोवधीसांस्तान्कुलाये विहगानिव ॥१२२८॥
 प्रजा लवण्यानुसङ्गकुन्तलौविकटाकृतिः । जीवन्मडवराज्यान्तस्तेन विप्रोपि नोम्नितः ॥१२२९॥
 लावण्यबुद्ध्या भूलानि पान्थैरप्यथ रोपितैः । भीमरूपाभवद्भूमिर्भैरवस्य महानसः ॥१२३०॥ 1230
 भूते लवण्यस्यैकस्य क्रूरां विन्यस्यतो बभूव । ययुः सर्वे दिशो भीता लवण्या मण्डलेभरान् ॥१२३१॥
 केचिदुभयिरे तेषां गोमांसं म्लेच्छभूमिषु । अरघहृषरहादिकृष्टाः केचिदवालगन् ॥१२३२॥
 प्राहिणोत्सामृतं भूरि भैरवाय महीभुजे । लवण्यमुण्डमालासीरखण्डा मण्डलेभरः ॥१२३३॥
 तोरणावलयो राजहारेदृश्यन्त सर्वतः । डामराणां करोटीभिर्वटीभिरिव निर्भराः ॥१२३४॥
 हारे कङ्कणवस्त्रादि लम्बमानं नृपैकसः । नेता डामरमुण्डस्य यः कोपि स किलासवत् ॥१२३५॥ 1235
 भोक्तुं डामरमुण्डानि व्यापविस्तीर्णोत्तोरणाः । विदधुर्गुण्डकङ्काया राजहारोपसेवनम् ॥१२३६॥
 यत्र यथास्त भूपालस्तत्र तत्र व्यपुर्जनाः । लवण्यमुण्डैरुषण्डैर्विस्तीर्णोत्तोरणजजः ॥१२३७॥
 गन्धेनाभुविना प्राणं कर्णे भीमैः शिषावतैः । अखिद्यन शवाकीर्णे दमशान इव मण्डले ॥१२३८॥
 बलेरकम्पपाम्नाह्लोकपुष्पांश्च विषयात् । एकभेरीणां मण्डलेशो डामरैः भूलकीलितैः ॥१२३९॥
 एवं मडवराज्यं स कृत्वा निर्वैडडामरम् । अभावात्क्रमराज्योर्वी कर्तुं नामेव पद्वितम् ॥१२४०॥ 1240
 अवश्यं न भविष्याम इति निश्चित्य डामराः । चक्रिरे क्रमराज्यस्था लीलान् हि सैन्यसमहम् ॥१२४१॥
 तैः सर्वैर्दत्तसंप्रदायैः कुर्वन्निः कवनं महत् । आस्ते स्म तत्र छचिरं निरुद्धो मण्डलेभरः ॥१२४२॥
 किमन्यद्वाक्षसः कथिच्छरतीर्थैर्षिपूजितम् । निहन्तुं मण्डलमिदं हर्षस्याजादवातरत् ॥१२४३॥
 उल्लासो रात्रिषु दिने स्वापः क्रौर्यमुदयता । अवाङ्मयत्वं कर्तव्ये दक्षिणेशोचिते रतिः ॥१२४४॥
 इत्यादयस्तस्य केचिदस्मां मत्तचरोचिताः । तथा हि तत्कालभयैः प्रियाः प्राक्षैः प्रकीर्तिताः ॥१२४५॥ 1245
 अत्रान्तरे मल्लसूनुः कनीयान्वौवलोन्मदः । लक्ष्मीधरस्य गेहिण्या इदयाहादकोभवत् ॥१२४६॥
 सा हि राजसूते तस्मिन्संस्तप्ता प्रातिवेशिमके । नारज्यत निजे पत्यौ बानरप्रतिमाकृतौ ॥१२४७॥
 ज्ञानीमग्न्यान्तस्त्वान्यान्कस्माद्वाज्याहलक्षणी । नावधीदद्यात्तावेतौ राजसूचलसुस्तलौ ॥१२४८॥
 इति लक्ष्मीधरेण्योरोबादुकोपि भूपतिः । न चुकोपानुनापार्ति पूर्वज्ञातिवधात्रतः ॥१२४९॥
 स्वयमन्यमुखेनापि स तेनोक्तस्तोसकृत् । -- पाते तदौदस्यं ध्यात्वा साध्वसमाहधे ॥१२५०॥ 1250
 शातिमीत्यनुवृष्ट्यादि तेन विस्मरता ततः । संमन्त्र्य मन्त्रिभिः सार्धं द्रष्टुं तद्वधमिधयः ॥१२५१॥
 आसन्नचारविनिता धक्काद्व्याध तं व्यधात् । भूभर्तुर्दुरभिप्रायं तयोः कर्णपथातिथिम् ॥१२५२॥

१२२४. ¹) Emended; A सौतम्बैर. १२३२. ¹) Thus A₁, A₂ 'वावयव'; G 'वागयव'. १२३९. ¹) Emended; A व्यासः विस्तीर्णोत्तोरणा. १२३९. ¹) A₂ gloss नृपतः 'यावन्तीकनयनं' (three aksharas illegible). १२४९. ¹) Emended; A चकोपा. १२५०. ¹) A₁ indicates a lacuna of two aksharas.

- सख्या दर्शनापालेन तत्रार्थे षष्ठसंशयो । निरगातां विधीयिष्यां द्विवैस्तावनुगेः समम् ॥१२५६॥
 पदसप्तमेन्ये मगराण्मायार्शर्वेष विर्गता । उवाचसंवसतेः प्रातौ डामरस्योपवेशनम् ॥१२५७॥
 1255 प्रशस्तराजो दुभुधुः सिल्लराजं निजानुजम् । सोमिंसंभाव तौ निन्ये लवन्त्यो मण्डलान्तरम् ॥१२५८॥
 ततो राजपुरीं ज्यायान्मायात्कल्हस्य भूपतेः । कनीयान्यययौ पार्थे कलिच्छरपरेरशितुः ॥१२५९॥
 तयोर्निर्गतयो राज्यं न कैश्चिच्छरधीयत । निमिसङ्गेन राजैव दुर्मिमिसैस्त्वशकुचत ॥१२६०॥
 लक्ष्मीधरमुखेनैव पार्थेनां हन्तुमुच्छलम् । चक्रे संध्रामपालस्य सोङ्गीकृत्य धनं ततः ॥१२६१॥
 स त्वान्निकागतस्येधमल्लखनोः कृतादरः । तया विशङ्कया शबोरासीरधिकगौरवः ॥१२६२॥
 1260 आसन्नाभुदयं सानुं द्वैटैव विधियोदितः । शङ्काविष्करणाहोके नयेत्संभावनाभुवम् ॥१२६३॥
 राजपुर्याः मकृत्यैव काश्मीरानर्थकाङ्क्षिताः । प्रभविष्णौ रियौ प्राप्ते चक्रिकायां किमुच्यताम् ॥१२६४॥
 काश्चिद्विक्रमिकायान्पार्थयातानयोच्छलः । गमागमान्कृतोयोगो डामराणामकारयत् ॥१२६५॥
 डामरास्तु महोत्साहस्तमागेन व्यसर्जयन् । राज्ञा विप्रकृतां दूताम्बितीर्णोपायान्ब्रून् ॥१२६६॥
 तं सूर्यवर्मचन्द्रस्य तनयो जनकाभिधः । चकारोपचितोत्साहं मायादूर्तैर्धिसर्जितैः ॥१२६७॥
 1265 वीर्य डामरदूतांस्तान्महा राजतो भयम् । व्यक्तं संध्रामपालेन निन्ये माहात्म्यमुच्छलः ॥१२६८॥
 स कार्यगौरवात्प्रहो मूर्ध्नि कर्पूरचूर्णनम् । कृत्वा तमविनाशाय यावद्विशङ्कुमैहत ॥१२६९॥
 नावक्कलशराजाख्यसत्तरेषु मुख्यउक्षुरः । हर्षदेवार्पितोत्कोचस्तमेन्य विजनेब्रवीत् ॥१२७०॥
 राज्ञः प्रसादनं त्यक्त्वा तयोच्छलहितैर्विणः । कामधेनुं विनिर्धूय णगकण्डमेव ग्रहः ॥१२७१॥
 कोयं काश्मीरभुवानां कात्वं शक्तिस्तपस्विनः । आराधनेन तद्वाज्ञो विधेहि स्वमसाध्वसम् ॥१२७२॥
 1270 अयं राजागिरौ दुर्गे स्थाप्यतां पार्थिवस्तनः । स्वात्मनीयितवर्षां वलासान्निवं च सर्वदा ॥१२७३॥
 तेनेति प्रभुराख्यातः खड्गानां स मिताशयः । तद्गीतः स्वार्थलुब्धश्च तथेति प्रत्यपद्यत ॥१२७४॥
 तमभ्यधाव नो बन्धुं शक्तोहममुमुद्यतम् । स्वयैव बध्नामेव मियतः प्रेषितोन्तिकम् ॥१२७५॥
 इत्युक्त्वा तं स्वबलतिं विषज्यावदुच्छलम् । प्रातः कल्शराजस्य त्वया गन्तव्यमन्तिकम् ॥१२७६॥
 इह प्रधानमात्योसौ तेन ते स्वादनस्ययः । ततो विपक्षोच्छिरस्यै स्वां प्रतिमोक्षयामि सानुगम् ॥१२७७॥
 1275 अथ तद्वसतिं गन्तुं चलितोन्त्येसुदृच्छलः । प्राग्दुर्मिमिसैस्तत्कृत्यमात्रैरथ विबोधितः ॥१२७८॥
 मन्त्रे मित्रे निवृत्तं तं भुत्वा खड्गानुपान्तिकम् । कुप्यन्कलशराजोऽपि सज्जसैन्यः समाययौ ॥१२७९॥
 तमास्कन्हाव संप्राप्तं जानकशस्त्रभृतां वरः । ऐच्छग्रणाय निर्गन्तुं निजभृत्यैः सहोच्छलः ॥१२८०॥
 क्षोभे संरिस्तुते तं स सान्त्वयित्वा खड्गाधिपः । तिष्ठन्कलशराजं सहानिन्ये निजां समाम् ॥१२८१॥
 विषेधाधाधिनो भृत्वास्त विधूयौजसां निधिः । सज्जः खड्गसमाजं तं कोपकम्पाधरोविशत् ॥१२८२॥
 1280 ब्रह्म तं नाशककथित्कल्पान्ताकर्मिवोन्मथम् । क्रुद्धं कलशराजो वा राजा वा तेजसां निधिम् ॥१२८३॥
 स विविक्तीकृते भासि खड्गाधीशं समन्त्रिणम् । सान्त्वयन्तं महातेजाः कोपकसाक्षरोब्रवीत् ॥१२८४॥

1256. ') Thus A₁; A₂ gloss वषसो, corr. by later hand into वषास; A₂ reads वषास. 1256. ') Thus corr. by A₁ from कालि. 1257. ') Emended; A कथि. 1258. ') Thus A₁; a later hand corrects डामरस्य महोत्साहस्तं and विप्रकृतान्. 1260. ') Emended; A तवाच. 1261. ') Emended; A कृता. —') Emended; A क्षयासीत.

पूर्वं दार्याभिसारेभृङ्गारहाजो नरो नृपः । वरबाह्वनामास्य सनुः फुल्लमजीजनत् ॥१२८२॥
 स सातबाह्वन् तस्माच्चन्दोभूतस्ततः । इती । गोपालसिंहराजायै चन्दुराजोप्यवाप्तवान् ॥१२८३॥
 बह्मस्रजः सिंहराजो दिहाय्यां तनयां ददौ । श्माभुजे क्षेमगुप्ताय सावीरा भातृनन्दनम् ॥१२८४॥
 राज्ञे संप्रामराजायै स्वधादुदयराजजन् । भातापि कान्तिराजोऽस्या जस्संराजमजीजनत् ॥१२८५॥ 1285
 पितानन्तस्य संप्रामो जस्सस्तन्वत्तुगुह्योः । अनन्तात्कलद्राश्माभृङ्गान्मल्लोप्यजायत ॥१२८६॥
 कलद्राश्चदेवाया जाता मल्लान्तया ववम् । कोबमित्वादि तन्मन्यैः क्रमेस्मिन्कथ्यते कथम् ॥१२८७॥
 वृथिव्यां वीरभोज्यायां क्रमो वा कोपयुज्यते । वीरस्य च सहायोस्तु कः स्वबाह्वयात्परः ॥१२८८॥
 विष्टया तदनुकम्प्यानां मूर्ध्नि हस्ताभिरावृष्टान् । काश्मीरिकाणां भूपानां नामूषं कुत्पांसनः ॥१२८९॥
 तस्माद्दृश्य च शक्तिमित्युक्ता निर्गतस्ततः । विजयाय स पत्नीनां श्रुतेनानुगतोचलत् ॥१२९०॥ 1290
 निहतं शृङ्गमादाय तस्याये कथिदाययी । स तेन छनिमित्तेन प्राप्तो मेने रिपुभियम् ॥१२९१॥
 अरचद्वरहादिकृष्टिमुखश्च निर्गताः । डामरा बाह्वेदेवायास्तं यान्तमुपगतस्थिरं ॥१२९२॥
 कटकस्थस्य संप्रामपालस्यायातमन्त्रिणम् । तथैवो राजपुर्त्यन्तः खिन्नं निन्युः प्रसन्नताम् ॥१२९३॥
 मुक्ता तद्वर्तमानेष्वन्वायासं स दिनस्थये । सैन्यैः कलद्राजस्य दत्तास्त्रोभयवह्निः ॥१२९४॥
 राज्ञीर्निर्मिमांशस्मिन्हारं संतोष्य वारिते । तदीयाः सैनिका युद्धे लोष्टावह्नादयो हताः ॥१२९५॥ 1295
 मध्यं प्रविष्टय शमिते प्रथमित्तत्र संयुगे । सोल्यसैन्योपि संयुताः छतरामल्यसैनिकः ॥१२९६॥
 वैभस्य वीर्यमास्तन्यः कृच्छ्रमप्यनुभूतवान् । वैशाखासितपञ्चम्यां वाचामवस्तपीर्यवात् ॥१२९७॥
 विष्टस्य वाष्टदेवाशीम्बिब्रवाय स्ववर्त्मभिः । आललम्बे प्रवेष्टोष्ठां क्रमराज्याधवा स्वयम् ॥१२९८॥
 यं राजोदयसीहान्ते कपिलं क्षेमजात्मजम् । अस्थापयल्लोहरोष्ठीं स विशान्तं मुमोच तम् ॥१२९९॥
 स्वयमये समपाणां खड्गचर्मधरो व्रजन् । पलायने पूर्वशिष्यान्पणोत्से तद्राट्म्यवात् ॥१३००॥ 1300
 बद्धा निःशङ्कमालीने हारेशं सुज्जकाभिधम् । कश्मीरानामिषाकाङ्क्षी शिर्यं हवेन हवापतत् ॥१३०१॥
 तं डामराश्च कतिचित्खाशिकाश्चादिसंभयाः । राजद्विषः प्राप्तमात्रं सर्वतः पर्यवारयन् ॥१३०२॥
 नमाकाशादिव स्रस्तं मुनो गर्भदिशोस्थितम् । निष्कम्बातर्कितं प्राप्तं चक्रम्ये हर्षभूपतिः ॥१३०३॥
 मा भूदसौ बद्धमूलः क्रमराज्यान्तरस्थितम् । मा बधीन्मण्डलेशं च ध्यायन्नित्याकुलोय सः ॥१३०४॥
 विलम्बमाने संनद्धसैनिके दण्डनायके । स्वरितं प्राहिणोत्पृष्टं वितीर्णासंख्यनायकम् ॥१३०५॥ 1305
 हैत्रोपहतवीर्यो वा क्रान्तो वा श्रोत्रचिन्तया । अभ्यभित्रीणतां त्यक्त्वा स तु मार्गे व्यलम्बत ॥१३०६॥
 अन्वांश्च यान्वांस्तिलकराजादीन्वच्छजवृषः । ते ते पटं समासाद्य नाकुर्वन्चयनिर्गमम् ॥१३०७॥
 दण्डनायकमुत्थेयपि लोके राज्ञा विसर्जिते । यावे विमूढतां माप बद्धमूलस्वमुच्चलः ॥१३०८॥
 बराहमूलं प्रविशन्नागतं शिवतां बलान् । अथां छलसंगोपेतां राजलक्ष्मीमिवासरत् ॥१३०९॥
 महाबाराहमौलिराजस्य मूर्ध्नि पपात च । तद्वत्स्थितया दृष्ट्या वरणार्थमिवापिता ॥१३१०॥ 1310

१२८२. १) Emended; A चार्यबाह्वन्. Cf. v. 367. १२८५. १) Thus corr. by A₂ from A₁, 'स्वास्त्यज्जरा'. १२८९. १) Emended; A काश्मीरिकाणां. १२९५. १) Thus A₁; corr. by later hand into लोष्टवहा. १२९८. १) Emended; A₁ बह. १३०१. १) विष्टवहा and स्वं supplied by A₂ in space left by A₁.— १) Emended; A आललम्ब. १२९९. १) Thus A₁; perhaps, to be emended क्षेत्रम्. Cf. vii. 482. १३०४. १) Emended; A स्थितिम्. १३०८. १) Thus A₁; A₂ भावकस्यच्ये.

- काकाद्यैषकुलजैर्यैः संवत्स्रतिः । स हुक्कपुरमुख्यस्य क्रमराज्योन्मुखो बभौ ॥१३११॥
 अग्रन्तरे तमायान्ताकायैस्तेकमागतैः । विद्वद्वेम्बुस्तानि न्ये डामरैर्मण्डलेभ्यः ॥१३१२॥
 तैर्हि मायेव भङ्गं स मीतो हस्वा महाभटान् । यद्वीराजमुखान्भूरीन्ययौ मन्त्रप्रतापताम् ॥१३१३॥
 शनैरपसरन्तोष सारमूलक्रमासदत् । उच्चलाभिष्ठितास्तेपि विविधस्तम्बध्वजः ॥१३१४॥
 1315 समेतामन्तसैन्येन तेन तत्र चिरं धृतः । उच्चलप्रलम्बाभस्य पौरस्त्यानिविभ्रमः ॥१३१५॥
 सैन्ययोदमयोस्तत्र जवभीकरिणीकृते । बभूव तुल्यसंघर्षः सेर्व्वयोरिव दन्तिनोः ॥१३१६॥
 आनन्दनामापुत्पिच्छोत्थानमुच्चलमातुलः । चक्रे मडवराज्येष निविडीकृतडामरः ॥१३१७॥
 तद्विद्वदे डामरौघा दिग्देशेभ्यः सङ्गृह्यतः । सन्धमज्जुर्हिमापावे रन्ध्रेभ्य इव षट्पदाः ॥१३१८॥
 तत्क्षणं क्षीणमायस्य यथा हारपतितथा । कावस्यः कम्पने राक्षः सहोत्तमूर्धमहतमः ॥१३१९॥
 1320 आनन्देन कृतास्कन्धो बह्वशो विदिताहवः । औष्णीन्मडवराज्यं स न बभूवभूतदा ॥१३२०॥
 अथातुतगतपिन वेष्टयित्वा महाचमून् । उच्चलेनाहवे बद्धः ससैन्यो मण्डलेभ्यः ॥१३२१॥
 न विद्यः किं तदा नृपं योधानां यत्किलाविदन् । ते सखज्ज्वाभसंनाना वद्धा ययमिति स्फुटम् ॥१३२२॥
 तथा यदोपि निर्द्वैषौ स भयः प्रभवे हितम् । स्वामिभक्तिर्बिषयेति पयन्तेति न मानिनाम् ॥१३२३॥
 तूर्णं पुरयवेद्याय सोष प्रैर्यदुच्चलम् । विधास्य नेरुगन्योस्ति क्षण इत्यसङ्कटम् ॥१३२४॥
 1325 विंशतस्तस्य चानेकैः पुग्गामाद्यलुण्ठयत् । कर्मणानेन कौसीनमस्वास्त्यनि विचिन्तयत् ॥१३२५॥
 परिहासपुरे तेन स ततः संपवेशितः । श्रद्धाम्बुविषमायत्माचिर्गमोऽन्यन्तदुर्गमः ॥१३२६॥
 तनोच्चलं क्षतुःशाले स्वं च दग्धमभूबुद्धम् । निगान्स निशि ते तनु न चकुस्तद्वितैविणः ॥१३२७॥
 यथा चित्तं तथास्य स्वात्कायवेत्ताहसक्षमः । तदात्मनिरपेक्षस्य किं न सिध्देमनीयितम् ॥१३२८॥
 क्षीबन्धसवपुस्त्यचा सह वसत्यप्येष्टया कच्छयो विर्वर्मा रणकर्मसाहसमहोत्साहश्च सिंहः सदा ।
 धिक्पादुङ्कृतपक्षपातरभसो नीचेपु मुग्धो विधिर्वीराणां कुदते शरीरमभितो वैकल्यशाल्याहतम् ॥१३२९॥
 1330 संदिदेशाय स क्षमापमाङ्गत्वाय मयागतः । क्षणाल इव ते क्षिप्तः क्षिप्रं निर्गल्य बध्यताम् ॥१३३०॥
 ततः समस्तसामन्तसैन्यसंततिसंयुतः । अद्य मृत्युर्जयो वेति निधित्य निरगावृषः ॥१३३१॥
 स प्राणसंशये सर्वोयासप्रशममादिशत् । षट्शोडशेणेनासीत्यैरनुगतोक्षितैः ॥१३३२॥
 प्राप्तं भरतसेत्स्वपं प्रन्तः सैन्यं विरोधिनम् । आग्रावेधै राजभृत्याः क्षणान्मार्गमलङ्कयन् ॥१३३३॥
 क्षुभितेष्वाविवायाते राजसैन्ये शिषद्वलम् । मण्डलेभ्य एवान्तःप्रविष्टो निरनाशयत् ॥१३३४॥
 1335 अथोच्चलवले भमे विरुदुः केपि जाङ्गिकाः । आन्ता राजविहारं च प्राविशन्तेपि डामराः ॥१३३५॥
 विस्त्रेतेनाभिर्धं रूद्रा प्रविष्टं डामरं परे । उच्चलोसायिनि आन्त्या विहारं तमदाहयन् ॥१३३६॥
 सोमपालाभिधेनारिहयारोहान्तरे विरम् । कुर्वन्द्वाङ्गनपालस्य पितृव्येण सहाहवम् ॥१३३७॥
 यत्नाञ्जनकचन्द्रार्थैर्मानि व्यावर्तितो रणात् । परिहासपुरास्यामान्मृत्युवक्त्रादिवोच्चलः ॥१३३८॥

१३११. '.) Thus A; corr. by later hand into काकाद्यैषकुलजैर्यैः. १३११. '.) Emended; A सहलो.—') Emended; A 'सहलो'.
 नमः. १३१३. '.) Doubtful; thus emended with C; A 'सहितैर'. १३१५. '.) Thus A; corr. by later hand into ययमिति.
 [C. VII. 1323 154 G. VII. 1337]

वितस्तां गौरिकाशालंयामासीत्षा हयान्वितः । स डामरैः सह पुनः प्रययौ तारमूलकम् ॥१३३९॥

जयेन तावन्मात्रेण कितवोत्थ इत्योन्मदः । राजा प्रशंसमानन्दं राजधानीं न्यवर्तत ॥१३४०॥

1340

जीवन्तमप्यर्चि भुत्वा न पथादलगत्य यत् । आसन्नच्युसितास्तेन भङ्गमाजोषि डामराः ॥१३४१॥

वाताल्पलाभ्य साम्रज्येष्टामूलीये मासि सर्वतः । भूयोपि संबदयितुं स्थिरधीरैश्चतुश्चलः ॥१३४२॥

स्वदोर्मात्रसहायस्य परावन्तस्य मानिनः । दुर्मिक्षान्तर्महोयोगः स तस्य विषमोभवत् ॥१३४३॥

तन्मध्येतिदरिद्रोपि संश्रामं स ररक्ष यत् । तमुत्पाद्यानयद्राजा श्रीपरीहासकेशवम् ॥१३४४॥

तस्मिन्विचटिते पांडुः कपोतश्चदधूसरः । रोदसीच्छादनं हर्षशीर्षच्छेदावपि व्यधात् ॥१३४५॥

1345

प्रागन्धकारो देशेस्मिन्निवसेपि व्यजृम्भत । कृपिकादिवसालोक इति वत्सप्रये जने ॥१३४६॥

निवेशिते परीहासकेशवे प्रशशाम तत् । तस्मिन्नुन्मूलिते भूयः सार्धं मासमजृम्भत ॥१३४७॥

किंचिदुच्छ्रिते राक्षि मन्दोद्रेकतया रिपोः । दिशा भूरपुरस्याथ सुस्सलः प्रत्यरहयत् ॥१३४८॥

अवनोहं स हि वसन्नुपालम्भपरैः पितुः । संदिशैः शंसतो ज्येष्ठमादासीन्यादपादतः ॥१३४९॥

दत्तान्कन्हसिरीशेन कांशिदाहाय बाजिनः । चिरेण राजहासिण्यमौज्जीनेन व्यलम्भत ॥१३५०॥

1350

आरम्भादुदयान्तं च तिष्ठन्वैरेपि निवुरे । साम प्रयुयुजे मोहांवहं मायानिधी रिपोः ॥१३५१॥

जित्वा माणिक्यनामानं तेन सेनापतिं रणे । प्रापि भूरपुरद्रुक्काज्जवभीः श्रीध्रं भूयसी ॥१३५२॥

तस्याभुदवपात्रस्य तया संश्रामया भ्रिया । आरम्भितमयः कृत्स्नः स विभूयद्भुनोभवत् ॥१३५३॥

मण्डलेधरपद्मादीनविनिवन्त्योच्चलं ततः । प्राहिणोभृपतियौकुं द्रस्सलं क्षिप्रकारिणम् ॥१३५४॥

तेन भूरपुरे भमास्तपोषाः शौर्यद्यालिना । भूवासः प्रलयं प्रापुर्ममा वैतरणीजते ॥१३५५॥

1355

तत्र दर्शनपालस्य स्वामिद्रोहकृतो वपुः । विक्रामनो न संस्पृष्टं खिन्नबैव जयभ्रिया ॥१३५६॥

राजसैन्यं तदग्न्येयुर्दृष्टशेषं पलायितम् । लोकपुण्ये निवसतः सहेलस्याग्निकं ययौ ॥१३५७॥

सुस्सलपातकल्पान्तं विशङ्क्यापि सहेलकः । तैस्तेभ्यैर्बैतैः साकं नगरं प्राविशस्ततः ॥१३५८॥

एवमभ्येत्य नृपतौ सुस्सलेन विद्यजिते । अबाप तारमूलस्यः प्रतिष्ठां पुनश्चलत् ॥१३५९॥

बिम्बश्चिस्तुरगानीकात्पत्तिप्रायैः स डामरैः । आनिन्ये शैलवुर्गेण भूयो लहृवरध्मना ॥१३६०॥

1360

राजाप्युदयराजाख्यं कृत्वा शरपतिं पुनः । प्राहिणोदुच्चलं जेतुं लहृरं मण्डलेधरम् ॥१३६१॥

ततः पद्मपुरं प्राप्ते मानुते मल्लजन्मनोः । न कोपि कम्पनं भूपान्मन्त्री त्रासानुतोषहीत् ॥१३६२॥

को मेस्तीति विनिश्चय्य वदतोष महीपतेः । अधिकादलजं हस्ताच्छन्द्रराजः समाददे ॥१३६३॥

अनाशीः शयने मृत्युर्थेणां तेषां स वंशजः । श्रीजिन्दुराजमुख्यानामौचित्यं प्रत्यपायत् ॥१३६४॥

स द्वौगिरिव निमिष्टे काले सेनापतिः कृतः । निर्गत्य तत्पद्मपुरादरितैस्तेभ्यं न्यवारयत् ॥१३६५॥

1365

विपक्षः कम्पनेशः स तेन श्मां क्रामनां शयैः । नवभ्यां भुङ्क्नमसो हतोवन्तिपुरान्तरे ॥१३६६॥

स हि गोवर्धनधरोपान्ते कुर्बन्निराहवम् । स्वसैन्यैर्वैजितो गीतं भृगवन्परिमितानुतः ॥१३६७॥

१३३९. ') A, gloss परिहासपुरसमीपे गुरिकाशलनस्ति. १३४६. ') Emended; A "कारणेषु". १३४९. ') Thus A₁; A₂ (?) अघनाहं; A₃ gloss पौतुपात्रप्रायै. १३५९. ') Emended; A मोहोवहं. १३६०. ') Emended; A "गीकान्प्रायै". १३६९. ') Emended; A कलसा.

- प्रविष्टयारिहयातोर्हैर्वितस्तावीरचर्मना । मासोकस्माद्वपं लेभे प्रमत्तानां भुमं कुतः ॥ १३६८ ॥
 प्रहितं चन्द्रराजेन क्षमापतिर्वाह्य तच्छिरः । भूयो जयाशामकरोदानुकुल्यं विदम्बिषेः ॥ १३६९ ॥
 1370 वैमुख्येन व्रजकुर्व्यास्तांमुक्यैरन्तरा विधिः । प्रत्यागमधमं सिंह इव व्यावृत्त्य वीक्षितैः ॥ १३७० ॥
 अथ तन्धवलश्चन्द्रराजोमन्त्रोद्यमोविशत् । विजयक्षेत्रमाकर्षन्कटकं दशधाष्टभा ॥ १३७१ ॥
 तुलाधर इव स्रष्टा साम्यभङ्गं न चक्षमे । तदा इयोः कटकयोस्तुलायाः पुटयोरिव ॥ १३७२ ॥
 ग्रामे यतस्तृतीयस्मिन्निवसे मण्डलेऽशितुः । अकालवृष्टिविषयं लङ्घ्ये व्यह्वयलम् ॥ १३७३ ॥
 शीतवातहता योधा ममाः केदारकर्दमे । तुरगासितनुनादि प्राक्तिर्यन्त्र इवामुचन् ॥ १३७४ ॥
 1376 उच्छलेन ततो रक्षमाणमप्यार्द्रचेतसा । प्राप्तं जनकचन्द्राणां निजमुर्मण्डलेधरम् ॥ १३७५ ॥
 हर्षभुभुङ्क्ष्वयर्थं श्रोहशङ्काङ्किने परम् । कलेवरव्ययात्कीर्तिः क्रीता तेनैव मन्त्रिणा ॥ १३७६ ॥
 भुवं संस्पर्धते वन्द्या देवशार्मादयोस्य ते । न चेत्कोपि विपर्यसे सोऽपमदोषयेज्जनः ॥ १३७७ ॥
 लब्धन्योन्मूलनारातिव्यूहव्यामोहनादयः । विध्यधीने फले ध्याते स्तुत्याः कस्य न तत्किंवाः ॥ १३७८ ॥
 किं पातालतमो न इन्मि हिमयुः किं नो विषं भीतये पानीयं गिलतः किमान्नरशिखिध्वस्त्यै न ध्वन्वन्तरिः ।
 सर्वैकपदे प्रयास्यफलतां वाच्यो जडो नाम्युधिः सिद्धैर्देवविधियतां विमुचतां स्तुत्यैव वस्तुजता ॥ १३७९ ॥
 1380 स्वामिङ्कृत्योद्यमस्तुल्यस्त्रुतिषु स्त्रीषु पूज्यताम् । गज्जा तज्जननी स्वस्य नमस्यन्यविशिक्षिताम् ॥ १३८० ॥
 साहसे सा हि तनये यत्र तत्र महीभुजा । प्रहीयमाणे तं बोहमोहिताह स्म भूभुजम् ॥ १३८१ ॥
 अनन्यसंततरेकं क्षुत्तमेन प्रभो मम । मा नियुङ्क्ष्यां यत्र तत्र कार्ये संदेहिताक्षुति ॥ १३८२ ॥
 स तामकथयन्मातर्यया तेनन्यसंततेः । तथा मेनन्यभ्यस्यस्य सोऽयमेकोवत्स्वनम् ॥ १३८३ ॥
 स्वसंभवस्य तां भर्तुर्भक्तिसंभावनामसौ । प्रापप्रतिष्ठाविधायो मेने मानवती सती ॥ १३८४ ॥
 1386 उच्छलस्य क्षणे तस्मिन्निहण्यपुरमीयुषः । राज्याभिषेकं संभूय तत्रत्या ब्राह्मणा द्रुः ॥ १३८५ ॥
 नृपमस्यन्ताविषयं प्रसङ्गे तत्र मन्त्रिणः । भूयांसः सन्ति तैः सार्धं व्रज तल्लोङ्गराचलम् ॥ १३८६ ॥
 पञ्चा एव ततः शान्तोत्कण्ठा नवनृपं प्रति । स्वामानेप्यन्ति न विराड्विर्वा स्वयमेप्यसि ॥ १३८७ ॥
 सोऽधधादवरोधस्त्रीकोशसिंहासनाद्यहम् । असामान्यं परित्यज्य गन्तुं सपदि नोत्सहे ॥ १३८८ ॥
 पुनस्तेकथयन्नामा यान्तोऽधाराद्य बाजिनः । पृष्ठे विन्यस्य नेप्यन्ति कोष्णान्तःपुरयोधितः ॥ १३८९ ॥
 1390 भृपाकीकामुकोप्यासीद्यस्मिन्स्तदपरोपि चेत् । सिंहासनं समारोहेत्कामिमानक्षतिमन्तः ॥ १३९० ॥
 आस्तामेतत्परं ब्रूय मन्त्रविम्लय्य बोदिताः । ते पार्थिवेन भूयोपि सत्संरम्भं बभाषिरे ॥ १३९१ ॥
 सत्रधर्मे पुरस्कृत्य शासतां क्षमां क्षमामुजाम् । को दैर्म्यस्यावकाशः स्यादाकीर्त्येषां मृषे वधः ॥ १३९२ ॥
 अनुद्योग्य लज्जा च भयं ह्यैव च मन्त्रिणा । भूभुजां व्यसनोत्सासे शत्रवो न तु गोविणः ॥ १३९३ ॥
 कार्ये न पद्मेदलसः स्वर्गं नो भृत्येषु विन्यस्तसमस्तकृत्यः ।
 वष्टञ्चाभयस्वेव विनष्टदृष्टेः पदे पदे तस्य किलोपघातः ॥ १३९४ ॥

१३६९. १) Emended; A धान्य. १३८२. १) Emended; A निवृत्त्या. १३८४. १) Emended; A ता भर्तु. १३९२. १) Thus A₂; corr. by later hand into सैन्य.

लज्जेहंमस्य स्वयमाप्तशस्त्रः स्वल्पस्य शस्त्रोः कल्पयन्वदाम् ।

एवं किलादीर्घमतिर्दहाति स्वयं प्रवृत्तिं वचना विमुग्धः ॥१३९५॥

1395

कालेन वाति क्रिमितां महेश्वरो महेश्वरमात्रं क्रिमिरप्सुवैति ।

अत्रं प्रवीयानयमप्रतिष्ठ इत्येष निष्ठानुचितोभिमानः ॥१३९६॥

परामवाधावि भवं जिगीषोः सर्वाङ्गवैकल्यवताहितेन ।

वेनाभिवृक्तः स समस्तसंपत्पूर्णोपि वैकल्यहमस्यमेति ॥१३९७॥

लम्भस्थितिः स्फीतविभूतिपार्श्वं दीनोभियोक्ता परपिण्डवृत्तिः ।

आद्ये कथं नाम परामयः स्वाङ्गं भवेद्येह न तत्र भावः ॥१३९८॥

अमात्यवैमत्यवशेन निष्ठा दृष्टा न कार्यस्य तनीयसोपि ।

वैशाखरज्जोरिव कर्षकाभ्यां पर्षाचयोगेन कृते विकर्षे ॥१३९९॥

समयशक्तेरेकेनाप्याशाकान्तस्व भूपतेः । वैरी सर्वाङ्गहीनोपि राज्यमानुष्य कर्षति ॥१४००॥

1400

यत्र द्विपस्त्रव वाहि क्रान्तां क्रान्तां च मेहिनीम् । पातार्थं न चिरादेवं पुनर्जयमवाप्स्यसि ॥१४०१॥

बिभुरेपि शिषौ भूरसहस्रपरिवारितैः । पतत्रिराहवे भूपैः खयात्स्वामिद्वयोपलभ्यते ॥१४०२॥

नृत्सविच्छिन्नशिरोपरोक्षुरनटे' ज्यालाबुंवीणानुगमकाणिम्बुदयच्छिन्नांमुखशिखिज्वालाप्रदीपाङ्कुरे ।

धन्याः केन्मुपलभ्य वीरशयने शान्ताभिमानज्वरोलाचलाप्यशरीरतासकलितकिरगशिशिः शेरते ॥१४०३॥

उदात्तमित्यनकृत्यं संक्षिप्तं कितवा इव । राज्ये भजन्ते दीव्यन्तः क्षत्रियास्त्रास्त्रीनयाम् ॥१४०४॥

मन्त्रान्तरानुयोक्तारं नवमुत्सृज्य मन्त्रितम् । पदं प्राप्तकालं यते निःश्वस्य तमनुवन् ॥१४०५॥

1405

उत्कर्षवदहंस्यकुमपि शक्नोति संकटे । अम्बुबानुचितं किञ्चित्स्वाम्यस्यहितचिन्तितम् ॥१४०६॥

स नानुवाच स्वं हन्तुं न शक्नोहं नतो मयि । भवत्रिरेव विद्यते प्रहर्तव्यमुपस्थिते ॥१४०७॥

गिरं कापुष्टप्रत्येयं क्रिन्मप्रत्यस्य तां प्रभोः । सभाप्यास्तेनुशोचन्तः पुनरेवं बभाषिरे ॥१४०८॥

प्रतीकाराय नः शक्तिर्न वैवैवहतौजसाम् । प्रत्युर्वैवविधे कृत्ये प्रसरेषुः कराः कथम् ॥१४०९॥

पम्नुरुपकृपात्स नूनं मुमुक्षुषोष तान् । दुःखेनोदकनस्यस्य ये तारुदैन्यमीयुवः ॥१४१०॥

1410

युगान्मानपि जीविन्वा कायः सापाय एव यः । तत्सायमात्रसाधयेवं पिन्दैव्यमनुजीविनाम् ॥१४११॥

योधितोपि विशन्त्यसि ये ध्यात्वा विस्मृतिं व्रजेन् । भर्तृस्नेहः स पुंसोपि यस्य कोमलस्ततोधमः ॥१४१२॥

शून्यप्रत्येय ये शोकमवदैन्यायविक्रियाः । भर्तुः पश्यन्ति तैरेवा भूः सतीर्षाप्त्वपावनी ॥१४१३॥

धुत्साभस्तवयो वधूः परगृहेमेव्यावसजः । छद्मदृष्टा गौरशनायभावविषया हम्भारचोद्धारिणी ।

निष्पथ्यौ पितरावदूरमरणी स्वामी द्विषन्तिजितो दृष्टो येन परं न तस्य निरये भोक्तव्यमस्त्यप्रियम् ॥१४१४॥

भयोपि मानुषप्रभूस्त तादृगतिरन्नवीन् । उदात्तकृत्योप्याविहव भूतैरिव विमोहितः ॥१४१५॥

1415

एतस्मिन्पथिमे काळे भुक्तं राज्यं यथा मया । आनेविशालेच्छयया तथाप्यो नोपमोक्षयते ॥१४१६॥

१३९५. ') Is supplied by A, in space left by A, १३९५. ') Thus corr. by later hand from A, तस्यभाषः. १४०३. ') Emended; A, has written first 'दुरन्त' and corrected this into 'दुरन्तो.—') Thus corr. by A, from ज्यानाम्.—') Thus corr. by A, from 'उच्छिन्नो.—') Is omitted in A, १४०४. ') Thus A, perhaps, to be emended संक्षिप्तम्. १४०५. ') Emended; A पुष्टं. १४११. ') Emended; A वः.

- यमः कुबेरश्चीष्टाये राज्ञां निष्ठन इत्यसौ । मदेकशरणैवामूक्यातिरस्मिन्कलौ युगे ॥१४१७॥
 रक्षोपेन्द्रमहेन्द्राद्याः प्रयागो यदध्वना । उपस्थितायां निर्यौ तथ मर्यस्य काः भुवः ॥१४१८॥
 किं तु दुष्टे यदेवा भूर्भूत्वा कुलवधूतिव । मशेषादृष्टेदीध प्राप्ता प्रसमभोग्यताम् ॥१४१९॥
 1420 इतः प्रभृति यः कश्चिद्वाज्यस्यास्य गतीजसः । चक्रिकामावसाधयत् जानसाशां करिष्यति ॥१४२०॥
 अलौकिके कृते यद्यनहीदृश्य फलवन्धताम् । प्राप्नोद्वैरल्पसम्पदैर्षाचूतं हसिष्यते ॥१४२१॥
 कार्यारम्भः फलोत्सासमालोक्य प्रायशो जयैः । अनानुगुण्यगणनां कुर्वन्नेन विगच्छते ॥१४२२॥
 पक्षान्तकोरिरवतम्बनभूः स नेत्रं दुग्धेन वक्ष्य मरणं धिधि कैरिवैरधम् ।
 पारं गते मथनकर्मणि मन्दराद्रेर्होषोर्षते विगुणहेतुपरीक्षणम् ॥१४२३॥
 शाखसंवर्धविष्टेयि भीगर्भस्त्वमर्दशयम् । अजोपजीवनायै यत्तेज्ज्ञानं जायसिद्धये ॥१४२४॥
 1425 उच्छलेनापि सत्कृष्ये हस्तापोष्यचेतसा । दक्षिणहयामदशनं करिष्यन्ते विडम्बनाः ॥१४२५॥
 नतोवमानाश्च बासास्तप्राप्तोद्य विहस्तताम् । समर्धनेध्वर्वाञ्छामि मृत्युमीदृशमप्यहम् ॥१४२६॥
 स्त्रैरेव स हतो नो चेत्कलस्मादृष्टुषां हरेत् । लम्बां रक्षितुमिच्छामि क्वातिमिनेन हेतुना ॥१४२७॥
 मुक्तापीडः पुरा राजा ज्वलित्वा मूर्ध्नि भ्रुमजाम् । कार्पण्यप्रणयं प्राप लम्बरन्यो विरोधिभिः ॥१४२८॥
 स धुस्तरापथे मन्मथपथ्यगितसैनिकः । मितानुगोहितै हृदमार्गोभूदुर्गमेध्वनि ॥१४२९॥
 1430 तं शूल्यो माम सामन्ववैरलम्बविशो नृपः । बन्धुं प्रतिज्ञामकराहाजिलभैर्युतोऽहम् ॥१४३०॥
 स सामममुखोपायापायध्यानावसज्जधीः । भवत्स्वाम्यमिधं कृत्यमपृच्छन्मुख्यमस्मिन्निगम् ॥१४३१॥
 असाध्यां सोपि निष्प्रायं विनिपातप्रतिक्रियाम् । न्याये निश्चित्य नैयस्यं कर्तव्ये प्रत्युत्थाय तम् ॥१४३२॥
 उपाययुक्तिप्रत्युक्ते कृत्ये कीर्त्यभिमानिनाम् । निःसंभवेव प्रतिमा लोभेनाक्षोभिते हृदि ॥१४३३॥
 कृत्यं कृत्यविधौ लम्बपसिद्धिररिरेक्षणम् । साक्ष्योपाजर्जनमुखो व्यापारस्यानुपाङ्गिकः ॥१४३४॥
 1435 गच्छच्छरीरविच्छेदादपि मस्मावशेषताम् । कर्पूरः सौरभेमेव जन्तुः क्वास्यानुमीयते ॥१४३५॥
 शान्तयोजीवितस्थानं हयमत्वहुतं हयोः । अनङ्गस्याङ्गनापाङ्गः स्तोत्रगिह्वा वशास्त्रिनः ॥१४३६॥
 क्वायानसंरक्षणं नाम जन्तोः कल्पान्तरस्थितिः । वर्तने कीर्तिकायस्य संपूर्णाः परभागवः ॥१४३७॥
 धीरैर्विधिष्व निर्धेयो विरोधिष्ववधानवान् । यस्तेषामुन्नतिधनध्वंसाय यततेज्वहम् ॥१४३८॥
 नुक्तावपातनहृदयसमी विधाता स्तोत्पत्तिपद्मकुलजपि सरोजपण्डे ।
 संकोचिनि हिजपतावपि भुजिवन्धये मातङ्गहस्तपतयैः कुस्तेवमानम् ॥१४३९॥
 1440 ये हठापातिनो धातुर्धियं क्वातिनिपातने । रक्षितुं समुपेक्षन्ते तैः किं नाम रक्षितम् ॥१४४०॥
 जातिः क्षमाभूति वंशजाभवयता क्वातिप्रतिष्ठाभिमानुशील्यानलमुज्जितस्ववपुषः केप्यव वेत्ताङ्कुराः ।
 वानुं हन्त विदम्बि ये न विधिना कुजेन पृथ्वीभृता ह्यारे हाः स्यकरैर्यतामपलकीकाराणि संयापिताः ॥१४४१॥
 भोगाविर्वाणभूयिष्ठानिष्टान्प्रामाण्यवेत्य तत् । प्रतिष्ठासौख्यकाणे संरन्धुं देव संप्रतम् ॥१४४२॥

१४३०. ^१) Thus A₁; A₂ वैवर्ण्यं. १४४०. ^२) Thus corr. by A₁ or a later hand from 'वातुर्धियं.—') The lacuna not indicated in A; B supplied in B C.

दण्डकालसकाश्वस्य तश्चोगस्याशुकारिणः । पार्थिवाकस्मिकोत्थानं मिपादथ प्रकाशयताम् ॥१४४३॥

धो बष्ठास्म्यथ कर्तव्यं व्यापस्तक्षपणक्षमम् । उल्लोति स महामात्स्यो निर्गत्य स्वगृहानगात् ॥१४४४॥

दण्डकालसकं दण्डधरो व्यञ्जग्मिषाक्षतः । अधीर इव चक्रन्द तुडधिस्यन्लोचनः ॥१४४५॥

1445

स्वेदसंवाहनक्षेपननाथैरुपक्रमैः । निःशैथिल्यव्ययं तेन मुमुक्षुं तं जनोवदत् ॥१४४६॥

ततो निधितमृत्युत्वं पश्युः कथमत्रा कृतः । वक्षिष्वेवैशोमात्येन कृतशस्त्रनिवेदकः ॥१४४७॥

कर्तव्यशेषं दाक्षिण्यादनाचक्षणममतः । बुक्तयोक्कनिधुराचारमन्तस्तुष्टाव तं नृपः ॥१४४८॥

अगौडः सोढुमुद्रामां व्यधामस्मीति बादिना । राक्षाप्यनलसाहैर् ततश्चक्रेभिमानीना ॥१४४९॥

तेन प्राणानुपेक्षैवमन्यख्यातेर्मनस्विना । ऊर्ध्वाधिरोहे सोपानं कृतं न निजकीर्तनात् ॥१४५०॥

1450

एवं दैवोपनीतानामख्यातीनां चिकित्सितम् । स्त्रधियामात्यबुद्ध्या वा पारमेति मनस्विनाम् ॥१४५१॥

इत्युक्त्वा विरतो वंशजीवरक्षार्थमात्मजः । भोजो विवृज्यतां कौटमेवमूचेथ मन्त्रिभिः ॥१४५२॥

तं राजपुत्रं प्रस्थानमङ्गलान्ते विनिर्गतम् । पुनर्यौवर्तयामास दण्डनायकमोहितः ॥१४५३॥

सा धीः स साहसारम्भस्तदवैकल्यमापदि । नष्टमेकपदे तस्य नाशकाले क्षुपस्थिते ॥१४५४॥

लक्ष्मीतंडिलता कीर्तिबलाका शौर्यगर्जितम् । प्रतापशूक्रापां च भागधेयाम्बुशानुगम् ॥१४५५॥

1455

धीशौर्यादिगुणेन भाग्यसमये प्रायेण एको नृपः शूक्रस्याक्रमणं क्रियेत न कुतोनेनेति संभाव्यते ।

मौढ्यं पङ्कजद्वान्धवश्च स ततो गच्छन्भाग्योदये दक्षिणेन पदक्रमो भुवि कथं नभेति संचिन्त्यते ॥१४५६॥

विरोधिप्रतिरोधाय तन्निस्तैर्यं विसर्जितम् । नगरस्थमपि क्षमापात्यवासपनमारुपे ॥१४५७॥

दायादाभयणं राजभूत्याः सर्वेपि चक्रिरे । ये केचिस्त्ववस्थोहे ते देहैरेव केचलम् ॥१४५८॥

पराभयपरं हिंसा न संकल्पमपि व्यभुः । किं वा स्तुनैस्तैर्ये स्त्रीबद्धमुष्मसंचिरादसन् ॥१४५९॥

यां क्राणश्चावतीनर्तव्यम्वये कापि नर्तकी । पुत्रीचक्रे कापि जातां जयमन्यमिषाथ सा ॥१४६०॥

1460

भूत्वा गृहीतकौमारा तरुण्युच्चलरागिणी । धननुधावरुडात्त्वमभजन्मण्डलेशिनुः ॥१४६१॥

तस्मिन्हते तदैवास्तापत्रयोच्चलमाययौ । तथैव दैवयोगेन पट्टदेव्या भविष्यते ॥१४६२॥ तिलकम् ॥

आवद्धपङ्कजधर्मांमुच्चलाभविणीं व्यभुः । भूपालदर्शनेष्वस्तभीतयो राजसेवकाः ॥१४६३॥

वेतनस्वीकृतैः सर्वैः शिक्षापायी पुरस्कृतः । लोभावमानागुह्येन्य योपभङ्गां हरन्त्युपि ॥१४६४॥

मन्दप्रतापतात्रामो मर्मोक्त्या मर्मगेडकृन् । आहारादिक्षणे कर्ता प्रक्रियार्थनया कलः ॥१४६५॥

1465

अनीथ मधुरानादिमाहात्म्याख्यानकोविदः । एक एकोकरोद्योधः पृतनानां विवृजणम् ॥१४६६॥ युग्मम् ॥

श्रीलंखाभानुसूतोर्ध्वस्तनयो द्यङ्गुमङ्गलः । मल्लशानीयकोपेन स राक्षस्कण्ड्य वातितः ॥१४६७॥

मानुलस्यात्मजा मल्लापत्ययोस्तस्य गेहिनी । श्रद्धा समं स्ववसतीरादीप्य दहने मृता ॥१४६८॥

मौनव्रतादिनियमच्छक्रौर्ध्वोत्तकोपमः । करोत्यभ्यन्तरान्भिभ्रान्मल्लः परमशाम्भिकः ॥१४६९॥

तदेव पुत्रराज्येषुर्ध्वधतां निर्भवं रिपुः । शार्ङ्गिपुत्रीभिरित्युचे तस्मिन्नवसरे नृपः ॥१४७०॥

1470

१४५५. ¹) Emended; A लक्ष्मीस्तदि. १४५९. ¹) Emended; A "शुद्धवर्षि". १४६२. ¹) A₁ writes here इ instead of तिलकम्. १४६९. ¹) A₁ writes here इ instead of युग्मम् (युगलकम्). १४७०. ¹) Emended; A "अभ्यन्त".

- स्वर्षं प्रादात्समास्तकम् हारि स्थितवतः पुरः । तस्य प्राणार्थिनो वाञ्छापूर्वैः मल्लश्च निर्वयो ॥१४७१॥
 स हि हैराज्यवज्जाभ्यां पुत्राभ्यां प्रार्थितोऽपि सन् । मुनिव्रतः सदाचारानुरोधाच्चाख्यजृम्भम् ॥१४७२॥
 विशाखाय परं राक्षो भ्रातृकाशोर्भविष्यतोः । हैमानुरागसहजारादीर्क्षीर्षं दत्त्वावसहृहे ॥१४७३॥
 1475 अश्वेदुषे मुनिदक्षामाजम्प्रणीताग्रये । तदा स तस्मै पुत्रोप मत्वासन्नवयो नृपः ॥१४७४॥
 स दुराभ्यर्चनं कुर्वन्नाहृतः परिपन्थिभिः । रेजे तेनैव वेणेन समराय विनिर्गतः ॥१४७५॥
 उपवीत्यसहस्रपाणिर्दौर्भोग्यवताञ्जलिः । मत्स्मेरललाटाङ्गो आमदग्न्य इवापरः ॥१४७६॥
 क्षान्नाहं धवलवयान्तोलधम्मिल्लीलया । देहत्वाये प्रयागाम्बु धारयन्निव मूर्धनि ॥१४७७॥
 उष्णीषी वीरपट्टेन खेटकेनोष्णधारणी । सोतिधारातीव्रपान्यो इण्डी खड्गेन दिद्युते ॥१४७८॥
 भोगे पुरस्कृताः केचित्सङ्गृह्याः पूर्वनिर्गताः । अमर्त्यनारीभोगेऽपि तस्यासन्नप्रभाविनः ॥१४७९॥
 1480 हौ रघ्यावद्विजयौ द्विजौ वीरोगवस्तथा । कोष्ठकः सज्जकाख्यव योदां गुप्ते हता वभुः ॥१४८०॥
 क्षतोऽप्युदयराजाख्यः क्षतांयुःशेषस्तथा । प्राणैर्मियोगभागाजौ नाज्जकोऽपि व्ययुज्यत ॥१४८१॥
 विरोधियोर्धैर्नरम्भं हारमानोक्य सर्वतः । त्यक्तकम्पो ददौ श्रम्या स तेषामेव मूर्धनि ॥१४८२॥
 शेषनेमिव खड्गेषु खेटकेष्व्युज्येधिव । जरसा धवलो भ्राम्यजानहंस इवावनी ॥१४८३॥
 क्षणाद्य दहये शान्त्यारक्षकुशताचितः । पवीरो वीरशयने क्षप्ते भीष्म इवापरः ॥१४८४॥
 1485 शोष्यं गतायुषो राक्षः किं माभूस्तस्य तादृशः । चिच्छेद यः शिरः पृष्ठे हयं च भयमन्त्ययात् ॥१४८५॥
 राक्षो कुमुदलेखाख्या मल्लस्यात्मा च वल्लभा । गृह्येजुह्वनां वीतिशेषे गात्राणि सन्धते ॥१४८६॥
 राज्ञावकल्पयोः पक्षी बाले सल्हणरन्हयोः । सुप्ते मल्लस्यासमती सहजा चाभिसात्रते ॥१४८७॥
 सर्वोपभोगभागिन्यस्तदन्तःपुरयोषिताम् । परिवाराङ्गना बह्वौ षट्पक्षैव विपेदिरे ॥१४८८॥
 महागृहाभिगतायेन शोकोऽप्येव जलाजुभिः । तन्नाम्भलो वितस्तायास्तीरे वामे वभूज तन् ॥१४८९॥
 1490 प्रवर्धितायाः स्तन्येन ब्रह्मसक्षमया पयः । दास्यमानं निवापेपु पुत्र्याश्चान्द्राख्यया समम् ॥१४९०॥
 धात्र्या परास्मिन्धै तस्मिंस्तीरे स्वान्तःपुरे स्थिता । माता भविष्यतो राक्षोर्नन्दानिन्धकुलोद्भवा ॥१४९१॥
 महानद्यामिधूमेन संलक्ष्यावीक्ष्य पुत्रयोः । सोत्कण्ठं कटकौ सौधावुद्वग्लिगदिकस्थयोः ॥१४९२॥
 क्रियतां दिवसैरेव पुत्रौ शयौः पितृद्विपः । आमदग्न्यायितं वंशे शम्भेति नृपतिं स्मृतिं ॥१४९३॥
 अनिषण्णेव दीप्राप्तौ गृहे स्वं निरदाहयत् । मनुष्यन्तीभिरालीभिरिव ज्वालाभिरावृता ॥१४९४॥
 1495 बधे दर्शनालस्तु नृपे प्राप्तिं प्रतिक्षणम् । अभ्यङ्गुतैरन्मराधैरायुःशेषेण रक्षितः ॥१४९५॥
 वर्षमात्रावरोषायुर्व्यहो हारेण रक्षितः । शेषमानस्य पुत्रस्य रोगजस्य च भुक्तये ॥१४९६॥
 कृष्णभाजनवय्यां तं वर्षं श्रुतवतोः पितुः । मल्लान्मन्मनोः शोकः कोपेन निरपीयत ॥१४९७॥
 आवह्निपुरकपामान्मज्जलन्कोपवह्निना । अपावद्विजयक्षेत्रं सोन्येपुत्रय सुस्तलः ॥१४९८॥
 योऽनुभवापतन्तं तं चन्द्रराजोऽपि निर्गतः । पट्टदर्शनालालाधैः ससैन्यैः पर्यवर्ज्यत ॥१४९९॥
 1500 निजैरपेक्षितवक्त्रे स स्मिरं तत्र दुष्करम् । स्वल्पसैन्योऽपि तेषामं भूरितैन्त्येन शत्रुणा ॥१५००॥

१४७०. ^१) Emended; A 'अभिषम्'. १४८०. ^१) Emended; A बोधा. १४८१. ^१) Emended; A क्षायाः. १४९१. ^१) Emended; A राक्षो मत्वा. १४९१. ^१) Emended; A योऽनुभवत्वाय.

अक्षौटमल्लः समरे तत्र मल्लश्च आचरिः । अगातां राजपुत्रीं हौ स्वर्गस्त्रीमेवभ्यागतम् ॥१५०१॥
 रजोन्धकारे ङ्गेन्दुयोतिव्यालिङ्गितो हतः । चन्द्रराजः छरत्स्त्रीभिरिन्दुराजोत्सव आननः ॥१५०२॥
 तस्मिन्निधि हते कीरे चक्रे हर्षनदीमुखाः । आशारविन्दिनीमूलकन्धर्विदलन विधिः ॥१५०३॥
 पट्टावयः पवित्रावय विजयेशान्ननं मयान् । पविटे सुस्तले देशं हारं हनार्तं व्यधुः ॥१५०४॥
 आस्थानीयः परं पद्मनामा पुत्रा हतो बहिः । लक्ष्मीधरो मर्तुमिच्छुर्बन्धु नीतः स डामरैः ॥१५०५॥ 1505
 विजयेश्वरगङ्गापत्नीधरुडोव सुस्तलः । अथो ददर्श तान्सर्वान्पद्मनिव मयाकुलान् ॥१५०६॥
 धूर्तः स दत्तमध्यस्थो हसन्नानीतवान्पुनः । पट्टदर्शनपालौ हौ तेषां पुन्यं निजान्तिकम् ॥१५०७॥
 निःश्रेयसाभाहारोदुमक्षमौ सुस्तलानुगैः । तौ पृताविष निर्बद्धाणी रज्ज्वाधिरौपिणौ ॥१५०८॥
 तयोर्विदेशगमनं मीढादर्शयमानयोः । प्रतिभुत्वाकरोद्धीमान्सुस्तलो म्नामिमार्जनम् ॥१५०९॥
 किमप्यस्या भृष्टमांसादिभोगैस्तस्यापतस्तयोः । तस्मिन्नेवाङ्गि मन्दत्वं विदेशौष्ठक्यमाययौ ॥१५१०॥ 1510
 केनाप्यधिशितक्षके परेषुर्वत्स सुस्तलः । जान विश्वरुजोप्यङ्गरोमाश्चयति तस्मिन्निधिः ॥१५११॥
 जासदो नृपतिर्हर्षभूमर्तुमांतुलात्मजः । उमाधरमुखाधान्ये राजानो यत्र न यत्रः ॥१५१२॥
 राजपुत्रदयारोहतन्मित्रसामन्तसन्ततेः । न यत्र गणना काचित्स्तेष्वेवद्वारहस्तभूत् ॥१५१३॥
 विजयेशान्नस्थानां शरन्मुपाटय सोविद्यम् । एकाक्येवान्तरं तेषां सासिराक्षेपकक्षाक् ॥१५१४॥
 स तत्र साक्षिणं कृत्वा क्षमावाञ्छिजयेश्वरम् । प्रतिभुत्वाभयं तेभ्यः प्रणतेभ्यो विनिर्गयौ ॥१५१५॥ 1515
 पुनः सौधायमाकृष्टान्तसर्वानर्पितायुधान् । रज्ज्बद्धकरान्भुत्सैराभिवाद्य ततोन्तिकम् ॥१५१६॥
 स्वर्णकृत्यस्सहभेगिपूर्णयुधपरिष्कृता । कीर्णपुष्पोपकारेव सुस्तलस्थानभूरभूत् ॥१५१७॥
 विन्यस्त्य पशुपालानां पशूनिव स तान्करे । संरक्षितुं डामराणां व्यहं तन्नाकरोत्स्थितिम् ॥१५१८॥
 ततः सुवर्णसानुराग्रं स प्राप्य बन्धनात् । पट्टदर्शनपालौ शकौञ्जीवेशान्नरोन्मुखौ ॥१५१९॥
 पट्टः भूपुरं प्राप्नो भार्ययागतया गृहान् । संसृष्टमानोप्यस्मार्धीदल्पसत्त्वो दिगन्तरम् ॥१५२०॥ 1520
 यावन्माभाप्यौचित्यौ सा विदेशीन्मुखलक्षणा । श्रोत्रपुर्दृशनपालस्य पट्टमैष्या विवृत्रिता ॥१५२१॥
 अहंपूर्विकया राज्यं विपुस्तुत्य सुस्तलः । नगरासादनादैच्छदमिंधातुमयजम् ॥१५२२॥
 समानप्रायवयसोः सर्वदोशमयोरभूत् । यस्माज्ज्येष्ठकमिष्टत्वं प्रक्रियारहितं तयोः ॥१५२३॥
 द्वित्रेवहःछ वातेषु कामस्तां तां भुवं बली । उदतिष्ठराजधान्याः सविधादेव सुस्तलः ॥१५२४॥
 निर्दग्धुं कलशान् तपस्तुतं भूपतेः छतः । नृप्यापराभिधो भोजदेवो योऽयं विनिर्गयौ ॥१५२५॥ 1525
 आत्मबन्धकूमात्रेन कुमारानां प्रदुष्टताम् । यो माध्यर्धबलात्पित्रा हतौया विदधे सदा ॥१५२६॥
 कृतो गत्यन्तरामाधातशार्मी तु निरङ्कुशः । केषु केषु न बुद्धेषु बोधानाममणीरभूत् ॥१५२७॥
 प्रपितामहमुत्पन्नः स स्वाधेस्त्वमेव वर्धितः । कुर्यादुत्साहसंपन्नो निर्वादादा न किं दिशः ॥१५२८॥
 नाभीतिविधाम कचित्पयोगस्तु विधीयते । अजालिभ्यते सर्वो विपवद्वस्तु दुर्लभः ॥१५२९॥

१५०२. १) Thus corr. by A₁ from "निर्दग्धराजो".— १) Thus corr. by A₁ from "आत्मजः". १५१७. १) Emended; A "कृष्ण".
 १५२६. १) Emended with C; A वयसो. १५२९. १) Thus A₁; C कलशार्धः; doubtful.

- 1580 स राजसुवहसामिन्नमस्य रिपोरमुत् । अत्युत्तमोधिकं जातस्मिन्निरिव निर्मिलितः ॥१५३०॥
 कृतप्रभावं पितरि प्रपद्ये विगर्हणां नार्हति तत्प्रवृत्तिः ।
 कल्कीमवेधेत्तिलमुद्गद्यते किं तैलेन दत्तः कुष्ठमाधिवासः ॥१५३१॥
 देवेन्द्ररात्मजः मित्यः पार्थिवेनाधिगौरवम् । बर्धितोऽप्यभजत्पावः प्रतिपत्तसमाभयम् ॥१५३२॥
 ततस्तदात्मजो मिहः प्रस्थिते सुस्तलाहवे । नृपेणार्थावमानोऽर्थं खेदास्वावन्नमीक्षितः ॥१५३३॥
 1535 श्वास्वस्थानन्दं राजन्ममेत्युक्त्वा विनिर्गतः । सङ्गुभाराजलैर्मानी म्लानिमक्षालवद्वगे ॥१५३४॥
 सर्वनाशादभूः खं तथा न इदि भूपतेः । तदन्तरापरिज्ञानात्कृतञ्च स्व यथाधिकम् ॥१५३५॥
 विभर्षैर्मित्यसंमूढा जानते स्वन्तरं नृपाः । तदा शक्या यदा तेषां प्रलापैरेव सत्किंवा ॥१५३६॥
 भोजेन निर्भितामीको विद्वतः सुस्तलो रणात् । लङ्घनीस्त्वं पताम्यावाहिरं शितवतायतः ॥१५३७॥
 मत्पापुत्तस्ततो भोजस्तीक्ष्णतपकदार्धितः । उद्यानान्तस्तनुं तल्पे पित्रा सह मुह्येहै ॥१५३८॥
 अयोधरोदोदतिष्ठत्वाः वाराण्णैकसः । ज्यावान्मल्लात्मजः प्राप्तः सेनुराच्छिद्यतामिति ॥१५३९॥
 1540 हस्तलेन हतं राज्यं नाथावावि हृतं यदि । स इण्डनावकेनाभूस्त्विदं इति पापिना ॥१५४०॥
 अतो जनेन चाविक्षयधर्मं धामधीन्मृधे । नरेन्द्रेभ्यश्च देवापवर्तनं देवनायकम् ॥१५४१॥
 अयोध्यागमा स्थानस्यः सह व्यूहेन साविनाम् । नगराधिकृतो नागस्तस्यामाङ्कुरितैकिकः ॥१५४२॥
 यथात्मा पार्थिवोऽप्यध्यापानवृत्तान्मित्रे । बभार मोक्षलाशङ्कां सुस्तलाहवनिर्गतः ॥१५४३॥
 अत्यसौख्यो मल्लखन्योऽवत्तस्मादशङ्कतः । अपनीतशिरस्त्राणस्त्रावस्त तमवन्दत ॥१५४४॥
 1545 मण्डलेभ्यश्च वत्सं स विवं शोभेरविश्वसन् । ऊचे स्वयेष्टमं वाहीति स य पापस्तथाकारोत् ॥१५४५॥
 तस्य श्रोत्रफलं दृष्टमेतस्मिन्नेव अन्मनि । मण्डले यदन्वस्मिन्मित्रिस्तथा जीवितं जहौ ॥१५४६॥
 ततो राजा सरितीरं प्राप्तः पौक्षतं क्षामरान् । सेत्वमे इवामविकृतान्दावद्वधान्मुनिव ॥१५४७॥
 बलसवारबाणस्य तेषां मध्ये वपुर्बभौ । परं जमकचन्द्रस्य भुक्तस्येव तमोन्तरे ॥१५४८॥
 महासेतुः स घटितो राजा नौभिः स्वसिद्धये । पर्यवस्त्वन्विधिवशाच्छत्रूणां सिद्धये पुनः ॥१५४९॥
 1550 अथाददुष्टरादाय वार्त्तिं हर्म्यवतुष्किकाम् । शतद्वारेः मर्तुकामा देव्यः शाहिद्वितादिकाः ॥१५५०॥
 लोको विरक्तः सेत्वमे दायौः खड्ग संगरम् । ददृशाश्चयुजीलागिमिव निर्बलिकयः प्रभोः ॥१५५१॥
 विजये सावशेषेऽसौ वल्लिरानोद्यताः प्रियाः । अनिशं वारयन्नाजा सेत्वमे रणमवहीत् ॥१५५२॥
 अथ विन्यस्तवर्मणं राजसेनागजं शूरैः । सेतोर्जनकचन्द्रायाः प्रमुखस्थमनाडयम् ॥१५५३॥
 स विद्धो मर्मज्ञ शूरैः पुष्कारोद्गारकृन्नजः । स्वचमूमेव चरणैर्मृदाहिमुखीकृतः ॥१५५४॥
 1555 विधिवेन विद्यदेन सिन्धुरेण कदार्धिता । अहवत्पनिहवारोहा समपथन वाहिनी ॥१५५५॥
 सेतुं नीर्णीततो वैरिभैरैकैर्धिमुखीकृतः । शतद्वाराङ्गनं वस्तः साश्चरोहोविश्ववृषः ॥१५५६॥
 वहास्त्वैवंचरितो ररोपि ददृशे न यः । भुक्त्वावस्थापि यस्यात्समुद्रा नैव व्यभाव्यत ॥१५५७॥

१५३०. ¹) Emended with C; A वासा सिनेरिव. १५३१. ¹) Emended; A शङ्खी, corr. by later hand into शङ्खी.
 Cf. Böhlingk, Sanskrit Wörterbuch in kürzerer Fassung, vi. 216 b. १५५२. ¹) Emended; A सावधेयोऽसौ.
 १५५०. ¹) Emended; A 'वेष्टर'.

स मयश्चिपुणाकीमुत्वेदमस्विभावमहः । पुनः पुनः सिप्यमाणस्तवमीक्ष्योर्ध्वेः ॥१५५८॥
 अनवस्थितपाप्यर्पन्ताघातप्रचलितं हवम् । निरोनुं बहुशः कर्षणवल्गामहं करम् ॥१५५९॥
 खल्व्वाटशीर्षपर्वन्तलम्बिनीः कुन्तलच्छटाः । आपवञ्चमभवोपाप्तं करेण गलितासिना ॥१५६०॥ 1560
 लङ्घ्यलम्बनिर्मूषभोषपालितलाच्छलात् । कालाहिनेष मूर्तेन वेष्टितोच्छुष्ककन्दरः ॥१५६१॥
 निस्लामूलतयोच्छुष्कोऽनुपीताविषासकृत् । ओष्ठापुस्तिप्य कृच्छ्रेण विद्वलो जिह्वा लिङ्गः ॥१५६२॥
 कनीनिकासक्रेपु क्षामधूसरमाननम् । उलानीकृत्य पृष्ठस्थाः पद्मन्दीनमनाः शिवाः ॥१५६३॥
 परिधमचक्रान्तलस्तः स दृशे जनेः । बहिरागोपतास्ताव नारयन्करसंज्ञका ॥१५६४॥
 मल्लराजस्य वेदमाभूद्राजाध्यायिनिकेपि चत् । तीर्त्वा ज्वकचन्द्रेण तव बहिररीयत ॥१५६५॥ 1565
 राजधान्युन्मुखं दृष्ट्वा ज्वलन्तं बह्निमागतम् । भेजे पलायनं भोजो राज्यं निधित्य हारितम् ॥१५६६॥
 स मूर्तिद्वित्रिंशं भीमैर्नैरिव तिरोहितम् । हारं भित्त्वा तुरगस्थः प्राङ्गनाभिर्धवी बहिः ॥१५६७॥
 पञ्चैः साविभिः सार्धं लोहहरीन्मुख्यमाभितः । प्रतस्थे सेतुमुपीर्य सिंहराजमटागमम् ॥१५६८॥
 वातस्य दृक्पथास्थोऽनेः साक्षुरालोकयन्विद्यम् । राजाश्वभारैः सहितो वेदमनां बहिरध्वमीत् ॥१५६९॥
 भवान्तरे मर्तुकामास्त्रान्तुं काथिवृपाङ्गनाः । भद्रमभिलस्यपरिजैरभज्यत चतुष्किका ॥१५७०॥ 1570
 शाहीपुष्पस्तदङ्गात्वा द्यावः पतिता इति । मत्वा चतुष्किकामृङ्गे ततोभिमुदरीपयन् ॥१५७१॥
 वास्तव्या डामर्राश्याय ग्रन्थोन्वोन्ममुदायुधाः । ज्वलतः क्षमापतिगृहाङ्गाङ्गापाराचतुष्टयन् ॥१५७२॥
 केचित्तत्र वधं प्रापुर्धिपदं केचनात्यजन् । अष्टवस्तुसंघामिः केषांविद्वास्तदामवत् ॥१५७३॥
 सितेयं शकीरेत्येकः कर्पूरं वदनेतिपत् । ततः सरिति तद्गाण्डं निर्देग्भवदने व्ययान् ॥१५७४॥
 पामरैः स्वर्णचित्राणि कैश्चित्स्वर्णमहेच्छया । विनिर्देग्धानि वासांसि विचित्रं भस्म चादरात् ॥१५७५॥ 1575
 अभिदूक्षैकिकस्तोमः सिततण्डुलविभ्रमात् । कथित्पामरनारीभिर्घट्टेभु विचूर्णितः ॥१५७६॥
 वसन्त्यदृष्टे देशेस्मिन्खलीकारेण तादृशा । एवं विद्वम्बिता लक्ष्मीर्न पुनः काप्यदृष्टयत् ॥१५७७॥
 विद्याधरीरिवोदात्तवेषाः क्षमापतिद्वन्द्वरीः । हरन्तो डामराः क्रूरा दृष्टयन्ते स्म पदे पदे ॥१५७८॥
 वसन्तलेखाममुखाः सस्तुपास्तत्र चक्रिरे । निर्वातशेषाः स्वान्देहाज्जात्यः सप्रदशामिसात् ॥१५७९॥
 गृहाणां दह्यमानानामभूयत् चटस्कृतिः । गाढोष्मकथमानाभसिन्धुवोषप्रतीतिरूत् ॥१५८०॥ 1580
 श्रीपद्मश्रीपपापार्थस्थितस्तद्दीक्ष्य पार्थिवः । आर्षं शोकमिमं शोकास्मत्स्वापाठीत्युचः पुनः ॥१५८१॥
 प्रजापीडनसंतापास्तमुद्रतो ह्वाताशनः । राक्षः कुलं धियं प्राणासादग्धा विनिवर्तते ॥१५८२॥
 दग्ध्वाथ राजधानीं तामुच्छलौ डामरान्वितः । अत्यक्तसैन्यं वीर्ययारिं पारमेवातरत्युनः ॥१५८३॥
 ततो बुद्ध्वा मर्तुमिच्छन्निन्दे राजाकुलात्मनाम् । उच्चावचैर्मनिर्द्वैधैः पदानीनां क्षणे क्षणे ॥१५८४॥
 गच्छन्तन्तपालादिराजपुत्रधिया मृधम् । दण्डनायककाप्येन न्यविध्वत पदे पदे ॥१५८५॥ 1585
 बुधस्य लोहं वापि वाहीत्यूचे च चण्पकः । प्रयागस्योत्तरः पक्षः प्रत्यमात्राभिः पुनः ॥१५८६॥

१५०१. ') Emended; A 'स्तवा शास्त्रा. १५०१. ') Emended; A 'स्तोपलित'. १५००. ') Emended; A 'सत्यदृष्टे'.
 १५०८. ') Emended; A 'विद्या. १५०८. ') Emended; A 'अनुवृत्त. १५०९. ') च wanting in A; supplied with R C.

- भार्तामबुद्धा पुत्रस्य नृपतिर्भाकुलीभवन् । पर्वी भोजदेवस्य बाहीस्वाह स्म चण्डकम् ॥१५८७॥
 मयागमात्रानुचरो राजन्संपत्स्यसे क्षणात् । तस्मान्मामपि मा त्वाक्षीरित्यूचे तं स निःशसन् ॥१५८८॥
 सोम्यावोष्यन्तं बभूवे मिश्रोहोसीति कथ्यते । त्वयाप्यस्मिन्क्षणे कस्मात्समातुल्यकृत्ये वचः ॥१५८९॥
- 1590 विना पुत्रं न पश्यामि सार्कैपि दिवसे दिशः । त्वं तस्मिन्नुत्सृज्यते न मय्युं कर्तुमर्हसि ॥१५९०॥
 अध्यामिन्तं कलहस्तेष्वेव दिवसेष्वभूत् । मन्त्रिणो राजपुत्रेण तेन तस्यामिमामिना ॥१५९१॥
 गिरा प्रभोरुपालश्चस्तदागूरुणवर्धया । स लज्जानक्षवद्वो राजपुत्रानुसार्धगात् ॥१५९२॥
 पञ्चाशमाश्ववारैः स भ्रातृभृत्यादिभिः समम् । उत्तीर्णः सरितः पारमात्मना पञ्चमोभवत् ॥१५९३॥
 आनुहयेध्ववारैः च श्रेयारंजात्यजे पथि । हवाधे पतिते सोमूखनकेनान्वितो भ्रमन् ॥१५९४॥
- 1595 अनाम्यकाजयनोर्ध्वार्ता वा वर्त्मनाप्यटन् । गलितेहनि संप्राप वितस्तासिन्धुसंगमम् ॥१५९५॥
 एवमात्रान्पराधुनमन्वेष्टुं माहिणोद्युतः । अन्येपि तन्मित्रं लब्ध्वा तस्य पाशोर्दवाचलन् ॥१५९६॥
 उत्कोचादादिना कुक्षं राजपुर्यादिविग्रहे । योग्यानसहता भृत्याभिः सारः कटकः कृतः ॥१५९७॥
 लोहद्वयस्थितौ विभं राजां पुत्रस्य कारितः । प्रवेशितः पुरं वैरी राजन्वन्वाहवाकुले ॥१५९८॥
 सर्वस्वभ्रंशिना येन स एव नृपतेरभूत् । तदाप्सुवितकर्तव्यवानिदेवा दण्डनायकः ॥१५९९॥ तिलकम् ॥
- 1600 राज्ञः कृत्स्नावसथस्य भृशतो बहुमान्निवत् । नैकश्च स्विः कर्तव्ये क्वाप्यधीरथिवोभवत् ॥१६००॥
 सर्वैर्यथा निजितरन्ध्रमुखेन वंशः संपुरितो न खलु शम्भमपाकरोति ।
 तैस्तैस्तथा बहुपथमयेन मन्त्रः संकल्पितः किल न निधयमभ्युपैति ॥१६०१॥
 भाग्यक्षयस्यैतदेव लक्षणं प्राकृतोपि यत् । अष्टष्टः कथयेद्वाष्टर्षान्मन्त्रं स्वहृदयोचितम् ॥१६०२॥
 त्रैलोक्यनाम्ना खलेन शंसता दण्डनायकम् । निरोध्य बलामित्यूचे भूयः क्षमाभूदणोन्मुखः ॥१६०३॥
 एकाग्रैः साधवारैः प्राग्जिगाय त्वंस्तितामहः । तद्वृष्णमोक्षपटलोपान्तं तत्सद्वहेच्छया ॥१६०४॥
- 1605 पदानिमायसेन्यांस्तान्निहन्मः संहताभिपून् । पश्चात्पिपत्य तैः साकं हयेना इव विहंगमान् ॥१६०५॥
 ततश्चिलिपावेव राशिं तत्कटको दिशः । सवृष्टञ्जम्बुहतो रङ्गमेतिलोक इवागमन् ॥१६०६॥
 पारेवितस्तां प्राप्तेभ्यः पाथेयायात्मजन्मनः । स श्रेयारंजाजन्मभ्यो रत्नधैवेयकायदात् ॥१६०७॥
 आरामिकैस्तैः संप्राप्ते राजचिह्ने क्षणादिव । तेजःस्फारोजितो राजा गतश्रीर्दृष्टो जयैः ॥१६०८॥
 पदे पदे भ्रष्टमानसैन्योक्षपटलादिषु । स्थानेषु साधमीत्काक्षि च तस्यापदान्तिकम् ॥१६०९॥
- 1610 संभवार्थं यथा सार्धं वेदमानि मन्त्रिणाम् । प्रवेशं प्रददौ चास्य न कोपि हारि तस्वयुषः ॥१६१०॥
 प्रायोपवेशकुशलाः शक्त्यास्त्वय्यने न कुञ्चितम् । मिथ्यासंभावनाभूमिभूपानां ब्रह्मबन्धवः ॥१६११॥
 ये केपि देशे सन्म्यस्मिन्नेतरेष्वाम्यया भ्रमन् । प्रविशितुर्गुहान्प्राप कपिलाख्यस्य मन्त्रिणः ॥१६१२॥
 तस्मिन्लोहर्कोदस्ये तत्पत्न्या स्यानुमर्षितः । नैमिष कोहं गन्तुं न प्राविशद्वैवमोहितः ॥१६१३॥

१५९४. ¹) Emended; A आह्वारि.—²) Thus A; cf. vii. 1607. १५९५. ¹) Emended; A निसारः. १५९६. ¹) Emended; A राजपुत्रस्य. Cf. vii. 1458. १५९९. ¹) A, writes here ३ instead of तिलकम्. १६०४. ¹) Emended; A प्राग्जिगायन्तस्तिताम्. C "याव सतिता". १६०५. ¹) A, हंसा — राजन्मन्त्रो; & subsequently supplied by A, or later hand — but comm. क्षेपा-
 राजालम्बः. vii. 1594.

आर्यस्य तस्य तत्पुत्रैः पितृशत्रोहकारिभिः । ऋणिकैश्चमर्णस्य एवं निःसैरिष गोपितः ॥१६१४॥
 सद्योरोस्मीति सोशासीस्त्वयं भृग्वन्विषण्णाम् । तदैव गोपिताशेषकृत्यो दुर्मन्त्रिभिः पुरा ॥१६१५॥ 1615
 गृहीतसर्वनिद्राद्यः पार्श्वस्थेष्वप्यविश्रसन् । अभ्युत्थयुक्तमुत्तीर्णो नितरां विरलानुगः ॥१६१६॥
 प्रख्यापयन्तः संभूतिं पट्टविंशति कुल्लुपे । तेजस्विनो भास्वतोपि सहन्ते नोद्यकैः स्थितिम् ॥१६१७॥
 नेत्यन्तेनन्तपालाद्या राजपुत्रास्तमस्य जन् । सान्द्रतां दधति ध्वान्ते स्थगिताद्याः पदे पदे ॥१६१८॥
 बाहनाज्जोहिलमटोपान्तं प्राप्यावतीर्णवान् । स दण्डनायकेनापि तस्यजे सानुजन्मना ॥१६१९॥
 इहास्मच्छुभुरावासस्तत्र वस्तुमिमं निशम् । वीक्ष्य ते स्थानमेध्यामीत्युक्त्वा ध्याजेन सोचत ॥१६२०॥ 1620
 यियासोरनुजं तस्य पाथेयार्थं प्रयागकः । यथत्वेङ्गदमस्यै स प्रादास्तस्मै तत्पुनः ॥१६२१॥
 एकांभुकावशेषभीस्ततो वा शोपजीवितः । प्रयागशोपानुचरो नृपतिः समपद्यत ॥१६२२॥
 स्तदध्वपकभृत्यस्य जलकाख्यस्य तत्क्षणम् । मुक्तो नामान्तिकं भ्रमो नृपतेराप्रतामगात् ॥१६२३॥
 उनीपविहितैः स्वातैरपे दुःसंचरा क्षितिः । धाम्यतस्तानुवाचेति नारी काचिद्ब्रह्मन्तरात् ॥१६२४॥
 तनस्तीरे वितस्ताया निपण्णेस्मिन्प्रयागकः । गन्तुं जयपुरं कौटमायुहाय स नाविकान् ॥१६२५॥ 1625
 स हि प्राक्मन्विषं चक्रे तत्रयैः सह शस्त्रिभिः । नृपं प्रियाभयं नेतुं भीमादेवस्य मन्त्रिणम् ॥१६२६॥
 उज्ज्वलाभयिण्युचे भीमादेवेन येन सः । राशोवृणो गमिष्यामि प्रविष्टस्योपवेशनम् ॥१६२७॥
 नौचरैराश्रतां नावमाहरोह न भृपतिः । नाशोन्मुखः समासन्नदृष्टिपानभयाकुलः ॥१६२८॥
 पर्वोपतत्कालकरस्यभोगिसदृशनेत्रेय मतिप्रदीपः ।
 क्षिप्रं प्रशान्त्युन्मुखतामुपैति त्रिनाशकात्पेय शरीरभाजाम् ॥१६२९॥
 तस्मिन्श्रोहद्विभेदि यस्य मानवतः परम् । अनन्यालोकिनी दृष्टिर्भजे कुलवधूव्रतम् ॥१६३०॥ 1630
 नीलाभ्यायः स विम्बाख्यो क्षामरौमिलितोहितैः ।
 नदापि प्रययौ राशो विस्मृतिं संभयार्थिनः ॥१६३१॥ युगलकम् ॥
 ततः प्रावर्तत त्यक्तुः वारि वारिमुखां गगः । क्षमाभिव क्षालयितुं श्रोहस्पृशेन दूषिताम् ॥१६३२॥
 भूर्मिर्जना वृष्टिपानस्तमिहा दुःसहायिता । वैदिभीतिरिति प्राभुक्तं किं तस्य न दुःखवम् ॥१६३३॥
 इति वृत्तानुरोधेन धिगदुष्कर्मविधायिनाम् । अस्मर्तव्यमपि व्यक्तं नाम यातिप्यतेपुना ॥१६३४॥
 सोमानन्दाभिधानस्य पूज्याः सिद्धस्य देवताः । सोमेभ्युराभिधाः सन्ति काधिप्यितृवनान्तरे ॥१६३५॥ 1635
 तस्माच्छिताङ्गना मुक्तनरुपच्छन्नवाटिका । अभ्युद्यताभिर्धानस्य कुटी क्षुद्रतपस्विनः ॥१६३६॥
 वारस्त्रियां स विरहभुजंगीतिप्रविद्धया । भिक्षाख्यया समं भजे चेष्टितं कुट्टिनोचितम् ॥१६३७॥
 तस्य प्रतापगौरीशदेवगारातन्तिकस्थितेः । कुटीं मुक्तेन तां निन्ये क्षमाभृदस्तु स तां क्षयाम् ॥१६३८॥
 मुक्तमालम्ब्य नृपतिस्तमालम्ब्य प्रयागकः । यान्ति स्म क्षिप्रं शोतेन क्षमां पश्यन्तोन्नरान्तरा ॥१६३९॥
 निवर्ण्योक्तेष्वस्त्युत्तकूतवासाः स्खलवृषः । स तां प्रयागमुक्ताभ्यां कथञ्चित्पापितः कुटीम् ॥१६४०॥ 1640

१६१६. ^१) A, writes here ३ (instead of दुर्मन्त्रि). १६१९. ^१) Emended; A सोनुजन्मना. Cf. vii. 894. १६२०. ^१) Emended; A निजम्. १६२१. ^१) Emended with C; A संपुनः. १६२१. ^१) Emended; A पुनारोपस्य. १६२१. ^१) Emended; A दावराभिन्. १६२१. ^१) Thus A. १६२१. ^१) Thus A₂; A₁ वान्ति. १६२१. ^१) Thus A₂; A₁ अभ्युत्थयामि. १६२१. ^१) वारस्त्रिया supplied by A₂ in space left by A₁. १६३६. ^१) Emended; A क्षयम्.

- तदा कुमन्त्रिनिष्कृष्टं स व्यापहारणक्षमम् । शोचन्सस्मार कन्दर्पं हृष्टं दैत्यमिवोत्पलः ॥१६४१॥
 प्राकारभूर्भा मुक्तेन प्रविष्टेन इतार्थलाम् । नृपः कुटीप्राङ्गनोर्वी विवेशास्थिततापसाम् ॥१६४२॥
 विशतोद्गमक्षतः पादस्तस्यासृग्दक्षिणोत्थजत् । मेने तेनानिमित्तेन स मृत्युं समुपस्थितम् ॥१६४३॥
 कुक्षामर्षलक्ष्मणां निषण्णस्थाङ्गने यवौ । रात्रिर्भीतिमनो भीमा तस्य घोराभमालिनी ॥१६४४॥
 1645 पञ्जोपनिमः पङ्कजकृष्णच्छिन्नस्थो निनाय ताम् । दासकम्बलिकाच्छन्नपात्रो वृष्टसुचरां निशम् ॥१६४५॥
 विसस्मारान्तराहुः खमासीनप्रबलायितैः । निर्मिदस्त्वभवच्छ्रभाङ्गद्वयसिध्व समाकुलः ॥१६४६॥
 कोहं केनाभिभूतोय क्व वर्ते कोनुगोधुना । किं कृत्यमिति निर्धाय मुहुर्मुहुरकम्पत ॥१६४७॥
 इतं राज्यं मित्रा दग्धा भ्रष्टः सनुरबान्धवः । जानोस्येकाक्षपाथेयो लुठन्मिक्षाभुजङ्गने ॥१६४८॥
 इत्येकैकं च निर्धाय दुःखं नैक्षिष्ट सोपरम् । प्राप्तापसादं शोचन्तमात्मनुत्यं कषास्वपि ॥१६४९॥ युग्मम् ॥
 1650 भोजस्तु वाजिभिर्हिवैरवशिष्टैः समं व्रजन् । हस्तिकर्णान्तरे प्राप निर्मेत्य नगरान्तरान् ॥१६५०॥
 व्रजतस्तस्य भीरासीजिवतं पञ्चवैर्दिवैः । पुनः संयामुयां राज्यं यदीन्द्रोपि भवेद्विपुः ॥१६५१॥
 यमैवात इव पौहवे स्फुरन्मि न कर्म पुरुषधिकीर्षति ।
 कर्मवायुनिव संस्वशब्दाम्मुडमेव कुहते नु तं विधिः ॥१६५२॥
 मान्मूर्धिरसपाथेयं भृत्यं नागेश्वरामिधम् । प्रतीक्षमाणश्चक्रे स रङ्गवाटान्तरे स्थितिम् ॥१६५३॥
 भून्वे देवपूढे तत्र तिष्ठच्छ्रुत्वा तमागतम् । स निर्वयौ तेन तस्मिन्निःशङ्कं प्रहतं पुनः ॥१६५४॥
 1655 तत्र मातृकृतद्रोहे क्षत्रधर्मादविच्युतः । राजपुत्रः स यक्षकं न तत्कस्याद्भुतावहम् ॥१६५५॥
 स सिंह इव संहारं कृत्वा युधि विरोधिनाम् । अस्त्राङ्गरागलिप्राङ्गो वीरशय्यामभूयत् ॥१६५६॥
 भ्रातास्य भ्रातृलापत्यं विप्रेरे पद्मकामिधः । खेलेन लालितवक्षैव संख्येसंख्यपराक्रमः ॥१६५७॥
 मठं सूर्यमतीदेष्ट्याः शरैर्ययामु लोविशत् । भ्राताप्यस्य रणभ्रान्तो लवणोत्सात्समाययौ ॥१६५८॥
 इतं भोजं भुतवतोर्हर्षमात्रे स्थिते तयोः । यनस्युस्त्रातभूतेभिरैका पर्यशिष्यत ॥१६५९॥
 1660 प्राप्तमप्राप्तवद्व्राज्यं तथापि प्रत्यभातयोः । प्रजासे विस्मृते राज्यद्वले लब्धे च कुश्वित् ॥१६६०॥
 प्राङ्गे कुतर्धिदानीतो मुक्तेनान्विष्य तापसः । प्रणम्य नृपतिं चक्रे स्वकुटीं तां निरर्गलाम् ॥१६६१॥
 तां दंशमशकांकीर्णमास्तीर्णतृणविह्वराम् । कृताम्बुसेकां मुक्तेन नृपतिः प्राविशस्कुटीम् ॥१६६२॥
 यद्विरा बहुमानोभृच्छ्रुतया भूभुजामपि । स भूभृष्टाटुकारित्वं भीतो भिक्षाभुजोप्यगात् ॥१६६३॥
 भिक्षाकस्योचितं घाम्यमनुरासं वपावहम् । आलापाभ्यवहारार्थो तस्य भूवन्त विज्यये ॥१६६४॥
 1665 स भिक्षाकः प्रयागेन विक्रयायाधरांशुकम् । निजं दत्त्वा विसृजे विपणिं भोज्यसिद्धये ॥१६६५॥
 कटुक्तिः कटुवागवे परोक्षं भेदभीतिहृत् । नृनापसो दौस्थ्यहेतुर्नृपस्यारिषयाप्यभूत् ॥१६६६॥
 मध्याह्ने स्कन्धविन्यस्तभोज्यमाण्डकरण्डिके । तपस्विन्याप्यथानिये तेन क्षुद्रतपस्विना ॥१६६७॥
 मृत्युभिक्षाकयोः पूर्वं स्त्रिया अप्यथ पार्थिवः । स्वं वीक्ष्य गोचरीभूतं निराशो जीवितेभयत् ॥१६६८॥

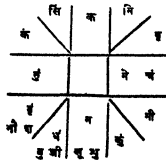
११११. ') Emended with C; A 'भीतिवलो. ११११. ') प्राङ्गे कुतर्धि. पसः, चक्रे स्वकुटीं तां, supplied by A, in space left by A, १११२. ') Thus corr. by A, from A, 'वापन'.—') Emended; A 'वैचका'.

तेन प्रयागोपहतं भोज्यं तदनुरोधतः । स्पृष्टमेव न मुक्तं तु तीमदुःखोल्लवणात्मना ॥१६६९॥
 का चार्तेति प्रयागेन प्राङ्गमस्येन वृष्टया । तापस्या धाम्यवा व्यक्तमुक्तो भोजवधस्ततः ॥१६७०॥ 1670
 मिथैतदिति तेनायं कथ्यमानोपि पार्थिवः । भुक्तिं तामङ्गशकुनं परीक्षामुद नान्वष्टा ॥१६७१॥
 नारोहनि गिरं शत्रोरभियाख्यायिनोपि यत् । तस्य संवदृते दुःखं निमग्नस्य तदापदि ॥१६७२॥
 स शोचन्नात्मजं बाल्ये नीत्यै वां वनमणां व्यधात् । भाजन्म दुःखवार्थित्वं मेने तस्यात्मनस्तथा ॥१६७३॥
 हतः स समरे वृत्त्या प्रवीरस्पृहणीयवा । जज्ञे तेनातिधास्तस्यादङ्कुशायीव कानितः ॥१६७४॥
 गात्रेषु हारान्पुत्रस्य यौवनम्युदवक्षसि । पश्यन्नात्मनि संकल्पैर्विहृतः सोऽकृताशिषः ॥१६७५॥ 1675
 रक्षणीयो हतो बालो बृद्धस्त्वेवं स्वजीवितम् । रक्षाम्यनुचितार्चैरिजिह्वयेति स चिन्तयन् ॥१६७६॥
 एवं स पुत्रशोकेन धृतावाच्यव्ययो व्ययन् । निनाय तापसावासे द्वितीयामपि यामिनीम् ॥१६७७॥
 कृतार्थनः प्रयागेन प्रयानुं भगवन्मठम् । शोकहारितधी राक्षी न संकल्पमपि व्यधात् ॥१६७८॥
 लम्बेन्दुवदनं सान्नावदयायांभोलुर्धणि । रथाङ्गाक्रान्तिनी रात्रिः सशोकेनाथ सागमत् ॥१६७९॥
 क्षुत्पिपासापरिक्षामं प्रभुं वीक्ष्य स तापसः । पार्थमे स्म प्रयागंन प्रातर्भोक्तव्यसिद्धये ॥१६८०॥ 1680
 उपनिन्ये विनिर्गम्य प्रविष्टस्तापसस्तयोः । सध्यन्नावापपूर्णं ह पात्रे -- संघात्युरः ॥१६८१॥
 कस्यापि गृहिणो यागोत्सवादेते मयाहते । तस्मिन्चित्युक्तवन्मूचे विनिश्चस्य प्रयागकः ॥१६८२॥
 राजन्स्वामिवियोगेस्मिन्पश्य लोकस्य सुस्थताम् । स तं जगद विहसन्तिक मूढ इव भाषसे ॥१६८३॥
 यो गतो गत एवासौ तत्सत्त्वा नापरः क्षतः । सर्वो निजसुखापेक्षी न किञ्चित्कोपि शोचति ॥१६८४॥
 लोकैकचक्षुषि गते परलोककर्मं लोकः स्वपित्यखिल एव सुखं गृहेषु ।
 कोन्यो विचिन्तयितुमर्हति विचिन्तेतन्निष्ठेन्मया विरहमेव कथं किलेति ॥१६८५॥ 1685
 पुत्रस्य ज्ञेहविधासः पूर्वमासं क्षये भुने । यथैकः प्रमथेन्नान्यस्तथा स्नेहोपि देहिनः ॥१६८६॥
 अहमेव हनं पुत्रं भुत्वा जीवितजीविनम् । निष्ठासि स्वस्थवद्यत्र तन्नान्यो निन्द्यतां कथम् ॥१६८७॥
 इत्युक्त्वा विरते राक्षः पुनर्गुदं प्रयागकः । प्रैरयत्तापसं भोज्यं कर्तुं ते भाजने त्वज्जन् ॥१६८८॥
 अस्तनव्ययशिष्टं मे पथामि नास्ति वेतनम् । यते तथापित्युक्त्वा स सखेद इव निर्वयौ ॥१६८९॥
 गोप्यं रहस्यभणितमत्यल्पवदयानिधि । अमृतं पारतमिन्न नाल्पसत्यैः सुदुर्जरम् ॥१६९०॥ 1690
 कुत्स्यो मनोरथो नाम विप्रस्य वनवासिनः । सुहृत्पत्स्विनस्तस्य तां कथामुपलब्धवान् ॥१६९१॥
 राक्षः संददयं दयादं भवावो भूतिभाजनम् । इत्युक्त्वा तेन निन्ये स श्लोघृतां शुभ्रतापसः ॥१६९२॥
 जज्ञे भूत्येन गणैः जातः सौन्दर्येन केवचित् । सदृशं यत्सदसतोर्हापकं जन्मकर्मगोः ॥१६९३॥
 हस्ताराजस्तां मधुर्षिं बुद्धा ताभ्यां न्यवेदयत् । उच्चलाय समादिक्षत्कार्यं तत्र तमेव सः ॥१६९४॥

१६७९. ¹) Emended; A तेनार्थ. १६७१. ¹) सवा supplied by A₂ in space left by A₁. १६७६. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ हुतो.—) रक्षाम्यनु and सार्चैरि supplied by A₂ in space left by A₁. १६७९. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ "वदना.—) Emended with C; A "दयायांभो". १६८९. ¹) Two aksharas wanting in fourth pāda; the lacuna not marked in A; C तस्मिन्नापसुर. १६८९. ¹) Thus A₁; A₂ पूर्वमासस्ये. १६८८. ¹) इरयत्तापसं supplied by A₂ in space left by A₁. १६९२. ¹) Emended; A श्लोघृतां.

- 1695 केचित् भूर्तिभिक्षाद्यमिहाराजीपसर्पणे । कायस्य कारणं प्राहस्तयोस्तापसविप्रयोः ॥१६९५॥
 भार्ता वैदवगीनेयं ह्यवहभोजसंकुले । काले तद्वत्पदाशस्य तस्यैव श्रोतमुद्यता ॥१६९६॥
 भवाकस्त्वन्महाकौ लब्ध्वा तास्ता विमाननाः । विप्रे वै यस्व कारायां युक्तं तत्तस्य कर्मणः ॥१६९७॥
 क्षुत्तमो हर्षदेवस्तु प्रयागेभार्थितोसकृत् । प्रत्यपे पुत्रशोकेपि भोमनायाकरोन्मनः ॥१६९८॥
 गृहीतभोजनं जानन्मात्रं प्राप्तं स तापसम् । तमोरेर्बहिरैसिष्ट नीडाचिह्नभुरिवाण्डजः ॥१६९९॥
 1700 अपहृयं कुटीं कृत्वा वेदितामेव शस्त्रिभिः । शुभाव चाङ्गनहाराहार्यमाणार्गलाङ्गुलिम् ॥१७००॥
 जानन्जानं ततो श्रोहमङ्गनात्तापसाधमम् । सशस्त्रिणं मुक्तमहीस्वाह्वयन्तं व्यलोकयत् ॥१७०१॥
 मुक्तं विसृज्य कृत्वा च हारमुद्राटितारि । त्वत्कभीरादधे तर्षी क्षुरिकामन्तिकस्थिताम् ॥१७०२॥
 एकस्तस्यविधं क्रूरः साहसाहंक्रियोन्मदः । आरुहोष कृटासिधेनुः कवचिनो भटः ॥१७०३॥
 तं राजा संकटकुटीरुड्यायामप्यपातयत् । क्षितौ व्यायामकुशलो नावभीक्ष्णया पुनः ॥१७०४॥
 1705 पतितेन हतेनार्थो वराकेणामुना न मे । हत्युपे दुरईकारमस्तस्तस्मिन्पि क्षणे ॥१७०५॥
 नीप्रमुत्पाद्य विपत्तयेकोन्योप्युत्पत्तम्भटः । भयाङ्गुमी न्यपततां तं विलोक्योद्यमानाधुम् ॥१७०६॥
 पृष्ठे पूर्वं प्रविष्टस्य निष्ठन्यायकनिधुरः । स हरोरिव चामुण्डा रेजे दण्डाकृतिः क्षणम् ॥१७०७॥
 न सिद्धान्तैर्नो भेरीनूर्यथोर्ध्वं बोन्मदैः । शस्त्रशयैः स शुभुभ भूपस्यान्तक्षणे रणः ॥१७०८॥
 आस्त्रोर्भाण्डमवेशस्य विडाला इव डामराः । परं प्रवेशितास्तस्य निःशब्दं शस्त्रिणः कुटीम् ॥१७०९॥
 1710 अधान्यो नीप्रमार्गेण संप्रविष्टः प्रयागकम् । हत्वा दोग्धि च शीर्षं च राजानं समुपाब्रवत् ॥१७१०॥
 राज्ञः प्रहरतः शस्त्रं वञ्चयित्वा स शस्त्रभृत् । वक्षसि क्षुरिकाघातहयं प्रादात्कृतस्वरः ॥१७११॥
 वर्णान्महेश्वरेत्येनान्निहृत्वा गनजीवितः । पपात निहतो भूमौ छिन्नमूल इव द्रुमः ॥१७१२॥
 पलाय्य संप्रविशतो योग्यधौरस्य यादृशः । चक्रवर्त्यपि स प्राप वधं वेदमनि तादृशम् ॥१७१३॥
 नान्यः स इव कालेस्मिन्ददो भूमिमाधुपः । गर्गनिर्हरणत्वं च तस्येशान्यस्य नेक्षितम् ॥१७१४॥
 1715 यद्वैकैव संप्रामयैमुखयेनोत्ततात्मनः । सर्वप्रकारद्वयमग्रे माहायस्यं तस्य खण्डितम् ॥१७१५॥
 नेयमुद्विस्त्वमेवासीदथ वा तस्य दुषणम् । सर्वक्रेशावहा दोषाः कृत्स्नास्तन्मन्त्रिणां पुनः ॥१७१६॥
 हाचस्वारिंशतिः साष्टमासा यस्य वयःसमाः । स भुक्कृमाद्रपञ्चम्यां हतोऽप्ये समसन्ते ॥१७१७॥
 राजा दुर्योधन इव स्वर्बशाच्छेदमिच्छता । सोभूज्जातकयोगेन कारितः स्वकुलक्षयम् ॥१७१८॥
 तस्यासन्मर्माकैर्जीवबुधौ मकोष्णान् शशी । तनयामिषजामिषलेषु कर्कटजन्मनः ॥१७१९॥

१६९५. ¹) Emended; A भूमिभ्यां. Cf. viii. 94. १००४. ¹) Emended; A संकटी कुं. १००५. ¹) Emended with C; A प्रविष्ट. १७१०. ¹) Emended; A हाचस्वारिंशतः. १७११. ¹) Emended; A सत्सत्तां रमा. — ¹) Emended with C; A ञ्णयि. — ¹) A, explains this verse by the following *janmachakra* :

चन्द्रैस्तेज्यंशयेषु जलदात्मजयेषु नृन् । आहुः ह्यसहिताकाराः कौरवारीन्कुलान्यकान् ॥१७२०॥ 1720
 मिश्रंशयो जनः कृत्स्नो देवोस्मिन्धैरिगेनिकम् । इत्योरिव शिरश्चिह्ना स्वामिनोपि विनाश तन् ॥१७२१॥
 तस्योत्तमाङ्गे भूमर्मुच्छिद्यमाने सत्तामरा । चक्रम्ये भूर्मिरभापि धौर्धृष्टिं महतीं जयी ॥१७२२॥
 तन्मुण्डे लघुडाह्वे बहनुक्तं जयो स्वधान् । अभूयेनाभिज्ञापेन शोच्ये शीर्षोपसर्गमाह् ॥१७२३॥
 मण्डले देवविद्यानां यथामुष्मिन्विषाटनम् । तथा सर्वं प्रवृत्ते भूपतेर्मुण्डज्जगन् ॥१७२४॥
 मैसिष्ठ तच्छिरः प्राममौचित्यादुच्छस्यो नृपः । भूत्वा चिरमुदजुस्तु कारवामास बह्विसात् ॥१७२५॥ 1725
 चिक्रष्टं तत्करस्येव तादृशश्चक्रवर्तिनः । नोच्छलाङ्गां विना प्रान्तं क्षरीरेणान्तसत्किंच ॥१७२६॥
 भुत्वत्यक्तो नष्टर्षभो गौरकाशयेन केनचिन् । स काष्ठागारिण चक्रे नमोनाथ इवाभिसात् ॥१७२७॥
 शीर्षो हर्षनृपोदन्तः शोचं कोप्यद्रुतावहः । रामायणस्य निवर्तं प्रकारो भारतस्य वा ॥१७२८॥
 आग्याम्बुबाह्वनडितस्तरलाः भियस्तास्तबाचलानविरसं प्रसभोचतत्त्वम् ।
 तत्रापि नैव नत मोहहताद्युधानां शान्तिं प्रयाति विभवानुमयाभिमानः ॥१७२९॥
 नावत्यप्यवरोधिकापरिकरे वैकापि चक्रन्द् नं तावत्स्वप्नयेषु नानुसृतवाग्कोप्यास्त नीर्षे व वा ।
 लोकस्य लघुछोपलिप्रमनसो वीर्येति निःस्नेहतां निर्वैहं लघुपेत्वं नाभयति चिक्रत्वास्तं वनान्ते रतिम् ॥१७३०॥ 1730
 नावौ किंचिन्नयति नियतं यद्य पथाच्च किंचिन्मध्येकस्मात्सपदि पटवन्सीत्स्वशैल्यानुरोधम् ।
 निःशीर्षाङ्गिर्नैट इव मुहुः कोपि जन्तुर्नैटित्वा नो जानीमो भवजवनिकान्तर्हिताः क्व प्रयाति ॥१७३१॥
 भीः सांतवाहनकुलेहूत कान्तिंराजर्षयो स्वजन्मदयराजकुले प्रतिष्ठाप् ।
 भृङ्गः क्षुरैर्विरहितं जहती हिमाद्रिर्द्विभ्ये तटे क्षुरगिरेरिव वासरभीः ॥१७३२॥
 इति काश्यपिरिकमहावतस्यचण्यकप्रमुसूतोः कश्यपस्य कवेः कृतौ राजनराष्ट्रक्यां सप्तमस्तरङ्गः ॥
 सम्राट्पानवनावस्थां ह्यहोनाथां यहीभुजः । चटबोहयराजस्य शैवी ज्ञाताः प्रकीर्तिताः ॥ -
 राजानः ६ श्लोकाः १७२३ ॥

१७२०. *) A, gloss सु. १७३२. *) Emended; A श्रीराज"-"*) Emended; A काश्यपराज". Cf. vii. 1285. Colophon. Thus A, perhaps for १७३२. A, adds here चिक्रितवैव नवा राजानकरलकण्डेन.

॥ अष्टमस्तरङ्गः ॥

ॐ नमो विप्रहर्षे ।

- मौढाः कम्बुकिनो वरहरवृषः कुञ्जस्तुषारचुर्तिर्मित्यामोपि बहिष्कृतः परिकरः सोयं समस्तोप्यहो ।
 अर्धोपग्रहसतीकृताङ्गगवता चारित्रचर्चाविदा सा भिर्याहुरितं चराचरगुरोरन्तःपुरं पार्वती ॥१॥
 उन्नकोपमसारोभूत्कंचित्कालं नवो नृपः । प्राक्कन्याविष पायोभिरव्यञ्जितविषामृतः ॥२॥
 सोदरो डामरौघश्च तस्याभूतां भृशोन्मदी । मेघस्येव पुरो वातावपहौ स्फूर्तिहारिणौ ॥३॥
 यत्किंचनविधाभ्यासीद्वाता ययौवनोन्मदः । राशो दुष्प्रक्रिया दौःस्थकरी वात्सल्यशालिनः ॥४॥
 5 खोनिशं हि गजाब्जो विकोशासिः परिभ्रमन् । आससारां महीं पीतरसां दक्षिरिवाकरोत् ॥५॥
 एकीभूतानमूत्सवीण्डामराभिर्दहाग्निना । इत्युक्तं तेन नोर्वीभृत्सत्त्वैकापो बधोपहीत् ॥६॥
 दस्यवो मन्त्रितामन्ता हिरान्येषकुः सहोदरः । भूर्निष्कोशेत्यभूत्किं न भूपतेस्तस्य संकटम् ॥७॥
 अधिरान्याभिषेकेण सत्कृत्य भ्रातरं ततः । पानुं लोह्रसंबन्धं प्राहिणोन्मण्डलान्तरम् ॥८॥
 हिरदाबुधपच्यश्चकोशामात्यादि स प्रजन् । निनाय सर्वं वात्सल्यादनिषिद्धोपजन्मना ॥९॥
 10 आशत्रुघ्न कोट्टमूखेभ्यः प्रवेशे प्रत्यवस्थितिम् । उत्कर्षेण प्रतापायकं सह निन्देब्रवीच्च तान् ॥१०॥
 कुर्याममुं नृपमहं प्रानिहार्थं समाचरन् । नद्याः स्वभृत्यवत्सृष्टुर्भूभुजो भूम्यनन्तराः ॥११॥
 दिनानि सप्त संहृदे मार्गे तदनुयायिनाम् । गायनः कनको लम्भान्तरो देशान्तरं ययौ ॥१२॥
 वाराणस्यां विजहता निर्वेदानेन जीवितम् । हर्षभूभर्तृभृत्येषु व्यक्तं निन्दे कृतज्ञता ॥१३॥
 ऊर्ध्वोधिरोहं शाशिण्याहस्युमामुखलः पुनः । सेवास्मृत्या हृषीः सेहे चन्दनो भोगिनामिव ॥१४॥
 15 तथा जनकचन्द्रेण दर्पाव्यवहतं तदा । राजान्ये डामराश्चासन्वया नष्टभा इव ॥१५॥
 अभयस्योरशामनुत्तनवायामजीजनत् । राश्यां विभवमस्यां यं भोजो हर्षनृपात्मजः ॥१६॥
 जातं मृताक्षिप्रवानन्तरं गृहमिः शिशुम् । आयुष्कामैस्तमावदाभयभिक्षाचराभिधम् ॥१७॥
 अश्वमप्यरिसंज्ञानतनुत्वेनापि योचितम् । ररक्ष तत्रिरा राजा राश्याभाङ्गे समापेयत् ॥१८॥ तिलकम् ॥
 तमादाय स्वयं बाधौ यावद्वाभ्येकरोन्मनः । तावद्भारोङ्गितशो नीतिकौटिल्यमुखलः ॥१९॥
 20 तुल्योत्साहासदिगुण्वादास्मै कुप्यन्तु डामराः । पथ एवातिस्काराद्यहास्तु विशदाशयः ॥२०॥
 इति संक्षिप्य स शरदित्सां तस्योदयोपयत् । यया विकारं प्रवशुर्भामिदेवाद्योऽखिलाः ॥२१॥

१. ') Thus A.; A, निन्द्यात्. २. ') Emended; A 'मूर्तिचित्रिकान्. ५. ') कोपासिः supplied by A, in space left by A, १०. ') Emended with C; A हृषे. १६. ') Emended with C; A सपेयवत्.

तेषां तस्य च मास्त्वयं यदा पर्वाभिमावयौ । तदान्धोन्मत्तमिता भृत्वाः पणं चकुर्मुमुक्षवः ॥२२॥
 दिग्भुः क्षमापतितेषां सेतुवृत्ते र्ण मिथः । वार्यमाणोपि खचिरेवाररोह चतुष्किकाम् ॥२३॥
 इन्द्रयुदे मृत्ते तु डामरैरुभयाभितैः । अथ शरभ्यताकस्मात्स्वरभ्यैर्वापणो रणः ॥२४॥
 सेतुदयाध्वना युदे लभे रात्रिं सारितदान् । बोधा जनकचन्द्रस्य शरवर्षमवाचिरन् ॥२५॥ 85
 बान्तः शराः सतीत्काराले स्पृष्टनृपाविमहाः । ममाः स्तम्भेष्वहदयन्त कोपेनेव प्रकम्पिनः ॥२६॥
 आकृष्य रोभ्यौ भूपालं बलादिव ततोनुगाः । प्रविष्टा मण्डपद्वारं चक्रिरे विहिवार्गलम् ॥२७॥
 शस्त्रं जनकचन्द्राया भीमादेवावयोपि ते । चतुष्किकायां चक्रुस्ततोन्धोन्मं जिघांसवः ॥२८॥
 तुमुके तत्र शक्याङ्गं भीमादेवानुभोभिनन् । तीक्ष्णो जनकचन्द्रस्य कालपाशात्मजोर्जुनः ॥२९॥
 स वीक्ष्य स्वं क्षतं श्रोहं प्रयुक्तं भुमुखा विवन् । पादमहाराष्ट्रिबद्धे क्रोधाद्धारि नृपैकसः ॥३०॥ 80
 अभग्रे तत्र संत्रासात्स्नानश्रेणबन्धनं गतम् । अधावत्कृष्टशस्त्रीको भीमादेवो जिघांसवा ॥३१॥
 स्तम्भच्छवस्तहितोऽप्य तन्नेहगणनापतिः । मध्यं जनकचन्द्रस्य कृपागेन हिधा व्यधात् ॥३२॥
 तस्मिन्हेतु तदनुजौ गगगसत्रौ प्रभाषितौ । स एव करबालेनालसिगोक्तुव विस्तौ ॥३३॥
 अवप्रप्य तदं वष्यः द्युचिरं नावतिष्ठते । उदयकर्म च पुमाविहत्यात्सुवृत्तं रिपुम् ॥३४॥
 स हि हिभादे तत्राभ्ये हर्षान्नाहादनन्तरम् । अन्धुनानतिरिक्तैर्देविभिः पक्षैरदभ्यत ॥३५॥ 85
 यद्वोपकर्तुरप्येव श्रोहं यत्स्वामिनो व्यधात् । औत्कृष्टात्पाप्मनस्तस्य क्षिपमेव क्षयं वयौ ॥३६॥
 सान्तस्तोषे कोपशोकावाचिचक्रुर्धृति कृत्रिमौ । भीमादेवः पलायिष्ट गगगस्तु भ्यधसीधृषे ॥३७॥
 प्रक्षिते लोहं गग्ये स्वमुक्तावयिन् क्षनम् । प्रस्तालेन व्यवस्यन्त स्वोर्वाष्ट्रयेपि डामराः ॥३८॥
 उपायापकृतैः प्राप्यं राख्यं हस्तुमिहजिह्वतम् । एवं शनैरवष्टम्भे मेने भूपतिदबलः ॥३९॥
 तेनाथ लभ्यस्थैरेण दिनैरेव जिगीषुणा । त्याजिताः क्रमराज्यान्तर्हयसैन्यादि डामराः ॥४०॥ 40
 ततो मडवराज्यं स प्रस्थितो विप्रियमियात् । डामरान्कालियमुखान्बद्धा भूले व्यपादयन् ॥४१॥
 हल्लाराजोपि बलशालेन क्रान्तक्षितिः क्रमात् । बलेर्नगर एवोपैरवहकन्देन धातितः ॥४२॥
 प्राग्जन्मप्रेमसंस्कारादन्तरात्तवाद्य वा । तस्य पुत्र इव प्रीतिर्गगग एव व्यबर्धत ॥४३॥
 न सेहे नाममात्रं यः कण्टकानां वियप्रजः । नृपो गगगाय चुकोप सापराधायं न कविन् ॥४४॥
 राज्यारम्भेनयुक्तेन भीमादेवेन धीमता । उक्ते भुभावहे क्षिते हे स मन्त्रवदमरन् ॥४५॥ 45
 एकया लोकवार्तायं प्राक्कल्पभृति विवर्तः । बहिर्हृदय बाधातीरचारीवादिनस्तयम् ॥४६॥
 अन्धवोरध्यानशीलेन भुत्वा नामावि वैरिणः । अधरात्रेपि यात्रामिस्तेनाच्छिद्यत विप्रवः ॥४७॥
 तस्यैवानुपधैर्यस्व राक्षं मध्ये मनस्विनः । कार्पण्योपहृतं वृत्तं नार्थं भुद्रमकीमतम् ॥४८॥
 अयोध्यालसदाचारजाह्नवीजलमज्जनात् । कुनृपोदीरणोद्भूतो गिरः पाप्माप्यधत्ते ॥४९॥
 तेनानुपविताङ्गेन प्रायशो विनिवारिताः । अनूद्येव सहृदिध्वंसिनो ध्वान्तसंचयाः ॥५०॥ 50

२३. ') ह्य supplied by A, in space left by A₁. २४. ') Emended; A मिहवा. २५. ') Emended; A प्रागजन्म. २६. ') Emended; A सापराधायं कविन्. २७. ') Thus A₁; corr. by later hand into अन्धवोर. २८. ') तस्यैवानुपधैर्यस्व राक्षं मध्ये supplied by A, in space left by A₁.—') Thus A₂; A₁ कार्पण्यवृत्तं.—') Thus A₂; A₁ नामानुह. २९. ') Thus A₁; corr. by later hand into अन्धवोर.

- काचोपविष्टमये देहस्यानप्रतिष्ठता । निबद्धा मय्येक्षां धर्माध्यक्षानकारवत् ॥६१॥
 विशम्भः कृपणस्वार्थे कल्पितं तदभिष्टकृत् । बभूव तस्य स्वात्मापि भाविषाक्षो महात्मनः ॥६२॥
 कार्ष्णिगो यस्य वा दोषादार्थाकल्पितमुद्यमी । तस्य स्वबान्धवाक्रन्दैस्तस्मिन्कुले शशाम तत् ॥६३॥
 भवतानुग्रहमये तस्मिन्नाजनि सर्वतः । वास्तव्या बलिनस्तस्पुरबलास्त्वधिकारिणः ॥६४॥
 55 सोमेनैकाग्रजाज्येष्वात्वा कथितं जनैः । बं यं स्वदोषमभौषीतं तं स्वरितमव्यजत् ॥६५॥
 वेन केनापि संनामः प्राप्नुपायेन पार्थिवः । जमोघदर्शनः सोभूकल्पवृक्ष इवार्थिनाम् ॥६६॥
 ह्यधार्थी विवालापमीतिदार्थैर्जनप्रियः । नाशकत्वेवकांस्त्वजुं विभ्रम्भभवन्वपि ॥६७॥
 ह्यध्वमयैः प्रतिकलं तस्य सेवाविधाविभिः । प्रातं विश्वनुरान्वारान्क्षणदास्वपि दर्शनम् ॥६८॥
 खेच्यमानः सदाक्षिण्यः क्षणेनैव फलप्रदः । कस्यैन्द्रजातिकैः सः शाखीव न बभूव सः ॥६९॥
 60 वास्तव्यानां विश्वम्भार्ति तेन हैम्यनिवारणम् । चक्रे पितेव पुत्राणां संत्यक्तेतरकर्मणा ॥७०॥
 स्वहोचिपापि क्षोत्राणि विक्रीणामोल्पवेतनैः । दुर्मिक्षमुद्रतावेव जघान जनवत्सलः ॥७१॥
 निघार्य चौर्याचरणात्कृपाईस्तस्करानपि । कोशाध्यक्षान्स विदधयकारागर्षणीविकान् ॥७२॥
 कः संविभान्वग्धेनव्या विपदः कस्य मण्डले । इत्यन्विष्यन्सदैकैकं पारैश्चिन्तापरोभवत् ॥७३॥
 तस्यैकोप्यर्धैस्त्वष्टा नाम कोपि महान्युणः । अनुपक्तो गुणैस्तैस्ते राज्ञः पलवितोभवत् ॥७४॥
 65 स स्थित्यै वण्डवण्डघ्नानवासेषमयावयत् । तेषां नादत्त सत्कर्म भुङ्क्षे तांस्त्वकारयत् ॥७५॥
 प्रस्तुतस्याधिने दातुं वस्तु तस्यैकसंख्यया । सहस्रसंख्यया दानभङ्गापाल्युगतां यदि ॥७६॥
 भूयतेर्षी यथा मङ्गं देहि देहीति गां वदन् । तथास्मै देहि देहीति वदन्नाम स भुभुजे ॥७७॥
 अनुदासं क्षिप्रकालं क्षीणसंख्यमसकृतम् । नेतुं नृतादिनीतार्थं न तद्वत्तमवहयत् ॥७८॥
 उत्सवे हैम्यविश्वमी रक्षणे कार्यसाधने । आलेख्यलीनश्चाखीव न सोलभ्यफलोभवत् ॥७९॥
 70 उत्सवे शिवरात्र्यादौ जनतां सोसिचद्वयैः । यद्ययोगे एवः पूरैर्महेन्द्र इव मेदिनीम् ॥८०॥
 ताम्बुलदानव्यसनं परार्थोत्सवता तथा । नामूर्द्ध्वनृपस्यापि तद्व्यवस्थास्तं यावत्सी ॥८१॥
 लोहमात्रावसोपेति लभ्ये नृपपदे व्यधात् । स दानविधर्मास्तान्ये धनदेनापि दुष्कराः ॥८२॥
 निर्माणलोटवैर्धात्रामजलं बाजिनां क्रयैः । काश्मीरिर्कोपि चक्रे स न मृत्सत्करसावयन् ॥८३॥
 अध्वन्यध्वनि योगेन प्राणविन्धासन्नैस्तथा । बभूव सर्वकृत्वहः सोमरात्रेव देहिनाम् ॥८४॥
 75 भोगात्राजोचिन्तान्विप्रा मैषज्यं व्याधिपीडिताः । वेतनं कुत्सिहीनाश्च तस्मात्स्वमुपलेभिरे ॥८५॥
 पिभ्योपरागतेत्वादुर्हिमिषोपशान्तिर्बु । गोसहस्राधहेमादिसंभवैः सोमजहिजान् ॥८६॥
 नन्दिर्दंष्ट्रे पुनं कृत्वा वरमुत्पातयहिना । पूर्वाधिकगुणं तेन नभं राज्ये व्यधीयत ॥८७॥
 भीषक्राधरयोगेशस्वर्यभूस्थानयोजनम् । जीर्णोदृतिव्यसनिना कृतं तेन ह्यकर्मणा ॥८८॥
 हर्षदेवेन यो निन्दे श्रीपरीहासकेशवः । परिहासपुरे तं स नवं मरपतिर्व्यधात् ॥८९॥

५३. १) Emended; A शोपावसां; C शोपावसा. ५७. १) A विशम्भः. ७१. १) Thus A₁; A₂ स्वास्त. ७२. १) Emended; A विश्वनात्मन्ये. ७३. १) Emended; A काश्मीरिर्कोपि. ७६. १) Emended; A पार्थिवः.

प्रास्वर्णितमुकावल्या भूषेते हर्षनीनया । तेन विभुवनस्वामी निर्लोभेन महीमुखा ॥८०॥ 80
 जयापीडावतं हर्षोत्पादने मुहमक्षिना । सिंहासनं नवं चक्रे स राज्यकुर्वन् नृपः ॥८१॥
 तन्वा तदधोधातोर्ह भर्तुः प्रेम्णातिदुर्लभम् । सामान्ययापि देवीत्वं जयमस्या न दूषितम् ॥८२॥
 सा धानुशंस्यमाधुर्यस्यागसत्विद्यतानयैः । अस्तम्भार्ते परिमाणमुक्षयैर्भेष्याभयकुपैः ॥८३॥
 तन्ममपालबालभ्या नार्यः क्रोधास्वमासु यत् । राक्षस्य इव भङ्गाय लावण्यललिता अपि ॥८४॥
 विद्यमजस्यायमन्यो गुणः सर्वगुणामणीः । उच्छलरमापतेरासीदर्थैर्नैस्पृह्यशालिनः ॥८५॥ 85
 जिघांसवः पापकामाः परस्मादाविनश ताः । रक्षांस्यधिकृता नाम तेभ्यो रक्षेदिमाः प्रजाः ॥८६॥
 तेनेतिहासिनीं नीतिं भवधानेन सर्वदा । येन संपठता श्लोकं कायस्थोन्मूलनं कृतम् ॥८७॥
 यत्ने विपुत्रिकाभूलसंन्यासेभ्यः किलेतरे । प्रन्त्याभुकारिणो विश्वं प्रजारोगा नियोगिनः ॥८८॥
 पितरं कर्कटो हन्ति मातरं हन्ति पुत्तिका । हन्ति सर्वं तु कायस्थः कृतघ्नः प्राप्रसंभवः ॥८९॥
 गुणांनसमर्प्य स्फुरता येनैवोत्पाप्यते शठः । वेताल इव कायस्थस्तन्नेवाहन्ति हेलया ॥९०॥ 90
 विवद्वभो नियोगी च यदेवाहित्य वर्धते । विश्वं करोति तस्यैव स्थानस्थाननिगम्यताम् ॥९१॥
 तेन ते क्षमाभुजा मानक्षनिकार्येनियारणैः । काराप्रवेशीश्च खलाः शमं नीताः पदे पदे ॥९२॥
 कार्यक्षिपार्य बहुधाः सहेलायान्महत्तमान् । भङ्गासूत्रमयं वासः कारावां पर्यथापयत् ॥९३॥
 स कार्यवेपं हास्याय समार्यं चारणोचितम् । अकारयद्भूतभिश्च धावनं क्षोभ्यंयोधयत् ॥९४॥
 स प्रांभुर्वैष्टितदगभुद्रोपेगोरकलन्पुनः । भूलहस्तः सजानूयः केपामासीद्य हास्यकृत् ॥९५॥ 95
 स शीर्षदर्शनं साम्यवादेवेष्टवाविटान्वितम् । मियवेष्टयं कंचिदपे नृत्तपाद्यमकारयत् ॥९६॥
 बद्धान् शकटे नम्रं क्षुरक्तुनार्थमस्तकम् । अकारयत्स्रष्टान्मन्त्रवीनविष्टच्छटाङ्गिनम् ॥९७॥
 ते कुम्भवादनैर्मण्डमण्डनैश्चाङ्गिनाभिधाः । नियोगिनो भद्रमानाः सर्वतः ख्यातिमाययुः ॥९८॥
 कार्यभ्रष्टा मलक्षिन्नशीणवस्त्रावगुण्डनाः । सर्वार्थिनो व्यभाव्यन्त केप्यदन्तः प्रतिक्षपम् ॥९९॥
 वृथावृद्धाः सुखप्राप्यं पाण्डिस्वं भूर्जवस्परे । मत्वा बाला इवाचार्यगृहे प्रारेभिरं भुतम् ॥१००॥ 100
 केप्युच्चैरट्टमिक्षाकाः सादरं स्तोत्रपाठिनः । कृतानुपाठाः स्वापत्यैः मष्टे लोकमहासयन् ॥१०१॥
 माता स्वला सुता भार्या स्वापि कैरप्यकार्यत । सामन्तसेवनं कार्यप्राप्त्यै स्वरतसेवया ॥१०२॥
 जातकस्वमश कुनसुलक्षणनिरीक्षणम् । कारयज्ञिः शठैरन्यैर्यणकाः परिलेहिताः ॥१०३॥
 विशाचा इव भुष्कास्या क्लेशहमभुकवाः कृशाः । बद्धाः परैर्व्यमाव्यन्त भृङ्गानुखराङ्गवः ॥१०४॥
 नृपेण कार्याणां दर्पतिङ्गनाशे विपाटिते । अशोकातिपरिज्ञानक्षमत्वं समजायत ॥१०५॥ 105
 भारतस्तवराजादिस्तोत्रपाठमशिभियन् । ते दुर्गोत्तारिणीविद्याजपं कोहकुलोचनाः ॥१०६॥
 इत्थं दौःस्थोदये दीर्घं मज्जन्तो नित्यदुर्गेनाः । तस्मिन्नाजनि कायस्था व्यलोपयन्त पदे पदे ॥१०७॥
 भिक्षसंधानभूर्धर्मशानभोज्यादिदौकनैः । न हि मोहविमुं शक्ताः नाजं तं तेन्यराजयत् ॥१०८॥
 तान्यजाकण्टकान्दुष्टान्कृतपीरकृतानिशम् । नैलैः भुविभिरभ्यक्षैः च विश्वामीश्वरो वसान् ॥१०९॥

१४ १) Emended; A ० वृत्तमिषया. — १) Emended, A शोभन्.

- भूतेशस्य यथा पुरी हृववदुष्टा स्वदाशवलाङ्गुयः स्वां भियमाससाद् सहसा तद्वसमस्तामिनाम् ।
 110 एवं कायस्यकुटुम्बिकृत्तिस्त्रिभयाया^१ पञ्चानलीलीडामुच्छलदेव निर्दृष्टिद्वलस्थित्वा पुरीं स्वां क्रियाः ॥११०॥
 शिवराभ्युत्पत्तेः क्रोकमबुं शिवरथाभिधः । विद्वान्पठेस्तेन हडात्सर्वाभ्यतो व्यधीयत ॥१११॥
 व्यवहारानभिगोपि कैचित्कालमदीदृशत् । भुविस्वादायैसागः स क्रामन्कृतयुगस्यतिम् ॥११२॥
 शीमदण्डत्वमुच्छङ्कतेजसस्तत्त्व भूपतेः । क्रूरानुविद्य कायस्थान्धीमज्जिर्बेहमन्यत ॥११३॥
 न हि क्षुद्राश्रकायस्थपिश्याचाविष्टवैरिणाम् । शैलस्यन्तरितं दण्डं दण्डनीतिविशारदाः ॥११४॥
 115 चिरेण दण्डिता शेते कुर्युर्दण्डभयाद्भवम् । लम्बान्तराः प्राणहरं कृच्छं किञ्चिदशासितुः ॥११५॥
 दण्डानां दण्डमानानां पुत्रस्त्रीमित्रबान्धवाः । राज्ञा विचारशीलेन न तेनोपद्रुताः क्वचित् ॥११६॥
 कर्णेजपांक्षोष्ठधरप्रमुखांस्तेन दुःखैः । कर्मभिः क्लिभताध्वापि पैभुन्यस्य खिलीकृतः ॥११७॥
 विस्मृतिं लम्बराज्यानां पूर्वसंकल्पवासनाः । प्रयान्ति प्राप्तमनुषां गर्भवासस्मृहा इव ॥११८॥
 ग्रामाज्याधिगमात्किञ्चित्सदसद्यश्चिन्तयत् । राज्ये तत्र बिसस्मार जातिस्मर इवोच्छलः ॥११९॥
 120 ददर्श शोचोरोहोहान्यान्त्रोदृग्न्वा पुरानुगान् । कर्तव्यानुगुणं तेषां प्रतिपत्तिमदर्शयत् ॥१२०॥
 स्मरेन्नोपपत्तिः पूर्वपतिद्वेष्टो कुयोपितः । पूर्वस्वाम्यरितां चाद्य कुमृत्युस्येधरो जडः ॥१२१॥
 शेषादिदृष्टान्मेदिन्या समं प्रज्ञापि राज्यभूत् । तस्मिन्परिणता नूनं कृत्याकृत्यविवेक्तरि ॥१२२॥
 तथा श्लोकस्य वणिजो ध्यवहर्तुश्च सोमवत् । विवादे संशयं छिन्देद्येवं स्थेयाद्यगोचरे ॥१२३॥
 सौहृदागृहसङ्गावे व्यापदीपयिकं धनी । न्यासीचकार बीसारलक्षं कोपि वणिगृहे ॥१२४॥
 125 तेनोपेयुज्यमाना च व्यवेयु वणिजः कारात् । कियत्पयि गृहीताभूदात्तमात्रान्तरान्तरा ॥१२५॥
 विशाईशाखं यावाद्य समाद्य न्यासधारिणम् । गृहीतशेषं दातुं स धनं प्रार्थयताय तम् ॥१२६॥
 वणिक्पु कुकुरी तस्य न्यासमासाद्य सोधमः । कालापहारमकरोत्तैस्तैः कलुषधीभिर्वैः ॥१२७॥
 ओतोभिर्गव्यस्तमम्भोपौ लभ्यं मेघमुखैः पयः । प्राप्तिर्भूयस्तु नास्त्येव वणिग्न्यस्तस्य वस्तुनः ॥१२८॥
 तैलनिष्ठममृतः स्वल्पालापो मुद्राकृतिर्भवत् । न्यासवासविवातोद्यो वणिग्याप्राहिशिष्यते ॥१२९॥
 130 विवादि भ्रेष्ठिना शार्धं स्मृतिः प्राक्सक्यदर्शयिः । मुक्तं मुक्तं ज्ञायमानं पाणान्तेपि न मुच्यते ॥१३०॥
 निसर्गवन्मत्ता वेदयाः कायस्थो दिविरो वणिक् । गुरुपदेशोपस्कारैर्वाशिष्टाः सविवादिवोः ॥१३१॥
 चन्द्रनाड्यालिके भेतांमुके धूपाधिवासिनि । विश्वस्थः स्यात्किराते^२ यो विमकुटेऽय नावदः ॥१३२॥
 ललाटदृक्पुटभोगद्वन्द्वद्वन्द्वस्तचन्दनः । षड्विन्दुवृद्धिश्च इव क्षमास्थानात्सकृद्गिक् ॥१३३॥
 पाण्डुराद्यनोभिधुमार्जः स्रज्यास्त्रो गहनोदरः । मुष्मीकलोपमः श्रेष्ठो रक्तं मांसं च कर्षति ॥१३४॥
 135 सोध निःशेषितमिषः कुड्यो निर्बेन्धकारिणः । गणनापत्रिकां तस्य सभूषज्जमदर्शयत् ॥१३५॥
 यदाही भेषस इति न्यस्तमभेषसे पदम् । आनरेष्वत्यये ततोर्गृहीता दृष्टश्री स्वया ॥१३६॥
 डिजोपायत्कचान्धे शानं चर्मकृतोर्पितम् । विषादिकाकृते दास्या नीतं पञ्चाशतो घृतम् ॥१३७॥

११०. ^१) A, indicates here a lacuna of one *akshara*. १११. ^२) Emended with C; A लोक. १२५. ^३) Emended; A भूषणम्. Cf. viii. 154. १२६. ^४) Emended; A विशाईशाखात्तानु. Cf. v. 210. १३२. ^५) Emended; A किराते.

स्फोटने भाण्डभारस्य कम्पन्त्याः कृपवार्पितम् । कुलाख्या बहुशः पश्य भूमे लभं शतवचम् ॥१३८॥

शिशुभ्योऽस्य विद्यालस्य क्रीताः पोषाव मुषिकाः । स्वया शतेन वासलयाद्वाङ्मस्वरसस्तथा ॥१३९॥

शरणोद्गर्जनं सर्पिः शालिचूर्णं च सप्तभिः । क्रीतं शतेः भाण्डपक्ष्माणि च वृत्ताक्षिकम् ॥१४०॥

140

मीतं शौद्राक्षकं कासायासाद्यार्धकेण ते । सोप्यक्तजिह्वः किं वेत्ति वक्तुं लभं शतं तवः ॥१४१॥

वृषणोत्पाटको भिक्षाचरस्ते हठवाचकाः । यो वारितो युद्धपटुस्तस्मै दत्तं शतवचम् ॥१४२॥

भानीते बहुपादानां मध्यं सर्वव्यवोपरि । शतं शतद्वयं धूपशाम्बामूलपलाण्डुषु ॥१४३॥

हृष्याद्यभित्यतायुक्ताम्परिहार्यव्ययानसौ । तस्यैकीकृत्य गणनां तमपि शनकैर्बध्नात् ॥१४४॥

वर्षमासपक्षतिथिप्रत्यावृत्तिः पुनः पुनः । संसारस्येव तस्यान्तं न वयौ नर्तिताकुलेः ॥१४५॥

145

स मूलवह्णं विण्डीकृत्याथ सकलान्तरम् । प्रसारितोष्ठस्तच्छ्रेमे मीलवक्ष्यध्वान्मृदु ॥१४६॥

शल्बमुद्धर निक्षेपं नयोऽज्ञासधनं त्विदम् । विभ्रम्यदत्तं निर्दम्भं दीयतां सकलान्तरम् ॥१४७॥

तत्तु भन्द्ये वयो जानन्क्षणमुच्छसितोभवत् । क्षुरं शौद्रोपलितं तु ध्यात्वा पथादन्त्यतः ॥१४८॥

युक्तापकुतसर्वस्वं क्रीर्यान्वर्धमयार्धकः । विषादे नाशक्रज्जेतुं नापि स्वेया विचारकाः ॥१४९॥

स्थैरैरनिधित्यन्वायं पुरो म्यस्तं ततो नृपः । तदित्यमिति निधित्व वणिजं तमभाषत ॥१५०॥

150

अद्यापि न्यासदीक्षाराः सन्ति चेत्तत्पददर्थताम् । अंशः कियानपि ततस्ततो वयम् वयोवधितम् ॥१५१॥

तथा कृते तेन वीर्य दीक्षाराम्भोग्निगोत्रवीत् । राजभिर्भूषितां राज्ञां नाम्ना दङ्कः कियेत् किम् ॥१५२॥

न चेत्कलशभूषातकाले न्यासीकृतेष्वमी । दीक्षारेषु कुतटङ्का मन्त्राभ्याम् अपि स्थिताः ॥१५३॥

निधित्वैव लक्षेण वणिक्नस्माद्यवाहरत् । वणिजो द्रविणेनायमप्यासेमान्तरान्तरा ॥१५४॥

तस्माद्यथा वदेतेन नृहीतं दीयतां तवः । तदा प्रभृत्पञ्चषष्ठाष्टमोऽसौ वणिगोर्ध्विनः ॥१५५॥

155

न्यसनानेहसधैव प्रभृत्यस्मै प्रयच्छतु । लक्षादस्यविजितास्त्राभं किं वाच्यं मौलिके धने ॥१५६॥

अवधारयितुं शक्यं माहूतैः सचृणेरियत् । भीयतास्करवद्रीत्यमीहक्षेपु तु युज्यते ॥१५७॥

विषादे संविधानस्य युक्तं क्षान्त्यानुज्ञासनम् । भाग्यं दण्डधराचारैः प्रयुक्तकुक्षतेः पुनः ॥१५८॥

अनिर्हायैषु शल्बेषु महामर्मगतेष्विव । सविषादेषु चोपेक्षां कालापेक्षी व्यञ्जामुपः ॥१५९॥

पश्ये पार्थिवस्तेष्वं निधोर्धं तस्य पालनम् । प्रसाद्य जागृकस्य मनोरिष मनस्विनः ॥१६०॥

160

मकथं कारणनिर्देशेभ्योऽभिनवाहंकारहीना सतीमात्रे वीतजनवापवाद उपिनोक्तिर्यं सस्तवियम् ।

विहृता विभ्रवान्विता तद्वणिना पारिग्रहव्योविहृतो राजस्यं विकलकूमव चरमे काले किलेत्यन्यथा ॥१६१॥

स वाहशोषि राजिन्मन्त्रद्वयाः सम्मिलिताभवत् । मास्तर्वाविष्टवैवदवाहोषोत्कार्धभीषणः ॥१६२॥

औदार्ढ्यशौर्वधीर्धैर्यगुणताप्ययमस्तरः । वभूव संख्यातीतामां मानमागदतो नृणाम् ॥१६३॥

मानोन्नतैश्च भूयोपि वाक्याद्यव्यवहृतैः । तावत् प्रत्युत्तमैः पार्थिवोप्यनुमाधितः ॥१६४॥

प्रद्युमानां फणीन्प्राणाविष कोपेद्भवं विना । तेजो विस्फूर्जितं ज्ञेयं न हि नाम क्षरीरिणाम् ॥१६५॥

165

१५७. ^१) A विभ्रम्य. १५९. ^१) Emended with C; A और्वानर्ध. १६२. ^१) Emended; A स किल.

- विधिषे भूतसर्गोत्पिन्नं च कश्चित्स विद्यते । वपुर्ब्रह्मचरित्रादि वस्त्रं कोपैर्न दूषितम् ॥१६६॥
 जातिः पङ्कुरुहादपुः कपिलताकान्तं शिरः खण्डनमभ्रवपुश्चिशीलमार्द्विगुणाचारमकुटं वशः ।
 विश्वस्तद्विरिति प्रभूतविषयव्याप्तिसङ्घो दुःसहा रोषा यत्र पुरोस्तु तत्र कतमो निर्दोषतोस्तेकभूः ॥१६७॥
 भविष्यति भूपालः स चकारानुमीविनाम् । वंशचारित्र्यदेहादिदोषोद्दोषणमन्वहम् ॥१६८॥
 अन्योन्यदेवमुत्पाद्य संख्यातीता महाभटाः । बुद्धभङ्गालुना तेन हृद्बुद्धयेषु पातिताः ॥१६९॥
 170 मासाधेदिनमादेन्द्रमहाद्युषसरेषु सः । निनाय बोधान्संनदान्बोन्वयमधर्मेधनम् ॥१७०॥
 स नभ्रुवस्तवः कश्चित्ता यत्र नृपाङ्गने । भूमिर्न सिक्का रत्नो न हाहाकारो न चोद्यवौ ॥१७१॥
 नृत्वन्त इव निर्वाता गृहेभ्यो वंशशोभिनः । बान्धवैर्मित्यिरे बोधा लूनाङ्गाः पार्थिवान्गनात् ॥१७२॥
 किंघट्यामकचाधारदमभूनाकल्पद्योभिनः । हताम्बीक्ष्य भटाणां मुमुदे न तु विषये ॥१७३॥
 नायौ राजगृहं गत्वा प्रत्यायातेषु भर्तृषु । मेतिरे दिवसं लम्भमनास्था नित्यमवयथा ॥१७४॥
 175 भवेत्तद्यदर्थं कुर्यामित्यर्थक्रियया वदन् । साचिन्ममव्याहतवार्त्तैस्तैर्मृत्यैरजिघत्सन् ॥१७५॥
 प्रवर्धमानांस्तानेव विद्वेषकलुषाशयः । इताधिकारान्निदधे बहुशब्ध धिमानितान् ॥१७६॥
 दण्डकः कम्पनाधीशः प्रभुर्द्वौ तत्र सकुधि । विद्रुनो विषलाटायां निपत्य निहतः खट्वौ ॥१७७॥
 तेन स्वर्वाधितो हाराधीश्वरो रक्षकाभिधः । इताधिकारो विदधे विभूतिं वीक्ष्य भूयसीम् ॥१७८॥
 माणिक्यसैन्यपतिना हारेकस्माच्चिवारिते । खिद्येन विजयक्षेत्रे चक्रे व्रतपरिग्रहः ॥१७९॥
 180 कम्पनाद्यधिकारस्थाः प्रवीरास्तिलकादयः । काकवंशा मादेवेन तत्कोपं नानुभाविताः ॥१८०॥
 भोगसेनो निरनुगः क्षीणवासा भवन्कृतः । तेनातिसेवामीतेन राजस्यानाधिकारभाक् ॥१८१॥
 यस्त्वेन्द्राहश्चीयुदे सान्द्रसैन्योपि विद्रुतः । क्षुद्रवद्रगचन्द्रोपि रौद्रमालोक्य विक्रमम् ॥१८२॥
 येषि सङ्ग्रामिधानस्य पुत्राः सामान्यशस्त्रिणः । तान्द्रुक्षुर्बुध्यमान्स मन्त्रिणः समपादयन् ॥१८३॥
 पुत्रौ विजयसिंहस्य तस्सेवात्यक्तदुर्दशी । तिलको जनकध्यास्तामनामस्यभेगिमध्यगौ ॥१८४॥
 185 यमैलाभयबाणादिमुख्या हारादिनायकाः । कस्तान्समर्थः संख्यान् तद्विस्तरसंपदः ॥१८५॥
 शिवाः प्रज्ञास्तकलशादयः पूर्वं तदन्तरे । प्रापुर्वाल्लुमान्तःस्थजीर्णानाकहविभ्रमम् ॥१८६॥
 कन्दर्पः क्षमाभुजा दूतैः समानीतोपि नाददे । तस्यासहनतां वीक्ष्य प्रार्थितोऽप्यधिकारिनाम् ॥१८७॥
 आस्थानाचारसंलपय्यवहारादि मण्डले । नवमेवाभवत्सर्वं तस्मिन्नभिनेत्रे नृपे ॥१८८॥
 लक्ष्मीः कार्मेणवृणाङ्गु वेदयेव वशवर्तिनः । धीरानपि विधायेयं करोत्युन्मार्गवर्तिनः ॥१८९॥
 190 सपिण्डानामपि व्यक्तभूलवीक्षणतत्परा । येनतेव नरेन्द्रश्रीर्जामिक्केहापकारिणी ॥१९०॥
 समस्तसंपत्पूर्णोपि वस्मात्सुस्तलभूपतिः । दम्भी भ्रातुरवस्कन्दं राज्यापहरणोद्यतः ॥१९१॥
 भक्तस्मादभृणोच्छेदनेमिव तं शीघ्रपातिनम् । स्थाने वराहवार्त्ताख्यमुल्लूखाद्यानममजः ॥१९२॥
 क्षिपकारी विमिरित्य तमम्रापदं ततः । निपत्य सैन्यैर्बहुतैः सोपकारमकारयन् ॥१९३॥
 विद्रुतस्यास्पदे तस्य नानोपकरणैर्युतैः । ताम्बूलवर्झाकुण्ठैश्च सामयीं सममावृत्य ॥१९४॥

१८५. ') Emended with C; A "वास्तव". १८६. ') Emended, A "जीर्णानाकह". १९५. ') Emended; A "ताम्बूलवर्झाङ्गु".
 [C. VIII. 166 176 C. VIII. 165]

कृतकार्यपरावृत्त्यासावच्छेदोपि पार्थिवः । प्रत्यावृत्तं तमभृणोदभ्येषुः क्रूरविक्रमम् ॥१९५॥ 195
 गग्गचन्त्रस्तदादेशादस्या बलसैनिकः । यत्ने सुस्सलभूपालवनिर्दलनं ततः ॥१९६॥
 अलंघ्यैः सौस्सल्लेखैरौघाहवायासनिःसहैः । क्षान्तिर्दिमानोद्यानेषु क्षुण्णरीणामनुष्यत ॥१९७॥
 भर्तृमसादस्यानुष्यं प्राणैर्मुषि समर्पितैः । रामपुत्री गतौ तत्र सहदेवमुषिष्ठितौ ॥१९८॥
 बराभ्यान्सुस्सलानीकाङ्गगस्तान्माप विद्वताम् । यत्ने भूरिपुरेणस्य वैर्मपस्वापि कौतुकम् ॥१९९॥
 निविष्टकटकं तं स भुत्वा सेल्यपुराधना । क्रमराज्योन्मुखं यान्तं हुतमन्वसरवृषः ॥२००॥ 200
 अन्विष्यमाणसरणिः प्रयत्नादयजन्मना । प्रविशेद्य दग्धेन परिमेषपरिच्छदः ॥२०१॥
 दत्तमार्गं तस्य रामा डामरं लोटकाभिधम् । स सेल्यपुरजं हत्वा नगरं प्राविशन्नतः ॥२०२॥
 तस्मिन्मूरं गते वैरकृतोपे स नाददे । भ्रातृस्तेहेन संरम्भं प्रहीतुं लोहं गिरिम् ॥२०३॥
 कल्हः कालिञ्जराधीशो दौहित्रीं पुत्रबह्वहे । यामवर्धयत स्नेहादपुनः पितृवर्जिताम् ॥२०४॥
 राज्ञो विजयपालस्य कृतां सुस्सलभूपतिः । उपयेमे स तां भीमाननयां मेघमञ्जरीम् ॥२०५॥ 205
 तस्य प्रभाषाधिगमाच्चिह्नोरपि न लोहरे । शक्तिरासीद्विद्वज्जानामपि कथाय वैरिणाम् ॥२०६॥
 धीरः सुस्सलदेवोपि मार्गैर्मर्गस्य दुर्गमैः । आसदङ्गुरिभिर्मर्गैः स्वोर्वां दुर्गपरिवर्त्मना ॥२०७॥
 प्रशान्ते व्यसने तस्मिन्धीरस्योच्छलभूपतेः । अन्येषु व्यसनाभासा सत्पन्नध्वंसिनोभवन् ॥२०८॥
 भीमोदेवः समाशय भोजं कलशदेवजम् । साहायकार्यमानित्ये दग्धज्ञां जगद्वलम् ॥२०९॥
 सन्धो हर्षमहीभर्तृवद्विद्वज्जगद्वलम् । भ्राता दर्शनपालस्य सञ्जपालस्तु वल्लभम् ॥२१०॥ 210
 नीतिज्ञेय ततो राज्ञा साधैव दग्धधरः । आसेपाह्वादिबः प्रावालस्थावृत्त्य निजां भुवम् ॥२११॥
 सल्लहलमन्वगाच्छब्दं भोजोपिस्त्वमण्डलम् । भजे सुस्सलदेवस्य सञ्जपालोऽनुजीविताम् ॥२१२॥
 गृहीतार्थेन भुत्वेन निजेनैव प्रदक्षितः । भोजः क्षिप्रं नृपास्याप निमग्नं तस्करोचितम् ॥२१३॥
 देवेभ्यश्चरामजः पितृकोपि हैराज्यलालसः । डामरानाभिते राज्ञि निधत्ते व्यवहृदिशः ॥२१४॥
 विचारपरिहारेण धावन्तः सर्वतो जडाः । तिर्यक्च ह्य हास्याय प्रसिद्धिश्चरणा जनाः ॥२१५॥ 215
 मल्लस्य रामलङ्कयोहं सुनुरासं दिगन्तरे । अहसूदः कश्चिदेवं चक्रिकाचतुरो वदन् ॥२१६॥
 निगमे प्रवृद्धिं व्यामूहेवैर्बहुभिर्द्विजवर्षिषुः । धनमानाविहानेन भूमिपैर्भूम्यनन्तरैः ॥२१७॥ शुभ्रम् ॥
 ग्रीष्मे प्रविष्टः कञ्चमीरानिकाकी धर्मपीडितः । व्यथीयत छिन्ननासः परिहाय नृपानुगैः ॥२१८॥
 कटके पर्यटन्नाहः स एव दग्धे पुनः । स्वमास्तुचितमस्यादिविक्रयी सस्मितं जनैः ॥ २१९॥
 मिथैव नीतिकौटिल्यैः क्रियतेऽपुनरुदयधमः । शक्यतेपरया कर्तुं न दैवस्य मनीषितम् ॥२२०॥ 220
 क्षान्तापि ज्वलति कापि कविहीमापि शाम्बति । दैवशासकशाष्पत्किः पुनः कस्मात्सिन्निभा ॥२२१॥
 पलायनैर्नारवाति विध्वला मवितव्यता । देहिनः पुच्छसंतीना वक्त्रिज्वालेन पक्षिणः ॥२२२॥

१९९. ') Emended; A 'भीमान्मन्व'. २०४. ') Emended; A क्षान्तिम्. Cf. vii, 1256. viii, 618.
 २१४. ') Emended with C; A वल्लभ'. २१६. ') Taus corr. by A, from A, महाराज'. २१०. ') A, writes here २
 instead of शुभ्रम्.

- नाकिञ्चनकिञ्चिदशस्त्रशरपयोर्गैर्न श्वभपातरमणेन न वामिचरैः ।
 शक्या निरुन्मुखवो विपुलैरकाण्डे भोक्कम्यभोपयितोऽङ्घ्रिसितस्व जन्तोः ॥२२३॥
 भिक्षाचरः समादिष्टवधो जयमर्तागृहान् । नक्तं बध्यमुबं निम्बे वधकैः पार्थिवाश्वा ॥२२४॥
 २२५ पाणिं प्रस्फोटय निक्षिप्तो वितस्तायां समीरजैः । क्षिप्रस्तटं क्षणं स्पन्दमानवक्षः कृपालुना ॥२२५॥
 द्विजेभ्यैकेन संग्रामधिरादुहृतचेतनः । आसमत्यभिधानाया क्वागिर्दिहेति गौरवान् ॥२२६॥
 शाहिपुत्रीमिदंका या इत्थनतुरया तया । नीतो देशान्तरं गूढं वपुषे दक्षिणापये ॥२२७॥ तिलकम् ॥
 स वृत्तपत्यमिदोद्यो पुषवन्नरवर्मणा । मालयेन्द्रेण शस्त्रास्त्रविद्याभ्यासनकार्यत ॥२२८॥
 अन्यदीर्घं पातयित्वा तनुस्यववसं शिशुम् । रक्षितो जयमत्यैव स किलेत्सपरेषुवन् ॥२२९॥
 २३० देशान्तरायताहूतायां वार्तामुपलब्धवान् । अत एवामवसत्त्वा भूमृदिरलितादरः ॥२३०॥
 बहिरवतिभिर्द्वंस्तत्स धीरो मार्गवर्तिभिः । वक्त्रे तद्वमेवाव संवन्धं पार्थिवैः समम् ॥२३१॥
 ईषीमनोपवन्नारीः शङ्कामच्छादयन्निषोः । स्ववमन्याभिमन्यत्वं करोति हि जडो जनः ॥२३२॥
 भिक्षाचर इते बालं कविदादाव तत्समम् । तन्नाम्ना क्वातिमनवहिद्वैत्सपरेषुवन् ॥२३३॥
 तन्धेन सोऽसु मिथ्या वा प्रविष्टां तां तथाप्रवान् । यया लघुस्वमाग्नेतुं न दैवेषाम्प्राशक्यत ॥२३४॥
 २३५ स्तोमेन्द्रजालमायामपि निर्दिषथा हमाः । कर्मवैविध्यजनिताः काचिदाश्चर्वयिषुवः ॥२३५॥
 स राजकीनी नाद्याव दिष्टां गूढं व्यवर्षेत । पुरयामादिदाहाय कक्षान्तरिष पावकः ॥२३६॥
 रोहस्यन्मिहसीमनि प्रतिविषापीरक्षिष्यमासहः काले भावृषुपुत्राच्छलिते मूर्धैत्यगस्त्वोदयः ।
 सर्वप्रेक्ष्यविभिक्षामनुवरोते इष्टा किलोपह्वान्शंभवे प्रतिकारकल्पनमहो दीर्घचलोकी विधिः ॥२३७॥
 अजायत विषमज्जगज्जगदुद्धरणक्षमः । तस्मिन्नेव क्षणे वस्मास्तुस्सलक्ष्मापतेः सुतः ॥२३८॥
 तज्जगज्जगदुद्धरणं सर्वतो जयमर्जयन् । नामान्वये मृपस्तस्य जयासिंह इति व्यधात् ॥२३९॥
 २४० शास्तुः सर्वार्थसिद्धाक्या यथा सर्वार्थसिद्धिभिः । तथा तस्याभिधान्तर्या नात्यजहृदिशम्भताम् ॥२४०॥
 मुखां स कुकुमस्याङ्गैस्तदीयस्याभ्युपागतम् । विलोक्योच्चलदेवोर्मृद्विमन्युर्भीरतं प्रति ॥२४१॥
 बालस्यैवाङ्गिमुद्रास्य पैरं पितृपितृम्ययोः । निवारयन्ती विदधे ह्यस्थितं मण्डलद्वयम् ॥२४२॥
 स स्वर्णिणः पितुर्नीला ततः सुकृतसिद्धये । चकारोच्चलमूषालः पैतृके स्थण्डिले मठम् ॥२४३॥
 गोभूमिहेमनस्याज्जवाता तस्मिन्महोत्सवे । आश्चर्यकल्पवृक्षस्य स्वायी सर्वार्थिनामगात् ॥२४४॥
 २४५ प्रसादिः प्रदितैस्तेन महार्थिः श्लाघ्यसंपदा । महान्तोपि दिगन्तेषु पार्थिवा विस्मयं वपुः ॥२४५॥
 भर्तृपराधापिगतं त्रियं नेतुं परार्थताम् । विहारं समतं देवी जयमत्यपि निर्मते ॥२४६॥
 केवाचित्स्पूर्वपुण्यानां विरहेण महीभुजः । हताभीष्टाभिधानोभूम्भतो नवमटाक्यया ॥२४७॥
 सुखां स्वसारमुद्दिष्य परस्मिन्स्थण्डिले विपुः । विहारोपि कृतस्तेन नोचितां क्वातिमावयौ ॥२४८॥
 मृत्योर्मेस्तकपातिव्यं तस्याकलयतः किल । न विष्टां स्वप्रतिष्ठाद्य संपपेदे व्यवस्थितिः ॥२४९॥

२२०. ') A₁ writes here ३ instead of तिलकम्. २३०. ') Emended; A 'वाचावचमुप'. २३४. ') Emended with C; A 'वृक्ष'.
 २३०. ') A₂ gloss प्रतिविषा पीरु वस्या अपविष्याविनामन्तरं कीरी यथा विष्वाविषा प्रतिविषातिविषोपविषादया भूमृद्विमन्योर्भीर तिल
 (Amarakosa ii. 4. १०-१००). २४०. ') Emended; A 'अपेदे'.

कराचित्कमराज्यस्यो हनुमन् स्वर्यभुवम् । ययौ वर्हटचक्राकर्म गिरियान् स भूपतिः ॥२५०॥ 250
 तं कम्बलेश्वरप्रामाथ्यना वान्तमवेष्टयत् । अक्रुस्मादेत्य तत्रत्याषीराध्वन्मालशुणिः ॥२५१॥
 मजिरीर्षिमिरिष्यान् तस्मिन्सत्यल्पसैविके । न तैः प्रदत्तमुत्तेजोवद्वम्बस्तम्भितानुधैः ॥२५२॥
 अथ हारितमार्गः स गहने गिरिगह्वरे । भवसत्यानुयाय्येकां क्षणदामत्यचावयत् ॥२५३॥
 चचचार क्षणे तस्मिन्कन्दारवारेषु दुःसहा । नास्ति राजेति दुर्वातां सर्वतः क्षोभकारिणी ॥२५४॥
 कटकानिःसृतास्त्वल्पा बाल्येव गिरिगह्वरात् । सा दुष्प्रवृत्तिर्षीर्षेव दुरिरण्य इवासदत् ॥२५५॥ 255
 नगराधिकृतस्तस्मिन्क्षणे सुहृन्मिथोभवत् । शशिणः कामदेवस्य कुल्यो रत्नाहिलोदरः ॥२५६॥
 कृत्वा पुरक्षोभशर्मिणं शलौकः स नृपात्पदे । प्रविश्य भ्रातृभिः सार्धं कार्यक्षेममविन्त्यत् ॥२५७॥
 नृपं कं कुर्म इत्येवं ताम्बिचिन्त्यनोन्नवीत् । सङ्ग्रामिधोषि कायस्थः कुडुम्बिकुटिलाशयः ॥२५८॥
 युवमेव खड्गद्वन्द्वभूयस्वातुल्यदुर्जयाः । राज्यं कुतश्च संभाष्य राष्ट्रमेवमकण्टकम् ॥२५९॥
 तेवैवमुक्तास्ते पापा जातराज्यसृष्टहास्ततः । सिंहासनाधिरोहाव क्षिप्रमासम्समुद्यताः ॥२६०॥ 260
 श्रीयशस्करदेवस्य नन्दया एव इति भुविः । तदन्वयेभूत्सर्वेषां राजवीर्यमयप्रसाविनी ॥२६१॥
 अत एवाभजन्तोऽपि तेषां कुडुबदुक्तिभिः । सा वासनाम्लःसंतीया सदाचारानवेक्षिणाम् ॥२६२॥
 कथं न प्रतिभास्वेवा सङ्कस्यापि कुपयतिः । भारिकस्य कुले जातो लब्धस्य हि सोधमः ॥२६३॥
 क्षेमदेवमिधानस्य पुत्रोप्यल्पनिधोविनः । क्रूराशयस्त्वमभजन्महासाहसिकोचितम् ॥२६४॥
 जीर्येण स्वर्गभृङ्गारं दत्तवान्भूतेर्गृहात् । संभाषितोपि गाम्भीर्यान्नाह्वयि स किलेङ्गितैः ॥२६५॥ 265
 साविधेनुर्मिदृशीषो विहसन्नखिलात्मवान् । राजपुत्र इवात्यल्पं स शैलीकमममन्थत् ॥२६६॥
 तस्य विन्त्वा कांविहासीत्सदा शोलायतोऽङ्गुलीः । या राज्यहेतुः क्रूरिण फलेन समभाष्यत् ॥२६७॥
 तत्रिरा विजसंकल्पादपि ते राज्यलालसाः । नृपं जीवन्ममाकर्ण्य ततोभूयन्वहतसृष्टाः ॥२६८॥
 न स्फुरत् च संमीलनं वा ह्रम इवानिष्टम् । तेषां वेतसि संकल्पस्तदा प्रभृति सोभवत् ॥२६९॥
 अस्त्रधिरादरेणाद्य शनैकैः पृथिवीभुजा । निम्बिरे मध्यमां वृत्तिं राजस्थानाविचार्य ते ॥२७०॥ 270
 प्रकृत्वा क्लेशनामाना सर्वेषामेव सर्वदा । तेषामप्यकरोद्दधान्ते मर्मसृष्टाः कथाः ॥२७१॥
 ते राज्ये हर्षभूमनुः पितरि प्रमथं गते । मानुस्तादृश्यमस्ताया विप्रबावा गृहेवसन् ॥२७२॥
 तैर्मट्यामलकी नाम शालभृत्पातिवेदिभिः । खड्गदतोऽथ विप्रस्तो जननीमारुह्युया ॥२७३॥
 असतीमपि किं भैते न्यगृह्यसिन्धि भूपतिः । विचार्य कोपासन्मानुर्गोसाच्छेदमकारयत् ॥२७४॥
 तां कथां स नृपस्तेषां परोक्षमुदघोषयत् । पुत्राभिरुज्जनासाया वदन्निवन्निवेष्ट च ॥२७५॥ 275
 बृहन्नरादिगजैश्च कृत्वा कार्याकृत्यवारयत् । स कायस्थकृतान्तर्ध्वं भजन्सङ्ग्रामि प्रभुः ॥२७६॥
 पीडितस्तेन रौद्रेण निजोद्य गगनापतिः । कोशोत्पत्त्यपहर्तारं तं नृपाय न्यवेदयत् ॥२७७॥
 प्रवेशमागिकपदे हते राज्ञा हृषा ततः । स क्रूरो रङ्गकुशुरीम्यैरवत्यूर्ध्वचिन्तिते ॥२७८॥
 जिघांसयस्ते नृपतिं प्रसङ्गापेक्षिणः परैः । समगंसत दुष्प्रवैरश्च हंसरपादिभिः ॥२७९॥

२५९. *) Doubtful emendation; A "कुशुमीवद्वम्ब". २७५. *) Emended; A पुत्राभाविष्ठव.

- 280 मजिशीर्षुभिर्वर्षां पीतकोशैः समेत्य तैः । वसुष्पञ्चानि वर्षाणि नावाव्यवसरः कवित् ॥२८०॥
 बहुभिर्बहुषा भिषैर्बहुकालं विचिन्तितः । न भेदमगमम्मन्त्रः स त्रिष्वं लोकदुष्कृतैः ॥२८१॥
 तथैतां कुरुते शश्वजृषो मर्मस्पृशं कथाम् । इति प्रत्येकमुक्त्वा ते विरागं पार्थिवेभजन् ॥२८२॥
 तैदरः पार्थवृष्टादि गृहैर्धर्मभिरावसैः । प्रस्थाप्य पार्थिवोत्तममनुसरो जिघांक्षुभिः ॥२८३॥
 असहो विरहं सोढुं वां प्रसादयितुं न काम । राजापि संदधे चेष्टां प्राक्याकृतमुज्ज्वलन् ॥२८४॥
 285 स्वभाववैपरीत्येन नाशचिह्नेन स स्थिराम् । जयमत्या संहापति तदावाहस्वरश्चम ॥२८५॥
 रक्षां भिक्षाचरस्याहुर्मिसिं तत्र केचन । केचित्तु विद्युत्सदृशीं प्रेम्णां तरलवृत्तिताम् ॥२८६॥
 अथ वर्तुलभूमरुरात्मजा विज्जलाभिषा । कृतपाणिग्रहस्यागाहालभ्यं वसुधाभुजः ॥२८७॥
 संप्रामपालि नृपतौ तस्मिन्नवसरे मृते । तत्सूनुः सोमपालाख्यः पिब्यं राज्यं समादधे ॥२८८॥
 राज्याहममजं बद्धा सोमविष्यत चाक्रिकैः । इति कोपाचरेन्द्रोभूत्कुम्भज्जाजपुरीं प्रति ॥२८९॥
 290 लक्ष्मीस्यैर्प्रतिभुजः पुण्याः पाणिमजिपहन् । ..... ॥२९०॥
 अधिचिन्तामणेस्तस्य प्रीणतो निखिलाः प्रजाः । नानाव्ययोजितो रेजे पश्चिमः स महोत्सवः ॥२९१॥
 याते जामातारि क्षमाभुषके निखिलतन्त्रिणः । निर्वृत्तीन्किमपि कुध्यन्बुधुंभूस्तु व्यसज्यन् ॥२९२॥
 भोगसेनोपि मूयेन काते तस्मिन्ममन्युना । निवारितो हारकार्यात्सर्वैरः समपद्यत ॥२९३॥
 विक्रान्तः स हि कार्यस्थो निर्जिताखिलहामरः । सुस्सलक्ष्मापतिं जेतुं प्रतप्ये लोहहं पुरा ॥२९४॥
 295 बासस्त्यमिर्भैरेण वारितोष महीभुजा । तत्परीवादमकरोषुक्रोधावेत्य तत्र सः ॥२९५॥
 प्रवेशयजन्नुक्तुमुखांस समवान्तरम् । तमादिसुडई वीरं तदा राजा विमानितम् ॥२९६॥
 विमानिता विशालेष्वाः संहता हतवृत्तयः । न ते बहिष्कृतास्तेन यमराष्ट्रं जिगीषता ॥२९७॥
 तान्भोगसेनविष्यस्तस्रजान्कुटिलाशयः । सङ्को निनिन्द्य वीरत्वात् आनन्सरालन्तरम् ॥२९८॥
 ऊचे चाधैव हिन्वापि प्राणान्स्थापाद्यतां नृपः । भोगसेनोन्यथा भेदं कुर्यादगहनशयः ॥२९९॥
 300 अन्यथाभूष सङ्कोक्तं भोगसेनो यद्व्रवीत् । किञ्चिद्ब्रह्मोस्मि वक्तुं नृपतिं भेदलासः ॥३००॥
 स तु किं वक्ति न हारं तव दद्यामिति भुवन् । दुपुधुंषक्षपणयं निन्द्ये तमवमानयन् ॥३०१॥
 प्रबोधापाविनो हेष्टि निवर्तिमणयीभवन् । तपात्यबाहनिद्रान्तं हव जन्तुर्गतस्मृतिः ॥३०२॥
 तन्त्रिणो यामिका भूत्वा स्वस्मिन्वारे ततोविशन् । ते राजसौम्यं संनयैः स्वसैन्यैः सह संहताः ॥३०३॥
 यामिन्वां यं वयं हम्मस्तं हतेत्यभिभाव य । प्रावेशयज्यस्तविहङ्गधण्डालान्मण्डपान्तरम् ॥३०४॥
 305 मुक्तोत्तरं स्थिते राशि ते बाधे मण्डपे स्थिताः । सरोपो नृप इत्युक्त्वा सेवकोत्सारणं ध्वजुः ॥३०५॥
 राजा य विज्जलावेरम विद्यासुर्षण्डपान्तरात् । दीपिकाभिः कृतालोको निर्वयौ मदनालसः ॥३०६॥
 मध्यमं मण्डपं तस्मिन्प्राप्ते स्वल्पैः सहानुगैः । तत्पयक्तं मण्डपं सङ्को सङ्गम्यानरुणज्जनान् ॥३०७॥
 अन्यैरप्यपिमे हारे निदधे सर्वं पत्र ते । जिघांसवः समुत्थाय नृपतिं पर्यवारयन् ॥३०८॥

२८१. '1) Emended with C; A पार्थिवे. २८५. '1) Emended: A महा. २८६. '1) Emended with C; A विहस्त. २९०. '1) A omits here two *padās* without indicating a *lacuna*, C adds here: सं प्रेष्टं सर्वलोककामां भेष्टं सर्वमनाद्युतां. २९२. '1) Emended with C; A निर्वृत्तीन् किमपि. २९५. '1) Emended: A दुपुधुंषु. ३०१. '1) A दुपुधुंषु. ३०५. '1) A सरोपो.

विशाभिदम्भादेकेन रुद्धमे निवेदुषा । तं हिजो दिङ्मजस्तेजः शस्त्रा कृष्टकचोभिनत् ॥३०९॥
 ततः काश्चनगीराणि तस्याङ्गान्यसिधेनवः । बह्वाः सुमेरुशृङ्गाणि महोरम्य इवाविशन् ॥३१०॥ 310
 न श्रोहो श्रोह इत्युक्ता केद्याङ्गद्वान्विमोचयन् । क्रीडाशस्त्राः कपां रुद्धमृष्टिं दन्तैर्व्यपाटयत् ॥३११॥
 सुजनाकरनामा हि भूयः कटारकं वहन् । तस्यान्तिकाल्यलाघिष्ट-प्रहरणं विरोधितु ॥३१२॥
 अतो बामोचिनां लघ्वीं क्षुरिकां स चकर्ष ताम् । मुष्टावर्गलिता कोशस्सा कृष्णेन विनिर्वयौ ॥३१३॥
 निर्यातान्त्रः शत्रुभित्तैस्त्वक्केशो बबन्ध तम् । भस्मिलमथ तां शस्त्रीं जानुबन्धान्तरर्पयन् ॥३१४॥
 नदित्वा प्रहरंस्तेजं तादृगीर्योपि सोभवत् । येन क्षितौ निपतितः सर्वमर्मस्त्रिवाहतः ॥३१५॥ 315
 अभिनव ततो रङ्गं प्रहरन्तं च दृष्टतः । नदन्तिह इव व्यङ्गं परिवृत्य व्यवहारयत् ॥३१६॥
 अन्यं च शस्त्रिणं केचित्सर्वमणमपातयत् । त्रिवेष्टमानो यः प्राणैरिचिरेण व्ययुज्यत ॥३१७॥
 लब्धान्तरे प्रयासाय तस्मिन्भावति मण्डपः । रक्षिभिर्मृगिपालोयमित्यबुद्धा कवाटितः ॥३१८॥
 हारमन्यत्सर्पन्स क प्रयासीति जल्पता । ह्रुतेन रुद्धमार्गेण खड्गपातैरबन्धत ॥३१९॥
 भोगसेनं ततोपश्यद्धारस्यान्ते समुत्थितम् । शरतूलिकया भिलिमातिखनं पराङ्मुखम् ॥३२०॥ 320
 भोगसेनेक्षसे कस्मादम् न्वमिति वादिनम् । सोव्यक्तं किमपि क्षीतः प्रधावन्तं जगाद तम् ॥३२१॥
 रट्यावट्टाभिधो दीपधरस्निष्ठजिरायुधः । अयोदीपिकयारश्चयुद्धस्तैश्चिक्षोपतन् ॥३२२॥
 चाप्येयः सोमपालाख्यराजपुत्रः क्षताहितः । प्रहारैः प्राप्रैरुध्यो न गर्वाचारतामगात् ॥३२३॥
 पौत्रः श्रीभूरपालस्य राजकापत्यमज्जकः । विद्वौ श्वेन संज्ञाय शस्त्रीं पुच्छच्छटोपमाम् ॥३२४॥
 ततः प्रधावन्मपीवमारुरुक्षुः क्षितीश्वरः । निहृत्तजानुधण्डालिरालिलिङ्गं बद्धं धराम् ॥३२५॥ 325
 तन्पृष्ठे स्वं क्षिपन्देहं प्रहरिर्नर्मरीकृतः । शृङ्गारनामा कायस्थो निर्ग्रहो धारितोरिभिः ॥३२६॥
 पुनरुत्थानुक्रामस्य सर्वे शस्त्रावलीर्हिषः । न्यपानयन्तस्य काल्या नीलाग्नजरणजम् ॥३२७॥
 तिष्ठेन्कवाचिदूर्तोयमविपक्षो विपक्षयत् । कन्धरामधमः सङ्कुस्तस्येति स्वयमचिन्तन् ॥३२८॥
 कृतं पदाप्रहरणं यस्य सोहमिति बुधन् । छिन्वाङ्गुलीधकर्षापि रत्नाङ्गामूर्मिकावलीम् ॥३२९॥
 एकपादस्थितोपानस्त्रस्तमान्यैः शिरोरुहैः । छन्नवक्रः स दृशे क्षुभो दीर्घभुजः क्षितौ ॥३३०॥ 330
 पर्याप्रयास्य पर्यन्ते वीरवृक्ष्या महौजसः । निर्दोषतामीपदगास्त्रिंशद्वत्सं जगाम्प्रति ॥३३१॥
 सेवकः भूरटो नाम पूत्कुर्वन्श्रोहमुच्चकैः । निर्गत्य भोगसेनेन बहिः क्रोधाक्षिपातितः ॥३३२॥
 प्रस्थितो दयितानासं स दिङ्गोहवशादिव । पन्थानं पृथिवीनाथः काल्या जगाद वेदमनि ॥३३३॥
 राज्योद्याने नृपतिमधुपा भोगकिञ्चलकलोलाभेनो नानावसनकुक्षमभेगिभिः मीणयन्तः ।
 हा धिदैवानितन्तरलया पात्यमाना नियत्या वल्लभैते किमपि सहसा दृष्टनष्टा भवन्ति ॥३३४॥
 तिर्यग्भ्यस्त्रिजगज्जयी परिभवं लङ्केश्वरो लब्धवान्प्रापशेषनृपोत्तमः कुरुपतिः पादाहतिं मूर्धनि ।
 इत्यन्ते बह्वमानहस्तरिभवः सर्वस्य सामान्यवत्सको नाम भवेन्महानहमिति ध्यायन्धृताहंक्रियः ॥३३५॥ 335
 पराङ्गमहितास्त्वक्तं तमनाथमिव प्रभुम् । नमं हुनाशस्त्रैर्कुं स्वच्छसाहिणोनयन् ॥३३६॥

३०९. ¹) Thus corr. by A, from 'स्तेजः'.

- मुञ्जी कण्ठे गृहीत्वैकः करान्ध्यां चरन्तौ परः । तं भुमभीषमालोककुन्तलं लघिरोक्षितम् ॥३३७॥
 सभूस्कारज्जनं नममनायामिष पाद्विबम् । रामभान्या विनिष्कृतं न्यपचां वितृकानने ॥३३८॥
 महासरिद्धितस्ताम्भः संभेदहीपभूतले । अङ्गाय तङ्गिस्त्कारं ते मीतास्तस्य ककिरे ॥३३९॥
 340 न हतो नापि निर्वन्धः स केनापि व्यलोक्यत । उड्डीयेव यतस्त्वानु नेशनिर्विषयोभवत् ॥३४०॥
 व्यतीतेन स वर्षकचत्वारिंशतमायुषा । सप्ताशीत्यम्बयौषस्य भुरूपठयां व्ययुज्यत ॥३४१॥
 यक्षेण सासिकचक्षो रज्जुः शोणितमण्डितः । दमशानादमनि वेताल इव सिंहासने पदम् ॥३४२॥
 ..... । ---' बद्धमूलानामाद्यानां तत्र' दियुते ॥३४३॥
 तस्वाङ्गरोहतः सिंहासनयोद्धुं पुरो युधि । विक्रामन्तो बन्धुभृत्या युद्धभूमिमभूषयन् ॥३४४॥
 345 तन्मिन्नौ ब्रह्मपट्टाख्यौ युद्धा तद्वान्धवौ विरम् । योधाश्च कृद्भूर्यायाः सिंहासरेपतन्मताः ॥३४५॥
 रणरङ्गनटो नृत्यविभ राजगृहाङ्गने । सखज्जलेटको रज्जुः खण्डयच्छित्तान्धमौ ॥३४६॥
 दिशम्बिजयसंभेदमहितानां क्षणे क्षणे । प्रहौरः सुबद्धमिच्छा स विरेणापतन्मणे ॥३४७॥
 राजश्रोहोचितं तस्य निहतस्यापि निषहम् । वैशसत्यक्तमर्यादो गर्गः कोपादकाटयत् ॥३४८॥
 दिहामटान्तिके द्यधुः पौरैर्भस्मादमवर्षिभिः । अवस्कारणालान्तर्ममचको न्यपात्यत ॥३४९॥
 350 ते गुल्फदामभिः कृष्टाः स्थाने स्थाने प्रमुद्रुहः । तत्क्षणं लोकभूस्कारपूजां कृत्योचितां दधुः ॥३५०॥
 पलाय्य प्रययुः कापि सङ्गं हंसरयादयः । मरणाभ्यधिकां कश्चित्कालं सोढुं विपद्ययाम् ॥३५१॥
 द्यव्यन्पराजितं गर्गं नटे तदनुजे विदन् । भोगसेनोष तां वार्तामभूणोत्पलवोपमाम् ॥३५२॥
 व्यावृत्त्य मय्यवस्थानुकामः पश्यन्पलायिनः । योधान्यैः सहितः कैश्चित्ततः कापि भयादगात् ॥३५३॥
 इत्थं निहतविभ्रस्तनायका श्रेष्ठसंहतिः । स्वदोर्मात्रसहायेन गर्गचन्द्रेण सा कृता ॥३५४॥
 355 सत्त्वं साहससिद्धिं च नेतिहासेष्वपि क्वचित् । अशौचं तादृशं यादृक्त्वास्ते स्म प्रतापिनः ॥३५५॥
 निशां प्रहरमङ्गलं राज्यं कृत्वा स लम्बवान् । द्रोहकृच्छ्रङ्कुराजाख्यां गर्ति कुकृतिनामात् ॥३५६॥
 यशस्कारकुले जन्म श्रेष्ठमिस्तेः प्रमाणितम् । क्षणभङ्गचमजद्वाज्यं यस्माद्वर्णितदेववत् ॥३५७॥
 दायोहीपनकूटयन्त्रघटनैः सिंहासिंहारिणो यान्त्याकस्मिकगण्डशैलपतनैरन्तं किराता वने ।
 पकेनैव ननु प्रधावति जनः सर्वोपि मृत्योः पथा हन्ताहं निहतोयमेव नु मितं कालं विभेदयहः ॥३५८॥
 स्वोद्वाहे ललनैषमङ्गलरवो वैर्हृष्टैः भूयते शीनैस्तैर्दयिताविलाप उदयचाकर्ण्यतेन्तक्षणे ।
 बोधिं प्रसहितं प्रहस्यति परः स्वं प्रन्तमन्ते मुद्रोद्धृतं सोप्यलोकयत्यहह पिङ्गोरोयमान्ध्यावहः ॥३५९॥
 360 सार्धं विचिन्तितो राक्षी फलितोन्यत्र वासरे । दुर्विपाकपदालामुहोर्धृणां साहसज्जुमः ॥३६०॥
 अथ सिंहासनस्थान्तः कार्यन्ते त्यक्तविषहः । गर्गः प्रक्षालितामर्षधक्रन्द् स्वामिन् विरम् ॥३६१॥
 तस्मिन्महति स्रवोपि धीरलोको भवोर्जितः । संपातावसरो भूषं ब्यलापीक्षोकवत्सलम् ॥३६२॥
 काटयोत्पक्षये दृष्ट्वा कोशं जीवितकामया । जयमस्या तदावद्वि गर्गः कपटशीलया ॥३६३॥

३५३. १) These words written by A₁ after verse 343, belong apparently to a verso of which the beginning is lost; the lacuna in the text is not indicated in A. Perhaps, more verses have been lost here.—) A लघिरोक्षितं. ३५४. १) Thus corr. by A₁ from यन्मः. ३५२. १) Thus corr. by A₁ from यन्मः. ३५६. १) A₁ gloss अहं हन्ता.

कुव मे संविहं भातरिति सत्यमयस्तु सः । तत्प्रक्रियायस्यो ज्ञात्वा चितिं तस्या अकल्पयत् ॥३६४॥
 विजुगुप्सिष्ये यत्कौटिल्यं विलोचनयोधं वा तरलसरता यत्काविर्यं तथा कुचकुम्भयोः ।
 यस्मिन् इति तथासां विप्रीभयन्ननु ता इमा गहनदहया विशाचन्ते न कैश्चन वीरितः ॥३६५॥ 385
 दौःशील्यमप्याचरन्त्यो वातयन्त्योपि बलमान् । हेलवा प्रविशन्त्यर्षिं न स्त्रीषु प्रत्ययः कवित् ॥३६६॥
 गुम्फाधिकृता सा यान्ती याचन्मार्गे व्यलम्बत । अमतो बिडज्जला तावद्विर्गस्य प्राविश्याशितान् ॥३६७॥
 अथ तस्याशितारोहं कुर्वन्त्या भूषणाधिभिः । तुण्डकैर्तुण्डचमानाया व्यवा गात्रेषु पश्ये ॥३६८॥
 सपञ्चलचामरे राज्ञी दहमाने विलोकयन् । लोकः सर्वोपि साक्रान्दो दग्धदृष्टिरिषामयत् ॥३६९॥
 औचित्यं तेन च तदा निन्येत्यन्तपवित्रताम् । सर्वैर्यदर्थ्यमानोपि गोपाविशदृषासने ॥३७०॥ 370
 क्षतमुच्छलदेवस्य बालमङ्गे निधिरसता । राज्येभिषेक्तुं ते केचित्तो नान्यैष्यन्त यन्नतः ॥३७१॥
 लोको वेत्त्यथ केचांचित्तरवमालोक्य सस्मितः । भिक्षामप्यदितुं जाने नैव जानाति योग्यताम् ॥३७२॥
 राक्ष्यां श्वेतानि नावां मल्लराजस्य ये क्षताः । सल्हणायास्त्वयोभूद्वन्मध्यमे प्राक्स्थं गते ॥३७३॥
 हन्तुं ज्येष्ठकनिष्ठौ द्वौ श्रेयौ सल्हणलोटौ । अन्विष्टौ शत्रुराजेन भयाव्रजमठं गतौ ॥३७४॥
 निर्मज्जैर्निहतान्मोक्षपृष्णिहाय मिलितैः पुनः । तन्व्यभारोहसचिवैरासीतः कृतचाकिकैः ॥३७५॥ 375
 दृष्ट्वा राज्यार्हमप्राप्य कंचिज्ज्यायांस्तयोस्तदा । गर्गेण राज्ये संरम्भादभ्यविष्यत सल्हणः ॥३७६॥
 हा धिक्चतुर्णां यामानामन्तरे नृपतिवरी । अहस्त्वियामे तन्नासीदृष्ट्वा या पुत्रवायुषः ॥३७७॥
 ये सायमुच्छलनृपं प्राप्ते रङ्गं सिधेविरे । मध्याह्ने सल्हणं प्रापुर्दृष्ट्वास्ते राजसेवकाः ॥३७८॥
 अथ लोह्रकोहस्यः सापेक्षं गतिने नृपः । सुस्सली आनुमरणं भुत्वा गृह्णन्मानसः ॥३७९॥
 गर्गेण प्रहिनो दूतः स क्रान्दन्स्वं क्षिपन्क्षितौ । ततस्तं वीतसर्वहं चकारार्तपलापिनम् ॥३८०॥ 380
 आद्यात्सल्हणवृत्तान्तपर्वतान् नाभृणोत्कथाम् । गर्गवृत्ताद्वागृचथ स्वस्याह्वानं च केवलम् ॥३८१॥
 अभ्रह्वानस्तं शीघ्रमरिच्छेदं द्रुतुष्करम् । तदाज्ञानाय गर्गो यं प्राहिणोचं चलन्गृहान् ॥३८२॥
 आक्रान्दमुखरो भूत्वा तां रात्रिमरणोदये । कश्मीराभिमुखो यात्रामसंभृतबलोप्यदात् ॥३८३॥
 अन्योद्य गर्गवृत्तं पथि संघटितोभ्यधात् । कृत्स्नमावेध वृत्तान्तं नागन्तव्यमिति ध्रुवम् ॥३८४॥
 क्षिप्रं हतेषु प्रोहेषु स्वय्यसंनिहितेभ्यः । कृतस्तु सल्हणो राजा कृत्यमागमनेन किम् ॥३८५॥ 385
 भुत्वेति गर्गसंदेशं कोपादसहनो नृपः । अप्रयाणैषिणो भृत्यान्निहस्यैव यचोव्रवीत् ॥३८६॥
 नास्माकं पैतृकं राज्यं यदि रिक्थहरौनुजः । मज्ज्यावसा मया चैतज्जुजाभ्यामर्जितं पुनः ॥३८७॥
 राज्यं स्वीकुर्वन्नोदन्त्यो न दाताभूत्सहाययोः । येनाहमस्मिदं पूर्वं स क्रमः क्व गतोपुना ॥३८८॥
 ह्यनुक्ताचिरनैरेव बह्मसीत्ययाणकैः । दूतांश्च पार्थे गर्गस्य स्वीकृत्यै प्राहिणोद्वहन् ॥३८९॥
 स काष्ठवाटं संघाप सल्हणस्य हितैषिणा । निर्गत्य गर्गचन्द्रेण चक्रे हुष्कपुरे पदम् ॥३९०॥ 390
 भवृत्तार्थां विभावयी दूतैः कृतगतपतैः । तस्याङ्गीकृतसामापि गर्गो मोक्षार्थधीयत ॥३९१॥

३९१. '1) Emended; A राज्ञो. ३९१. '1) Emended with C; A 'न्येत्यन्त. ३९१. '1) Thus A, C R; A, सं.

- कार्यमध्यगतो राजा तथापि प्राहिणोत्सदा । धार्येयं भानरं गर्गाभ्यर्णं हितहिताभिधम् ॥३९२॥
 भोगसेनः क्षणे तस्मिन्नाययौ दैवमोहितः । खाशकान्निव्ववनजान्मयेकृत्य नृपास्तिकम् ॥३९३॥
 सोभ्यर्णं कर्णभूत्याक्यमश्वारोहं महीपतेः । विद्युज्य गर्गं जेष्यामीत्युक्ताभूतोभनोद्यतः ॥३९४॥
 395 कालोपेक्षामपि त्यक्त्वा हन्तुं आनुहुहं स तम् । योग्यं प्रसङ्गमन्विष्यस्त्रज्ञे लोकैरसज्जनः ॥३९५॥
 यस्य श्रानुहुहः पार्श्वे स स्वमाभीयसे कथम् । गर्गोपि तमुपालेभे दूतैरित्यादि संदिशन् ॥३९६॥
 स तु मार्गात्पलाय्यायं तमसीति विलम्बकृत् । दत्तास्कन्दः क्षपायि तं सानुगमघातयत् ॥३९७॥
 पतन्नर्णं कर्णभूतिर्वीरवृत्त्या प्यरोचत । तस्य हैमातुरो भ्राता तेजःसेनोप्यनूतया ॥३९८॥
 तेजःसेनस्तु भूलाभे नृपादेशाङ्गवैद्यत । मरिचो लव्वराजस्य तनूजोऽपतेरपि ॥३९९॥
 400 अवष्टम्भेन भूयोभूषिपहावपहृक्षमः । न वेनासितुमप्यास्था तावदासीनु तद्रत्नम् ॥४००॥
 पुरोगोपि कृतः पथाद्योतीतेक्षि महीभुजा । स सञ्जपालस्तत्पार्श्वमपादायाययौ हयान् ॥४०१॥
 तेष्वायतेष्ववष्टम्भं यातं किञ्चिद्वदत्तम् । प्राप्तश्च गर्गसेनानीः सूर्याख्योनल्पसैनिकः । ४०२॥
 दुभुधुर्वीर्यं तानाग्रेनृपोऽभ्रमभितोपितः । उत्सेकशठधीर्वर्म कृच्छ्राद्य परिधापितः ॥४०३॥
 गमनं शलमच्छस्रमित्रं कुर्यच्चथापतत् । शरासारो रिपुबलत्सर्वतोऽधिघ्नसंततिः ॥४०४॥
 405 ओंकारं शरभूत्कारैः कृत्वा ब्रह्मस्य दुःसहाः । पाहृन्नाजकटके सर्वान्सर्वोयुषैरिषिः ॥४०५॥
 हतविशतविधस्तसैन्यः साहसिको नृपः । वेगादपससारैको मध्याभिर्गत्व वैरिणाम् ॥४०६॥
 गर्जस्मिन्पुराधातनवत्युच्चतिरलङ्घयन् । सबाजिना तेन सेतुर्दुर्लभः पत्रिणामपि ॥४०७॥
 सञ्जपालादयो द्वित्राः शेकुस्तमनुवर्तिनम् । वृष्टलमा निरुध्नन्तः स्थाने स्थाने विरोधिनः ॥४०८॥
 वीरानकामिधं वीरः स खड्गानां निवेशनम् । विंशद्विंशैः समं भृत्यैः प्रविष्टस्तत्यजेरिमिः ॥४०९॥
 410 निरम्बरैर्निराहारैस्तिष्ठन्कानिपयैः समम् । स तत्र चित्रमाक्रम्य निर्भयो दण्डयन्खड्गान् ॥४१०॥
 क्रमेण च हिमापाततुर्लङ्घ्याध्वनि संकटे । अविपन्नो भाग्ययोगात्पययौ लोहूरं पुनः ॥४११॥
 पदे पदे ग्राममुत्सुरायुःशेषेण रक्षितः । तथाप्यासीत्स कदम्बरिणामिमेव विचिन्तयन् ॥४१२॥
 वराकं द्वारसेस्त्वपाद्गर्गो हितहिंनं कुधा । विरुद्धीकृतस्नायां वडपाण्यङ्किमसिपत् ॥४१३॥
 तस्मिन्प्रातिप्यमाणेऽप्यक्षेमाख्यः स्वं क्षिपन्पुरः । दारोस्योद्यैः पवारोहमधःपातेपि लम्बवान् ॥४१४॥
 415 राज्यपदः क्षतारिधं गर्गः प्राप्तोऽन्तिकं ततः । प्राप सन्हण्णराजस्य सविशेषमधीशताम् ॥४१५॥
 स भृमृमन्निविक्रान्तिहीनो राज्यमवाप्तवान् । चक्रभ्रममिवापश्यत्सर्वतो भ्रान्तमानसः ॥४१६॥
 न मन्त्रो न च विक्रान्तिर्मे कौटिल्यं न चार्जवम् । न दातृता न लुब्धत्वं न त्वयोक्तिं किमप्यभूत् ॥४१७॥
 तद्वाज्ये राजधान्यन्तर्मध्याक्षेपि मलिस्तुजः । लोकं मुमुक्षुरन्याध्वत्सचारस्य कक्षैव का ॥४१८॥
 पञ्चुरप्यङ्गना कालं क्रान्त्या यत्रात्यन्ताहवत् । पुमानप्यमवसन्न साधसाध्वस्तपीरसौ ॥४१९॥
 420 यामद्य सन्हण्णोप्येयुर्मैजे तां लोटनं स्त्रियम् । साधारण्यं गतो राज्यभोग इत्यमवसन्नयोः ॥४२०॥
 पुरुषान्तरविज्ञानविहीनस्य प्रमाद्यतः । सर्वोपि तस्य तन्वक्षैर्व्यवहारो व्यहस्यत ॥४२१॥

११५. १) Emended with C; A सन्धिपान्. ४१८. १) Thus A. ४२०. १) Emended with C; A लोटन.

अधुरो लौठनस्योजसूहस्तेन व्यधीयत । हारे तापसगोष्ठीषु योषो विक्रमनिष्ठुरे ॥४२२॥

यः सुस्सलयेचोऽवेदमङ्गीकुर्वत्सदागमे । स्वमन्त्रलक्षणापेन सिद्धिं मन्त्रलगेभ्यधात् ॥४२३॥

त्रिभो गर्गाग्रया राजा तदभिव्यवातवत् । बद्धाहमानं वितस्तायां चिम्बं नीलाश्वडामरम् ॥४२४॥

राजानुवाहको गर्गस्तांस्तान्वापादयजिषून् । हालाहाण्डामरान्भूरीन्तमोज्वानवातवत् ॥४२५॥

425

राश्याकिंचित्करे गर्गायत्तनीवितमृत्यवः । बाह्याभ्यन्तरे चाससत्पे वा पृथवोपि वा ॥४२६॥

कदाचिह्नहराहर्गे पविटेष नृपान्तिकम् । चुक्षोभ नगरे लोकः सर्व एव भवाकुलः ॥४२७॥

नदा छुद्वरहातां भूतान्वापोष्य नैषु यत् । कुष्वन्गर्गोयमायातो हन्तुं सर्वानृपाभितान् ॥४२८॥

गर्भिणीगर्भपातिन्या तादृश्या भववार्तया । त्रिजण्यहान्मन्त्रभावि जनेर्ज्वर इवालिङ्गिः ॥४२९॥

नगस्तिलकसिंहायैरुद्रेकाग्रागदीयत । अनवेक्ष्य नृपादेशमास्कन्दो गर्गमन्दिरे ॥४३०॥

430

देशाश्चात्पुल्लवः कृन्त्रो धावति स्म धृतायुजः । प्रत्यपहीतानखिलागर्गचन्द्रस्त्वविक्रलः ॥४३१॥

निर्लज्जा दिल्हभट्टारलक्काष्ठास्तुरंगमैः । धाम्यन्तस्तत्रादृश्यन्त गर्गोचसयवीधिषु ॥४३२॥

विधिपेध न ताज्जा पत्युतास्कन्ददायिनाम् । लौठनं कुण्डशक्तीनां तेषां स्फूर्त्यै व्यसर्जयत् ॥४३३॥

तेनापि योधैर्गंस्य रुद्रमार्गेण मन्दिरम् । न रुद्रं नापि निर्देष्टुं पारितं हस्यङ्किना ॥४३४॥

धानृक्कः केशवो नाम मदेक्षो लौटिकामडे । अबाधतैव नाराचैस्त्वष्टोधाप्यान्तयन्परम् ॥४३५॥

435

प्रकाशेन सप्त रानलोके विरलतां गते । सायं सानुचरो गर्गो हवाकरो विनिर्धयौ ॥४३६॥

समैरप्रतिहतो निनाय लहर्ं व्रजन् । बद्धोजसूहमस्वस्थमावीनं त्रिपुरेश्वरे ॥४३७॥

तापसेन किमेतेन्युक्तान्वेद्युर्मयोगेन तम् । तं सुस्सलेपि विधुरे नृपतिं मोदपाटयत् ॥४३८॥

क्षणे क्षणेभवश्चक्षस्ततः प्रभृति सर्वतः । गर्गागमनसंज्ञस्तपौरार्गलितमन्दिरः ॥४३९॥

अधार्तस्य महीभर्तुर्गर्गसंधानमिच्छतः । महत्तमः सहेलोभूहरे दूष्यमाचरन् ॥४४०॥

440

तेनङ्गीकारितो गर्गः कथंचित्कन्यकार्पणम् । भृत्वास्तु तेन संबन्धं वैष्ण्वभूतस्य भूपतेः ॥४४१॥

ततः सुस्सलदेवेन सह संधिं निबद्धवान् । पथास्तंमार्थ्यमानोपि संबन्धं न व्यधत् सः ॥४४२॥

मण्डले विशदारात्स्वमेवं याते नृपेवधीर्त् । सङ्गं हंसरथं नोनरथं चासादितांशदैः ॥४४३॥

नानभिकणसूच्यादिपदेवै - - - - - र्जनः । अत्यक्तानङ्गभिर्धोरामवस्थामन्ववीभूयन् ॥४४४॥

भोगसेनाङ्गनां मल्लामनुमेने स यन्वृषः । अनुसर्तुं पतिं स्रष्टं वसन्तीं साधु तद्यथात् ॥४४५॥

445

तारुवृद्धापि वैष्णवं शङ्कितेन तदन्तरे । प्रमिष्ये दिल्हभट्टारो रसदानेन भूभुजा ॥४४६॥

न राजबीजी नोष्ण्डविक्रमो वा बभूव सः । शमिनो गृहदण्डेन वत्सद्या तेन पापिना ॥४४७॥

तं वा निनिन्दानिष्पन्नैरुषं तत्स्वद्यस्तदा । तस्या वक्षिष्वेक्षेन सिद्धं मानवनीम्रतम् ॥४४८॥

सोल्पोपि राज्यकालोभूदेवमातङ्गदुःसहः । दीर्घक्षपाद्व्यमानवीर्षदुःस्वभसंनिभः ॥४४९॥

कालवित्सुस्सलो गर्गाङ्गसंधिरपि व्रजन् । न्यङ्कुले सञ्जपालं काश्मीरीन्मुखभाक्तान् ॥४५०॥

450

४२२. ¹) Emended; A 'अवीजस्त्व'. Cf. viii. 437. ४२३. ¹) Emended; A 'नृपोत्परीन'. ४२४. ¹) A, 'पवेक्षोभनः', without indicating the lacuna; C 'वैक्षोभनं'. — ²) Emended; A 'अनिबन्ध'. ४२५. ¹) Thus corr. by later hand from A 'वृद्धा'. ४२९. ¹) Emended with B C; A 'राजका'.

- हारेण सह दशाधौ लक्षकः सल्लभूमुजा । वराहमूलं संप्राप कथंविद्यस्थितिं मनन् ॥४५१॥
 गर्गः स्मरन्नवस्कन्दं पश्चादभ्येत्य नाशयन् । वाराहमूलं सप्तं तस्य सैन्यमनुष्ठयत् ॥४५२॥
 विदद्री स तु तथोपैर्देवैश्च परिचस्वजे । अदिव्यैर्मैदिनी दिव्यैर्देहैस्त्वत्परासां गणः ॥४५३॥
 नायके गतिरेषु बभूवैः सहैश्वर्यैर्मही । पतितैरप्यच्छुभैर्भूमिना मौक्तिकैरिव ॥४५४॥
 455 आगच्छता छिन्नभीतिः सञ्जपालेन लक्षकः । निराश्रयः संप्रपदे पार्श्वे सुस्सलभूपतेः ॥४५५॥
 सोध भूमस्सञ्जपाले दूरं क्रान्तरिषौ गते । आजगामान्तिकं पार्श्वे प्रेरितः पारडामरैः ॥४५६॥
 संधिं तत्र विधास्यामि सार्धं सुस्सलभूमुजा । हस्त्युक्ता सन्तुष्टां प्रायासदभ्यर्णं सहेलकः ॥४५७॥
 काङ्क्षिताभ्युदयं पैरिधातकैरिव वारिदम् । अशिथिलनाजवर्गं सर्व एवोच्छलानुजम् ॥४५८॥
 गर्गस्य गृहिणी कुङ्कुमाभिधानाथ तदन्तिकम् । कन्यकाश्चमादाय परिणेतुमुपाययौ ॥४५९॥
 460 उपवेमे स्वर्गं राजा राजलक्ष्म्यमिषां तयोः । गुणलेखां क्षुधात्वेन स्वीचक्रे तद्यवीयसीम् ॥४६०॥
 सन्तुष्टे सानुजैर्भेत्य सञ्जपालेन वेष्टिते । राजापि राजसदसः सिंहद्वारं समासदत् ॥४६१॥
 साक्षाद्द्विरोधिमुख्येन हारमेकेन पातितम् । अभून्मोक्षं तमप्राप्य सार्धं वैरिमनोरथैः ॥४६२॥
 ससैन्यैर्गलितहाराजवेष्टमस्थिते रिपौ । गर्गास्कन्दश्चिह्नकुङ्कुमासीचकितं सौस्सलं बलम् ॥४६३॥
 गर्गे वितीर्णकन्येपि राजसैन्यमविश्वसत् । तस्यौ स्थातव्यमित्येव तृणस्पन्देपि शङ्कितम् ॥४६४॥
 465 अस्ताभिलाषिणि दिने तादृक्कासहते बले । जहाददहति क्षमापे दुर्भेदीकःस्थिताभिपुनः ॥४६५॥
 प्रविश्य पार्श्वनिर्भुषकवाटेन तमोरिणा । हारं विवृत्वाङ्गनस्थैः सञ्जपालोपहीडणम् ॥४६६॥
 तस्य निश्चित्य पार्श्वीं वृत्तिं भूयस्परिमजे । अनुप्रवेशो विदधे पदानिल्लक्षकामिधः ॥४६७॥
 दूरदानवने काष्ठवाटसंकटविक्रमे । यस्तस्य सहशो योधः प्रतिबन्ध इवामवत् ॥४६८॥
 स कैशवश्च स मठापीशस्तमनुसञ्चतुः । दौर्नेयमारुती पार्थमिव प्रार्थितसैन्धवम् ॥४६९॥
 470 निर्गत्य मण्डपास्तमप्रहारैस्तैः कथंचन । विवृते प्राङ्गनहारे धीरो राजाविशस्त्वयम् ॥४७०॥
 निर्बिभागे वर्तमाने संगरे सैन्ययोर्द्वयोः । प्राङ्गने प्रमथं प्राप्नुर्भूयांसस्तत्र शशिणः ॥४७१॥
 सचिवः सल्लराजस्य पतंगप्रामजो हिजः । आजौ पापयज्जको नाम स्वःस्त्रीसंभोगभायिताम् ॥४७२॥
 कायस्थेनापि वद्रेण लब्ध्वा गच्छाधिकारिताम् । स्वाभिपसाद्ः साफल्यं निन्द्य त्यक्त्वा तनुं रणे ॥४७३॥
 सायं धनस्पतिर्लीनैः स्वैर्गोत्रातितो यथा । प्राणिं प्रविष्टे मोक्षीननिःशब्दविहगोभवत् ॥४७४॥
 475 आयोधनोर्वा वावाला चक्रे चित्रार्पितेव सा । तथा सुस्सलभूपेन नुरंगस्थेन तजिता ॥४७५॥
 अनास्तेङ्गनास्त्ये तस्मिन्सिंहासनं ध्वनिः । सुस्सलो जयनीत्येवं द्वावाधं च शुभुवे ॥४७६॥
 मल्लराजगृहे तादृङ्गान्यस्याप्युदपद्यत । अगतां तत्र वैक्लव्यं यार्वस्सल्लहणलोटनौ ॥४७७॥
 आबद्धकवचाश्चास्त्रावालिङ्ग्य सुस्सलः । बालौ युवामिति बद्धधूर्तौत्याजयदायुधम् ॥४७८॥
 आविश्य मण्डपेन्यस्मिन्बद्धयोश्च स्थितिं तयोः । प्राप्तराज्यस्ततो राजा विवेक्षास्थानमण्डपम् ॥४७९॥
 480 द्व्यधोर्वाधतुरो मासाम्भुक्कराज्यं बबन्ध तम् । सितस्य सोढाश्रीतेन्द्रे राधस्य त्रितयेहि ॥४८०॥

४५२. १) Thus A. ४६१. १) Emended with C; A सार्धवि. ४६१. १) Emended; A धामनि.

तेन सिंहासने क्राप्ते भास्वतेव नभस्तले क्षणादेवाखिलो लोकः क्षोभमभिरिवाव्यजत् ॥४८१॥
 विकोशशस्त्रः सन्श्रोहावेक्षणक्षोभतः सदा । व्याधलोके व्याप्तवक्त्रो मृगराज इवामवत् ॥४८२॥
 भानृहुदां कुलच्छेदमन्विष्यान्विष्य कुर्वता । न तेन नीतिमिथेन शिशवोऽप्यवशेषिताः ॥४८३॥
 जनस्य धीर्य दौर्जन्यमपृष्टाकारतां वहन् । स कार्यपेक्षयाप्यासीन्न काप्याहितमार्धः ॥४८४॥
 वस्तुतस्त्वाङ्गिहदयः क्रूरं दमयितुं जनम् । अवास्तवं तद्भीमस्वाङ्गिचिख्यात् इवाद्दे ॥४८५॥ 485
 कालवित्समयस्यागी प्रगल्भः प्रतिभानवान् । हङ्कितशो दीर्घदृष्टिः स एवान्यो न कोऽप्यभूत् ॥४८६॥
 अधिकः कोपि कोऽप्युनः कोपि तस्य समो गुणः । दोषोऽथ वा पूर्वजस्य स्वभावैक्येऽप्यहस्यत् ॥४८७॥
 भन्वकारि समानेपि कोपे तत्पूर्वजन्मनः । कोपेन विषमालकं तदीयेन तु सारवम् ॥४८८॥
 न बभूव स वेदादौ साक्ष्योऽनुवितं पुनः । स्थितिभेदमयास्सेहे नोत्सेकमनुजीविनाम् ॥४८९॥
 नैच्यस्त इन्द्रयुद्धादिसंभारैर्मानिनां वधम् । तस्मिन्ममादाविष्कूटे त्यदीयत् कृपाकुलः ॥४९०॥ 490
 वाक्पारुष्यं नृपस्यासीदाद्यस्यातद्गुह्यं सहम् । तस्य तु प्रणयपार्थं हिंसायावाधवाजितम् ॥४९१॥
 तस्यार्धगुह्योऽस्यादौ भूयानास्ते स्म संपदाम् । त्यागो विषयकालादित्यस्यासुं मिनोभवत् ॥४९२॥
 नवकर्माभवाहुल्यप्रिये तस्मिन्दरिद्रताम् । तस्यजुः कारवो वाजिविक्रान्तरथ दैशिकाः ॥४९३॥
 दुःसहज्यमनोऽप्यसौ जिगीषोः प्रशमैषिणः । तस्यासीदपरित्याज्यं न किञ्चिद्वसुवर्षिणः ॥४९४॥
 तस्येन्द्रहादशी भूरिपराधीमुकदाविनः । यथा नृपस्य भुभुभे तथा नान्यस्य कस्यचित् ॥४९५॥ 495
 यथा प्रागुच्छलो राजा सुपापः प्रियसेवकः । स तथा सेवकैरासीद्भूवा दुर्लभदर्शनः ॥४९६॥
 नोच्छलादपरस्यासीद्यस्य हयवाहने । नान्यस्य सुस्सलनृपाहार्यं तत्र च पथे ॥४९७॥
 शममुत्पन्नमुत्पन्नं निन्द्ये दुर्मित्रमुच्छलः । राज्ये सुस्सलदेवस्य न तत्स्वप्नेऽप्यहस्यत् ॥४९८॥
 किमन्यदखिलैः सोमूढपादाधिको गुणेः । त्यक्त्वा त्यागार्थेनेस्पृष्टसुपापत्वानि केवलम् ॥४९९॥
 औच्छलः पालको गर्गो यं राज्ये कर्तुमैहत । सङ्कल्पमङ्गलस्तेन निरवास्यत स कुधा ॥५००॥ 500
 तस्मिन्मभ्रावकाशस्थे प्रासनामा तदात्मजः । काञ्चनोत्कोचदधके डामरैः सह वाक्रिकाम् ॥५०१॥
 असंख्यजन्तुच्छलजं पितृव्येणार्धितं शिशुम् । प्रसङ्गे तत्र गर्गोऽपि प्रातिकूल्यमदर्शयत् ॥५०२॥
 प्रहितानां नरेन्द्रेण तृणानामिव शशिणाम् । गर्गदात्रामिदंभानां निःसंख्यानानामभूत्स्यः ॥५०३॥
 गर्गस्यालोपे विजयः स देवसरसोद्भवः । प्रातिलोभ्येन नृपनिःसंख्यानानां कदनं व्यधात् ॥५०४॥
 राज्यप्राप्तेर्ममसमात्रे दिनेरभ्यधिके गते । तेनोत्पिञ्जेन राज्ञोभूज धीरस्याकुलं मनः ॥५०५॥ 505
 सुरेश्वर्यमरेशोर्वविजयतस्तान्निधुसंगमाः । गर्गेण राजसैन्यानां कृताः कदनकाङ्क्षिणः ॥५०६॥
 संपाप्ते तुमुलेमात्यौ भृङ्गारकपिलौ हतौ । कर्णभूङ्गकनामानौ तन्निद्रणौ च सहोदरौ ॥५०७॥
 निहतानन्तस्तसमूहान्तरलक्षितान् । तादृशानपि निष्कण्डुं नासीत्कस्यापि पाटवम् ॥५०८॥
 हर्षमित्रः कल्पनेशो भूमर्तुर्मानुतात्मजः । विजयेन हवानीको विदधे विजयेऽभ्यरे ॥५०९॥

४९२. ¹) Emended; A नैच्यस्तान्. ४९६. ¹) Emended with O; A स्वप्नेऽप्यहस्यत्. ५०६. ¹) Emended with C; A राज्यस्य.

- 510 पुषो मङ्गलराजस्य सिन्धो राजान्वर्षशः । तत्र त्रिन्धाकरमुखास्तन्निगध पमिथ्ये ॥५१०॥
 राजागिके सञ्जपालः प्रवीरप्रबरोभवत् । भूरितैन्धेन गर्गेण नाल्पसैन्योपि यो जितः ॥५११॥
 संस्तम्य विजयक्षेत्रे लक्षकापैर्विसर्जितः । धीरो राजा बलं भग्नं स्ववं गर्गोन्मुखं ययौ ॥५१२॥
 सौन्विष्य गर्गेण हतान्योधाकाशीकृतान्बहून् । निरदाहयदन्धेयुरसंकथेयैश्चित्ताग्निभिः ॥५१३॥
 बलिना भूमुजा गर्गः पीड्यमानः शनैः शनैः । ततः स्ववसतीर्दग्धा हलाह्नाभिमुखोभवत् ॥५१४॥
- 515 स तत्र रत्नवर्षाख्यं विरिदुर्गं समाश्रितः । इताधोगुचरैस्त्वक्तो नृपेणारादवेष्टयत् ॥५१५॥
 अन्धाकृष्टेन तत्रापि सञ्जपालेन वेष्टितः । चरणी शरणीचक्रे राशो दम्बोच्चलात्मजम् ॥५१६॥
 अन्तिकस्थं नृपे कर्णकोष्ठं मल्लकोष्ठकम् । विरुद्धं हृदयव्याभु गर्गो विश्वासमाययौ ॥५१७॥
 गृहीतप्रणतिस्तस्य नष्टेषु विजयादिषु । शमितोपश्रवो राजा विधेयं नगरं शनैः ॥५१८॥
 गम्वाथ लोहरे न्यस्य बद्धा सन्हणलोटनी । स कन्धसोमपालाद्यै रमे संसेवितो नृपेः ॥५१९॥
- 520 भूषः प्रविष्टः कश्मीरान्सेव्यः सर्वानिशाविभिः । गर्गं प्रसादैनयत्प्रवृद्धिमपिकाधिकैः ॥५२०॥
 भीष्माकैप्रतिभे तस्मिन्वादिनावनुचक्रतुः । महारिषी कुमारश्च हुमच्छायावनालेतौ ॥५२१॥
 डामरौ देवसरसोद्भवौ विजययोगिनी । बृहद्विक्रस्तया सूक्ष्मटिक्री वेलं प्रचक्रतुः ॥५२२॥
 सानाध्यकाङ्गिणौ पार्थिवस्य प्रविशतः पुरः । लोकपुण्ये तस्यतस्तौ क्रन्धस्त्रिः स्वायुगैः समम् ॥५२३॥
 विजये गर्गसंबन्धात्सदाक्षिण्यो महीपतिः । सदाचारं परित्यज्य वेभिर्मिलावताडयत् ॥५२४॥
- 525 तौ मानिनश्च तद्व्याः कृष्टशस्त्रास्तौ व्यधुः । साहसं तुमहस्तैन्धे प्रहरन्तो महीपतेः ॥५२५॥
 अपाकोभोगदेवाक्यः कृपाया प्राहरदृष्टम् । धीरो गज्जकनामा च करवालेन पृष्ठतः ॥५२६॥
 सावशेषतया भूपस्यायुषो मीषां ययुः । द्विषस्मदतयो बाहुरगौ तु व्यपद्यत ॥५२७॥
 नृपस्यान्तरयन्त्रैरिप्रहतिं बाणवंशजः । निहतस्तत्र भृङ्गारसिंहः सादीशसस्यकः ॥५२८॥
 सैनिकैस्तैर्बृहद्विक्राभोगदेवादयो हताः । सूक्ष्मटिक्रान्तिं निस्तीर्णो हेतुर्माविनि विप्रवे ॥५२९॥
- 530 शूले व्यापादिता गज्जकादयो शोहसंभिताः । संदेहितासुरित्यासीप्राजा गर्गानुकुल्यभाक् ॥५३०॥
 न भवेत्प्रविपातेपि प्रमयः समयं दिना । प्रहृतमप्यसूहन्ति जन्तोः प्राप्तावधेः पुनः ॥५३१॥
 ज्वालाभिरौर्वह्नस्व पयोधिमध्ये न म्लानतामपि हि यानि मुहुः सृष्टानि ।
 तान्धेव यानि विलयं किल मौक्तिकानि कान्ताकुचेषु गुणबाधभुजोष्मणापि ॥५३२॥
 प्राक्तेषामपि विस्मृत्य परोत्सेकासहिष्णुना । मण्डलात्सञ्जपालाद्या निरवायस्यन् भूमुजा ॥५३३॥
 संबन्धी काकचंदयानां यशोराजाभिपस्ततः । सहस्रमङ्गलाभ्यर्णं राक्षं निर्वासितो ययौ ॥५३४॥
- 535 तमन्याथ विनिर्वातान्देशादृक्कन्धमृद्धिमान् । ऐच्छलस्यप्रतिष्ठः स राज्ञः प्रत्यभियोगिताम् ॥५३५॥
 तत्पुनः कान्दमार्गेण विविधुः क्षमापसैनिकैः । यशोराजे क्षते प्रासः प्रत्यावृत्त्य ययौ भवान् ॥५३६॥
 अथान्येष्वपि भृत्येषु राज्ञा निर्वासितेषु सः । मिलितेषु पथं यावद्यथावदुपलब्धवान् ॥५३७॥

५१७. ') Emended; A 'कलाप'. Cf. कालाहण्डामरान् viii. 425. ५१७. ') Emended; A with diplography मल्लकोष्ठक-
 ष्टकम्. ५१७. ') Emended with C; A गजा.

उपरागे नवे सज्जे पार्वतीपात्ययो नृपाः । चाम्पेयो आसटी वज्रधरो बन्धोपुराधिपः ॥५३८॥
 राजा सहजपालश्च वर्तुलानामधीश्वरः । बुधराजो विगतोर्वीरबल्लापुनरेन्द्रयोः ॥५३९॥
 बल्लु आनन्दराजश्च पञ्च संघटिताः क्षत्रिः । मत्स्नानार्थं कृतपणाः कुण्डलोन्नमुपायताः ॥५४०॥ 540
 आसमस्याहं तावदभ्येक्ष्य नरवर्मजः । मापुर्भिक्षाचरं तेन दत्तपायेयकाब्धनम् ॥५४१॥ कुलकम् ॥
 स आसटेन संवन्धिषोहाहितसत्कृतिः । नीतोन्मैथ प्रथां भूपैर्बल्लापुमपायवौ ॥५४२॥
 देशादिनिर्धैतैर्बन्धप्रमुखैर्बोधितप्रये । तस्मिन्प्राये सहस्रस्य प्रतिष्ठा लघुतामगात् ॥५४३॥
 पौबोधं हृषदेवस्य क एते राज्य इत्यय । उक्ता त्यक्ता महत्साहस्येनवाशिभिर्वस्त्रजाः ॥५४४॥
 कृतज्ञभावमुत्सृज्य संवन्धिषोहमोहितः । दर्यको राजपुत्रस्तं राज्ञा निर्वासितोऽप्यगात् ॥५४५॥ 545
 पुत्रः कुमारपालस्य तत्पितुर्नातुलस्य सः । वृद्धिं सुस्सलदेवेन पुरा विन्ये हि पुत्रवत् ॥५४६॥
 मेरितो बुधराजिन आसटेन च कन्यकाम् । बल्लापुंरेशः प्रददौ भिक्षुषेच स पद्मकः ॥५४७॥
 तैश्चकुटुरो भूशान्तं वटप्याखिलांस्ततः । तद्वैष्णव्यपालाख्यः कर्तुं पैतामहे पदे ॥५४८॥
 तां बालीं मुनवाकाया यावदासीत्समाकुलः । गद्यपालो हतस्त्वावशोऽत्रैभ्यश्चरन् बली ॥५४९॥
 पद्मके तान्प्रतिगते योऽर्धं प्रथममध्यगः । भिक्षाचरश्च नृपुणो दर्यकोऽपि व्यपगत ॥५५०॥ 550
 तेन प्रथमनाशेन ततो भिक्षाचरो यवौ । अर्कचित्करतां मेघ इवावयवहारितः ॥५५१॥
 आसमस्यां प्रयातायां क्षीणे पायेयकाब्धे । भृशुरोपि यवौ तस्य शनैर्भग्नोऽप्यारताम् ॥५५२॥
 वतुष्कम्भानि वर्षाणि तिष्ठन्नासटमन्दिरे । मासाच्छादनमात्रं स ततः क्षेष्टास्त्वमासवत् ॥५५३॥
 ठकुटुरो देहपालोऽयं चन्द्रभागातटाभवः । दत्त्वा ह्यतां वप्यिकाख्यां तं निनाय निगामितकम् ॥५५४॥
 प्राप्रसीद्यो वसस्तत्र कश्चित्कालं भयोऽग्नितः । स राजसीपी दैम्येन शीशुवेन च तस्यजे ॥५५५॥ 555
 तदन्तरे साहसिकः प्रासः साहसिरुन्मदः । गतागतानि कुर्वाणः संरम्भमवबधृषम् ॥५५६॥
 स सिद्धपथमार्गेण विविधुर्दिग्वर्तुन्मुखः । स्वेदेव भृत्यैर्भूमर्तुर्बद्धा पादैः समर्पितः ॥५५७॥
 ततोऽपि परं सत्त्वं सत्तपालस्य प्रपद्ये । क्षिप्रोऽपि शोहविमुखो वत्स देशान्तरे यवौ ॥५५८॥
 तस्मिन्भूमे कुलीने च किं वाच्यं स दिगन्तरे । शौर्येणैव यशोराजः प्रपद्ये वत्सद्वज्रम् ॥५५९॥
 अथ राजा निवार्यायान्स्तेह्लादीन्महत्समान् । सर्वाधिकारे विदधे कायस्थं गौरकाभिधम् ॥५६०॥ 560
 स तापसस्य संवन्धि कस्त्वचिद्विजयेऽभ्यरे । सेवया लोहूरस्थस्य तस्य बालभ्रमायवौ ॥५६१॥
 शमिते पूर्वकायस्थवर्गे तेन ततः क्रमात् । नीतः सर्वाधिकारित्वं सोन्वाजेन स्थितिं व्यवधात् ॥५६२॥
 अशेषकर्मस्थानेभ्यो वृत्तिं राजोपजीविनाम् । निवार्य कोशे मरणं तेनाकार्यनिशं प्रभोः ॥५६३॥
 कद्विषा पाप्मिनस्तस्य नाशायि कूरता जयैः । मपुर्दिग्या विषस्येव शक्तिः प्राणापहारिणी ॥५६४॥
 म्बवास्तूपणविशं स पूर्वसंविताशक्तृत् । विमुद्धे नृपतेः कोशे हिमे हिमनिवास्तुहः ॥५६५॥ 565
 कोशः कृपणचित्तेन प्रविष्टेव हि दूषितः । मुञ्चते भूमिपालानां तत्करैरथ वारिभिः ॥५६६॥

५३८. ') Comp. vii. 588. ५४५. ') A₁ with diplography दर्यको राजको राजपुत्रस्तं. ५५०. ') Emended; A मरिगतो. ५५३. ') Emended; A क्षय. ५५६. ') Emended; A निर्वाह.

- लोभाभासेन भूयोपि संविभ्रन्कोशमन्वहम् । आस्ते स्म लोहरगिरौ प्रविभ्रन्सर्वसंपदः ॥५६७॥
 गौरकाभविभिर्दृष्टपञ्चकार्यैर्नियोगिभिः । विधीयते स्म निःसारो महोत्पादेषु स्थितिः ॥५६८॥
 उच्चलश्चापतौ शान्ते मूर्ध्निच्छित्तोपमे । अवापन्त पुनर्लोकं व्याधा इव विद्योगिनः ॥५६९॥
 570 प्रशस्तकलशस्थान्ते तद्भक्तवतः परम् । कावस्थः कनको नाम साध्यामकृत संपदम् ॥५७०॥
 नानादिगन्तरायातो दुर्मिक्षपतितो जयः । वेनाकिच्छिन्नसजेण शान्तव्यापद्यधीयत ॥५७१॥
 संजातमुच्चलस्थान्ते येषां तत्त्वपरीक्षणम् । त एव चकिरे राज्ञा ममतेनाभिकारिणः ॥५७२॥
 हारे तिलकसिंहः स तारुणेन व्यधीयत । राजस्थाने व जनकः काणस्तस्य सहोदरः ॥५७३॥
 प्रतापैर्नृपतेस्त्रीद्वयैः करमाक्रान्तमण्डलः । जिताद्वाराधिपः सोपि स्वीचकारोरुद्राधिपान् ॥५७४॥
 575 काकर्षयन्तु तिलकः श्वाभुजा इत्तकम्पनः । निन्ये प्रकम्पमंहितात्मकम्पन इव हुमान् ॥५७५॥
 याम्यशङ्कमृता श्रेष्ठराजस्थानाभिकारिणा । नृपमतापिरहिताः सज्जेकेनपि निर्जिताः ॥५७६॥
 काकर्षशाचथात्प्रातराजहारेण धीमता । अहमेलेकभृत्येनाप्यवापीष्टेन मन्त्रिता ॥५७७॥
 एवं स्वाहक्रियात्यक्तगुणापेक्षेण मन्त्रिणः । कुर्वतोऽद्यवाचस्तेन कश्चित्कालोत्पद्यमान ॥५७८॥
 वितस्तापुनिने सोय कर्तुं मारभतोच्चतम् । स्वस्य भ्रात्रा पञ्चाश्व नास्त्रा ह्यरुहृदयम् ॥५७९॥
 580 उत्पत्तवाङ्मना हन्धो निःसंख्यधनदायिना । तेन दिहाविहृतेषु नूतनस्वमनीयत ॥५८०॥
 पुरीमञ्जिलिका^१ जानु स प्रयातोन्तिकस्थितैः । अग्निः प्रैयत कल्हाद्यैर्गोर्गिच्छेदाय भूपतिः ॥५८१॥
 गार्गीः कल्याणचन्द्राख्यस्तानतिक्रम्य हि स्फुरन् । मृगयादिक्षणे तेषामख्यामुदयादयत् ॥५८२॥
 सर्वाभधिकसामर्थ्यं तं निपातं निवेद्य ते । तिष्ठोपजपयैर्गोर्गो विक्षियामनयन्पृष्टम् ॥५८३॥
 बद्धा त्वां लोहरे भूमृच्छति क्षेममित्यथ । गर्गः शशङ्के भृत्येन राज्ञा कैकेन बोधितः ॥५८४॥
 585 ततः स सद्यस्तस्य पलाय्य स्वभुवं वयौ । विनैर्भूयोपि संप्राप्तः प्रविवेश स्वमण्डलम् ॥५८५॥
 अन्योन्यशङ्कया मेवं यातयो राजगर्गयोः । चाक्रिकैः कृतसंघारैर्धैरं प्रौढिमनीयत ॥५८६॥
 स्वात्ते गर्गस्य विजयं वेदशेषवशादवदः । समीपात्स न्यजन्नाजा पश्चात्पापेन पस्पृष्टौ ॥५८७॥
 कारायां गर्गशुर्वस्तेन पूर्वं व्यधीयत । स मल्लकोष्ठकस्तस्मिन्कालेमुच्यत बन्धनात् ॥५८८॥
 निबद्धवीनसंबन्धं छामरैरपरैः समम् । तं कारवित्स्या सामर्थ्यं निनाय बलितां नृपः ॥५८९॥
 590 शनैर्मुखाय निर्याते राजसैन्येव पूर्वंवत् । गर्गेण कदनं चक्रे बोधानाममेरुध्वरे ॥५९०॥
 तत्र सर्वातिशयादिन्या वीरवृत्त्या नृपाभितः । शमालाछामरः प्राप प्रयां पृथ्वीहरः परम् ॥५९१॥
 एते द्वारपतेर्गर्गनिर्जितस्य पलायने । शौर्यं तिलकसिंहस्य प्राप सर्वोपशान्तताम् ॥५९२॥
 हतशेषाः क्षताः शस्त्रवस्त्रादि त्वाजिता भटाः । तदीया गर्गचन्द्रेण कावस्थात्केपि रक्षिताः ॥५९३॥
 यक्षिसात्त्विकमाणेषु वीरदेहेषु सर्वतः । राजसैन्ये चित्तामीनां गणना कापि नाभवत् ॥५९४॥
 595 कृष्टसैन्येन राज्ञाश्च गर्गो निर्दग्धमन्त्रिरः । संख्यज्य लहरं प्रावात्रिं धुडावनाभिपम् ॥५९५॥
 विरिमुलोपविष्टस्य भूपतेः सैनिकैः समम् । तेषु तेष्वकरोत्सिद्धं गिरिमार्येषु संगरम् ॥५९६॥

५७५. ^१ Emended with C; A प्रकम्प संहिता. ५७७. ^१ Emended; A "अवापन्ता". ५८१. ^१ Thus A; cf. viii. 764, 831, 1947 (C).

कूटदुर्गैर्नृपासीकं प्रतिराध्युपतापयन् । रणे त्रैलोक्यराजादिप्रमुखांस्तन्निजोवधीत् ॥६९७॥
 फाल्गुने^१ हिमसंभारभीमे परिमितानुषः । स धीरो राक्षसि रिपौ न धैर्येण व्ययुज्यत ॥६९८॥
 पर्वथाङ्गाकृषयस्तु तिलकः कम्पनापतिः । वरं शिखरिभृङ्गस्य शक्तोमूर्तं प्रधायितुम् ॥६९९॥
 पीडितस्तेन समेय स्वभार्यातनयेनिकम् । निम्बेनकुलतां भूयं प्रसादच्छादितकुभम् ॥६००॥ 600
 गूढमन्युर्नृपः संधिं बद्धा प्रचलितस्ततः । तं मल्लकोष्ठकं वृद्धिं निवाय न पुनः शमम् ॥६०१॥
 सेवेय लहरे हिमन्मासानविशदे भूपे । स मल्लकोष्ठकासस्यर्षी नीचविमाननाम् ॥६०२॥
 तन्मध्ये नृपनिर्गुहं विभेदं तद्वत् नयन् । तवीयानकरोद्धृत्वाङ्गार्पासीन्वहितावहान् ॥६०३॥
 स विभो नीचदावादसमशीर्षिकयाध तैः । मेरितः पार्थिवामर्ग्यं सदारतनयोविशान् ॥६०४॥
 ज्ञातुं प्रवृत्तः पार्थस्य ज्ञानद्रोण्युपरिस्थितः । अथैकदा तमाक्षिं शस्त्रमत्वाजयन्तुः ॥६०५॥ 605
 कुर्यादास्थामवष्टम्भे कोन्यः पौरुषगर्हितः । आक्षेपसमये सोपि वरुणैश्च महीचरयौ ॥६०६॥
 उत्थातरोपितनृपः क्व नु सोभिमानः कार्पण्यमाग्निरलोकसमा क्व वृत्तिः ।
 बह्वावशं नटयति प्रकटे विधानुरिच्छैव यन्मगुणपङ्क्तिरिवाय जन्तुम् ॥६०७॥
 अशक्यमुपि ये ब्रह्मपि तं नास्य ते शठाः । केपि राजमित्रा बाहू पन्थिवदौ तथा ध्वजः ॥६०८॥
 श्रीसंग्राममटामर्ग्यमन्दिरस्था नृपे स्वयम् । संक्रान्ते^२ माङ्गनं युद्धात्कल्याणाया वरंरिषुः ॥६०९॥
 जीवन्तं पितरं भुत्वा विदेहो गर्गमन्दनः । सान्त्वमानः स्वयं राज्ञा कृष्णाच्छब्दं समर्पयन् ॥६१०॥ 610
 गर्गः सशरतनयो राजौकस्येव भूभुजा । उपाचर्यत दाक्षिणाद्रदौ भोर्गैर्निजोचितैः ॥६११॥
 गार्गीः पत्न्याय यातोपि चतुष्को निजमन्दिरान् । अवर्णभाजा कर्णेन हृष्टा राज्ञः समर्पितः ॥६१२॥
 वृद्धश्चक्रपकोत्पन्न प्रसादस्य महीभुजः । अन्नःभुद्धिविहीनस्य व्रणस्येव न निधयः ॥६१३॥
 दूरद्राजे मणिधरे विरुक्षावागते नृपः । तत्संगमाय निर्यातो गर्गं भृत्यैरन्वातयन् ॥६१४॥
 हिमन्मासान्सोनुभूतकारागारस्थिनिर्मिश्रि । सत्रा मिभिः क्षतैः कण्ठबद्धरज्जुर्न्येपात्यत ॥६१५॥ 615
 निष्ठां बिम्बमुखामिन्ये ययैव स नृपानुगैः । तथैव कण्ठबद्धादमा सपुत्रोक्षित्याम्भसि ॥६१६॥
 तं चतुर्नवते वर्षे हत्वा भाद्रपदे नृपः । छलेच्छुः प्रत्युत प्राप दुःखमुद्धतविभवः ॥६१७॥
 कल्हे कालिञ्जरापीथे महादेव्याथ मातरि । मल्लामिभावां शान्तायां स ततोभूच्छुद्धाक्षितः ॥६१८॥
 तन्मध्ये नागपालाक्ष्यः सोमपालस्य सोदरः । तेन प्रतापपालाक्ष्ये हते द्वैमातुरेभजे ॥६१९॥
 शङ्कितस्तत्रिहन्तारं हत्वामास्यं पलायितः । स्वकस्वदेशः शरणं ययौ मुत्सलभूभुजम् ॥६२०॥ 620
 कुद्धः स कारणात्स्मात्पण्यं वशकर्तुः । अगुह्यसोमपालस्य निषिद्धावाभिषेकनम् ॥६२१॥
 निषिद्ध सर्वोपावानामसाध्वं विधुरं नृपम् । स निष्ठाचरमानिन्ये तस्य वज्रापुरात्रिपुम् ॥६२२॥
 विश्वाशानीतवाचादं तं प्रकोपाकुलो नृपः । दत्तास्कन्दोविशचीव्रतेजा राजपुत्रीं ततः ॥६२३॥
 दत्त्वा राज्ये नागपालं सोमपाले पलायिते । सप्त मासान्स तत्रासीत्तान्धवावयविभून् ॥६२४॥

६९८. ^१ A फाल्गुने. ६०४. ^२ Emended with C; A पार्थिवः. ६०५. ^३ Emended; A विरुक्षाजः. ६०९. ^४ Emended,
 A सहाये मां. ६१०. ^५ Emended with C; A सपर्वयन्.

- 655 राज्ञां वज्रधरादीनां राजा वक्त्रधरोपमः । सेवावसरदानेन प्रसादविषयोभवत् ॥६२६॥
 भ्रमतां चन्द्रभागादिसरिसीरेषु सर्वतः । तस्मैभ्यामां मुखमपि ब्रह्मं शोकुर्न वैरिणः ॥६२७॥
 अथगायमन्त्रस्य तिलकः कम्पनापतिः । पृथ्वीहरो डामरश्च मार्गरेक्षणसीक्षितः ॥६२७॥
 धार्मिको नृपतिर्ब्रह्मपुरीं देवगृहांश सः । मण्डलं द्विषतो रक्षन्मपेदे मौलिकं फलम् ॥६२८॥
 तस्यैवद्विषमवस्थान्वत्सामर्थ्यं वर्ण्यते कियत् । आययावधवासोपि सैन्ये यस्य स्वमण्डलात् ॥६२९॥
- 630 तत्र प्रसङ्गे तथामीभवंसुजनवर्धनः । दूरस्थस्यानयवृद्धिं गौरकस्योपरि कुपम् ॥६३०॥
 राष्ट्रगुणै स्वर्गं राज्ञा स्थापितः स स्वमण्डले । अज्ञावि वैभुनाभुजमुञ्जिना निखिलार्थवत् ॥६३१॥
 तत्संबन्धेन जनकं स निन्दन्नगराधिपम् । मनस्तिलकसिंहस्य तद्भानुवदवेजयत् ॥६३२॥
 इत्याधिकारं स्वस्याथ कुडः पर्णैस्ससेभम् । अनन्तात्मजमानन्दाभिर्गं हाराधिपं व्यधात् ॥६३३॥
 सोमपालादयः स्नाय्वास्तदा प्रकृतयोभवन् । राक्षस्यथा स्थितस्यापि न याः सविधमाययुः ॥६३४॥
- 635 स वन्धनवते सर्वे वैशाखेय स्वमण्डलम् । प्राविशज्जागपालोपि रान्यधष्ठस्तमन्वगात् ॥६३५॥
 दुःसहातकुट्टनेन लोभेन सोभितस्ततः । अदृष्टयथ वास्तव्याननयद्याल्पतां व्ययम् ॥६३६॥
 निर्वायं गौरकं कार्यात्कारिणस्तस्माभितान् । तस्य दण्डयतः सर्वे विरागं मन्त्रिणो ययुः ॥६३७॥
 अकाण्डे व्यवहारेषु स विपर्योसितेष्वभूत् । अवसन्नधनो गाढमयीद्यान्नवमान्निगाम् ॥६३८॥
 सौवर्णीरिष्टिकाः कृत्वा प्रादिणोऽहोह्रान्तरे । काल्भन्नाग्निप्रतीकाशास्त्वर्णराशीनहौकयत् ॥६३९॥
- 640 अथ दण्डयितुं गर्गमृग्यान्ध्रजाधिकारिणम् । लहरेकृत गर्गस्य मन्त्रिणं गज्जकाभिधम् ॥६४०॥
 तं दण्डमीतैर्गर्गस्य सेवकैराभितस्ततः । विश्वस्तमवधीत्कुप्यन्ध्रना मल्लकोष्ठकः ॥६४१॥
 लहरे विदुते राजा हैमागुरमथायजम् । मल्लकोष्ठस्यार्जुनाख्यं बबन्ध सविधस्थितम् ॥६४२॥
 हस्तं च सङ्कुचन्नस्य पुवं गोविणमप्यसौ । बद्धा व्यधाद्विहकाख्यं तस्य तद्भानुवद्वितम् ॥६४३॥
 पूर्ववैरं स्मरन्सूर्यं सपुत्रं तं परास्तथा । बबन्धानन्दचन्द्रादीप्रीत्युल्लूकनमाचरन् ॥६४४॥
- 645 निवृत्ते लहरे मल्लकोष्ठके विदुते ततः । आरोप्यार्जुनकोष्ठं तं भूले कोपाव्यपादयत् ॥६४५॥
 निवेद्य सैन्यं तत्राप्य प्रविष्टस्य पुरं ययुः । डामरा निखिलास्तस्य वैरं विश्वस्तवातिनः ॥६४६॥
 कुप्यन्पृथ्वीहारायापि कृतसेवाय मन्त्रिभिः । आदिष्टैः कम्पनेशायैरवस्कन्दमापयत् ॥६४७॥
 कथं वित्तं नु निस्तीर्णं जयन्तीविषयौकसः । बन्धोः क्षीरामिधानस्य प्रविधेशोपवेशनम् ॥६४८॥
 दिनेवन्तिपुरादीनां पुराणामन्तरेण तम् । व्रजन्तं विधुरं केविज्ञाशकन्वाधितुं द्विषः ॥६४९॥
- 650 तद्वैधुर्यविधानं तत्पञ्चसंशारकार्यभूत् । प्रमादाद्भूपतेः कुडवेतालोत्थापनोपमम् ॥६५०॥
 क्षीरोप सीरुणधीर्बुद्धः सह पृथ्वीहरेण सः । अहौकयच्छमाज्ञासान्तरेऽद्यश्च डामरान् ॥६५१॥
 भवेद्यसंवांस्ताञ्जैर्न निर्वातो विजयेश्वरम् । न्ययुक्त्वा भूमृत्संभान्तस्तिलकं कम्पनापतिम् ॥६५२॥
 संघामैः खण्डशः कुर्वन्स तानतुलविक्रमः । विज्ञावयामास रक्षैः पुरोवायुरिदाम्बुदान् ॥६५३॥

६२६. ') Emended; A सान्धैम्ब'. ६३१. ') Emended with C; A स्थापितं. ६३३. ') Emended; A अनन्ताधिपना.
 Cf. viii. 718. 1005. 1042. ६३६. ') Emended; A क्षीमस्तस्य. ६४०. ') Emended with C; A कारिणा. ६४४. ')
 Emended with C; A परस्त'. ६५०. ') Emended with C; A प्रमादुपतेः

संमानावसरे तस्य शिखायास्तस्य डामरान् । प्रवेशं प्रस्तुत नृपो न प्रादादवमानकृत ॥६५४॥
 स भगवानो नगरं प्रविष्टे नृपतौ ततः । क्षिप्रः स्वदेशमन्वयसत्त्वामिकार्ये निरुद्यतः ॥६५५॥ 685
 संप्राप्ताः समशीर्षिकां विसृष्टैस्तुल्यैर्विरुद्धोदया वैरे विरिचतां कृता पुरि परं सौ वैरिः स्थापिताः ।
 कार्यान्तेभुतकर्मकीशालकृतावह्ना विरागस्पृष्टाः सर्पाकीर्णमिषामु वेष्टन गृहिणो भृत्यास्त्वजन्ति प्रमुम् ॥६५६॥
 त्यक्तकार्यानुसंधाने तस्मिन्सर्वत्र डामराः । संभृतिं विक्रियां निष्पुः कृषिं क्षयधना इव ॥६५७॥
 भातङ्गोहेजितेर्विधैः कृतपायैः पुरे पुरे । वङ्गो हुताभिमिषोरा कुकीर्तितद्वपथ ॥६५८॥
 उपसर्गेण तुरगाः करभाष क्षयं गताः । न्यवेद्यन्मण्डलस्य प्रत्यासन्नमहाभयम् ॥६५९॥
 प्रत्यासन्नभुमा कम्पं भयेन जनता दधे । आसन्नवचपतना चातेनेव हुमावलिः ॥६६०॥ 686
 अथ वण्णवताम्वस्य प्रारम्भे डामरावलिः । कम्पस्पृष्टा हिमानीव बभूवापतनोन्मुखी ॥६६१॥
 प्रथमं देवसरसाद्विप्रवसरस्ततः । मुखं व्यधावहो गण्ड इव पाकं व्यवशयन् ॥६६२॥
 एककार्यत्वमानीष टिक्कारीन्गोषजान्वली । स्थामस्थं विजयोभ्येत्य राजानीकमवेष्टयन् ॥६६३॥
 तत्र कायस्यपुत्रोपि स्थामस्थानीकनाथकः । संरम्भं जागवद्वाक्यः सेहे तस्य विरं युधि ॥६६४॥
 कर्षविद्यं भूषेन प्रार्थितः कम्पनापतिः । निर्ययौ स्वामिदौरात्म्यंसंस्मृतिस्त्रयसौष्ठवः ॥६६५॥ 687
 विजयेन समं तस्य बद्धमूलेन संयुगे । संदेहं प्राणवृत्तिष्व जयभीष्मासकृद्ययौ ॥६६६॥
 प्रवृद्धिं मल्लकोष्ठेपि पयाने लह्मरान्वरे । वैशाले निर्ययौ राजा मामं धत्थोरकमिषम् ॥६६७॥
 सैनिकाः द्युभित्सस्य भ्रामितास्तत्र रात्रिषु । अरतिं निम्न्यरे घोरैः स्वपैरिव मुमुर्षवः ॥६६८॥
 बाहुमानसहायेन सर्वशक्तिमतां वरः । वेन हर्षनरेन्द्रेपि विधुरेणोदपाद्यत ॥६६९॥
 भूरिन्धारास्त्रितवतो विक्रमेण महीमिमाम् । साहसानां न संख्यासि जामदग्न्यस्य वर्य वा ॥६७०॥ 670
 स संकुचितविक्राप्तिः कालस्य बलवत्तया । तत्र भगवतोऽस्माद्यप्युज्यत जयभिया ॥६७१॥
 ततः पलायिते तस्मिन्कस्मादेव्य सज्जकम् । हाडिप्रामस्त्रियो वीरं भङ्गं पृथ्वीहरोनयन् ॥६७२॥
 पलायितस्यानुसरंस्तस्य वृष्टं स निहुरः । प्रतापी नगराभ्यर्णे इग्धा जागमर्तं ययौ ॥६७३॥
 स चान्ये च ततः क्रूरा डामराः सर्वतोऽनयन् । राशौ राजाभितानां च चरंकेभ्यस्तुरंगमान् ॥६७४॥
 निर्विजतां तीक्ष्णकोपस्ततो भूयः समाश्रयन् । अभाग्यभाविनां योग्यमाललम्भे कुपदतिम् ॥६७५॥ 675
 नीर्वि पृथ्वीहरस्याथ दश्या डामरमन्तिकम् । वृष्टन्यस्ताविसं मोज्यमिष राशौ व्यसर्जयत् ॥६७६॥
 विह्वल्य भातरं हम्भं विहङ्कस्य तथैव सः । अन्येषां प्राहिणोत्पात्रं भातृन्पुत्रां विभ्रुतः ॥६७७॥
 मातरं जट्यकाक्ष्यस्य सिफिन्नाममवासिनः । विच्छिन्नकर्णप्राणां च कृत्वाभ्यर्णे व्यसजयत् ॥६७८॥
 सपुत्रं सूर्यकं भूलेधिरोप्य नगरे परान् । भूरिन्वध्यानवध्यां क्रोधाक्रान्तो व्यपातयन् ॥६७९॥
 कालस्वेवोत्थनस्याथ तस्य सर्वेपि शङ्किताः । आभ्यन्तराथ बाष्पाथ विरागं प्रतिवेदिरे ॥६८०॥ 680
 येनैवानीतिमार्गेण हारितं हर्षभुभुजा । निन्दन्नप्यादधे तं स राज्ये व्यवहरन्स्वयम् ॥६८१॥

६५६. ¹) Thus corr. by A, from पर्व. ११५. ²) Emended; A 'शौरास्त्रासं'. ११५. ³) वाच supplied by A.
 ६७५. ¹) Emended; A 'चरंके'. १७७. ²) Emended; A तथैव.

महिष्ठानां युजे गहनकविकर्मप्रणविनां प्रसक्तानां धृते नरपतिपुराणां विहरताम् ।

तदवस्थे वक्तुं स्थितितमसङ्कतोऽस्ति परं प्रयोगे वैकल्यं स्वयमविकलो यो न भजते ॥६८२॥

तीव्रप्रयत्नो नृपतिस्तथापि विहितोद्यमः । निनाय मल्लकोष्ठोद्गीर्णकविम्वन्दप्रतापताम् ॥६८३॥

अथानिनाय विजयो विषलाटाभवा शनिः । नमार्त्तं हर्षदेवस्य तं भिक्षाचरमन्तिकम् ॥६८४॥

685 विविक्षदेवसरसं कम्पनापतिना ततः । विद्राव्यमाणः अध्याप्यधावसोपतस्तिनी ॥६८५॥

परिचाय हतस्वाद्य स तस्य विजयी शिरः । विससर्जान्तिकं राक्षः फलं जयतरोरिव ॥६८६॥

तदप्यत्यक्तुं कर्म भजन्ममुत्कृतप्रताम् । न तस्य तुष्टस्तुष्टाव न चकार च सत्क्रियाम् ॥६८७॥

अवजगन्स्रजयानुं अध्याक्यः कम्पनापतिः । तत्र कस्मात्ततोरेक इति तं संदिदेश च ॥६८८॥

सर्वप्रकारं तिलकः कृतप्रं नृपतिं विदन् । अथ जातविद्रागः स श्रोत्रैर्मुक्तं समारब्धे ॥६८९॥

690 सतां स्वाद्यमुपात्मनो भजेष्टैर्मुक्तमेव जेत् । श्रोत्रैश्च या स तु तथा यथावयासनामताम् ॥६९०॥

नेपाद्याविस्वमथ बोधितकृत्यकृत्वं नीतिमियाः प्रतिपदं समुदाहरन्तु ।

मानोज्ञतास्तु विहितस्तुतयः कृतशैस्त्वक्ताम्यसूत्रपरिहं घटयन्ति सन्तः ॥६९१॥

पटं वल्लिस्पर्शमलितमहिर्दृष्टां स्वचमरेः धुतिं वातं मन्त्रं पतननिरतां जीर्णवसतिम् ।

असेवाहं भूयं स्वसवनिमुत्तं क्षिप्रमजहव धीरोऽप्युत्थानोपहतमहिमा शर्म लभते ॥६९२॥

इत्युपायं परित्यज्य न्याय्यं ये प्रभवे कुपि । श्रोत्रधारः कथिनास्तेभ्यः केन्ये पापीयसां पुत्रि ॥६९३॥

जन्मन्येकोपकारिरर्थं विप्रोः सर्वत्र च प्रभोः । अधिकाः पितृघातिभ्यः पापिनस्तत्प्रभुद्वयः ॥६९४॥

695 निहते विजये श्यामप्रभावेऽनपरेष्वपि । माहायि कस्यचिद्विस्वात्म्यं तत्रचक्रेनाम्तरात्मनः ॥६९५॥

कंचित्स्थणं सोपसृतः प्रसुतोपोपतापकृत् । विद्वद्वपसरो ज्ञातः सर्वैर्दुष्ट इत्येवमदः ॥६९६॥

आनिनीपुस्ततो मल्लकोष्ठो भिक्षाचरं पुनः । विषलाटां तस्य पार्श्वे निजं सैन्यं व्यवसर्जयत् ॥६९७॥

कम्पनेशस्तमायान्तं श्रोत्राप्यावेदयत्ततः । राक्षस्यैषेति तद्रोषादेवं च समदिश्यत ॥६९८॥

एवं वर्त्मन्यनुद्वाते स्वज हन्धामहं ततः । पुरोगतं मृगयान्तः सृगालमिव बाजिभिः ॥६९९॥

700 हैराज्यकार्ष्णमर्मज्ञभावेपि विधिबोधितः । कर्मण्ये तत्र शाठ्यं स नृपतिः प्रत्यपद्यत ॥७००॥

मर्मैराजमुलादेवं लम्बा श्रेष्ठाद्य जामरान् । तिलकोकारवक्त्रैलमार्गैर्भिक्षोऽप्यरागमम् ॥७०१॥

स्थाने स्थाने ततः प्राप ततः कर्णोपकर्णिका । जनानां या ख्यातिहेतुर्भिक्षो राक्षस्तु मीतिरा ॥७०२॥

नासंस्कृतं वकिं शिला भिनस्येकेषुणा दद्या । अश्वान्तो योजनश्यां यास्यायाति च संवरन् ॥७०३॥

इत्यादितादृक्प्राप्त्यभिलुप्तुस्त्यानवक्त्रजः । विजिलाप्यलितश्चेतलम्बकूर्वोपि कौतुकम् ॥७०४॥ युग्मम् ॥

705 मविप्रक्षिप साक्षाज्यस्यैक एकोर्धभागमाक् । धार्तामध्यवहर्तापि भिक्षोः कृतेष्विवेच व ॥७०५॥

सरित्स्थानगुहे ज्ञान्तो वृद्धाः क्षीणमिवोगिनः । राजवेदमन्वगणिता नाममाह नृपात्मजाः ॥७०६॥

स्वभावदुर्जनाः केथियोधाधोवाचकाक्षिणः । कारयन्तोऽपुषाभ्यायाः शिष्याभ्यस्तकर्मणं नतिः ॥७०७॥

१९०. १) Emended; A "कोष्ठ.—" Emended; A विप्रासर्. Cf. viii. 177, 1074, 1684(C). २०१. १) Emended; A "अपमन्. २०४. १) A, writes २ instead of युग्मम्. २०७. १) Thus corr. by A, from A, विष्वाभ्यस्तकर्मणं.

वृद्धाः क्षुरीकोनर्तको देवमासादपालकाः । वणिजो मुक्तमिसेषाः पुस्तकभुगतस्त्राः ॥७०८॥
 प्रायोपवेशकुशलाः पारिवद्यहिजातवः । सखिणः कार्यकमाया जगरोपान्मडामराः ॥७०९॥
 ह्यलवन्तः स्वमन्वाथ किमनुप्यिज्ञावार्ता । एते प्रायेण देशोस्मिन्प्राधियोपन्नवपिमाः ॥७१०॥ सुलकम् ॥ 710
 प्रवर्षमानया भिक्षाचारायनवार्ताया । वेपमानोभवलोको यवौ विन्ता व मुपतिः ॥७११॥
 पृथ्वीहस्तलच्छने गिरिकच्छे वसन्नव । राजानीकं वभञ्जाजी निर्ग्वानुलधिकमः ॥७१२॥
 अनन्तकाक्रियोर्वैरवाधानन्दहारनावकौ । चक्रे तिलकसिंहं च मग्निगल्लीन्पलाविनः ॥७१३॥
 निहते विजये ज्येष्ठे भुक्पञ्चथां परामवम् । तमापाडस्व नृपतिः प्राप्ताभूद्विषयः पुनः ॥७१४॥
 उष्ट्रीकितैर्गवां वृक्षमूर्धारेण भोगिनाम् । पिपीलककुलस्थाण्डोपलंकास्त्वैव वर्षणम् ॥७१५॥ 715
 प्रत्यासन्नं स राजाप दुर्निमित्तैरुपव्रवम् । विविन्वावातमुचितं कर्तव्यं प्रत्यवद्यत ॥७१६॥ पुनर्मन् ॥
 नृनीयेकि भुजे भुक्ते नतः प्रास्थापयत्पुनम् । देवीमन्ववत्कुटुम्बं च स कीर्तं लोहं पटुः ॥७१७॥
 ताननुमजतस्त्व सेतुभङ्गात्परिच्युताः । लोहद्विजातयो विप्रा वितस्तायां विपेदिरे ॥७१८॥
 स तेन दुर्निमित्तेन खिन्नो हृत्कपुराम्पितकम् । अनुगम्याथ तान्निर्दिष्टैर्मूर्धोविद्यत्पुरम् ॥७१९॥
 विना पुत्रेण देव्या च स ततः प्रत्यवद्यत । प्रतापेन च लक्ष्म्या च परित्यक्त इवान्वयताम् ॥७२०॥ 720
 स मन्त्रो व्यापदि भुमः प्रत्यभासत्य तद्दशात् । अभ्यन्तरप्रकोपेपि सर्वोभुदवभागभूम् ॥७२१॥
 स्वयमुत्थापितानर्थः सेपि हर्षनरेन्द्रवत् । अद्यापि सान्द्रयो नीत्या तया साक्षाज्ययोगभाक् ॥७२२॥
 भ्रातृणे लाहुरैर्वैपरीनो वलशालिनाम् । भिक्षुर्महवराण्यानां डामराणामपार्थव ॥७२३॥
 तेपि जन्मा इव परं श्वभुरालयसंनिभम् । प्रावेद्यर्थस्तं लहरमनुवात्ताः ससैनिकाः ॥७२४॥
 सभाजिविद्या तान्मल्लकोष्ठमुक्ता निजां मुदम् । व्यसर्जयन्कम्पनेशप्रमायां पृथुभिषः ॥७२५॥ 725
 सर्वतः परचक्रेय पर्यापतति पाद्विषः । संमहीनुं प्रवृत्ते पशतीननुलक्षयः ॥७२६॥
 तस्मिन्दुर्व्यसने राक्षि वद्धवर्णिणि सर्वतः । अकारि शस्त्रमहणं शिल्पिषाकटिकैरपि ॥७२७॥
 जगरे सैन्यपतयः प्रतिमार्गमकारयन् । तुरगाकवस्तंताहान्मवायामसरोमुखाः ॥७२८॥
 मयग्रामस्थिते भिक्षावमरेभ्यर्वालिभिः । राजसैन्यैः समं युद्धमगृह्णेत्य लाहाराः ॥७२९॥
 तैर्हिरेण्यपुरोवाग्ने प्रवन्धारम्भसंगरेः । श्रीविनायकदेवाया राजसेनापिा हताः ॥७३०॥ 730
 आद्य एव रणे वातां राजानीकाहिरोधिनः । लब्धा वराभामावाताममन्वन् नृपभिषम् ॥७३१॥
 राजधान्यन्तिके क्षितिकाश्चयायाः सरितस्तटे । पृथ्वीहस्तकाराजवशेषपञ्चमटसवम् ॥७३२॥
 तिलके विजयेशस्त्वैवगृह्णेत्य डामराः । महासरितटे युद्धं खड्गवीहोलक्षौकसः ॥७३३॥
 ते वृद्धनगरा दारं कापि कापि च लुण्ठनम् । वास्तव्यानां विदधिरे विनदन्तो दिवानिश्चम् ॥७३४॥
 निर्वैस्तनुर्यवृत्तनाः प्रविशन्त्यस्त्रविस्तताः । क्रन्दन्ताननिवहाः प्रधावन्नमसैनिकाः ॥७३५॥ 735
 प्रसरत्येतिनिवहा बह्वभुगमारिकाः । संचार्यमाणसंवाहाः कृष्यमाणनुरंगमाः ॥७३६॥

७११. १) A₁ writes here २ instead of पुनर्मन्. ७२५. १) व and मायाव supplied by A₁ in space left by A₁.
 ७२९. १) Emended; A संप्रदीष्ट. ७३१. १) A 'शौकलो'. ७३१. १) Emended with C; A 'अव्यव'.

- आसन्नशान्तसंमर्दमसरत्नास्रयोनिशम् । दिने दिने राजपथा उपपन्नवितृक्ताः ॥७३७॥ तिलकम् ॥
 प्रतिमत्पूषमावास्तु सर्वास्मिन्नेष वैरिषु । अथ ध्रुवं जितो राजेज्यज्ञावि प्रतिभासरम ॥७३८॥
 धीरः कः सुस्सलादन्यो न यः प्रत्यभियोगिनाम् । कृच्छ्रेणापि स्वराष्ट्रेण कष्टं धैर्यादपार्यत ॥७३९॥
 740 मणपट्टाभ्रान् शल्योद्धारं पथ्यधनार्पणम् । शस्त्रक्षतानां सततं कारयन्स व्यलोकयत ॥७४०॥
 प्रवासनेतनमीतिदायमैषम्यदक्षिभिः । शक्तिलोकै नरपतिर्निःसंख्योभूद्वनम्ययः ॥७४१॥
 बुद्ध एव विपक्षानां क्षतानां च स्वयेदमद्य । नित्यं मरतुरंगानां सहस्राणि क्षयं ययुः ॥७४२॥
 तुरंगबद्धैर्हन्ममाना नृपसत्तैस्ततः । लाहारा मल्लकोष्ठाया मन्दोद्रेकत्वमाययुः ॥७४३॥
 भिक्षैराभ्यन्तैरेव दत्तमन्त्राः सुरेश्वरीम् । ते निन्तुर्भिर्भुसत्वेन तन्मार्गेण युयुत्सवः ॥७४४॥
 745 सेतुना स्वल्पपार्श्वेन धम्बिमायैः सदोन्तरे । अद्यापि तैर्जयो मोचिवाजिभ्यश्च भयं रणे ॥७४५॥
 श्रेष्ठाश्च कम्पनेशः सं निवसन्विजयेश्वरे । बलितां डामराजिन्ये मन्दोद्रेकं स्फुरन्ने ॥७४६॥
 लवन्त्यलोकौ मा ह्यालीदशक्तिं मेघ गच्छतः । वृष्टे निपत्य मा कार्षीष्टथां वेति विचिन्तयन् ॥७४७॥
 स प्रभावं दर्शयितुं मामस्य विजयेश्वरम् । अज्जराजस्य सेनायां व्याप्तृत्व प्रस्थितोभवत् ॥७४८॥
 सार्धौ शतहवीं तस्य बोधानां वृत्तानपि । संत्यज्य विजयक्षेत्रं ब्रह्महृन्नगरं ययौ ॥७४९॥
 750 पथि नान्वसरन्मीत्या भवाचं डामराः क्वचित् । नदन्तोद्विशिरोक्ता मार्गान्सर्वाथ तत्पथुः ॥७५०॥
 स्वत्का मडवराज्यं स प्रविष्टो व्यसनातुरम् । पूर्वचेष्टां स्मरन्भूयं जहास कृतसत्क्रियम् ॥७५१॥
 इतद्रामाव्यवस्थामस्थितो न निजोचितम् । रणे प्रादशयत्किञ्चित्साक्षिभूत इव स्थितः ॥७५२॥
 ततो मडवराज्याये स मस्ता एव डामराः । अभ्येत्य प्रत्यपद्यन्तं तां महासरितस्तटीम् ॥७५३॥
 उपायाः सामभेदाया रिपुवके प्रयोजिताः । राक्षो विफलतां जग्मुर्बहिराग्निः प्रकाशिताः ॥७५४॥
 755 क्रान्ततत्तन्महीपालमण्डलस्यापि भूपतेः । फलं दोषिक्रमस्याप्यमासीन्नगररक्षणम् ॥७५५॥
 अमरेणो हारपतिः सार्धं तस्यै नृपात्मजैः । राजानवाटिकोपान्ते राजस्थानीयमन्त्रिणः ॥७५६॥
 दूरधीपान्तरवता इव स्वीचक्रिरे नपात् । ते प्रवासधनं भूरि न चाशुभ्यन्त कुषचित् ॥७५७॥
 कटका विहिषां सर्वे पर्यायेण जयाजयौ । तेमिरे विजयादन्यच्च तु पृथ्वीहरः क्वचित् ॥७५८॥
 मधुमनेन तेनागौ वेतालेनेव वल्गता । प्रायो वरा वराः सर्वे पस्ता नृपचमूढताः ॥७५९॥
 760 उदयस्येच्छाटिकुलोद्भूतस्यैकस्य पमथे । युवदेहस्यस्यापि शौर्यमेकस्मिन्स्तु तदाह्वे ॥७६०॥
 पृथ्वीहरस्यापमथे इह्युद्धाभिमाविना । प्रहस्य कृच्छ्रकूर्चं कारयेनासिबहरी ॥७६१॥
 बुद्धेः पुरोपकाष्ठेषु वर्तमाने शराहताः । स्त्रीबालाणां अपि वधं प्रमादात्यागिरेदिरे ॥७६२॥
 एवं जनक्षये घोरं वर्धमाने किमप्यभूत् । अनुस्ताहाक्षुषो गेहादपि निर्गन्तुमक्षमः ॥७६३॥
 तस्मिन्निवृद्धस्यैव सोमपालस्तदन्तरे । अनुष्ठयन्नाह्निकां लम्प्यन्मो ददाह च ॥७६४॥
 765 सिंहे गजाहवप्येव तदुहासपरिमहे । समयो भामगोमायोः पौरुषस्यापरोस्तु कः ॥७६५॥

७३७. १) A, writes ३ instead of तिलकम्. ७३९. १) Thus corr. by A, from A, कम्पनेश्वर. ७५१. १) Thus corr. by A, from A, पमथ. ७५६. १) A, writes here २ for कृच्छ्रेण which would be in its place after the following verse. ७५८. १) Emended; A चामरिका. Cf. viii. 881. 831, 1947 (C).

राहूहोपमर्देन राजा निःसर्गो न सः । तेन वपाविधेयोभूत्स्वमपि ब्रह्मभक्षम् ॥७६६॥
 सर्वानौचित्यबहलः सर्वव्यसनदुःसहः । सर्वतुःखमयः कालस्तस्यावर्तत कोपि सः ॥७६७॥
 तथाप्यस्त्वहिते तस्मिन्निदम्यावादितापहः । राजानवाटिकाधिपैः प्रायश्चके विरागिभिः ॥७६८॥
 प्रार्थयन्ते स्म ते बुद्धे तटस्थास्तव मन्त्रिणः । गृहीत्वा नीविरेतेभ्यो लोहहारा विस्मृत्यताम् ॥७६९॥
 न वेद्याप्य इवैतस्मिन्व्यसने स्थायिनां गते । को दध्याच्च परैर्नीतं प्रत्यासन्नं शरत्कलम् ॥७७०॥ 770
 न प्रत्यमैस्तीचाटस्थं वत्कालापेक्षया नृपः । तस्मिन्सौर्देशिते शाङ्गां निखिला मन्त्रिणो ह्यपुः ॥७७१॥
 शक्तिस्त्वं कुम्भयितुं न यस्य स तदार्थिभिः । विसृज्यव्यवहारस्त्वं निम्बे राजा शूद्रहिजैः ॥७७२॥
 कर्मस्थानोपजीव्युपपारिषद्यादिसंकुला । तत्पार्थात्ययौ वृद्धिमन्या सेनेष्वैरिणाम् ॥७७३॥
 तत्सात्स्वन्मन्त्रणे तैस्तैः प्रसादैरुत्थितैरगात् । देशो व्याकुलतां कृच्छ्रं तुग्निधावदतोत्कटा ॥७७४॥
 भद्रदृष्टार्थिवास्थानैः शूद्रैरव्यवहारिभिः । ऊचे तैः साम्बवज्राजा तुःस्मितस्तत्तदप्रियम् ॥७७५॥ 775
 लवण्यविग्रवाद्वाहः सोपिको विग्रवोभबत् । गलरोगः पादरोगादिषु तीव्रव्यथावहः ॥७७६॥
 काञ्चनोत्कोचदानेन तन्मध्यधिकचक्रिकाम् । काञ्चिस्सीकृत्य स प्रायं कथंविश्विन्मयीवर्त्त ॥७७७॥
 विजयो वर्णसोमादिशस्त्रिवन्द्यो हठात्पुरम् । प्रविश्यान्मिधुसेनानीरधारोहैरहम्यन्त ॥७७८॥
 तेनातिरभासात्स्थानं भित्त्वा प्रविशता पुरम् । प्रायशः कृत एवामूचता राज्यविषयम् ॥७७९॥
 ईषन्मन्दप्रतापेन लवण्यैर्लक्ष्मि भूपतेः । पृथ्वीहरेण संधित्वा भेदेच्छोः संप्रकाशिता ॥७८०॥ 780
 तस्मिन्मयैर्जिगीषुणां संधित्वा भूभुजा समम् । ह्येपि सैनिकाः शान्तं तममन्यन्त विग्रवम् ॥७८१॥
 राज्ञा नागमटोपान्तमानेन प्रहितांस्ततः । भीममात्यान्वृश्चिस्तानागच्छच्छद्मनावधीत् ॥७८२॥
 धात्रेयो मम्मको गुह्रो हिजो रामश्च वारिकः । तेषां तिलकसिंहस्य पार्श्वे भृत्यास्त्वयो हताः ॥७८३॥
 नीविर्दत्तो गौरकस्तु हतो भूतपतिं स्मरन् । इष्टे त्वाक्रान्दिनि परैः प्रहतं करुणोद्भिजैः ॥७८४॥
 तद्वैशसं भुतवतो देशः सर्वो विरागकूत् । राजधान्यन्तरे राशो दुःखकिमुखरोभबत् ॥७८५॥ 785
 इषे शुक्रवतुर्दद्यां तद्विषयस्तमण्डलम् । अतिबाहयितुं कष्टं दिनमासीन्महीपतेः ॥७८६॥
 अथ संजातवैरुज्यो नेदमस्तीति चिन्तयन् । किं कृत्यमित्यसृग्दानपि पप्रच्छ भूपतिः ॥७८७॥
 विषये वर्तमानस्य तस्य कथिस्स नाभवत् । अन्नजहामं यो नान्त - - २ न तुनो वा ॥७८८॥
 तमपि व्यसनपातं तस्य सोढवतस्ततः । अभजन्त क्रमाज्जुत्याः प्रतिपक्षसमाभवम् ॥७८९॥
 कम्पनेशस्य विम्बाक्यो भ्राता हैमानुरोहिताम् । समाभवद्भारकार्ये तृप्तं प्रत्यपद्यत ॥७९०॥ 790
 गूढं जनकसिंहं दूतांमेवयतानिधम् । भिक्षुर्वै भ्रातृनया वाग्दत्ता निरवर्त्यत ॥७९१॥
 असिवाजितनुवादि हत्वा भिक्षाचरान्तिकम् । अश्ववारा व्यभाव्यन्त प्रयान्तः प्रविवासरम् ॥७९२॥
 किमन्यद्यक्तमेवाङ्कि येवसन्पार्थिवान्तिके । अलक्ष्यन्तामनो भिक्षोस्ते निशायां गतव्रपाः ॥७९३॥
 हतो वाति ततश्चैति लोको व्यक्तमतन्मित्रतः । इति राजनि कुण्डाश्वे कोप्यजृम्भत विग्रवः ॥७९४॥

७७५. १) Emended with C; A 'परिमोक्षदा. ७७७. १) A₁ has first written 'विश्ववीर्यवान्' and then indicated the above reading between the lines. ७८०. १) Conjectural reading; A न वन्द्येव्यपि. ७८८. १) Emended with C; A 'हासो—

१) Thus A; C वाग्वन्वर्धिवो न. ७९५. १) A₁ has first written 'तन्मित्रतः' and then indicated the above reading in margin.

- 795 छात्रैः शरदृत्यथै गीतायां सर्वतस्ततः । कान्तिश्रीकोमलस्रोतः कृत्स्नो धनननोजितः ॥७९५॥
प्रवाते सुस्सलनूपे स्वर्णपूर्णमिमां महीम् । भिक्षुः कुर्यादिति मृषा लोकस्वासीदितिधयः ॥७९६॥
क इषा स्वागिता भिक्षोः कुतो वा तस्य संपदः । परामर्शो वैवेति गतानुगतिको जनः ॥७९७॥
संहरयते परितृता विरमम्बरेण रेखा स्वयं न जलु वा शशिनो नवस्य ।
तस्यां जनः प्रकुर्वते नतिमम्बरार्थी धिक्लुप्ततामपसरस्सदसहिचाराम् ॥७९८॥
विजये राजमर्षाणां मुद्यपीव इवाभवत् । भिक्षुपक्षजये लोको हृष्यत्तासीदितिभुङ्क्तुलः ॥७९९॥
800 हिङ्कौलेयकम्पायो राजडामरसंघयोः । ततोन्मोन्मयमयभरयैरवोद्धृतम्मत ॥८००॥
राजाभ्यन्तरभेदेन राज्ञः स्वैयं चारयः । ऐच्छन्पलायितुं भीता भस्मातन्मोन्यनिधयाः ॥८०१॥
बाणधवापि दुषुधुनविधस्तो विदधुपः । स्थितौ पलायने वापि भ्रष्टे न स्वजीवितम् ॥८०२॥
तं महाभयसने वासःस्वर्णगङ्गादिचर्षणम् । नाभ्यनन्द्मृगीतार्थी विनिन्दुः शस्त्रिणः परम् ॥८०३॥
नद्योर्ध्वं चैव भवितेत्यभीतेर्नल्पतो जनात् । बभौ रोगी भिषक्कृत्स्न इव भृङ्गवन्स विजये ॥८०४॥
905 अप्यगोपस्थितं किंचित्सावेष्टेन षीकवत् । सधिलासं सगर्वं च तमैक्षिष्टानुपमजः ॥८०५॥
सोम्य एवाभवत्तस्मिन्क्षणे साहसिकोप्यहो । स्वगृहादपि निर्गन्तुं नाशकचक्रवाकुलः ॥८०६॥
यावदैच्छन्संघमेवाकलितुं डामरमजाः । स्वैरेव शस्त्रिभित्तावचिन्त्ये भूमृदिस्त्रताम् ॥८०७॥
ते कृष्टशस्त्रा हाराणि हन्धन्तो मृपमन्दिरे । मयासविषे लब्धये प्रायं बलुः पदे पदे ॥८०८॥
ददद्भनं धनेशभीर्यैवाद्यप्यधिकं मृषः । तेवामभिमतो नाभूदवमानाभिलाषिणाम् ॥८०९॥
910 मर्तुं चिन्तितुस्तीर्थमृषिकरिष सामयः । स दक्षु निखिलैर्द्वैतं द्रापितोय गतत्रपेः ॥८१०॥
स्थानपालैरपि प्रायकृत्रिणाक्रम्य द्रापितः । धनं द्रव्यवर्णभाण्डादि पूर्णाकृत्य विमुक्तुलैः ॥८११॥
समुद्रपालं नगरं ततः क्षुभ्यस्तणे क्षणे । सोभृदग्निमिवोद्धृतं न संस्थापयितुं क्षमः ॥८१२॥
एकदा मातरेवान्यै रुद्धहारः स्वशस्त्रिभिः । सर्वतः क्षोभमागच्छन्नगरं स व्यलोकयत् ॥८१३॥
ततः क्षोभं शमयितुं जनकं नगराधिपम् । पुरप्रमार्थमादिदृश्य बलितुं क्षमैक्षत ॥८१४॥
915 कथंविज्ञानमाभाभ्यां तानावर्ष्यापि शस्त्रिणः । सायरोधः स संनन्दो राजधान्या विनिर्ययौ ॥८१५॥
अङ्गनासुरगण्डो बहिर्दोषश्च निर्वयौ । राजधान्यन्तरे तुष्टिस्तावत्पारमि तस्करैः ॥८१६॥
अदृग्नेपि केप्युधैरनन्धेप्यलुब्धवन् । तद्भुत्ताजाज्वमुत्प्लव्य तस्मिन्प्रजति शस्त्रिणः ॥८१७॥
विमुक्तलस्त्रपाकोपशङ्कामिः शस्त्रिणां मृषः । सहस्रैः पञ्चैरासीहजवनुगतोभवति ॥८१८॥
वर्षे वण्यवते कृष्णवल्ग्यां मार्गे विविर्गतः । याममावाचोशेषेक्षि समृत्यो ब्रह्मविद्वलः ॥८१९॥
920 निजैर्हरिहरिद्वयादि स्थज्यमानः पदे पदे । स प्रतापपुरं प्राप क्षपावामल्लसैनिकः ॥८२०॥
तिलकस्य पुरो गत्वा प्राप्तव्यापं च विधत्तम् । तत्र बन्धोरिवाकूणि विरं दुःखोल्लण्णोमुत्तम् ॥८२१॥
श्रोत्रं न कुर्यादितं मे विभ्रविस्तेति सत्वरम् । वेदम हुत्कपुरेन्द्रेयुस्तस्य च प्राविशस्यवम् ॥८२२॥

७९७. ') Emended; A 'नर्ष. ८०२. ') Emended; A 'दुषुधुन'. ८१०. ') Emended with C; A 'विचलि'.
८११. ') Emended; A स शस्त्रिभिः. ८११. ') Emended; A भाङ्गना. ८११. ') Emended with C; A वण्यवते.
[C. VIII. 797 198 C. VIII. 824]

तत्रैवैषाणादि कृत्यैश्चैस्त्वसंभवं । पविष्य क्रमराज्यं स कर्तुं भूमौ जयोत्सुकः ॥८२३॥
 गूढं बुधस्सूक्तल्याणवाङ्मारीमथ क्षामरान् । आनीय स पुरस्तस्य धैर्यश्रमकारयत् ॥८२४॥
 गृह्णन्तेन तथा युक्त्या निकृष्टः स ततो दयौ । स्वीकुर्वन्स्वर्गदानेन हस्त्वन्मार्गविरोधिनः ॥८२५॥ 828
 प्रयान्तं तत एवौज्जीवितकृत्स्नस्त्वहोदरः । प्रयाणमेकमानन्दो हासिष्यादम्बगानु तम् ॥८२६॥
 भृत्यस्यक्तः स दानिन विक्रमेण च तत्करान् । अगान्मार्गेण शमयन्नामुःश्रेणि रक्षितः ॥८२७॥
 बाणं सिंहवत्ता धुमाग्रिगहनस्वारादरण्यस्य ये तेषां बालमताभयादपि भवेत्कालातिबाहः क्रमात् ।
 वे दन्ताः करिणां रणप्रहरणं तेषामुमुदीव्यतां क्रीडायां करताडनानि न दृष्ट्वा शौर्यस्य कविः कथित्वा ॥८२८॥
 जन्तूनां विक्रमस्वागवशः प्रज्ञादयो गुणाः । भवे विषस्वभावेस्मिन् भवेयुरभङ्गुराः ॥८२९॥
 भास्वानप्यौध्मयुक्तानां मिथार्थस्यां दिने दिने । तां तामावाति जन्तूनां कः प्रभावेषु निधयः ॥८३०॥ 830
 अशङ्कुचमङ्गलिकाभिरिमुष्टां निरीक्षितुम् । मन्थुभिः शम्भैस्त्वोत्रिमाचरोह स लोहरम् ॥८३१॥
 त्वं कलत्रमपि ब्रह्म तन्नातिप्रपयाक्षमः । शयनीयविमुक्ताङ्गस्तप्यते स्म विचानिशम् ॥८३२॥
 दन्तदीपादनिर्वृत्तमन्तर्गैहाग्निनेष्वपि । राक्षिण्यादर्शनं प्राशङ्ग्यवानां भोजनक्षणे ॥८३३॥
 विलेपनानि नास्मासीन्नाचरोह तुरंगमाम् । गीतनृत्तादि नैक्षिष्ट छत्रगोष्ठिर्न वाप्ये ॥८३४॥
 ताम्यंस्ताटस्थमौखर्धनैर्भृग्यद्रोहादि दक्षितम् । एकेनैकेन च स्मृत्वा स्मृत्वा देव्यै न्यवेदयत् ॥८३५॥ 835
 अन्वशास्त्वां भुवं स्वक्ता मानेतेन्यगुरित्यपि । निन्ये वृद्धिं परार्धभीः स राक्षिण्याद्वनार्पणः ॥८३६॥
 कश्मीरेषु गते तस्मिन्स्तदेवाखिलमन्त्रिणः । पुराणं राजभान्द्यये सहैस्याः समर्पयत् ॥८३७॥
 मन्थयन्नारोहसामन्तलन्त्रिपौरादिष्वमतः । तेषां जनकसिंहोभूदगणीर्नगरादिषु ॥८३८॥
 स भिक्षोर्महत्कोष्ठाद्यैरभिः कृतगतपतैः । विश्वासाय छत्रभागृह्यतौ नीचि प्रदायितः ॥८३९॥
 प्रावर्तत भयभ्रहयस्त्रीबालाद्यावृते पुरे । अराजकाय रजनी सर्वभूतमवावहा ॥८४०॥ 840
 विहताः केपि मुचिताः केपि केप्यरिभिः पुरे । दग्धायारा न्यधीयन्त दुर्बला राजवर्जिते ॥८४१॥
 सैन्यैरन्येद्युदन्नादैर्मरुदाखिलदिकपथः । सिन्दूरारणपुङ्गवाध्वादिमण्डलमध्वजः ॥८४२॥
 विक्रोश्यास्तम्बकदलीचण्डुर्लङ्घयविषयः । मृगेन्द्र इव लोकस्य मयकौतुहलावहः ॥८४३॥
 वीरपट्टाञ्जलसिद्धिर्धौमवोत्रैवितैः कक्षैः । अभक्षैः शोमितः पृष्ठे जयश्रीबन्धमृदुलैः ॥८४४॥
 कुण्डलयोविना क्षिप्रधवलायतदृष्टिना । प्रत्ययद्वयशुणा चारुचन्दनोलेखशोभिना ॥८४५॥ 845
 तास्त्राधरेण द्रकेण भीतानिध्याधिकत्विषा । पक्षपाति विपक्षानामपि संपादयन्मनः ॥८४६॥
 असेविकोद्यस्यान्तःस्थां श्रियमन्धेन वलगतः । केसरच्छटया चापि चामरेणैव बीजयन् ॥८४७॥
 पदे पदे निवृत्ताश्च सामन्तैरुपपादिताम् । स्वीकुर्वन्मार्गानां भिक्षुः प्राविष्टाग्रगर्तं ततः ॥८४८॥ कुलकम् ॥
 तस्यार्मकस्य धारीय दृष्टव्यो मल्लकोष्ठकः । प्रययावप्रगल्भस्य सर्वकार्योपदेष्टृताम् ॥८४९॥
 अयं विदुः मिषस्तोभूयस्वयाङ्गे विधार्थितः । राज्यस्यायं मूलमिति प्रत्येकं समदर्शयत् ॥८५०॥ 850

८२३. ') Emended; A जयोत्सुकः. ८२४. ') A "न्यायानवाक्यी". ८३०. ') Emended with C; A निधयस्या.
 ८३०. ') Doubtful emendation; A दुरापि राजः. ८४०. ') A omits here two aksharas without indicating a lacuna;
 चापि supplied with C.

- गृहं जनकसिंहस्य प्राकन्यात्रामयेविशन् । राजलक्ष्मीं स संशानुं राजधार्मी ततः परम् ॥८५१॥
 दूरगते कुले तेन पुनश्चेति ययौ । बन्दास्थो गर्भेपत्ये स्त्रीजनो नवहास्यताम् ॥८५२॥
 इदं तादृशा भिक्षोरिति वृत्तेन शत्रुषु । विवस्वेष्वपि साशङ्का नोपहास्या जिगीषवः ॥८५३॥
 पावर्गन्त भगधीश्वरिणः सुस्सलभूपतेः । कोशेन नीतशेषेण विलासा नवभूपतेः ॥८५४॥
 856 वाजिबर्मासिभूयिष्ठां राजलक्ष्मीं विभेजिरे । राजडामरलुण्ठाकमन्त्रिणो यन्त्रणो विहताः ॥८५५॥
 पुरे स्वर्ग इवास्तादं भोगानामुपतेभिरे । हस्ववो वामभोगार्हाः पिशाचा इव गह्वराः ॥८५६॥
 आस्थाने न बभौ भृभृशमीनैः सर्वतो वसन् । प्रलम्बकम्बलप्रायविलासाचारणैः समम् ॥८५७॥
 भिक्षाचरस्यासंभाव्यपादुर्भावंतया प्रथाम् । डामरा अवतारोयमित्यन्यां निम्बिरे प्रथाम् ॥८५८॥
 राज्यस्यानन्यवृद्धस्य कर्तव्येषु मुमोह सः । अवृष्टकर्मैव भिन्नमैवज्यस्य पदे पदे ॥८५९॥
 860 शनैर्जनकसिंहं कृतभानुवृत्तापणम् । कम्पनाधिपतिदत्तकन्योपि तमशिभियन् ॥८६०॥
 जुङ्गो राजपुरीयस्य राज्ञः कटकवारिकः । पादापाधिकृतो ब्राह्मीस्वार्थमयं न तु प्रभोः ॥८६१॥
 सर्वाधिकारिणं राजलक्ष्मीर्विम्बमशिभियन् । राजशब्दस्यैव पात्रममुद्रित्वाचरः परम् ॥८६२॥
 वेदवायसीकृतैश्वर्यः प्राकृताचारभागपि । अन्तरङ्गः सदसतां किञ्चिद्विम्बस्तदाभवत् ॥८६३॥
 हैमातुरो दर्यकस्य भ्राता साध्वर्षीर्यभूः । नृपान्तरङ्गज्येष्ठस्त्वं ज्येष्ठपालोप्यशिभियन् ॥८६४॥
 865 मन्त्रिणो भूतभिध्यायास्तस्य पैतामहा अपि । लक्ष्मीसरोजिनीमुक्त्वा बहवोन्ये जन्मिरे ॥८६५॥
 मुग्धे राक्षि प्रमत्तेषु मन्त्रिपुत्रेषु हस्त्येषु । उत्थानोपहनं राज्यं नवत्वेपि बभूव तत् ॥८६६॥
 स्त्रीभिर्मवनवाभिश्च भोज्यैः प्राज्यैश्च रक्षितः । भिक्षुर्नैसिष्ट कर्तव्यं ह्यस्नानुभवमोहितः ॥८६७॥
 स ह्यस्नानुभवमवृद्धिप्राप्तो विजयोद्यमे । स्वैः प्रेरितः सभामध्ये स्वमुमैच्छन्मदालसः ॥८६८॥
 इपेण सत्विषे वाचं कथयत्यनुकम्पिकाम् । न स चुकोप मुग्धस्तु पितरीवान्नरज्यत ॥८६९॥
 870 निष्पत्तिष्ठैः मेघ्यमानो वेदयोच्छिष्टैरशिष्टवत् । अट्टपेटोचिताभेष्टा विष्टैः प्रैयत सेविनुम् ॥८७०॥
 पानीयरेखाप्रतिमस्यैर्यस्याखिलवस्तुषु । तस्याप्रमाणवचसः सेवां प्रणयिनो जहुः ॥८७१॥
 वदन्तुः सखिवास्तत्तान्वबोचन्न भूभुतः । वचः ह्यपिरगमस्य तस्य किञ्चित्समुद्ययौ ॥८७२॥
 सत्विषैः स्वगृहासीत्वा वचमोज्यः स मुग्धधीः । धनी विपन्नपितृक इव प्रमुचिनो विष्टैः ॥८७३॥
 आहारमुष्टीर्विम्बस्य गृहे विम्बानितम्बिनी । तस्याधस्यैव वडवा रागिणोपागताहरन् ॥८७४॥
 875 बन्धवित्वा पृथौ पत्युर्दोक्षितैः स्मेरया तथा । कुचकक्षकटाक्षैः स लुप्रपेयौ व्यधीयत ॥८७५॥
 पृथ्वीहरो मल्लकोष्ठध्वान्योऽङ्गुतमस्तरौ । क्षोभं व्यपत्तां संरक्ष्यौ राजधान्याः क्षणे क्षणे ॥८७६॥
 स्वयं राज्ञा ह्यतोहाहं गृहाणत्वापि कारितौ । तावन्न्योन्यमुपैतेतां न मन्युं विक्रमोन्मदी ॥८७७॥
 अथ पृथ्वीहरगृहाणुतोहाहः स्वयं नृपः । ज्ञातामर्षेण ह्यस्पष्टं मल्लकोष्ठेन तस्यजे ॥८७८॥
 हुषस्त्रजककाणोपि संबन्धापेक्षयोविहताः । विरागमोजानन्दादीनिन्ये ब्राह्मणमन्त्रिणः ॥८७९॥

८५१. ') Thus A. ८५२. ') A कोषेण. ८६२. ') Emended with C; A राजा लक्ष्मीर्विम्बमशिभियन्. ८६५. ') Emended; A 'नृपविषा'. Cf. vii. 1695. viii. 94. ८७०. ') Emended with C; A वेदयोच्छिष्ट. ८७४. ') Emended; A 'गृहाण'—
 ') Emended with C; A तस्याचरे ८७७. ') Emended; A 'मुपैतेतां'.

तदस्यो श्रोत्रमुद्विजिमायभृत्यविधेयधीः । विबुधव्यवहारस्त्वं निष्पद्यस्व च ययौ नृपः ॥८८०॥ 880
 ह्यामरस्त्वामिके लोके प्राभवत्को न विद्वज्जः । ब्राह्मण्यो धर्षणं यच्च भयकोभ्योपि लेभिरे ॥८८१॥
 भराजकेष वा भूरिराजके मण्डले तदा । समस्तव्यवहाराणां स्फुटं तुमोद पञ्चतिः ॥८८२॥
 वीमारा भिक्षुत्रे राज्ये निष्पचाराः पुरातनाः । तच्छतेन तु नव्यामामशीतेरभवत्कथः ॥८८३॥
 राजपुत्र्यध्वना विम्बं ससैन्यमथ पार्थिवः । लोहरं प्राहिणोत्कर्तुं सुस्सलास्कन्दमुन्मदः ॥८८४॥
 नुरुष्कसैन्यमानिन्ये सोमपालेन सोन्वितः । साहायकाय सन्नारि विस्मये मिथतां गते ॥८८५॥ 885
 सर्वथे पाशमेतेन बद्धा क्रक्ष्यामि सुस्सलम् । इत्येक एकोत्तरोहस्तुरुष्काणामकथ्यत ॥८८६॥
 काश्मीरिर्कलशस्तेच्छवोध्यतिकरोमवत् । न केषां नाम संभाव्यो विभोत्पाटनपाटयः ॥८८७॥
 भिक्षाचरः प्रवाते तु विम्बे विगलिताकुशः । न कासामव्यवस्थानां मूढः स्थानमजायत ॥८८८॥
 स निमग्न्य निजं नीतो गृहं विम्बावदध्या । भोगसंभोगदानेन धर्षण्या पर्यतोप्यत ॥८८९॥
 कार्यपेक्षापि तस्यासीच्च मन्त्रिस्त्रीसमागमे । कौलीनमीतेरासन्ननिपातस्य कथैव का ॥८९०॥ 890
 आयुनानुगुणं भोज्यं कुम्भकास्यादिवादनम् । तत्र प्राकृतकामीव न स जिह्वाव शीलयन् ॥८९१॥
 शनैः शनैस्ततो नष्टावष्टम्भस्य महीपतेः । काले भोज्यमपि प्राप्य नाशीघ्रलितसंपदः ॥८९२॥
 तद्वत्प्रलोभक्रीर्णादिक्रान्तो यः प्रागययौत । स सुस्सलेश लोकाणामभिनन्द्यात्वमाययौ ॥८९३॥
 धनमानादिनाशं या विरक्तास्तस्य चक्रिरे । काङ्क्षन्ति स्म घनोत्कण्ठास्ता एवागमनं प्रजाः ॥८९४॥
 प्रत्यक्षदर्शनोपापि साधर्यां वयमस्य यत् । ताः प्रजाः कोपिताः केन केन भूयः प्रसादिताः ॥८९५॥ 895
 क्षणाह्ममुख्यमायान्ति तांमुख्यं यान्ति च क्षणान् । न हेतुं कंचिदीक्षन्ते पशुपायाः दृष्टगजनाः ॥८९६॥
 ते मल्लकोष्ठजनकादयो दूतैर्विस्तभिः । त्यक्तराज्यं पुनर्भूय जयोद्यममजिघ्रहन् ॥८९७॥
 अशोमुत्रापहारेय लोकेष्टिकस्य लुण्ठिते । तत्रत्या ब्राह्मणाः प्रायं नृपमुग्रिह्य चक्रिरे ॥८९८॥
 तैश्चान्यैश्चापहारीषु संभितैर्विजयेश्वरैः । राजानवाटिकाप्रायो नगरेपि न्यविक्षत ॥८९९॥
 ओजानन्दादिभिर्मुख्यहिजैस्त्वोजितास्ततः । गोकुलेपि व्यपुः प्रायं विदशालयपर्वदः ॥९००॥ 900
 युग्मापतिः सितच्छत्रवस्त्रचामरशोभिभिः । विबुधपतिमामृन्धैः सर्वतश्चादिताङ्गनः ॥९०१॥
 काहलाकोस्यतालादीवाद्यक्षोभिगविमुजः । अष्टपूर्वो द्रष्टे पारिषद्यसमागमः ॥९०२॥
 ते सान्त्वयमाना भूभर्तुर्दैनैरुत्सेकादिनः । न विना लम्बकूर्चं नो गतिरित्यनुबन्धवः ॥९०३॥
 ते हेलया लम्बकूर्चाखया सुस्सलभूपातिम् । तं निर्दिशन्तांमन्यन्त क्रीडापुत्रकंसनिभम् ॥९०४॥
 प्रायं प्रेक्षितुमायातैः पैरैः सह दिने दिने । अमन्त्रयन् कां कां न व्यवस्थां पर्वदां गणः ॥९०५॥ 905
 नृपापातमयात्क्षोभं मुहुर्मुहुरुपागतैः । पारिषद्यैश्च पैरिध योद्धुमास्वीयतोद्धतम् ॥९०६॥
 वर्यं जनकसिंहस्य नगरं तन्मतेन तत् । सज्जं सुस्सलदेशस्य कृत्स्नमानयनेभवत् ॥९०७॥
 प्रायाहारयितुं पूर्वमपहारहिजावुपः । प्रययौ विजयक्षेत्रं तत्रासीच्च हनोद्यमः ॥९०८॥

८८१. ¹) A, had first repented here the second half of verse 878, but has subsequently erased it and written as above. ८८१. ²) Conjectural reading: A 'स्तुत्यन्वयकायत'; C 'तुरुष्कैः समकायत'. ८८७. ¹) Emended; A काश्मीरक. ९११. ¹) Emended with C; A 'शुची'.

- तन्मध्ये निखिलास्तत्र डामरांस्तिलकोन्नवीत् । व्यापादयेति तं तत्र सस्यैकाग्रो न सोपहीत् ॥९०९॥
- 910 रात्र एव मुखाद्बुद्धं लब्धव्यास्तद्विशेषतः । तस्मिन्पृथ्वीहरमुखास्तत्रस्तिलकात्पुनः ॥९१०॥
भागिनेयं प्रयागस्य क्षपारं लक्ष्मकाभिधम् । बन्धुमैच्छद्वृषोक्षिणं प्रययौ स तु सुस्सलम् ॥९११॥
ततः प्रविश्य नगरं संनिपत्याखिलं जनम् । अकारणविरक्तानां पैराणां प्रदीपं समा ॥९१२॥
शुक्तमशुक्तवांस्तत्र हनोक्तिः शठमुद्रिभिः । पैरैः स चक्रे नास्त्येव भेषजं विप्रवष्टुशाम् ॥९१३॥
अत्रान्तरे सोमपालबिम्बाया लोहुरं स्थितम् । योषुं सुस्सलभूपं ते सर्वे पर्णोत्समावयुः ॥९१४॥
- 915 तं च पद्मार्थो नाम राजा कालिञ्जरेश्वरः । मैत्रं संस्मृत्य कल्हापैराययौ तत्कुलोद्भवः ॥९१५॥
सोप भुङ्क्तेयौदृश्यां वैशाखे बलिभिः समम् । तैर्मांसी सुस्सलो राजा संपातं प्रत्यपद्यत ॥९१६॥
प्रेक्षकैर्नयतेद्यापि स पर्णोत्सान्तिके रणः । तस्याद्भुतोद्यमानाभिक्षालनप्रथमक्षणः ॥९१७॥
कुतोप्येत्य विजस्कारस्ततः प्रभृति भूपतिम् । तमभूत्यं पुनश्चक्रे मृगेन्द्र इव कापनम् ॥९१८॥
भयस्खलितपाशानां कालपाशैः समागमम् । स चकार तुरुष्काणां क्षणात्पुष्कलविक्रमः ॥९१९॥
- 920 मानुलं सोमपालस्य निन्ये कवलतां बली । रणे तत्कोपवेतालो विनेलासरितस्तटे ॥९२०॥
किमन्यदल्पसैन्यः स बहूनि स तान्द्वयाभात् । हनविदुतविध्वन्मान्यद्यात्मपरिपन्थिनः ॥९२१॥
काश्मीरिकाणांमौषित्यं किं नाभुस्त्वामिनो बहुः । एकस्यै रणे नटाः कुकीर्तमपरस्य च ॥९२२॥
तुरुष्कैः सह यातव्यं सोमपाले गतत्रयाः । बिम्बं काश्मीरिकांस्यस्त्वा राजान्तिकमशिभियन् ॥९२३॥
सो धनूषि शिरास्यथ नमयन्तोडुनाशयाः । कुलप्रभोः पुरः स्पष्टं न ते धृष्टा ललज्जिरे ॥९२४॥
- 925 आगच्छद्भिलतः पैरैर्डांमैरैश्च समं नृपः । प्रत्ये दिवसैर्हि वैः कश्मीराभिमुखः पुनः ॥९२५॥
राजपुत्रः साहदेविः कल्हणो विशतः प्रभोः । डामरान्कमराज्यस्थान्संगृह्णायेसरोभवन् ॥९२६॥
य एव प्रथमं राजसैन्याद्विभुमशिभियन् । स एव बिम्बो राजानं तमुत्सृज्य समाययौ ॥९२७॥
अन्ये जनकसिंहस्य संमता मन्त्रितन्त्रिणः । प्रत्युद्यन्तो व्यलोकयन्त नृपतिं निरपन्नयाः ॥९२८॥
काण्डिलत्राभिधमामजन्मा शस्त्री छलक्षणः । भाङ्गिले कश्चिदभवच्छून्ये क्रान्तोपवेशनः ॥९२९॥
- 930 भिक्षुर्धृतितीर्णमार्गं तं सुस्सलान्तिकगामिनः । लोकस्वाम्यान्तरे जेतुं सहपृथ्वीहरो ययौ ॥९३०॥
जितवांस्तं बबन्धेष्ठां निहन्तुं सुस्सलोन्मुखम् । क्रोधाज्जनकसिंहं च बाली तां च विवेद सः ॥९३१॥
नगरस्थेन तेनाथ वीराभारोहतन्त्रिणः । संघट्ट्याखिलाभिक्षोः प्रातिपक्ष्यमगृह्यत ॥९३२॥
जानंस्तेनावृतं राज्यं ततो भिक्षाचरो नृपः । पृथ्वीहरेणानुयानो नगरं सहसाविशत् ॥९३३॥
सेतौ सदाशिवामस्थे तत्त्वैर्न्यैः सह संगरम् । दृष्ट्यञ्जनकसिंहोय सान्त्वमानोपि सोपहीत् ॥९३४॥
- 935 वृष्टं जनकसिंहस्य योधानां वल्लतां मदान् । अविशङ्क्य पराभूतिं मूढतं छमटायितम् ॥९३५॥
अलक्षेन समं पृथ्वीहरस्तद्भानुवृत्तना । अन्येन सेतुना तीर्त्वा तस्य सैन्यमनाशयत् ॥९३६॥
तन्त्यथारोहपैरेषु विदुतेषु सवान्धवः । नक्तं जनकसिंहोय पलाय्य लहरं ययौ ॥९३७॥

११०. ^१) Emended; A मुखाद्बुद्धा. १११. ^१) Emended; A बन्धुमे. ११४. ^१) Emended; A लहरे. १२१. ^१) Emended; A भयस्खलितपाश. १२२. ^१) Emended; A काश्मीरिका. १२३. ^१) Emended; A काश्मीरिका. १२९. ^१) Emended with C; A वैरप. १३१. ^१) Emended with C; A स. १३०. ^१) Emended with C; A तन्मन्त्रिणो.

भिक्षुपृथ्वीहरौ मानस्तस्यवह्णोद्यतौ । तत्पञ्चाशेध्वाराणां धृष्टा भूयोऽप्यशिविभ्यन् ॥९३८॥
 सिन्ध्या क्षिप्रं स्वकक्ष्यान्मर्षिबुधप्रतिमा भवात् । ते पारिवर्षाविभाधाः प्रायमुत्सृज्य विहृताः ॥९३९॥
 भूम्बाणि छरन्मुन्यानि रक्षन्तः केपि भिक्षुणा । प्रायश्चित्तवृत्ता बधमित्युक्तवन्तो न बाधिताः ॥९४०॥ 940
 यो आनयेत् भैक्षवेधे वल्गुमुत्तुरंगमान् । रटवन्तो बधं सैन्ये सादिनोषाणि साहृताः ॥९४१॥
 भिक्षुराजपदेष्वेव योतितः क्षणभङ्गिना । पैतृव्येणाधिकारेण स्यालस्तिलकसिंहः ॥९४२॥
 गते जनकसिन्धेय प्रतिपक्षानुसारिणाम् । विधानं वेदमभङ्गादि लब्धं भिक्षुमहीमुजा ॥९४३॥
 अशान्तरे हृदयपुरे गीतेषु तिलकादिषु । भङ्गं सुल्हणसिन्ध्याधैः सनेतानन्तसैनिकैः ॥९४४॥
 अयायातेर्दलकोष्ठजनकाधैः ससैनिकैः । अपरैरपि सामन्तैर्बलबाह्व्यशास्त्रिभिः ॥९४५॥ 945
 अन्वीयमानो दिवसैर्द्वैराक्रान्तमण्डलः । विशालहर्म्यमार्गेण विपश्चालक्षितोपतन् ॥९४६॥
 नगराण्यमीध्वन्तर्ह्वारोहमुखान्पुरः । श्रोत्रयोधानुपायानांस्तद्वैवोद्भितसाध्वसः ॥९४७॥
 वेष्टितालम्बकूर्चैव वक्षेणं भुक्तुमीभृता । कोपकम्पिततारेण कुलनासापटस्वशा ॥९४८॥
 कांश्चित्संतर्जयजिन्वन्नान्ध्याममांस्तथापरान् । तीव्रातपध्वामवपुस्ताम्यन्काल इवोत्थणः ॥९४९॥
 आशीर्षोष्कृतां पुष्पवर्षिणां पुरवासिनाम् । पूर्वापकारिणां भेगीष्ववह्णान्यस्तलोचनः ॥९५०॥ 950
 स्कन्धमात्रोपरि न्यस्तं कवचं हेलया दधत् । केशानन्तशिरस्त्राग्नाग्निः सृतान्भूलिधूसरान् ॥९५१॥
 पश्ममालां च विभ्राणः सकोशासिस्तुरंगिणाम् । आकृष्टलङ्कमालामान्तर्वल्गुमुत्तुरंगमः ॥९५२॥
 ससिंहनादैसायैर्मैत्रीभांकारनिर्मरैः । बलैर्मरितदिकोशः सुस्सलः प्राचिद्यस्युर्म ॥९५३॥ कुलकम् ॥
 पङ्क्तिः सहाशदशिनैर्मासैर्व्येष्टे सितेहवि । स सप्तनवताम्यस्य तृतीये पुनरावयौ ॥९५४॥
 राजधानीमपविष्टो भिक्षुं पूर्वपलायितम् । अन्विष्यन्क्षिप्तिकातीरे सलवन्त्यं व्यलोकयत् ॥९५५॥ 955
 सरित्पारं रिपौ प्राप्ते स सपृथ्वीहरौ गतः । मार्गे लवन्त्यैर्मिलितैरन्यैः साकं न्यवर्तत ॥९५६॥
 तं विद्राव्य रणे राजा बद्धा प्रहविषितम् । सिंहं पृथ्वीहरश्चाति राजधानीमघाविशत् ॥९५७॥
 षपभोगैः सपन्नस्य तत्कालानिःसृतस्य सा । अङ्किना मानिनस्तस्य वेद्येवोद्देशाभवत् ॥९५८॥
 भिक्षुः संव्यज्य कश्मीरान्तस्य पृथ्वीहरादिभिः । यामं पुष्याणनाडाकरं सोमपालाभवं यवौ ॥९५९॥
 गस्थितं क्षामरान्तर्वाजाया स्मीकृत्य तु व्यपान् । खेयीं वज्रात्मजं मल्लं हर्षमित्रं च कम्पये ॥९६०॥ 960
 पूर्वापकारं स्मरतो देशकालानपेक्षिणः । .....¹ ॥९६१॥
 भिक्षुसंपर्कजं गन्धमपि सोढुमशक्नुवन् । मृत्येभ्यः खण्डशः कृत्वा द्वेषासिंहासनं ददौ ॥९६२॥
 अनयोषार्जितां त्यक्तुमनीशा क्षामराः भिद्यन् । समन्योथ नृपाज्ञीता नात्यजम्बिबोधयाम् ॥९६३॥
 भिक्षुस्तु राज्यविभ्रष्टः छद्मरो विपये वसन् । उत्साहं सोमपालस्य सानमानैः पुनर्यवौ ॥९६४॥
 बिम्बः साहायकपार्श्वी विस्मयत्यग्रमतिकं गतः । तस्मिन्निरोधिभिर्बेधे रणे धीरस्तनुं जहौ ॥९६५॥ 965
 भिक्षाचरौ बिम्बभूयो भजन्तुर्नृपप्राप्तान् । अवैषीदबलदत्तायं तद्विधायां तां गतव्रतः ॥९६६॥

९४९. ¹) Emended; A विह्वलेषा. ९४९. ²) Emended; A गुलाबुर. ९४९. ³) Emended; A शलवन्तो. ९५०. ⁴) Thus A; perhaps to be emended प्रस्थितो. ९५१. ⁵) Here two *pdas* are missing. A does not indicate the lacuna; C supplements दूरविदेविपस्तस्य न कृतां प्रतिपेदिरे. ९५२. ⁶) Emended; A बलैः; C बलैः. ९५३. ⁷) Emended with C; A विषाचरे.

- विपत्य स्वल्पसैन्योपि ततः भूरपुरे बली । जित्वा पृथ्वीहरो वशात्मजं व्यर्हावयवप्रणात् ॥९६७॥
 तस्मिन्पलायिते भिक्षुं पुमराणीय सोविशात् । भुञ्ज मङ्गवराज्यानां दस्वुनां स्वधिकीर्यया ॥९६८॥
 तत्रैवैर्मङ्गज्ज्वायैर्दार्ढ्यैः स्वीकृतैः समम् । जगाम विजयक्षेत्रं विजेतुं कम्पनापतिम् ॥९६९॥
- 870 जितस्तेनाहवे हर्षमित्रो निहतसैनिकः । विजयेन्मरमुत्सृज्य भीतोवन्तिपुरे ययौ ॥९७०॥
 विजयक्षेत्रजालसत्पुरमामोदवा अपि । जना भयेन प्राविक्षतय चक्रपरात्मिकम् ॥९७१॥
 बोधिच्छिभुपभुमीहिधनेपेतैरपूर्यत । स्थानं ततैश्च राक्षस्य बोधिः सायुषवाभिभिः ॥९७२॥
 अम्बाकैरथ स्पष्टं लोकोलुप्यमलालसैः । ते' भैरवैर्वेष्टयन्त कटकैर्व्याघ्रविकटैः ॥९७३॥
 तान्दात्मवयवीवहारगुणे छरीकसः । अङ्गने' तिवसां हन्तुं बन्धुं वा नाशकन्धिषः ॥९७४॥
- 975 तदन्तरस्थितं दग्धुं कर्पूराख्यं स्ववैरिणम् । कथिष्कतिस्वप्लीग्रामजन्मा निर्गुण्डामरः ॥९७५॥
 पापो जमकराजाख्यस्तथाभिमुदरीदिपत् । मूढस्तार्क्यपर्यन्तजन्तुसंहारनिवृणः ॥९७६॥
 तमापन्नं ज्वलितं ज्वलनं वीक्ष्य सर्वतः । भूतधामस्य क्षमहाग्नाहाकारः समुद्ययौ ॥९७७॥
 विशिष्टान्तबाहारिभियेव छिन्नबन्धनेः । अर्धरक्षसीसंचारा भ्रमत्रिजिह्वेरे जनाः ॥९७८॥
 प्राञ्छाद्यत बलज्ज्वालाकरालैर्भुभराशिभिः । ज्योम विज्जकचहमभुजालेनंस्कचैरिव ॥९७९॥
- 980 निर्भूमस्व विचारिण्यो ज्वाला हव्यभुजो दग्धुः । संतापहुतहेमाभक्ष्यवर्णलक्षरीभ्रमम् ॥९८०॥
 संतापविदुतज्योमबारिमौलिपरिजुताः । रक्तोष्णीषा इव भेमुर्ज्वालाभङ्गा नभोज्जने ॥९८१॥
 दीर्घदाहयन्निभङ्गजन्मा बटचटारवः । तापकाप्यमानाभगङ्गापोष इवोद्ययौ ॥९८२॥
 स्फुल्लिङ्गैः क्षोषविषस्तजन्तुजीवितसंनिभैः । अपाहि गहनज्योममार्गभ्रमणसंभ्रमः ॥९८३॥
 शकुनैः द्यावसंचारशोकादाक्रान्दिभिर्नभः । मानुरैर्द्वेष्टमानैश्च भूमिर्मुखरिताभवत् ॥९८४॥
- 985 भान्मभृन्निग्नपुष्पायातिज्ज्वाक्रान्दिभिर्नभः । भीमीलितरुक्षो नायौ निरदहन्त वह्निना ॥९८५॥
 तदन्तरास्साहसिका ये केचिन्निरयासिषुः । बहिस्ते निहताः क्रूरैर्दार्ढ्यैर्मृत्युचोदितैः ॥९८६॥
 तावन्तो जल्पवस्तव्य व्यपद्यन्त तदा क्षणात् । स्वित्वा एव न ये दग्धास्तावनापि कृशानुना ॥९८७॥
 अन्तः शान्तेषु सर्वेषु बहिः शान्तेषु हन्तृषु । क्षणादेव प्रवेशः स निःशब्दः समजायत ॥९८८॥
 बह्नेः कदकदाशान्तो ह्रस्वीभूतार्षिषः परम् । स्वित्ततश्च शयौचस्य भुतः सिमसिमाध्वनिः ॥९८९॥
- 990 विलीनाहव्यसाभेदोनिःप्यन्ताः सरणीयतैः । प्रहङ्गुर्विजगन्धश्च योजनानि बह्वन्वगात् ॥९९०॥
 एकः सुश्रवसः कोपाक्षितयो दस्वुविद्ववात् । ईरभुजवहाबाधो वोरध्वक्रधरेभवत् ॥९९१॥
 भूतधामस्य संहारः संवर्त इव वह्निना । तारुणिपुरराहे वा खाण्डवे तव कामवत् ॥९९२॥
 पुण्येक्षि मुक्तश्रावचर्वा नमस्तः कुकृतं यवत् । तड्डिङ्गुः कृतवाक्रज्वलरन्वा मार्यैश्च तस्यजे ॥९९३॥
 सकुटुम्बेषु हरषेषु वराशौ गृहमेपिषु । पुरधामसहस्रेषु गृहाः भूयस्त्वमायवुः ॥९९४॥
- 995 मङ्गाख्यो डामरश्चिन्मन्त्राज्ञाभंगरीक्ष्वः । गीर्षिं प्राप्तिस्तदीयार्थैः कापालिक इवाययौ ॥९९५॥

११७. १) Emended with C; A विद्वात्. १७३. १) Emended; A तेनैवैव. १७४. १) Emended with C; A आङ्गुलि.
 १७५. १) Emended; A विगुण्डा. १९१. १) Emended with C; A ईरभुज. १९२. १) Emended; A भूतधामसंहारः; C
 भूतधामविष. १९५. १) Emended; A १) जौनरीडव.

भवच्छेष विजयक्षेत्रं भिक्षाक्षरस्ततः । लब्ध्वा नागेश्वरं पापं यातनामिरमीमन् ॥१९६॥
 गर्भं पैतामहे देधो किं मासीत्स्य चेष्टितम् । पितृदुःखः स तु बधः सर्वमीतिकरोमवन् ॥१९७॥
 शृङ्गिणी हर्षमिवस्य पत्नी स्वधका पलायिते । पृथ्वीहरेण संपाप्ता विजयेशाङ्गनाम्तरान् ॥१९८॥
 निमित्तभूतमेतारम्भजसंहारवैशम् । स्वं निन्दन्सुस्तलो राजा ततो बोधुं विनिर्वयी ॥१९९॥
 संपेनास्याप्नवः शीघ्रं निरयच्छेषभुक्तये । प्राप्नो जनकराजेन बधोवन्तिपुरान्तिके ॥२००॥ 1000
 वत्कृते क्रियते कर्म लोकान्तरछान्तकम् । स भूदः छलभाषायः कायधित्वं न गण्यते ॥२०१॥
 कम्पनापिपतिं सिम्बं कृत्वा डामरमण्डलम् । चकर्ष विजयक्षेत्रादन्वयोपि ततो नृपः ॥२०२॥
 शमालां प्रययौ पृथ्वीहरो मण्डवराज्यतः । विजित्य मल्लकोष्ठेनं स्याजितो विजमण्डलम् ॥२०३॥
 शिमाः केचिद्विलस्तायां केचिच्चक्रधराङ्गने । अक्रियन्तामिसात्कटुमशोक्या बहवः शूराः ॥२०४॥
 क्रमराज्येष कल्याणवाडादीनिह्णोभयत् । आनन्दोन्नन्तजस्तत्र ततो हाराधियोभवत् ॥२०५॥ 1005
 भूले प्रमापितं सिंहं नयन्पृथ्वीहरो बली । साधे जनकसिंहाद्वैरमुपवृत्तिमिकाते ॥२०६॥
 तीर्थे प्रस्थाप्यमानेषु विपन्नास्थिविहास्तयहः । भारे मास्येकमबलाकन्दिताकाम्भदिकषयम् ॥२०७॥
 हतवीराबलाक्रान्दमुखरे नगरान्तरे । पृथ्वीहराहवे सर्वैर्दिवसैरन्वकारि तत् ॥२०८॥ युग्मम् ॥
 अयांयातो यशोराजस्यालः भूरो दिगन्तरान् । श्रीवक्तो विदधे राक्षसोरीकार्याधिकारभाक् ॥२०९॥
 अग्रियं स लब्धन्यानां तेषि वा तस्य माचरन् । कालं तु गूढसौहार्दैरन्योन्यस्यात्यवीचरन् ॥२१०॥ 1010
 पुनराश्रयुजे राजा शमालां निर्गतस्ततः । परैर्मनीमुपप्राप्ते युधि भङ्गमनीयत ॥२११॥
 नित्याभ्यासेन युधानां लभोत्कर्मो न्यदर्शयत् । सर्ववीरापणीभिस्तुल्यैश्च तत्र विक्रमम् ॥२१२॥
 तुक्कहिनादयो मुख्या भिक्षुपृथ्वीहरारिभिः । आसारापातविवशा निहताः सौस्तले बले ॥२१३॥
 प्रधानवीरभूविष्टे सैन्यहन्त्रे न कोप्यभूत् । स वीरधरतः संख्ये भिक्षोरैक्षिष्ट यो मुखम् ॥२१४॥
 पृथ्वीहरस्य भिक्षोश्च संपाप्ते भूरिचारिके । कादम्बरीपलाकाख्ये द्वे अथे पीतपाण्डुरे ॥२१५॥ 1015
 आस्तामत्यजुते वाभ्यामनेकतुरगक्षये । न विपक्षं प्रहतिभिर्नान्वभाष्यथ वा क्रमः ॥२१६॥
 सैन्यानां संकटे प्राणमभान्तिरविकल्पनः । अभूत्क्षेत्रसहो वीरो नान्यो भिक्षाक्षरात्कचित् ॥२१७॥
 बोधानां सौस्तले सैन्ये विद्रवेषु न कथन । प्राणं बभूव तेनैते वरहो बभूवा हताः ॥२१८॥
 नवेषु डामरानीकाः केचिद्वज्रेषु सैनिकाः । भिक्षाक्षरगजेन्द्रेण कलभा इव पालिताः ॥२१९॥
 नान्वस्योत्थानशीलत्वं दृष्टं पृथ्वीहरासदा । स्वयं यो भिक्षवे हारे जजागार प्रतिस्रपम् ॥२२०॥ 1020
 ततः प्रभृत्यभूरोत्ता पुरः पथाथ सर्वदा । विधेदेव इव भादे युदे भिक्षुर्मेहाभटः ॥२२१॥
 आहवे साहसं कुर्वन्सर्वतः सोभ्यथाजिजान् । एवमस्त्रलितस्यैर्यमुपपत्तिमसंयजन् ॥२२२॥
 न मे राजयाथ यजोयं पर्याप्तं दुर्यशः पुनः । कृत्ये प्रसक्तुं पूर्वेषां व्यवसायं व्ययोहितुम् ॥२२३॥
 अनाथा इव ते नाथा विद्यां व्यापादनक्षणे । ज्ञात्वा नष्टं कुलं नाथवज्रो नूनं दृष्ट्वां दपुः ॥२२४॥

१००३. ') Emended with C; A मङ्गल. १००५. ') A 'वाळासी'.—') Emended with C; A 'वीचरन्'. १००८. ') Emended:
 A 'बलाक्रान्तपु'. १००९. ') Emended; A अथ वासो.

- 1025 इति मत्वा सोढकक्षेत्रे^१ दुर्यधनिधयः । दुर्यधनोऽस्मि दायददुःखदायी दिने दिने ॥१०२५॥
 मास्येषामागतकालस्य विपत्तिरिति जानतः । कस्य साहस्यैमुख्यमुत्पद्येत यशोभिः ॥१०२६॥
 किं कार्यगतिरौटिल्लैरसौस्ताम्वय वा कथम् । न वदामः प्रतिज्ञाय स्वयमर्षेभ्यः स्थितिम् ॥१०२७॥
 सोत्कर्षणीयवाग्निक्षोरशक्नुवन् आमराः । ततो दायदविच्छेदं मास्याकृतं जानु विवृ ॥१०२८॥
 ग्रामाज्याधिगमाद्ग्रामान्धेषां राजवीजिनः । विन्तवन्तो व्यवहतिं व्युत्पद्यन्ते शनैः शनैः ॥१०२९॥
- 1030 विवृः पितामहस्याथ न वृष्टं तेन किंचन । अत एवाभजन्मोहं राज्यं संग्रामवापुरा ॥१०३०॥
 तत्स भूयोपि चेदाप्यत्यैव बार्ता विपाटने । सापेक्षं वीक्षितुं जाने न हैवेनाप्यशक्यत ॥१०३१॥ चकलकर्म॥
 जानंस्तुवन्मौटिल्लं प्रमादात्स हतेहिने । पापुषां राज्यमित्याशां बन्धुहान्यत्यबाहवन् ॥१०३२॥
 दस्यूनां सुस्सलो राजा मेने तत्स्वहृदि यतम् । जिगीषुर्वीतिविक्रान्त्योः प्रयुक्तौ लिप्थ्वन्तरम् ॥१०३३॥
 युजे स्वागच्छ स्मरन्धैरं नापासीत्येन तेभजन् । नास्मिन्विधासमेतस्मादेतोर्नास्यामवज्जयः ॥१०३४॥
- 1035 इत्थं नामागतैः पक्षमतिपक्षेक्षेक्षितम् । राष्ट्रं निखिलमेवागात्सर्वतः शोचनीयताम् ॥१०३५॥
 यत्संयन्धाद्विदपिनिवृत्तिर्निगद्व्ययमन्यथाधमत्तानलपरिभवः कोपि नन्वन्वमाभि ।
 हा पिन्दवन्मी विघटनपरः सोपि माहवन्मीषां लभ्यं भेषो विधिबिधुरितैर्न्यतो न स्वतोपि ॥१०३६॥
 हैराज्ये प्रभवत्येवमकाण्डपतितैर्हिमैः । विवर्शं हस्तलभामुद्भववैक्ष्वं बलम् ॥१०३७॥
 पुण्याणानाहं भूयोपि भिक्षुपृथ्वीहरीः गतौ । अन्यैर्लब्धन्यैर्भूमर्तुर्नतिर्दत्तकरैः कृता ॥१०३८॥
 सिन्धोपि कम्पनाधीशो व्यधाश्रितिहामरः । सर्वा मडवराज्योर्वी वीरः श्रमतिविव्रताम् ॥१०३९॥
- 1040 तावत्स्यापि विपक्षणां शान्त्वा शीतलतां गतः । पूर्वैरै स्वपक्ष्याणां प्रातुक्षकेषु भूपतिः ॥१०४०॥
 जिघांसी कथिते राजन्मुल्लङ्घनेन पलायितः । मल्लकोष्ठः सोपि कोपाद्ग्राहा राष्ट्रात्यवासितः ॥१०४१॥
 अनन्तात्मजमानन्दं बद्धा हाराधिकारिणम् । व्यधत्त सैन्धवं प्रजिज्जनामानं राजवीजिनम् ॥१०४२॥
 गतोऽथ विजयक्षेत्रं सिन्धेन सहितोविद्यत् । नगरं तं च विध्वस्तं बद्धा कारागृहेक्षिपत् ॥१०४३॥
 जनुस्मृतिमहाबायोरेतितोमर्षपावकः । आवचाम क्षमावारि तस्य भृत्यान्विधत्तः ॥१०४४॥
- 1045 सिंहं कृत्वा सिंहान्ध्यामनुजाभ्यां सहावधीत् । भूलेधिरौप्य सिन्धवं स रोषावेशवितुप्रपीः ॥१०४५॥
 कम्पने श्रीवक्त्रं चक्रे सुविजं प्रजोः सशोवरम् । बद्धा जनकसिंहं च राजस्थाने न्ययोजयत् ॥१०४६॥
 आग्राध मान्जिण्णासंस्तस्य वैदेशिकास्ततः । स्वदेशजस्तु सोभूयो लोहरस्थं तमन्वयान् ॥१०४७॥
 अथ सर्वेपि साशङ्कान्तं त्यक्त्वाध्वभयमभिपून् । श्रुतैकीयः कथिदासीद्वाज्याभ्यां नृपाभिः ॥१०४८॥
 तेनाप्रतिस्वमाधेयो भूयः शान्तेऽप्युपद्रवे । इत्थमुत्थापितोनर्थो न पुनर्थः शमं यवौ ॥१०४९॥
- 1050 एकाक्षेपे परेपि स्युर्वयं मृत्वा विद्युक्किताः । तत्रापराधे प्राहस्य राजोवधैव शस्यते ॥१०५०॥
 माधेय मल्लकोष्ठाधैरादृताः पुनरावयुः । ते भूरपुरमार्गेण भिक्षुपृथ्वीहरादयः ॥१०५१॥
 वितस्तापरिक्षाशिमा भूरगम्या द्विपानिवन् । इति ग्रायाज्वमठं त्यक्त्वा राजगृहं नृपः ॥१०५२॥

१०२५. ^१) A, gloss स्वर्ग. १०२६. ^१) Emended with C, A नास्त्येषपाव. १०३१. ^१) Emended; A चेदाप्यत्यैव. —^२) A, writes here y instead of यकलकर्म. १०३१. ^१) Doubtful emendation; A जिगीषुर्वी and प्रयुक्तौ लिप्थ्वन्तरम्; C जिगीषुर्वी and प्रयुक्तौ लिप्थ्वन्तरम्. १०३८. ^१) A पुण्याण. १०४८. ^१) Emended; A स्वकाधिव. १०५१. ^१) Emended; A कोष्ठाधे आहृता.

वर्षेष्टानवने चैवे ङामरेषु युनुस्त्रुषु । अभ्येत्स मल्लकोष्ठिन मायेषापाधि संघरः ॥१०६३॥
 सोधवारैः सह रणं चकार नगरान्तरे । नृपावरोधैः सौधापादात्कोकितमबाकुलैः ॥१०६४॥
 भिक्षुणा क्षित्तिकातीरे स्कन्धावारं स्वबभूव । ..... ॥१०६५॥ 1053
 नृपोद्यामाहूमाभिमुरिन्धनाय महानसे । दूर्वाङ्कुरान्मन्बुराभ्यो बाहभोज्याय ङामराः ॥१०६६॥
 पृथ्वीहरस्तु संगृह्णन्स्वृन्महवराज्येनान् । चकार विजयक्षेत्रे वावत्कटकसंघम् ॥१०६७॥
 तावत्प्राजिमुखान्मल्लकोष्ठमुद्याय भूपतिः । आदिष्टादादंष्टस्कन्दं वैशाखे साहसोन्मुखः ॥१०६८॥
 अकस्मात्पतिते तस्मिन्महावष्टम्भविक्षताः । प्रवयुः सेतुमुल्लङ्घ्य जीवाधस्ताः कथंचन ॥१०६९॥
 नगरं मल्लकोष्ठानिष्ये प्रज्जावचाविशत् । पृथ्वीहरानुजः सुजिज्जि निर्दिष्ट मनुजेश्वरः ॥१०७०॥ 1060
 परं पारं वितस्तायां सेतुच्छेदादनामुवन् । अर्वाधि तीरे स गृहान्दृग्भागांस्तिस्रिकां ततः ॥१०७१॥
 लवन्त्यैर्नगरं प्राप्तं मत्वा सुसलभूपतिः । आचरौ विजयक्षेत्रास्तेन्यमुत्थाप्य विह्वलः ॥१०७२॥
 अहंपूर्विकयारातिशङ्कर्मिथ निर्दिष्टैः । पीडितस्तस्य गम्भीरासिन्धुसेतुरभज्यत ॥१०७३॥
 स कृष्णपठ्यां ज्यैष्ठ्ये तस्यासंख्यधमूषयः । वचाभिना चक्रधरे तथा तन्नाम्नसा मृतः ॥१०७४॥
 भुजमुद्यम्य शमवन्सैन्यानां संभ्रमं नृपः । वल्लैर्धैस्तथा धृष्टे पतितः सरिदन्तरे ॥१०७५॥ 1065
 अनभस्ताम्बुतरगौराक्षिष्य भुङ्कितोसहृत् । तरदायुधविशङ्कः स निस्तीर्णः कथंचन ॥१०७६॥
 अनुत्तीर्णं बलं स्वक्का पारे सामन्तसंकुलम् । सहसांशेन सैन्यस्य तीर्णेनानुगतो बवौ ॥१०७७॥
 संत्यक्तानन्तसैन्योपि सोवष्टम्भमवो नृपः । प्रविष्टव नगरं मल्लकोष्ठमुत्थाज्जेमरीन् ॥१०७८॥
 विजयस्थाप्य जननी सिल्लाख्या स्वामिनोऽहितम् । निषाय देवसरसं सैन्यं तत्रिज्येय्वरान् ॥१०७९॥
 साय पृथ्वीहरेणैव हता तत्रोपवेशने । टिक्कश्च ह्यसौ भूपालसैन्यं विद्राचितं च तत् ॥१०८०॥ 1070
 परं व्यायामविद्याविहिहृते निक्षिप्ते बले । शिजः कल्याणराजाख्यः समरेभिमुखो हतः ॥१०८१॥
 मन्त्रिङ्गामरसामन्तसंकुलसौस्तलाङ्गलात् । पृथ्वीहरेणागृह्यन्त बन्धू वृन्धानि शस्त्रिणान् ॥१०८२॥
 अन्वगात्स वितस्तान्तं वाचपान्त्रिहृताम्बलात् । ओजानन्दशिखरींश्च बन्धू भूले व्यपादयत् ॥१०८३॥
 मन्त्रिणो जनकप्रीवकाया राजात्मजास्तथा । तीर्त्वाङ्किं विपलाडायां शरणं प्रवयुः खड्गान् ॥१०८४॥
 इत्थं पृथ्वीहरो लम्पजयः संगृह्य ङामरान् । जिगीषुर्भिक्षुणा शकं नगरोपान्तमाचरौ ॥१०८५॥ 1075
 भूयोपि मानुषाचौषधर्ता सर्वतस्ततः । रणः प्रवृत्ते प्राग्वत्पुरे रुद्धस्य भूपतेः ॥१०८६॥
 निर्निरोधः पयानेन नृपावसथ इत्थम् । सैन्ये मल्लवराज्यानां स्वयं पृथ्वीहरोमणीः ॥१०८७॥
 तत्तत्सामन्तकुलजैर्धीरैः काश्मीरकैर्महैः । समेतं ङामरकुलं दुर्जयं सर्वतोभयत् ॥१०८८॥
 काश्मीरकाः शोभकायाः काकवधवाः सहस्रशः । प्रकृता भैक्षवे पते रत्नापाद्यापरेस्तुरन् ॥१०८९॥
 नदयः स्वबलायां तुमुलं भृङ्गतोन्मिबन् । पृथ्वीहरेणावगन्त वाचभाण्डानि कौतुकात् ॥१०९०॥ 1080
 हिस्वा भूर्ध्व तूर्ध्वदि परिच्छेत्तुं स कौतुकी । धपाकदुन्दुभीमाण्डशानि ह्यदशाशकत् ॥१०९१॥

'१०९१. ') Here two *pādas* seem to be lost. A does not indicate the lacuna. C adds रामेन वागरी सेना बया पायोनिपेस्तथै. १०९८. ') Emended; A 'हवाकवधकम्. १०९१. ') Emended with C; A 'वितस्तः. १०९१. ') Emended with C; A 'अन्वगात्स'.

- तथा विनष्टसैन्योपि विद्याहिंशैर्मृपात्मजैः । मितैः स्वदेशजैश्चारीन्मतिजनाह सुस्तलः ॥१०८२॥
 राजन्यानिच्छट्टिकुलोद्भूताबुदयधन्यकौ । चम्पाबल्लापुराभीशाबुदयमहाजजलौ ॥१०८३॥
 ओजो मल्हणहंसानां पुनो हरिहृडौकसः । क्षत्रिकाभिञ्जिकास्थानस्यराजाद्वलया ॥१०८४॥
 1085 विडालपुत्रा नीलाद्या भावुकान्वयसंभवाः । रामपालः सहजिको युवा तस्य च नम्बन् ॥१०८५॥
 मानावहवाः परेष्वुपसंगमम्वयताजुषः । पुरोपरोपसंनदानदम्बन्सर्वतो रिपून् ॥१०८६॥
 तनूजमिर्दिशेषेण रिह्मेन महीभुजः । रणभेसरताप्राहि विजयाचैव साहिभिः ॥१०८७॥
 स्वयमुषामिना राज्ञा वसेणेव निजौ भुजौ । सुजिप्रज्जी पाल्यमानावभूतां रणकर्मणौ ॥१०८८॥
 ताभ्यां सःभारणीकुर्वन्नाज्योत्थमि महीपतिः । स महाश्वसने तस्मिन्सम्यगूहपुरोमवन् ॥१०८९॥
 1090 तत्पक्षा भागिकशरद्व्रासिमुम्मुनिमुद्गटाः । कलशायाच कुशला विपक्षस्तोमणेभवन् ॥१०९०॥
 भूमगुहृक्षविषये लवराजस्य नम्बन् । आसीत्कमलियश्चास्व संगमामेसरः प्रभोः ॥१०९१॥
 मशरं बलिमल्लस्य चामरध्वजोभिनः । प्रमिषस्वेव नागस्य हयारोहा न सेहिरे ॥१०९२॥
 भनूजः सक्किः पृथ्वीपाली भ्रातुः छनोस्व च । पाञ्चालाः फल्गुनस्थेव पार्श्वरक्षित्वमावयुः ॥१०९३॥
 पताचमिर्मुत्तरजै राष्ट्रपि कुपितेजयन् । भूरिस्वर्णार्पणोपासैर्वाजिभिश्च महीपतिः ॥१०९४॥
 1095 तत्र तत्राहमे सोपि बभामासुभनो नृपः । उस्तवे गृहमेधीव मण्डवे मण्डवे स्वयम् ॥१०९५॥
 तस्य हि व्यसनं वासहेतुः श्राभुदुपक्रमे । प्रवृद्धिं प्राप्तमभवद्वैर्वाद्याप्यथ भीमतः ॥१०९६॥
 द्वैयभूद्वयभाषातो मध्यपाते न तारुण्यम् । करशिर्मं यथा क्षीतं मज्जने न तथा पयः ॥१०९७॥
 कैरसिन्धतमो वन वन ज्योत्स्निव निर्वयौ । सितासिता च भूमगुस्तत्र तत्रास्य बाहिनी ॥१०९८॥
 एकदा कृत्तकेतास्तुल्यमाहवभेलके । महासरित्मुनीर्यं क्षामरा नगरेपतन् ॥१०९९॥
 1100 असीसनगरस्थानविभक्तकटको नृपः । परिमेषाचचारस्ताम्बिद्यतः स्वयमावहन् ॥११००॥
 नाभ्यज्जामरानीकस्तेन विभ्रावितो धृतिम् । हेमन्तमदता कीर्णपर्णराशिरिवेरितः ॥११०१॥
 श्यानन्दः काककुलजो लोडशाह्यनलादयः । अन्ये च क्षामरानीके कयाता भूमज्जटैरिताः ॥११०२॥
 लप्राभिषातानानीतानाशः क्रूरस्य इक्ष्वयम् । बहूक्षिजमुधण्डाला इव राजोपजीविनः ॥११०३॥
 भयाद्रोपाद्रिमाकडा अपरे भैक्षवास्ततः । आसन्नमृत्वकोभूवन्कटकैर्विहिता रिपाम् ॥११०४॥
 1105 यो मार्गे दुर्गमः पक्षिणोपि बातु ततः स तान् । तत्र व्यापारवामास भिक्षुमानी तुरंगमात् ॥११०५॥
 कचविलपक्षिणा विजयीवस्तस्मापरीन्मुहः । पार्श्वे पृथ्वीहरो कर्धं शिवाभान्ये महाभटाः ॥११०६॥
 वेलाद्रिमिरिबोहूकैः सिन्धौ तैर्हियतां बले । रुडे गोपाचलं त्यक्त्वा तेन्नातावहवृमिरीन् ॥११०७॥
 भवोहतिष्ठमिण राजानीकस्य बाहिनी । मल्लकोष्ठस्य परध्वजोमितशेषदिकटा ॥११०८॥
 अरिपृष्ठमहम्बपैस्तिष्ठन्स्वैर्विजितो बलैः । तदाश्वप्यसिहैरेव हतो राजेत्स्यसंशयम् ॥११०९॥
 1110 आपातं सुस्तली राजा वाचसत्पाविजोडवान् । तावस्तावरजाः प्रिञ्जिराजगाम रणाङ्गनम् ॥१११०॥

१०८२. १) Thus A, in margin; A, तेनो in text. १०९०. १) Thus A, perhaps to be emended उज्ज्वला; cf. vii. 589. १०९१. १) Emended (i.e. पाञ्चालम्); A पाञ्चाली.—२) Thus A, perhaps read with C फाल्गुनम्. ११०४. १) Thus A, A, विद्या. ११०८. १) Emended; A विह-मेन, C विहव सुस्तेन. १११०. १) Emended with C; A प्राविम.

आषाढवृत्ताष्टम्यां स ह्यारोहमेतकः । विजयस्त्वध्वनिपक्षसाधुपादो महाममून् ॥११११॥
 ताभ्यां स शमिते बुधे सखनुः सवमीरणः । शशो ममोनमस्थाभ्यामिष प्राप्ताम्बुवृष्टिभिः ॥१११२॥
 संयामवहते काले तारुण्यो न कोप्यभूत् । यारुष दिवसो वीर्यक्षीटीर्वनिकपोलः ॥१११३॥
 अनीकिनी लाहरी सा विलम्बेनांबवापिति । तेषामुत्पादनेच्छनां नाभबद्धस्तेमलकः ॥१११४॥
 अन्योन्यस्य परिज्ञाना दिवसे तत्र संकटे । भिक्षोर्भूमिभृता शक्तिर्भूमिभृतेषु भिक्षुणा ॥१११५॥ 1115
 ततो मडवराज्यांस्तान्धोर्बुधं तथैव निर्दिशन् । क्षिमिकारोधसा युद्धमेव पृथ्वीहरोपहीन् ॥१११६॥
 दिगन्तराद्वयायातो यशोराजो महीभुजा । मण्डलेभरतं निन्द्य रिपुन्पतिजिहीर्षुणा ॥१११७॥
 खेरीकार्ये पुरा तस्य लव्न्या दृष्टविक्रमाः । रणेपु मुखमालोक्य शतशः पञ्चकम्पिते ॥१११८॥
 कुङ्कुमालेपनश्चक्षुहवादिप्रतिपत्तिदः । सर्वेयामभिनन्द्यत्वं तं राजा स्वमिवानवत् ॥१११९॥
 दीर्घोपप्रवधाप्येन दुःस्थितः स्वास्थ्यतिप्सया । जनो बबन्ध तत्रास्यां नववैद्य हवातुरः ॥११२०॥ 1120
 ज्यायासं पञ्चचन्द्राख्यं शेषाणां गर्गजन्मनाम् । नृपतिर्मल्लकोष्ठस्य प्रातिपत्ये न्ययोजयत् ॥११२१॥
 शिशुभङ्गुडाख्यया माया पालितः स क्षत्रैः शत्रैः । आश्रीयमाणोनुवरैः पिश्वैः किंचित्स्थानं ययौ ॥११२२॥
 यशोराजानुशानेन राज्ञा जग्येपु निर्जिताः । केचित्तत्पक्षमभजन्मभाः केचिद्दामराः ॥११२३॥
 सभिक्षुः प्रययौ पृथ्वीहरः स्वमुपवेशनम् । मल्लकोष्ठोन्मुखो राजा निर्जगामरेश्वरम् ॥११२४॥
 अत्रान्तरे मल्लकोष्ठो विसृज्य निशि तस्करान् । सदाशिवान्तिके भूयः राजधानीमदाहवत् ॥११२५॥ 1125
 पृथ्वीहरेण भूवोपि योद्धामागच्छतासकृत् । प्रज्जिसुज्जिसमुखा युद्धमकुर्वन्क्षिमिकातटे ॥११२६॥
 वारं वारं लव्न्यः स नगरे निर्दहन्गृहान् । प्रायः भूयस्त्वमनवद्विस्तृतातीरमुत्तमम् ॥११२७॥
 तत्र तत्र रणान्कुर्वन्प्रागसंदेहदायिनः । आचक्रामाथ नृपतिर्लहरं वहतेर्बलैः ॥११२८॥
 निःसेतुं तरतः सिन्धुं इतिभङ्गाद्ययुज्जिते । मन्दिरं कन्दराज्याद्यास्तरीयाः समवर्तिनः ॥११२९॥
 दरदेशं ययौ मल्लकोष्ठो राज्ञा निराकृतः । सपुत्राव्यमजन्मकुट्टा पारोक्षं लहरान्तरे ॥११३०॥ 1130
 आनिग्निर्ये जट्यकेन लव्न्येन नृपान्तिकम् । विषलाटान्तराशेष जनकश्रीवकावयः ॥११३१॥
 लहरारब्धविक्रान्तनिदाघः शररागमे । क्षमालां निर्वयौ राजा यशोराजान्वितस्ततः ॥११३२॥
 भग्नं पृथ्वीहरासात्सैन्यं रक्षन्मनीमुषे । आशौ सज्जात्सजो डोम्बनामा राजद्वतो हतः ॥११३३॥
 युद्धं सुवर्णसानूरग्रामभूरपुरादिषु । कुर्वन्शश्वन्पुः प्राप पर्यायेण जवाजयौ ॥११३४॥
 श्रीकल्याणपुराद्रङ्गं नीते पृथ्वीहरादिभिः । श्रीवके नागवहाणा युधि पापुः प्रमाणम् ॥११३५॥ 1135
 गौरे सुवर्णसानूराजिहन्तुं मातुरन्तकम् । टिङ्कं स देवसरसं व्यसृजद्गर्ववत्सलाम् ॥११३६॥
 स्वेन राज्ञश्च सैन्येन सहिता सा जिताहिता । अकस्मात्तत्र टिङ्केन निपत्य निहता युधि ॥११३७॥
 स स्वीवधं व्यधात्पापी द्वितीयमपि निर्वृणः । विशेषः कोष या निर्बद्धस्तेष्वनस्कररक्षसाम् ॥११३८॥
 अबलां स्वाभिनीं हन्यमानां त्यक्त्वा पलायिताः । विभ्रं पभूयसाः शस्त्रं स्वीचक्रुर्लहराः पुनः ॥११३९॥

१११२. ') The text of this verse appears to be defective. १११४. ') A विक्रमेन. ११२१. ') Emended with C; A प्रातिपक्षे. ११२३. ') Emended with C; A "प्राप्यस". ११३१. ') Conjectural reading: A मातुरन्तिकम्. Cf. viii. 1069 ff. and 1138. ११३८. ') Emended with C; A द्वितीयमपि. ११३९. ') Emended with C; A "विभ्रं".

- 1140 ईषत्यागतं शय्यां भूय एवोत्थनं नृपः । श्वासा मङ्गवराज्यं स मयवी विजयेभ्यरम् ॥११४०॥
 मल्लराजतनूजानां निजा निहैव दुर्जना । बभूव प्रभविष्णुस्ये ध्यापदापातदूतिका ॥११४१॥
 प्रावधाद्यतने काले भृत्यास्तितउन्मत्तवः । दर्शयन्ति समुत्सार्य सारं दोषतुषपहम् ॥११४२॥
 आ बालवास्तस्तुतासीलवचःपदपभ्रमिनिः । निर्गौरवैर्यशोराजो रात्रि तस्मिन्वरज्यत ॥११४३॥
 स दुर्गातिर्महासैन्ययुतोर्वान्तपुरस्थितः । अभजन्त वत्स्या प्रतिपक्षसमाभयम् ॥११४४॥
- 1145 वैरिपक्षगते तस्मिन्बलेः सर्वोत्तमैः समम् । विह्वलो विजयक्षेत्रात्पलायित महीपतिः ॥११४५॥
 विधाज्यं यत्कृते सोपि सेवे प्राणाच्चिराक्षिपुः । मुष्णद्विधौरचण्डालमायैः परिभवं पथि ॥११४६॥
 माये पलाय्य नगरं प्रविष्टः स व्रथाभिधे । भृत्ये श्लोघर्षशङ्किष्ट स्वेधामपि तनूरुहाम् ॥११४७॥
 काश्मीरके जनेशेपे निराशो नितरां ततः । अकुन्धस्तोतमाज्ञेनभृत्याजिपसे क्षमापतिः ॥११४८॥
 मुद्रिता रुद्रपालादिविपूर्वराज्यात्मजप्रथा । प्रजिज्जना विक्रमत्यागनयाशोदादिभिर्गुणैः ॥११४९॥
- 1150 तैवैव वार्धितामुच देशे विशदकीर्तिनम् । कालदीरास्यलुटिवा प्रतिष्ठा श्लाघास्त्वयोः ॥११५०॥
 अभन्धवत् संगम्य यशोराजस्तु भिक्षुणा । नेष्णन्ति क्षामरा राज्यं तव विक्रमशङ्किताः ॥११५१॥
 उत्पाद्य पुनस्त्यिच्छं साभिधानबला वयम् । राज्यं स्ववं महीप्यामो वास्यामो वा दिगन्तरम् ॥११५२॥
 इति तैर्मन्त्रिते हृष्टं हतां भुत्वा दत्तपुरात् । आगत्य मल्लकोष्ठोपि प्राविशस्तोपवेशनम् ॥११५३॥
 वयं वुत्तरः क्वात् एकाद्यशतसंख्यया । सर्वभूतान्तकूलोके प्रवर्तत ह्यदरुणः ॥११५४॥
- 1155 वसन्ते क्षामराः सर्वे प्राग्भन्मार्गिर्निजैर्निजैः । आगत्य भूयो भूपालं नगरस्थमवेष्टयन् ॥११५५॥
 भीरः सुस्तल्लदेवोपि पुनरासीद्विचानिशम् । निःसीमसमस्तोमारम्भसंरम्भमाजनम् ॥११५६॥
 शहलुपठनसंयामकर्मशीघ्रैः स क्षामरैः । प्राग्विद्वन्भ्योव्यधिको विप्रवः पर्यवर्धत ॥११५७॥
 महासेरित्यपे निर्निरोधे तस्मिन्विश्ववः । नगरं ते यशोराजभिक्षुपृथ्वीहरावयः ॥११५८॥
 ततः कतिपुषिषुहाहेषु यातेषु संगरे । निजैव यशोराजः परकीयप्रमादतः ॥११५९॥
- 1160 कट्यात्मजेन हि समं विजयाख्येन सादिना । सौस्तलेन तु संयामे परावृत्तीः प्रदर्शयन् ॥११६०॥
 विप्रतप्यैः सवर्णाश्रकवचावेशनादिभिः । भूलायुधिभिर्हामैः भूलापातैरहन्त्यत ॥११६१॥
 भिक्षो राज्यं समर्थोयं शानुं हन्तुं ततश्च नः । मीत्वा तैर्होमदैरेव स घातित इति भुतिः ॥११६२॥
 यथैव तेन विश्वस्तः स्वामी शोरेण बन्धितः । नृपैव प्राप विश्वस्तः क्षिपमेव वधं मृधे ॥११६३॥
 पृथ्वीहरस्तत्र तत्र दोषवित्त्वाद्य क्षामरान् । क्षामिकारोपसा भूयोभ्येत्य संयामममहीन् ॥११६४॥
- 1165 तत्राभिधानयोधानां भिक्षुपक्षोपजीविनाम् । पौठ्यं स्वपरोत्कर्षपरिभावि व्यभाव्यत ॥११६५॥
 बह्निदानमहायोधसंहारायैवप्रवैः । एकमेकमहस्तत्रानेहस्यासीद्वयावहम् ॥११६६॥
 अतपत्तारिण्शीलममोक्षं भूकम्पत । वसुधैमाक्षीन्भञ्जन्तो महोत्पातप्रभञ्जनाः ॥११६७॥
 पवनोत्थापितैः पाण्डुकटैरेभिर् महोद्धतैः । व्योसि शोचम्भनस्तम्भभङ्गिर्निर्घातवारिते ॥११६८॥

११५८. 'A काष्ठीरिके.—') Emended; A निराशे. ११५९. 'A Emended with C; A 'नितेष्टुहृष्टु. ११६०. 'A) Thus
 corr. by A, from A, — — — नृप. ११६४. 'A) Thus A; G महोद्धतैः.

ज्यैष्ठस्य शुक्लैकादश्यां प्रवृत्तेषु महारणे । काशीले कामरा वक्षिमेकस्मिन्पदवृत्ते ॥११६९॥
 सोमिर्वा मादतोद्गतः प्रसरन्वैद्युतोय वा । जम्बालकपदे कृत्स्नं नगरं निरवयवः ॥११७०॥ 1170
 दृष्टस्तस्मिन्मितावन्नजम्बूद्वय इवापतन् । माक्षिकस्वामिनो धूमो बृहत्सौतो यदुत्थितः ॥११७१॥
 अभ्येन्द्रेवीभवनविहारं सहागमत् । ततो नगरमुज्ज्यालं क्षणात्सर्वमवदयत् ॥११७२॥
 न भूमिर्न दिशो न यौधूमध्वान्ते व्यभाष्यत । हुतुक्कामुल्लसर्गमो रद्याद्वयोमवव्रविः ॥११७३॥
 धूमाम्भकारसंच्छास्ततः प्रज्वलताग्निना । अपुनर्दर्शनायेव सुहृदाविष्कृता गृहाः ॥११७४॥
 वितस्तादृश्यतो ज्वालालेहमाशिष्टनटहया । रक्ताक्तोमयभारेव कृतान्तस्यासिबहरी ॥११७५॥ 1175
 त्रयाण्योर्ध्वकावाटान्तसंस्पर्शास्पतितो जतैः । ज्वालाकलापैः संवृद्धैर्मच्छन्नवनावितम् ॥११७६॥
 उषावधैर्मुक्तो ज्वालाग्नौर्द्धैर्माद्रिसंनिभः । वक्षिधूमच्छलान्मूर्ध्नि बभाराग्न्युपरावितम् ॥११७७॥
 आविर्भवन्तो ज्वालाभ्यो गृहाश्चक्षुर्मुहमुहः । अदग्धा एतं इत्याशां विमृशगृहमेथिनाम् ॥११७८॥
 ज्वलितैस्तापितजला वितस्ता पतितैर्मृदैः । औषोम्यवेदनाक्लेशं विवेद सरितां प्रमोः ॥११७९॥
 दोमपैः कपैः साकं ज्वलिता बालपल्लवाः । उद्यानहुमवण्डानां ध्योमोद्वयनमादधुः ॥११८०॥ 1180
 छपासिताः सुरगृहा ज्वालासेवलिता ध्वपुः । क्षयसंभ्याम्बुदाश्विदहिमाद्रिशिखरभयम् ॥११८१॥
 मज्जनावासनैस्तुकदन्तैः शोषशङ्कुवा । अपास्तेर्नगरस्यान्तर्ध्वयुर्महोपि भूयताम् ॥११८२॥
 किमन्यन्मन्ददेवौकौमुदाहृदिविचित्रितम् । नगरं क्षणमात्रेण दग्धभारण्यमेजायत ॥११८३॥
 लोष्टावशेषे नगरे धूमव्यामो निरास्पदः । उद्धरेको बृहद्बुद्धो दृष्टो दग्धभूमोपमः ॥११८४॥
 सैव्येषु ज्वलितावासवाणाय बलितेन्वव । द्युतमात्रेण योषानां कुतो भूमृदजायत ॥११८५॥ 1185
 पारं गन्तुं वितस्तायाश्चिबलेतुं तमक्षमम् । लम्परन्धा द्विचोन्मत्ता निहन्तुं पर्ववारवन् ॥११८६॥
 पुरं दग्धं स्वमुसन्नं प्रजा नष्टाश्चिन्तयन् । आसन्नं मरणं राजा निर्दिष्टो बह्वमन्यत ॥११८७॥
 मस्याक्षुमय तं प्रत्यक्षुलमाशङ्क्य विह्वलम् । संक्षितोन्मैः कमलियः क देवेत्यन्नवीहवः ॥११८८॥
 संरम्भस्मिताविद्योति चन्द्रनोद्वेगमायनम् । परिवर्त्य निपुञ्जाद्यो धीरः स वममायत ॥११८९॥
 तदद्य करवै भूमेः कृते हम्मीरसंगरे । चकार राजा भिड्यो वस्तोभिमानी पितामहः ॥११९०॥ 1190
 कुतस्त्योन्मैव हायादो यद्वातास्माकमस्मि वा । स हर्षदेवोपह्वयः कार्यशेषं पलायितः ॥११९१॥
 को नाम मानिनां पङ्क्तौ प्रविष्टोन्ते निगां भुवम् । असिक्तां स्वाङ्गरक्ताक्तां व्याघ्रः कृत्तिमिवोज्ज्वलि ॥११९२॥
 इत्युक्तोदम्बयन्मलामुत्क्षिप्ताममुखं दयम् । संस्रग्धुमिच्छुः पाणिभ्यां कृपाणमुदनायत् ॥११९३॥
 ततो निगृह्यं वल्गायां वागिर्न लवराजम् । ऊचे मृत्येषु सत्येव प्रवेशार्हं न भूभुजः ॥११९४॥
 महारविक्रवस्तितङ्गृहादेकोभुपाययौ । संकटे तत्र भूभर्तुः पृथ्वीपालोन्मिक्तं परम् ॥११९५॥ 1195
 कौलपुत्र्यं स्तुवंस्तस्य बास्तल्वादेव भूपतिः । स्वस्यास्तनिष्कवां मेने सेवयिष्कृत्युपक्रियाम् ॥११९६॥

११७९. ') Thus corr. by A, from 'वृत्त'. ११७८. ') Emended with C; A 'नवम्यो.—') Emended; A 'वृत्त'. ११७९. ') Emended with C; A 'ज्वलिता'. ११८०. ') Emended; A 'स्वमुसन्न'. ११९१. ') Emended with C; A 'कुतस्त्योन्मैव'; doubtful. ११९२. ') Emended with C; A 'स्वाङ्गरक्ता'. ११९३. ') Emended; A 'संस्त्रग्धुमिच्छु'; cf. viii. 1528 ११९४. ') E. ended with C; A 'निर्दग्ध'. ११९५. ') Emended with C; A 'स्वस्यास्तनिष्कवा'.

- अथ स्थितास्त्रिभिर्वैराहितास्तेकिरञ्चरान् । हन्तुं वामेन ते योधाः सर्वे बाह्वनुर्महाः ॥११९७॥
 स प्रेरयथ गुरवं दैवात्सत्यं च तादृशः । सद्यथापि भूरीणि व्यधीयन् विरोधिनाम् ॥११९८॥
 अल्पसैन्यो हिषसङ्गमण्डलप्रतिबिम्बितः । नृपः साहायकायातविधिरूप इवावधौ ॥११९९॥
 1900 कलविङ्कगनिव ह्येवः कुरङ्गानिव केसरी । एको व्यघ्रायवङ्करीनरीनुस्सलभूपतिः ॥१२००॥
 निपाय पचीजुषानाम्बुरामायपि बाजिनाम् । प्राहरेस्ते हकारोहा व्यूहव्याहतरंहसः ॥१२०१॥
 बिम्बितम्बलनञ्जालाः सर्वे एव महाभटाः । हन्तव्याश्च हताधासचक्षुस्तोतुरणा इव ॥१२०२॥
 स हिषां कर्धनं कृत्वा दिनस्यान्ते न्यवर्तत । बाष्पायमाणोऽस्काशं हव्याशेनोन्मिश्रं पुरम् ॥१२०३॥
 तादृशेष्वग्निं तस्मिन्नाशाशायैरवं हिषः । स चौञ्चिद्वीर्यमणीयस्य विनाशाज्जीवितादरम् ॥१२०४॥
 1905 जायस्वपञ्चशतसिन्धुसङ्गमभय सोरिभिः । निर्विघ्नस्त्रित्यमाहूतो न कैरुद्वाप्यमीक्षितः ॥१२०५॥
 अङ्गिनिर्देवसर्वांससंभारे मण्डलेखिते । दुःसहः सहसैवाथ घोरो बुर्मिक्ष आवधौ ॥१२०६॥
 दीर्घेविप्रबसंक्षीणसंचया ह्यारिर्बहिः । उत्तम्योत्पन्नयो रुद्रसंचारा दग्धमन्दिराः ॥१२०७॥
 अनामुवन्तो विधुरे राक्षि राजकुलाङ्गनम् । बुर्मिक्षे तत्र सामन्ता अपि क्षिप्रं विप्रेदिरे ॥१२०८॥
 अङ्गिनिष्ठघ्नतयोपाणि वेद्यमान्यन्नामिलाभिभिः । बुभुक्षार्जैर्नैर्द्वौ ददाहाभिर्दिने दिने ॥१२०९॥
 1910 सतितां सेतवो वारिसेतेकोच्छ्रनविप्रैः । दुर्गन्धाः कुणपै रुद्रप्राणैस्तीक्ष्णैस्तदा जनैः ॥१२१०॥
 निर्मासवरकङ्कालकपालशकलाकुलां । उवाह सर्वतः श्वेता क्षितिः कापालिकमत्रम् ॥१२११॥
 कृष्णसंचारिणोऽकौमुद्यामशामौषविग्रहाः । व्यभाव्यन्त बुभुक्षार्ता दग्धस्याणुनिभा जनाः ॥१२१२॥
 अथ प्रबन्धनुद्येन दिनैः कापीपुणा क्षतः । पृथ्वीहरो मृत इति भुतिर्मिथैव पश्ये ॥१२१३॥
 गाढप्रहारविषये तस्मिन्प्रकाशिते जनैः । तां वार्तां भुनक्तान्नाजा नमन्वायुद घोडतम् ॥१२१४॥
 1915 धीरेव पुंशनी व्याजौस्त्वक्पयसंदर्शनेन तम् । जयभीर्लोभयन्त्यासीञ्च तु भजे समुत्सुकम् ॥१२१५॥
 एकान्तवामद्वयो विधिरानुकूल्यं मिथ्या प्रदर्श्य विशिनष्टच्चनुबन्ध दुःखम् ।
 अन्धीकरोति भृशमभ्रमगं ज्वलन्तं भास्वन्महौषधिभिदे प्रकटय्य वचम् ॥१२१६॥
 दीर्घदुःखानुभूयन्ते यदीवागमनोत्सवम् । तपःफलमिव क्षमाभृत्काङ्क्षासीन्मनोरथः ॥१२१७॥
 वात्सल्येनान्वितं प्रेम गौरवेण मियं वचः । औचित्येन च दाक्षिण्यं सापत्यमिव वा दधे ॥१२१८॥
 तस्योपकरणीभूतविभूतिर्गृहीणी मिया । तस्मिन्काले महादेवी विप्रेदे मेघमञ्जरी ॥१२१९॥तिलकम् ॥
 1920 विनोदभूयनिर्विण्णलोकयात्रं जगदिदम् । प्राणै राज्येन वा कृत्यं न स किञ्चिन्निरस्त ॥१२२०॥
 सा भर्तुर्व्यसनोदयैः कृशा काश्मीरसंमुखी । औत्सुक्याश्चयावासीच्छान्ता फुल्लपुराणिके ॥१२२१॥
 पूर्वं तद्दर्शनाद्या दुर्बार्तायास्तनोतिथिः । भवजलोधिकं राजा दुःखावेगेन पस्पृशे ॥१२२२॥
 राक्षसीमज्ञातपादुष्यतयादुषितभक्तयः । अनुससुधतजस्ताः परिवारवरस्त्रिवः ॥१२२३॥
 अश्वत्यक्षे क्षयेत्यस्या भक्त्युद्दिक्त्वमत्यजम् । तेजो नामाभवत्स्वदो वन्धो मृत्यान्तरेधिकम् ॥१२२४॥
 1925 स घासनिहितोन्मत्तस्मिन्नङ्गायासो निजं शिरः । तथितोपान्नाङ्गवे मङ्गला पाण्याविशजदीम् ॥१२२५॥

११९७-११९८. ') The text in these two verses appears to be corrupt or incomplete. १२०३. ') Thus A. १२०८. ') Emended; A वधे. १२११. ') Emended with C; A कृष्ण. १२१९. ') A, writes here इ instead of तिलकम्. १२२०. ') एव supplied by A, in space left by A.

आहवाहानसंस्मरैः शोकविस्मृतिवारिणः । राक्षो हिवः कार्यवशादुपकारित्वमाययुः ॥१२२६॥
 स राज्यमय निवेष्टुमात्रो निर्धिगमानसः । श्वुत्कान्तशैशवं पुत्रमामिन्ये लोहराचलात् ॥१२२७॥
 मण्डलेभ्रतां प्रज्जैर्भानृष्यं भागिकाभिधम् । मीत्वा च गुमिकरोल्लोहरे कौशदेशयोः ॥१२२८॥
 वराहभूतं संग्राममयातः प्रियं ह्वत् । आश्लिष्य विषयो राजा बभूवानन्दशोकयोः ॥१२२९॥
 राजखनुस्त्रिभिर्धैः प्रत्यायातः स्वमण्डलम् । स पदवाग्विनदं चान्तरह्मस्त्रितमतप्यत् ॥१२३०॥ 1280
 खेदनमाननो तोष्टाशेषं सेविश्यात्पुरम् । अम्बुतम्बाम्बुदो दावनिर्दग्धमिव काननम् ॥१२३१॥
 राज्येभ्यविस्मृदायाहस्याद्योक्तिं जनकोय तम् । भवादीद्वाज्यतन्त्रं च कृत्स्नमुक्ताकुगद्वदः ॥१२३२॥
 भान्ताः पितृवितृष्यास्ते न वां वोढुमशकुबन् । पुरमुदह तां वीर स्वयि भारोयमर्पितः ॥१२३३॥
 साक्षाज्यप्रकियामात्रपात्रं पुत्रं नृपो व्यधात् । न स्थापिपदधीकारं तस्मिन्मैवविमोहितः ॥१२३४॥
 अभिषेकविधायेव राजखनोः शमं ययुः । पुरोपरोधाववाहस्याधिचैराशुपद्वजः ॥१२३५॥ 1285
 संपन्नसत्वा च तथा देवी संवृते मही । दुर्मिषं भावणे मासि यथावत्पशमं ययौ ॥१२३६॥
 भवान्तरं सिंहदेवो रणे कुर्नैवरेक्षयम् । कर्णेज्जैर्जनयितुर्दोषावमिति सूचितः ॥१२३७॥
 कोपादधिमृशस्तस्ये स बन्धुं तं श्वसजेयत् । कप्यात्मनं राजखनुस्तनु प्रागेव बुद्धवान् ॥१२३८॥
 कोपस्मिन्नेकटस्याये स तस्याप्रतिभोभवत् । निनाय रक्षामात्रेण पार्थिवशाममोघनात् ॥१२३९॥
 अभुक्तज्वान्नमन्नापात्यस्ययोस्त्वस्ये पितुः । साकं तेन ह्यन्येभ्यसुगुणं प्रावर्ततामिदम् ॥१२४०॥ 1290
 आक्षेपं शङ्कितोशक्य इति मत्वा स मन्त्रिभिः । मार्गाज्यवर्तयत तं पिता मिथ्या प्रसादयन् ॥१२४१॥
 अन्तस्तु निधिकायेति प्रविश्यान्किंतागमः । बद्धैर्न स्थापयिष्यामि कारायामिति सोनिशम् ॥१२४२॥
 धिमाज्यं यस्कृते पुत्राः पितरश्चेत्तरम् । शङ्कुमाना न कुमापि छलं रात्रिषु शेरते ॥१२४३॥
 पुत्रपत्नीसुहृदृत्या येषां शङ्कानिकेतनम् । विलम्बभूर्भुपतीनां कस्तेषामिति वेत्ति कः ॥१२४४॥
 साक्षाभिधानप्रख्यातकुपामोपान्तवासिनः । खलपान्तस्य तनयः स्थानकाज्यस्य कस्यचित् ॥१२४५॥ 1295
 शैशवे पाभुषात्वेन वर्णितो ह्यामरोद्भवैः । गृहीतशस्त्रस्तत्रिष्वं क्रमाद्विकस्य लम्भवान् ॥१२४६॥
 प्रथमाभ्रातृमभुष्यात्तदूत्सो भूभर्तुराग्रताम् । प्रययावुत्पलो नाम वैरिषिच्छेदमिच्छता ॥१२४७॥
 स हि भिक्षाचरं टिक्रमय व्यापादयेत्यमुम् । जगादाङ्गीकृतैश्वर्यदानष्टिकोपयेतने ॥१२४८॥
 कृतप्रतिश्रवं तस्मिन्नेवं तं च महर्द्धिभिः । दानैरुपाचरद्भञ्जपतिनास्त्राप्ययोजयत् ॥१२४९॥
 भोगलोभप्रभुहोहविन्नाशोलायमानधीः । स कार्यं परिहार्यं वा न कृत्यं निधिकाय तत् ॥१२५०॥ 1290
 प्राशोष्टापत्यमशान्तस्तद्वधूः कार्यनो नृपः । तत्तच्च ग्राहिणोक्तस्यै पितेव प्रसवोचितम् ॥१२५१॥
 छा तस्यास्युपचारस्य कारणं परिशङ्कितः । पतिं पश्यन् विद्वन्प्रास्तोपि तस्यै व्यवर्णयत् ॥१२५२॥
 न कार्यः स्वामिनो रोगः कृते चास्मिन्स सुस्सलः । स्वामेव शनकैर्दम्बाहोर्भायमिति चिन्तयत् ॥१२५३॥
 वरं स एव विश्वास्य व्यापादयस्त्व चेदधः । भवेने स्वामिपुत्रादिकुटुम्बं स्वाग्रिभूतिमाक् ॥१२५४॥

१२३८. '1) A "विश्वं"—') Emended; A वम्बु. १२४४. '1) Thus A. १२५१. '1) Emended with C; A प्राविषो.

- 1255 भार्येति प्रेयमाणः स विषयविपर्यये । टिक्कं विहितवृत्तान्तं कृत्वा बडोद्यमः कृतः ॥१२५५॥
 गतागतानि कुर्वाणे दुपुष्पावय पार्थिवः । स पुत्र इव विश्वासं ययौ दैवविमोहितः ॥१२५६॥
 विपर्यस्ता मतिः पुत्रे विश्वासे धैरिसंभिते । जायते क्षीणभाग्यानां को नाम न विपर्ययः ॥१२५७॥
 वैप्रेते स्वार्थलोभान्धैर्यहान्यसतागमः । सरचोपद्रवः क्षौद्रलुप्तैरिव न चिन्त्यते ॥१२५८॥
 तं धीवितं प्रविज्जना च राज्ञा चावनतिं ततः । उत्पलोकारवहिकं नीचं चारापवच्छतम् ॥१२५९॥
- 1260 राजाश्च देवसरसं जितं संत्यज्य कार्तिके । बाह्वाकाख्यमगाह्यामं खेरीविषयवर्तिनम् ॥१२६०॥
 स कल्याणपुराभ्येनं रणैस्तैस्तोर्विलक्षताम् । भिक्षुकोष्ठिभ्रमुलानपि निन्द्य महामदान् ॥१२६१॥
 मन्धाद्विक्षाचरादीनां सुजिह्वः काककुलोद्भवम् । जीवयाहं महावीरं दुपि अयाह शोभकम् ॥१२६२॥
 भवकीयस्य कृत्वाहौ विजयस्य पराभवम् । भुभुजा तद्दृष्ट्वा दग्धाः कल्याणपुरवर्तिनः ॥१२६३॥
 दग्धे बडोसके भिक्षाचरो नष्टाभवो व्यधात् । त्यक्त्वा तां शमां शमालायां ममि काकरुहे स्थितिम् ॥१२६४॥
- 1265 धनुजो भवकीयस्य विजयस्य मयावृणम् । संभितस्तेन तूयेण बद्धा कारागृहेपितः ॥१२६५॥
 भूरिस्तैवानुगं भूरिपुरे विषयस्य रिहणम् । आस्कन्दाशक्तिर्नी राजा चक्रे राजपुरीमपि ॥१२६६॥
 इत्यमुह्यदवा वृत्त्या खण्डितोऽप्यहङ्कारः । स्तोकावशेषं सोपद्रवकर्तव्यमरिभिर्जयम् ॥१२६७॥
 भिक्षाचरो लवण्याश्च शक्तिभवमुपागताः । विदेशगमनं भीता रितौ बलिति मेनिरे ॥१२६८॥
 किमप्यभाग्यावतारैर्मिदुपसज्जुषां वतः । जीवतामप्यनुल्लासाभिर्जीवत्वमिवावयौ ॥१२६९॥
- 1270 स सोमपालकौटिल्यं स्मरन्कुर्वी हिमात्यये । हमशानोर्वी राजपुरीमिति ध्यायन्प्रवर्तत ॥१२७०॥
 शान्तपराबन्धेद्योर्वीविश्रवस्य महीपतेः । तत्सार्गवान्तक्रमणप्रतीतिः समभाष्यते ॥१२७१॥
 शनैः शनैः योषाशितो विश्रवसपति जने । वर्षं वर्षं स तद्वाज्ये युगदीपं स्वमन्यत ॥१२७२॥
 अल्लुखवासदारिद्र्यापियनावादिदैश्वर्यैः । स राज्यकालः सर्वस्य परितपावहो ह्यभूत् ॥१२७३॥
 नरः पौरुषमैश्वर्यशतस्थेन करोति किम् । विभानुवृत्तैर्विचर्यपरधीनाश्च सिद्धिषु ॥१२७४॥
 पुरोभूतं कैचिल्लिरहरति राशिं तम इव ध्यतीते कस्मिन्निहिरिषि विवृत्यास्यति दृशम् ।
- 1275 स्वमुल्लुखवाससं कचन नृपतिं ददुर इव क्रमेस्त्वदुर्दृष्टः स्फुटमिति गतीनामनियमः ॥१२७५॥
 विश्वासनिहताश्चिन्दाश्चालादीन्परावसत् । निर्वयं विकोशशालो यः पुराविज्यो निशम्य च ॥१२७६॥
 विदूरयाविवृत्तान्तं नादात्कलेशगे जुषम् । स्त्रीषु संभुज्यमानाहं विश्वासविशदां दृशम् ॥१२७७॥
 स बन्धाविषं विरब्धादिश्वशास यदुत्पले । तत्र संभाष्यते केन दैवादभ्यो विमोहकृत् ॥१२७८॥
 टिक्कादयो भूमिपतेः सुजिह्वैर्न्यवते हते । द्वां तुल्यकार्यकर्तारं विद्या इत्युक्तुस्तुलम् ॥१२७९॥
- 1280 सुजिह्वं व्यथसीलमिदं जिह्वाहस्तु भूभुजम् । तत्र तत्राभवरसज्जः पसङ्गं नासद्वपुनः ॥१२८०॥
 प्रतिभुतविलम्बेन समन्वोरथ भूषते । प्रत्ययोत्पत्तये देवसरसाक्षीविमात्मजम् ॥१२८१॥

१२५८. ') A, gloss सरचा वपुषिका (Amara. ii. 5. 26). १२५९. ') Emended; A सुजिह्व. १२५९. ') A बडोसके; perhaps read बडोसके. Cf. वाचस्पति. viii. 1306.—') Emended with C; A स्थितं. १२७१. ') The last two pādas have become in A partly illegible by an ink blot and have been repeated in the margin by the same hand which supplemented the gloss to i. 110. १२७४. ') Emended with C; A वैश्वर्य. १२७५. ') Emended with C; A विवृत्या. —') Emended; A 'नामास्वाविषास'. १२७९. ') Emended; A 'न्यवते'.

व्याघ्रप्रशस्तराजार्हीस्तीक्ष्णांश्चात्मसमांनयन् । आहव्यं कार्यमैतेर्मे सिधेदित्युक्त्वाचक्षुषम् ॥१२८२॥
 उच्चित्वोचित्य सेनाभ्यो गृहीतैः साहससमैः । शूतैः समं विचतुरैः पत्नीनामेकरा वयौ ॥१२८३॥ तिलकम् ॥
 समयाभ्येपिणो हन्तुस्तथासद्यस्य सर्वदा । विवाहार्हादिवाचिने हन्ताः प्रीतिकार्यभूत ॥१२८४॥
 तुरंगं मन्दुराचक्रवर्त्यस्य नगरस्थितम् । अस्वस्यमुक्तावधितुं तुरगव्यवली नृपः ॥१२८५॥ 1285
 स लक्ष्मकंप्रतीहारकट्यात्मनमुखाभिजान् । पार्थाहिबृहदांमासीत्क्षणे तस्मिन्मितानुयः ॥१२८६॥
 भृङ्गारो लक्ष्मकापस्यं निश्वस्योन्मिषेदितम् । व्याघ्रकुतिपथे राक्षस्तुल्यलचिकीर्षितम् ॥१२८७॥
 विदधे बन्धुधीर्दृढहिसारम्येपि संभवेत् । आसन्नजीवितामन्तस्व जन्तोः क्षनापशोरिव ॥१२८८॥
 स शोषो गान्धार्थीस्त्वदपि सदसो भावितमृपेस्व उत्पाताद्यक्षुः स्वमपि तदमौमं प्रकटयत् ।
 कुतान्तं तस्माणाक्षममकृत वैकुण्ठमपि तद्विदधत्यन्यत्वं क इव भवितव्यस्य कुतनाम् ॥१२८९॥
 मिथैतदित्युचिषिष्य क्षितिपालः प्रवर्धयन् । तमकुल्योत्पलाहार्हीस्तानपस्यामेवमब्रवीत् ॥१२९०॥ 1290
 श्रेष्ठः कुतोभवयोगादनिच्छन्त्वास्त्वमेव मे । त्वां पुष्टमुत्पलाच्छेदे स्वेनाम्यैवाथ चोदितः ॥१२९१॥
 ते जाह्नवन्तः स्मेरास्या धाष्ट्येन भववैकृतम् । वक्ति देवी यदस्माभिर्वाप्यमित्येवमूचिरे ॥१२९२॥
 निवैतित्वेभ्य तेष्वीपस्ताशङ्क इव निधत्तान् । हाः स्वेनाकारयद्दिशान्तितेः मुख्यशस्त्रिणः ॥१२९३॥
 उन्मनाथ किमप्यासीदितिः श्वस्य स धिन्तयन् । साक्षुध न रतिं लेभे नृचगीतादिहर्षणे ॥१२९४॥
 मेने वैदेशिकप्राधानात्रापि धृतभ्रमः । पुण्यक्षये विपतिर्बुधैर्मानिक इवाम्बरान् ॥१२९५॥ 1295
 राजान्तरङ्गाः साशङ्काः प्रभौ शाठ्येन मोहिते । पुस्कारमैच्छन्दातारमन्यं केविदधेतयाः ॥१२९६॥
 अत्येव स कालस्य बलात्कवलनपथः । विदन्तोपि यदाधाप्ति जन्तवः कृत्यमूढताम् ॥१२९७॥
 सर्वान्तरङ्गेष्वस्तवक्षुषो दिवसद्वयम् । उत्पलायाथ साशङ्काः कथमप्यत्यवाहयन् ॥१२९८॥
 रहः क्षणप्रार्थितस्तन्ग्रीयेकक्षत्रवीक्षुषः । ज्ञात्वा प्रत्युप तद्युधं भोक्तुं यात मुहुर्द्वयम् ॥१२९९॥
 देवतार्चनपर्वन्तमवसायाकिके विधिम् । आमुषावोत्पलं दूतैर्मध्याह्नेव रहःस्थितः ॥१३००॥ 1300
 कार्यसिद्धिं भवधानो वैजय्याहाजसघनः । राक्षोभ्यणि स साशङ्कं हाः स्पर्धयानुगोविशत् ॥१३०१॥
 प्रावेशयद्द्वारं वरं व्याघ्रं तदनुजं नृपः । शेषाणामपि भृत्यानामादिवेशयद्विःस्थितम् ॥१३०२॥
 कितम्बमानेष्पामेषु केवुचित्सदयो वधः । सत्यं तस्मोद्ययावास्तां लोच श्रोत्रा य इत्यपि ॥१३०३॥
 ताम्बूलदायकः प्रौढवयास्तेनावरोधितः । सांघिविधक्त्रो विशाज्जाहिलश्चात्मिके परम् ॥१३०४॥
 दूती टिङ्गस्यार्धदेवतित्यं वैह्याभिधाबुमी । तत्र प्रसङ्गनदासातामज्ञातोत्पलसंबिदी ॥१३०५॥ 1305
 शङ्कितः सुखंराजाक्यो क्षामरो भिक्षुसंगतः । प्रयास्यति प्रमोदं दृष्ट्वा पादौ तत्कार्यसिद्धये ॥१३०६॥
 हत्युक्तावांस्तेष्वहः छ तं नृपं नातिदूरम् । सत्यं क्षामरं चक्रे स्वस्य पणार्थमुत्पलः ॥१३०७॥
 तथा चैनं तस्त्रिणां स कृत्यमस्समुनेति च । पञ्चा प्रशस्तराजं तं पार्थं प्रावेशयद्दुतम् ॥१३०८॥
 प्रविष्टो निर्जनं बाह्यमाकलप्य स मण्डपम् । अतश्चमागव्यापारो द्वारमंगलितं व्यधात् ॥१३०९॥

१२८२. १) Emended; A 'तस्मिन्मितानुयः'. १२८३. १) A, writes here इ instead of तिलकम्. १२८४. १) Thus A,; A, पद्मनक. —
 १) स supplied by A, in space left by A,; १२८५. १) Emended; A प्रकाशयन्. ११०१. १) Emended; A हास्य.
 ११०५. १) Emended; A 'व्याघ्रकुतिपथे'; Cf. viii. 1543. ११०६. १) A पादौस्तः perhaps read पादौस्तः. Cf. वहीस्तके
 viii. 1264. —) A सु × छ. ११०७. १) A उन्म.

- 1310 आनारैकेषां शीतानुतया माबारपेष्टितम् । कृत्वा कृत्स्नं वपुः कृष्टशस्त्रीकं विष्टरोपरि ॥१३१०॥
आसीनं वीर्यं नृपतिं प्रसङ्गे नेष्टो भवेत् । विह्वलिं कुह भूमनुरित्युवे व्याघ्र उत्पलम् ॥१३११॥
स तथा संज्ञया व्यपः पादपणतिकैतवान् । राक्षोर्ममेत्य तच्छस्त्रीं विष्टरस्थामपाहरत् ॥१३१२॥
विकोशां चाकरोत्पद्मंस्तं तथोद्भान्तलोचनः । प्राह स्म हा धिक् श्रोह इति यावद्वचो नृपः ॥१३१३॥
माहरत्ययमं तावत्सव्ये पार्श्वे तथैव सः । तस्य प्रशस्तराजेन मूर्धनि प्रहतं ततः ॥१३१४॥ बुधम् ॥
1315 व्याघ्रिणाथ क्षतं वक्षस्ताभ्यामेवातकृच्छरा । प्रहतं तव स पुनः माहरत् हिरूपलः ॥१३१५॥
पूर्वैव प्रहत्वा हि छिन्नपार्श्वोत्पिमातया । मेने कृष्टान्धतन्त्रीकं स तं योषितजीवितम् ॥१३१६॥
गत्वा तमेरिं पुस्कतुमिच्छन्व्याघ्रेण राहिलः । दृष्टे कृतातिर्हिवा मालिका नोञ्जितोद्धमिः ॥१३१७॥
माम्बूलदायकस्यत्वा कङ्करोलाधज्जको व्रजम् । दीनो निजेभ्यः काक्ष्यादुत्पलेनैव रक्षितः ॥१३१८॥
अन्तः समुत्थिते क्षोभे बाधमण्डपवर्तिभिः । टिक्काधैः कृता लुपिर्ब्रह्मवृष्टैरदायुधैः ॥१३१९॥
1320 उत्पलो निहतो राक्षेत्पथेव्य कटकस्थितैः । बहिःस्थान्दहन्मानाग्वान्धमाधासयितुं ततः ॥१३२०॥
रक्तार्द्रशस्त्रं संदह्यं तमेरेवैषुत्पलः । ऊचे मया हतो राजा न स्यान्त्या तन्मूरिति ॥१३२१॥
तच्छ्रुत्वा दुःश्रवं राजमृत्याः कापि मयाधयुः । श्रोहानुगास्त्वङ्गनान्तर्लोक्षासा व्यधुः स्थितिम् ॥१३२२॥
निर्वाणो मण्डपापीक्षा निजगुर्नागकाभिधम् । हारावविष्टं निष्कृष्टकृपाणीकं नृपानुगम् ॥१३२३॥
भूपालशय्यापालस्य त्रैलोक्याक्यस्य सेवकः । निन्दन्ब्रह्मं टिक्काधैर्होःस्थैको विप्रादितः ॥१३२४॥
1325 उदङ्मुखं नष्टसन्धानं मध्ये राजानुजीविनाम् । सखित्कांतिं धामन्तं भातुकान्धवभूषणम् ॥१३२५॥
दृष्ट्वा सहजपालाक्यं पार्श्वदारेण निर्वैयुः । तीक्ष्णाः स स्वपतङ्गमौ तद्दृष्ट्यवदक्षितः ॥१३२६॥
जाते कुकीर्तिकातुल्यपात्रे राजात्मजव्रजे । त्रैलोक्यक्षालनं सिद्धं तस्य स्वक्षतजैः परम् ॥१३२७॥
हतो दैशिकसंवादिदेहो राजात्मजमात् । विह्वान्निजन्मा मोनाक्यस्तीक्ष्णपक्षैः पुरो गतः ॥१३२८॥
अक्षतान्मज्जमो वीर्यं तीक्ष्णान्मानान्दोन्मुखात् । विचारिणा इय कोपासाभावान्केपि राक्षिणः ॥१३२९॥
1330 राजवंश्या महीशालमीतिपावमयामयुः । स्थगयन्तोद्गमं स्पृष्टकाया जनविवाजितम् ॥१३३०॥
तांस्तान्कापुदबान्ध्वैर्देवोदगान्धमृत्पलम् । स्मृत्वा च कीर्तयित्वा च कृतभारपहा इव ॥१३३१॥
जाया दुष्कृतचरपक्षीस्त्रेदास्कनुं न शक्नुनः । पाषात्पापीयसां येषां नामग्रहणसाहसम् ॥१३३२॥
अङ्गनान्मण्डपाकृष्टं मन्वानाः वीर्यं महत् । पापिनः केपि तन्मुख्या दहभुः स्वाभिनं हतम् ॥१३३३॥
अधरेणाक्षसंस्कारलेशावेशप्रकम्पिता । बहन्तं हन्तदृष्टेन स्वान्तस्यान्नेनैतमताम् ॥१३३४॥
1335 बन्धितः कथमेवोदमिति गमेति चिन्तया । निस्पन्दे जीवितान्येपि तथैव बधत् दृष्टौ ॥१३३५॥
इयामाधमानं बाणेषां प्रणवक्ष्यैरदृष्ट्या । अन्तःप्रदान्तामर्षामिशेषधूमलतास्त्रिधा ॥१३३६॥
आननस्यास्फुटिभूतचन्दनोलेखकुङ्कुमम् । सक्तया तिलितस्यैव घनक्षतजालसया ॥१३३७॥
आह्वयानाज्जटिभूतकेशैर्न भुवि व्युतम् । पर्यस्तपाणिग्रहणं स्कन्धापालम्बिकभरणम् ॥१३३८॥

१३११. १) Emended with C; A विकीर्ण. १३१४. १) A, writes here २ instead of बुधम्. १३१८. १) Emended; A कङ्करोला. १३२४. १) Conjectural reading; A "वक्ष्यतामस्य." —) Emended; A "हास्थयोको." —) Emended; A व्याघ्रविह. १३२८. १) Emended; A हतैरि. १३३१. १) The first pāda of this verse has been first omitted and subsequently supplied by A, in margin. १३३८. १) A कम्पय.

न वीर्य मोक्षितं किंचिद्विचरन्ते नराधमाः । वैजम्बस्य कलं भुङ्क्तेत्यादिवाहधित्तिपुः ॥१३३९॥
 बद्धा नुदंते पुण्ये वा न तैर्नितधितामिसात् । कर्तुं न वा पारितः स प्राणप्राणाय धानिने ॥१३४०॥ 1840
 आस्तां विलम्बसाधं वा कर्मेतद्वाद्वादसान् । सज्जाभि वाभिसात्रेहनपि कश्चि नाकरोत् ॥१३४१॥
 राजवाजिनमेकैकं तेषावद्य पलायिताः । निरुण्डितस्तु कटकं ब्रजम्बामेवु डामरैः ॥१३४२॥
 न पुषः पितरं पुषं पिता वा प्रत्यपालयन् । मृतं हनं लुण्डितं वा प्रवलम्बहिमेध्वनि ॥१३४३॥
 न कोपि शस्त्रभृत्सोभूस्त्वया मानोक्षतिं पथि । परैराक्षिप्यमाणो यः शब्दं वस्त्रं च नात्यजत् ॥१३४४॥
 लवराजयशोराजिज्ञौ ध्यायामवेदिनी । कान्दश्च राजा निहता वीरवृत्त्या वयः परस् ॥१३४५॥ 1845
 अद्वानुसुत्याद्यास्तु कटकं वीर्य विहृतम् । प्रविष्टा वायुधं छिन्वा शिरो निम्बुर्महीपतेः ॥१३४६॥
 गणेषु देवसरसं तेषु छिन्नशिरो नृपः । हनन्वीर इव प्राप प्राग्वाणां प्रेक्षणीयताम् ॥१३४७॥
 एवं द्वौहैस्तृतीयाध्यामावास्यायां स फाल्गुने । पञ्चपञ्चाशत् वर्षानायायोमीतयान्हतः ॥१३४८॥
 विलासशयनस्थस्य सिंहदेवस्य सा भुती । प्रेमाख्येनैत्य दुर्वार्ता भात्रेयेण व्यधीयत ॥१३४९॥
 संभाव्यते योनुभार्थः सशस्त्रस्यापिबभूवी । इतश्चक्षोपि तं प्राप स तदा पितृवस्तलः ॥१३५०॥ 1850
 मोहतुस्तस्मिन् स्मृत्वा विरातुन्नतचेतनः । तत्ततुःखाहतधतिर्दिल्लाप स्फुटास्फुटम् ॥१३५१॥
 मर्त्यं कुर्वता राज्यं प्रयत्नापकण्टकम् । अधमे किं महाराज स्वयात्मा परिभाषितः ॥१३५२॥
 अहेतेः पश्यतः शत्रुनन्ते वैरिभिमुद्धये । अपि ते मानिमोषच्छस्तात संभावनाभुवम् ॥१३५३॥
 स्वया निवेधिते निरे पिता भ्राता च ते द्विषि । निर्मन्युः संप्रति त्वं नु वतसे मन्युदुःस्थितः ॥१३५४॥
 अनरण्यरूपप्रोणजामदग्न्यादिषु स्पृहाम् । कुल्यक्षालितवैरेषु मा कार्षीः कांचन क्षणम् ॥१३५५॥ 1855
 शोष्यस्वदवाभयो मन्युरहं शोधयिता नृप । द्वये न तत्र यातं यक्षैलोक्यमभिविज्यताम् ॥१३५६॥
 वात्सल्योत्पलकस्मेरं छिन्नोष्णिगपुरं मुखम् । महर्षिने यदासीते तन्मे पुर इवाधुना ॥१३५७॥
 इति बान्धव विलपन्गाम्भीर्वाल्मीकैकतः । श्रीशोकमयमूकान्स ददृशामाग्निपुः पुरः ॥१३५८॥
 अशिक्षित वन्मन्युर्दाक्षिण्यं निरदोष तत् । तद्याप्येवं स तानूचे किंचिदाक्षेपककंशम् ॥१३५९॥
 कोशैः सङ्गतां वीर्य कुर्वतः सक्तियां गताः । धिग्भवन्तश्च शस्त्रं च तातस्यान्ते विपर्ययम् ॥१३६०॥ 1860
 यन्मस्तिन्युधे निहते कृतमुच्छिष्टजीविभिः । माग्धानां भवतां सिद्धं हा धिक्त्वदपि नाधुना ॥१३६१॥
 इत्युत्पलम्भमानस्ताहिर्वैरन्तिकमागतैः । द्विर्मातस्यैः कर्मेव्यभुतयेवाहितः कृतः ॥१३६२॥
 प्रस्थानं लोहरे केचिद्वनुः संत्यज्य मण्डलम् । स्वरां च तत्र रात्र्यन्ते वदन्तो भैक्षवं भयम् ॥१३६३॥
 गर्मात्मनं पञ्चवन्द्यमालम्ब्य लहर्स्थितम् । हैराज्याचरणान्धये धीरमाया बभाविरे ॥१३६४॥
 न वि स्वगृहवद्विद्वोर्धिविषोर्नगरान्तरम् । अज्जापि प्रत्यवस्थानं केनाप्यसति सुस्तले ॥१३६५॥ 1865
 आत्मन्वसंभावनाया तादृशीं मज्जिणां नृपः । सान्तःखेदं चो विधेवं ब्रह्मयेत्यब्रवीहचः ॥१३६६॥
 कालापेक्षापरिविष्यच्छिवृष्णापसिदुःस्थितः । स कोशादिष्वयादिसाद्रक्षिणस्त्राणदीक्षितान् ॥१३६७॥

१३४४. ¹) Thus A; cf. वायुर् १४५९. १३४९. ²) Emended; A वापिधिन. १३५०. ³) नुभाप supplied by A, in space left by A, १३५०. ⁴) Thus A. १३५०. ⁵) Emended; A कृतः. १३५१. ⁶) Emended with C; A न हने. १३५१. ⁷) Emended; A लम्ब. १३५१. ⁸) तादृशीं supplied by A, in space left by A.

सेनानाथाय वे मुक्ता भिक्षुपृथ्वीहरादयः । अष्टपूर्वे संघासे तेष्वास्मिन्वरायतुः ॥१३९७॥

विद्वन्मनोनुवाताः सुस्ते चतुरं नृपानुगैः । तर्जुनमवशिष्येत क्षणादेव न किंचन ॥१३९८॥

वैमुक्त्यं तेषु बातेषु चिरास्तांमुक्त्यमाययौ । नवभूम्यभ्यायेन नगरे विभुर्दे मिथिः ॥१३९९॥

अन्वया कलितो लोकैरन्वया देवयोपतः । इत्थं रात्रौहोरासीद्विजयावजयकतमः ॥१४००॥

1400

कविषिपातपति यद्वपदे क्षणेन कवित्वपरं पिपतिर्भुं नयति प्रवृद्धिम् ।

संकल्पविधिषयविधितरानुभाष ओषोम्भसामिध तटं पुरुषं विधाता ॥१४०१॥

अथ तत्तद्गवस्थानशान्तः सुजिह्वैनात्यये । दावज्यामाद्रिमिष्कान्तो मिःसहोदिरिवाययौ ॥१४०२॥

मेधाचक्रपुरयामस्थितः भुत्वा हतं नृपम् । स हि संमन्य राभ्यन्तर्गतत्वावयवत्परम् ॥१४०३॥

रिक्हणासीन्स्थिताऽभूरपुरासौ सैन्यमायकान् । प्रतीक्षमाणसैः साकं विर्बाधं नगरेविद्यत् ॥१४०४॥

तमिन्नावां प्रत्यमिश्राकृते तेषामनश्वरान् । स्वावासवृष्टे ज्वलतो वीषानस्थापयत्ततः ॥१४०५॥

1405

वैमत्स्याते तु पत्नीनां विद्वतानां वृषकृष्यकम् । मिथि कापि परिभ्रष्टा न तत्कटकमायतुः ॥१४०६॥

प्रत्युषे प्रजत्सैस्तेः वृष्टलभैः स डामरैः । न सुहृत्तमपि त्यक्तः प्रहरज्जिरितस्ततः ॥१४०७॥

वृद्धसीवालभूषिष्ठान्प्रवस्थापिनो जनान् । ययौ रक्षन्पुरः कृत्वा यमुपालः यमुनिव ॥१४०८॥

पञ्चाशत्या हयारोहैः सह व्यावृत्य तिष्ठता । कंचित्क्षणं तेन रक्षा तेषां कर्तुमशक्यत ॥१४०९॥

श्लाघ्यपण्डितम्युत्सवापेध्वन्यसाधसैः । बाधयमानोरिमितैकं सोत्थासीनु पदे पदे ॥१४१०॥

1410

हतस्य स्वाभिनः स्वामिसुमोक्ष व्यसनस्थितः । आनृन्वाकाङ्क्षिणा तेन तत्र शालीव रसितः ॥१४११॥

येषां प्राणपरित्यागे निधनं वप्रतमपि । न योग्यकालापेक्षास्ति किं तौहैवमनूपमैः ॥१४१२॥

हन्तुं न नष्टमायानं वज्रा पद्मपुराणिकम् । अवसण्डामराः कूराः खड्गवोविषयौकसः ॥१४१३॥

खेरीतल्लाद्राधामादुत्थाव वृषुसैनिकः । ननस्तेमाययौ तत्र प्रसङ्गे श्रीवक्रः पया ॥१४१४॥

तमनष्टानुगं सुज्जिरसाधिति विशाङ्किताः । निपत्य ते विरधिरे हततुण्डितसैनिकम् ॥१४१५॥

1415

मेरुश्च सज्जनश्चाश्वारौ तत्राहवे हनौ । क्षतो वहात्मजो मल्लो दिवसैर्वो व्यपघत ॥१४१६॥

उदीर्घवहितश्ववहस्तलितसंकटम् । उदीपपुरवालाख्यं स्थानं तत्र क्षणेभवत् ॥१४१७॥

बुद्धा बुद्धा मचलतस्तत्र पद्मपुराद्विः । रुद्धसैन्यस्य विशिखः श्रीवक्रस्याविशग्रतम् ॥१४१८॥

प्रहाराविशयो नासी सुजिह्वैत्येति डामरैः । स निर्लुण्ठ परित्यक्तः पूर्वमैश्वरुपतः ॥१४१९॥

तुण्डितं श्रीवक्राणीककोशभारप्रहानतैः । तैः कैथिलितैरासीत्सुज्जैर्मार्गेणुपश्रवः ॥१४२०॥

1420

प्रस्थिते पथिकेकस्माद्यन्त्रेपुत्सावयन्वने । आयुःशेषो मृगेन्द्रस्य विद्वद्धारवशोपनम् ॥१४२१॥

निःशस्त्रैःन्यो निर्वान्तः सुजिः पद्मपुरान्तरे । उदीपध्वजसविधं संप्राप्तोऽपि डामरैः ॥१४२२॥

प्रहतिकोशशस्त्रादि मुण्णतः सोनवेक्ष्यं तान् । तीर्त्वा श्वं बाजियम्यां साधवारो भुवं ययौ ॥१४२३॥

ततः परं प्रशान्तारिभवं दुराहिरौधिनः । भूमज्जनर्जीकम्पकशालपिरतर्जयत् ॥१४२४॥

१३९६. ') Emended with C; A वाचन'. १४०१. ') Emended; A मेधाचक्रं पुर'. १४१०. ') A, had written in margin a gloss of which only हवि नायका is now legible. १४२०. ') Emended; A तुण्डितः श्री'. १४२३. ') A 'कोष'.—
) Emended with C; A लोचनीयम्.

- 1425 संघली^१ऽऽज्जमात्रं तैत्थ्यक्तामाहाय च कुतम् । मविहव नगरं सानुवृत्तेः पार्श्वमावधौ ॥१४२५॥
 व्यापसि भ्रातरिषां तस्मिन्नामे जहौ नृपः । नुःखोऽग्निरक्षुभिः सार्धं वैरिव्यापातसाधनम् ॥१४२६॥
 महामोहान्तस्तदपुरानन्दस्तत्र वासरे । लोचनोद्गारकपाये डामरैः प्रचलन्त ॥१४२७॥
 तत्तन्मङ्गलदण्डादिदुःसहावासकारणान् । स विपत्त्यतितां नाभूत्कस्यापि कदणावहः ॥१४२८॥
 भासाभिषः सुज्जिमृषो लोकपुण्यात्पलायितः । आन्तोवन्तिपुरेविषयवन्तिस्वामिनोऽङ्गनम् ॥१४२९॥
 1430 कम्पनोद्गारकः क्षेमानन्दः स च तदन्तरे । अमरैर्गैरवेष्टयेतां डामरैर्हौलडोद्गारैः ॥१४३०॥
 इन्दुराजोपि सेनानीः कुलराजकुलोद्भवः । टिक्कं तद्वेष्टितो ध्यानोद्गारे^२ व्याजाराशिभयम् ॥१४३१॥
 पिम्बदेवार्चनोन्धेपि बहवः सैन्धवायकाः । अतिघ्नन्कमराज्यान्तर्डामरैः कृतवेष्टनाः ॥१४३२॥
 पाते वनस्पतेः शाखा इव तलीक्ष्विष्णुताः । इत्थं हताः क्षताथांसस्तत्र तत्र नृपानुगाः ॥१४३३॥
 निष्पादवा शिममुष्टचरणा नमविषहाः । क्षुत्क्षामा बहवोभूवन्मांसेषु गलितासवः ॥१४३४॥
 1435 न व्यलोक्यत मार्गेषु तदा नगरगामिषु । पलालच्छन्नदेहेभ्यो मानुषेभ्यः परः कश्चिन् ॥१४३५॥
 घासं विलासवासस्थं तेपि चित्ररथादयः । निन्युर्थैरचिरेणैव महामात्यैर्मविष्यते ॥१४३६॥
 द्वितीयेपि दिने दण्डसंचाराः पक्षिणामपि । तुषारवर्षिणो मेघा न मुहुर्नैव्यरंक्षिषुः ॥१४३७॥
 वज्रपुष्पाभिषयामस्थितस्य कटकाद्रदान् । भिक्षोर्निसिष्य धन्योश्च सिंहदेवमाशिभयम् ॥१४३८॥
 निशम्य कृतसत्कारं नृपं तदनुयायिनाम् । सर्वेपि भिक्षवास्तस्युः सैनिका नगरोन्मुखाः ॥१४३९॥
 1440 मन्दप्रतापे हावादे संघामावसरास्ततः । राश्यन्तलो राजानमनुमते विनिर्ययुः ॥१४४०॥
 परापातभयाच्छीतापाताच्च विषयैर्जनैः । न ता नेतुमशक्यन्त दूरस्थं पितृकाननम् ॥१४४१॥
 चकिरे स्कन्दभवनोपान्ते देहांशितामिसात् । ते सत्वरं ततस्तासामदूरे राजसघ्नान् ॥१४४२॥
 रात्री चम्पोज्जवा देवलैश्चा तरललेखया । स्वला सहाविशङ्किं कपोलेखावधिभिधेः ॥१४४३॥
 गुणोज्ज्वला जज्जला^३ मृता वल्लापुरोद्भवा । गग्गात्मजा राजलक्ष्मीरपि वल्ली व्यलीयत ॥१४४४॥
 1445 मत्वा हिमव्यापान्ते राज्यरोधं निजप्रभोः । डामरा नवभूमतुर्हिमराजामिषां व्यपुः ॥१४४५॥
 ददर्श सौस्तलं मुण्डमथ भिक्षुरुपागतम् । गाहामर्षाभिसंहिरेर्हृत्पातैर्निर्देहसिन्ध ॥१४४६॥
 कीदृश्वरज्येष्ठपालादयस्तस्मिन्निधोयताः । असहासघना वैराज्जना तेन वारिताः ॥१४४७॥
 नगरं हिमवृष्टान्ते स विपाद्युर्गुप्तस्य । ताटस्थेनाहिताकृष्टान्मृत्वाञ्जालान्नवीहृत् ॥१४४८॥
 प्रसन्न प्रामुषां राज्यमिति पृथ्वीहरे सति । हने तु तस्मिन्वाहादेविपन्नः स्यां पतिर्भुवः ॥१४४९॥
 1450 इत्यपिन्नयनेतसु दैवात्संजातमन्यथा । राज्यस्याशापि विरता हते मरुतुन यक्षिणी ॥१४५०॥
 किं राज्येनाथ वा कृत्स्वं भोगमानोपयोगिना । जिगीषोक्षिणं कस्य ममेवाव्यस्येत् सेत्स्यति ॥१४५१॥
 मुण्डं न्मपातवद्भौत वः पूर्वेषां पुरा मम । सिंहहारे मदीयेथ तन्मुण्डं वर्तते लुप्तं ॥१४५२॥
 दश मासान्महापाणां सुखच्छेदं व्यधत्त यः । तत्तदुःखं स तु मया दद्याम्यानुभाषितः ॥१४५३॥

१४२५. ^१) Doubtful emendation; A नोद्गोहकः.—^२) Emended with C; A 'तेवेष्टयेत्'. १४२९. ^३) Emended; A 'द्वार'. १४३१. ^४) A क्षताथांसांसस्तत्र with diptography. १४३६. ^५) Emended; A 'विषयम्'. १४३९. ^६) Thus A; corr. by later hand into ताडिषु. १४४५. ^७) One akshara wanting; the lotuna not indicated in A; C supplements सार. १४४९. ^८) A विप्राणां; C 'सहाये विपन्नः'.

एवं निर्मुक्तकतव्यतया ज्येष्ठाभ्यवन्धनाम् । उपशान्तमनस्तापः क्षुत्स्थित्या श्रेयमायुषः ॥१४६४॥
 इत्याशुपुत्रा यतष्टिक्काभर्गो तं प्रणतं व्यधात् । मीत्या स हेमचटिकथेतच्छादिभाजनम् ॥१४६५॥ 1455
 तद्विहस्येण राज्याशापिद्याद्योदितया पुनः । गृहीतोभ्येत्य क्षीतार्तस्तस्यावन्तर्धिविम्बवन् ॥१४६६॥
 अस्वन्नानुचितं चाग्यल्लवन्तैः संविधित्स्त्रिभिः । रक्षितं रक्षिणो ग्यस्य हतश्चाभृत्कलेवरम् ॥१४६७॥
 विपक्षाभरणेष्वस्मिन्स्वामिनोन्ते किमीदृशी । दशा शरीरस्येत्यन्तः कृतश्चत्वेन चिन्तयन् ॥१४६८॥
 दिदृक्षाभ्यागतः सज्जकाक्षयो नगरशस्त्रभृन् । आर्यातो बाहुकं गोमृन्युद्धैर्जित्वाभिसाध्यधात् ॥१४६९॥ तिलकम् ॥
 स चतुर्नवताद्वर्षादारभ्यासादितच्छलैः । भूतैरपिष्ठितस्त्रिष्ठम्प्रासंहारकार्यभूत् ॥१४७०॥ 1460
 देवतापिष्ठिताविष्टदेहिवाक्यादिति भुतिः । भावितहृषसादजनितप्रत्ययोद्ययौ ॥१४७१॥
 गरीयानम्यथास्त्वेन केना भ्रमयिता च यः । तन्मुण्डस्यास्य स पुमांस्त्रिभ्यः क्षमो मृतस्तथा ॥१४७२॥ तिलकम् ॥
 भिक्षुः कापुल्याचारहतौचित्यो व्यसर्जयत् । प्राचण्ड्यक्यातये मुण्डमथ राजपुत्रीं रिपोः ॥१४७३॥
 उल्लास्यजया तत्र देव्या सौभाग्यलेखया । नेतृन्पितृभ्यमुण्डस्य जिघांसस्या निजानुगैः ॥१४७४॥
 राजपुत्र्यामाकुलत्वं मीतायामाससाद तत् । तद्वर्तुः सोमपालस्य दूरस्थस्यान्तिके शिरात् ॥१४७५॥ युग्मम् ॥ 1465
 आदीनत्यं मधुक्षेप्याम्यधर्मादिकर्मद्व । तिरथ इव शोष्यस्य नेयबुद्धेः खान्प्रमोः ॥१४७६॥
 सञ्चैरुद्यावचं तत्र कर्तव्यं परिविन्तितम् । स्वाचितं व्यञ्जितौचित्यामौचित्यं निरवधैः ॥१४७७॥
 नागपालस्तु सौभ्रात्रं लब्ध्वा भानुः स्थितोन्तिके । सेहे मुण्डावशेषस्य नेपकर्तुर्विमाननाम् ॥१४७८॥
 छदीर्घदक्षिणोप्यन्ते कदमीरेभ्यः पराभवम् । विशाङ्क्योयुः सर्वथेदं सत्कार्यं वः शिरः प्रमोः ॥१४७९॥
 क्रियते येन नियतेरन्यथायत्नं सनाद्यताम् । विनिदस्य हरेर्दृष्टाः कुर्वन्तो यत्र गन्धुकाः ॥१४८०॥ 1470
 तद्वोपालपुरे कालागुरुचन्दनदावभिः । काष्ठैर्विष्टां शिरो निन्ये कीर्तिहोत्रेय शशुभिः ॥१४८१॥
 यथा प्राप्तिभ्रंशा भरणिपतिभावस्य विविधा यथा ह्यसोक्षासा अपि समरसीमासु बहुशः ।
 यथा तत्तरीर्षव्यसनविनिपातानुभवनं तथा दृष्टस्तस्य प्रमयसमयोरप्यद्भुततरः ॥१४८२॥
 कस्यापरस्य तस्येव लेभिरे बह्विसत्क्रियाम् । एकत्रैतरगात्राणि मुण्डमन्वथ मण्डले ॥१४८३॥
 टिक्कावयोध नगरं यान्तोवन्तिपुराध्वना । तत्र हन्तुं व्यलम्बन्त भासादीन्पुर्ववेदिताम् ॥१४८४॥
 युद्धाग्न्युदीपनपावप्रहारच्छेदकारिभिः । न ते जेतुमशक्यन्त तैः प्रयत्नपरैरपि ॥१४८५॥ 1475
 स्थितैर्महाहमप्राकारगुभिः सुरगृहाङ्गने । तैर्हन्यमानास्ते स्थान्तुं गन्तुं वा नाभवन्क्षमाः ॥१४८६॥
 एवं प्राप्तविलम्बेपु तेषु लम्बान्तरः सुधीः । स्वीचकार प्रदानेन खड्गवीडामरावृत्तः ॥१४८७॥
 गृहीतमीविना तेषां सुजिः प्रायोधि सत्वरम् । तेन भासादिमोक्षाय पञ्चषण्मादिभिः समम् ॥१४८८॥
 प्रापावन्तिपुरं यावत् स तावत्तदप्रधानम् । कट्यात्मजाहीनालोच्य भङ्गं टिक्कादयो ययुः ॥१४८९॥
 देशागारादिनिर्वाता भासाद्यास्ते च विहिताम् । भद्रानामनुगान्दत्त्वा सुजेरन्तिकमाययुः ॥१४९०॥ 1480

१४६९. ¹) Emended with C; A सीतार्तं. १४६९. ²) Thus A; cf. बाहुकं viii. 1846. — ³) A₁ writes here ३ instead of तिलकम्. १४६९. ⁴) A₁ writes here ३ instead of तिलकम्. १४६९. ⁵) A₁ writes here २ instead of युग्मम्. १४६९. ⁶) Emended; A आसीनास्व. १४७०. ⁷) Emended with C; A के. १४७१. ⁸) Emended with C; A एकचैतवा.

- तन्मपताये नगरं प्रविष्टे कम्पनायतौ । आद्यवाविन्दुराजोपि टिक्तं संत्वज्य सानुवः ॥१४८१॥
 चक्रे चित्ररथश्रीवभासादीनपि भूपतिः । पारामहारेख्यौदिकर्मस्थानाधिकारिणः ॥१४८२॥
 यथापूर्वमधीकारानवहस्तुजिजरन्मृत् । प्रतीहारमुख्येक्षी का कथेतरमन्त्रिणाम् ॥१४८३॥
 प्रतीहारोपि निःसीमहामरमामसंमतः । तन्नेदचक्रिकां कुर्वन्गद्गात्रः प्रतीक्ष्यणाम् ॥१४८४॥
 1485 स नालीद्वष्टद्वष्टै कोपि तलेरणेन यः । नाशिविषयं नो वा बभूवाभवणोन्मुखः ॥१४८५॥
 निहृतेशिवसदृशस्फूर्तिर्भूतो महीपतिः । आहारमप्यनासाद्य तन्मतं न न्यपेक्षत ॥१४८६॥
 इत्थं नगरमात्रान्तर्लब्धपादप्रसारिकः । सौवर्गिष्ठ समासचक्रं कन्दलयन्नयम् ॥१४८७॥
 संघटम्बालितान्भिभुङ्गीमरान्विजयेन्धरे । अथाभ्यांदाधिष्ठानं जिवृक्षुः शिशिरास्वये ॥१४८८॥
 भरद्वपुर्वै स्वचमूचकैष्यं वीक्ष्य हामराः । भिक्षोर्हस्तगतं राज्यं मत्वाशक्तिवत्तत्र ते ॥१४८९॥
 1490 एकैकस्वैवं भीतीयमिदमिवादि दृष्टवान् । नोत्तिष्ठेत्पाराम्रज्यः किमास्त्वन्नेषु गृहान्तरात् ॥१४९०॥
 इति संमन्वय ते राज्यं सोमपालाद्य दिस्सवः । दूताधिगृहं प्रादिग्वन्तोपि दूतं व्यसर्जयत् ॥१४९१॥
 आकाराचारैरुच्यैः पशुतुल्यस्व तस्य तैः । राज्यमोगा अभङ्गा नो भविष्यन्तीत्यविन्वत ॥१४९२॥
 भोगलोभोजिह्वतीवित्त्वदस्तुसंचयिकीर्षितम् । देशेन पापात्पापीर्वा वैवाञ्च समपादि तत् ॥१४९३॥
 राज्येष्वयोग्यो यो राज्ये स इत्यास्तां व्रणयन्तः । शक्येत पातुं देशोयं किमीदृशेति तद्वा ॥१४९४॥
 शास्त्रीन्पालपुत्रोचोचति यः कृशानुदग्धानमघटकपेटकभीतिदातैः ।
 1495 शानुं स काननतस्त्वितितो बिद्भ्यारिक तत्र मञ्जनकृतां वनकुञ्जराणाम् ॥१४९५॥
 भिक्षोर्नेदिष्टतां दिष्टवृद्धिमाजसतो भजन् । तदूतो हामराण्डं नीविदोनेयताम्यभात् ॥१४९६॥
 वैशाखेन कृतारम्भस्तदा संभावितत्वरः । निर्गन्ध नगरास्तुजिर्गम्भीरातीरमावधौ ॥१४९७॥
 तस्याभियोगः श्राव्योभूयोक्तुं यत्समवायिषः । एकाकी तावतो वीरानूरीकृत्य स निर्वैद्यौ ॥१४९८॥
 अन्तःपाते साहसार्तां शानुतं तद्विधेर्वशात् । जीयते लक्षमेकेन लक्षेणैकोप वा शुचि ॥१४९९॥
 1500 पारं तरीतुं निःसेतोः सारितोपारवचली । पारे परस्मिन्नहितानपदयन्धरवर्षिणः ॥१५००॥
 हिमा निशाः स ते चास्तस्तस्याः सिन्धोस्तद्वने । वृद्धाः संगाहिनोन्मोन्धरम्भावेक्षणरीक्षिताः ॥१५०१॥
 अथावन्तिपुराज्ञैर्मिरानीतामिरवन्धवत् । सेतुं साधोतरस्तुजिरावस्य तरणीं स्वयम् ॥१५०२॥
 तस्मैव तं दृष्ट्वा बोधैः कतिपयैः समम् । द्विषन्मूर्खलोला कुमालीवामवधला ॥१५०३॥
 दृष्टं मुहूर्तं वितावशक्यः स च यत्तदम् । बन्धव सेतुस्तीर्णार्थं बोधा मनाथ विहिषः ॥१५०४॥
 1505 न लक्ष्मी न हमारोहो नापि भूली न चापभृत् । व्यावृत्त्य प्रेक्षितुं कथिदृशकहिबुताद्वलात् ॥१५०५॥
 निबद्धबध्नौ विल्याहोतपल्यवने हवे । कोष्ठेभ्यस्त्राध्वारा व्यलम्बन्तान्तरे क्षणम् ॥१५०६॥
 निर्वन्ध्यं तेपि पर्वणं सुखौ पथावधाविते । वात्स्योक्तं रजधकमिष शिषं तिरोदधुः ॥१५०७॥
 हस्तुष्टितविष्वस्तपजिनीका विरोधिनः । ध्यामोञ्जारादिवु मायेष्वमितलम्बखण्डशो गताः ॥१५०८॥

१४८५. ¹) Emended with C; A नाशिविषयं. १४८६. ¹) Emended; A निवृष्टा.—²) Emended; A अथाधिष्ठः C अथाधिष्ठः. १४९०. ¹) Conjectural reading; A एकैकस्वैवधीर्षी. १४९१. ¹) Emended; पापीके. १५०१. ¹) Emended with C; A 'वीक्ष्य'. १५०१. ¹) Emended with C; A वेक्षितुः. १५०३. ¹) Emended; A निर्वन्ध्य; C निर्वन्ध्य.

* विजयेद्वाप्यं वीर्यां वितस्तावेतुमयः । भासोपि हस्त्युन्विष्टे पलायनपरायणान् ॥१५०९॥
 उपस्था विजयक्षेत्रे तत्रान्येषु पलायते । कम्पनेषु ययुस्त्वस्त्वा ध्यानोद्धरं वितोषितः ॥१५१०॥ 1510
 तत्र स्थित्वा दिनेः कैथिस्व देवसरसोन्मुखः । शिथिले मेदनिर्घातेरेव टिक्कस्य गोविभिः ॥१५११॥
 जयराजयशोराजौ तन्मुखौ भोजकात्मजौ । प्रविश्य देवसरसं व्यवहितोपवेशने ॥१५१२॥
 ययुर्निघटसंघातास्तस्मिन्पात्यभाषिते । भिक्षादयः भूरपुंरं स्वोर्षीं कोष्ठेश्वरादयः ॥१५१३॥
 गह्रं महाभये सोमपालवृत्तः पलायितः । दास्याः सुतेन ग्रहितः कुवास्मीति प्रमोर्ध्वधाम् ॥१५१४॥
 स हि तादृक्काट्यमसोमसाधोचसीष्णताम् । तस्य सिरीस्पृहाक्रान्तगोमायुषदमन्वत ॥१५१५॥ 1515
 प्रमादात्स्वामिनो राज्यं विदं नष्टं भित्तिर्दिनेः । सुडिजः प्रसाद्य प्रददावेवं सं स्वामिह्वनवे ॥१५१६॥
 शमालादीनपि व्युद्धान्नोपावेन डामरान् । वीरांश्च भिक्षाभविणो राजाभ्येतुं प्रचक्रमे ॥१५१७॥
 राज्ञः परीक्ष्य सामर्थ्यमयं कुर्मो यथोचितम् । इति सर्वमिसारेण तं संमन्य रणं बधुः ॥१५१८॥
 रजोजघनिकालक्ष्यभटौवनटताण्डवः । दामोदरेभूस्वधामः स धीरधामधमरः ॥१५१९॥
 कोष्ठेश्वरवशं धानं रसता पितरं क्षतम् । लब्धाः सहजपालेन ज्ञायाः प्रकृतिभिः समम् ॥१५२०॥ 1520
 भमस्तत्राविशेषोभूद्वाज्ञो भिक्षाचरस्य च । भिक्षुस्त्वहन्वसंवेद्यं विवेदात्मपराजयम् ॥१५२१॥
 ततः प्रभृति यः प्रातः स न सायमहश्यत । योष वा न परेषुः स सैनिको भिक्षवे बले ॥१५२२॥
 एवं त्यक्त्वा परान्वीरहामनेषु नृपान्तिकम् । प्रयाच्छ लामसत्कारप्रविताम्यामुषस्य च ॥१५२३॥
 काव्यहर्षुषीकोसत्सवी मनुजेश्वरकोष्ठयोः । ययानुं पार्थिवार्थं लामसीक्याभिलाषिणोः ॥१५२४॥
 शास्त्राय तत्काकृष्टाहृतीतस्पर्षिच्छदः । देशान्तरोन्मुखो भिक्षुराषाढे मास्ववाचलम् ॥१५२५॥ 1525
 अनुवाङ्मिः स दाक्षिण्यशेषाद्विहितसान्त्वनेः । तदाधिहानैः कुप्यच्च निरोद्धुमर्थाय ॥१५२६॥
 भक्तोत्सैरिणीखनुतया शीलबहिष्कृतः । अतिक्रमेण दारेषु तस्य कोष्ठेश्वरः स्पृहाम् ॥१५२७॥
 सटां हरेः फणारजमहेष्वालां हविर्भुजः । बालां च तस्य संस्पृष्टुं कोपमृष्टान्त्व शकुबान् ॥१५२८॥
 समं सौस्सल्लिना बद्धसंधिराभयकाङ्क्षिणः । सोमपालः स्वविषये मादासस्य प्रतिभयम् ॥१५२९॥
 उद्वेजितः प्राणहरैः प्रयत्नेस्तस्य सर्वतः । तेषां दुर्गममहीसीमान्तं सुन्हर्षीं ययौ ॥१५३०॥ 1530
 त्रिगर्तेषु दवा शीलं चम्पायां मद्रमण्डले । स्वागो दार्वाभिसारेषु मैत्री नामस्वर्धमिणाम् ॥१५३१॥
 पीडयेत्त्वक्तभीर्मुसूरस्वे स्वयि डामरान् । स्वाभिसाभ्यर्थं राजानं ततः कुर्युः क्रमेण ते ॥१५३२॥
 रुमां तद्गुणमोर्ध्वयितुं सांपतं नरवर्मणः । मन्त्रिभिर्मुक्तमित्युक्तमपि मन्त्रं न चापहीत् ॥१५३३॥
 बसाल्पपरिचारोत्सहृद् इत्यथ गृह्यतः । अभ्युत्तरार्धानां तस्य भृत्याः पार्श्वदाचलम् ॥१५३४॥
 पावर्तताथ नगरे विशिष्टिर्बिभोज्यकैः । छलमल्ललभे काले वरयावेव डामरैः ॥१५३५॥ 1535
 वीक्ष्वाभ्यञ्जतुरीरेकैकं पार्थिवाधिकम् । सुस्सल्लभ्यपतेर्धैर्यं नैदुर्वै तुष्टुर्गुणाः ॥१५३६॥
 औदात्यकारतारुण्यवेषसौन्दर्यमन्त्रिणम् । कोष्ठेश्वरोपिकं स्त्रीणां प्रययौ प्रेक्षणीयताम् ॥१५३७॥

१५०९. *) Thus corr. by A, from 'मयः'. १५१०. *) Emended; A कम्पनेषु. १५११. *) Emended with C; A 'मयिकं' नक्षत्रं. १५२६. *) Emended with C; A संस्पृष्टुः; cf. viii. 1198. १५३०. *) Emended with C; A तस्यच.

- प्रशान्तविश्वे देशे यवानुत्सववाद्यताम् । विशाङ्गुरिलवन्धौघनूयैषोषो दिशामिशम् ॥१५३८॥
- क्षीराया लक्ष्मकेणापि सर्वे मङ्गवराज्यतः । आनीताः पार्थिवामर्गं सैन्यायामभयंकराः ॥१५३९॥
- 1540 अपि भूपालवाङ्मयाद्भ्राजोपजीविनाम् । प्रतीहारगृहहारमवेशो बह्वमानकृतम् ॥१५४०॥
- लवन्धनपुत्रितपामतया दुर्मिक्षुःसहः । व्ययोत्तरङ्गः कालोभूत्स राशो धनदमियः ॥१५४१॥
- डामरेभ्यो नृपः पारास्संगृहकृतवैतनः । निनायाभ्यन्तरं वृद्धिं बाधं चापचयं जनम् ॥१५४२॥
- तिष्ठत्यैश्याघदेवाया ज्ञातयो जनकबुहाम् । राजद्रोहोचितं रात्रा विपक्षिमानुभाविताः ॥१५४३॥
- मासैश्चतुर्भिः स पितृममवाहादनन्तरम् । अनन्यशासनं राष्ट्रं स्वमेव समपादयत् ॥१५४४॥
- 1545 निर्धाम नगरं पौराः सर्वसामर्थ्यवर्जिताः । अनन्यै राष्ट्रमाकीर्णं डामरैः पार्थिवोपमैः ॥१५४५॥
- बद्धमूलो नातिदुरे सर्वभारसहो रिपुः । सबाद्याभ्यन्तरा मन्त्रिसामन्ता वैरिसंभिताः ॥१५४६॥
- मन्योपदेशो बृहत्स्य नैकस्यापि नृपास्पदे । अधर्मबहलाः सर्वे भृत्या द्रोहैकवृत्तयः ॥१५४७॥
- राज्यारम्भे बभूवैवं या सामग्र्यस्य भूपतेः । सा स्मर्तव्यान्तराज्ञानं प्रत्युदन्तं विवेकमभिः ॥१५४८॥
- प्राग्मप्रसङ्गात्सर्विदं गुणधामोपवर्णनम् । बह्व्यमाणं छबहृशोप्यव लेशात्पदद्वये ॥१५४९॥
- 1550 पूर्वापरानुसंधानवन्मैर्दृष्टान्तवत्कथाः । नाबुद्धातिगभीराणां शक्या रसयितुं गुणाः ॥१५५०॥
- प्रत्यक्षस्य गुणाभाशो विचिन्वन्तो यथास्थितान् । अनीर्घ्यस्य भविष्यामो विवेकस्यानुगा वयम् ॥१५५१॥
- स्थितस्य तत्त्वविज्ञाने नान्यस्य हि पटुर्जनः । अमानुषानुभावस्य राक्षः किं पुनरीदृशः ॥१५५२॥
- हितानां दाराणां सदृशछलदुःखस्य छद्मदः कवेः सोल्लेखस्य प्रियसकललोकस्य नृपतेः ।
- स्थितानां कोप्यव व्यवहितविवेकः स्वकुतैरसामान्यं ज्ञानं छद्मगमनुभावं न कुशलः ॥१५५३॥
- भवेत्प्राग्मप्रसरणा परिणामेय वा मतिः । कथं सर्वस्याहुतावां निष्ठायां गुणोदयोः ॥१५५४॥
- 1555 सन्त्येवास्यापि विषमाः स्वभावा दोषतां जनः । येषां विपाकमव्यक्त्वमजानन्गणयत्ययम् ॥१५५५॥
- विकासः केषांविज्ञयनविषमैर्विद्युदद्वैः परेषामुद्भूतैः भवणकटुभिर्द्विरसितैः ।
- न चेष्टा काप्यन्योपकृतिपरिहीना जलमुचो जडो वर्षादन्यं गणयति गुणं नास्य तु जनः ॥१५५६॥
- गुणांलोकोत्तराभ्युच्चस्त्रयानुभवगोचरान् । भविता पूर्वभूपालकृत्ये सप्रत्ययो जनः ॥१५५७॥
- अनुसृष्टस्य स्थानाङ्गुर्भजेन चकार सः । विमोलांलोकमकस्येन दिङ्नाग इव भूपरान् ॥१५५८॥
- विद्वद्वह्निनीवृन्दा गूढं यज्ञयसंभवम् । वहन्ति तापं भूपाला और्ध्वभिर्मिथः सिन्धवः ॥१५५९॥
- 1560 भूमिभृद्वास्वतसस्य तेजसाप्यायितो गतः । पूर्वराज्यशशन्त्रो मुक्तेष्वपकाशताम् ॥१५६०॥
- यो यस्तं पश्यति स्वात्मसंमुखं स स सर्वतः । जानात्यवक्रोलिखितं देवविम्बमिवेश्वरम् ॥१५६१॥
- स्थिरप्रसादो दत्ते यत्प्रसादो न स क्वचित् । भयं पुनः प्रणमतां दत्तं हरति विशिषाम् ॥१५६२॥
- कृष्टासेः प्रतिविम्बं स्वं हित्वा नान्योस्य संमुखः । नापरः प्रतिशब्दाच्च गर्जतः प्रतिगर्जति ॥१५६३॥
- तस्य नातिशितं कोपे प्रसादे निशितं पुनः । धत्ते तीक्ष्णैकधारस्य तरवारेस्तुलां वचः ॥१५६४॥

१५५८. ') Doubtful emendation; A 'योषा'; G 'विद्वदो देशो and 'योषाविषा'. १५५९. ') Thus A; C 'वीरान्त' १५५९. ') Cf. 'तुल्ये विद्वत्प्राप्येतिहवैव' (A) viii. 1305. १५५९. ') Thus A; B C 'विशसन', as apparently corr. by later hand in A. १५५९. ') Conjectural emendation; A 'वसोपवेशवृत्तस्य'. १५६०. ') इष्टान्त supplied by A, in space left by A. १५६०. ') Emended with C; A 'दुष्पञ्चन'.

तस्याकुञ्चनो निष्ठास्तानतश्मीशिकासिनः । मन्वन्त्याभिताः कल्पद्याभिनः पल्लवा इव ॥१५६५॥ 1565
 राशि गाम्भीर्यवृत्तश्चमहास्वप्रमथिष्युताम् । विषेव मन्त्रिणां लोकः विषेवे तांश्च सर्वतः ॥१५६६॥
 मन्त्रस्तु प्रसीदते न विषेवेन्यमन्त्रिणाम् । पार्श्वदुर्माणेष्वप्यपि स्थितम् इवोत्तमम् ॥१५६७॥
 तस्योत्पटयतः सर्वास्तृणानीवावहेत्या । स्फूर्जन्मनसिहोभूदशक्योन्मूलनः परम् ॥१५६८॥
 आ बाल्यास्वस्तुतो राशः स कृत्स्नव्यवहारवित् । अपृथ्वस्तदणीभूतनयो ह्यास्त सर्वतः ॥१५६९॥
 अहैवं यौनसंबन्धादिच्छतस्तच्छतो मदात् । कुत्रापि स्थितस्य ततः कृतावज्ञानोत्थनाम् ॥१५७०॥ 1570
 रन्धात्रेयी स तत्रोपायुपजायैः क्षणे क्षणे । सखी जनके यन्नावृत्तं द्वेषमभिपश्यत् ॥१५७१॥
 राक्षस्तुल्यवधः सौ हि जननीगणसंस्तवान् । राज्यकाले हि सोऽस्तेकावास्तां तदवकाशौ ॥१५७२॥
 तुर्गयोग्योपस्कारकानाहारादि राजवत् । अकालावकुर्वतां राजधान्यन्तरेव तौ ॥१५७३॥
 सह इव वृद्धैः समशीर्षिका प्रभेर्न युज्यते पात्रसमुद्यतेः कथित् ।
 भित्तोन्नेहेर्दुर्गवृन्दलङ्घनं सरोजवण्डस्य महाविडम्बना ॥१५७४॥
 नक्षत्रितामसंस्फुरैभुनातेऽख्यकल्पनाः । तद्दर्शयेत्यखिले चक्रुस्तद्विषः कलुषं नृपम् ॥१५७५॥ 1575
 अथ राजा विजयिनं सत्कर्तुं कम्पनापतिम् । कृतघ्नः भावणे मासि जगाम विजयेश्वरम् ॥१५७६॥
 अत्रान्तरे पिच्छेद्वादागच्छन्तिरिगदरे । प्राप भूरपुरब्रह्मापीश्वरादुत्पलौ वधम् ॥१५७७॥
 पुट्याणानाडादुत्पिन्नाकृतये पुनरागतः । ब्रह्माधिपेन गुटिकान्वेषिणा स दयाप्यत ॥१५७८॥
 क्षितौ निपतितः पार्श्वपाममेकं द्विषद्भटम् । मुमुर्षुर्द्विशिखाविद्वज्जानुमर्मापि सोवधीत् ॥१५७९॥
 प्रत्यावृत्तस्य सत्कृत्य कम्पनेन महीपतेः । शर्यवन्तिपुरस्थस्य ब्रह्मेशोरिशिरो व्यधात् ॥१५८०॥ 1580
 स दृढशक्तिकामुष्टिरुद्धन्मुण्डमुद्धरः । चक्रे तस्य दृढामर्षशोकशकुनिपाटनम् ॥१५८१॥
 आद्यायामेव यात्रायां जातारानिक्षयो जनैः । स निःशेषयिताशेषकण्टकानामगण्यत ॥१५८२॥
 नस्मिन्प्रविष्टे नगरे विद्रुताः केपि सागसः । प्रापुर्जनकसिंहायाः केपि कारागृहस्थिनिम् ॥१५८३॥
 कैथिस्थलायिनैः शङ्कां मादिताः पृथिवीपतेः । ततः क्रोष्टिश्चरमुखाः प्रातिलोभ्यं प्रपेदिरे ॥१५८४॥
 शमालां निर्गतः श्रीमान्कार्तिकेय कृती नृपः । तत्र तत्रासुहृद्ग्रामं संयामोयमवाधत् ॥१५८५॥ 1585
 यत्र सुस्तलमूषायाः प्रापुर्भगवन्प्रापताम् । तं हाडिग्राममदहस्सुज्जिस्सर्जितविक्रमः ॥१५८६॥
 महीभुजा पीडयामैनराहन्ः क्रोष्टकादिभिः । अथ भिक्षाचरो राज्यगृध्रभूयोपुपायौ ॥१५८७॥
 एकेनाह्ना योजनानि श्रोतृकृच्छ्रं दश पञ्च च । शालिकाकोट्टनामानं गिरियाममवाप सः ॥१५८८॥
 क्षुत्पिपासाकामारातिभीतिमार्गभ्रमोद्भवम् । क्लेशं नाजीगणन्मामी धावितः स जिगीषया ॥१५८९॥
 कार्यमायाति वैमुख्यं जिगीषोर्द्विभुरे विधौ । प्रस्थितस्य पुरोवर्ते रथस्थेव ज्वगंभुक् ॥१५९०॥ 1590
 आरम्भमात्रमपि कस्यचिदेव सिद्धयै कथिन्पथलपरमोत्पलप्रयासः ।
 मन्धाश्रिणामृतमवाप्नुदधैर्मुहूर्तास्तस्मिन् विराहदधना न हिमाद्रिजेन ॥१५९१॥

१५७९. *) Emended; A वृत्तौ. १५८०. *) Emended with C; A 'पुरस्थस्य. १५८१. *) Emended; A विपायनम्.
 १५८४. *) Emended with C; A कैथिस्थ'.

अथा सरित्स्ववसतेर्जलधिप्रवेशे वेलोर्मिषेऽनवशेन विवर्तमाना ।

मित्रैश्च यच्छति धियं पुनरुद्वेतेति नोत्थानमस्ति तु विधिद्वयपरोपितानाम् ॥१५९२॥

तस्य तावन्महायन्त्रकडोरस्योदयक्षणे । सिद्धेर्विबन्धो विधिना विधुरेण व्यधीयत ॥१५९३॥

आवातं तमबुद्ध्या तु तस्मिन्नेव क्षणेभ्यत् । पृथ्वीहरानुजः प्राग्भङ्गः कृताञ्जलिर्नृपम् ॥१५९४॥

1595 कोष्ठेभ्यः स चावेत्य संपातं तमतिष्ठताम् । कृत्याक्षमौ ततः सर्पाविष मन्त्रवियन्त्रितौ ॥१५९५॥

ताभ्यां स्थानेन सोन्यस्मिन्स्याजितोऽधपरिभ्रमम् । कार्कोटवृद्धमार्गेण निर्वृतः सुन्दरौ ययौ ॥१५९६॥

आसीद्य तत्र शोषण्डदर्पकण्डूलदोर्द्धुमः । कम्पायमाणः कश्मीराक्रान्तिसंततचिन्तया ॥१५९७॥

उदीपसलिलस्येव तस्य रन्ध्रगवेधिणः । पुरं प्रविष्टो राजापि प्रतीकारमचिन्तयत् ॥१५९८॥

अहिनीयस्वमात्येषु प्रतीहारो मदोपगाम् । सुज्जेरसहमानोभूच्छतान्वेषणतत्परः ॥१५९९॥

1600 आयायाद्य विशम्भावष्टमं बल्यतः प्रभोः । धन्यामजः पुनर्मूर्तिर्जाह्नवीजलमञ्जनात् ॥१६००॥

तदाद्याः संस्तुता राजधिरसंभावितास्ततः । अनायुयन्तोभीकारान्पर्येत्यन्त चिन्तया ॥१६०१॥

कुर्वणे कार्यतस्तस्मिन्भरं पित्र्येषु मन्त्रिषु । कालप्रतीक्षाभमतामहुंस्ते गहनाशयाः ॥१६०२॥

प्रतीहारस्तु दुर्लभ्यसुज्जितोऽनोद्यतः । अग्रियानपि तान्मीत्या जयाहोषोपयोगिनः ॥१६०३॥

व्यतीतेष्वपि मासेषु केषुचिद्वैद्ययोगतः । अकस्मादभवत्तद्भूत्स्फीतलूनामयानुरः ॥१६०४॥

1605 विस्फोटशोकानीसावृद्धिमन्याशुपद्मवैः । संदिग्धाभ्युदये तस्मिन्देशः पर्याकुलोभवत् ॥१६०५॥

इत्थं स्थितः कुलस्यैकमर्तुः स्वामी बन्ती रिपुः । तत्पक्षा डामरा राष्ट्रं दुष्टमेव व्यथितयत् ॥१६०६॥

आयत्यां च तदात्ये च हितकृत्यं विचारयन् । राक्षः श्रीगुणलेखाया जातमेकद्यतं शिशुम् ॥१६०७॥

पञ्चाब्देदेशं परमोर्षिं सुज्जिर्भूमिपतिं तदा । विकीर्णमन्त्रवामास मानुलेनास्य मार्गिणां ॥१६०८॥

इत्थं भूतस्य दुष्टक्षुः समुद्रः सुज्जिरथ ते । पञ्चचन्द्रादिभिः सार्धं युज्या मन्त्रव्यतेनिशम् ॥१६०९॥

1610 लम्परन्ध्रः प्रतीहारो धन्याद्याश्च तदीरिताः । इत्यवोचस्तनो भूपं स तथेत्यग्रहीद्य तत् ॥१६१०॥

पूर्वप्रजासृजं हवाञ्जुतवस्तुनस्वव्यावर्णनेन कुतुकं जनयन्ति तज्ज्ञातः ।

बाला हवाल्यमतिहार्यधियश्च सन्ति प्रायो नृपा नियमभूयमनोनुभावाः ॥१६११॥

शौचस्थाने कृतवसतिभिः स्वीयव्यायालये वा निःशस्त्रो यच्छलनकुशलैर्मौनसं संप्रविश्य ।

नीतो भूतैरिव विवशानां निर्भरं गर्भचेष्टैर्भद्रं भूपात्कथमिव ततः स्यादवष्टम्भचेष्टान् ॥१६१२॥

निर्हेतोः प्रहसन्विटः प्रविशति क्षोणीपतेरान्तिकं धीत्युत्कुलरूपेण किं किमिति तं पृच्छत्यनृणाश्च यम् ।

द्वेते किंचिद्वत् कचानय कथमस्यैकं मानिनां मानप्राणगुणेषु यत्सरभसं दम्भोलोपातायते ॥१६१३॥

सविभ्रमगतागतः किमपि भाषमाणः भुत्तौ प्रभोर्वलितलोचनं जगद्वक्त्रबालोकवन् ।

निजस्य मुखविक्रियाप्रणयताडनाद्यैर्षिद्वन्द्वनृपहमिवाहितं नृपतिबल्लभो दुःसहः ॥१६१४॥

1615 अपि जातु स हृदयेत निःसंशोभमतिर्नृपः । यो यन्त्रपुष्पक इव व्यक्तं पूर्वेन नत्वेते ॥१६१५॥

१५९४. ¹) Here one *akshara* is wanting in A; ²) supplemented with C. १६०२. ¹) Emended; A 'अनयां' मुहस्ते. १६०३. ¹) Thus corr. by A, from 'कुलेस्ते'. १६०६. ¹) Emended; A 'मार्गिणा'. १६११. ¹) Emended; A 'अथ'. —
*) Emended with C; A 'तस्य' व्या'.

यतो भृत्यान्तराज्ञानाज्जातः सर्वस्वसंक्षयः । तत्प्रमादुष्कृतै राज्ञां हा धिक्नुद्यापि श्याम्यति ॥१६१६॥
 सुजिह्वारोग्यमन्वेदुमानच्युर्बलवयोः । विन्वस्तरणिणः पद्मव्रजविशासमलिखत ॥१६१७॥
 दक्षिण्यं वामनां वाममाशये प्रतिविम्बितम् । हर्षणस्येव राज्ञः स विमाध्याभूत्परानुलः ॥१६१८॥
 तस्मिन्नागवृहे वेदानाम्नीकृतगतगते । नृपतेस्तद्वतां ग्रीतिं निःशेषां जह्रे खलः ॥१६१९॥
 भृत्यः सुजिह्वारयोप्यास्थानाजिभूः शठः । पातिलोम्बावहैर्भर्तुर्मन्त्रैरासीच्छिन्नोन्मूलक ॥१६२०॥ 1620
 गीतो गे राशि रष्टः स दिष्टवृद्धै नृपास्पदे । वल्लवर्षी विनिर्वाय पार्थनार्थी गृहान्वयौ ॥१६२१॥
 न तं प्रासादयद्राजा विशालबलवाहनः । आक्रम्योसी कथं नः स्वादित्युपायं स्वविन्वयत् ॥१६२२॥
 स्वयमेव हतकायैसी निरावीरनुगीविभिः । मत्सेति तदधीकारानन्येभ्यस्पूर्णमार्पयत् ॥१६२३॥
 राजस्थानात्पञ्च धन्यमुदयं कम्पनादपि । अजिग्रह्वरपतिः खेरीकार्यं न रिन्मणम् ॥१६२४॥
 ईताधिकारे प्रव्यक्तवैकृते नृपते ततः । अन्पावद्येषानुचरः सुजिह्वारोहिशङ्कितः ॥१६२५॥ 1635
 विमानितः पुराङ्गवाद्यान्मुरिह्य मानवान् । सोष सुस्सलभूभर्तुरस्थीन्यादाय निर्ययौ ॥१६२६॥
 औत्सुक्यात्पार्थनाकाङ्क्षी राजभान्वन्तिके न सः । निर्गच्छन्नाजगुरुर्पेन राज्ञा बान्धवभ्यत ॥१६२७॥
 तस्मिन्निर्वासनगैर्यस्य स्थापनायानुयात्रिके । प्रतीहारस्तस्य गुप्त्यै कोशादेः स्वात्मजं व्यधात् ॥१६२८॥
 निग्रहानुपगम्यस्मदायसाविनि रक्षिणम् । पुत्रं प्रादाद्धर्मको म' हति ध्यायन्स विष्यये ॥१६२९॥
 निवृत्तो लक्ष्मको हारात्पण्यैस् शनकैरतः । अवारोपयद्रोहो भागिकं लोहराचलात् ॥१६३०॥ 1630
 प्रतीहारविष्टाव धात्रेयाय महीभुजः । प्रेमाभिधाय तत्कीहाधीकारं च समर्पयत् ॥१६३१॥
 उत्साय लोहरत्यागाच्छङ्काशङ्कु महीपतेः । स धीमन्विषमं कानं राजपुर्यामनङ्कयत् ॥१६३२॥
 भ्रमात्यकन्नुकम्रातपातनोत्पातनक्षमः । आयसङ्गामरः प्राप प्रयां कामपि लक्ष्मकः ॥१६३३॥
 हारेधाकारयत्सुजिह्वितमल्लविधित्तया । कृष्यमाणो राजवंशपौरुषं राजमङ्गलम् ॥१६३४॥
 अनन्यदेशजः सुजिह्वः भूरो मत्कोशपोषितः । कीर्तिमेष हरेःधावितीर्ष्योक्तुषो हि सः ॥१६३५॥ 1635
 खड्गपादिसहायः स क्षुण्णः पर्यटितुं पथि । निःशूलधोपहास्वथ तेन कार्यार्पणाकृतः ॥१६३६॥
 कर्तुं पदभ्यां योग्यानामयोग्यान्मभवे कः । तेषां गुणैस्तान्संयोजुं न शक्यं कारणैरपि ॥१६३७॥
 पदे श्रीखण्डस्यानुचितमुचिते वर्मणि निजे वृषाङ्कः प्रसेप्तुं प्रभवति चिताभस्म रभसात् ।
 न तत्स्वेच्छावक्षजिजगदुदयापावचटनोप्यसौ तद्वन्धेन स्फुटमिह पटुः संघटयितुम् ॥१६३८॥
 तस्मिन्सुजिह्वितस्पर्धामग्रीदे बोद्धुमक्षमे । वृत्तानसुजिह्वानेन सञ्जयालं दिगन्तरात् ॥१६३९॥
 निर्धरि मण्डले हेयोप्यबापस्तार्थ्यगौरवात् । कोष्ठेभ्यो नरपतेर्निरामन्तरङ्गताम् ॥१६४०॥ 1640
 ग्रीविदायैस्तोप्यमाणस्तैस्तैस्तुष्टेन भूभुजा । विक्षब्धो नगरे तस्यौ सोपि लूतामयानुरः ॥१६४१॥

१६१९. ') Emended; A अजिह्वारिणाः. १६२२. ') Emended; A आक्रम्योसी.—') Thus corr. in A from B. १६२४. ') Emended; A ध्यायन्. १६२५. ') Emended; A तिता. १६२९. ') Conjectural reading; A कोष; B C कोष. १६३१. ') Emended; A सवर्षयत्. १६३१. ') Thus A₁; A₂ 'वाननोत्पातनक्षम'. १६३५. ') Thus A₁; A₂ सुजिह्वः—') Thus corr. by A₂ from A₁ मत्कोश.—') Thus corr. by A₂ from A₁ स्पर्धामेष हरे — विती. १६३८. ') पटुः supplied by A₂ in space left by A₁.

- एवं इमकदम्बैर्यं राशि कुर्वन्ति कार्यतः । चालकैः सोमपालाद्यैः सुजिज्ञान्येव वैकृतम् ॥१६४२॥
 प्रतिज्ञाव लतामात्रसाधं कश्मीरनिर्जयम् । सोमपालाय तद्दानं सोऽङ्गीचक्रेवमानितः ॥१६४३॥
 प्रतिभुभाव तस्मै च भागिनेर्यौ स कन्यकाम् । धीमानश्चान्तरे सामदाने प्रयुज्यते नृपः ॥१६४४॥
 1645 हौ तावत्पाश्र्वायौ राजकन्ययोः स्त्रीक्रियां तदा । रभसायावकुर्वाणावदक्षामन्तरं हिषाम् ॥१६४५॥
 वपायैर्जयसिंहस्य शकुनैश्च निरीक्षितैः । मेरितः सोमपालोऽयं सुजिज्ञान्दारोभवत् ॥१६४६॥
 स्वयमेव प्रतीहारस्तत्र राजपुरीपातिम् । सीमान्तर्भुवमानिन्ये कन्यकोद्वाहसिद्धये ॥१६४७॥
 जातां कल्हणिकाख्यायां महादेव्यां महीपतेः । उपयेमे नृपसुतां सोमोऽम्बापुत्रिकाभिधाम् ॥१६४८॥
 वाते तस्मिन्कृतोद्वाहे नागलेखाभिधां सुधीः । तस्वजेर्यौ प्रतीहारो भूभुजे प्रत्यपादयत् ॥१६४९॥
 1650 इत्थं राट्टद्वये वदसंघौ निरवकाशताम् । प्राप्तः प्रतस्थे हेमन्ते सुजिज्ञस्त्रिपथगोन्मुखः ॥१६५०॥
 जालंधरे संघटितो ज्येष्ठपालो विनाय तम् । गाढावमाननिर्गटसौष्ठवं भिक्षुपक्षताम् ॥१६५१॥
 स्वयि भिक्षाचरे वैकल्येनययकनां गते । नेपिन्द्रो वा महेन्द्रो वा समर्थौ प्रत्यवस्थितौ ॥१६५२॥
 राज्यवदस्य ते यश्च चक्रे राजा विमाननाम् । तत्पुत्रो यश्च विषये प्रतिकुर्मस्तयोर्द्वयोः ॥१६५३॥
 इति संमेरितस्तेन देवपालान्तिकस्थितैः । विद्याहः सौन्तिकं भिक्षोर्भागिकेन न्यविध्यत ॥१६५४॥
 1655 अक्षिप्तवतोऽप्येभि स्त्रामिनो जाद्वबीजने । न युक्तमेतत्ते कृत्यमित्यावेगादशासिं च ॥१६५५॥
 क्षात्वा शुनपात्रेष्वापि पात्रे च इति निश्चयम् । स पीतकोशः कृत्वास्व ययौ प्रस्तुतसिद्धये ॥१६५६॥
 प्रतीहारकरन्धस्तसर्वभारस्तु भूयतिः । मन्दाक्रान्तिनया राज्यमसुस्थितममन्यत ॥१६५७॥
 यो यो हि व्यग्रहीतं तं संधाय सविधस्थितः । तमन्वहं प्रतीहारः सानुपहमिवैक्षत ॥१६५८॥
 प्रगल्भमाने शास्त्रेष्वैमुदयः कम्पनापतिः । अवधीच्छद्यना इमं प्रकटं कालियात्मजम् ॥१६५९॥
 1660 अविधासोऽन्वगान्त्वर्त्तान्नान्यथा लक्ष्मकः । निर्मर्षाहान्कम्पनेशमीयत्सान्त्वमजिपहन् ॥१६६०॥
 क्षात्वाभ्येष्टयति गङ्गायां यावत्सुजिज्ञां विवृणुताम् । यावत्कथं मया नेया कश्मीरा इति विन्तयन् ॥१६६१॥
 तावन्मात्रान्तरव्याघ्रा राशौ विज्ञाय डामरान् । भिन्नान्भिक्षाचरो विसृजिष्यतां हिमागमे ॥१६६२॥
 मण्डलस्यान्तरे तस्य विविक्षो रुद्धडामरः । प्रतीहारो हिमर्तुश्च निषेधा समपद्यत ॥१६६३॥
 स टिकेन त्रितुहोद्वाहेकान्तरेऽपि राशौ । आनीतः संमनैर्दत्ताप्यायः सर्वैश्च डामरैः ॥१६६४॥
 1665 प्रतीक्षमाणो राण्याग्रिहेतुं सुजिज्ञसमागमम् । निर्भयाष्टिकजामातुर्भागिकस्य स्वराग्रमोः ॥१६६५॥
 बाणशालाभिधे गुरौ वसवल्पोऽश्रितवपि । दूषैर्विभेदमनयन्सर्वडामरमण्डलम् ॥१६६६॥
 प्रमोदं हृदयो प्राप्तं हिंसां च विवृणुतपुरः । व्यावतेनाथ गङ्गायाः सुजिज्ञां विहितमज्जनः ॥१६६७॥
 पूर्वविप्रकृते भिक्षात्रासंभाभेदमागते । ययामुष्य महीर्भुस्तथास्माकं भयं भवेत् ॥१६६८॥
 ध्यात्वेति सिंहदेवेन प्रार्थितो व्याजमादधे । सुजिज्ञां करुणोद्योगे सोमपालो भवाकुलः ॥१६६९॥
 1670 सुजिज्ञां लंधरं प्राप्तः प्रातर्भिक्षाचरान्तिकम् । यावत्पादस्थितं तं सायं तद्वनस्तावदासदत्तं ॥१६७०॥

११५९. *) Emended with C; A स्वजेर्यौ. ११५९. *) These two *pdas* have been twice written by A.—
 *) Emended with C; A "वायि". ११५९. *) Thus A; perhaps read शास्त्रेष्वैमु.

मेरितो व्येष्टपालेन निषिद्धो भागिकेन च । विरराम स तस्योक्तया विपक्षभयनमहात् ॥१६७१॥

कण देशान्तरोपात्तं तव भूयोपनेष्यति । एवं च हास्यस्वधीकारं मन्मुखमहिमार्धनः ॥१६७२॥

इति वृत्तमुखेनोक्तः सोमपालेन चान्वहम् । विपक्षौत्सुक्यमुत्सार्य तदेषामभिमुखो यवौ ॥१६७३॥

उदयः कम्पनाधीशो वैशाखे तीर्णसंकटः । खड्गान्तिवने संघर्षं प्रत्यपद्यत भिक्षुणा ॥१६७४॥

प्राक्तस्युप्यव्यवृत्तने जाते द्रष्टुमते ततः । तस्मिन्कोट्यान्तरं भिक्षुः प्राविशत्यातवेदनः ॥१६७५॥

1678

राजाथ विजयक्षेत्रं निर्व्रातः प्रत्यपूरयत् । कम्पनेशस्य कटकं तास्ताः संनिधयन्तम् ॥१६७६॥

यन्मोपलशरासारविधिबाधुधर्षिणी । दुर्गस्थितैर्दृपचमूः प्रत्ययोध्यहमवर्षिभिः ॥१६७७॥

पतस्त्वहमद्य भिक्षोश्च नामलक्ष्मणं पञ्चिपु । पश्यातुं दुर्गजात्राजसेना दीर्घाणि नाशकत् ॥१६७८॥

दैनैरभ्यधिके मासमात्रे यातेपरीक्षतः । विहार्यं मूलं दुर्गस्य धन्यः खातास्यु संभृतम् ॥१६७९॥

दुर्गभाजो बलासाध्या रात्र्युपायपरे धियम् । जाततद्द्वैरिवाधेय्या धनलुब्धमदर्शयत् ॥१६८०॥

1680.

विंसतर्जं प्रतीहारमथ तद्वस्तुसिद्धये । राजां डामरसामन्तमन्त्रिराजात्मजैः समम् ॥१६८१॥

कोटिभ्ररभिल्लाकायाः कृष्णस्थस्य विमोक्षणम् । करिष्यामो वयं भिक्षोरिति बुद्ध्या तमन्वयुः ॥१६८२॥

पद्वन्संकटशैलापादधः कोटं मिमोक्षति । जितं मेने प्रतीहारो वीर्यवान्ताः स्वबाहिनीः ॥१६८३॥

पूर्वस्थितैः प्रतीहारानुगैधान्यत्र वासरे । भयोधि सर्वसैन्यस्य बलात्कोटं जिघृक्षुभिः ॥१६८४॥

ते तावन्मोप्यहमवृष्ट्या तथा तैः प्रतिचक्रिरे । नास्तीदं विक्रमेति यथागृह्णन्निधयम् ॥१६८५॥

1685

वीरदेहद्रुमायेभ्यो न्यपतच्चहमभिर्हताः । निर्वदकौचसरपाः शीर्षभमरगोलकाः ॥१६८६॥

कोटिभ्ररस्य मूढत्वं निम्बुं तत्र किंचन । स्वस्य भिक्षोर्लब्धन्यानामन्त्रेण च विनाशकत् ॥१६८७॥

नास्त्यत्र मत्समो वीर इत्येतावत्प्रसिद्धये । स ह्यनुदीकृतं भिक्षोर्वैत्याणक्षयकार्यम् ॥१६८८॥

दुधुक्षुणां खड्गानां स संकटे धैर्यमादधे । कोटिभ्ररोस्मि चाभिघ्नौ तद्वदया डामराः परे ॥१६८९॥

यदेतद्वृद्धये भूरि सैन्यमस्मद्विनाशाय तत् । पर्यवस्येदिति यदन्समभाष्यन्वया च तत् ॥१६९०॥

1690

विजम्भमूरमुप्यारिष्य कोटिभ्ररोप्यसौ । अन्येषु तत्र कैवास्येव्यध ते निधयं दधुः ॥१६९१॥

भूमिपुत्रुहः कार्यवशेन स्त्रोपवेशने । अङ्गीकृताधिकारस्तु धीमांष्टिकस्य लक्ष्मणः ॥१६९२॥

खड्गाधीशं महामामस्वर्णविस्वागसंभयात् । स्त्रीकृत्य भिक्षुदुधुक्षुणां बद्धकर्यमकारयत् ॥१६९३॥

आनन्दाख्यः खड्गाधीशस्त्यातः कृतगतागतः । नीत्या टिकं प्रतीहारार्थं भूयोप्यरोपयत् ॥१६९४॥

प्रतीहारस्य टिकेन सदैव्यं वीर्यं डामरैः । निःसंशयं हतोऽष्टाभिः भिक्षुः कोटिभ्ररादिभिः ॥१६९५॥

1695

संरम्भास्तद्विमोक्षाय प्राशिष्यंस्ते खड्गान्तिक्म । दूतानूरीकृतस्वर्णदाना भूरिपैः समम् ॥१६९६॥

खड्गस्तु ह्यध्यानुस्कोषं गृहीत्वास्त्यमिद्विहितः । जानाति रक्षितान्प्राणाभिभूतुः कोटिभ्ररादिभिः ॥१६९७॥

समन्तुः प्रातरात्रोद्य देह्णपालोऽथ दूरगः । ह्यन्गान्मां जयसिंहस्तद्व्रजः पश्यः प्रयत्नतः ॥१६९८॥

मत्प्रेति तेन प्रत्युक्ता भिक्षुं शौचस्थितं गृह्यत् । विपाद्यातः फलहकं निर्गच्छेत्पुत्रिरेपि ते ॥१६९९॥

१६७१. ') Emended; A सैन्यवधः. १६७१. ') Emended; A घातः; C घातव्यः; cf. viii. 1624. १६७१. ') Emended; A रात्रा. १६७२. ') Thus corr. by A, from A, कृष्णस्थस्य. १६९१. ') Emended; A पुत्रुहः. १६९०. ') Emended with B; A ह्यध्यानु. १६९१. ') Emended; A निधुषो

- 1700 स त्वमेधोपतिताङ्गः चेबावस्करवर्त्मना । यात इत्यवशो लोके ध्यावन्मामी न निर्वर्षी ॥१७००॥
 कौष्ठिभरोभ्यक्तकृत्यः सैन्यासोमेष्टयाक्षिपन् । कर्त्तुं कालविदा शस्त्रे प्रतीकारेण सान्त्वितः ॥१७०१॥
 गीरी खड्गाधैर्दयायामा प्रत्युपादयुज्यत । ध्वजसावः प्रतीहारमुखैर्भिक्षुप्रमाणे ॥१७०२॥
 गच्छत्रिरागच्छत्रिष राजा दूतैः प्रतिक्षणम् । अग्निष्वग्निजयक्षेत्रे बाली पर्वाकुलोमवन् ॥१७०३॥
 नाथत्रिराहवैसैतैः साहसे दश वत्सरान् । कृतयवस्य साधोभूज यो वृद्धमहीभुजः ॥१७०४॥
 1705 दिव्यो राजानुगा दिव्यात्तस्य भिक्षोः प्रमाणम् । साध्यमेते हि मन्यन्ते हन्त किं केन संगतम् ॥१७०५॥
 विहस्य नीयते विषं खड्गैरेव क्षणादमी । ममा नूनं प्रयास्यन्ति मुषिताधासिलाः परैः ॥१७०६॥
 पृथग्भूतः कौष्ठकोयं विष्णुकोत्सैव बान्धवः । एते भिक्षाचरोऽपिष्टपुष्टा आभ्यन्तरा अपि ॥१७०७॥
 को नूनोत्र संभ्राते यो राक्षः साधयेद्वितम् । साममी नूनमायाता सेवमस्यैव सिद्धये ॥१७०८॥
 इत्युभुः शिबिरे दाबज्जमास्तावद्वेष्यत । कटकैर्मन्त्रिणां पुनं विकोशागुपधादिभिः ॥१७०९॥
 1710 एकाकी विरसंक्षिप्तो हन्तव्यस्तत्कालेऽस्मिन् । हा पिक्वपरिकरो बद्धो निर्वर्ज्यैः सर्वशस्त्रिभिः ॥१७१०॥
 न एवेष्टुचुरासीथ कच्छच्छोर्ध्वनिर्मलः । स्फुरद्योधाक्षिपकरो निःशब्दः सैन्यसागरः ॥१७११॥
 योस्रोद्धीयेत वा सैन्यं लङ्घयेत् शृङ्गद्वजे । हुष्टाधवृष्टिरिव वा निक्षिप्तास्तावदेवम् ॥१७१२॥
 साधर्वशीर्यैः पर्वन्ते स्मीकुर्वन्मिथुरागुपम् । संभ्रान्तधक्षितधासीदित्यन्तध्वन्तवज्रानः ॥१७१३॥
 एतावन्मन्त्रिणां सिद्धमथ प्रत्युत्संभवः । तच्छान्तिः कार्यसिद्धिषु प्रतपिर्नृपतेरभूत् ॥१७१४॥
 1715 सैन्ये भिक्षाचरापातं पश्यत्यूर्ध्वपितक्षणे । कौट्टाविष्णुदशश्लोकः पुमानेको विनिर्वयौ ॥१७१५॥
 ददतीभिः परीतस्य मारीभित्तस्य विलिपुः । पृष्ठे केपि वपुर्लोककौट्टमापरवाससः ॥१७१६॥
 बद्धः पलायमानोत्र सोर्वं भिक्षुरिति ब्रुवन् । उन्मुखः स जनोभीवीहिकं तमथ निर्गतम् ॥१७१७॥
 स हि भिक्षोः कृण्वोहनुमुते प्रसुतो बधम् । तस्माद्भ्राजानुगेभ्यो वा स्वस्याशङ्क्य विनिर्वयौ ॥१७१८॥
 अत्रोहोस्मीति लोकस्य प्रत्ययाय चकार च । कृपाणीमुदरं हन्तुं रक्षमाणो निजानुगैः ॥१७१९॥
 1720 सानुगस्यक्तमार्गो स विलङ्घ्य नृपबाहिनीम् । अत्रिप्रसवणोपान्ते नातिदूरेभ्युपाविशत् ॥१७२०॥
 उच्छ्वसंभिरसंप्राप्तिरभ्योभिर्बुर्गनिर्गतः । मायां प्रयोक्तुं शारेभे प्रेरितः सोम्यहामरैः ॥१७२१॥
 संजातं लम्बमागार्कमहस्रक्षयतां क्षणम् । भिक्षुः क्षपायामास्कन्दमपनेष्यन्ति हामराः ॥१७२२॥
 इति तद्वाचिकासीक्षणा नीविभिर्मन्त्रिणां समम् । खड्गैस्त्वज्रैर्निर्बद्धो न्यदध्वन्तादहक्षवः ॥१७२३॥
 ततः किलकिजारावमुखैः करतालिक्काः । योधैर्ददत्रिः सविधा व्यगृह्यन्ताकुलाशयाः ॥१७२४॥
 1725 मुक्ताः स्वाभिमुखः कृष्णगता राज्यं प्रसाधितुम् । श्रियतो मन्त्रिभिः स्वांघो दस्वार्थान्को नु साधितः ॥१७२५॥
 राजकार्ये च भागी च लम्बमानेथ लक्ष्मकः । किमेतदिति तं नीर्वि खड्गास्थालमप्राप ॥१७२६॥
 सोभ्यधास्तुम्बदास्यापि रोनुं शक्यं विकीर्षितम् । खड्गानां प्रत्यवस्थाता कथं तदास्यसन्निधिः ॥१७२७॥
 स हन्तुं वैपरीत्यं तं खड्गानां त्वं नज्येत्थ च । उक्त्य व्यसृजदानन्दं जहत्ते चान्धमन्त्रिभिः ॥१७२८॥

१७०४. ') Emended; A °बन्धवः. १७१५. ') Emended; A सङ्घ.—') Thus A; perhaps read कृतकौष्ठकमुने प्रसुते. १७१३. ') Emended with C; A °व्यदध्वन्ता. १७२५. ') Emended; A स्वार्थः.

छद्मरक्षणा राजा विजलाटाभवाततः । देहपालयुवा - 'हारम्भः समभाष्यत् ॥१७२९॥
 भतः प्रथमकोटिशस्त्रालः सममगृह्यत् । पागेवाहीरेतदर्थं यज्जता दीर्घबागुराम् ॥१७३०॥ 1730
 संश्लेषावसरे क्षत्वा ततो निःसंभ्रमोभवत् । शित्तिं पत्तिगमिष स्वर्कं मायं विविह तम् ॥१७३१॥
 स तानूये न हास्यं मे नष्टे कार्येव साहसम् । सर्वनाशो हतेमुष्मिन्स्रग्वातेषि किं भवेत् ॥१७३२॥
 अकुण्डवा भाग्यशक्तया राज्ञः स्यात् । खडास्य सः । सर्वोन्निवन्त्य दुर्गापासीक्षणादीनामुवाच तान् ॥१७३३॥
 हस्तुनामसवः कण्ठे संहेहं मण्डिनां भियः । स्वःस्त्रीणां प्रीतयः काष्ठां तीक्ष्णाबाहुरुगिरिम् ॥१७३४॥
 स चर्मकौपीनपट्टिबन्धस्तस्माभिधाकुलैः । ह्युभिः स्वामिवस्त्वस्य व्यापनं सर्वतो युधि ॥१७३५॥ 1735
 स नाम्बूलपरः सक्तिः सा केष्टाहमजुवीजने । चामुद्रमुमुर्षुणां भिक्षुराजोपजीविनाम् ॥१७३६॥
 निविनान्ते ततस्मिन्स तेषां संभ्यंभवत् । कोष्ठेभ्यरादिशिबिं पूर्णं शरणसीयुषाम् ॥१७३७॥ तिलकम् ॥
 एकैकशो लक्ष्मकेण कुम्भया स्वैः त्रेतिरैमैः । टिक्कः स्वं वीक्ष्य बलिं निचकर्ताकुलिं भयात् ॥१७३८॥
 खड्गैरस्मिन्नवसरे स पलायनशक्तिभिः । रक्ष्यमाणस्तेष्वहः छ मनस्तापारभुक्तवान् ॥१७३९॥
 वीरस्ताम्यन्त्रिलम्बेन तीक्ष्णानामाहवोत्सुकः । तस्यौ भिक्षाचरः स्वान्तमक्षवत्वा विनोदवन् ॥१७४०॥ 1740
 हर्म्यार्द्रममायाने तीक्ष्णलोके युयुत्सया । उत्सिञ्चता तेन दावः स्लोकशेषः समाप्यत् ॥१७४१॥
 दीव्यन्तः कान्तया साकं कामिगः छद्मदागमे । प्रत्युत्थाकोरिष क्षोभो नान्तस्तस्य व्यजुम्भत् ॥१७४२॥
 किमयापि वधेन स्याद्वह्नामिति चिन्तयन् । स विहाय शराबाणं सासिपेनुर्धनिर्ययौ ॥१७४३॥
 सुदीर्घविन्तागलितायामहवामलितिभिः कथैः । चम्बुविषपताकाकुलिष वीरपटाम्बलैः ॥१७४४॥
 गण्डताण्डवितापिच्छद्राहुद्राहजुरोविषा । चन्द्रनोलेखकान्त्या च द्योतिताहंक्रियास्मितम् ॥१७४५॥ 1745
 विनीर्णं विषकार्यन्ते विषयद्राज्जिताहनम् । द्योतयन्ममिवालातैः शस्त्रीनेषाधरांभुक्तैः ॥१७४६॥
 कौटुम्भाचरासोमबद्धधौताधराञ्चलैः । लोतिर्नीरहर्हि बद्धसटाटोपमिवांसयोः ॥१७४७॥
 हङ्गुनःपाणिपादैक्यबाह्वमुरवारिभिः । चरन्तं मण्डलैर्विलेपुषिष्विद्वारकैः ॥१७४८॥
 औचित्यस्योचितां चर्यामलंकारमहङ्कतेः । अभिमानविभूतीनां नित्योत्प्रेकमनस्वयम् ॥१७४९॥
 अलक्षितक्षिप्रवानं स सर्वोद्युग्मुखो जनः । विचरन्तं तमैक्षिष्ट भिक्षुमये विरोधिनाम् ॥१७५०॥ 1750
 राजबीजी मधोर्मता तं प्रवीरः कुमारियः । धातापि ज्येष्ठपालस्य निर्वातो रक्तिकोम्बगाम् ॥१७५१॥
 हर्षैर्मस्रोन्नतैस्तैर्बिद्यतः परिपन्थिवः । हरोपैकः शरासारैर्गार्गीको भिक्षुसंभितः ॥१७५२॥
 ते धावन्तो व्यंभाज्यन्त शूरैस्तथापनिर्धतैः । वचोपलैः पुरोवातमेरितैरिव हन्तिनः ॥१७५३॥
 स रोद्धा प्रतियोधानां पणैः क्षिप्राहमभिः खड्गैः । सताङ्गो मधवापथ विरेण विमुखीकृतः ॥१७५४॥
 तस्मिन्मचलिते मर्षिः प्रविष्टयोषादृषैर्मटाः । ते च भिक्षाचरादीनां खर्वे गोचरमावयुः ॥१७५५॥ 1755
 भिक्षोरैकं क्षणालक्षधैर्वै पार्श्वधृतायुधम् । अघावचूर्णमाहाव भूलमेको बृहन्नटः ॥१७५६॥

१७२९. 'A, omits here two aksharas without indicating the lacuna; C देहपालयुवास्त्वहारम्भः; perhaps read 'युवा-वर्णहारम्भः'. १७३०. 'Thus A; C स जनमुवाच. १७३१. 'Emended with C; A राहोपजी. १७३२. 'Emended; A तेषां कण्ठे. 'A, writes here ३ instead of तिलकम्. १७३३. 'Emended with C; A वीक्ष्यन्. १७३४. 'चर्मो वचो supplied by A, in space left by A, १७३५. 'Emended; A व्यापनं. १७३६. 'Emended; A व्यापनं.

- तस्य प्रहरतः भूतं भिक्षुराधिक्यवस्तुतः । शिखापहस्तेनावेगात्केशास्त्रमाह भावितः ॥१७६०॥
 प्रजहार कृपाया च विवर्त्यते पतिष्यति । तस्मिन्माहंरतां भूयसी कुमारियराक्षिकी ॥१७६१॥
 निर्दिभागैर्देते तस्मिन्विधाबाधुषवादिभिः । विरोधिबोधैः संनद्धैस्तयो युयुधिरेव ते ॥१७६२॥
- 1760 अजायन् विविक्षाद्य शस्त्रसंघासिताहिताः । कोटराजगरापास्तसरबौषा इव हुमाः ॥१७६०॥
 अशकुचमस्तान्मृगं सङ्गमूलादिभिर्हिषः । अपवृत्त्य शरासारैस्तनो दूरादवाकिरन् ॥१७६१॥
 भिक्षाचरमृगेन्द्रस्य भञ्जनः शरपञ्जरान् । ततो हर्म्मास्त्रशैर्मुक्ताः पुष्टाः पाषाणवृद्धयः ॥१७६२॥
 धावतस्तस्य योराहमवृष्टिकुहितवर्मणः । निमग्नम वक्ररूपिण्डं भञ्जन्पार्श्वे शिकीमुखः ॥१७६३॥
 क्रान्त्या क्षीणि पश्यान्वासु स पपात दिशन्क्षितेः । ततश्चिरमस्त्रं दृ कम्पं विक्षिपतां हरन् ॥१७६४॥
- 1765 कुमारियोपि बाणेषु विरजङ्गणवर्मना । षण्णितोऽप्यपमर्गनः पादोपात्तेर्पञ्चोदितः ॥१७६५॥
 रक्षिकस्तु शूरेणैव विदोर्मणि विव्रतः । सजीविनोपि निर्जीव इव मूमानुपाविशत् ॥१७६६॥
 महाकुलीभिः सहितो हतो भिक्षुरयोभत । वयावभुमः शिखरं पुष्पितैरिव पार्श्वैः ॥१७६७॥
 इवतो राजचक्रस्य मध्ये हर्षेणुपात्मनः । नावमानस्य मानस्य स्वमङ्गिक्षोः परं परम् ॥१७६८॥
 विधाता नित्यविभुरत्सेनान्तेष्वभिमानितः । अकुण्ठेन ध्रुवं चक्रे गृहीतात्मपराजयः ॥१७६९॥
- 1770 को बराको महर्षीनां सोमे पूर्वमसीभृताम् । उदात्तेनान्तकृत्वेव ते स्वस्थाने न किंचन ॥१७७०॥
 अशोपुषाधिकामसौरारोहर्हिर्हिषज्जटैः । तदवस्थस्तदातोपि शठ्यापुत्र कुमारियः ॥१७७१॥
 स्तुम्भोऽव्ययमित्येव स मराराचशस्तथा । विज्ञातवर्षैरिभिर्धितय बहुशो हतः ॥१७७२॥
 विपरोस्मिन्नलं मूढाः महारैरिति निम्बिताः । खड्गैः प्रजहुर्बहुशो हते भिक्षौ शिषज्जटाः ॥१७७३॥
 अविषेधाबुधस्त्रीमग्नयेदनवाधनैः । कैशिभिर्जीवितमायो रक्षिकः शस्त्रिभिर्हतः ॥१७७४॥
- 1775 वचसास्त्रिणितं वर्षाचव मासांश्च भुक्त्वान् । स षष्ठाभ्यासितज्यैष्ठ्यं दशम्या नृपतिर्हतः ॥१७७५॥
 निदानं विदधे दीर्घं सर्वनाशोपि कारणम् । येषां बभूव तेष्वेवं तुहुतुः सत्त्वविस्मिताः ॥१७७६॥
 मेघवपन्दं ध्रुवोः कम्पं स्मेरास्त्वयं च नामुचत् । सजीवमिव तन्मुण्डं कियतीरपि मालिकाः ॥१७७७॥
 एकं व्योम्यविशार्धिचभानुं भूमौ पुनः परम् । तद्देहमप्यराः सङ्गं धरान्धुं च विद्वज्जटम् ॥१७७८॥
 सविवा विजयक्षेत्रस्थितत्वाद्ये महीपतेः । तेषां वयाणां मुण्डानि ततोऽन्धेयुक्ताहरन् ॥१७७९॥
- 1780 श्रीहृषारजदन्वधश्चाङ्गादियकाशने । दृष्टविषयस्त्वभावोऽभिर्यवायं पार्श्ववस्तथा ॥१७८०॥
 तत्र तत्रानुतं भावं दर्शयन्पुत्रवानुतम् । परिच्छेद्यानुभावस्यं न केचामपि गच्छति ॥१७८१॥ युग्मम् ॥
 नार्यव्यवित्तोलाभः पितुर्मे वोय्यमृदिति । न जहर्वं विनष्टोऽयं राजकण्ठक इत्यपि ॥१७८२॥
 नाकुप्यन्त्यपि तुर्मुण्डमेव धमितावानिति । वीर्यं भिक्षोः शिरोभ्याजभावीदर्यैस्त्वयिन्मवन् ॥१७८३॥ युग्मम् ॥
 आकारस्तास्य र्धमायं सत्त्वं न द्वेषवैकृतम् । वैशद्यं स्फटिकत्वेव नाकौलोकोपवत्ततां ॥१७८४॥

१७६०. ') Emended; A मृ. १७६१. ') Emended; A पाशोपात्तो. १७६१. ') Emended with C; A अशिकस्तु. १७६१. ') Thus A; C लक्ष्म. —') Perhaps read 'विशु. १७७०. ') Thus A; B C नावमानस्य. १७७१. ') Emended with C; A जटैः. १७७१. ') Emended; A सत्त्वविस्मिता. १७७२. ') Emended; A धरा. १७७१. ') A; B. १७७१. ') Emended; A; had first written नाकुप्यन्त्यपि तु' and subsequently corrected this to नाकुप्यन्त्यपि तु. —') Emended; A. 'भावी - स्वयि', writing in margin नावासाय; B G C 'नावासायस्य'. Cf. अष्टमोऽध्यायः iii. 308. —') A; B. १७८१. ') Emended; A 'तद्वत्तम्'. [C. VIII. 1780]

उत्कर्षालभृति व्यक्तमनुं वाचन्महीभुजम् । हा भिस्त्वमृत्तुना दृष्टं वेह देशविसर्जनम् ॥१७८५॥ 1785
 प्रसादविता वेष्मास्वपूर्वमस्नोर्वेराभुजः । तटस्था इव वीक्षन्ते देव मुग्धावशेषताम् ॥१७८६॥
 इति शितीशोसामान्यसौजग्योन्तर्ध्वारयन् । आदिदेश रिषोः क्षीर्नं तादृशत्वात्तत्किकिचाम् ॥१७८७॥
 निद्राच्छेदे च निशि चं ध्यायंस्तस्योदात्तार्थवै । भवस्वभाववैचित्र्यं मुहुर्मुहुर्चिन्तयन् ॥१७८८॥
 अपि वर्षसहस्रेण देवो दयाददुःस्थितिः । नूनं न भविता भूय इति लोकोप्यमन्यत ॥१७८९॥
 दग्धा नृणं तनु घनं प्रतनोति क्षुब्धं वृष्टिं सृजत्युपचितोऽप्य दिवं प्रदहन् ।
 वैचित्र्यसंस्पृष्टि विधिर्मन्त्रेण कृत्ये न प्रत्ययः कृपन पञ्चलनिधयस्य ॥१७९०॥ 1790
 कृत्यं निर्वर्त्य विभ्रान्त्यै धीरस्वावधतो मनः । विधिर्मन्त्रेण क्षीर्वाग्यकार्यमारसमर्पणम् ॥१७९१॥
 आरोनु प्रथमस्य दीर्घमन्यतसङ्गमस्याङ्गिणा नो संत्यज्यत एव पादकटको वाचक्षीयोक्षितः ।
 बाह्यसावनरक्षिणः कलयतो भारावतारास्त्वान्यारोहेण परेण तावदसहायिणीये वृष्टयुः ॥१७९२॥
 एवमेव क्षपामार्गं राज्ये निःशुभतां गते । शोकमूको नृपस्यायं मायिशास्त्रेखहारकः ॥१७९३॥
 वृष्टः सभ्यैः स संभ्रान्तैर्वस्मिन्नेवाङ्गि भूपतेः । यातो भिक्षाचरः शान्तिमरातिर्दत्तदुःस्थितिः ॥१७९४॥
 भान्तरी लोहगिरौ बज्जो हैमातुरी पुरा । न्यस्तौ सुस्सलभूषेन वी तौ सल्लङ्घनलोटनौ ॥१७९५॥ 1795
 ज्येष्ठे नृने कोदभूत्यैः कनिष्ठं लोटनं हठात् । तमिहाद्य विद्यामायामभिचित्तमभाषत ॥१७९६॥
 क्षतभानुवृत्तेर्द्वौ राज्यार्थैः सह पञ्चभिः । निर्वीतं बन्धनादूचे कोशेषु स तमीचरन् ॥१७९७॥
 दूयेन मुष्टेराकन्देयसारितभुजः पतेत् । स्वप्याहिखनो निःस्पन्दरक्तं गच्छेद्य ध्रुवम् ॥१७९८॥
 दीर्घवीःस्वपञ्चमसिप्रमृदूकृतमना नृपः । अलौ तत्कालविपतदुर्वीतोवचचूर्णितः ॥१७९९॥
 इति संभाष्य दिव्यात्तरिपि साकूतमीक्षितः । नाकाराचारवेष्टाभिः प्रागवस्थां जहौ नृपः ॥१८००॥ 1800
 न क्षनन्याभिभूतेन सर्वतोऽसन्नवर्तिना । तादृशा वैशलेनाम्यः सुष्टुपूर्वो हि भूपतिः ॥१८०१॥
 पित्रास्य वज्रलासङ्गे राज्यं भूयः प्रसाधितम् । अनेनापि हताराति विहितं पैतृकं पदम् ॥१८०२॥
 हारितौ दुर्गकोशौ तौ नष्टनामापि दारकः । दयादशेषो यवैको निर्धनो वीतबान्धवः ॥१८०३॥
 धनमानान्तकृद्भिरधार्म्यसममादधे । उपद्रवमिवे देवो तवैकस्मिन्वतेविवे ॥१८०४॥
 मित्रदुर्गार्थसंपन्नाः भोजूताः वज्रिरोपिनः । मित्रप्रकृतिकं कौशान्मन्यमेतच्च मण्डलम् ॥१८०५॥ 1805
 तादृक्किरुषमिस्तीर्णमाहात्म्यस्य महीपतेः । धैर्येण स्पर्धितुं जाने राघवोपि सलाघवः ॥१८०६॥
 प्राक्प्रोषितं हि साक्षाज्यदाये निर्वासने च तम् । तुल्यानुभावमस्मार्थस्त्वैव गजयन्मुगान् ॥१८०७॥
 आहूतव्यामित्रेकाय विवृष्टस्य वनाय वा । न मया लक्षितस्त्वस्य स्वल्पोऽप्यकारविश्रवः ॥१८०८॥
 कान्तेषु काननान्तेषु सकामं सानुमं च तम् । भूयः शिवं प्रतिभुत्व स्थातुं सावधि लोभ्यभात् ॥१८०९॥
 एकक्षणानुभूतिस्मिन्संघे ह्यखदुःखयोः । ईरक्ततदृशमेदादनचोरन्तरं महन् ॥१८१०॥ 1810
 निवर्तनं निष्पादानां शक्तिं दर्शयितुं जने । नानोपकरणमयं संनद्धोऽस्वाचिन्नाश्रिधिः ॥१८११॥

१७८८. ') च omitted in A; supplemented with C.—') Emended with C; A 'आन्मही. १७९०. ') Thus corr. by A, from 'आन्मही. १७९२. ') Emended; A 'दीर्घमन्य'. १७९५. ') Emended; A 'सुष्टुपूर्व'. १८०३. ') A 'कोशो. १८०५. ') Emended; A 'नितं च.

- अत्यहुतानि कृत्यानि वक्ष्यमाणानि भूयते । कोमुष्य बहु मन्येत सामन्ये सति संपदाम् ॥१८१२॥
 धीर्लोभिनः कार्यश्रेष्ठं ज्ञातुं राक्षसविलसत् । दृष्टोऽहं कोट्यनुत्पत्त्यमाचक्षौ लेखहारकः ॥१८१३॥
 उत्सृज्य भागिकं कोटं प्रयते मण्डलेभ्यः । तुमोद्योगोभवद्गुणैः प्रेमा संपत्त्यमसपीः ॥१८१४॥
 1815 मण्डनाभ्यवहारलोभीगैर्वाभो मदोपमा । स वृत्त्या भुत्सवेमुष्ण्यापाम्नामस्यं व्यवाहरन् ॥१८१५॥
 कुल्यानुकम्पिना दृष्ट्युत्पादनादेः स चारितः । देवेन नादाह्वयानां कार्यवृत्ताक्षमां कियाम् ॥१८१६॥
 मायाभ्युदयनो नाम कावत्स्यः स्खलवाञ्छितः । मायिकृष्य प्रतीहारो बहूमूलस्य मन्त्रिणः ॥१८१७॥
 पुनो भीमाकरस्येन्दाकरश्चात्रान्तरे समम् । दुषुक्षपस्तत्र तत्र वर्धं प्रेम्णो व्यचिन्तयन् ॥१८१८॥
 अलम्पो हन्मुमश्रावसरीसैः कदाचन । कोशादह्वालिकां कार्यवृत्ताक्षमां सः ॥१८१९॥
 1820 कर्मसिद्धेभ्यो नृपेणात्प्रावशेषाणवृत्तिना । प्रैषि शासनमेतदुपगतिं प्रत्यवसिद्धये ॥१८२०॥
 कोट्योक्तसामशेषाणां गूढलेखान्विधाय ते । विबद्धसंविदः पूर्वमभिवेच्यत्व भार्यया ॥१८२१॥
 रङ्गा दुर्गासिनिगदं कृत्वा च निशि लोटनम् । सिंहराजस्यामिबिष्णुपासादाभ्येवेषयन् ॥१८२२॥ तिलकम् ॥
 शरदाख्या बभूवेका कापि सुस्तलभूपते । तत्र स्थिताभवत्कुद्रा तेषामनुमतप्रदा ॥१८२३॥
 गर्वातिरयोयन्मभक्ष्यैर्गताति ते । कोशाभिचार्य पर्याप्तं कोशरत्नादि जहरे ॥१८२४॥
 1825 सप्तैः सप्तमिस्तस्यसाहसं ह्रमद्वक्तृत्वं । दानेन त्याजिता या सा चण्डालैः प्रतिकुलता ॥१८२५॥
 मेरीगुर्वादिनिर्वाणैर्गिराः कोट्यवासिनः । कृषा राजोचिताकल्पमपश्यस्य लोटनम् ॥१८२६॥
 अहृष्टपूर्वाहृष्टोदात्तवेषः स विस्मयम् । निन्द्ये जनाचृष्टामात्स्ययोगो दीपैः प्रकाशितः ॥१८२७॥
 प्रेम्णः पार्श्वस्थितस्ताभ्यामानवेहारकोन्तिकम् । सत्सैन्यौ स्वभुवश्चर्मपासिकाख्यौ च ठकुते ॥१८२८॥
 वदास्यवाहितास्त्वन्मभक्ष्यैर्गताति ते । रात्रिशेषं चन्द्रानुस्पर्शपाण्डुरशीयत ॥१८२९॥
 1830 शतः प्रेमाय दुर्वाताभयनेमोष्णदाहणः । संताप्यमानधोष्णांनुकरी रोडुमुपाययौ ॥१८३०॥
 तं प्रमोलीतलप्राप्तं निर्वर्तिवैरिसैनिहैः । पराङ्मुखीकृतं वीर्यं चलितास्त्रयान्कं प्रभोः ॥१८३१॥
 भुत्स्येति भुमृष्यया लुङ्गं लोहमन्त्रिणम् । विससजोदयहारपतिमानन्दवर्धनम् ॥१८३२॥
 भूमिदौ तौ हि कोट्यस्य विवेदानन्वदेशजौ । सोल्पाक्षत्वादिरम्भाणां लक्षगाह्वरणक्षमौ ॥१८३३॥
 प्रविष्टश्च पुरं दृष्ट्वा भीतिदायार्थिभिः शिरः । धाम्यमाणं भटैर्भित्तोरासिचैतानदाहयत् ॥१८३४॥
 1835 राजादेशादसद्वैः स्त्रीभुविष्ठरसी जनेः । नमा पैतामहं देशे दधमानोन्मद्योच्यत ॥१८३५॥
 काले मीम्बोदयोदिक्रमयौ ह्यविषमे नृपः । सिद्धिमभ्यधापोपि प्रशियोति स्म रिहृणम् ॥१८३६॥
 स शौर्यत्वाभिभक्त्यर्थमेतदुद्घादिगुणोऽप्यतः । तेन धर्मोपचारमः समभावि जिगीषुणा ॥१८३७॥
 भवितव्यतया दक्षत्वामोहः प्रेरितोय वा । शत्रुमात्स्यैर्भूजुभूत्सं व्यक्तानुकमन्त्रितः ॥१८३८॥
 शीतोर्ध्वदुर्गामास्यैर्वर्जैर्हृण्यव्य वैरिणः । अनुमेने कुतारक्षीभृत्पान्नीध्मोत्सवणे क्षणे ॥१८३९॥
 1840 उदयः कल्पनाभीशो राक्षोमे पर्याशिष्यत । सर्वोमात्स्याः प्रतीहारमन्त्रवच्छन्पुनः परे ॥१८४०॥

१८१३. '१) A कोट'. १८१६. '१) Emended with C; A इष्टुपासद'. — '१) Emended with C; A देवेनाह्वय' with haplography.
 १८१८. '१) Emended; A "विन्तवह" १८२२. '१) Emended; A "वेषक" — 'A). ३. १८२५. '१) Emendation doubtful; A
 "वायना". १८३७. '१) Emended with C; A कोट'.

राजात्मजहारोहडामरामात्मविभवा । ह्यैव तस्मैववाकापि सर्वसामप्रदमया ॥१८४१॥
 खडिगवज्रहलिकानिषिष्टकटको दिष्टाः । संघीनुं प्रवृत्ते सर्वोपायैर्विरोधिनः ॥१८४२॥
 लुह्मावः फुलपुरे कोहोपात्तामने स्थिताः । अयमेवाहवन्मन्त्रकम्पमनयजिपून् ॥१८४३॥
 छस्सलक्षमापतिर्वेदे लोटने तत्त्वनामहात् । वस्मै प्राक्पद्मलोत्थाक्यां बहुस्थलभराभुजे ॥१८४४॥
 साहायकाय प्राप्तस्य तस्य सैन्यैर्ह्यवधूः । भूराभिधस्य मुनेषु प्रत्यवाहि प्रतिक्षणम् ॥१८४५॥ 1845
 तेषूपवदराष्ट्रेषु भवलोलायमानधीः । अङ्गीचके नरपतेर्नामि दण्डं च लोटनः ॥१८४६॥
 पतावत्सिद्धमफलारम्भीनामव दुःसहे । काले व्याकुलिरस्माकमुचितास्मिन्नलापवा ॥१८४७॥
 शारदारम्भमद्यमने क्रमात्काले बलोत्तिताः । अपारार्थि विधास्यामः सर्वारम्भेण शोभनाम् ॥१८४८॥
 हत्यन्वहं लक्ष्मकेण महिं नादये नृपः । अन्ये च मन्त्रिणो मन्त्रं शाखादभ्यर्णवर्तिनः ॥१८४९॥ तिलकम् ॥
 सर्वाधिकार्युद्दयनः प्रतिभुत्वं धनं बहु । साहायकार्यमादिभ्ये सोमपालमपि प्रभोः ॥१८५०॥ 1850
 अपाङ्गैः स संबन्धवद्धोपि धनलुब्धधीः । बुद्धानि स्म महाभाषाविममाय महीभुजे ॥१८५१॥
 बद्धर्षो लोटनश्चेत्किं मे संबन्धयेत्तया । अन्यथा भवतामस्मीत्यन्वांशव्यामि कैतवान् ॥१८५२॥
 हम्ममिवमिंसंभाय सोमपालोभुपाययौ । समर्थये हेतुरासौस्तुज्जेर्भ्यानि क्रियानपि ॥१८५३॥ युग्मम् ॥
 स हि भिक्षाचरौनृमर्यादिवार्थानायितो यदा । सोमपालमुखेनैवीभुजा राजविसर्जितः ॥१८५४॥
 दूतः प्रार्थयमानस्य तत्पार्थीप्राप्तमतिभुतान् । कणिकस्तौचमर्गैः प्रदानुमनुबध्नतः ॥१८५५॥ 1855
 तदा भिक्षाचरं जानन्हतकल्पमनेन नः । व्यवसनप्रशमे कोपे हत्यवज्ञां प्रकाशयन् ॥१८५६॥
 मदेन न ददौ किंवित्तोष भिक्षाचरं हतम् । भुत्वा निरुपयोगं स्वं राक्षो ज्ञात्वा सशोकताम् ॥१८५७॥
 वायवेकाहममगच्छांहरव्यसने भयम् । तावन्निशम्य संपात्रोत्सेको भूयोपि मन्त्रुभाक् ॥१८५८॥
 लोटनं बद्धसंधि वः करिष्यामीति भुभुजः । उक्त्वा दूतं लोटनेन दापयिष्यामि काष्ठावन् ॥१८५९॥
 युग्मभ्यं कथयित्वेति सोमपालं पिकीर्षितुम् । बलितामवलत्वं च सर्वेषां स्वार्थसिद्धये ॥१८६०॥ 1860
 समं सोमेन तस्मैयमभ्यर्पयिष्यतस्मिन्नेति । मितैरनुगतो भृत्यैर्घोरमूलकमासदन् ॥१८६१॥ कुलकम् ॥
 बह्नानीचित्यदुष्पांष्टुवर्षदूषितकर्तिना । भोगलुब्धतया तेन हता विततसत्त्वता ॥१८६२॥
 तुषारशर्कराभुङ्गजलपानादबुर्जरम् । त्यक्तुं भोज्यं मूढु क्षिप्रं काश्मीरं न शशाक सः ॥१८६३॥
 सतुषं शुष्कसक्तादि बहिर्भोक्तुमपारयन् । वैस्तैरुपायैः कश्मीरान्प्रविशिशुरतोभवत् ॥१८६४॥
 काश्मीरिकाः कार्यशेषमदृष्ट्वा पीड्यशोचिताः । आकर्ष्य च तदापातमाकुलत्वमगिभिवन् ॥१८६५॥ 1865
 भुञ्जानैर्मृष्टमांसानि पिबन्निः पुष्पगन्धि च । प्रनीहाराग्रतो हारि मार्हिकं लघु शीतलम् ॥१८६६॥
 आनेष्यामो जवास्तुज्जिमहारूप्य हमभु संयुगे । इत्थं विकल्प्यैस्तैस्तैराहोपवृष्टिकाः कृतः ॥१८६७॥
 काश्मीरैकैर्मित्युक्तं खड्गैः सैन्धवकैरपि । अभिषेययितुं शुकुर्न तेत्युचामिनोति तम् ॥१८६८॥
 भानुव्याघ्र च मुखयाव भूमुजां च करारिणम् । विदध्या जयसिन्हाय वरमित्यभिमानितम् ॥१८६९॥

१८४१. १) Emended with C; A सङ्घे. १८४२. १) Emended, A सर्वोपायैः. १८४३. १) Emended; A 'वेज्ज'.
 १८४४. १) Emended; A 'लापवा'. १८४५. १) Emended, A प्रवृत्ते. १८४६. १) Emended with C; A
 'सिन्हाय', with haplography. १८४७. १) A, २ १८५१. १) Emended; A 'अनन्वर्थायाम्', omitting two aksharas; C
 'मानस्य सप्तर्षीयम्'. १८५२. १) Emended; A 'अन्वय'. १८५३. १) Emended; A 'विश्वम्'. १८५४. १) A पिबन्निः.
 १८५५. १) Emended; A 'सिन्हाय'.

- 1870 बह्वर्धमध्वमानेन लोठमेन तिरस्कृतः । सोमपालः पियं किचिद्वाजपसे न्यदर्शयत् ॥१८७०॥
 मयि श्वभुरसैन्यानां व्यग्राणां वैरिविग्रहे । सज्जे हितव्यं त्वं रत्नमग्न्यप्यसि किमाश्रितः ॥१८७१॥
 इति निर्मलसितस्तेन सुजिः स्वाशंक्रियोचितः । सर्वानुल्लङ्घ्य संनदो ह्यजसैन्यपदेनयत् ॥१८७२॥
 जरठाबाहसंजानघ्नितज्वरमहाभयः । वरुचिनीमयोत्थाप्य विद्वद्वै निशि लक्ष्मकः ॥१८७३॥
 विसृष्टदूताः कटकं नष्टं वज्रं प्रभोर्जुतम् । केचिदन्वसरन्सुजिं सैनिकास्ते जिघांसवः ॥१८७४॥
- 1875 धोरैकेन भूपालसैन्यमन्येन वैरिणः । वर्त्मनः श्वभदुर्गस्य तुल्यमेव प्रतस्थिरे ॥१८७५॥
 शारम्भरपथं वैरिवहयं त्यक्त्वा यियासवः । स्त्रोवीं कालेनकांक्षयेन संकटेन तदन्तिके ॥१८७६॥
 तस्मिन्नहन्त्यस्वलिता वनिकावासनामनि । ग्रामे सैन्या न्यविक्षन्तं लोकैरुद्यावयैः समम् ॥१८७७॥ गुग्मम् ॥
 अनुपस्थादिनोभ्यर्णग्रामकेष्वपि वुलुवुः । भुक्त्वा पीत्वा च ते निन्युनिशार्धमकुतोभयाः ॥१८७८॥
 अथापातं विधिपजिः स्वस्य भाषयितुं हुतम् । क्षोभभृत्सुजिर्भवेत्य तूर्वेषोषकारयत् ॥१८७९॥
- 1880 क्षणदशोष एवाभू पलायां चक्रिरे ततः । तैस्तैः शैलपथैः सेना निरवदम्भनायकाः ॥१८८०॥
 विश्राम्यराणि मुष्णहिः शक्तेत्यङ्गन्य मन्त्रिणः । भूयकर्मैर्गण्डशैला नानाधातुज्जैरिव ॥१८८१॥
 लुण्ठमानाधमूस्त्रानुं नादधे कश्चिदायुधम् । तदा तु येन वा तेन स्वात्मा नान्यस्तु रक्षितः ॥१८८२॥
 उत्सुख्य लङ्कवन्तोद्गीर्णकेपि शोणाधराभुक्ताः । रक्तस्निग्धो यनौ प्रापुर्मर्कटा इव पाटवम् ॥१८८३॥
 केन्मन्त्रपरिस्थागविकचरौरविग्रहाः । हरितालशिलाखण्ड इव बातेरिता वयुः ॥१८८४॥
- 1885 भूलयेषुबनाकीर्णैः शैलैरकृश्याविग्रहाः । केपि आसोत्थपृष्काराः करिपोता इवाव्रजन् ॥१८८५॥
 किं नामोदीरगैर्मन्त्री स नासीत्तत्र कथन । तिरथेयं विपर्यस्तपैर्वैर्धैर्यं पलायितम् ॥१८८६॥
 भृत्यस्कन्धाधिकदोष गच्छन्मूढः प्रधावितुम् । प्रतीहारो ह्यिषोधिर्दुरात्कैचिद्व्यलोक्यत ॥१८८७॥
 निरभुक् स सूर्याभुक्चक्रेयूरकुण्डलः । प्रतिज्ञायानुसक्ते तैः सर्वग्राणप्रधावितैः ॥१८८८॥
 अहमाहतेन भृत्येन त्यक्तः स्कन्धहृषत्क्षतः । स निस्पन्दवपुस्तिष्ठंस्त्रैरप्राहि महाजवैः ॥१८८९॥
- 1890 नववन्धनशोकार्तशारिकाकृश्याविग्रहः । स - ल्मलिरिव व्यञ्जहिंषः संकुचितेक्षणः ॥१८९०॥
 बद्धस्य मे मानधनमर्तुर्नृशसान्तरम् । इतोधिकं धुनं सुजिर्धिदध्यादिति चिन्तयन् ॥१८९१॥
 स्कन्धेभिरौघ्य निःशेषीकृतमाचारभूषणः । नदहिः सोपहासं तैः सुज्जेरयं व्यनीयत ॥१८९२॥ तिलकम् ॥
 प्रच्छाद्य सत्त्वधान्वकं सौभुकेनैव नोर्धितः । बृहद्राज इवेत्युक्त्वा तस्मै स्वान्यंभुक्तान्यदान् ॥१८९३॥
 प्रावारिताम्रं कृत्वा हयाकडं च तं पुनः । धैर्येणायोजयस्मिन्धैर्बयोभिः परिसान्त्वयन् ॥१८९४॥
- 1895 निर्गुणिततुरंगासिकोशैः परिवृतः खड्गैः । ततो गृहीत्वा तं श्रीमांसोमपालान्तिकं यवौ ॥१८९५॥
 इमा ध्योन्माङ्गनाक्रीडकडितसलविभ्रमाः । भाग्यमेवानुयायिन्यः स्थाविन्यः कस्य संपदः ॥१८९६॥
 आराधनधिया स्वैर्य यस्यामेभोजि भृत्यवन् । गन्नाणि कुकुमालैरुपहार्यन्त च स्वयम् ॥१८९७॥

१८७३. १) Emended; A अरश. १८७६. १) मका written by A₂ in space left by A₁. १८७७. १) Emended; A व्यविग्रहयन्.—) A₁ २. १८८१. १) Emended with C; A नानाधातु. १८८३. १) Conjectural reading; A स्वान्यमान्यस्तु. १८८५. १) Emended; A तिरथेय. १८८७. १) A "स्कन्ध".—) Thus corr. by A₁ from प्रधावितुम्. १८९०. १) A "कुषादि".—) Thus A without indicating the lacuna; perhaps read गच्छन्तिवि. —) Thus A₂, apparently corr. from वल्लुतिवः; doubtful. १८९२. १) A₁ १. १८९७. १) Emended with C; A "उपचयन्".

सोमपात्यादिभिः प्रद्वैः स मासेरेष पञ्चषैः । तेषामये तथाभूतस्तिष्ठलोकैर्ध्वमाभ्यत ॥१८९८॥
 तुल्योपि पतितचेतोपान्तदयामावनः परैः । वनौका इव वज्रोभूषणोऽकमूको वनान्तरे ॥१८९९॥
 अर्पितं सुजिह्वा सोमपातः स्वीकृत्य लक्ष्मकम् । जानन्वृहीताम्बुजदमीराजिजराद् म्बुजवत ॥१९००॥ 1800
 लोटनस्याग्निकादेव स भूरिर्माजिकादिभिः । प्रतिभुल्य प्रभूतार्थैः प्रसीदामवाच्यत ॥१९०१॥
 कश्मीरा इ प्रसीदाराशिक्षापक्षानुयायिभिः । तत्रा न कैरमन्यन्त संयाप्या क्षामराज्यजैः ॥१९०२॥
 तुल्येनापि प्रसीदाराचर्तं राहं जिघृक्षुणा । भूरि चादिह्यना विसं राज्ञोकारि न तेन तत् ॥१९०३॥
 भद्रमानेष्वमास्वेषु प्राप्तेषु नगरं नृपः । शारितं च प्रसीदारे न पैर्वातपर्वदीपत ॥१९०४॥
 यैः सैन्यसर्गैर्द्वाराज्यं पुरा भिक्षाचरोकरोत् । वैधाप्युत्पुतिरे राह्ये वृत्त्यानार्तिह मुत्सलः ॥१९०५॥ 1805
 भूभूता संगृहीतानां शीतज्वररुजा ततः । तेषां दश सहस्राणि योधानां निधनं ययुः ॥१९०६॥
 विरराम तथा देशे न मुहूर्तमपि कञ्चित् । बान्धवाकन्दतुमुलं प्रेतवाधमहर्निशम् ॥१९०७॥
 पौरपर्मवृण्णिभान्नाशेषव्यवहतिस्थितिः । सौतुत्साहहतः कालो नहराज्य इवामवत् ॥१९०८॥
 नानादिवन्तरायातैः प्रभिः काश्मीरैरपि । लोहरेय प्रभृद्भिः राजद्वारमजायत ॥१९०९॥
 काकतालीयसंभारलोकोत्तरनुपभियः । अकुप्य लोटनस्यासीत्पुर्तिर्नितपतेरिव ॥१९१०॥ 1810
 तस्याकारपरिक्लेशवैशसाभिज्ञवृत्तयः । योग्यप्रभाषा भानृत्यभृत्यपुत्रादयोभवन् ॥१९११॥
 नास्थानवर्षी स्थाने वा बहुमुष्टिर्भूतिमान् । स वचःपाकनिष्कर्मव्यवहारो व्यभाष्यत ॥१९१२॥
 छाया निरकुशयतिः स्वयमातवस्तु छायाप्यतः शतश एव निजपलङ्गम् ।
 दुःखं ह्रस्वेन वृथयेवमनन्तदुःखपीडानुबेधविधुरा तु ह्रस्वस्य वृत्तिः ॥१९१३॥
 सार्वभुदयावामिर्मासे न्युनेपिके गते । एकवृत्तौ ह्यनो दिव्हो लोटनस्य व्यपद्यत ॥१९१४॥
 तमेकपुत्रा शोचन्ती शोकशकुन्तलाशया । ततः प्रपदे प्रत्यं मल्ला लोटनवल्लभा ॥१९१५॥ 1815
 पक्ष्यामभिन्नभावायां गुणभेदे तथात्मजे । विपद्ये स तथा लक्ष्म्या न कृत्यं किञ्चिदैस्तत ॥१९१६॥
 निःक्षेहस्तस्य भूपालह्रलभस्य विजृम्भितम् । मोहनी वा भियः शक्तिर्वदशासीत्पुनः ह्रस्वम् ॥१९१७॥
 अकारयन्निर्धनोपि तथा वृद्धस्य कालवित् । लक्षैः वद्विद्याना मोक्षं लक्ष्मकस्य क्षमापतिः ॥१९१८॥
 द्विष्टवृष्टिपरिक्षिप्तपुष्पवृष्टौ जलैः पथि । तस्मिन्प्राप्ते न कोडासीद्वाशा प्रत्याहतां भियम् ॥१९१९॥
 स लक्ष्मीमहिमसिप्रविस्मृताभिभवप्रथः । प्रभवन्पुनरेवासीन्नियमानुपहृक्षतः ॥१९२०॥ 1820
 धनपल्लोभनिर्गटसर्वावष्टम्भपाटवः । सुजिः साविश्वमव्याजं भजे लोटनभूतैः ॥१९२१॥
 वत्तबान्भागिकक्षतामविभासमपाहरत् । स तस्याद्यधियापायतुःस्थितिव्यवथा समम् ॥१९२२॥
 अभ्यर्च्य पार्थिवं पद्मार्थं चानीतचान्कृती । तस्य सोमलदेह्याख्यामुद्राहाव तदात्मजाम् ॥१९२३॥
 एवं प्रधानसंबन्धैर्बद्धमूलं विधाय तम् । सोम्याहतस्य साविश्वमवस्यानृत्यमाययौ ॥१९२४॥
 अविवन्तवच कश्मीरप्रवेशं क्षामरादिभिः । बहुशः सार्धमानेव प्रेरितो नवभूमजा ॥१९२५॥ 1825
 इत्थंभूतं कृतैर्यं च सर्वं सीमान्तभूमिभिः । अथ हलवितुं द्युतुं नीतिं पावुङ्क सीत्सल्लिः ॥१९२६॥

१९०३. १) Emended, A. लक्ष्मण. १९२१. १) व omitted in A; supplied with C.

- तनोदयहारपतितस्वारम्भे यमीरधीः । अलुप्रखरवः स्तुत्यत्वं शरैरनविशामनात् ॥१९२७॥
 तत्रत्यः स हि निर्मलसर्वस्वोपाधिनोहितैः । दानमानादिभिः स्वाधिकृत्ये निस्त्वोचितोपमत् ॥१९२८॥
 बनप्रस्थाभिषे स्थाने लोहारादुराधे स्थितः । अक्षिप्रोच्छिन्नसंयामैर्भेदं निन्द्ये द्विद्वलम् ॥१९२९॥
 1980 कटाक्षितामिमाकेस्मिन्मिथ्या तथ्येन वा हयुः । भवं लोटनभूषालम्भाजिकेन्द्रार्कादयः ॥१९३०॥
 हन्तव्यांथाक्रिकावस्मान्सुउज्जी न्यस्ताद्ययी नृपः । वेत्ति तत्त्वेरगेनासौ तदाशङ्कितेति ते ॥१९३१॥
 संजाते सहजावयावां राह्यां सुस्सलभूपतेः । कुर्मो मल्लार्जुनं भूप लोहरेस्मिन्निताय वः ॥१९३२॥
 तन्मेमाणमिवाकस्मादमिषधत् लोटनम् । संदिदेशाथ तांभीमाञ्जयसिंहो महीपतिः ॥१९३३॥
 व्याजेन राज्ञा संदिष्टं तत्कोहं स्वीचिकीर्तुणा । प्रतिभुतमविश्वलैस्सस्मिलैश्च तथैव तत् ॥१९३४॥
 1985 मल्लार्जुनं लोटनोष श्लावा शारथ्यथाक्रिकम् । तदाथान्धावृत्तनुत्ताथाक्रिकागन्धबन्धयत् ॥१९३५॥
 अवदन्तातनूजेन शङ्खां सौस्सल्लिना भजन् । परं विप्रहराजेन प्रातिहार्यमजिपहत् ॥१९३६॥
 राजा व्याजाल्पितृव्येन बद्धसंधिदपायवित् । तत्त्वे शरितं राज्यं तैस्तैः स्वीकर्तुमुद्यमैः ॥१९३७॥
 विरुज्य भूर्त्तं निष्कम्पराज्यः सुउज्जे परिभ्रमात् । मासान्कांश्चिरसंशोभो वृक्षयार्थेष्ट लोटनः ॥१९३८॥
 सुक्लिः पद्मरथापत्यं प्राक्कम्पामिनाय याम् । अनुदाया-विवाहाय तस्यां मातरमागताम् ॥१९३९॥
 1940 आकर्ण्य तेजलादीनां प्रसङ्गेस्मिन्सगौरवाम् । सामात्यो दार्पितपुरं कृतप्रसुद्वृत्ता ययौ ॥१९४०॥
 माजिकाथैरथ प्राप्रन्धैर्निर्गत्य बन्धनात् । मल्लार्जुनः कोहं राज्ये संहरैरभ्यविध्यन् ॥१९४१॥
 उद्धुरैः प्राग्बहामितैः प्रगोलीतलमागतान् । भृत्यांस्तैः सिंहभूमर्तुः प्रविशिसूयवारयत् ॥१९४२॥
 पठेधे लोटनः भुक्कभ्येवदद्यां स फाल्गुने । यथायुज्यत राज्येन तथैवायु व्ययुज्यत ॥१९४३॥
 अन्वृतां कम्पकां मूढः संपदं चाप्यवीकृतान् । प्रातां परस्व भोग्यत्वं भाग्यहीनः मुशोभ सः ॥१९४४॥
 1945 अटिवाहालिकादिभ्यो देशेभ्यो नष्टशक्तिना । तेन सुक्लिबलात्कोशशेषः कश्चिदवाप्यत ॥१९४५॥
 पूर्वाह्तामिहभूमृदुत्वाभ्यहृत्य माजिकः । विनायापतिमलत्वं मल्लार्जुनमहीभुजम् ॥१९४६॥
 तेनातिव्यविना गन्धवयसा भूमुजा कृतम् । मौक्तिकैः पूगविच्छेदे ताम्बूलार्पणमेकदा ॥१९४७॥
 बर्षते विषयैस्तुल्याकाटकं कुहनादिषु । स्वाभित्त्वं तस्य तत्प्रज्ञैः सदोषमुदघोष्यत ॥१९४८॥
 प्रजोपकाशोपवितः कोशः सुस्सलभूपतेः । तेनातिव्यविना स्वैरभ्यनुपप्लव्यः कृतः ॥१९४९॥
 1950 गणिकावारणम्रोधृषिटिमेटादिपेटकम् । साधून्विधूय सोपुष्पावर्षोष्णः कुर्मतिवतः ॥१९५०॥
 सप्तसहस्रद्विंशत्यदि वा क्लृप्ताञ्जयेत् । द्विर्णिं श्लोणिपालानां जनतोपद्रवार्जितम् ॥१९५१॥
 मजापीडनजं विषं जयापीडमहीभुजः । दास्याः पुनैरुत्पलाशैर्विलुप्तं ननुरन्तकैः ॥१९५२॥
 लोकसंक्षयनोद्धतः कोशः शंकरवर्मजः । प्रभाकरादिभिः स्वैरं जावाजरीरमुज्यत ॥१९५३॥

१९२८. ¹) Thus A; perhaps read निस्त्वोचितो. १९३०. ¹) Thus corr. by A, from "केन्याकारवः. Perhaps read "केन्याकरा"; cf. viii. 1818. १९३१. ¹) Emended with C; A "सन्ध्यास. १९३१. ¹) Emended; A अपरद्वलम्. १९३१. ¹) Emended with C; A सत्त्व. १९३०. ¹) Thus A; doubtful.—¹) Doubtful emendation; A सामान्यो. १९४१. ¹) Emended; A कौहं राज्ये. १९४२. ¹) Emended A "शारवत्. १९४३. ¹) A फाल्गुने. १९४५. ¹) Thus A; A, "त्यादि-शिका"; cf. viii. 581. १९५०. ¹) Thus A; in margin; in text "व्याहृतीष्णः.—¹) Thus corr. by A, from कुपति. १९५२. ¹) Emended with C; A, ननुरन्तकैः; the reading ननुवर्तकैः, given by A, in margin, has been struck out.

अनङ्गवद्यथाः पङ्कोरङ्गना मुनिर्नाजिनम् । हतुः सुगन्धादिस्थाव धनं संभोगभाषिणे ॥१९६४॥

राज्ञो यशस्करस्यायान्मयीचक्रेतिसंविताम् । अङ्गनामङ्गवैद्यवादातिक्लिप्तजननमा ॥१९६५॥

1955

पुर्वेराजाजितं पार्श्वगुप्तिः प्राप्य धनं मृतः । राता जावौपत्येन तुङ्गदीयामजायत ॥१९६६॥

संभामराजः श्रीलेखातुलानमपुपैर्भमी । मुषितो व्यडसुहृद्भाषिणिविद्योपाजन्तृवृहः ॥१९६७॥

अपत्यवैशासपितृप्रजस्य जगदुजिता । अन्तेनन्तमहीमर्तुर्भिर्भूतिर्मस्मसादभूत् ॥१९६८॥

पुत्रेणापात्रसाचार्या आरसात्तरसा कृतः । कुकलाकौशलोद्भूतः कोशः कलशमूपतेः ॥१९६९॥

सह गेहैः समं स्त्रीभिः सखा पुत्रैरभूदनम् । अथान्ताजैनतर्पेस्व हर्षदेवस्य वक्षिणात् ॥१९७०॥

1960

चन्द्रापीडोचलावन्तिवर्माथैर्भेनिहुरैः । निष्ठा न्यायस्य कोशस्य नावाप्यनुविता क्वचित् ॥१९७१॥

वीरवाक्त्रिकसीमान्मभूद्देवाविटारवः । तुर्गिष्ठं प्रारभिरे पुष्टां नवे मल्लार्जुनोदवे ॥१९७२॥

वन्द्यविष्वाप्यरीन्भूतस्मयन्निघटितेऽपि ततः । अथ चित्ररथं तूर्णमास्कन्धाव व्यसज्यत् ॥१९७३॥

हारापादायसोत्सवाधीकारेण प्रवर्धितः । सोनन्तसामन्सजुतः पदं फुल्लपुरे व्यधात् ॥१९७४॥

उत्सेहिरे न विवता अपि दुर्मसमाभयात् । मल्लार्जुनचमूर्जये जेतुं तदनुजीविनः ॥१९७५॥

1965

मेदाय कोष्ठमाकूटलङ्घ्यो राजसंमतः । मल्लार्जुनानुगै रात्रौ हतः संवर्धनाभिधः ॥१९७६॥

सुखासाधेपि तिष्ठन्तः कोष्ठे भयविधेयताम् । कोष्ठेश्वरेन्वगायाने तवामित्राः प्रेदिरे ॥१९७७॥

प्रतिभुतकरो वरसंभिः स ब्यवृजसतः । सभाजनाय जनवीं तेषां मल्लार्जुनोन्तिकम् ॥१९७८॥

सा वैधव्यविधिकेन वेधेर्धैर्यशोभिना । कोष्ठेश्वरादीन्सोत्कण्ठाधके चपलयेतसः ॥१९७९॥

तस्यां गृहीतविजम्भे व्यावृत्तायां तवन्तिकात् । हारेषाव ददावूरीकृतं मल्लार्जुनः करम् ॥१९८०॥

1970

आकूटो राजजननीचभूरायेण कोष्ठकः । शिरसाकपटात्कोष्ठमादरोह मितानुगः ॥१९८१॥

अवकूटेन सहितस्तेन चित्ररथस्ततः । संभूतशामृतो भूमिभर्तुः सविधमायवौ ॥१९८२॥

राजा तु संमन्य ततः प्रायुक्तादतिशालिना । उदयहारपतिना नीतिं जेतुमरीन्धुनः ॥१९८३॥

वीतास्कन्धो लोटनेपि गते पद्मरथान्तिकम् । नेमेभिनवमूषालः किंविष्पादप्रसारिकाम् ॥१९८४॥

उदूढबान्धोमलाढ्यां तां पद्मरथकन्यकाम् । उपवेमे धृतावाभौ नागपालात्मजामपि ॥१९८५॥

1975

तस्मादहंक्रियामुहालेभिरे गूढकैतवाः । भूभुजः सोमपालाया मूष्यभावेन वेतनम् ॥१९८६॥

कविगायनजल्पाकवोधवारणवेष्टितैः । बहवो मुमुषुर्पुर्तास्तेपि तं राजकीजिनः ॥१९८७॥

स बाल्याक्षिप्रीपाकप्रभो हृष्टो दटन्बहु । जग्रे वाक्पौडिमायेण बालिशैः कुशलाश्रयः ॥१९८८॥

केतोर्विद्वान्ब्रह्मेतोः प्रदीप्तं वदन् विना । अमिष्टुराकृतेर्दृष्टं तस्यान्यथ न लौढवम् ॥१९८९॥

अश्वान्तरे नृपः सुजिज्ञ संजग्राहोपविक्रमम् । मामून्मल्लार्जुनेनापि भित्तोसाविति चिन्तयन् ॥१९९०॥

1980

निर्वासने प्रवेशे च मधुः सुउज्जेलतोधिकम् । तात्कालिकीं प्रतीहारः शक्तिं कांचिददर्शयत् ॥१९९१॥

स कम्पनाद्यधीकाररज्जं राजविसर्जिताम् । चितरन्सुज्जये राजस्थानकार्यरज्जं विना ॥१९९२॥

निस्तोषाय वृथायातसोमपालानुरोधतः । प्रसीदन्नामहस्तेन निजजुट्छजं मदान् ॥१९९३॥

१९६५ '१) A कोषः. १९६९. '१) Emended; A वैचन्द्र्यं वि.—' Emended; A वनेनेच. १९७२. '१) Emended; A अर्धकूटेन.

१९७६ '१) A वाक्त्रिकः.
[C. VIII. 1956]

- आकृष्य पदवी तस्य तस्यामिपतिरितोपिणः । आम्बावसान्द्रया दृष्ट्या वस्त्पदीवधौ स्वधात् ॥१९८४॥ चक्रलकम् ॥
- 1985 अर्धं दिताय सौहार्दे विभूयोदयधन्वयोः । अभञ्जिन्निहणः सुउजैः प्रवेष्टो मलिलोमतम् ॥१९८५॥
प्रत्युद्गमेन संमान्य सुक्तिं प्रावेशवधुपः । देशाक्षिरास्वहन्व्यारीन्मानसाङ्गं तु तत्रिरा ॥१९८६॥
कृतागाः स्मापतौ लम्बक्षणे तीक्ष्णैर्भिरांसति । कोष्ठिभ्ररः पलाविह ज्ञानोदन्तदन्तिकार् ॥१९८७॥
आस्कन्दावागते रात्रिं गृहीतमनुजेभ्यरे । स्वपक्षमेदोपहतः सोष देशान्तरं वधौ ॥१९८८॥
लोटनस्तु निजग्राह कांक्षिदालम्ब्य ठकुरान् । व्यपनीलाभिषे स्थाने वसन्महार्जुनं बलात् ॥१९८९॥
- 1990 तत्र दृढमसंभाव्यमेवास्व खलु गौरवम् । परिभ्रष्टोपि बह्वक्षपदं तमजयत्सदा ॥१९९०॥
जहार नुरागंमुण्डि चकाराहिलिकापणे । मार्गद्वज्जादिमङ्गं च - ' ' सर्वत्र लोकरीत् ॥१९९१॥
राजराजाभिधानेन डामरेणाधितस्ततः । कद्रमीरराज्यसंग्राह्यै क्रान्ताउद्यमगाहन ॥१९९२॥
तद्वैत्य समीपस्थे हते चित्ररथेन सः । तस्मिन्महान्ये प्रययौ व्यपनीलभुवं पुनः ॥१९९३॥
तस्मिन्नास्त्वन्मसकृदस्वहिलिकामपि । अवरोडुमशकोभूकोष्ठे मल्लार्जुनो वसन् ॥१९९४॥
- 1995 भ्रान्त्येण पितृव्यस्य दापयित्वा धनं बहु । ततः कोष्ठिभ्ररो यात्रासज्जः संधिं न्यवन्धयत् ॥१९९५॥
लोहरे विहितस्वैयैर्गं गृहीत्वा लोटनं ततः । कद्रमीरौर्वी पपातासौ निजिघृक्षुः क्षमाभुजा ॥१९९६॥
गिरीनुसङ्ग्य काकोटद्वजे विहितशान्पदम् । निपत्य मार्गेनुद्गमे वायव्यैश्च डामरैः ॥१९९७॥
मावाप योर्गं निर्गत्य क्षिप्रकारी क्षमापतिः । सर्वोद्योगेन तं तावदुत्थानोपहतं व्यधात् ॥१९९८॥
क्षेचान्त्रे प्रतीहारः प्रापास्तमपरीडया । न संपत्स्वल्पपुण्यानामनपावित्स्वमायुषः ॥१९९९॥
पत्सारगणितयथा परिचर्यसर्वहारां गृहे निरुगुरोपयथा वसन्तः ।
- 2000 संपन्नपुत्रतयिधोमतिप्रयुक्तोधिगमानेन न रमसाक्षियतेर्निपातम् ॥२०००॥
कुर्वाणोत्सारणं तस्य गृहजा सततं नृणाम् । माहासीष्टसङ्घप्रत्य वृष्टे पतितमलकम् ॥२००१॥
ज्वरितः ह हि निष्ठपुत्रभ्ररः स्वपतिं विज्वरः । विदित्येति न विश्रानः स्वपक्षेय मृतसदा ॥२००२॥
बलोठने कोष्ठकैश्च प्रयाते नृपतिः पुनः । न स मल्लार्जुनो नापि कोष्ठको न स लोटनः ॥२००३॥
छन्नोदयं पार्श्वस्थितं मल्लार्जुनोवधीत् । तस्यै कुकोष माध्यस्थे स्थापितस्तेन कोष्ठकः ॥२००४॥
- 2005 अनुनिम्बे न तं क्षिप्रं स संभूतबलस्ततः । अभिषेणयितुं क्रोधाह्वावस्तहलोठनम् ॥२००५॥
कोष्ठको मल्लकोष्ठाद्यैर्मितैर्गुकोपि साधिमिः । क्षीत्वा परोत्तर्णी तस्मिन् निर्ममाधामावधिनीम् ॥२००६॥
हतेषु तेषु संयामे खडासैन्धवकावेषु । वधं प्राप्तः सिंहभूमृदेवाद्य स नृपो हतः ॥२००७॥
भास्वः कोष्ठमूर्धानं मानमूर्धः परिच्युतः । भग्नप्रतापो भूयोपि समपन्न स कोष्ठकम् ॥२००८॥
विद्युज्व लोटनं तिष्ठन्निर्दमनमन्युनः । अनिर्वाहितदेवेन तेन द्वैधं स डामरः ॥२००९॥
- 2010 वदुषिकारिणः मुष्कं गृहताकारि राजवत् । तेन स्वनाम्ना भाण्डेषु द्रष्टुं सिन्दूरमुद्रणम् ॥२०१०॥
जनुसंहतोः काचकशरीरलघोरिव । क्षणे क्षणे संधिमङ्गस्तयोः समुद्रपथम् ॥२०११॥

१९८४. ¹) A₁, V. १९९१. ²) A₂ indicates here a lacuna of two aksharas; C तत्र. १९९४. ³) Emended; A "वसन्.
१९९६. ⁴) Emended; A "स्वैयै. — ⁵) Emended with C; A "निजिघृक्षु. १९९९. ⁶) Emended with C; A "शरमापारसमपरीडया.
२००६. ⁷) Emended with C; A कोष्ठम्. २०१०. ⁸) Emended; A "कुत्रानम्.

- 2035 कृत्वे व्यबसितेसाधे हास्वः स्याल्लक्ष्मकादिवत् । सुजिः प्रायोनि राजातेर्निर्मुनिमि लोहरम् ॥२०३५॥
 निर्ध्वङ्गानुवकार्येय तस्मिन्ब्रह्मास्त्रतुल्यया । अमोघया प्रजहृस्ते पापाः पैमुनविधया ॥२०३६॥
 गाम्भीर्यालक्ष्यविकृतैः प्रीत्यालपिर्महीपतेः । प्रत्यावातः कलुषतां नाशालीक्ष्मणपतिः ॥२०३७॥
 वक्रत्या तस्य निर्दोहवया शङ्कस्य तारशम् । प्रियं कृतवतश्च स्यादविधासोष वा कथम् ॥२०३८॥
 प्रीतिरासीच्च नृपतेस्वल्कल्यैरचितैरपि । अभियममहालपैर्धिरक्कस्येव कामिनः ॥२०३९॥
- 2040 जित्वा राष्ट्रहृदं प्रादां हारितं नृपतेरिति । बहुमानेन दर्पाय स्वच्छन्दं स व्यवहारत् ॥२०४०॥
 पौरानगारहरणाद्यपकारैर्मिरकुशाः । तद्वन्धवो बाधमाना विरागमनयञ्जनाम् ॥ २०४१॥
 भेजागःस्मरणात्कोटेश्वरी न व्यधसीधृषे । न पितृव्येपि भूपालकोपाविष्कृतविक्रिये ॥२०४२॥
 कीशं प्रजोपापेन संविन्धन्सुजिना समम् । संबन्धकृच्चिद्वरधो नाभूत्समितः प्रभोः ॥२०४३॥
 धन्योदयौ नृपः सुजिदाक्षिण्यालक्ष्यसीददः । अपुण्याप्रविणैर्मूढं राज्ञपुत्र्यां कृतस्थिति ॥२०४४॥
- 2045 नौ चाबालगतां धीतज्वरनष्टपरिच्छदी । मल्लार्जुनस्य साम्राज्यभ्रंशेपि विपुलभिवः ॥२०४५॥
 सुजिहोवात्पुरा दूतैराहूतो लक्ष्मकेण यः । आगच्छस्सञ्जपालः स प्राप राजपुरीं तदा ॥२०४६॥
 सुजिजिह्वरधाभ्यां तं दृष्टवेष्टेन मुमुक्षा । अविवृष्टप्रवेशां दूतैर्मल्लार्जुनभजत् ॥२०४७॥
 तच्चिमित्रं स केनापि सामन्तेन सहाध्वनि । संजातकलहे शस्त्रसतो लक्ष्म्या व्ययुज्यत ॥२०४८॥
 तथाभूममपि स्वर्गे भूर्धुरीकृत्य नाशकत् । यत्तन्मल्लार्जुनो नेतुं कार्मैस्त्वदपूज्यत ॥२०४९॥
- 2050 सोऽस्वतन्त्रेण राक्षा च सौजन्यात्रिल्लेणेन च । दूतैः प्रच्छन्नमाहूतो रमसादाययौ ततः ॥२०५०॥
 न स्वधनञ्च वेदन्नुर्मामनुभूयति चिन्तयन् । अभिन्नविषमे मार्गे पुरं साहसिकोविशत् ॥२०५१॥
 च कन्यकुब्जगौडादिमण्डलेषु महीभुजाम् । स्पर्धया लम्पसत्कारो भूपतेर्मन्त्रियन्त्रिताम् ॥२०५२॥
 अनवाध्य निजे देशे सत्क्रियां दुःखितोभवत् । राजधान्यन्तिकैः पौरैः प्रवृत्तासु व्यलोक्यत ॥२०५३॥
 मृषालोगणवित्त्वाय मन्त्रिणो दृष्टदर्शनः । भेजे स्वहस्तनाम्बूलदानप्रक्रियैव तम् ॥२०५४॥
- 2055 निष्क्रिचनोपि सन्ध्यातिमात्रेणानुगतो जनैः । यातायातं नृपमृहे कुर्बन्शत्रुनकम्पयत् ॥२०५५॥
 व्याहारव्यवहारादि व्यालोक्यालीकिकाकृतेः । पुत्रयान्तरविस्तुजिस्तस्य स्वैरमवेपत् ॥२०५६॥
 द्रव्यी सोष धुवं राष्ट्रेष्वर्धसर्बकषक्रियम् । नैवमेवाहुतं भूतमेवाहृष्यान्तिमेप्यति ॥२०५७॥
 तांस्तान्देशान्तरे वीरानुत्तिष्ठान्दृष्टवान्ध च । तं पर्वोलोच्य विभार्ति सोऽस्तेकानाममन्यत ॥२०५८॥
 भवितव्यतया दर्शेणाय मीतः स्वतन्त्रताम् । परिवादावर्धं सुजिज्ज्मनो यत्तद्व्यवहारत् ॥२०५९॥
- 2060 स्वानुगैर्लुपितं कृत्स्नावकाशं दद्याद्विजम् । प्रासैर्मंडवराज्यस्थः स ह्यालमिवावधीत् ॥२०६०॥
 बाधे कुकर्मेणा तेव विप्रोऽव्य जनमानसम् । तं प्रत्युपक्रिबं लोको विरागं नगरेष्वभात् ॥२०६१॥
 अचान्तरे बन्धुमेकं व्यधुः कमलियादयः । अगण्यप्रायमुत्सेकादुत्तमप्रक्रियास्पदम् ॥२०६२॥
 मपि सत्यपरोपि स्यात्किमनुवादकः स्मयात् । अकारि चारणप्रायस्तादृकोपीति सुजिना ॥२०६३॥

२०४४. ') Emended; A चम्पौषयो. २०४४. ') Emended; A राज्यपुत्री. २०४५. ') Doubtful emendation; A चासालयती;
 G चारालयती. २०५१. ') न supplied with G; A स्वधन - च.

संजातवीनसंनयनयः कमलियादिभिः । अथास्याक्षिगतोत्थयं कामर्थाद्विहृणोष्यमृतं ॥२०६४॥

अल्पेन हेतुनोद्धतं हितं तेषां च तस्य च । खलपैमुनसैकैस्तत्पापायु शतशालताम् ॥२०६५॥

2065

प्रकृत्योस्तिक्तुस्तेकावहैः समुदरीदिपत् । दुर्मन्त्रैर्दिमहैकाप्ये साहदेवित्तमुल्हणः ॥२०६६॥

अ६ भातां सहास्माभिः क्षमते समशीर्षिकाम् । कृतमोचमिति स्वैर' मन्तुं राक्षस्य सोमहीत् ॥२०६७॥

विभ्यन्तु भूपतितस्तस्माद्विहृणं बाह्यभूत्यवत् । मन्त्रस्वैरकषायेषु विहृण्येषु व्यचर्जयत् ॥२०६८॥

स तु धूर्तस्वधुर्लक्ष्यतादृक्षस्वामिबैकृतः । स्त्रेषां धैर्यं परेषां तु संघातं माययातनोत् ॥२०६९॥

समयशक्तिराकाङ्क्षस्ततः पक्षयोर्द्वयोः । तस्य तु प्रययौ सञ्जपालो दानेन मित्रताम् ॥२०७०॥

2070

संनयनयोः प्रविशतोऽन्योन्यस्पर्धया तयोः । क्षणे क्षणे राजधानी ययौ संभ्रमलोलताम् ॥२०७१॥

सुजिज्ञः सम्भूषणाक्षेपुं प्रदिपक्षान्युयुस्तया । महीमानोत्सवास्थाने संक्षोभमुदपादयत् ॥२०७२॥

कृकाटिकान्यस्तदलो हाःस्थेनावेदितो वि सः । तं निर्मल्यं शिलाक्षेपं कोधक्क्षशक्षोकोत् ॥२०७३॥

लिखितैरिव तान्सर्वैः सोढुं रक्षणमीशितुः । मिथ्या तथ्यमिदोदीर्य संप्रधाजिः समर्थताम् ॥२०७४॥

उपावेशयदधर्मे भूपतिः परिसान्ध्य तम् । सत्यस्मिन्नास्ति नः किञ्चिदित्यन्तस्तु व्यथित्यन्तम् ॥२०७५॥

2075

चक्रे मङ्गवराज्यस्थैरथ मायो विजातिभिः । न सुजिज्ञोः कम्पनेशस्थमिच्छाम इति वादिभिः ॥२०७६॥

अन्विष्य विहिषः शङ्कां मन्त्रविजिज्ञि रिहृणः । संनयसैन्यमानिन्ये पञ्चचन्द्रं तदप्रियम् ॥२०७७॥

शशङ्के सञ्जपालाच्च तस्माच्च बहसैनिकात् । सुजिज्ञरन्धानगगवन्नृदास्य च तत्रिपुः ॥२०७८॥

आस्कन्दभीत्या निर्गन्धं हयारोहैः समं गृहान् । व्यूढानीको निदरातो जगन्नाराय सोध्वनि ॥२०७९॥

भूपतिपातिलोभ्येन वर्तमानस्तदाभवत् । कौटिल्यरोपि संनयः सुजिज्ञाया बहसौदहः ॥२०८०॥

2080

स्थितमपातिलोभ्येन सोध्वनीमनुजेश्वरम् । इति द्वेभ्योपि नितरां द्वेभ्यतां नृपतेरगात् ॥२०८१॥

तथा स्थिते निशीथिन्वामाचल्युस्तस्य विहिषः । दुधुक्षहेतुतां राज्ञः स्वगुप्त्यै तेन वा कृता ॥२०८२॥

अतथ्यं तथ्यवहस्तु तथ्यं वातथ्यवचुपः । यः पश्येन्मूढवत्सोर्ध्वैस्त्वन्कोनर्थैः कथ्यते ॥२०८३॥

रक्ष्योनिर्हृतवहपिया त्यज्यते रुष्टिपातः । एवावाक्षाणामितरविषयः स्वस्य संभाष्यते च ।

वस्तुवैकं यदिह न मृषा तन्मृषा वन्मृषा तच्चध्येनेत्यं किमिव न जनैर्हृषयते तत्त्वमूयैः ॥२०८४॥

राजाय तद्विषयवद्विज्ञानन्दीस्थभेषजम् । न्ययुक्तं तस्य तीक्ष्णत्वे सञ्जपालं महीजसः ॥२०८५॥

2085

स कापुषयचडीरः प्रहृतुं छत्रनाक्षमः । काङ्कुराक्षित्य तं हन्तुं तत्र नक्षैस्त क्षणम् ॥२०८६॥

मायाप्रयोगानन्योन्यमुहिष्य स्वशतोर्ध्वयोः । क्षणे क्षणेमजद्वारं वासोहासयितोलताम् ॥२०८७॥

प्रत्याशङ्क्योदयं राक्षौ सुजिज्ञौ आपाति पूर्ववत् । अव्यययानिकयामं राजधामान्यजायत ॥२०८८॥

राष्ट्राविर्भावने रिहृणस्य सुजिज्ञेमीश्विते । पार्थिवोप्यनुमन्ताभूदनीशः प्रत्यक्षस्थितौ ॥२०८९॥

स निर्बिबाहुरामान्य तस्येदरास्तुभिताः प्रजाः । संदर्श्य हारपतिना राज्ञो नृपत्या समर्थितः ॥२०९०॥

2090

संमन्त्र्य नृपतिं मैत्रीमर्थिना सुजिज्ञा समम् । पीत्वा कोशं सञ्जपालः प्राप्नो राक्षौ व्यजिज्ञपत् ॥२०९१॥

२०६५. ') Thus corr. by A, from A, समुदरीदिपत्. २०६७. ') Emended; A आस्तन. २०६९. ') Emended with C; A 'वाच्यः. २०९०. ') Emended with C; A निर्बिबाहुर. २०९१. ') Emended with C; A निर्बिबाहुर.

- प्रेरणादुल्हणादीनां स्वोत्तेकाच्चैव वर्तते । राजन्मुञ्जेरभिप्रायः^१ स्वर्धिनोन्वाननिष्ठतः ॥२०९१॥
 निर्दोहस्योपकर्तुं मते स्थापयि मे नृपः । निर्वास्य रिल्हणं विश्वरथं बद्ध्वा महाधनम् ॥२०९२॥
 लोहाराभिनिरिन्ष्टान्शान्कोशं च भूपतेः । नयेयं संभृतो हन्यां दुर्वृत्तमपि कौष्ठकम् ॥२०९४॥
 २०९५ कार्यापरोधाच्चिबन्धः संबन्धेष्वेव नास्ति मे । दाक्षिण्यं स्वामिनः कृत्ये यस्य प्राणास्तृणोपमाः ॥२०९५॥
 मध्येयं प्रतिराजादिनिर्जयस्वीकृतोद्यमे । युवाविभ्रान्तचिचोयं नृपभीभोगमाग्मयेत् ॥२०९६॥
 साहायकाय हारेणमुल्हणं रिल्हणाभये । कार्यप्राते च मामीशमाकारयितुमिच्छति ॥२०९७॥
 ब्रूते च मामुल्हणथ त्वं चाहं चाविभेदिनः । मिलिता यत्र तत्रास्ति गण्यः को नु नृपास्पदे ॥२०९८॥
 इहस्था नवदायादमेकमानीय कंचन । निदभ्योस्य पदे राज्ञो नानुतिष्ठेदिदं यदि ॥२०९९॥
 २१०० मुणाग्रसरणभासाद्द्वन्धयेव विरा सृजन् । द्विजोयुभङ्ग्या राज्ञाय विनिश्चस्मान्नवीह्वयः ॥२१००॥
 यथाह स तथैवैतच्च श्रेष्ठो नासमर्थता । नौदार्शन्यमयैतस्मिन्संभाव्यमभिमानिनि ॥२१०१॥
 निष्पत्तिहन्त्रभावोस्य दुष्टच्छेदो भवेदिति । इयमप्यन्यनस्तावदस्त्वपायधियः कथा ॥२१०२॥
 किं तु द्रुये यदाकोपमाधम्यास्तथ्यतोपि वा । निर्दोहस्य वधो ध्यातो योस्यासौ कार्यं एव तत् ॥२१०३॥
 अर्धोयमल्पसत्त्वानामपेस्माभिर्हि मन्वितः । नूनं तेनोपलभ्येत तानावर्जयता धनैः ॥२१०४॥
 २१०५ पुण्यैरपरिहार्यैः स्वैर्गर्भैर्वा मातृशामनी । जानतामपि जायन्ते निर्मुणा भोगमागिनः ॥२१०५॥
 बालिशान्मुक्तं प्रायश्चित्तमेतन्महीमुजाम् । तन्मोक्ष्यस्व फलं मुहुरेतैर्यदनुभूयते ॥२१०६॥
 दुर्गमो भूमिभृन्मार्गो विद्वेहद्वयैरिव । ... ॥२१०७॥
 तन्वाना व्रतैर्युष्यं रसनालीत्यशालिनः । परपिण्डोपहर्तारः खलाः कौलेयका अपि ॥२१०८॥
 इत्थं खलोपतापेन प्रयुक्तं तन्नयात्पुनः । असंहार्यं कुकर्मैदं पश्चात्तापाय नो भवेत् ॥२१०९॥
 २११० इत्युदीर्य नृपः सुज्जेः सज्जो व्यापादसिद्धये । तमजागारधच्छन्धज्जागरं चाग्रहीत्स्वयम् ॥२११०॥
 बिभ्रन्मन्त्रस्तुतेः शङ्कां जिघांश्चः सुज्जिरित्यापि । तथ्यं भृत्यवचो जानंस्तस्यौ दौःस्थ्येन पार्थिवः ॥२१११॥
 गत्वा राजं गृहान्यौनसंबन्धं कुर्वतं युवाम् । इत्युक्त्वा रिल्हणेनाथ स सुज्जिं समवोजयत् ॥२११२॥
 विश्वास्यापि तथा हन्तुं तं प्रसङ्गमनायुवन् । उदताम्यद्विवाराचं तत्पौपर्यवशं लुठन् ॥२११३॥
 सज्जपाले गृहाद्वन्धुनाशतुःसिन्धनागते । आशङ्क्य साहससिद्धिमधिकं पथेतप्यत ॥२११४॥
 २११५ निपत्य वीरशयने सुस्तसलक्ष्मापसत्क्रियाम् । आतरो यस्य कल्याणराजाद्या व्यस्मरन्मुधि ॥२११५॥
 स गीरीः कुलराजः स ख्यातो व्यःयामविद्यया । प्राणैरानुव्यमिच्छंस्तमवृच्छोक्तकारणम् ॥२११६॥ युग्मम् ॥
 स संस्थापयितुं हन्तुं वाप्यशक्यं न्यवेदयत् । तस्याप्रतिसमाधेयं कम्पनाधीश्वराद्रयम् ॥२११७॥
 कियदेतस्मिन्प्राणमात्रलभ्यं महीमुजाम् । इत्याभाष्य स जपाह साहसाध्यवसायात् ॥२११८॥
 दिनद्वयमनायातो गृहेभ्यः कम्पनापतिः । न प्रातिभाव्यमभजस्य मृत्वीः शिथोय वा ॥२११९॥
 २१२० विस्ममभृत्यः शृङ्गारनामा चाप्यब्रवीत्यभोः । तं दृष्ट्वांस्तृतीयेक्षि दायमेवगणं स्थितम् ॥२१२०॥

२०९२. ^१) Emended; A "प्रावस्पर्धिनो". २१००. ^१) Emended with C; A सज्जन्. २१०३. ^१) Emended; A स आकोपः; G sec. manu सतः को". २१०६. ^१) A दाति". २१०७. ^१) Here two *pādas* are missing; C supplements क स मीतिहाविज्ञेय. क च ते खलद्वन्द्वः. २११२. ^१) Emended; A कुर्वतः. २११६. ^१) A, २.

शोभोपयोगिनो भर्तुर्मित्यं सततसेवकाः । कर्तुं साहससाधिव्यं विदुरेण तु पार्थने ॥२१२१॥

करे पिनाको मकराङ्कुशनोः शोभाविशेषाद्यं सदानुपपन्नः ।

पुराह्वे कार्मुककर्म तस्य तत्कालमाप्तेन तु मन्दरेण ॥२१२२॥

ताम्बूलहारकथ्याजात्ततो राजा व्यसर्जयत् । कुलराजं तमव्याजधैर्यासंलक्ष्यविक्रियम् ॥२१२३॥

भुवं मृत्युः पुनर्नाहमागन्ता तत्ततोऽस्य कः । आरब्धेति स निन्द्ये न ताम्बूलं स्वर्णभाजने ॥२१२४॥

व्यसनप्रशमं राज्ञः स्वदेहत्यागयोगेनुगाः । एवं कर्तुं धतन्तेन्ये निर्व्यूढौ स्खलिताः पुनः ॥२१२५॥ 2125

सगणोऽवगणो वास्तु निहतो नियतं मया । जागर्त्येतः परं देव इत्युवीर्यं विनिर्ययौ ॥२१२६॥

गतस्य साहसासिद्धौ शक्यं शङ्क्यं पलायनम् । ..... ॥२१२७॥

व्रजन्स्वामिहितं कृत्वा पुनः पश्चात्तिनाय सः । शस्त्रिणौ द्वौ मिषाच्छस्त्रौ बन्धस्थाने परामुश्रुत् ॥२१२८॥

स्वयं गृहीत्वा ताम्बूलं राज्ञा सहित इत्यथ । हांःस्थेनावेदितः सुज्जोः पार्थं दहानुगोविशत् ॥२१२९॥

ददशौचावचैस्तं च मितिः परिजनैर्युतम् । यूथेनाथमिवात्यल्यैर्हिपरिरहितान्तिकम् ॥२१३०॥ 2130

गृहीतवन्दिश्वस्वामिनाम्बूलः सस्मितं स तम् । पृष्ट्वा कृत्यादि नृपतेः सस्कृत्य व्यसृज्यस्तन्नात् ॥२१३१॥

जनप्रवेशाशङ्कौ स स्वर्गमागस्तमवधीत् । कृतागाः कोपि कैवर्ष्यशस्त्रभृन्मस्तमाभिनः ॥२१३२॥

तस्याक्षेपपगन्भूत्यान्बासिवायार्थाधुना तत्र । संमान्या वयमित्यपेलक्षयन्प्रकृतिक्षयम् ॥२१३३॥

सोत्सेकामिव तां वाचं स दर्शयधिरयत् । तस्य कृशाक्षरं नाहं कुर्यामित्यवधीहवः ॥२१३४॥

स रोषादिब निर्गच्छन्मान्योसाविनि वादिभिः । तं सान्त्वयित्वा तज्जुष्यं दह्या व्यावर्तितः पुनः ॥२१३५॥ 2135

नेनायादि ततः कर्तुं विज्रामि वस्तुचोमुनः । सज्जयोरदिशः शारप्रवेशं मृत्ययोर्मम ॥२१३६॥

अवशेनेन नेनाथ वीक्ष्य तौ संप्रवृत्तौ । सहावलामाहुर्भुधुः प्रजिहीर्षुरयतनं ॥२१३७॥

वाताय कुर्यां प्रातर्यौ विधेयमिति तान्वदन् । दत्तपृष्ठो निदिद्रावस्तल्पे सुजिज्जर्जरी वपुः ॥२१३८॥

गन्वाद्यं किञ्चिद्वानृनो निष्कृष्टशुरिको जवात् । प्राहरस्कुलराजोऽस्य वामे पार्श्वे कृतस्वरः ॥२१३९॥

तस्य धिक्कुर्वन्तौ द्रोहमभावस्त्युरिकां प्रति । यावत्पाणिः ग्रहरणं तावत्सर्वेपि ते व्ययुः ॥२१४०॥ 2140

विमर्शः पश्यन्तां यावदाशङ्क्ये तत्र नोद्ययौ । स तावदेव छविरापेतश्चास इषामवत् ॥२१४१॥

भयत्यक्ताभिमानेषु विव्रुतेष्वनुजीविषु । चकर्ष शस्त्रं तत्रैकः पिञ्चदेवः परं तदा ॥२१४२॥

प्रदं सौस्त्रिभिस्तुल्यप्रतिप्रदतिभिः क्षतः । ध्म्यन्नुतासृक्कस्मात्स मण्डपाक्षिरवात्यत ॥२१४३॥

स्थितान्दसार्गले धाक्षि दहहरतमोरयः । जिघांसवः सुजिज्जभूत्यास्ततस्तान्पर्यवारयन् ॥२१४४॥

तमोरिप्रतिकर्षागा भयमयानेरिभिर्व्यभुः । ते हारे मूलशय्यां तां शोत्सार्थं शवमुद्धृतम् ॥२१४५॥ 2145

खड्गेषुनूलपरभुक्षुरिकादमाभिर्वर्षिणः । तान्समर्धमवगन्मार्गैरनेकैस्ते विविक्षवः ॥२१४६॥

नैराह्वहेतोर्यैश्चानां तेषां संकटवर्तिभिः । पृष्ठाच्छिखा शिरः सुज्जोरङ्गनेतिप्यताथ तैः ॥२१४७॥

अक्षनिःसरणामीरणभुक्षेक्षणपुटभुनि । उत्तरौष्ठकचच्छन्नसन्मगणपुटहयम् ॥२१४८॥

२१२४. '1) Thus emended in C; A आरब्धेति. २१२५. '1) Emended; A 'नोन्वगाः. २१२६. '1) Here two *paṇas* are missing; C supplements इति चिन्तयतस्त्वस्य मय आसीद्विभुङ्क्त. २१२८. '1) Emended; A 'हृष्यन्. २१२९. '1) Emended; A 'हात्यन्. २१३१. '1) Emended; A 'दृष्टा. २१३२. '1) Emended with C; A 'कुञ्जरा'. २१३५. '1) A विमर्शः. २१४५. '1) Emended; A तान्सं सम्भवन्'.

- अशोर्बन्धमयमाणस्य लोकस्य प्रतिविम्बकैः । संभाव्यमानसंस्पन्दलोकप्रत्यक्तारकम् ॥२१४९॥
- 2150 स्वपुण्याक्रमच्छेदाद्गतमांसस्य संधिषु । हरिद्राद्विवाहवानमेदोप्राप्तमिदलम्बणम् ॥२१५०॥
भुक्तिभक्तकवचमधु तदेतदिति निश्चयम् । परे भालतलस्थेन ददत्कुङ्कुमविभुना ॥२१५१॥
तद्दीप्त्यै तिर्यक्पतनवचस्तसंभ्यन्तराणिजम् । उच्चलत्तुमुलाकन्द्या भृश्याः कापि विवृणुतुः ॥२१५२॥कुलकम्॥
तीक्ष्णान्यपुञ्जश्चापस्तु तिष्ठन्व्याकुलपीतदा । बहिर्बिम्ब जनसोभं साहसं निधिकाय तम् ॥२१५३॥
सुउज्जौ हते क्षते वापि कार्यमेतदिति हुतम् । संनद्य सैन्यस्यादिक्षस्त तन्मन्दिरवेष्टनम् ॥२१५४॥
- 2155 मिथैव सुविजिर्गिस्तीर्णं हति भुतवता जनात् । स्वयमपाहि भूयेन ततः समरसंभ्रमः ॥२१५५॥
निःसंशयं हनं ज्ञात्वा सुविज्ज राजोपजीविनः । तत्र स्थितं शिववर्यं सर्वत्रेष्ट्यमन्धयन् ॥२१५६॥
हिल्लात्मजन्मनः सुविज्जभ्रातृस्यालस्य कौशलम् । कलशस्थ्याणं निर्वैष्यं वाणीयं पुण्यभाषिणी ॥२१५७॥
आक्षिप्यमाणैर्मिदवाचौरान्ने वीरोचितं कृतम् । तेन स्वसंशयस्थेन सदाचारान् विवृणुतम् ॥२१५८॥
राजौकस्थेय तां वार्तां भृश्या स वपलायितः । हतस्य ग्नामिनोभ्यर्णं जिहास्यार्जयितं ययौ ॥२१५९॥
- 2160 हारं पदप्रदतिभिर्मञ्जरां राजसैनिकाः । अपसार्य कथंचित् तीक्ष्णान् कृष्णद्वारक्षिपुः ॥२१६०॥
प्रविष्टस्मिन्नानिर्व्यूढपीडिते मण्डपान्तरम् । लब्धमाणा नृपाभर्णं कुलराजादयो वयुः ॥२१६१॥
हृद्यप्रविष्टो हतान्स्त तथैकं महाभटम् । शूरैरेव हतो दूरात्कार्यचिन्तपरिपन्थिभिः ॥२१६२॥
आयातं क्षुभिते देशे सञ्जपालं महीपतिः । रिहृणं गैल्हणं हन्तुं प्राहिणोद्विहितन्त्रः ॥२१६३॥
यानो मार्गीस्पलाय्यायं परिशङ्कुचेति रिहृणः । क्षिप्रिकातटपर्यन्तमटित्वा यावदाययौ ॥२१६४॥
- 2165 पूर्वावातः सञ्जपालो गृहहाराद्विनिर्यतः । उल्लङ्घनस्य पथो रुन्धन्ब्रह्महरजने ॥२१६५॥
तावदेकस्य खड्गेन निरुक्ते दोष्णि क्षणिके । स्वङ्गब्रह्मोषे क्षिप्रस्थिक्कायुपन्धिरजायत ॥२१६६॥तिलकम्॥
अगण्यशायतां प्राप्ते वंशे यत्कीदालादसौ । दिगन्तरेषु स्वस्मिन् देशे प्राप प्रयां पुनः ॥२१६७॥
फलकाले समासत्रे शौर्यप्रतिभुवाभजन् । स तेन दोष्णा वैकल्यं धिगिच्छां विपुलां विधेः ॥२१६८॥
स शान्दबुदवाचामौ भवेदधिकलो यदि । फलेन तस्य जानीयादिच्छां लोकोद्यमजुताम् ॥२१६९॥
पीतामृतस्य क्षतविषहृत्वं न प्राभविष्यद्यदि नाम राहोः ।
- 2170 अज्ञास्यदिच्छां तदमुष्य लोकः सामर्थ्यभाजः सुचिरप्रख्याम् ॥२१७०॥
दृष्टः शीलामिधो नृजः पितृव्यः साहदेविना । सख्यहं निहतः साधु -- 'जातव्रणार्जिना ॥२१७१॥
तत्वादर्थां विशतो वेदम जज्जल्लाख्योपगो हतः । मान्योनुरो भग्नौ द्वौ च यामिकश्च जगन्ममः ॥२१७२॥
बालं तत्रयमानोक्त्य निवण्णस्याङ्गनस्थितेः । तस्यानिर्गच्छतो गेहे रिहृणोपनिमदापयत् ॥२१७३॥
आनीयमानो धूमान्धो बद्धो मुख्यैः स सैनिकैः । गृहहारे हतः कैथिदाकृतैर्बैर्णविक्रयः ॥२१७४॥
2175 तस्य प्रधानप्रकृतिभवेहोर्महीपतिः । मुण्डमप्यवलोक्यासीदज्ञानक्रोधाधिक्रियः ॥२१७५॥
व्यापाद्यमानाः साकोपं भूपतिरितैर्भटैः । उद्याववाः सुविज्जभृश्याः कृत्यं सत्त्वोचितं व्यभुः ॥२१७६॥

२१५०. ^१) Emended with C; A कम् - स्वाद्य. २१५४. ^१) A, B. २१५१. ^१) Before or after साधु two aksharas are missing; the lacuna not indicated in A; C supplements सम्भ्रमम्.

अनुजौ लक्ष्मकः सुज्जैर्वद्धा नीतः स विक्रियाम् । नृपं वीर्यादयैः कैश्चिद्वाज्यान्धङ्गैः हतः ॥२१७७॥

भ्राता पिबुध्यनस्तस्य संगटाख्यो नृपङ्गने । अटच्छट हव पाणामौचित्येनमुचकृती ॥२१७८॥

प्रविष्टः शरणं ब्राह्मणद्वयैः पयैः प्रमापितः । उन्मत्तो मुमुन्निस्तस्य भ्राता कैश्चित्सर्वानन्दिरैः ॥२१७९॥

सुविजस्यालस्तु भृङ्गारवृत्त्या भङ्गुरा हतः । महाकुलीनो विचरवौचित्येन च चित्रियः ॥२१८०॥ 2180

साम्रिकाख्यः प्रनीहारी द्रणितः क्षनकैर्हतः । अन्येपि संधिताः सुज्जैस्तत्र तत्र प्रमिथिरैः ॥२१८१॥

जात्यवाजिजवप्राप्रणाः कौष्ठिभ्रान्तिकम् । आसाद्य वीरपालाद्या द्विवा मृत्सुभवं जहुः ॥२१८२॥

त्रयशरदियो वुष्टोत्थानरुद्धनुरंगमः । प्रपेदे संगटभ्राता बन्धनं सुभटामटे ॥२१८३॥

सुनुष सज्जलः सुज्जैः श्वेतिकध्यायजात्मजः । उल्ङ्गणस्य तनुजश्च कारागारं प्रपेदिरैः ॥२१८४॥

इत्थं राजन्यमात्यै च प्राप्ते पिबुनवदयनाम् । नवमेष्टे भुवेः शुक्रपद्म्यां विब्रजोभवत् ॥२१८५॥ 2185

कार्ये क्षापि विपर्यस्तसत्त्वं संस्मृत्य मन्त्रिणम् । तमद्यापि नृपसार्वभृदयोपेक्षेनुकल्प्यते ॥२१८६॥

वेतानोत्थापनापक्ष्मभलङ्कनाद्विषयवर्णान् । व्यालाशेषाद्य विषमं सत्त्वं राजोपसेवनम् ॥२१८७॥

अनात्मायत्तनिस्तीर्णगुणानां चक्रवर्तिनाम् । शकटानामिवायस्यो विध्वंसनः को न भज्यते ॥२१८८॥

अयुक्तं नृपतिः सुविजयधं मेने प्रजाः पुनः । युक्तं ज्ञात्वा तमुत्क्रिक्तशक्तितो विविदुः प्रभोः ॥२१८९॥

मेने राजा सज्जपान्तं कम्पनाधिपतिं ददत् । कुलराजो च नगराधीकारित्वं समाययत् ॥२१९०॥ 2190

त्यक्त्वा मल्लार्जुनं धन्यादयौ नगरमपतौ । प्राग्वत्पुनर्जन्ममाते प्रियौ विश्वभ्राभुजः ॥२१९१॥

इतराभयविच्छेदा वीतपारिप्रवस्थितिः । श्रीः सर्वाकारमकरोत्स्थिरं चित्ररथे पदम् ॥२१९२॥

अद्भुतैश्वर्यधुर्योपि राष्ट्रं दण्डेन पीडयन् । शमं नेतुमशक्योमुस्त भूपत्याप्यनकुशः ॥२१९३॥

गन्धर्वानाभिधे यामि टिक्रं हत्वा व्यसर्जयत् । पारिविशोकं कोटिशस्तच्छिरः पार्थिवान्तिकम् ॥२१९४॥

निसर्गद्वेषिणा प्राप्रप्रतापे नितरां नृपे । तदार्थो तप्यमानेन दुर्नानाप्यायितोसकृत् ॥२१९५॥ 2195

कौष्ठिभ्रंशेन रभसादत्त्यैः परजनेर्युतः । निशि लौटनदेवः स हाडिग्रामं ततोऽयशत् ॥२१९६॥

महाकथितकन्धान्यैः संरन्ध्रे राशि सर्वतः । बडसंधिलब्धन्यस्तं विसर्जं यथागतम् ॥२१९७॥

उच्छलाद्विवशावान् राज्यं स रभसं भजन् । निर्मृष्टिभृन्वदार्थोपात्ममूढो लोकस्य हास्यनाम् ॥२१९८॥

तीक्ष्णप्रयुक्तिभिः सैन्यभेदैरन्यैश्च कौष्ठिकम् । उपायैर्नृपतिस्तेनैस्ततो हन्तुं व्याचिन्तयन् ॥२१९९॥

प्रतिहन्दीव तीक्ष्णानां पाटिताक्षः क्षमाभुञ्जम् । न संग्रासादयरकुडः प्रतियोद्धुं त्वचिन्तयत् ॥२२००॥ 2200

रक्षैः स्वैः प्रदेष्टारद्विष्य प्रवेष्टुं वृतनापतीन् । स्वयमुष्णावधैः सैन्यैरचस्कन्द तं पुनः ॥२२०१॥

स भूपं रभसायातं ज्ञान्वात्पवृत्तं बली । प्राप्रच्छलयितुं तस्यै प्रतयौ परिहारितः ॥२२०२॥

तमे रणे चित्ररथः पृथुसैन्योपि दैवतः । तस्य सैन्यैकदेशेन निन्ये जयविपर्ययम् ॥२२०३॥

भङ्गेनामङ्गलौकारकल्पेन किल तेन सः । ततः प्रभृत्सबुद्धयदवद्वष्टमो दिने दिने ॥२२०४॥

रिन्हणादीन्योधविद्या बृहद्व्यस्तखिलानुगः । लवन्धो न्यपतत्साव कम्पनाधिपतेर्बले ॥२२०५॥ 2205

२१८७. ^१) C घ्रापि नो. २१८९. ^१) Emended with C; A 'आन्ध'. २१८९. ^१) Conjectural emendation of G. (see. manu); A 'प्रजाः'. २१९०. ^१) Emended with C; स्वयंभव. २१९१. ^१) Emended; A महाज्जैः. २२००. ^१) Emended; A 'ब्रह्म'—^२) Emended; A 'संग्रह'. २२०१. ^१) Doubtful emendation; A 'मङ्गलानुजौ'; C 'मङ्गलानुजौकुल'. २२०५. ^१) Emended; A 'बली'.

- कनैः क्षातादपि भट्टैर्वृतो विदुतसैनिकः । सेहे' तस्सैन्यरोषं स गजभोभमिवावतः ॥२२०६॥
 किं वाच्यः स नररत्नाभः प्रवृद्धिं याति संगरे । निजवर्मननुवादि वस्य मनिं न वर्मणि ॥२२०७॥
 मन्दीकृतारिसंरम्भमवधम्भेन तादृशा । तं विह्वकादयः प्रापुर्लवन्त्याः सैन्यशालिनः ॥२२०८॥
 तैः सजानीयदाक्षिण्यात्तत्त्वेरपि संकटे । तस्यैवदुपयोगोभूत्स्ववीर्यापास्तविह्विषः ॥२२०९॥
- 2210 काले संतहने रात्रिजागरः सामनो बलैः । समये ग्रहणत्यागनक्षत्राक्तिकल्पनम् ॥२२१०॥
 लब्धभूम्यपरित्यागो जिगीषोरीरुशिर्गुणैः । ब्रह्मेयुररयोप्यस्य का धैर्याक्रमणे स्तुतिः ॥२२११॥
 अधिविशन्मिषभृत्स्यस्तादृक्संरम्भपीडितः । पलायनोन्मुखः शीलात्कोष्ठकोषं व्यवहृत ॥२२१२॥
 मार्गेष्वकालप्रात्येयपातकट्टेषु वाजिनाम् । गन्तुं तस्योद्यमं जनुः प्रवृत्तमा विरोधिनः ॥२२१३॥
 अवमानोपनमोष परिमेषपरिच्छदः । स ययौ जाह्नवीं क्षातुं राता राष्ट्रादपाकृतः ॥२२१४॥
- 2215 सोमपालोऽथ भूपालनाम्ना पुत्रेण खेदितः । दीर्घद्वैराज्यदुःखान्तः शरणं नृपतिं ययौ ॥२२१५॥
 पुत्री दत्तवतो वीरिणि नागपालस्य तस्य च । अभयं प्रतिशुभाव भूभृताभितवस्तलः ॥२२१६॥
 वृद्धराजस्य जिज्ञोयं दीर्घ्यहेतुरभूदिति । स तदापि नास्मार्धदिव्यानौदार्यधुर्मधीः ॥२२१७॥
 साहायकाय रथं सैन्यं दत्तवांस्तं महीपतिः । भूयः प्रतिग्रामनयर्ह्यप्रशमनाह्वियाम् ॥२२१८॥
 क्षात्वा धुनयां व्यावृत्तः कौष्ठकोष्ठान्तरे पुनः । मद्भार्जुनं गृहीत्वाभूद्वैराज्योत्थापनोद्यतः ॥२२१९॥
- 2220 अकौपरान्ते प्राप्तः स कुरुक्षेत्रमवाप तम् । लवन्त्यं कार्यनस्त्यक्तपूर्वधैरो नृपात्मजः ॥२२२०॥
 आहतो लोटनः पूर्वर्मायातस्तेन डामरम् । निगम्य तं संघटितं विघ्नः प्रायाधयागतम् ॥२२२१॥
 विजयेऽप्राप्तः पीतकौशोपि नृपतिरिव । प्रविबिधुनृपेक्षित सोमपालो दुराशयः ॥२२२२॥
 आराधनाय भूमर्षुस्तत्पुत्रः कौष्ठकं पुनः । प्राप्तं स्वविषयैस्तेस्तेऽहुरैर्निरनुष्ठयत् ॥२२२३॥
 अवान्तरे चित्ररथं संवृद्धायसदुर्गहम् । अनिच्छन्तोवाप्तिपुरे प्रायं चकुर्हिजातयः ॥२२२४॥
- 2225 उपेक्ष्यमाणास्ते दपत्तेनागणितभूभुजा । ज्वलिते ज्वलने देहान्बहवो जुहुवुः शुचा ॥२२२५॥
 चरके धर्मधेनूनामुत्तस्थपि तदाभितैः । वरुणं गोपालकोप्येकः कारुण्यमवगोषिषान् ॥२२२६॥
 भद्रस्योद्धतवंशस्य पृथ्वीराजस्य नन्दनः । युवा विजयराजाख्यः सानुजो गाढदुर्गतः ॥२२२७॥
 देशान्तर्गते जिगमिषुर्विषमं वीर्यं तत्र तत् । व्याजहारानुजन्मानं कारुण्यासुकगात्किरन् ॥२२२८॥
 उपेक्ष्यमाणा दाक्षिण्यस्तम्भितेन महीभुजा । विशाः सविषपाशेन विषयाः पश्य नाशिताः ॥२२२९॥
- 2230 छन्दानुवृत्त्यामात्यानां यत्र रमाभूदुपेक्षिते । कस्तत्रान्यस्तु वीनानामापच्छमयिता विशाम् ॥२२३०॥
 यद्वा न्यायोऽयमन्योन्यस्पर्धया यदुपद्रुतम् । शमिता दण्डयेच्छास्यं शमितारं परोध वा ॥२२३१॥
 विभूतुस्तं नयेच्छय्यां दाहर्घ्यसारं विघट्टनैः । कदाचिदोहमश्मानमश्मा लोहं कदाचन ॥२२३२॥
 दोषेणैकेन न द्वेभ्यो राजा सधेगुणोज्ज्वलः । यथाक्षिन्नरथस्यान्वहियेयं नावभाति मे ॥२२३३॥
 धर्मः सर्वोपकार्येकक्षुद्रक्षपणमुच्यते । जघानाजगरं सेपि जन्मनामन्तकं जिनः ॥२२३४॥

२२०६. ') Emended; A सह. २२२९. ') Emended; A सहविनु. २२२४. ') Emended with C; A सवृद्धावाह. २२३०. ') Emended with C; A apparently 'आन्त्यानां.

दुर्वृत्तदम्भेस्त्रिभिः कृते तेजस्विनो जगत् । भूयोऽप्यधिकृतो विभक्त्य कथित्वाऽथैवजः ॥२२३५॥ 2235
 कावस्थाव्य परित्यागदन्ता जन्तवो यदि । क्षत्रियः स्वरसौ क्षातर्षेजिभ्या ज्वावसी न किम् ॥२२३६॥
 संनुबुधांश्च स तथेत्यथ तं कोशपीथिनम् । विधावानुसर्गित्व हन्तुं चित्ररथं तदा ॥२२३७॥
 कातेस्मिन्धर्मैर्मैल्यकलुषेपि कतेः किल । प्रभाषो भूमिदेवानां क्षोततेषाम्भङ्गुरः ॥२२३८॥
 ब्राह्मणपरिशीलपुर्णपुण्यो न कथम् । धैर्यमारभते भट्टपुत्रोत्पादनपाटयैः ॥२२३९॥
 हिमानुदेजयन्सुज्जिर्हिजादेवासद्वहम् । विप्रैश्च हगश्चित्ररथो विषयमानकृत् ॥२२४०॥ 2240
 हिमोत्थापितवाक्क्रान्तचिपोली कृत्स्वा धुवम् । दधौ तस्य वर्ष माणाश्विना कारणमुत्सृजन् ॥२२४१॥
 कृशानुसारकृत्त विना देवान्धैव ते । तदेष्टुल्यसर्वैर् तदेवासीद्वतानुयः ॥२२४२॥
 अनासादवतश्चित्ररथं द्रुबलान्वितम् । नगराग्रमभूदन्तुर्दिवाराग्रं प्रजागरः ॥२२४३॥
 स क्षपर्वन्सामन्तसीमन्तपयो प्रजम् । जम्बूद्वीपस्य द्रव्य जनसंवाधमध्वनः ॥२२४४॥
 तेन साधर्म्येधस्वनिष्ठुरेणैकदा जवात् । सोनुसके व्यक्तिक्रान्तिः भेजिर्नृपदेहमनि ॥२२४५॥ 2245
 धितस्मितस्य स्तम्भाये कृपाया मूर्ध्वधास्य सः । क्षान्तमध्वनस्यैव गार्हपत्यिमाहृतः ॥२२४६॥
 मुमुर्षिरेव तत्रास्य वैद्वल्यलितस्मृतेः । उद्गान्तचक्षुषौ वर्षध्वनं समपद्यत ॥२२४७॥
 प्रजापितोर् राक्षेति क्षात्वा सत्यकाङ्क्षिताः । चित्रस्तास्तं तथाभूतमत्यजमनुजीविनः ॥२२४८॥
 तं पीतजीवितं क्षात्वा न मीर्यः गार्हपत्युनः । भारं द्वितीयनिःश्रेण्या क्षातरं निविषेध च ॥२२४९॥
 न पलायिष्ट निर्विग्रसर्वमार्गेणैष क्षातितः । राक्षसश्चित्ररथः क्षाधित्युषैः शोचकार सः ॥२२५०॥ 2250
 प्रमदं भृशमांसदिराज्यभोगपुरःसरैः । सर्वैः कापुल्यैस्त्रासादथ चित्ररथानुगैः ॥२२५१॥
 ज्वाबाहोऽठरयस्तस्य क्षाता भीत्या पलायितः । शरणं वर्तकीमिकां ययौ वक्रापातितमनः ॥२२५२॥
 गार्हपत्येशितश्चित्ररथोऽयम् महीभुजा । मा भेयीः गार्हपत्यस्त्वामित्युक्त्वाश्वासितः स्वयम् ॥२२५३॥
 नृपाक्ष्मा को निहन्ता हरेश्चास्येति वादिभिः । मीर्यगोम्बिष्ठो भटेः सोऽमित्युक्त्वा स्वं म्वदद्यम् ॥२२५४॥
 भीरो बोधान्स्वधैर्मन्तकूनक्षायविक्रमः । मिश्रहिंसाञ्च हत्वाथ ग्रहस्य चरणे हतः ॥२२५५॥ 2255
 परिधाप्याय साधूनां विनाशाय च हुङ्कृतम् । धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि पुनैः पुनैः ॥२२५६॥
 लब्ध्वा लिखिततत्त्वकारणा पञ्चिकां करात् । तस्मान्तस्त्रमवाधंशो श्लोकानानेन पावमी ॥२२५७॥
 अद्वयमुमादसीमत्यनुतश्चित्ररथस्तनः । षडग्रणोपि लालटसंधिषेधादजायत ॥२२५८॥
 स मासाभ्यन्धवाभ्याभ्य विराभ्यायकृष्णाकृतिः । विषेष्टमानोवर्षितं शयनीयतन्त्रेवम् ॥२२५९॥
 मल्लार्जुनं पुरस्कृत्य कोष्ठको विप्रजोन्मुखः । तन्मध्ये तद्वत्वाधं किरिदुर्गमगाहत् ॥२२६०॥ 2260
 मां मानभ्रमं धाम्यन्स्वयंभ्रमसंनोद्यमान् । अधिस्मृतापदं लोकं पुनर्द्विराज्यशक्तिन् ॥२२६१॥
 अकाण्डाभ्युदजाद्येन पीडिताङ्ग हयामजम् । परचक्रोदयेनानु लोकः क्षिणितशक्तिमान् ॥२२६२॥
 तददुर्गं तदकृष्णकोशंभ्याभ्य चर्षतः । व्यामोपान्तवमयमैः सविधैः स म्वरोपयन् ॥२२६३॥

२२३५. ^१) Misread in C दुर्वृत्तदम्भे, २२३६. ^१) Emended; A स्तम्भायै. २२३९. ^१) Emended with C; A प्र-
 २२५६. ^१) Emended with C; A मैत्रीणा. २२५६. ^२) Compare for this verse Bhagavadgītā iv. 8. २२६१. ^१) The text
 of the first *pāda* is corrupt; perhaps read स समवनमज्जु. २२६१. ^१) A °कोप.

- सञ्जपाले यवनकैः स्कन्धाधारे निबधमि । अनुबहुर्हिषोस्पन्धासिवातस्तिमितास्तम् ॥२२६४॥
- २२६५ धन्योपि मिलिकाकोट्यपर्वस्तकटकोमवत् । गन्धद्वेरी गजरीपुः सिन्धुर्दस्वेव वैरिणः ॥२२६५॥
- आवासितबलो राधा मोबास्ते रिन्हणीकरोत् । अटवीं पर्वटम्बूकानिवाको बुडितानरीन् ॥२२६६॥
- तीव्रशक्तेर्नृपस्यैवमारम्यैः साम्भितोमजत् । कोष्ठेभ्ररस्त्रिचतुराग्नमासान्संचारभूयताम् ॥२२६७॥
- क्षिप्तं देशान्तरे राष्ट्रान्तरेर्महकृतो नृपः । भिन्नस्ववर्गो भूमर्तुभूयव्यर्थीकृतोद्यमः ॥२२६८॥
- बालिंश्चास्वावकुशलो ह्यनु नृपि महीमुजाम् । स विस्मृतायाः संघातुमैच्छच्छिन्नपदो नृपम् ॥२२६९॥
- २२७० उज्जिनीयोः प्रमोमेन्नु वाच्यं तद्व्यञ्जनादिदम् । भक्ष्येकायः सञ्जपालस्तस्येच्छां तामपूरयत् ॥२२७०॥
- तथार्थोपि रिपुं राक्षः संपितृन्ध्वमवीच सः । पृथ्वीहरमवृत्तानां निद्रोहस्य न कौतुकम् ॥२२७१॥
- तेन प्रविण्वता राजवैरिणं स्वकराङ्गुलिम् । छिन्दतापि महीमर्तुमेन्नुमृष्टेत् न पारितः ॥२२७२॥
- कण्ठवद्विभ्रः शटः क्षीर्षेणोपानहं वदन् । मुक्तचेतोपि भूपालं कर्तुं नाशकवक्त्रम् ॥२२७३॥
- अस्वीकृतहिमभूमृष्टाञ्जनः स हि राजवत् । तत्तत्पत्युक्तभूपात्रः सर्वं गर्वाद्यवाहरत् ॥२२७४॥
- २२७५ भुषाच बद्धं तन्मये दानं मल्लार्जुनं नृपः । अनुबध्नाति भव्यानामुदबेभुद्वान्तरम् ॥२२७५॥
- नीवमानः स हि स्कन्धमधिरोप्यानुजीविभिः । अजाङ्गिकतया मार्गोक्तकृपावार्सिनः सहः ॥२२७६॥
- ततस्ततो भयस्यानाविस्तीर्णो लोहराभितम् । सार्धणिकामिधं दामं प्राप्तो विन्वस्तरक्षिणः ॥२२७७॥
- निद्रयो जगिकाख्येन ठकुरेण महीपतिः । विषंकरं तं च भृत्यं भुषावाग्निकमागतम् ॥२२७८॥
- वदन्नाचोरिणा दुर्गोन्निर्गतः स कथंचन । वदस्तेन पुनः शक्तिः कस्य भाग्यर्थलङ्घने ॥२२७९॥
- गङ्गा सुमार्गलुब्धिता जठरात्कथंचिदेकस्य संवतसतो निवृत्ता महर्षेः ।
- २२८० यस्तापरेण क्लृप्तसगरवर्तपूर्तिः शक्तो न कोपि भवितव्यविलङ्घनायाम् ॥२२८०॥
- जगिर्गच्छं वदसंग्रामिपर्वन्तोपान्तरक्षिणि । राक्षोद्वयहारपतिः प्रायोनि प्राप्यनुदिना ॥२२८१॥
- तं विना पैर्यगम्भीर्यशौर्यधुर्यं मवाधियम् । संकटे न ह्यवष्टम्भो राक्षान्नाय्यन्वमन्त्रिणाम् ॥२२८२॥
- स ह्यतिक्रम्य साक्षाध्मार्गानुमयचेतसैः । तमोरिस्थितमहाक्षीपं क्षमापतिविहिषम् ॥२२८३॥
- निष्ठामन्येन पैर्येण शौर्यसंभावनावहः । सुबन्तं तं बहिः प्राप्तं तत्तत्तुक्काब्रवीत्पुनः ॥२२८४॥
- २२८५ सर्वतो ज्यायसीं भर्तुमक्तिं यो बह्व मन्वते । मद्याभुयों मतिमतामाहतो लोभनातुरैः ॥२२८५॥
- कृता रक्षामणिसमं सहायं त्वादृशं विना । ह्यभिर्मे दुर्नरेन्द्रस्व बाल्ये राज्ये बह्व्यल्लैः ॥२२८६॥
- दुष्येक्षणां भवत्येव निबन्धमात्रजमास्वताम् । माग्न्यान्तेहमन्तदिने जननेत्रविलङ्घिता ॥२२८७॥
- शोभते दधिरातामजमण्डलो ययोद्वे । तथा दोस्तमये भास्वानिव वन्धः स भूपतिः ॥२२८८॥
- धन्योवतारो यस्तावीत्युभयत्यूराङ्गनाजनः । उदवेस्तमयेप्युभे रागव्यप्राप्करोमणः ॥२२८९॥
- २२९० पदे प्रयोगं लब्धार्थं किंचित्कृत्वा कुलीनवत् । अहं कविरिच शैवः प्राप्तो निर्भूदिमूढताम् ॥२२९०॥
- सत्यंकारोभुता भूत्वा विपत्तां स्वापन्नद्विषतिम् । साध्वत्वावतिवृत्तेन वरेणैकेन मे भवान् ॥२२९१॥

२२४४. १) A. स्कन्धा. २२४५. १) A. विन्वस्तरक्षे. २२४९. १) A. बालि. २२५१. १) Emended; A. स्कन्धम्.—२) Emended; ३) ब्रह्मणव स वि. २२५१. १) Emended; A. क्षति.—४) Emended; A. माग्न्या. २२५९. १) Doubtful; A. जगिके; cf. viii. 2278.

इत्युक्त्वा प्रत्ययोत्पत्तौ संसृष्टं स्फाटिकं ततः । सपीठं पुरतो हारपतेर्लङ्गमुपावयत् ॥२२९२॥

अच्छलाहवसंमर्दप्रासभूलेपुवार्षिणः । योधान्कोटुं वरं मार्गं मानवाचूनमिच्छति ॥२२९३॥

इति संभाष्य संसृष्टशिवलिङ्गः स वाडिष्ठतम् । वरं तत्सोररीचके स च भूमी जगद् तम् ॥२२९४॥

आकृष्टदृष्टिरहतः क्षमाभुजोन्तिकमक्षतः । यद्येदृगेव प्राप्नोषि तथा स्वामर्षयेधुना ॥२२९५॥

2295

कार्पण्योपहतं तस्य वधः भुत्वा वपाजडाः । सर्वेष्वर्षीमुखान्स्वयुर्नुदधार्त्राः पल्लावा इव ॥२२९६॥

अन्तक्षणस्ततो भिक्षोः स्मर्यमाणः सचेतसाम् । विकासहेतुतां प्राप स्वस्वस्य मनसः पुनः ॥२२९७॥

मनुष्यवाद्यामाकृष्टः पक्षं निन्द्य स निस्त्रयः । तेन स्वपातितांलोकानपि पश्यन्नविक्रियम् ॥२२९८॥

अहीनाहारनिद्रादिवैषदयः पशुवत्पथि । कृप्यमाणः स केनापि न विकल्पेन पश्येत् ॥२२९९॥

पश्यन्नानीयमानं तं गोष्ठमिस्तार्क्ष्यं जनः । दयार्द्रहृदयधासीन्नाभ्यनन्दश्च भूमुजम् ॥२३००॥

2300

उवाच आनुकम्प्येस्मिन्नन्मन्येष्ठस्य भूपतेः । नैतावद्भ्राति नैर्गुण्यमनुजे पितृवर्जिते ॥२३०१॥

असेचनकमेतस्य मेचकाज्जदृशो वपुः । क्लेशगर्भमनिस्त्रिशचेताः कः कर्तुमर्हति ॥२३०२॥

पूर्वापरानुसंधानवन्धस्तं दृष्ट्वांस्तदा । विस्मृतागा नृपं तत्पदित्युपालभताध्वनि ॥२३०३॥

गणना काष्ठ वा बालघातिंश्चादौ विधीयते । न निवृत्तैरेकार्ण्यं महतामपि सर्वदा ॥२३०४॥

भोनृणां द्युनपाच्छालंकिशकृत्पदादि भृग्वताम् । पाण्डवेभ्योधिकः कोभो धार्तराष्ट्रेषु जायते ॥२३०५॥

2305

कुलूणां क्षतजापाने भरोरोर्मूर्त्पताडने । भुक्ते पाण्डवविद्वेषलोपाये च दृश्यते ॥२३०६॥

परावरत्रः कार्यार्णो न कश्चिन्मध्यमं विना । तटस्थेनुभवाभेदस्तत्र तत्र कथं भवेत् ॥२३०७॥

स गौराजोदयवज्रैः क्षिप्त्वा हूल्यकुमुदम् । युग्याधिक्यो मृत्पात्रं सायं नगरमासवत् ॥२३०८॥

न्यधत्ताध्वयुगाभुक्पञ्चदश्यां महीपतिः । एकादशेभ्ये तं रक्षित्युतं नवमटान्तरे ॥२३०९॥

त्यक्ताहारस्य च निशाः पञ्चवत्तस्य ताम्रतः । पार्श्वे जगाम कादण्यावरणस्पर्शनायिनः ॥२३१०॥

2810

अवादीदार्धितं तस्मै प्रतिभुभुवुमेभ्यः । शोहावेकान्ततो बध्नी स चित्ररथकोष्ठकी ॥२३११॥

राजा निर्जग्मुपः स्वेर्वी कोष्ठकस्थाय बन्धनम् । विधिल्लः पञ्चवानामाभिल्लणादीनचूचुरत् ॥२३१२॥

सर्वेषु गतितीजः स स्वयं राज्यव्यमस्यापि । अथ तं रिल्लणो दोभ्यां क्षपं पाह इवामहीत् ॥२३१३॥

हतशब्धः स बलिनस्तस्य दोष्पञ्जरान्तरे । तस्यावचेष्टो निद्रान्यो भूतेनेवासनीकृतः ॥२३१४॥

भ्रातृभ्यो भिः खराजाक्यः कुलराजस्य कोपनः । भृभृज्जस्य कृपायास्य निर्दिमेद कृकाटिकाम् ॥२३१५॥

2315

परधर्मेन मूर्ध्वेन पृथ्वीपालश्च ताडयन् । राजकीजी स च क्रोधाव्यविध्यत महोभुजा ॥२३१६॥

कृकाटिकास्थितं जातमर्मवेधोपवेदितः । विवेष्टमानो बर्निष्ट क्षिती स वधिराक्षतः ॥२३१७॥

महाबलैः कमलियप्रमुलैस्तस्य सोदरः । चतुष्कः पातितो गृध्र्यो गण्डकैल इव द्विषे ॥२३१८॥

बिलोप्य बैकल्यहती बद्धौ तौ स्वामिनौ तथा । कृष्टासिधेनुकृतस्यौ द्विजन्मा मल्लकामिधः ॥२३१९॥

उवाच येन प्रहरन्स भूपालोपजीविषु । अंतर्कर्ममाणस्तुमुतं राक्षैवाल्लवतापतन् ॥२३२०॥

2320

२२९१. ^१) A मा. २३००. ^१) Emended; A जगः २३०४. ^१) A °वालि°. २३१५. ^१) A नि. २३१९. ^१) Emended with C; A स्वामिनी.

- नृपात्मिकादापतनस्ताम्नान्नं महाभटान् । अथावत्सासिधेनुत्सं कुलराजो महीजसम् ॥२३२१॥
 प्रतिप्रदितुः सिन्धपातत्पाणिमपारयन् । निहन्तुं संहरोधेव भित्तौ व्यावामविस्स तम् ॥२३२२॥
 अपयानुमवस्थातुं महन्तुं वाप्यच्छावन् । तस्यैव बह्वसंधानः संस्तभ्यैर्नमविक्षतम् ॥२३२३॥
 चरणास्तालनोत्पातदोः शब्दमुक्तरोन्मिकम् । धाविते पद्मराजेष मल्लकोसिपरीक्षणम् ॥२३२४॥
 2325 आहस्तकुलराजोऽप्य लम्परम्भोऽव वक्षति । प्रहस्य गच्छतः पाणेः स तस्याङ्गुष्ठमक्षिणोऽङ्गु ॥२३२५॥
 तौ विजङ्गराजौ' रणोष्णनिषिद्धे प्रहरत्युभौ । तस्मिन्प्रतिप्रहरति सिन्धं प्रहरतां ततः ॥२३२६॥
 स श्रीनृपात्मिकोऽङ्गुस्तांस्स्यक्ता वृक्षमपगतम् । चतुष्किंकाहारगतं राजानं समुपाह्वयन् ॥२३२७॥
 तस्मीभूते नृपे श्रीव्रमनुभाषन्संश्रमम् । चकार कुलराजस्तं स्निगधस्थितिर्निर्जयम् ॥२३२८॥
 ततः सर्वैर्वृतो योषीः क्षीबाक्षीवान्स सत्वरम् । हस्ताभजरीदश्यां रक्तस्वन्धोचरच्छदाम् ॥२३२९॥
 2330 जीवध्यापन्नतस्वामिप्रीक्षितः क्षात्रविक्रमः । स एवास्पृहणीयान्नक्षयो कीरेष्वगवतः ॥२३३०॥
 बहिः कोष्ठकमृत्वेषु विदुनेष्वदरित्रताम् । परं जनकचन्द्राक्षयो धैर्येणोवाह डामरः ॥२३३१॥
 निराधुणो राजभृत्यावृत्तैकस्मात्परश्चभम् । स ह्यधुनायदूतत्वं नवम्भूरीन्ध्यामान्तिके ॥२३३२॥
 विद्यासोस्तस्य चण्डांभुमण्डलं परभुः करे । सुपुण्यासंविभागार्थं शशिखण्ड इवाविशत् ॥२३३३॥
 नाद्राक्षम नाशौच्य वापि बद्धे भर्तुरि वत्सदा । कोष्ठकस्य बधूरन्वतिष्ठमानवती सती ॥२३३४॥
 2335 जीवन्भूयोपि लभ्येत त्वया स पतिरित्यसौ । बन्धूनामवधीर्बोधाः प्राविशद्यनुताशनम् ॥२३३५॥
 समार्थयोदिदाहेषतर्षैकलिबद्धवृत्तिः । तस्याः सतीलोकगायाः पादाभ्यां पादितोनलः ॥२३३६॥
 वसन्तस्य ह्युता धन्योदयभातः पुषोष सा । भुविर्नशाभिमानेन न डामरबधूततम् ॥२३३७॥
 लब्धन्यलतनाः कुर्वन्ध्वेषे धनेच्छया । धामकार्थिकुटुम्बादीक्षितम्भामोगमागिनः ॥२३३८॥
 मतिव्यामोहनिर्बुद्धवैरुष्यस्याभिमानिनः । तयानुगाभ्यां च कृतं कोष्ठकस्योषकैः शिरः ॥२३३९॥
 2340 रुद्धगणोपि किमिसाद्रुतः कैरपि किलिबधैः । निष्पाणो गणराजेण कारावां कोष्ठकोभवत् ॥२३४०॥
 अथ चित्ररथः घोषकृशः कलुषितं नृपम् । भ्रुत्वा मल्लार्जुनेनाभूज्जवाहस्यन्तदुःस्थितः ॥२३४१॥
 पत्नी तत्सैकभार्वस्य मिया सूर्यमती सती । परलोकाविधिः पूषे विभचप्रतिभूरभूत् ॥२३४२॥
 देहे धाप्यहताप्याये गेहे गतपरिग्रहे । पत्नी धैमत्यकलुषे नेषदन्धेष विधिये ॥२३४३॥
 तीर्थास्थितस्य न स्यान्मे सायलोऽवयिषं नृपात् । इति संविन्त्य स प्राद्यान्मिषान्मनुं सुरेश्वरीम् ॥२३४४॥
 2345 अथ नानार्थभूषितां धनाधीशाधिकभियः । स्थानास्ततस्ततस्त्व पाथिबोपाहरच्छ्रियम् ॥२३४५॥
 कनकाङ्गुकासंनहवाजिरत्नावुपाविभिः । स्वा स्वा प्रकाशिता लक्ष्मीः स्पर्धयेवाधिकाधिका ॥२३४६॥
 लोहरशेषमेषोऽपिणो राजपादपः । तल्लक्ष्मीशीलतटिनीसेकेनाप्यायितोभवत् ॥२३४७॥
 विप्रवे चिरनटेपि श्रीकन्याणपुत्रं न यः । वनवासोचितवासः शालवः सौभर्मिवास्वजत् ॥२३४८॥
 धैतच्छाङ्गाभुपुकेव विन्नापाङ्कुरवर्तत । बन्दीकृता नरेन्द्रभीर्भिर्निद्रा बस्य मन्दिरे ॥२३४९॥

२३२३. ') Emended with C; संस्तभ्यैर्. २३२६. ') Emended; A विजङ्गराजो. २३४६. ') Emended; A सायकः लो-विषा'; C सायुरीऽभुविषा'.

राज्ञा प्रयुक्तं विश्वाय विजयः स भवोद्भवः । नीरुगमानन्दनामानवधीतेन चावधि ॥२३५०॥ [तिलकम्] २३५०
 इत्थं स पश्ये तादृशप्रजालनशालिनः । सर्वोत्साहमयोनेहा जयसिंहमहीभुजः ॥२३५१॥
 तीर्थस्थिते चित्ररथे पादाग्रमणौषिणी । शृङ्गारजनकावास्तां तद्वत्स्यै ध्वक्चक्रिकी ॥२३५२॥
 प्रचुरोत्कोचशोभने स्त्रीकृत्य नृपतिं यवी । शृङ्गारो मयजनकः स्वाभित्रीभोगमागिताम् ॥२३५३॥
 विरचयन्ति हारमुदये निरधे पुनः । मेघकालः सरित्पूरं प्रगीर इव पार्थिवः ॥२३५४॥
 अवदयभोग्यवृष्कर्मदक्षमर्मव्यथधिरम् । कथाशोभोभवचित्ररथो मासैरपाहमिः ॥२३५५॥ २३५५
 हास्यावरोप्यविकृतो विकृतो नपास्यो दुर्गन्धिरेव निजजोपि गृहीतवाक्यः ।
 पूर्वाभुनावजयिनो भवति प्रभावाद्यस्य स्तुमस्तमनिसंस्तवममनतर्क्यम् ॥२३५६॥
 निम्नैराद्युतनाथैर्यथेष्टैः प्रागभीष्टताम् । बाल्ये दुर्ललितस्यागाङ्गमर्तुधिरचेतनः ॥२३५७॥
 विसृज्यमानः संघाप्रसाद्यायेन दिवानिशम् । क्रमास्वीकृत्य ताम्बूलं तेन चित्ररधान्तिकम् ॥२३५८॥
 दुस्त्यैः कृत्यान्तराक्षत्वं प्राप्रवानाप्रतां गतः । तदन्ते घटयन्नाक्षत्सङ्कस्यान्कोशदर्शकान् ॥२३५९॥
 तदा सर्वोत्तमशेषमन्त्रिभूत्ये नृपास्पदे । सज्जकस्यात्मजः प्राप शृङ्गारो मुखमन्त्रितम् ॥२३६०॥ [चक्रलकम्] २३६०
 तस्य वैधयताभ्यस्तकुरेटेरपि दुष्कृतम् । नातुः पात्रार्पणास्तुच्छस्यागित्येनापि संपदः ॥२३६१॥
 योषित्कशिपुभोग्येन धन्यमन्योपि सोमवत् । धान्यदानवदान्यत्वं गुरुगमाजगाम यत् ॥२३६२॥
 पीडं कृतवतो कर्ण्यं संयोज्य रजनैर्भिषैः । विद्यमानं सुरेश्वर्य्यं सायुज्यं तस्य युज्यते ॥२३६३॥
 उर्वीरैरपि नावीग्भिर्योनुगन्तुमशक्यत । आषाढघामाद्यसंभारो निविडव्रविणव्ययः ॥२३६४॥
 नन्दिक्षेत्रे स तत्राथैः प्रगीतश्चण्णकादिभिः । तेन कालानुसारेण पोषितः पञ्चधाः समाः ॥२३६५॥ २३६५
 नर्मोद्गतायां निःसारो ज्ञातो यः सोधिकारभाक् । अचिन्त्यकृत्यकार्योसीत्स्वामिनेहप्रभावतः ॥२३६६॥
 केलीसज्जैर्भुवनिकरभैः कण्ठभूषादशायां वस्याज्ञापि नुटनमसकृत्समाधरेष्वासकृदौ ।
 सोप्यादिष्टस्विपुररिपुणा शप भङ्गं न भोगी शक्त्याधावी कचन न परो भर्तुराज्ञाप्रभावात् ॥२३६७॥
 तं च रिन्तृणधन्यो च समाभित्येनरेतरम् । कार्ये जनकशृङ्गारावुत्कोचिनापजहनुः ॥२३६८॥
 कदाचिज्जनकं बद्धा साधं भूषणमौक्तिकैः । सपुत्रदारं शृङ्गारो वाण्यविन्दुनमोचयत् ॥२३६९॥
 स तं च जानु निदिध मानहीनमकारयत् । रुक्षरक्षार्पितोत्कोचधनाभ्यार्थितमैथुनः ॥२३७०॥ २३७०
 अक्रुद्धनखनिर्वर्धनैर्वितानामिकोमिकः । वदन्वामोत्तरौष्ट्रायोदञ्चिनैः कुञ्चिनेक्षणैः ॥२३७१॥
 भूमङ्गोद्वेलितं वलीनिस्त्रोचनललाटभुः । पुनरेकस्तथोर्लक्ष्यकार्यो लोकमहासयत् ॥२३७२॥ [तिलकम्] २३७२
 अभ्यक्ताक्षरवापौष्यमीलितान्तो रटन्बहु । हसन्सकरतालं च संपद्यन्धो व्यभाम्यत ॥२३७३॥
 सोष्टेखनिमोक्षीतनत्त्वानां हास्यवस्तुनि । कथाशरीरं पर्याप्तं नैर्दशां किमचेतसाम् ॥२३७४॥
 सर्वस्मिन्वस्तुतोवाचि काते विगतयोग्यते । जाने नृणनृणां गुल्ये शृङ्गारोहैव्यगर्षताम् ॥२३७५॥ २३७५
 यः सर्वकषयिन्काम्येशमुषीकः क्षमापतिः । धुर्यतां धर्मचर्याभिर्गतः ह्रुकृतशालिनाम् ॥२३७६॥

२३५०. ^१) A, ३. २३६०. ^१) A, ४. २३६१. ^१) Emended; A वृष्कृतम्.—^२) Thus A; R G C मतः. २३६२. ^१) A 'वचनम्'.
 २३६३. ^१) Emended with C; A कर्ण्य. २३६४. ^१) Emended; A शृङ्गार. २३७०. ^१) Thus A; C emendat कसरताम्.
 २३७१. ^१) Emended; A कुञ्चिनेक्षणः; C हस्तैः मणः. २३७२. ^१) Thus A; perhaps read with C 'हस्तैः'.—^२) A, ३.
 २३७४. ^१) Emended; A 'क्षर'.—^२) Emended; A न वृष्ता.

लब्धबोधिरिवार्येयधक्ते व्यापयुपक्रियाम् । रावप्रदस्य दग्धाद्गोलावत्वमिव चन्दनः ॥२३७७॥

गुरुस्वरिद्विजान्धप्रभृत्युचितयापि यः । प्रतिपत्त्या संबिभेजे संबिभाग्यकुटुम्बकम् ॥२३७८॥

मासाहान्विजयेशादिदेवमात्मस्य शुद्धधीः । कृपादानेन निम्बे च धन्यः कैलासतुल्यताम् ॥२३७९॥

२३५० मन्त्रेश्वरगुहारा मन्त्रकुल्यादियोजने । जीर्णोद्भूतिव्यसनिनस्तस्य चिन्ता निरन्तरा ॥२३८०॥

सकृद्वर्तितविशेषकार्यः सन्नमचारिणाम् । स कौर्वधाम पर्याप्तमीदृगप्युच्यते जडैः ॥२३८१॥

विश्वाप्यायनसप्तसिन्धुभरणब्रह्मादिसंप्रीणनप्रायं कृत्यमुदात्तमेकसमयोपासेन दुष्कर्मणा ।

स्वःसिन्धोर्लघुतां गतं सगरजभेणीवितासर्शना^३ता येन जनाः ह्यमशानमित्र सा योग्या किलास्थानं स्थितौ॥२३८२॥

तदन्ते^१ शिवरथो द्विजः प्रचुरचक्रिकः । कायस्थपाशः पाशेन गतं बद्धा व्यपद्यत ॥२३८३॥

इत्थं पृथ्वीपतिः कृत्वा तत्सकण्ठकपाटनम् । अदेतविन्नं सौजन्यनिम्नो व्यथित मण्डलम् ॥ २३८४॥

२३६६ विपक्षावरणापावनायेण पृथिवीभुजः । तैक्ष्ण्यमायान्ति जीमूतमुक्ता रविकरा इव ॥२३८५॥

परिणाममनोज्ञत्वं राजरत्नं स्वयं नृपः । माधुर्याधिक्यमुत्पाकी श्लाघाद्रुम हवाययौ ॥२३८६॥

प्रावर्तयत सातस्यात्क्रतून्विततदक्षिणान् । विवाहतीर्थयात्रादीन्महितांश्च महोत्सवान् ॥ २३८७॥

सविभेजे स्वसंभारैः स क्रिया धर्मचारिणाम् । तेजोभिः कुलशैलानामोषधीरिव चन्द्रमाः ॥२३८८॥

प्रतिज्ञातं सुतोवाहप्रतिष्ठादौ पुरीकसाम् । तेनौपायिकसामग्रीदानमव्यभचेतसा ॥२३८९॥

३३७० दारुणामाकराः कोशवृद्धये ये धरामुजाम् । नवीनके पुरं सर्वं स्वाधीनान्स विधाय तान् ॥२३९०॥

मञ्जलो राजकार्येषु तत्त्वविज्ञिर्हरावने । विस्मितैर्वीक्ष्यते तस्य निष्ठा काष्ठा मुनेरिव ॥२३९१॥

प्राज्ञादारभ्य सायाह्नपर्यन्तं चास्य वृक्षते । न तदहस्यं गता यत्र नाध्वक्षत्वं त्रिवक्षणाः ॥२३९२॥

अविचारान्धतमसे विद्या व्यथोतताम्भरा । जयापीडादिमेषभीसौदामन्या त्रिलोक्या ॥२३९३॥

तेन भिन्नं तु विभाष्य स्थास्तुं रत्नप्रभाभिः । गुणवैविध्यविचित्रस्य प्रकाशोन्मथरः कृतः ॥२३९४॥

३३९५ सूरयो येन ---' विश्वतश्चेतसंपदाम् । प्रामाणामाप्रहर्षेणु' सान्वयाः स्वामिनः कृताः ॥२३९५॥

विदुषां विततोत्सेयसौधास्तद्विदिता गृहाः । व्यापाः सप्तर्षिभिर्ब्रह्मुत्कर्षामिव मूर्ध्नि ॥२३९६॥

प्रतिभाप्रभवे प्रज्ञोपज्ञे च पथि पान्थयता । सार्यवाहं तमालम्ब्य निर्दोषा त्रिदुषां स्थिता ॥२३९७॥

आसीषणार्थराजस्य शवानस्याप्यतिप्रियः । कामं लिङ्गाभिषेकाम्भःसंक्षोभप्रभञ्जो ध्वनिः ॥२३९८॥

निर्वाणस्य तथा जेणुश्रीणाविपरिहारिणः । दयितं तस्य निर्होषविद्भज्जल्पविकल्पनम् ॥२३९९॥

२४०० काले श्रीललितादिस्थावन्तिवर्मादिभूमुजाम् । सिद्धं न यत्प्रतिष्ठादि निष्ठां तदधुना गतम् ॥२४००॥

मठदेवगृहेष्वेवं स्वकालमभवेयु यत् । सर्वेष्वेव कृता तेन निर्व्यपाया व्यवस्थितिः ॥२४०१॥

रत्नादेव्या वृद्धास्वभर्तृवत्सभताभुवः । सर्वप्रतिष्ठाप्रसन्नं बिहारः प्रथमं गतः ॥२४०२॥

रिल्हणोय गुणधामबान्धवो धर्मपद्धतौ । बभूव पूर्वपथिकः समस्तामात्यसंततेः ॥२४०३॥

२१९८. ') A कायसङ्गच्छतिना, evidently corrupt; emendation doubtful. २१९९. ') Conjectural reading; A अरुचः; C सुखम्.—') Thus A, perhaps read स्यञ्जानपूतः; C भात जात. २२००. ') Emended; A अन्तर. २२०१. ') A सोमः. २२०२. ') A सामाः. २२०३. ') A, indicates a lacuna of three aksharas; C supplements सामोः.—') Emended with G (see. menu); A अण्ड+कमु. २२०४. ') Emended; A अस्तिविश्वः; cf. the passage ii. 26, to which evidently reference is made here. २२०५. ') Perhaps read ज्ञेयं.

तपोनालंघ्यवर्णान्धर्ममुदाह भुङ्क्षीः । विस्मयमयनस्योपि शक्तस्त्वक्तुं न यः क्वचित् ॥२४०४॥
 कृष्णानिभममुलीदाममुद्वेयः छकर्मभिः । धर्मकन्याविवाहित्य यस्याभून्मन्त्रमायुषः ॥२४०५॥ 2405
 सर्वेयागोपकरणैर्वै न विभागितैः क्रियाः ॥२४०६॥
 भोगान्भुजिरे मन्त्रान्त्वजे क्षतित्विस्मये । यस्य वर्णाधनुःषट्ठिः कुरुष्वष्टवेतसः ॥२४०७॥
 अमहारगणोद्घोषितैर्मैत्रसेतुभिः । पुरे परिकृते येन हयोः प्रवरसेनयोः ॥२४०८॥
 आद्ये प्रवरभूमर्तुः पक्षे प्रक्तविस्मयः । प्राप्तः प्रतिष्ठाप्रसन्नं यत्कृतो रिल्हजेऽश्वरः ॥२४०९॥
 लोकान्तरगतं कान्तं कृतिनोद्विष्य सुस्सलाम् । भलेरकम्पयास्थाने विहारस्तेन कारितः ॥२४१०॥ 2410
 मार्गास्तिर्लघुवित्तैश्चैवित्स्मृत्योदतः । मृतमनुमृतायास्तथा वा यः क्वातिमागतः ॥२४११॥
 तद्गर्तुरीर्ष्वाकालुप्ते तस्या दूरामगा पुरः । प्रवेशे भानुवीवासीलिया क्रीडाविहासिका ॥२४१२॥
 तीर्थप्रस्थानदिवसादारभ्यास्या विराविणी । उत्स्रजन्वाहतं भोड्यं सा भुवा जीवितं जहौ ॥२४१३॥
 आरोहति परां काष्ठां प्रतिष्ठाविधिभाधना । दिहा नृपविपकीषु मन्त्रिस्त्रीषु तु सुस्सलाम् ॥२४१४॥
 श्रीचक्रुणविहार् या यातं नामावशेषताम् । अष्टमशासहवेद्यदिकर्मणा निमैमेधुना ॥२४१५॥ 2415
 अरचष्टप्रबन्धान्पुष्पाक्षशालादिकर्मभिः । तस्याः संपूर्णतां पुष्पमाकारा निखिला गताः ॥२४१६॥
 पूर्वराजकुलाखण्डस्थण्डिलम्यापिनाखिलम् । तद्विहारेण नगरं मीतं नेत्राभिरामताम् ॥२४१७॥
 प्रापि प्रतिष्ठयेवामु यश्मक्षपितया तया । विपत्तिः श्रीसुरेश्वर्या प्राज्यसायुज्यवृत्तिका ॥२४१८॥
 मठाप्रहारा धन्येन वल्लभाभिधया कृताः । नामीदं लेभिरे नाम क्वातिः पुण्यैर्मिता कुतः ॥२४१९॥
 अमहारमठास्तद्वदुदयः कम्पनापतिः । कृत्वापि स्वाभिधामेव तत्संनदां सदाभृणोत् ॥२४२०॥ 2420
 उदयहारपतिना सह ब्रह्मपुरीमणैः । कृते प्रष्टे मते शोभां लेभे पद्मसरस्तटः ॥२४२१॥
 भृङ्गारतन्त्रपतिना श्रीद्वारेऽन्वयजन्मना । प्रत्यक्षापि मठोद्यानदीर्घिकाधनवात्मना ॥२४२२॥
 ज्ञानकोटमठब्रह्मपुरीसेत्यादिकर्मणा । सोत्तंषकारालंकारो बृहद्ब्रह्माधिगो धराम् ॥२४२३॥
 बुधः सदीपधीशान्तिहेतोर्जातः कलावतः । यः कविर्दानवत्त्वं च क्वायनस्वागेन योजयत् ॥२४२४॥
 नृसिंहसेवी निर्द्विषाद्विरप्यकाशिपुप्रदः । वराहसमये दत्तगौध योपूर्ववेत्तजः ॥२४२५॥ 2425
 भट्टारकमठाभ्यर्णे पूर्णवार्धाधिषः प्रदिः । मठः भृङ्गारभट्टस्य क्वात्यानौचित्यवोज्झितः ॥२४२६॥
 सांघिषमिहिको दार्वाभिसारोर्षीभुजोक्तोत् । अष्टमूर्तेर्जहनामा पतिष्ठं पुण्यकर्मतः ॥२४२७॥
 पुष्पाकरप्रणवभूः क्षमगा विभूतिरेकस्य हन्त करवीरतरोर्दुमेपु ।
 पुष्पाणि यस्य सफलीकुपते स्वयं तस्यादुर्भवत्किमपि लिङ्गमनङ्गशयोः ॥२४२८॥
 विभूत्या संविभक्तेषु भुजुगालितमन्त्रिषु । उत्कर्षंकीर्तिं भुङ्क्ष्वः परे जन्महानुजोर्हति ॥२४२९॥
 स्वयंभूः प्रकटीभूय पूजां स्वीकुरुते स्वयम् । ज्येष्ठरुद्री वसिष्ठस्य यस्य वा बालकेश्वरः ॥२४३०॥ 2430
 सविहारमठोदभवैहमभिः कलुषोऽज्झितम् । तेन तत्र कृतं भुष्टपुराक्यं पुढमेवनम् ॥२४३१॥

२४०४. ') Emended with C; A तपोधनाम्. २४१०. ') Thus A; cf. vii. 1239, where बलेरकम्पया. २४१३. ') Emended with C; A उत्स्रज. २४१४. ') Emended; A पुषा. २४२५. ') Doubtful emendation; A कविपुषः, without indicating the lacuna; C कविपुष्पिष. २४२९. ') Emended; A उत्कर्षकीर्ति. २४३१. ') Emended; A वोऽज्झितम्.

- नगरेपि हरः प्रत्यक्षापि भुष्टभराभिधः । सरथ मडवाग्रामे धर्मविभ्रमदर्पणः ॥२४३२॥
 नीत्वा प्रतिष्ठां वैकुण्ठमठानि स्वविहारभूः । रत्नादिभ्या रटं चक्रे स्वार्थमधनद्वयिरा ॥२४३३॥
 रत्नापुरे बहुहारमहायै निरयो मठः । धनैः सुकृतहंसस्य स्कीनवीनंलविभ्रमम् ॥२४३४॥
 2435 मृत्युंजयो राजतेस्याः क्षुधापीतान्मज्जन्मृगान् । जनस्यानित्यनोच्छिद्यै चेतहीनं सृजन्निव ॥२४३५॥
 गोकुलानां विधानातो गोकुले विहिते तथा । गणिताः भूरवर्मायाः सनृणाभ्यवहारिणः ॥२४३६॥
 गवामप्याहतस्वैरसंचारचरकाश्रिते । तत्र वैतस्तनोयादये यदपोहामयं वपुः ॥२४३७॥
 मुकुन्दस्तत्र साधर्वसौन्दर्वीशार्थमन्धिरम् । भन्धा गोवर्धनधरः सिद्धो ना विभ्रकर्मणः ॥२४३८॥
 मठ - - - कृत्वा सा नन्दिक्षेत्रिकरोक्षितिम् । - - - जयवनायेषु स्थानेषु च मनोरमान् ॥२४३९॥
 2440 दार्वाभिसारैर्युर्गोशखन्दरौदार्यमन्धिरम् । स्वनामाङ्कं पुरं चक्रे तथा शक्रपुरोपमम् ॥२४४०॥
 उद्दिश्योपगन्तान्मन्महत्तरमुत्थानपि । प्रतिष्ठा विविधाधके सा राश्याभितवस्तला ॥२४४१॥
 एवं सर्वार्थानामुक्तालंकृतेरथ स सिन्धेः । विशेषकामं भूमर्तृषुषा स्वमकरोन्मठम् ॥२४४२॥
 अनुसिक्तैनो यो दसभूरिपामो महीभुजा । तज्जैरारोपितः क्यार्तिं मुख्यः सिङ्गपुराख्यया ॥२४४३॥
 व्यधात्कारपथेशस्य दौहित्रः सिन्धुजान्द्रिजान् । विविधान्द्रविडांश्च प्राक्सिङ्गच्छन्नमध्यगान् ॥२४४४॥
 2445 किं वा मठादिभिर्मणस्तुत्या तस्य व्यधत्त यः । भूयः सयामनगरं कृत्वा कश्चमीरमण्डलम् ॥ २४४५॥
 जीर्णारण्यसधर्माय कान्तदौराख्यतो भवन् । देशो धनजनावासैस्तेन भूयोपि योजितः ॥२४४६॥
 आरम्भाभ्यभूति क्षमापे रीक्षितेभीष्टदालिषु । शिल्पिमाधैरपि प्रायो मठदेवगृहाः कृताः ॥२४४७॥
 सत्कोशांशुकारभादौ निरुद्धयेन भूभुजा । साधारणीकृते पौरास्तांस्तान्धकुर्महोत्सवान् ॥२४४८॥
 अकाण्डतुहिनापातोदीपाधैरप्युपद्रवैः । नष्टेषु शालिषु क्षीणं द्रुमिस्तं तत्र न क्षणे ॥२४४९॥
 2450 अक्षुप्तं चाभवद्वातः भुता यन्निशि रक्षसाम् । केत्याद्युत्पातजानं च वृष्टं नष्टाश्च न प्रजाः ॥२४५०॥
 कोष्ठिभ्ररानुजम्बुदुनामा विहितविद्वजः । आह्वैर्मृददण्डैश्च राजा निव्येन्तकांस्तिकम् ॥२४५१॥
 चक्रे विक्रमराजाजीन्भूपानुमध्य पार्थिवः । प्ररोहं गुल्हणादीनां राज्ञां वज्रापुरादिषु ॥२४५२॥
 प्रजेशान्कान्धकुब्जादावज्येण नृपार्थमा । स व्यपाद्भव्यभूयोगवैभवानभिमानिनः ॥२४५३॥
 विद्योतमाने निधोद्यैर्मन्त्रैस्तत्रैवमेकदा । भेजे जीवितदारिद्र्यं दरव्राजो यज्ञोदरः ॥२४५४॥
 2455 स भूम्यनन्तरोप्यन्तरज्ञो राशोतिसेवया । विपत्तौ प्रकृतिक्रान्तसंतानभित्तयनामगान् ॥२४५५॥
 निरुद्धास्य निजामार्यो विजृम्भीहाभिधो वतः । संभुज्य दयितो राज्यमशीदतनयेप्रहीत् ॥२४५६॥
 वशीकृत्य शनैर्देशं नाममात्रनृपं शिशुम् । उच्छेत्तुमिच्छन्वावत्तं स जिघृक्षुः स्वयं क्षितिम् ॥२४५७॥
 अन्योमात्यः पुरस्कृत्य यज्ञोदरश्चतं परम् । तावत्तेन समं भेजे पर्युक्ताख्यो विपर्ययम् ॥२४५८॥ शुभम् ॥

२४३८.—२४३९. ^१) The last two *pādas* of verse 2438 and the following verse are found in the above, mutilated form in A at the foot of fol. 290, having been added subsequently by A₁; C reads: मठप्रतिष्ठां कृत्वा सा नन्दिक्षेत्रिकरोक्षितिं स्थिते । विहायान यवनाद्येषु स्थानेषु च मनोरमान्. २४४०. ^१) The first two *pādas* of this verse have been subsequently added by A₁ at the top of fol. 291.—^२) Emended; 'A दार्वाभिसारैः' C दार्वाभिसारिण्यम्. २४४५. ^१) Emended; A सङ्गामः. २४४९. ^१) Thus A, originally; corr. by A₁ to शान्तिव्यपीनः. २४५१. ^१) Emended with C. A निव्येन्तिका. २४५३. ^१) Emended; A प्रजेशांका. २४५८. ^१) A₁ २. २४५९. ^१) Emended; A नापक्षिणं वृषः.

कश्मीरानुवृत्तः कृत्वा हिरण्यं तत्र कुर्वति । उत्सृज्य सञ्जपालासीस्त्वर्ककार्यभरतानाम् ॥२४५९॥

हेषाकपतिपत्न्याम्भिमौग्धविदग्धभिः । सर्वाधिकाराधारोपागमन्वमानोभिमानीनाम् ॥२४६०॥ 2460

पर्युक्तानर्थतः साज्जेरसौमनस्यं निजम् । महिष्यतोमुन्यित्वं मन्त्रद्वोषमजघ्नः ॥२४६१॥ तिलकम् ॥

अपूर्वमण्डलारम्भाटोपादानशालिनः । क सर्वकथमिच्छन्प्रतिभाः कार्यवेदिनः ॥२४६२॥

क बालबालिशप्राप्तो नष्टव्यवहतिर्जनः । पिप्परीपाकविषमं स्वाच्छन्धं मेदिनीमुजाम् ॥२४६३॥ युग्मम् ॥

कार्यपिस्तथिपतिः स्वैरिच्छन्पुष्टिकताच्छिदाम् । सैन्धवभ्रातुर्गोपादेन - शान्धवन्तरङ्गनाम् ॥२४६४॥

प्रक्रियामावतो मन्त्रं गृह्णति शिल्पवन्तराः । कृतसाहायकैरेव चिन्त्वा मित्रमुखा हिषः ॥२४६५॥ 2465

मुक्तवाग्धविषी तत्र वैरिसाहायकमये । क वैषेया वक्रपायाः कार्यसंदर्भवेदिनः ॥२४६६॥

दरहाजमुद्योगोन्मेषदेकलक्षवाधयुतः । क्रतु नाशक्यतामौहैः कोमोभिरिव मध्वगः ॥२४६७॥

पर्युक्तास्तंकटे कार्यं तं तमुत्कोचमिच्छतः । स दुग्धपातमादानुमत्पासीदलसकमः ॥२४६८॥

पर्युक्तेन समं विद्वुसीहः संधिं निबद्धवान् । यथागतं गते साज्जौ कश्मीरिन्द्रेयहीनुषम् ॥२४६९॥

सर्वाधिकारप्रवधाविरसंभारबुधः । मत्त्रे तत्र मृद्धारो मृत्युसौहित्यकार्यभूतम् ॥२४७०॥ 2470

आ लक्ष्मकान्तात्सर्वाधिकारोत्पादहितीषवा । नृत्वा ततस्तु शतधा निर्हारम्नं हवामवन् ॥२४७१॥

अन्येष्वमात्याः सांमत्याङ्गुर्माहात्म्यमागिनः । प्रमथं समये तस्मिन्वैषात्किमपि लेभिरे ॥२४७२॥

प्रशंसामानुशंसक्य किं विदधो धराभुजः । मृतामात्मार्यकापत्यं निषते यः पितुः पदे ॥२४७३॥

प्रवर्तिता त्वमात्यानां भृत्यैः पद्धतिरनुता । निर्देलस्याः प्रभोर्लक्ष्मीं गतुः स्वगृहिणीनिव ॥२४७४॥

भूमनुः प्राभृतीकृत्य मृतस्य स्वामिनः भियम् । संतानस्य विभूत्वर्थं कृत्वा कार्यं हि नेहरन् ॥२४७५॥ 2475

गम्जाधिपे विश्वनाशि विषये रक्षिता परम् । एकेन सहजाक्येन सहयानां महायता ॥२४७६॥

नाथारोहोपाधिकारं पाधिबेनाधिनीपि यः । स्वामिद्वयोष्टिद्वयो बुद्धौ साहायकं व्यवहान् ॥२४७७॥

निष्ठायाप्रतिष्ठत्सं दृष्ट्वापि प्रमविष्णुभिः । पिप्परीपरवा भृत्याः प्रावर्धन्तेधिकाधिकम् ॥२४७८॥

आसीदावमनोपयोगि कलशे अदुर्गमल्लङ्घनज्ञानाङ्गिहमहायथाधरिपोस्तैकोतसं वत्ययः ।

शंभुस्तद्विधेयं स्वभूमिं गजेभ्येकप्रयुक्तारौ स्युः सर्वेष्ववशा यतानुगतया गाढारः स्वामिनः ॥२४७९॥

सुज्जिर्निर्वासनप्राप्तप्रदोषो दुर्गमप्रमः । साज्जिजाद्यकृताप्यावः क्रमेणासीत्सोन्मुखः ॥२४८०॥ 2480

हिषाः समाः समन्वुः स विद्वुसीहस्ततोभवन् । अकुण्डराज्यायुक्कणं दूतैरकृत लोठनम् ॥२४८१॥

दूरादल्लङ्घितोत्थानः भूरमाभित्य भूपतिम् । जीवन्मृषिबणिग्धाधिकर्मणा स सन्मानधवः ॥२४८२॥

दरदां मन्त्रिणां जातज्ञानेवैरभियोगभाक् । चक्रेलकारचक्राघैर्दोमैः सह चक्रिकाम् ॥२४८३॥ युग्मम् ॥

लोचविदुर्गस्वाम्यस्य प्रथमप्रस्थितौ ह्वयन् । शुभो जनकभद्राकथः पार्थं लिप्सोर्वपयत ॥२४८४॥

कर्णाटकादावभवत्स्थाने स्थानं विलोक्य तम् । पस्विदं कस्वचिशिरे बुद्धिः कस्वपि साधुता ॥२४८५॥ 2485

२४६१. ') Emended; A लज्जे.—') A₁ ३. २४६३. ') A "सामि".—') A₁ २. २४६४. ') Thus A; perhaps read विश्व-
मन्त्रम्; C व संसन्त्रम्. २४६६. ') Emended; A apparently वैषाव्यकृताप्यावार्थं, as read in R. C. २४६७. ') Emended;
A "मोन्व मेव". २४६९. ') Emended; A लज्जे. २४७१. ') Emended with G (sec. manu); A निर्हार. २४७३. ') Emended
with C; A "प्रावर्धका". २४८०. ') Emended; A सुज्जिर्नि. २४८२. ') A दूरा-ल्लङ्घि.—') Emended; A जीवन्मृषि.
२४८३. ') A₁ ३. २४८४. ') Doubtful emendation; A सान्विधं.

- न तथा विपुलात्ममपि द्याध्वारसंभ्रमम् । न विविधमुपैसिष्ठ कौलीयानुद्यमो नृपः ॥२४८६॥
 पोषिते प्रेषितभीकैकस्मिन्ने विद्वद्वैभिः । अयोदयद्वारपतिः कैवै विधंभराभुजा ॥२४८७॥
 संगृहता चमूलेनं पुरे शीकरचर्मणः । रामोलेकारचक्रस्य पार्श्वमभावि लोटनः ॥२४८८॥
 अपि विप्रहराजाख्यः क्षुनः सुस्सलभूपतेः । भोजः सल्लर्जनन्मा च भुगौ तेन सहगतौ ॥२४८९॥
 2490 अयोपह - स्थान एव तेषां स सत्वरः । मार्गं बहुदिनोत्तम्यमेकेनाह्ला व्यलङ्घयत् ॥२४९०॥
 सयुध्यकन्धाययनाखिद्येयो विधेयताम् । तदास्कन्दहस्तस्पर्शः स पलायिष्ठ डामरः ॥२४९१॥
 सिन्धोर्मधुमतीमुक्ताभिया अन्तःस्थितं वनः । शिरःशिलाभिर्ष कोटमथ तैरधिष्ठाभिये ॥२४९२॥
 गहने बुद्धितः कोटि स्थितः किं वा स इत्यसौ । न निधिकाय द्वारेणो भ्रामन्तीर्षा भूमिषु ॥२४९३॥
 अयोपालभन्तर्गुरोहणेस्मिन्नशङ्कयत । दैवेनापि न भूमर्तुः प्रभावो निष्पराभवः ॥२४९४॥
 2495 उत्थानोन्मुक्ततां सर्वेष्वपि तत्र दस्यवः । पालवलासिमयो वर्षेष्टयकृत इवाभजनं ॥२४९५॥
 तैस्त्रिभक्त्यादिभिर्गुह्यैकैतैरथ लोटनः । पार्श्वीहरिः पुनश्चके मायाचतुरत्थाकिर्कः ॥२४९६॥
 पुरयामादिद्व्यध्वारमसाध्यमथ भावताम् । पदे पदे कृच्छ्रगतं स्वपस्यास्तमरसिषुः ॥२४९७॥
 दिक्चक्रे निवसेर्षाम्भन्तर्हारावयः स सर्वतः । कन्पात्ययोदयी ब्रह्मपुत्रः केतुरिवाभवत् ॥२४९८॥
 भग्नैरमास्तैर्मिर्षन्धे संपै कालानुरोधतः । मेने मङ्गवराज्योर्षी हारितेवालिता जनिः ॥२४९९॥
 2500 असंवृणतीकारतयारोहस्य वैरिषु । तदन्तरेषु संमन्थ्य धन्यं प्राच्यापयचुपः ॥२५००॥
 तत्स्कन्धारोपिते कार्ये व्रीडां गच्छेत्तदस्थताम् । विपर्यासमथ हारापीडा इत्यभ्यधाज्जनः ॥२५०१॥
 भिक्षुर्महार्जुनस्त्वासीदेक एव यथस्त्वमी । संहता हन्त तुःसाधा दम्भुधेयखिलाः प्रजाः ॥२५०२॥
 हाराभिपस्त्वदेवाकम्पहारो महीपतेः । सिद्धिं स्वस्याप्रसिद्ध्यापि वाञ्छन्त्योद्यमोभवत् ॥२५०३॥
 एकाकी यः किल न भजते मुहतां भर्तृकार्ये नौदासीन्धं भवति च रुपा बह्वीने च तस्मिन् ।
 निर्देवाकम्पवहतिता साध्यसिद्धिं किलेच्छंस्तार्क्यन्ती प्रभवति परं नालपुण्यस्य राज्ञः ॥२५०४॥
 2505 पञ्चचन्द्रे मृते तस्मानुगं राजोपदेशने । न्यभाष्यं पट्टचन्द्राख्यं सोप्यारब्धै विनिर्घयौ ॥२५०५॥
 द्विबाहुकादयो मुख्य - - - सह गायकैः । धन्यमेवाभ्यवर्षाद्याभ्यान्वे राजोपजीविनः ॥२५०६॥
 धन्यादिषु तिलप्रामं कोटसिन्धुतटाभयम् । भव - - - द्वारेणो ब्रह्मस्यः पृष्ठपङ्कतीः ॥२५०७॥
 हतम्वेशायोपगमिष्यदेवाकवर्जितः । शोषचगिह्वतो धैर्यगम्भीरं स व्यवहारत् ॥२५०८॥
 कुडारिकादिभिः काहन्मूर्धैर्निरपङ्कतीः । धन्यो मधुमतीतीरे नगरस्पर्धिनीर्षभात् ॥२५०९॥
 2510 निर्वानं हुमसंघातं सन्निक्ता वनस्थलीः । कटकं सर्वमोगाढ्यं शकः परिबृढो करोत् ॥२५१०॥
 देशे मूरितुषारोपहिर्मौ भाग्यसंपदा । भूमर्तुरभिकोन्धैव भूरभृजानुभूतिता ॥२५११॥
 भुवनाजुतसंभारप्रेषणं विजयैविजः । हैराज्यमीलितात्रेपि काले राज्ञो न क्षण्डितम् ॥२५१२॥

२४८६. ¹) Emended; A च मुनेन. २४८९. ²) Emended; A लुण्ठनं.—³) Emended with C; A 'नवा. २४९०. ⁴) Thus A; perhaps read अयोपहारा वस्यान; cf. viii. 2513; C अयोपस्थित इत्यान. २४९१. ⁵) Conjectural reading; A 'भिक्षुन्ध-
 स्थित; C (acc. manus) 'निध अन्धे स्थित. २४९५. ⁶) Doubtful emendation; A 'भव. २४९६. ⁷) Comp. for this name viii.
 2799. 2012. 2513.—⁸) Emended; A वा हरिः; cf. viii. 2748. 2750. 2793. 2837.—⁹) Emended; A 'किलै. २५०९. ¹⁰) A
 तत्स्कन्ध. २५०९. ¹¹) A does not indicate the lacuna; C युक्ताधारै. २५०९.) Thus A; perhaps read with C अथस्वयच्छद.

उत्थान एवोपहृतिं भवे यास्वस्वगास्वरम् । भारोविपीडितवाय्मास्कन्दः सान्निवर्कपमाम् ॥२५१३॥
 दीर्घप्रवासनिर्वेदाद्यमितान्दीर्घपुण्यम् । स्यात्सुन्ध तोपयन्दाधैः स्थैर्य निम्बे गुणयम् ॥२५१४॥
 इत्थं त्रिचतुराग्न्यास्तित्तिष्ठतिरपि निष्ठुरैः । मैवादानुमदायन्त कटकैः कोद्वसंभवाः ॥२५१५॥ 2515
 तेषां हि श्रीवधासारनिरोधादीनि हृष्यताम् । अभियागि न जातानि वैम्यदाकीनि कावि वित् ॥२५१६॥
 विकीर्णवस्तुपारान्ते स्वविभूतिप्रकाशयन् । तस्युरकुलितोलासाः पर्यता हव डामराः ॥२५१७॥
 कुर्वि कृषीवत्तैर्वेदपाठमुत्सृज्य च द्विजैः । उत्पिञ्जसज्जैर्योमेषु सर्वतः शास्त्रमाह्वे ॥२५१८॥
 प्रतीक्षमाणाः प्रातेयप्रलयं मार्गभूताम् । दारदास्तुरगादीकैः सज्जैस्तस्युजिगीषवः ॥२५१९॥
 मिहिकांसहतेः कालतूलतत्पाकनेर्देषत् । पातमीति जनो राजसेना शश्वद्वेषत ॥२५२०॥ 2520
 इत्थं प्रत्यर्धिसामभ्यपरमार्थापरीक्षणात् । क्षमाभूमिधैवमारभे संदेहं च जयेमजत् ॥२५२१॥
 वैदग्ध्यदिग्धमनसामयमेक एव कोप्यस्ति बन्धनविधेरुचितः प्रकारः ।
 येनात्मना किल विशङ्कितशक्तयस्ते मुग्धेपि वैरिणि विचारहोद्यमाः स्तुः ॥२५२२॥
 प्रवादमात्रसाराद्यस्त्रसेवकिकादरेः । स्वधैव तस्य विद्येत सिद्धिचिन्तामन्या धिया ॥२५२३॥
 विधेदाभु शिलीमुखैः प्रथितरेत्पन्नैरवस्कन्दनं वशीयात्तद्विदं गुणैः परिकरैर्मिथ्या प्रसिद्धैरिति ।
 स्याद्येदम्बुरुहं द्विपस्य भयकृच्छिन्नासहैः साहसं प्रत्युह्येत ततो निजैरपघनैरप्येतदुन्मूलने ॥२५२४॥
 लोटवाधार्थि कर्णाह्वात्रिस्तीर्णैः कथंवन । प्रातिलंकारचक्रेषु राज्यमहावि निर्जितम् ॥२५२५॥ 2525
 मिथैव प्रष्टुता कथ्या स्वयुधैः कथमन्यथा । तस्मिन्नमन्दमास्कन्द धावन्हाराधिपो हवी ॥२५२६॥
 प्रत्यवस्थिन्यसामर्थ्यात्तनः कोद्वं व्यसजेषत् । स राजकीजिनस्तांथ परेषुः स्वयमन्यथात् ॥२५२७॥
 कोडाह्रिः सन्तिलस्यान्तः कृशोर्धः वृद्धैर्वर्षभाक् । स तैर्वैसारिण्यास्ययो वक हवैक्यत ॥२५२८॥
 निःसामर्थ्यं तद्विभोक्त्य गजागारमिवागमम् । तस्यनुर्विजयाशंसां भवं चोद्वहन्वदि ॥२५२९॥
 ननः शरैर्द्वर्षर्षाभ्याभेनो विरोधिनः । अर्णसो रक्षणमिनो रक्षा यन्त्रोपला हतः ॥२५३०॥ 2530
 इत्थं स तैरभिदधैर्यादांशाय डामरः । मेने स्वगुमिमावार्थी न युद्धे बद्धनिधयः ॥२५३१॥ दुरमम् ॥
 ननः कन्दलितास्कन्दे निलग्रामे द्विषद्वले । प्रतीकाराक्षमे दस्यौ ते चिन्ताशामनां दधुः ॥२५३२॥
 विजयाविभुतप्रकासौष्ठयो लोटनः पुनः । डामरं कृत्यसंपूर्णमगूढं तमगहेत ॥२५३३॥
 भोजंस्नुहिजितं वयो शोशो रोहेरिति ब्रुवन् । हन्तु पितृभ्यं तं श्वाजस्तुत्या निरवमुपाचरत् ॥२५३४॥
 विमुखे लोटनैकुण्डशाद्यस्तस्य तु सान्त्वयैः । मेने मन्त्रज्ञतां किंवित्सीवार्तिष्टं च संविदि ॥२५३५॥ 2535
 हन्यान्मां भूमृदित्येव यतोयेतेषु संत्यजेत् । नास्मानुक्त्वेत्थरैस्तीस्य पितृभ्यं गमनार्थनात् ॥२५३६॥
 स्वव्यसनाह्व च सर्वेषु वेधितेषूकटा द्विषः । पृथकोपमसंभाष्य कुतश्चिद्विद्यतोद्यमाः ॥२५३७॥

२५१३. ¹) Doubtful emendation; A एवोपहृतिं नवे; C एवोपहृतिं नवे.—²) Emended; A 'कन्द सान्नि' (the letter sh is of unusual shape and resembles हृत्); C सान्निवर्कम्. २५१४. ¹) Emended; A चलिदा; another possible emendation would be चलिता वर्णयुग्मम् । स्यात्सुन्ध. २५१५. ¹) Emended; A संशयाः. २५२०. ¹) Emended with G (sec. manus); A विविका. २५२५. ¹) Thus A; cf. कर्णाह्वा. viii. 2485. २५२६. ¹) Emended; A कृशोर्धः.—²) Emended with C; A तैर्वैसारण. २५३०. ¹) Emended; A शरैर्द्वर्षाभ्या. २५३१. ¹) Emended; A तैरविरोधैः; C तैरविरोधैः च. —²) A २. २५३४. ¹) Emended; A भोक्तः; B भोक्तो. २५३५. ¹) Emended; A सान्त्वयैः; C सान्त्वयैः.—²) Doubtful emendation; A 'स्ववर्तिष्ट' च; C 'स्ववर्तिष्ट सं'.

- बधिरिधुः शिष्येयसदेकं स्वज मानितः । अन्याल्लब्धन्यानामीय द्रदो वा जवेनं वः ॥२५३८॥
 बन्धनं स्वपेन्यामि युक्तमिच्छुक्तवांश्च तम् । डामरं विदधे किंचिदिव सप्तम्यमाभितम् ॥२५३९॥
 2540 विमोक्षयामि क्षपायां स्वात्मश्च यो वेति तं भुवन् । स स्वसंक्षीणदाक्षिण्यो विमलेने प्रतिक्षणम् ॥२५४०॥
 अभ्यरोधे छदूरस्वैर्वयाचदकृतेरिमिः । बाह्यपामादितैरैस्ते स्वहान्यत्वबाहवन् ॥२५४१॥
 दुवदकंमधाद्युक्त्य समर्थं ते व्याजिज्ञपन् । धन्यादयोहितैः संधिर्विधेय इति भूपतिम् ॥२५४२॥
 नैलौर्निमित्तैः संभानमविधेयं विदधुः । तानादिदेश कर्तव्यं कोट्टाश्लोकवेष्टनम् ॥ २५४३ ॥
 संदिदेश च हायादा वन्द्येयव्यातिमागताः । निजास्पदे तान्महति द्योत्कोचेष्ट डामरे ॥ २५४४ ॥
 2545 भूत्वा कटोरेप्यारम्भानिष्टा निःसौष्टवा भुवन् । क्रियातिपद्भुवात्मैर्वास्यामोनुशब्दं विशाम् ॥२५४५॥
 नात्यक्षदृष्टदेवभ्येस्समाहान्युद्यमं ततः । बुधप्रवाहं प्राप्यस्सं शुखेत्यन्योपि तप्यते ॥२५४६॥
 प्राप्तव्यं प्राप्तवान्धर्वो निजैः कृत्यैः शुभानुमैः । क्रियातिपत्तिर्लोकैर्बैलोक्यं तु मुखेप्यते ॥२५४७॥
 पारेषु पक्षेषु च सत्त्वं नोभ्यो न व्योसि वा पक्षपिपीलकस्य ।
 पङ्कजवचकुमणं तु गते किं संपदा स्याद्विधमे गतीनाम् ॥२५४८॥
 सत्त्वत्पादस्य गतेर्मित्तमनूदभावेप्यरुणः प्रजातः ।
 तस्याभविष्यद्यदि पादयुग्मं ततोधिकं तत्किमिवाकरिष्यत् ॥२५४९॥
 2550 उपेक्ष्य साक्षितां तस्मान्कृत्स्नं कोट्टं विवेष्टयताम् । ययानु तवैवास्माकं तेषां च पुढवायुपम् ॥२५५०॥
 अविभान्तो बातो दहन इव सोयं जनयति प्रसक्तिं सान्त्याललयति कुलाद्रीनपि जलम् ।
 प्रवृत्ते कृत्वेयु व्यवसितिरनिर्व्युद्धदृष्टा फलावाप्तिं लोके पतिकलमसंभाव्यविभवाम् ॥२५५१॥
 कुरां नरपतेराणां भूत्वा धन्यादयस्ततः । कोट्टमतीर्त्तां कूर्त्तं तं त्यक्त्वाप्यारुहदुर्जवात् ॥२५५२॥
 कथं बुद्धं विधास्यन्ति कथं स्थास्यन्ति वेति तान् । शराग्निकरन्तः कोट्टस्या यावत्सैक्षन्त कौतुकात् ॥२५५३॥
 अथः सोऽप्यूर्ध्वगान्युदौर्निष्पीड्य निविडैर्व्यधात् । धन्यः प्रदेशं तावच्च निकैतैः पत्तनोपमम् ॥२५५४॥ युग्मम् ॥
 2555 अविभान्तैस्ततः संख्यैरसंख्येयधर्मैश्च । प्रतिक्षणं प्रवृत्ते सैन्ययोरुभयोरपि ॥२५५५॥
 परेषुः शारदां दृष्ट्वा संग्रामो गर्गमन्वनः । संक्रन्दनपुरीषैरपुङ्क्तिं येषैर्हर्तैर्व्यधात् ॥२५५६॥
 अलंकाराभिधौ बाह्यराजस्थानाधिकारभाक् । अधृष्योमानुषैर्युदैर्विहङ्गान्बहुधावधीत् ॥२५५७॥
 कं भूपरचरैः स्पर्शा वक्ष्यतातलचारिणाम् । तथापि घृतनायन्यान्तत्सं विन्त्यमविन्त्यकृत् ॥२५५८॥
 अन्धीर्वासः कोट्टनिष्ठा भूयिष्ठाः कटकाभयाः । अतः पूर्वं बहुघ्नन्तोऽप्यासङ्कृत्याल्पया क्षताः ॥२५५९॥
 2560 सिद्धहाराररिपटं द्विजैः पीडितमाहूतैः । मीनिताक्षमिव वासाचतो दुर्गमजायत ॥२५६०॥
 गोघ्नैर्द्वान्तरैर्धूमखड्गिभिरानुसारिणः । धन्यादीन्वीक्ष्य विश्वासं कोट्टस्या नोपलेभिरे ॥२५६१॥
 निश्राब्धेदार्थमन्योन्यं क्रोशन्तो नास्वपसिधि । स्वपन्तोऽपि नु निःशब्दभूयं कोट्टमदीदृशन् ॥२५६२॥

२५३८. ') Emended with G (acc. manu); A बा'वेन; C बधेय. २५४५. ') Emended with C; A बा'वेन.—') Emended with C; सप्तम्यमाभितम्. २५४५. ') A कटोरेप्यारम्भानिष्टा; C कटोरेप्यारम्भानिष्टा.—') Could be read in A also "निष्ठाति".—') A "स्वामो"वाच C "स्वामो"संघातं. २५४५. ') Emended; A प्राप्यस्सं. २५४५. ') Emended; A "लोकै" बैलो"; C "लोकै"पि. २५४६. ') Emended with G (acc. manu); A ययै. २५५१. ') Emended; A "पक्षेयस्त". २५५४. ') Thus A; perhaps read अथःस्थो.—') A, २. २५५१. ') Emended with G (acc. manu); A "पौरवोर्ध्वं" इति

निष्ठासु तत्सत्त्वना वामगुर्वरवैरपि । षटकाः कोटरयता मेघघामैरिवावसन् ॥२५६३॥
 अर्निधं भ्रमन्तीमिनीभिः संदृढपावसः । तान्धमभ्रमन्धमन्धमन्धकारं राजवैभिकाः ॥२५६४॥
 ते दृढपावसत्सर्वशोभं कंचिद्विषेहिरे । निःसंचारास्तु संक्षीणे भोक्तव्ये ह्येवमावधुः ॥२५६५॥ 2565
 बुभुक्षवः श्मापयोग्यान्मोक्षान्मार्गो जितांस्ततः । कद्वैर्गुणवादा अघनाद्यं सर्वं व्यधुः ॥२५६६॥
 दूरे स्पर्धास्तु निस्तीर्णाः क्षुभितास्तेषां व्यधुः । मूर्तुर्मौगमागिभ्यो मृत्योभ्योऽप्यन्वहं स्पृशाम् ॥२५६७॥
 मृत्योऽप्यन्वाह पश्चात्तमकार्यमिति प्रापिणम् । भोजं व्यधान्मधमृज्जे दुर्गत्याय स तं वृषक् ॥२५६८॥
 एकस्य वार्दकाद्वैरवापुषत्वादपरस्व स । जानन्नयोग्यतां मेने हिराज्वाहं तमेव सः ॥२५६९॥
 विनामुं चानयोः सम्बन्धसंरम्भेरस्य वैरिणः । इति मिथ्या प्रथां निन्द्ये तद्विनिःसर्गं वरिः ॥२५७०॥ 2570
 कान्तालंकारचक्रस्य काकुन्ती क्षयमित्वरी । बभूरागात्सङ्घचन्द्रे साम्प्रकोराहतां गता ॥२५७१॥
 बहिराभ्यन्तरं भेदं नयन्ती मन्मथावधौ । साल्हाणेः कर्णसरणिं सर्वमग्निप्यतोन्वहम् ॥२५७२॥ बुभुक्षन् ॥
 रागध्वान्ताम्वितभियः प्रतिभेदभवेन सः । तस्य प्रकाशयनेन गन्तुं तु प्रार्थनां व्यधात् ॥२५७३॥
 क्षमावाकिशिक्षितोपेक्षो मैत्रीसैवैयं मुदं भजन् । नागः सागस्यपि दधे बोधिसत्त्व इव कुचम् ॥२५७४॥
 प्रियामन्नुः सरागेण मृत्युरेतुर्महानपि । इदि विस्मयेते पृष्ठे शरभेगेव कारणः ॥२५७५॥ 2575
 अथ प्रस्थापितो भोजः क्षप्रारिश्चिरान्तरात् । दातृभावोऽप्यलंकारतनयेनानुवाचिना ॥२५७६॥
 श्रोत्रेष्वाभवाद्वापि ध्वस्तसत्त्वेन सत्वरम् । व्यावृत्त्यारोपितो भुवः कोऽस्त्वस्यान्तिके पितुः ॥२५७७॥ बुभुक्षन् ॥
 निर्भस्वं पुत्रं गन्तासि श्वो निशीत्यभिषाय तम् । उद्यमस्यापयस्तोक्तिं वात इत्यसितान्त्वहम् ॥२५७८॥
 मोक्षत्यानिधवादेकाः प्रायाही श्वः प्रयास्यतः । बोधितैरथ धन्याधिरजागर्भसिलैर्निशि ॥२५७९॥
 प्रस्थासुः स निशीथेष कोऽग्राहालाद्यलोकयन् । आपतः कटके सर्वान्परितो दीपितानले ॥२५८०॥ 2580
 प्रकाश्य बह्निना दुर्गे प्रवोलीनिर्गतो यथा । पिपीलकोऽप्यलक्ष्यत्वं नोन्मुखानां हिषां ब्रजेत् ॥२५८१॥
 ज्वालाकाशकाञ्चाल्याहिलोला इव रक्षिताः । न्यषेधन्मूर्धकप्येन साल्हाणि साहसाहृष्टाः ॥२५८२॥
 तद्गन्तुमक्षमं क्षिप्तं क्षपाग्रे स ह्यामरः । अपोवातीतरङ्गध्रुवमालिङ्गितवटाकरम् ॥२५८३॥
 क्षेमराजाभिधानेन ह्यामरेशेन सोम्बितः । शिलां वितर्दितातुल्यामध्यास्त श्रममध्वगाम् ॥२५८४॥
 आरुह्यसदनमात्रे तां पर्वतां पातमीतितः । निर्भिद्रौ पञ्चरात्रीस्तावत्प्रवाहयतामुभौ ॥२५८५॥ 2585
 निर्भर्तितागवात्रौ करस्थैः सक्तुपिण्डकैः । तत एव व्यजहतां विष्टां मीढादिषाण्डजौ ॥२५८६॥
 अध्यक्षव्याकुली विशाखजितायिव तौ स्थितौ । कीर्त्यारिकटके लक्ष्मीं वृष्टादिस्मयमीधुः ॥२५८७॥
 तयोराभीवत स्फीतशीतविस्मृतिकारिणा । जयसिंहप्रतापमिषतापेनोपकारिता ॥२५८८॥
 षष्ठेऽपि तव निःशोभीमृतभोक्तव्ययोरथ । क्षतस्तार इवारम्भि तुषारं वर्षितुं वनैः ॥२५८९॥
 अनुद्यतोचिते इत्यवीणावाद्योद्यमे तथा । शीतासाहितसादेन पाणितादेन क्षमता ॥२५९०॥ 2590

२५६४. ') Emended with C; A तान्धमन्धमन्ध. २५६५. ') The letter च is indistinctly written; C 'चोच'; R 'चोच'.
 २५६६. ') Emended; A 'लघ्वैर्गुणः'. २५७०. ') A; २. २५७१. ') Emended with C; A 'प्रायाही'. २५७२. ') A 'विनिःसर्ग'.
 २५७३. ') A; २. २५७४. ') Emended with C; A 'निभस्वं'. २५७५. ') Emended; A 'प्रकाशं प्रायः'. २५७६. ') Emended;
 A 'क्षमः'. २५७७. ') Emended with C; A 'प्रापिणम्'.

- तावन्निवतामय भुञ्जीतामिहौ धुवम् । पतिप्याबोरिकटके पाशवडाविवाण्डजौ ॥२५९१॥
 क पुस्तुर्बः कस्य वावां विदिहौ यौ विनिर्हरेन् । ततः पञ्चनतरामौ वृषयः कलभाविष ॥२५९२॥
 विममस्थावथेयं तौ नक्तमभ्यर्थे डामरः । आरोप्य रज्ज्वावसथे मून्वे स्थापयति स्म सः ॥२५९३॥
 कृतशीतमतीकारौ पतालानलसेवनेः । दुःखं व्यवसरतां तत्र निद्रया विरलम्भया ॥२५९४॥
- 2595 ततोऽभ्यधिका व्यापन्नेने लोठनविग्रहौ । अवधुष्यौ जनास्तिग्धां गिरमप्यावतुर्न यौ ॥२५९५॥
 यवकोद्वयपूपाहि तयोः सतुषमभतोः । वात्रैर्वस्त्रैश्च वैवर्ण्ये शुद्धिवन्धतया द्वये ॥२५९६॥
 धन्योल्लोकारक्षकस्य क्षीणभोज्यस्य सर्वतः । स्वीचकाराक्षदानेन तुल्यौ होल्यशस्करौ ॥२५९७॥
 ततः स दूतैर्विकेनुमङ्गीचके नृपहिषः । बुभुक्षाशुभितो भृत्यभेदभीतश्च डामरः ॥२५९८॥
 हुस्तरव्यापवुद्रेकद्रुतसत्त्वतयास्यजत् । पापोपलिप्ततश्चित्तमधर्माकीर्तिसाध्वसम् ॥२५९९॥
- 2600 भूतोर्ध्विषिष्येष्टवस्थापनास्त्वस्य रक्षणम् । ख्यातिशुद्धौ चिकीर्षुश्च कुशाकाशावलम्बनम् ॥२६००॥
 भृत्यस्योदयनास्त्वस्य धिया प्रच्छादितं तथा । ररक्ष सान्त्वरिणो भोज हौ तु शान्तं स तत्परे ॥२६०१॥
 तं विना च तयोर्भूपाण्डं जानन्नसांप्रतम् । अबाधं स्वस्य चाशेषकृत्यं युक्तममन्यत ॥२६०२॥
 भोज्याभ्यामवकृतां तस्य व्यापदं तत्र मन्त्रितम् । तदा नास्त्रासिपुर्धन्यादयः संपिं विधिस्त्वचः ॥२६०३॥
 मिषाश्चिल्लिया तेषां कस्माद्विदमवसतः । किं पुनस्तेन दायादहये शान्तं प्रतिभुते ॥२६०४॥
- 2605 देयविभागनानीकोत्थानाविपणसिद्धये । भ्रातृव्यमनयद्वन्द्वः कल्याणमवकल्पयताम् ॥२६०५॥
 प्रबन्धं निर्बन्धरिमुपचरञ्छादितरुपं महार्हं । संगृह्यन्नकुटिलचेष्टं व्यवहरन् ।
 स भूमिः सिद्धिर्ना दधुचितकर्तव्यपरातां भवेद्योनिर्व्यूढावपि सुदृढसंस्मरमतः ॥२६०६॥
 दुःखैर्दीर्घप्रवासोच्चैरपसारितसौष्ठवाः । तदा संरम्भशैथिल्यं भृभृङ्गन्याः प्रवेदरे ॥२६०७॥
 स सत्यं सविशेषात्प्यः संपहीनुं प्रगल्भते । कथाशरीरमिव यो निर्व्यूहो कार्यमाकुलम् ॥२६०८॥
 संपिं निबद्धं विज्ञाय सैनिकाः स्वगृहोन्मुखाः । उपेक्ष्य स्वामिदाक्षिण्यं क्षणादेवप्रतस्थिरे ॥२६०९॥
- 2610 तद्विक्रीतमवाप्यार्षं लब्धव्यः कार्यमन्यरः । धन्यायाः स्वल्पसैन्यत्वादासन्कुच्छगतासवः ॥२६१०॥
 प्रतोलीकीर्तिरुदृशः प्रार्थितामगमाशया । तदहः सोमियोक्तृस्तानददत्तावनापयत् ॥२६११॥
 रथाङ्गाक्रान्तिनी रात्रिस्तेषां कृच्छ्रेण सागमत् । विना जीवितसंन्यासमन्यत्कार्यमपद्यताम् ॥२६१२॥
 प्रयत्नसंभृते कृत्ये नष्टे मन्दतया धियः । अस्मत्संभावनादूरीकृतवाक्यादरं प्रभुम् ॥२६१३॥
 गष्टानुशोचनव्याजात्सलपुष्पपुष्पासनः । सद्यं यो भुर्व दुःस्थीकरिष्यन्त्यन्यमन्त्रिणः ॥२६१४॥
- 2615 सद्यो यात्रातारतम्यात्तामन्यतो नस्त्रपार्षणम् । कार्यनिष्ठामपश्यन्तः कुरुर्केत्यपरेबुधवन् ॥२६१५॥
 मायामेतां विहितवांस्तेः संमन्त्र्य नृपाहितैः । सिद्धसाधोभुना दत्तुर्हसन्नस्मान्भुवं स्थितः ॥२६१६॥
 अल्पेतरांस्तु संकलामेवं तेषां त्रितन्त्रताम् । दत्तानन्ततनुज्यानिः प्रमाता सा विभाधरी ॥२६१७॥ कुलकम् ॥
 प्राक्षेप राजस्थानीयोल्लोकारः साहसोत्सुकः । डामरं कोद्वयद्वय निन्ये नयमवैर्विशम् ॥२६१८॥
 एकाहं गमने सोढवित्वन्वस्तत्र वासरे । लोठनं क्षीणदाक्षिण्यः स गच्छेत्स्वन्नवीत्स्तुटम् ॥२६१९॥

२५९१. ') Emended; A जनास्तिग्धा. २५९७. ') Emended; A 'भोजस्य. २६०३. ') Emended; A 'भोजनानप. २६११. ') Emended with G (sec. manu); A 'कैलित', २६१५. ') Emended with C; A 'वृषयः. २६१६. ') Emended; A 'मोक्षम्.

उपन्यास्यस्ततस्तस्य म्लानिमशानवक्ष्यमम् । भाविनः केचि कर्तव्यं कीर्तिव्यवनिर्वाणम् ॥२६२०॥

2620

कालः सोयं सकलजनतालोचनध्वान्तदायी विस्वालोकाकटवपदुः किमु सत्यविद्यायाम् ।

अभयदामानुजमसिलता स्वर्धूषणतापि व्यक्तं सार्कं विद्यायै रमसाम्पण्डलेणेष्णभागेः ॥२६२१॥

संवाप्रवन्ति ननु मण्डलमेकमेव क्षमापा जये क्षमरसीसि वपुस्तु विस्वा ।

अण्डांभुमण्डलमद्याभिमतानि कामं प्रेमाद्विनिर्जरवधूकुचमण्डलानि ॥२६२२॥

नास्मिन्संततवेष्टनोल्बनतलैस्तल्पैश्चदेति ध्वया मन्त्रिभ्यश्चित्तैर्न चातमस्तुभिर्मर्मव्यथा जन्वते ।

क्रन्दद्वन्द्वजगतेनाद्वयकितस्वास्थ्यं न वा स्थीयते नम्येतम्मरणं क्षुल्लस्य क्षुभगा काप्येव संग्रामिभूः ॥२६२३॥

मार्गैः सन्नतताविधानगहनैर्वातः पिता ते दिवं भ्रातृभ्यामसिधेनुकण्टकधने भान्त्वार्जिता सप्ततिः ।

वंशकुण्डलिमं विधेव्य रमसाद्वन्मनुज-द्वया वृत्त्या व्योम्नि विशार्कमण्डलमिव स्वान्तं च तेजस्विनाम् ॥२६२४॥

साम्राज्यं विधिनोपनीतमसकृत्कैव्येन यद्वारितं तथापि प्रशमोचिने वचसि यत्संवेष्टितं बालवत् ।

प्रायश्चित्तममुष्य लब्धमभूना तदेधसापादितं मा भूदाज्यमिधैतद्व्यस्तुलमं कर्तव्यमूकस्य ते ॥२६२५॥

2625

राज्यं ग्राममपि प्रनष्टमसमोष्णिहाक्षवैर्वापितः कालः सर्वजनस्यस्य विषये वाता स्थितिर्हेतुनाम् ।

इत्यासीत्किमिचोचितं प्रभवतो भिक्षाचरक्षमापतेर्निर्व्यूढं तु तदस्य देहविरयी येनैव सर्वोन्नतः ॥२६२६॥

स तद्योजितान्योयो नाददे तेजसोजिह्वतः । न ज्वलत्स्थपिसङ्गेपि निर्वायै वानरेधनम् ॥२६२७॥

शान्ताहेतुस्तु संवृत्तविद्राभङ्ग इवार्भकः । ऐच्छदुष्टाङ्गयोहिनो रोदितुं प्रसूताधरम् ॥२६२८॥

डामरेणापितं नेतुं प्रसूतास्तं नृपाभिताः । तादृशं कीदृशं कारुण्यैर्वाभावार्धमभ्यधुः ॥२६२९॥

मा विपीद न देवस्य दयाचम्रोदयोऽज्वले । हृदि प्ररोहति स्वैरं विकारतिमिरान्धता ॥२६३०॥

2630

स सौजन्यमुपासिन्धुः स स्थिरस्वद्वाराचलः । स प्रपन्नार्थिसंतापप्रेक्ष्येदवन्दनपादपः ॥२६३१॥

पुण्यां भुङ्गां च संतस्य क्षरदीव शुभाहिनीम् । मूर्तिं तस्योल्बनं श्वेतः समाभास्यत एव ते ॥२६३२॥

निष्कलङ्कैश्चपूषैर्निर्विशेषं सभाजयन् । चारित्र्यं लाचवभुनो ह्रियस्त्वां सोपनेष्यति ॥२६३३॥

अपकर्तृम्बिपन्नमन्त्रद्वयमानः परानपि । क्षमपरीक्षाहेतुस्वास्त्ये केचि क्षुपकारिणः ॥२६३४॥

उत्केति दृष्टसौलोलस्थूलकुर्वो गृहागतः । व्यालम्बकम्बलो गोष्ठाद्दुःखोक्ष इव निर्वयौ ॥२६३५॥

2635

निर्भूषणं म्लानमीर्णवक्षस्वत्वं निरीक्ष्य तम् । दुग्धाधिकद्वमाधान्तं धन्यो क्षीनव्रतां दधे ॥२६३६॥

दीर्घास्पन्देक्षणं क्लृप्तचन्द्रकौसंविप्रहम् । व्यलोकयदधोलोकमिव नष्टं गुह्यगृहात् ॥२६३७॥

रेजे शैलधलज्जिलैः शिबिंदोरीपिमानलः । भूप्रतापस्वर्णस्य कषाहमस्वमिमानलः ॥२६३८॥

स्कन्धाभारे गते वर्षेत्तुषारं प्रसमं नभः । अमर्यभावे भूभर्तुर्विशां विच्छेद संशयम् ॥२६३९॥

प्राज्ञैस्तेदिमं तावन्विधेरन्मुद्रिताः क्षणात् । पिष्टानकान्तर्गताटाः प्रविष्टा इव सैनिकाः ॥२६४०॥

2640

एवमेकाक्षविशेषे दक्षम्यां भुक्काल्पुने । न्यूनाब्धपट्टिदेष्टीयो निबद्धो लोटनः पुनः ॥२६४१॥

दीर्घप्रवासादायानं सक्तुं कटकं पुनः । निर्ममो हर्म्यमुत्तुम्मादरोह महीपतिः ॥२६४२॥

२६२०. ^१) Emendell; A उपन्यास्यस्ततः. २६२८. ^१) A, gloss वाता अभ्यन्ता अर्धभायो वत्स. २६३०. ^१) Emended; A देवस्य. २६३०. ^१) Emended; A 'कृत्' त'. २६३८. ^१) A 'शिबिरी'. २६३९. ^१) A स्कन्धाभारे. २६४०. ^१) Emended with G (acc. mark); A प्राज्ञैस्ते. २६४१. ^१) A 'काल्पुने'.

- यथोचितं दानमानसंभाषणविलोकनैः । संतोष्य व्यवृजस्तेष्वं धन्यादीन्मैक्षानामहम् ॥२६४३॥
 तेषां पुनश्च दोहंश्चमुले सिक्करं मष्टैः । स्वस्तेनायासिकं वासःशान्तेनाप्यादितामहम् ॥२६४४॥
 २६४५ निर्भेषणभोवपातिप्रविष्टैः हम्भुतोमभिः । बलसंस्कृतैः प्रवृत्तकार्यैश्चैव कपोलवैः ॥२६४५॥
 उषावधोक्तिमुल्लरे पौरलोकेन्यरान्तरा । व्यापारबन्तं मेवान्ती दीनस्तिमिततारकी ॥२६४६॥
 कातर्यैश्चभीक्ष्णान्तिभुदलस्मीकटाक्षितम् । वेपमानविनिद्राङ्गं वां ह्रीतेनार्दितामिव ॥२६४७॥
 भ्राम्यामिव रत्नां पर्यस्तानिवाश्रीन्पवितामिव । विद्वन्तं च दिवं शोष - - - रदच्छदम् ॥२६४८॥
 दैविको बान्धवरावोस्तु ध्यानं योयं प्रवर्तयाम् । राज्ञीकोभर्गतां यातं जाता वा जरयन्निवम् ॥२६४९॥
 २६५० सर्वापकारकृद्वाहः स्थास्यामि पुरतः कथम् । पदाभि संनिवन्धनं निर्वर्त्तयेति पदे पदे ॥२६५०॥ अन्तर्गुणतम् ॥
 बहुलोकावृततया लोकासंलक्ष्यमैक्षत । प्रसीदरिरयावेद्यमानं लोटनमङ्गने ॥२६५१॥ कुलकम् ॥
 भुसंज्ञया विनीतार्थो राज्ञा तामासरोह सः । सभां पारिव्रज्याभोजानिव प्रेक्षकलोचनैः ॥२६५२॥
 रज्ज्या निर्दिष्टपार्श्वीस्थितिः पृथ्वीभुजस्ततः । अस्यासीत्सितानिस्त्रिजगज्जुर्भूमाङ्गिपङ्कजे ॥२६५३॥
 हस्ताम्बुजाभ्यामालम्ब्य ललाटतटमानतम् । सखादुसंभ्रमनयस्य तस्योदनमयच्छिरः ॥२६५४॥
 २६५५ रघौषधीगुणैः स्पर्शः पायोस्त्यापं स चेतसः । दीर्घान्वयहरद्वेषाकांश्य भीक्ष्णदृष्टीतलः ॥२६५५॥
 पुण्यानुभावात्काश्यपभाजो भूमतुराजस्य । विशम्भसंभावयया स क्षणात्पश्यते इदि ॥२६५६॥
 मा मैवीरिति रतोक्तिः ह्यहं संग्राह्यसलीनि वाक् । अगाम्यभीर्षेण भवेव मन्त्रुनै स्वयि सोपुनां ॥२६५७॥
 इत्युक्ते पूर्वैराराणां भवेदुद्विग्नं कृतम् । बाणध्वो नस्त्यमित्यस्मिन्परीक्षास इव क्षणे ॥२६५८॥
 क्रिडोनीति स्वप्रवापमभावाभाषणं भवेत् । ध्यात्वेति भूमृष्टास्य माध्यावं नु गिराकरोत् ॥२६५९॥ तिलकम् ॥
 २६६० अमयार्थवया पादौ स्वधुं नमयतः शिरः । संस्परी मीतिषु पुनर्विग्रहस्याङ्गिकाकरोत् ॥२६६०॥
 का योग्यता सक्तिवाचां ममेति वचना बलात् । अजिमहत्पितृव्येण ताम्बूलं स्वकरार्पितम् ॥२६६१॥
 पक्षं हारेक्षामूचेभूषणमो व इति सस्मितम् । धन्यं घटं च पस्परीं घटं सज्येन बाहुना ॥२६६२॥
 हास्यहासिष्यगाम्भीर्यविनयाधैर्यिमाव्य तम् । भूमृष्टुजैः परीतं स्वं लोटनोमन्यतावरम् ॥२६६३॥
 आदिह्य सान्त्वनं धन्वमुलेनां वधानतम् । पितृव्यं प्राहिणोद्वेहम् भाजिष्णु विनयाक्षितः ॥२६६४॥
 २६६५ अभिवोगे व एवास्व गीतौ विन्मत्यतो रशम् । मुखरागः स एवामूलकाप्राणावविभुतः ॥२६६५॥
 नायाति वाजवशिलिकथनेन तापं धैर्यं हिमाद्रिपयसा विश्रुता न वाग्धिः ।
 कश्चिद्भीरमनसां सततं विषादकाले प्रमोदसमये च समोनुभावः ॥२६६६॥
 शीतलैर्धैर्यातिवैरैश्चोपचारैरङ्कभिर्नैः । क्रमादराजाहरसज्जां वीरवधंशजीवयोः ॥२६६७॥
 दायदोहद्वयादेव राट्टे कृष्टेपि मन्त्रयिन् । भोजेनोत्पिच्छर्षस्य वन्तं सोमन्तरिन्मयम् ॥२६६८॥
 प्रयासावासासीत्वा स्वैस्त्यक्कसंरम्भसंभ्रमैः । जिगीर्षुविशिष्टपञ्चैश्चैकैः यक्षिण्यजाराः ॥२६६९॥
 २६७० साल्मर्षिः स नु निरीर्षः श्रद्धाक्ष्ण्यगृहे वसम् । पितृव्यविग्रहोदन्तमुपलेभे न कंचन ॥२६७०॥

२६४५. १) A वनम्. २६४५. १) Emended with C; A "विनयिन्."—) Thus A; C supplements शोषवदुत्पन्नम्.
 २६४५. १) Emended with C; A दैविको न्यवत्. २६४५. २) Emended; A दैवपाव; C दैवपाव. २६४५. ३) Emended
 with G (see. man); A मन्त्रुना स्वयि बाहुना. २६४५. ४) Emended; A धन्यं घटं. २६४५. ५) Emended; A "कृषिप".
 २६४५. ६) Conjectural reading; A भोजनोत्पिच्छर्ष. २६४५. ७) Emended; A सन्धयन्.—) Emended; A विनीतार्थं.

राजगृहं स्वल्कारं क्षामरान्तिकमागतम् । पृष्ठाहीन्याभवद्रोहसंभावनस्तदा ॥२६७१॥
 वरुणं च क्षामारतया पुनर्भयवितृणुति । स्कन्धावारं बद्धमातं माघं नगरगामिनि ॥२६७२॥
 भ्रष्टातेन विदुरत्वापितृव्येणाभितं ततः । पुन्यं चासौ धन्यपद्युष्ययोरनरैश्चत ॥२६७३॥
 अचिन्तय च को हेतुः कटकप्रस्थितेरितः । पुन्यासुद्ध कोषं स्वासूतीयो धन्यपद्युष्योः ॥२६७४॥
 वृष्टस्तेनावदत्कथित्यामरोषं प्रमोदभाक् । संधिनिबद्धो नगरं गतौ लोटनविग्रही ॥२६७५॥
 संदेहीजहत्तरोहो भयमुन्मुखतां भजेत् । ज्ञातिजनेन तस्यासीन्मुहूर्तमपहस्तितम् ॥२६७६॥
 सैन्यं गते भूयतया मिलितैर्दिग्दैः सरित् । हवत्रिस्तेन तौ मीतौ क्रान्दन्तीषं व्यकल्प्यन् ॥२६७७॥
 लब्धं एव मे इध्याद्यास्तेहस्यमवेत्य ते । पुनर्नयेयुर्धन्यायाः क्षमाकथावधेति सः ॥२६७८॥
 स्वं मेतुं पार्थिवचक्रं प्रत्यावृत्तां विनादिनीम् । भुतेन्तरास्तरा घोषे विह्वरागमशङ्कत ॥२६७९॥
 अथाजायत जीमूतवितीर्णतामरं जगत् । बन्धं मध्यदिनेनैव निशीषम्ययिनभिया ॥२६८०॥
 राधमासाधि दधुस्ततः प्रभृति वारिदाः । दीक्षां क्षोण्यां मुषागैवससासुवर्णकर्मणि ॥२६८१॥
 विकम्पधास्यमयोहं निर्वृक्षण्यो ह्रियोज्जितः । निन्दस्त्वमिति भोज्ञये ततो दस्युषपाविशत् ॥२६८२॥
 समयापेक्षयाक्षोभो मनुं संततं सान्द्राणिः । सान्द्रयन्निव नास्यागस्तवाग्नेति जगाद तम् ॥२६८३॥
 कथे च संभितपस्यशाखापापन्नं त्वया । वामुमेतत्कृतं तव गह्वं नार्हसि कस्मादित् ॥२६८४॥
 तव श्रोहस्पृहा स्याच्चिन्नानुशंस्यं भवेन्मयि । परवत्तामवत्समादिषं कालानुरोधतः ॥२६८५॥
 राज्ञश्च हर्षमुभर्तृवदथा हव न वा वयम् । वच्छेद्याः किं तु संयम्या राजधर्मानुरोधिनः ॥२६८६॥
 स्वस्याख्यातितयोर्वाधा राजधामार्गगामिता । शेषं मां रक्षता हन्त विविधा भीमता त्वया ॥२६८७॥
 इत्युक्तवन्तं तं त्यक्तलज्जाभार इवावदत् । साक्षी स्वमर्षं सर्वत्र ममेति सततं स्तुवन् ॥२६८८॥
 क्षणेन च प्रणिनु भामधुनेत्यभिधाविनम् । तमेव विगृह्यन्ते कर्तास्मीत्युक्तवाग्ययौ ॥२६८९॥
 त्वयि दस्युर्विषयस्तेनमनुं जानन्नभोजनम् । भोजस्तत्रेति केनापि कथितो व्यथिताशनम् ॥२६९०॥
 स्पृष्टाश्च विराट्प्रमिदं विक्रीय ताविति । ध्यायन्नात्योर्देहमांसं तयोर्मुक्तममन्यत ॥२६९१॥
 दस्युस्तु विमृष्टद्यन्ते त्वां प्रदेस्यामि निधयात् । शो वाद्य वेति कथयन्तौ माक्षी न मुमोष तम् ॥२६९२॥
 मां शास्त्रेद स्थितं राज्ञः कृतारम्भोर्हमात्यये । विक्रीणात्येव मत्वेति भोजोपाक्रमने स्वराम् ॥२६९३॥
 सिधं यं यं निषेधाव गमनायोवपादयत् । दस्युस्तं तं समुच्छेद्य सापराधं व्यपन्न तम् ॥२६९४॥
 हेजोनासो ब्रह्महारास्संजातो भाद्रमानुरः । अभ्यधाद्वात्यमाशास्व लम्बकम्बलकावृतः ॥२६९५॥
 तेजोविस्फूर्जितां नन्दीरोत्कर्षकपोपले । हिराज्ये सौस्सले सैन्ये पङ्क्तिवायनतां गतः ॥२६९६॥
 विनुरामतया राज्ञा यथितस्तदन्ननरम् । एवेनकारिषिवशापीकारित्वं क्षमाङ्गजम् ॥२६९७॥

2675

2680

2685

2690

2695

२६७१. ¹) Emended; A राजा गृहं स्वल्कारावतम्; cf. viii. 2625, 2618. २६७२. ¹) Emended; A 'विरुति.—' A स्कन्धा'.
 २६७५. ¹) Emended; A वृष्टस्तेन. २६७६. ¹) Thus A; the text of this *pāda* appears to be corrupt; perhaps read संदेहं
 जहत्तरोहसंभावनस्तदा. —²) मज्जु corr. by A, from प्रवेत्. २६७७. ¹) Emended; A व्यकल्प्यन्. २६८३. ¹) Emended with C;
 A संस्तम्यन्. २६८५. ¹) Emended; A शेषं मां; C त्वां यमं. २६८८. ¹) Emended with G; A तमेव. २६९०. ¹) Emended;
 A वस्तुविषय. २६९१. ¹) Conjectural reading; A विक्रीयताविति; cf. for the context viii. 2598 ff. २६९३. ¹) Emended
 with C; A हेति. २६९४. ¹) Emended; A उज्ज. २६९५. ¹) Emended; A भीमो; cf. viii. 2662 and the *vs. ll.* सर्वा,
 औजो viii. 1084.—²) Emended; A 'जात.—' The text of this *pāda* is corrupt. २६९६. ¹) Emended with G; A 'विराटस्तम्'.

- विमुक्त्यै राक्षि मार्गेन ख्यायामभुवा कृते । न राजवदनो नाम विविधैश्च ररक्ष तम् ॥२६९८॥ चक्रलकम् ॥
 आनुशङ्खं भूत्वभाषारहस्यव्यत्ययास्य च । प्रत्यक्षस्थित्यसामध्ये राक्षि सर्वे शशक्षिते ॥२६९९॥
- 2700 धनोत्कारश्चक्रेण कुर्वतोर्ध्वमर्धमात् । हैराज्येच्छो राजमीमी तदा न स समर्प्यत ॥२७००॥ युगलकम् ॥
 नीतः प्रत्यक्षतो दूरस्थितेऽप्युदयने स तम् । विमृष्टवति दुष्प्रभुस्त्वकुमेन न खोद्यकत् ॥२७०१॥
 राक्षा कर्तुं विनियमं भोजस्य प्रहितो धनैः । प्रापं ब्रज्जामलंकारो विषयाधिकृतस्ततः ॥२७०२॥
 तत्पार्थमुद्यतं गन्तुं मां समुत्सृज्य वासि चेत् । स्थस्यामि तदख्येवमूचे भोजस्तु डामरम् ॥२७०३॥
 अस्त्वां प्रभाति ब्रह्मामीत्येतावन्न जल्पति । कोडादनुलौघ निशस्तुर्वयामे विनिर्बन्धौ ॥२७०४॥
- 2705 धनवर्धप्यमर्षेण मार्गान्धेयी गयेषणम् । यावच्छक्रे क्षपान्ते न तावच्छुभान् निर्गतम् ॥२७०५॥
 असाध्यप्रतिषेधोऽयं तमङ्गधनुजगम सः । मस्थितं शारदादेवीस्थानं यावन्मितातुये ॥२७०६॥
 एकसार्यगणैः श्वाभी विना तौ ज्ञातिवोपिताम् । दाक्षिण्यादक्षमः स्यात्तुमये साया भवन्निव ॥२७०७॥
 प्रवयाः पन्थाभ्यान्पन्थाभ्यारन्ध्रिषेव तु । युवाप्यकस्यः कौलीनमिति स्वस्य च चिन्तयन् ॥२७०८॥
 दुराणद्वगमेन खण्डितेच्छः संश्रित्य दारद्वान् । संयुयुधर्मधुमतीरोधता मार्गममहीत् ॥२७०९॥ तितकम् ॥
- 2710 कापि ह्वानाहमव्यभिचमृत्सुर्दृष्टाङ्गुरोस्कटान् । कचिद्वृद्धप्रकाशाश्रकात्प्राशान्प्रकारितान् ॥२७१०॥
 प्रभर्याद्विजसंघातगजवृक्षोल्बणान्कचित् । कापि निर्हैरफुत्कारनाराचक्षतत्रियहान् ॥२७११॥
 कविस्त्वप्यर्षोपवनस्पष्टस्फुटदक्षधरान् । काप्यातपक्षतहिमज्योतिर्निर्गतवृक्षपथान् ॥२७१२॥
 दूरावरोहं प्रसूते स्फुटमप्रसूते विदन् । ऊर्ध्वारोहमसकृन्मन्थमानोऽप्यजोते ॥२७१३॥
 गुधारकालविषमाम्बुदसमान्पथि बासरान् । उल्लङ्घ्य स दूरद्वारुमीमान्प्रामासवन् ॥२७१४॥ कुलकम् ॥
- 2715 गुहार्थिनास्मसाममीहताकिं चमकाचवम् । तं दुरधपाङ्ककोट्टेशः प्रणम्यानवदध्वताम् ॥२७१५॥
 दूरस्थितो विदुःसिंहस्मृतोक्तदागमः । प्रक्रियां प्राहिणोच्छसवावित्रायां नृपोपिताम् ॥२७१६॥
 आदिष्टदिष्टवृद्धिषु राष्ट्रे कोडाधिपेन सः । अथारयस्त्वकोशस्य स्मामित्यं राजमीजिनः ॥२७१७॥
 राजायमानो भोजोऽयं राजवासगतोऽपिनुम् । आनिष्ये राजवदनापत्येनाभ्येत्य पश्यताम् ॥२७१८॥
- 2720 स विधैकान्ततो राक्षो भिजेन प्रहितोऽन्तिकम् । तेनाज्ञायरिनीत्युपपाशापस्थापनोपमः ॥२७१९॥
 कार्यगौरवविधासाभावव्यतिकरोचितम् । संदिश्य प्राहिणोच्छं स न स्वीकुर्वन् खोत्सुजम् ॥२७२०॥
 किमागोहं किमेकान्तभिजो राक्षः शनिरिति । मां ज्ञास्यसीति न दुनैः स राजवदनोचवन् ॥२७२१॥
 तस्य शब्दं दर्शयितुं गोत्रिधैरिमिवावृषे । नृवाणेषु विदोषस्यं नागाद्यैरपरीक्षणम् ॥२७२२॥
 सामप्यूनः श्वैः स्थैर्ये ततः साम्यमथ क्रमात् । आधिक्यं चादधे तेषां विधैर्धैर्यनिवृत्तः ॥२७२३॥
 तथा प्रतिजो स प्राप तस्यापूर्वस्य भूमिजाः । हास्यमेव यथा मीढां नागुर्नागस्य बान्धवाः ॥२७२४॥
- 2725 स हि त्यागक्षमास्मत्मातोभादिगुणभूषितः । अभिगम्योभयस्त्रिधाभ्यस्तभूतिरिदोऽन्तिकम् ॥२७२५॥

२७००. १) Emended; A कुर्वताम्. २७०३. १) Emended; A द्याक्. २७०३. १) Conjectural reading; A दृष्टुं नागुच्छवः; C नागुच्छवः. २७१२. १) Emended; A विहित. २७१३. १) Emended; A विहै. २७१५. १) Thus A; cf. दुष्पथान् viii 2468. २७१५. १) Emended with C; A 'यवम्.—' Emended; A 'वादिवाद्यावृषे'. २७१६. १) Emended; A 'गर्गोपिनुम्' C 'गर्गोपिनुम्'; G 'गर्गोपिनुम्'. २७२३. १) Emended; A 'हने'. २७२३. १) Conjectural reading; A साममी न.

स्यैवै पृथ्वीहरादीनां साधवार्णां न कौतुकम् । आहम्बरो विराटम्बस्यास्य स्तुत्यस्तु विस्तृतः ॥२७२६॥

पञ्चवन्पुत्रान्पुत्राधौराटविक्रयौषिकैः । क्रान्तयामोय तस्यै स भोज्यादीन्पतिपालनम् ॥२७२७॥

जहुरन्त्योयसंघर्षेर्ष्यामात्यमतेन वा । ततो लुण्ठिग्रिवस्याह्ना मीतिमन्येपि डामराः ॥२७२८॥

उद्गातध्वसितां विप्रवेष्टा लोटवचन्पने । याषासेषां तदार्नीं सा जगाम शतघातनाम् ॥२७२९॥

त्रिल्लको जयराजश्च राज्ञा संवर्धितावपि । अकाष्टां वैव तपसा विवशौ चक्रमीतनाम् ॥२७३०॥ 2720

यो वृकानामिव श्वभ्रमामयानामिव क्षयः । दैत्यानामिव पाताले बादसामिव सागरः ॥२७३१॥

आश्रयः सर्वदस्व्यूनां त्रिल्लको माययोल्लवणः । स देवसरसाभीष्टं संवप्रन्विष्टं व्यधात् ॥२७३२॥ युग्मम् ॥

काङ्कन्त्योय तदाक्षेपं क्षोणीवाणार्थिनो हिजाः । प्रायं नृपतिमुद्रिच चकिरे विजयेन्धरे ॥२७३३॥

अकालदस्वुमिर्मांषं जानतोऽर्थयनां न ते । राज्ञोगृहंस्ततः सोभृशसिन्ध्याचस्तसमानुगः ॥२७३४॥

प्रस्थातुं पार्थिवे सज्जे ज्यायान्यो विप्रुतेष्वभूत् । स जानोत्पातपिटको जयराजो व्यपद्यत ॥२७३५॥ 2735

भाग्यवानेकतो जातदस्वुवैविचयमीशिता । ततो मडबराज्यं स विप्रमीत्यै विनिर्वयी ॥२७३६॥

अमात्यदत्तचैमत्यैः स्वशास्यमठरैरथ । हिमैर्मिषिदोलंकारो मन्त्री राज्ञोऽग्नितोऽग्निकान् ॥२७३७॥

स व्यवस्थापने दुःस्वदस्वुनां सोद्यमः सदा । सेर्ष्याणां प्रत्यमासेषां तपोपपरिषेयकाः ॥२७३८॥

त्रिल्लकोन्मूलनं कुर्यां ह्रस्वा हैराभ्यमञ्जनम् । प्रतिज्ञायेति नृपतिर्विष्यान्नायाव्ययीश्वरत् ॥२७३९॥

ब्रह्मोय त्रिल्लकस्त्यैरपिवैरुदवेजयन् । अनुज्ञिचमुक्तो गूढामयो रोषान्तरैरिव ॥२७४०॥ 2740

जयराजानुजं राज्ञा यशोराजं निवेशितम् । तन्मतेनावचस्कन्द भानृष्यं राजकाभिषः ॥२७४१॥

ब्रान्तं तं देवसरसं हमारत्याभिनं गतः । सञ्ज्ञपालोल्लेख्यत्वात्संहिग्रविजयोमभवत् ॥२७४२॥

क्रान्तोदन्मस्ततोभ्येक्ष्य रिहृणो रणमुल्लवणम् । जयलक्ष्मीकाटाक्षणां प्रथमातिथितानमाना ॥२७४३॥

मन्त्रेणाथ तेनारिबारिदशौ विलोडिते । कल्योभूस्तञ्ज्ञपालाभ्यस्तुष्कारातिजलादौ ॥२७४४॥

जितेपि राजके स्त्रोर्ष्यां विनानुपाहकं क्षमः । न बभूव यशोराजः भूष्ये बाल इवास्तिनुम् ॥२७४५॥ 2745

प्रतीक्षमाणा हैराभ्यपयोमि क्षमाभुजेकरोत् । त्रिल्लकः कालहरणं तैस्तीर्मावानतिक्रमैः ॥२७४६॥

यथाकालं ततो गूढोपाहान्मण्डलकण्टकान् । स्वपक्षान्भीषिदिशिखान्दिधु भाविदिविषाणि ॥२७४७॥

अथ पार्थ्वीहरिर्वीर्यभूषणुक्तो लोटकानुजः । राज्ञा आशा समं बद्धः कारागारात्पलायितः ॥२७४८॥

स तेन विजजामात्रा रक्षितः स्त्रोपवेशने । असंख्यहामरयुतः शमालां संघवेशितः ॥२७४९॥ युग्मम् ॥

आकर्ण्य कुरारत्येवं निमादं तस्य भेजिरे । व्यक्ततां हस्यवो गूढा ह्रदस्थाः शफरा इव ॥२७५०॥ 2750

हृद्यन्मं राजबद्धं वष्टचन्द्रोद्य गगगजः । हरोप प्रत्योदृष्टं वेलाद्रिव वारिभिम् ॥२७५१॥

वर्धमानशीवमाणसंघवो तौ त्वजायताम् । धर्मे सजम्बालहिनी तुषारारितटाविव ॥२७५२॥

वष्टस्य जयचन्द्रश्च भीषचन्द्रश्चानुजौ ततः । दूरविपकृतौ राजमन्त्रिरावाप्रवेतनौ ॥२७५३॥

क्रानतिवृत्त्यपयोमि धुर्वकायैवश्रियात् । प्रतीक्ष्याद्वज्राह्नाहः शङ्कितावभुआमम् ॥२७५४॥

२७२६. ¹⁾ Emended; A. B. २७५४. ¹⁾ Emended; A. जानते. २७३७. ¹⁾ Doubtful emendation; A. स्वशास्यं वड. २७४४. ¹⁾ Emended; A. "पाताल्यस्तुष्का". २७५६. ¹⁾ Emended; A. प्रतीक्षयामो. २७५८. ¹⁾ Emended; A. "पञ्चः कोटकाः". comp. for the name of PRAVIVHAR's elder son, viii. 2712, 2799, 2496, 3313, २७५०. ¹⁾ A. gloss कुरारत्येति कुरारः नृप हृद इति वाचका कडर्नीयु प्रविष्टः. २७५१. ¹⁾ Thus corr. by A₄ from गर्वजः.

- 2755 कटकाहिहो राजवदनामिकमायतौ । अमुर्वाचपि भूमर्तुरागतौ प्रतियोगिताम् ॥२७५५॥
 शैलप्रस्थानपथैरसंस्मरथ खाद्याकैः । स पूर्वराजकोशार्थी भूतेश्वरमलुङ्घयत् ॥२७५६॥
 तस्कराकान्त्यशरणं बलबहिर्वातलम् । अराजकमिधाशेषं राष्ट्रं कष्टं दशमगात् ॥२७५७॥
 उदयं कम्पनाधीशं रिन्हणं च ततो नृपः । चतुष्कपुन्दमादिष्य नगरं विषशोविशत् ॥२७५८॥
 पार्थीहरिस्तु दुःसाधो महाव्याधिरिवीधेः । स्तम्भिनोभूतयोः सैन्यैः संहन्तुं न स्वशक्तम् ॥२७५९॥
- 2760 कालोपेक्षां स्वपक्षभागां दुर्बुद्धिं वानुहन्धतः । आसीन्मन्दप्रतापस्य रिन्हणस्यापि तत्क्षणम् ॥२७६०॥
 विदुसीहस्तु विज्ञातभोजोदन्तो व्यसर्जयत् । दूतागानेनमुर्वाशान्धबहनुत्तरापथे ॥२७६१॥
 अपि विशेषानितारहेषियात्यवेदिभिः । अपि किमानुषपुरीगीतोद्धारिदरीगैः ॥२७६२॥
 अन्यैश्चाहातुकाम्योः शीतावेदिमिरेकतः । अपि भृङ्गानिलैः प्रीतान्कुर्वाणैश्चरान्कुरून् ॥२७६३॥
 हिमाद्रिकच्छेदं क्लेशाः प्रपादन्तोपि शिभिः । दिशस्तुरगै रन्धन्तः स्कन्धाधारं दूरयन्तः ॥२७६४॥ तिलकम् ॥
- 2765 रौद्रां संघटनं वाचस्पतिदेवं दूरयुवः । दिग्भ्यो भोजान्तिकं तावत्सामन्ताः प्रवेदिरे ॥२७६५॥
 स विप्रिभे तानज्ञातालापनीयैरिन्द्रजात् । प्रीतिरुद्धप्रणयानवकृष्टान्कीर्णिव ॥२७६६॥
 जयचन्द्रादयो राजवदनप्रहिता अपि । कीरतः काश्मीरकाः पार्थमज्जनाकीर्णिवः ॥२७६७॥
 अभ्यर्णस्यान्तलहरप्रमुखांश्च विदुरगान् । अपुण्यात्सान्हणिः स्वर्गैः परां कोशशालां भजन् ॥२७६८॥
 ततः ह्यजितोत्पिञ्जतया निधोद्यचक्रिकः । भोजेन राजवदनः समप्रस्तापसाधसम् ॥२७६९॥
- 2770 तयोर्कृतकर्तव्यविशेषेणेतरतरम् । जातहीनययोः निमग्नविधासो व्यशीर्वत ॥२७७०॥
 अभयमिधीयतां तस्मान्निष्कतो दूरदं विना । महात्साहायकावैष्ण्वान्मितामेव स तान्दधान् ॥२७७१॥
 स्तुषेत्सोडाभिमाटोपाः कटकस्वारय नो हिषः । तस्माद्व्यमुग्निपेद्याह भङ्गो मूयोपि योगमिन् ॥२७७२॥
 तस्मात्सर्वमिसारेण रणमेकं मयेष्टतः । विजयाद्यजयावामिरेकाहान्तरिता मता ॥२७७३॥
 व्याजहारेति यद्भोजस्तदेषोऽथ वसन्मथात् । निन्द्ये तद्धारदं सैन्यमुपेक्षयागामिनीधमूः ॥२७७४॥ तिलकम् ॥
- 2775 संकटान्ते वितीर्णानुवाचस्तेषां प्रसर्पताम् । स राजकीनी मुग्धाव द्रव्राजमचागतम् ॥२७७५॥
 तत्संगमाय व्यावृते तस्मिन्कोशान्तिकं पुनः । प्रावेशयद्वलहरो मानुषान् स तद्वलम् ॥२७७६॥
 दिशस्ततो वीर्यं महिर्मान्वातमृगा इव । निरगर्भीरपीर्गाग्निर्न प्रैर्यात्सर्वहीयत ॥२७७७॥
 तद्वच सर्वेपि नीलाश्वडामराः स्वे च सैनिकाः । विपक्षैः सह बद्धैक्याः सैन्यान्मुपसृज्य ययुः ॥२७७८॥
 स तथा विषमस्यापि प्रस्थित्यै पार्थितो निजैः । स्लागाननः प्रभुं द्रष्टुं न क्षमोस्मीत्यभाषत ॥२७७९॥
- 2780 स सूर्यवर्मचन्द्रस्य न जातः कथिदन्वये । उपयोगाय यो नागामह्यभिजनजन्मनाम् ॥२७८०॥
 भोजं सभाजिविषाद्य विदुसीहः सपार्थिवः । सारैः समं स्वसामन्तैर्विजयाय व्यसर्जयत् ॥२७८१॥
 ततो म्लेच्छगणाकीर्णां मज्जसंवाहयन्मूः । प्रयागमात्रान्तरितः पृष्ठे तस्य बभूव च ॥२७८२॥
 मातुष्कृतजनस्थोमे बले तत्रानुयायिनि । उत्साहात्सान्हणिर्मेने कृत्वा हस्तगतां महीम् ॥२७८३॥

२७५५. ^{१)} Emended; A प्राप्तवाचपताम्. २७५६. ^{१)} Emended; A कम्पनाधीशारि. २७५८. ^{१)} A स्कन्धा. २७६०. ^{१)} Emended; A काश्मीरका. २७७४. ^{१)} Emended; A सनिनी. २७८०. ^{१)} Emended; A कथि.

वागिमिस्तर्जितं स्लेष्टरुद्राग्नेयं बलमूर्जितम् । स्थाने समुद्रधाराद्वये निवबन्धाथ तत्पदम् ॥२७८४॥

स राजवदनस्याद्गुञ्जाम्ब्यवलोक्ज्वलः । मृत्युदन्मान्तरे दिष्टं बह्वचन्द्रमन्वयत ॥२७८५॥

2785

ततः प्रावृद्धपयोबाहकृतोदीपपरिहृता । संजायते स्म बह्वधा समीभूतजलस्थला ॥२७८६॥

धरिरीपानपात्रेभ्यः सीधुपूर्णं दधुर्दुर्माः । मग्ना लक्ष्यशिलाभात्रा बलव्रीहोत्पन्नोपमाम् ॥२७८७॥

बह्वस्य संकटं जानन्मृभुच्छेदैर्वैलेः समम् । अयोदयद्वारपतिं तं च धन्यं स्वसर्जयत् ॥२७८८॥

बाहिनीरुदमार्गौ ली पदवीमनुसज्जतुः । मार्गे धनंजयस्येव शीनेयपवनात्मजौ ॥२७८९॥

लम्बाम्बुदेम्बरे दूरं वारिपूर्णं च भूतले । स्यूतेव विद्युद्वृक्षे भिषद्योतननिःस्वना ॥२७९०॥

2790

शोभामात्रोदितपार्श्वपरिवर्धोचरिष्कृतः । तत्राविभक्तकटकः पार्थिवः समजायत ॥२७९१॥

अनास्थो राजवदने सन्ध्याबहम्भयोः पुरा । अत्रापरो न निक्षेप्तो राजबीजीनि दारदात् ॥२७९२॥

त्रिलङ्कः संदिशन्नुर्वैर्बुद्धिं पार्थ्वीदरिं नयन् । तयोरेकस्य सामर्थ्यद्वैष्टस्य हस्तपातिनम् ॥२७९३॥ बुग्मम् ॥

अभितिलिखितालेख्यकल्पं बलहरस्य तत् । तादृग्विलोक्य सामर्थ्यमथ राज्ञश्च सर्वतः ॥२७९४॥

विभक्ताशेषैस्त्वस्य तत्र तत्रारिंसंकटे । ज्ञात्वाप्रतिसमाधेयच्छिन्नमुद्रदुर्नयः ॥२७९५॥

2795

अकुशधाविशवारिधिरं सङ्काः स गोपितम् । बहिर्दुर्धर्षमत्याक्षीक्षितीयमपि कण्टकम् ॥२७९६॥ तिलकम् ॥

ध्वान्नेम्बुधुरजालान्धमहावाने रजोभरः । स्वपक्षभेदयोर्ज्ञातकर्णेजपमहोद्यमः ॥२७९७॥

कुलच्छेदकृतो राजस्तत्र तत्रारिंसंकटे । अज्ञान्तजागरोत्थयर्धमनर्थपरिपोषकः ॥२७९८॥

सोष भूरपुरेकस्माद्बहुभिः सह डामरैः । तेन संपुरितः पृथ्वीदरजो लोटकोपेतत् ॥२७९९॥ तिलकम् ॥

तस्य संघटनः कर्णां प्रयातं वैकुण्ठं विरात् । पालीमङ्गु तटस्येव प्रावृद्धपूर्णस्य लक्ष्यताम् ॥२८००॥

2800

निद्राणोपेन्द्रजवरप्रसादविस्तृतं जगत् । समेतमिव तत्सैन्यं प्रत्यभाज्जलदागमे ॥२८०१॥

वायव्यैः पाथेते नेवृक्षसंख्यातुमपि तद्वलम् । भर्तव्यकल्पैः सुस्वल्पयोधमध्यगैरपि ॥२८०२॥

तावन्निरनुगैः पिच्छेदिवद्रङ्गाधिपो युधि । तथोधान्याम्यहरितं सरितश्चातिथीन्वधात् ॥२८०३॥ बुग्मम् ॥

तदोज्ज्वलैश्चितावकैर्बिम्बितैस्तटिनीजले । मृतानामपि संस्कारः क्रियमाण इवामवत् ॥२८०४॥

इति विस्मृन्मृत्युः स कुर्वन्नेकाहमाहवम् । कथंश्चिदाग्निरन्येषुर्भ्रमसारोपसारितः ॥२८०५॥

2805

पुरे स भून्त्ये सैन्यानि संगृहस्तत्र सर्वतः । द्विचैरहोभिर्नगरं युत्वायधममन्यत ॥२८०६॥

इच्छां पट्यपुरास्कन्दे मन्दान्वं त्रिल्लकोनयत् । पृष्ठस्थयोर्यशोराजकम्पनापीशयोर्भयात् ॥२८०७॥

न भूत्यैस्तद्विधः सिद्धधास्यैकस्मिन्नसंमते । विधेयान्यलवन्त्यस्य डामरं होलडौकेसि ॥२८०८॥

हैराज्ये सुस्तलस्यापि नैवारुदयत तादृशः । अनर्थो वारुणुत्तस्यौ तत्सुतस्य समन्ततः ॥२८०९॥

चतुष्कमवधीर्वाथ राज्ञा पादगणोपमम् । रिन्हूजः श्वैवि तं धीवागण्डवृत्तं व्यपोहितम् ॥२८१०॥

2810

प्रस्थितस्तत्प्रमायाथ शालैः सोन्धबध्यत । व्रजन्प्राग्ज्योतिषं हन्तुं पार्थः संशप्तकेरिव ॥२८११॥

अधावन्नाभमित्रीणस्तान्धावृत्त्य निपातयन् । पद्माकरोन्मुखः पृष्ठलघान्मृङ्गानिव द्विधः ॥२८१२॥

२७८४. ') Doubtful emendation; A 'स्वर्जितो'. २७८६. ') Emended with C; A 'प्रावृद्धयो'. २७८७. ') A 'सीधु'. २७९१. ') Thus A; comp. for this name viii. 2; 96. 2748. 2912. 3313. २८०१. ') Emended with C; A 'हरित'. २८०६. ') A 'शालकोकसि'. २८१०. ') Emended with C; A 'रिन्हूजवेपि'.

- रणभान्तेन गमिता त्रियामा तेन रामशे । गर्जत्कुल्लापितारातिपृतवाबादसंदिग्धे ॥२८१३॥
 तं कल्याणपुरं शक्ते विशन्तं लोचमायतः । दरोधाम्येव भूयोपि बलैर्भरिवदिक्मुखः ॥२८१४॥
- 2815 आपनयेव चारातिपदामीन्संमुखागतान् । दृढनष्टान्धवाष्पागानिवायेजगतो गिलन् ॥२८१५॥
 उद्धृत्तमारुतस्येव तस्यापाते पदातिभिः । तस्येव रिह्णः पर्णैर्हेमन्त इव पादपः ॥२८१६॥
 पश्यतस्तस्य ते विद्वज्ज्वालो जिह्वा न जिह्वयुः । देहसुहापारमित्यै कस्यैचित्त्वमनस्त्वयम् ॥२८१७॥
 आग्नेरघापवत्यै स्वैरर्धितो रिह्णोऽब्रवीत् । मयन्मजाद्यया साम्यं स्वामिभक्तिस्मृतेः स्मितम् ॥२८१८॥
 हि—वाविद्येपेपि जन्तोर्जन्तोर्बेदीशिता । भृत्यभावेपि यो लुप्तकृत्यो भिक्तस्य जीवितम् ॥२८१९॥
- 2820 जानं वक्मसरः समभुराजिनीलाभ्यांजानम् । जराकैरवयौर्दं च रावः पारान्मप्य यान् ॥२८२०॥
 म्हायस्यु तेपु भूमङ्गभृङ्गाजिण्युभिर्मेव । कथं लक्ष्मीविलासैस्तदलम्बैरविद्वम्बितम् ॥२८२१॥ पुनर्मन् ॥
 एषा कापुरुषासेव्या धीराणां नैव पश्यति । यदावासलवन्नासास्तौख्यवैमुख्यमागिता ॥२८२२॥
 वस्त्रापासन एव शीतजनितस्त्रासोऽपि तीर्थाभ्युभिः जाने द्वाद्वल्लोपलम्भिरसमन्नाभानुभयोपमा ।
 वैद्वत्वं समरे वपुर्विजहतामेवं किलोपक्रमे कैवल्यक्यद्वल्लोपलम्भपरमा पथात्पुनर्विद्वतिः ॥२८२३॥
 एवमुक्त्वा परानीकमेकाकी स व्यगाहत । वृद्धश्चरान्तरिभोयथासंसदिग्धभूत्कृतान् ॥२८२४॥
- 2825 स्वर्गस्सहयर्भाजालहरितालोऽज्ज्वलोभजन् । लङ्घयद्द्वन्द्वस्तस्य रणरङ्गोत्तरङ्गनाम् ॥२८२५॥
 तस्त्रयस्त्रय प्रतः क्षत्राज्जीवैर्जालच्छलाद्भवम् । उत्थाय लभं क्षत्राणां तृणैस्तृणमणेरिव ॥२८२६॥
 आजौ तमनुजम्मुले वैरगवन्त वैरिणः । तिष्ठेन्नोलक्षयतां यातास्तेषां प्राणास्तृणान्यपि ॥२८२७॥
 संप्रविष्टो मुखान्मृत्योः कैथिन्मार्गः स निर्गतः । तिमेः संमीलितास्यस्य भोजरन्ध्रैरिवोदकम् ॥२८२८॥
 क्षात्रकुर्वन्परावृत्तीः अमशान्त्यै विनिर्गतः । प्रक्षीणभूविष्टबलो लम्बोस्तेको रिपावभूत् ॥२८२९॥
- 2830 वृष्टतोष पपाताश्च क्षतपुष्कः पुष्कलैर्बलैः । साहायकागते प्राक्च यं त्वं कंचिदमन्यत ॥२८३०॥
 तस्योभयमुखस्यारिर्नैवस्यारिर्विषेक्षणात् । न संरम्भः शिल्पशील परं ताण्डितोभवत् ॥२८३१॥
 तौ व्यूहावच पर्याधैर्मुलपृष्ठं प्रदर्शयन् । सोक्षिणोयुधि मन्थारिर्मथनेभ्यनटाविव ॥२८३२॥
 कीलनिधतयोर्धाम्यवचकृहान्तरे द्वयोः । कुर्वन् इव — तुरंगमस्वरन्वितः ॥२८३३॥
 भासः प्रवचयरीणस्य तमेकवृत्तनारयम् । एकतोऽम्भोमरं द्वीपस्येव कुलविलोद्वहम् ॥२८३४॥
- 2835 तेन वैरिचमूढके तुलितायुधकुण्डला । क्रीडता वण्डवेगेन पुरुषाथितुमक्षमा ॥२८३५॥
 वासपाण्डुर्निद्रां वक्त्रकुम्भान्स्वेदाभ्यासावितान् । स कुर्वन्भुभुजं जाने भूयो राज्येभ्यपेक्षवत् ॥२८३६॥
 स च पार्श्वैर्हिस्त्रिधास्ताम्रभ्योयस्य क्षपाक्षणे । सज्जो मान्त्रिकवेतालाविव रन्ध्रगवेपिणी ॥२८३७॥
 साहायकागतान्क्षाक्षीकृत्य क्षमापतिसैनिकान् । अन्येषुः सोकरोच्छन्नु वनमार्गावगाहिनम् ॥२८३८॥
 पर्यस्तक्षौचावैरिच्यन्त्रिंश्लक्षादीनघाययौ । सख्यपालस्तृतीयस्मिन्दिबले रिह्णान्त्रिकम् ॥२८३९॥

२८१३. ^१) Should probably be रावु, cf. ii. 56. —^२) Emended; A गर्जन्कुल्लाप. २८१४. ^१) Emended; A लक्ष्मणा. २८१५. ^१) Thus A; perhaps read with G (no. manus) प्रजासुजाचार्य. २८१६. ^१) Thus A; U क्षीयवाधाविषये. २८१७. ^१) Emended; A भोजनम्. २८१८. ^१) Thus corr. by a later hand from A, रिह्णम्. —^२) Conjectural reading; A वैद्वत्वं. २८१९. ^१) Emended with C; A प्रजाजाल. २८२०. ^१) Emended; A संरम्भे. २८२३. ^१) Thus A; C supplements पुरुषोत्तमम्. —^२) Emended; A वपुर्विजहता. २८२४. ^१) Emended with C; A वृद्धावच. २८२५. ^१) Emended with C; A क्षात्राज्जीव. २८२६. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८२७. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८२८. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८२९. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८३०. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८३१. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८३२. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८३३. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८३४. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८३५. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८३६. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८३७. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८३८. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव. २८३९. ^१) Emended; A क्षात्राज्जीव.

नृपप्रतापलपितः स ताभ्यां पर्यक्षोप्यत । वनान्तः भुविमुक्ताभ्यां पुणक्षीण इव हुमः ॥२८४०॥ 2840
 चितानक इवासारेर्जुनैः शममनाशितः । उदयेन क्षमिर्नये चतुष्कोपि नितोप्यताम् ॥२८४१॥
 दारदं बतं दण्ड्यैर्मसंनदाहशिभिः । हवैरवद्यतोहाद्रिकुहरादाहवोन्मुखम् ॥२८४२॥
 नुरुक्तलोकेनाक्रान्तान्नेष्टांस्तद्दशमीयुवः । शङ्कमानैर्जनैर्ज्ञाता कृत्वा म्लेच्छावृतेव भूः ॥२८४३॥
 प्रयाणमात्रान्नरिते धन्ये शारपतावपि । साहसं निःसहायस्य तल्लक्षैरपतोभवत् ॥२८४४॥
 ज्वलत्कनकसंवाहं तत्सैन्यं स द्विषोदधत् । कणज्ज्वालावर्ति शार्वं सनिर्हरे इवाचलः ॥२८४५॥ 2845
 विधुय जयचन्द्रादीवपप्रस्थानरोधिनिः । बलबाहुल्यदृष्टास्ते व्यगाहन्ताहवावनिम् ॥२८४६॥
 तेषां हयसहकाणि विश्वहिंशानुरंगमैः । रंहसा प्रतिजयाह विजयाह च गर्गजः ॥२८४७॥
 तस्यास्रध्वजिर्दृश्यो दौघं तदयानुवम् । एकैकस्यापतो यत्स वैभक्ष्यमिवावपे ॥२८४८॥
 अश्वचक्रामविन्यस्तवक्त्रास्ते विहृताः क्षणात् । जगाहिरे कापुषा गिरिम्किपुषा इव ॥२८४९॥
 अभूमिन्नतया शाखावैष जातः पराभवः । श्वस्तदस्मान्पुरस्कृत्य नयं प्रत्याहरिष्यथ ॥२८५०॥ 2850
 इत्युक्ता राजवदनजयचन्द्रादिभिर्मिश्रि । तथेति मिथ्याकथयन्दारदा विप्रवोन्मुखाः ॥२८५१॥ युग्मम् ॥
 प्रवेष्ट्य धन्यद्वारेणो दूरं बलहरो बली । ऐच्छस्तत्तमिसंधानुं दक्षु पाथात्यपद्वलीः ॥२८५२॥
 स्कन्धावारेण सार्धं च दरदं राजबीजिनम् । विधातुं विदधे बुद्धिं तं ततस्तारमूलके ॥२८५३॥
 विकीर्षितं ततस्तस्मिन्मत्सेव्येषु दत्तुपु । उत्सेहे सान्द्रणिः कृत्स्नं राज्यं निधित्वं निर्जितम् ॥२८५४॥
 जयाभावेन्यन्तेहृक्साभन्तसहितस्ततः । भव्योस्मि भवितव्यं विचिन्त्योत्सविषे च सः ॥२८५५॥ 2855
 पद्मोन्माधाक्षिरदरद्वैरत्रियैः पद्मबन्धोरिन्दौ स्पर्धिग्युदयति वपुः खण्डद्यः स्वं श्रियेत ।
 तापस्यज्येत च छत्रिताभाभिभिः सूर्यकान्तैश्चैवभद्रं व्यसनसमये संभवेदप्रतर्क्यम् ॥२८५६॥
 यो डामरतया भिक्षोः शयच्छृङ्गेऽप्युपेक्षणम् । टिकादीनां च कौटुम्भ्याद्रुमर्तुर्ज्ञेयं धूमधुनि ॥२८५७॥
 अलत्रन्यतयानव्यसामान्धार्यवर्धनात् । ततः कृष्णोपयोगाच्च विश्वासस्येव मूर्धेभि ॥२८५८॥
 नी नागराजवदनौ व्यसनवासरे तदा । चित्रं स्वकार्यतात्पर्यावद्भुतादरतां गतौ ॥२८५९॥ विलकम् ॥
 स्वयं विधेयं नागोन्मयकृतं तं वीक्ष्य विप्रवम् । अदूरमर्थमन्येन कृतं कमिरिवाभुवत् ॥२८६०॥ 2860
 रुमाभूषितं स्वं पक्षीकृतं कूपान्नं ततः । संत्यज्य राजवदनं मां भजस्वैत्यभाषत ॥२८६१॥
 संगमं वः प्रतीक्ष्य तैजोबलहरास्मजम् । युग्याधिकं किं नारीसैवतां यामिको यथा ॥२८६२॥
 इति ते संदिशन् स्वं व्यसहस्य विहाय तम् । कामधेनुसमं नागं छागश्रेयाद्विधिं वत् ॥२८६३॥
 सर्वैः स्वकार्यतात्पर्यात्पवर्तेन मियाविषे । केहवैरेन्द्रीये तु न किञ्चिदभिगच्छति ॥२८६४॥
 ज्योतिस्तजितकान्ति बन्तयुगलं बाध्यं सुधादीधितेर्दानास्वावधिया मिया मधुलिङ्गं कुम्भस्थली कुम्भिनः ।
 वासवैश्च विरोधभाक्सरसिजस्येत्यथ नेन्दो रतिस्तस्याप्यायकृतो हितोवमिति नायस्य हरेका द्विपः ॥२८६५॥ 2865

२८४२. ¹) Thus A; C तनुत्.—²) Emended with C; A इन्द्रेन्द्रे. २८४४. ¹) Doubtful emendation of C; A तल्लक्ष-
 शेरम्. २८४५. ¹) A स्कन्धा.—²) Emended; A राजबीजिनम्. २८४६. ¹) Emended with G (see. manus); A निधित्वम्.
 २८४९. ¹) Emended; A लक्षितस्ततः. २८५६. ¹) Emended; A लक्षितस्ततः. २८५९. ¹) Emended with C; A सात्यायव.
 २८६२. ¹) Emended with C; A प्रतीक्ष्य.—²) Cf. ज्योतिस्ततः बलहरास्वतां viii. 2865 and note.—³) Thus A; perhaps
 read नाशितं. २८६३. ¹) The text of this verse is evidently corrupt; A as above. C reads व्यसहस्य संविष्य सः । कामधे-
 नुसमं नागं छागश्रेयो विधिं वत् २८६५. ¹) Doubtful; A वासवैश्च; C सूर्येव.

प्रतिष्ठास्तोत्रं कर्तुं ततो बलहरस्य सः । आजन्म वैरं संरेभे तेन भूमृक्षितेच्छया ॥२८६६॥

सं तथा दारदान्प्रमाणमिधो भूमृक्षे चः । सर्भोजाज्जवदनो हन्यादित्यभ्यधाक्षिजैः ॥२८६७॥

दरद्राजानकानीतनेनारी कम्पनापती । प्रख्यातक्षेमवदनमत्ता- "भिषाकुसौ ॥२८६८॥

व्रत्योजसनामा च कोटिशो मन्त्रितं रहः । बुवाणास्तद्व्यहसन्त भोजेनान्तरवेदिना ॥२८६९॥

2870 स्फाटिकेनेव सैन्येन तेनःपे रुद्धमप्यथ । दिधुं राजार्कमहो विदुसीहेन्धनेपतत् ॥२८७०॥

पार्थिवानर्थदुश्चिन्तामययक्ष्मपरिक्षतः । स यत्कृष्णक्षणाक्षीणसोमसाम्यं समाचयौ ॥२८७१॥

रोगमस्ते रणमठे पृष्ठगोमरि भर्तैरि । तथाभिवोज्ये स्थाने च भवजर्जरतां गते ॥२८७२॥

आहारस्य बलहरं विहाय निखिलास्ततः । पलायितं तेन्येषुविगाह हरिभिर्मिरीन् ॥२८७३॥ युग्मम् ॥

दृष्ट्वा बहुमतं प्रातरागन्तारः पुनर्वयम् । कथयित्वेति संघार्थं सान्त्वृण्णि सह तेनयन् ॥२८७४॥

2875 प्राक्पीतकोशो वैवद्व्यात्स तेषामनुगोभवत् । षट्कार्यस्तु वैद्वल्यं त्रधे मज्जाविवाह्ये ॥२८७५॥

मुहुः सर्वशिरोत्रिक्करक्कपूर्णमिव ज्वलत् । अवरोहदन्ध्याम्बुसोपानाहमनिभं मुहुः ॥२८७६॥

ज्ञानेन पतितेनेव मुहुर्व्योह्य महीसमम् । व्रजतस्तस्य वैतक्ष्यादलक्ष्याक्षमभून्मुखम् ॥२८७७॥

दध्यौ च धिक्ते ये शश्वत्प्रभावं वयमीदृशम् । राक्षो वृद्धाप्यन्तामज्ञा जानीमो मर्त्यधर्मताम् ॥२८७८॥

प्रतिभासौहनिर्भाततस्त्वानां नान्यथा शिरः । महाकवीनामेतावत्कृतापातलवर्णने ॥२८७९॥

2880 राज्ञः प्रतापशिक्षितः कणाः क्षौणौ न सन्ति चेत् । तत्कस्माद्वयमायाताः पदव्यासेष्वधीरताम् ॥२८८०॥

अनेकशार्ङ्गैर्वीरानां पीतधाराभ्युच्चरे । शोषः प्रादुर्कृतो न स्यात्तज्ज्वालासंज्वरं विना ॥२८८१॥

किमन्तरेण तदुभमालान्धं प्रोन्मिषद्दृशः । मार्गागर्भविभागस्य परिहाने विमूढता ॥२८८२॥

मधुमत्यास्तटेन्वस्मिन्निवर्ष्यं दरदः स्थितान् । बीचीजवनिकाच्छ्रः सोवाप्याध नटेवसत् ॥२८८३॥

क्रमावुत्तानत्वेदस्तेर्नीत्या स्वशिबिरान्तरम् । तत्रैष्यतेति संघानुं रोहद्रोहस्युहानुरेः ॥२८८४॥

2885 नृपं तेषां ह्यगण्यार्थवर्षिणं नयनैपुणात् । उपजीवितुमिच्छामूलद्रव्यवणिज्यया ॥२८८५॥

मानेहा विषहस्यावं प्रत्यासन्नो हिमागमः । मधुमासि विभास्यामः पुनराग्निमुत्तमम् ॥२८८६॥

कालक्षेपेभयत्वं येदुद्वाराष्ट्राध्वनापुना । त्वान्निर्दध्मो बलिनस्त्रिद्वकस्योपवेशने ॥२८८७॥

राजानं राजवदनः भित्तौरित्यसावतः । उत्सौप्यन स्वराष्ट्रान्तर्धुन्या बन्धुं नराधमैः ॥२८८८॥ तिलकम् ॥

अपि राजपुरीयाणां कौटिल्यं तैर्हि जीयते । दैव्यं निदाघवज्राणां वियोगवित्रसैरिव ॥२८८९॥

2890 तथा यानमुपलेभे दूतैर्बलहरोप तम् । प्रहो निहितवांस्त्वस्मीति श्रेष्ठितवटाकरः ॥२८९०॥

हस्ताशाराहवश्योपि स तथा गार्गिमिममम् । आयान्तं च नृपानीकमुत्साहार्वं व्यविनयत् ॥२८९१॥

७. कस्माद्विद्वत्तद्वराजभोजादिवातया । न व्यदीर्यत यदैर्यपर्यामिस्तस्किताङ्कनम् ॥२८९२॥

आडम्बरात्स्वन्नस्य भेदेऽप्यधिकविषहः । यद्युद्धोद्धतं सिध्येत्कस्यामानुषं विना ॥२८९३॥

२८६८. १) Thus A; the *akshara* before the *lacuna* could be read also *भु*; C 'वदन्मधुमद्रागिषा'. २८७०. १) Emended with C; A 'विषय'—') Emended; A 'विदुसीहेन्धने'. २८७१. १) Emended; A 'पलायितं'—'), २८७५. १) A 'कोष'. २८७६. १) Doubtful emendation; A 'सर्वोपरोह'—') Emended; A 'अवसत्'. २८७८. १) A 'व्याधिषा'—') Emended; A 'रोहद्रोहः'—'). २८७९. १) Emended; A 'वृद्धाप्यन्ता'—') Emended with C; A 'गमिन'—') Doubtful emendation; A 'कम्'—'ह्य'—') C 'भीक'—'दृष्ट्वा'—').

कालानुरोधास्तस्मिन् धन्यशाराधिपावथ । सोयोजयहितम्येन भोजपत्यायमाश्रया ॥२८९४॥
 ततोत्कारश्चक्रः स नेनु सान्द्रगिमायवौ । शानेबाह्वरदानेनैव मारिता परिपन्थिनीः ॥२८९५॥ 2895
 बुद्धा तदनुबन्धि श्रेहनिर्बन्धिनीः सभाः । अघरीन्मार्गैस्तेष्वेव मिथनाद्यवसायिनाम् ॥२८९६॥
 भृत्यैः सह युवशायैर्यस्य तं मनुमुद्यतम् । द्रानुरं दरद्राजसैन्यं तनैवमायवौ ॥२८९७॥
 व्यपोहन्ती वलङ्गरी वानुभिः कलहं सरित् । कलोलोत्फालनोत्सापैर्मिनिष्वेव दरद्रुलम् ॥२८९८॥
 ह्रपितः स्थावरोपिथ सेव्यैश्च म्लेच्छपाधिभिः । सैन्यैः कदनमीनैश्च विद्रुसीहोष तं जहौ ॥२८९९॥
 पुरःसरैर्भद्रसेतुपातैः पातं परं ततः । विश्राव्य ताविं स प्राप भिन्दस्सूर्यरौद्रीशः ॥२९००॥ 2900
 असामर्थ्यं वक्ष्यिष्याः स्वस्य चार्धतत्संधिना । आनीतो विद्रुसीहिंन दूनः प्रोक्तोष भूपतेः ॥२९०१॥
 अमानुषानुभावेन तावत्स्वत्सोमिना भवेत् । प्रातिसीमिकक्षामन्तबुद्ध्या स्वर्षाद्ध भीवरः ॥२९०२॥
 अभयेयानुसंधान एव यान्तीं यमानिकम् । जयराजोस्मि वामुष्य प्रभावावेवकौ दिशि ॥२९०३॥
 तेन दिव्यानुभावेन निर्जयोपि जयो मम । पान्यस्य कूलविश्रंशानीयं पनमुन्नतिः ॥२९०४॥
 अथायातः पुरे स्थित्वा कंचित्कालं निवेदिषात् । यमराष्ट्रमस्तकीर्तिलसद्भनमालिकम् ॥२९०५॥ 2905
 अनुद्धा भोजमायान्तं संपि तत्रैव वासरे । साधे हरिश्चधन्याभ्यां स राजवदनोप्यगात् ॥२९०६॥
 अभागनं तं व्यावृत्त्य बद्धं प्रष्टं मनस्विनाम् । आदाय तावथाभ्यर्णं प्राधिक्षातां क्षमापतेः ॥२९०७॥
 अहंकारादिमोहाद्विभक्तौर्न बहिष्कृतौ । उपेक्षामक्षते भोजेभजतां राजबीजिनि ॥२९०८॥
 आहतस्तु हठोत्कण्ठाभाजापि प्रभुनासक्तम् । अग्निःशेषीकृतारतिर्न व्यावर्तत रिल्हणः ॥२९०९॥
 प्रभोः पुरस्तात्कार्यत्वेन तेन स्थानुमशक्यत । प्रसादाकाङ्क्षिणा खदेनेव भोक्तुं न हि क्वचित् ॥२९१०॥ 2910
 हिषा कृता येन युद्धे पृथ्वीहरद्वन्द्वयौ । मगधेन्द्राकृतिर्भमिनेव कार्याक्षमाभवत् ॥२९११॥
 मानुकुस्मिन्मिव स्वोर्वी तेनाजौ लोष्ठकः कृतः । खाण्डवं खण्डितः सधे इव गाण्डीविनाविशत् ॥२९१२॥
 भर्जश्चतुष्कः संकोचं दुर्भेदं त्रिल्लकालयम् । स्वकायकर्षरं दण्डोद्धतः कूर्म इवाविशत् ॥२९१३॥
 निःशेषीकृतकार्यः स शौर्येणैव महीपतेः । पार्थे पावनखञ्जोतिःपट्टबन्धमापेय ययौ ॥२९१४॥
 प्रतापैर्नृपतेरित्यं विप्रवः शोभितोऽप्यभूत् । अमात्यमतिदोषेण भूयः पादुकातुरः ॥२९१५॥ 2915
 दण्डार्हो राजवदनो दामेनाप्यायितो यतः । निर्भयं भोजमायान्तं प्रतिमपाह न पुनः ॥२९१६॥
 उत्कोचपरिणामान् सोषं स्थापयति स्म तम् । दिज्ञाप्रामाभिषे स्थाने खाशकावां निवेशने ॥२९१७॥
 हत्येनमब्रवीच्छ्रेयायस्यो नानुगामिनः । मितानुयायी हरिःशः प्रायास्वोत्तराग्नमम् ॥२९१८॥
 सोऽस्कम्पः साहसकोतःपातेनीयत नैरिव । त्रिल्लकेनापि स स्वैर्ये नीविरज्जुपसारणात् ॥२९१९॥
 व्यसतोत्साहैवैवहयं विशां पत्युर्ध्वचिन्तयत् । येनाव्यवस्थाप्राप्त्यर्थं स जाल्मः पुनरगहीत् ॥२९२०॥ 2920
 अलंकारादिभिः स्थाप्येव स्थाप्यमानोपि मन्त्रिभिः । अत्यजसैव कौटिल्यमजितात्मैव दुर्धम् ॥२९२१॥

2894. ') Emended; A 'दरद्राजसैन्यः' the text is corrupt. 2900. ') Emended; A 'विद्रुसीहिंन'. 2901. ') Emended; A 'वक्ष्यिष्या'. 2902. ') Emended; A 'साव' 'स्वायिना'. 2903. ') Emended with C; A 'यान्ती'. 2904. ') Emended; A 'मानिकम्'. 2905. ') The letter corresponding to य cannot be read with certainty in A; C 'साव' 'स्वायिना'. 2906. ') A 'विमर्ष'—') Emended; A 'मज्जति'. 2912. ') Comp. note to शतः viii. 2486. 2913. ') Emended with C; A 'मज्जति'. 2914. ') Emended with C; A 'कोतपाते'. 2915. ') A 'अवयव' and 'विशाल्य'.

नर्द वैच इषापाकं तमवहाय पार्थिवः । पकण्डानिवारेणे रिपुम्रतद्विनु परान् ॥२९२२॥

आगन्तव्यं त्वया पक्षायास्त्वस्माद् प्रकम्पयाम् । भोजमुत्प्रेत्यलंकारचक्रोपादिबोधकः ॥२९२३॥

तं जयानन्दवाक्ययो इन्द्रानन्दवाक्यः । अन्वयविक्रमोदयाः परेषु क्रमराज्याः ॥२९२४॥

अपस्थितो राजन्मृगोलंकारः स्वल्पसैनिकाः । बालुकासेतुकल्पसैनिके सिन्धुरयैरिव ॥२९२५॥

स तु रामचारायाविशोभसंभावनां विद्याम् । वदपादवदकाकी कुर्वन्वहमिराहवम् ॥२९२६॥

आपानरभसशुभ्रवदसंभ्रमवसिणम् । रणं जगाम यस्मात्स्वमस्त्रसाक्षपरिभुतः ॥२९२७॥

स तुलकुटमिव तत्कटकं विकटं द्विषाम् । किमन्वत्यैरवस्थापि प्रमञ्जन इवास्त्रसा ॥२९२८॥

मासाय भृषकङ्गादिपरिभ्रमातस्य तस्यैव । आजन्मदवाहंतनुः स इत्या तेनेषुणा रणे ॥२९२९॥

भोजस्योत्थातुकामस्य जिघृक्षोः शमाभुजश्च तत् । पङ्कजभावस्तकारस्याध्वन्यायो व्यवर्धत ॥२९३०॥

अनुब्रुवन्सामर्थ्यः आन्वति ककरो वधा । भावम्पङ्के पतन्व्याधोप्यनुभावव्यथान्वहम् ॥२९३१॥

प्रसङ्गे साहसस्यैवं भोजः कैस्त्वमयास्वदा । तं मातुमिच्छुर्भूषोपि मतिमोहं मुहुर्मुहुः ॥२९३२॥ युग्मम् ॥

दिग्गाम्राभस्थिते भोजे स राजवदनोप्ययान् । पुनः किं चौरचण्डालाः भ्रवसीत्युक्तिमीशितुः ॥२९३३॥

हामरा मभसंवाता भूयः पूर्वाधिकां ततः । कथां ते वन्धयामाहर्मुहुयी शौर्यशालिनः ॥२९३४॥

ते हारपतिमायातं सोढुं शुकुर्न केवलम् । अश्वत्थैराहर्षैर्यावत्सर्व्यादुदवेजयन् ॥२९३५॥

तेषां बाणार्थमन्वेषामुत्थानार्थमयाययौ । कृटोलंकारचक्रेण नीर्वि दत्त्वा स सान्त्वहिः ॥२९३६॥

तेषां परेषुः पार्थे स वियाहृतसकृपदा । हायाभ्रमं आन्तसैन्यो हारेशोबुद्ध तं तदा ॥२९३७॥

अजान्त्रिष तेषां स व्याजसंधिं निबद्धयान् । मिषात्कुतोप्यगाधिवैकिस्थतं सत्तारमुलूकम् ॥२९३८॥

तस्मिन्सत्र विद्यते दूरात्कुतस्त्वयामपि वृत्ततिम् । भुत्वा भोजोवदत्त्वाव किमपि व्याकुलीमवन् ॥२९३९॥

निर्गैर्धिवस्यमानोपि त्रासात्समादहेतुकान् । व्यरंसीस्त्वभयाघासौ चक्रे सज्जस्तु वाजिनः ॥२९४०॥

वत्सोलंकारचक्रोप दशप्राप्त्यपतो व्रतम् । क राजपुत्र इत्येवं कथयित्वा पलायितः ॥२९४१॥

उदतिष्ठन्नतो भावमभ्यासूर्यध्वनिर्महान् । आस्त्ववावेदकः सेनाविनादश्च क्षयामुखे ॥२९४२॥

अलक्षितो ज्ञान्तमभ्ये मेजे भोजः पलायनम् । चः कर्तव्येस्त्वलंकारचक्रो बुद्धाय संदधे ॥२९४३॥

इत्यो हाराधिपनाभिधिरिदमर्त्तं प्रकाशयन् । ज्ञान्तमभ्यास्यन् तेषां तदाभूतपकारकः ॥२९४४॥

हाराधिपस्य क्षाम्यन्तः संधिं भोजप्रतीक्षया । भुत्वा तमश्च वृत्तान्तं मङ्गं ते हामरा ययुः ॥२९४५॥

असंत्वजश्चपत्यादिबन्धं धीरोबलाभवात् । आभि स भोजोलंकारचक्रेणामङ्गलावहम् ॥२९४६॥

.....' । भोजस्तथाप्यभूत्पक्षाहारादिद्विज्यान्विनः ॥२९४७॥

बाणाभिजिह्विपुरनिर्वहने प्रतापः पायोनिधेः प्रसयने बद्धबाभिजन्म्या ।

आसाय मन्दरवगेन समागमं हि न कापि पञ्चगतेः हृत्सहस्रयमासीत् ॥२९४८॥

२९२३. ¹) Emended with C; A "चक्रोपादि". २९२४. ¹) A "वाक्ययो" and "वाक्यः". २९२५. ¹) Emended with G (see. मान्); A "कल्पस्तं जङ्गे". २९२६. ¹) Conjectural reading; A "रामचारा"; C "चक्रनिराचारा". २९२७. ¹) Emended A "पक्षिमात्रवः"; C "पक्षिमात्र".—A "आगन्तव्यम्". २९२८. ¹) Emended; A "समाहृ". २९२९. ¹) Emended; A "सम्प्रा". २९३०. ¹) Emended; A "सत्ता". २९३१. ¹) Emended with C; A "क्षाम्यन्तः". २९३२. ¹) Two or more *pādas* seem to be lost here; A does not indicate the lacuna; C supplements संस्वनात्कारागरेने सामधीय च चक्षणे.

क्षुत्पिपासाधमं हन्तुं प्रातः स्नतिषयावनौ । अलङ्कारालभैर्मूयो बन्धुं भोजौभक्त्यन्तः ॥२९४९॥
 पितुर्मेतन् बुद्ध्या वा स्वया तद्विधिस्त्वतः । लोभितपाय निर्वातः प्रापय विषयान्तरम् ॥२९५०॥ 2950
 ततो बलहरैर्गैव कृत्स्वं निधित्व कार्ष्वेयम् । अनास्थोऽवलम्ब्येषु दिनाग्रान् पुनर्वशी ॥२९५१॥
 हारापिषोहितोऽरधीरोऽप्यशान्तरेक्षमः । वसूरीगेण भग्नविभोगोऽस्माद्यधीवत ॥२९५२॥
 भोजाय हातुमैच्छथो डामरस्ते ह्यते ददौ । पर्माण्डये गुल्हणाय राजजाय च निजितः ॥२९५३॥
 रोगोऽण्डतया ण्डण्डयवोगावसरे कृते । तत्र साम प्रमुञ्च्य हारेणो विषयोविज्ञम् ॥२९५४॥
 अभिभोगक्षणे तस्मिन्मयौ भारसहः भयम् । दुर्गोमकामयक्षामः पट्टचन्द्रोपि गर्गजः ॥२९५५॥ 2955
 तत्रामयाविन्वेवालोद्रेको तदनुजौ निजौ । चक्राते वल्लभां दुःस्वामास्कन्धाद्यैरपह्वैः ॥२९५६॥
 त्रिलोकः प्रवर्ततेऽयं सवामेदं प्रवर्धयन् । नामहीहिषहैकायः सान्त्वनामपि भूपतेः ॥२९५७॥
 षष्ठे निष्ठां गते रोगममे ह्यपतावपि । नियुक्तः क्षमाभुजा धन्यो निरणाचारमूलकम् ॥२९५८॥
 भोजभ्युतोमुनोऽप्येवां बलिनां गोचरे पतेत् । ग्रामपतिर्वा निस्तीर्णो देशाहासाध्यात् प्रजेत् ॥२९५९॥
 इति र्स्वस्व्य सामाद्यैरुपावैल्ल जिघृक्षुणा । क्षमाभुजामन्दसंरम्भो विदधे लोभियोगमाक् ॥२९६०॥ 2960
 भग्नोदार्कवैषम्या दुर्गीतिः सा महीभुजम् । स्वावृत्त्यावाधनाच्छिन्नपुच्छाङ्गैश्च पन्नगौ ॥२९६१॥
 बलिर्न राजवदनं नृपं चावेत्य निर्बलम् । आभ्यन्तराश्च बाह्याश्च विक्रियां वत्कमाद्युः ॥२९६२॥
 छिन्नान्तराणि ह्यलभानि सदैव हन्त पातालरन्ध्रसरणेरिव ण्डनीतेः ।
 बहीभयन्प्रसरन्मन्तरसंगविष्टो वास्वपनकर्मविषमात्पतन् भजेष्ट ॥२९६३॥
 भोजत्यागोर्धितो राज्ञा क्षीणार्थोऽसौ जमेदितः । हस्त्येवमुं बलहरस्तस्य वृत्तिकारयन् ॥२९६४॥
 तां तन्मयमरां मायां राजपक्षे विनोक्त्य सः । कुक्षयन्तराणि संलेभे प्रयोक्तुं नीतिर्कौशलात् ॥२९६५॥ 2965
 संधिं पदे पदे बद्ध्वा संधिं बलहारादिभिः । कुर्वन्गनागानं धन्यो जनस्यावाप हास्यताम् ॥२९६६॥
 शशश्यावर्तमानस्य राजकार्यस्य नाशपिम् । अरचट्टपटीयन्मृगुणस्थेवाससाह सः ॥२९६७॥
 तस्य चक्र इवोद्भूते कर्तव्ये तैश्च्यमागपि । मेतुं प्ररोढुं बाप्यासीन्नयो बाण इवासमः ॥२९६८॥
 नीतराजहयो व्ययः शेषस्वैकस्य विपद्ये । चतुरङ्ग इव कीदृश्विवशोभूहिशां पतिः ॥२९६९॥
 बद्धलभ्यः प्रधानाश्च ततश्च छद्मान् परान् । भञ्जतो वाजिपत्यादि नाप्यासीन्नाप्यजीगयत् ॥२९७०॥ 2970
 दस्युषु स्युतंसङ्गेषु शीतापायप्रतीक्षिषु । नागाङ्गलहरः स्वेषामुन्मुलनमशङ्कत ॥२९७१॥
 सामर्थ्यांश्चिल्लामिप्रभावे स्तुतिविधिये । तस्मिन्भावति धन्ये च शशस्त्रोऽपेपताकुलः ॥२९७२॥
 संमन्य सार्धं भोजेन धन्यं समदिशक्ततः । बद्धार्पयत नागं मे भोजं हास्यामि वस्ततः ॥२९७३॥
 भूरिकार्यकृतं स्वस्य बन्धनार्थावहां रिपोः । धन्यो व्यसतयैवदयाक्षियं नाकुड तस्य ताम् ॥२९७४॥
 पार्थिवाः स्वार्थसंक्षिप्तरात्रितसत्त्वया । धियाविभुजं यत्किञ्चित्कुर्वन्मीति न नूतनम् ॥२९७५॥ 2975
 काकुत्स्थोऽपि निवारार्थं व्ययः शत्रोवसमहे । वीरोविधेयं स्वार्थान्बाह्वर्थं व्ययित् कालिनः ॥२९७६॥

२९४९. 'A' बन्धुं. २९५१. 'A' Emended; A तनुमं निजम्; cf. पट्टचन्द्र वल्लभश्च श्रीचन्द्रचामुजी VIII. 2753, 2944. 'A' Emended; A धन्ये. २९५९. 'A' Emended; A उजाय. २९५०. 'A' Emended; A वृषपर्व. २९७१. 'A' A, has written first पृथक्सङ्गेषु and subsequently indicated the reading स्युतं. २९७४. 'A' Emended; A पत्. २९७५. 'A' Emended with C; A काकुत्स्थोऽपि.

- संहत्य सत्यनित्यत्वं राज्यवर्षाविभुदधीः । आचार्ये पाण्डवो राजा धर्मनिष्ठोऽप्यवातयत् ॥२९७७॥
 आ भिक्षुविषहाबिषयोरुपुर्नागस्य विषहः । स्वार्थापेक्षी तटस्यस्य तत्कालं न विमर्हितः ॥२९७८॥
 भगृहीत्वा तु भूमर्चा केचिद्वीजापणे पणम् । सोऽवाहंभीत्यभूत्स्मिन्मन्युर्मतिमतां मनाक् ॥२९७९॥
 २९८० यथा तत्कृत्यमायत्यां हितं जातं तथैव चेत् । विचार्याकारि राजा तच्छ्रेयसीयममानुषी ॥२९८०॥
 विभिन्न इव भोजस्तु नागं समादिशद्यथा । हित्तुर्बलहरो राक्षे त्यदपणपणेन माम् ॥२९८१॥
 बन्धमभ्रधानोऽस्य राज्ञस्त्रासादसौ भवेत् । स विदन्नथ माध्यस्थमिति तं हि तथान्वदत् ॥२९८२॥
 षष्ठचन्द्रे गते निष्ठं जयचन्द्रेण पाथिवः । संगृहीतेन तं नागं पार्श्वे प्रावेशयन्नतः ॥२९८३॥
 पक्षीकृतः स्माभुजाय हन्यादस्मान्भयादिति । चलन्तमपि तं भोजस्तन्मन्त्रिणमवोधयत् ॥२९८४॥
 २९८५ तथेति जानन्नपि तं कृष्टोऽस्येतरेनीशताम् । यातः किमपि हन्तेति दूतैर्नागोऽप्यभाषत ॥२९८५॥
 निवर्तं निवर्तिस्रोतोर्गर्भं ज्योतिर्ममज्जतः । कथ्यमानं तटस्थेन भोगुं न भवगौ क्षमौ ॥२९८६॥
 नागे बद्धे तत्कुटुम्बैर्मतिरेव्य समाभितः । मायाशाली बलहरो दुर्दर्शः समपद्यत ॥२९८७॥
 भोजनिष्क्रयविक्रयं तमादाय दधौ ततः । रिन्हेणेन समं धन्यां पावन्बलहरोऽन्तिकम् ॥२९८८॥
 सान्त्वहीसोमोहयत् । शङ्कायां दत्त मे ततः । भोजं दास्यामि व इति बुक्त्वाभामयति स्म सः ॥२९८९॥
 २९९० बद्धमूलतया दूरं दुर्धर्षो योजुमागतम् । सर्वं तद्य तयोः सेन्यं निन्वे कृत्यविधेयताम् ॥२९९०॥
 वर्षयुद्धाकषादि विवक्षी तौ ततोऽभ्यर्थात् । इनोपहतयोः कुर्या युषवार्मन्मित्यनौ ॥२९९१॥
 एकवशान्तरिते स्वतयोः पथि चाकरोत् । कार्यान्तःपानवैवदये तयोर्मतिविमोहनम् ॥२९९२॥
 काविद्वलहरस्यासीत्पर्यातिर्षिर्षस्त्रययोः । निश्चोद्याद्यतने काले वीराणां विरलैव या ॥२९९३॥
 तथा हारितमार्ग्य साहसात्पार्श्वमीयुषे । द्रुषति स्म न धन्याय लेभाङ्गाज्याय नापि यः ॥२९९४॥
 २९९५ मतिमोहेन नागं वेष्टुमं सचिवास्ततः । कुर्या तं स्वपदेऽभ्यर्थ्य चकारेति च वेत्तसि ॥२९९५॥
 नागासांनिध्यलब्धादिदायीयं गूढवैकृतः । भ्रातृव्योपाययन्नागं धन्यायैर्लोष्ठकाभिधः ॥२९९६॥
 सचिवैर्मिहते नागे निर्वैतलहितमोहितैः । दुर्मन्त्रितं नरपतेः स्त्रैः परैश्च व्यगर्ह्यत ॥२९९७॥
 स्वजातीयवधप्रकोपादिरुद्धैः सर्वेडामरैः । नागानुगैश्चाभितोभूतनो बलहरो बली ॥२९९८॥
 वेहिनो व्यसनापातवैवदयाद्भयतोपयि । अकार्यं कुर्वतः कार्यं सिद्धः संसाधयेद्विधिः ॥२९९९॥
 छद्मःसहचिन्तनवतया बद्धावधाने मयस्युन्मार्गभ्रमगेवशस्य दमसापक्षे परिभ्राम्यतः ।
 ३००० अन्धोपाहितकोदाशदृष्टतुतान्त्संदाशनाङ्गक्षतेर्जन्तोर्हन्त तनोति दुर्गतिशमं रम्यानुलोभ्यो विधिः ॥३०००॥
 तथा निरनुसंधानं नागं पीसचिवैर्हन्तम् । नायुद्ध भोजः संजातत्रासस्येवं व्यकल्पयत् ॥३००१॥
 लब्धवर्णस्य माषणीवर्हं कर्मदमीशितुः । अलम्पणबन्धस्य वाञ्छितास्यै विशङ्क्यते ॥३००२॥
 यथ बुद्धमिति ध्वमं हर्षादायामवापि यः । भोजमन्यकरस्योयमशक्यो ब्रह्मधा मम ॥३००३॥

२९७९. ') Emended; A सोऽवाहंभी. २९८१. ') Emended; A "बलहरो. २९८४. ') Thus A, perhaps read "मन्त्रिणमवोधयत्".
 २९८५. ') Emended; A "मोहयत्". २९८६. ') Emended with C; A मोहयत्. २९८७. ') Emended with C; A "बलहरोऽन्तिकम्".
 २९८९. ') Emended; A मोहयत्. २९९१. ') Thus A; C "कर्षाविसङ्गिणी.—') Thus corr. by A; from "अपणम्".
 २९९५. ') A, has written मतिमोहे; न supplied apparently by A; ३००३. ') The text of this verse is evidently corrupt; emendation doubtful.—') Perhaps read बुद्धमिति ध्वमं.

उत्कोति मोहवन्धन्यमुखा - - स्मिं संदिशेत्^१ । इति मां राजवदनः स्थितस्तत्तुनमन्धवा ॥३००४॥ युग्मम् ॥

आ भिक्षुविप्रवाशेवमिस्तयानुबन्धिनः । किं राजवदनोऽप्येव लोमास्तंभान्धवे न मूः ॥३००५॥ 3005

अथाविद्याङ्गिन्मत्सासधुरासायास्य स्वादाकाः । रक्ताङ्गकृत्तिस्तस्माङ्गि कोशपानं प्रवक्तिरे ॥३००६॥

मातृकृतमिवः क्षिप्ररक्षिणोमुष्य तिष्ठतः । विद्यासार्यं बलहरो विरलः पार्श्वमाययौ ॥३००७॥

अमात्यमतिजाघेन नष्टे कृत्येव कृत्यवित् । स्वयमुत्तमभने नीतः खरेभेसंभ्रमो नृपः ॥३००८॥

वैद्यः पादपमण्डलस्य तटिनीनीवस्य वर्षागमः सत्कारो गुणगौरवस्य मयमयेष्णोन्तिकालेवन्म् ।

ऐश्वर्यस्य महोद्यमो जयविधेर्गाढाविषादमहः कर्तव्यस्य च सिद्धदेवपुत्रिन्तर्लानौ न तत्पापहः ॥३००९॥

प्रवासेष्वेव कृत्यस्य इडेन हरतोत्तरे । प्रातिस्तोभ्यं भित्तवत्ता पार्श्वं गन्तुं न पार्थते ॥३०१०॥ 3010

अनो भूतो नृपो मुग्ध इति ज्ञातेरिभिर्मुधा । मौग्ध्यं प्रदर्शयस्तेषां यततेस्माभिसंभवे ॥३०११॥

स हि यत्तत्प्रदानेन भग्नभोज्ञान्तिरिच्यतीन् । तस्याविद्यासपात्रस्यं मन्त्रस्तस्याभितो नयत् ॥३०१२॥

गन्धेन वासितोस्तङ्गाः कुरङ्गार्थङ्गजन्मना । प्रबलन्त्यो विमाध्यन्ते तटिन्वोपि कथादिभिः ॥३०१३॥

मीढव्यान्तः सरन्ध्रस्य सर्वतो हि भयं स्पृशन् । जाते हारायवडे च निर्गमे पतनं विद्वद् ॥३०१४॥

ताम्येद्यथा स्वर्गो भोजस्तथान्तःस्थेव्यविधसन् । बहिर्भूयिन दद्यात्ता प्रस्थानेप्यमजग्नयम् ॥३०१५॥ युग्मम् ॥ 3015

मदा स दौर्ध्यातिथितां प्रातः प्रैक्षन् न क्षणम् । मनोविनोदयं किञ्चित्कृत्यं लोकहर्षोचिन्तम् ॥३०१६॥

व्यामिषङ्गमनुवक्ति परस्व दुःखं हन्ताप्रथं व्यबधति प्रसभार्द्रभावम् ।

बहः खरोजकुहरे विरहार्तनादैकक्रामिषस्य मधुपोधिकमेति रैन्धम् ॥३०१७॥

रणे पूर्णप्रणादयानशोणितो लूनकुन्तलः । केणोद्धार्याननः क्रन्धंस्तेनैकः प्रैक्षन् हिजः ॥३०१८॥

स दृष्टो विमुनेर्नीलं सर्वस्वं विक्षन् तथा । स्वं क्षामैरिन्देवैर्न निमिन्द शत्रुमक्षमम् ॥३०१९॥

स्वहीस्थार्तमनास्तस्य दुःखेन व्यथितोन्वहम् । वह्निताग्निमण इव प्राह स्मेति स सान्त्वयन् ॥३०२०॥ 3020

गर्हाहोस्मि न ते ब्रह्मन्धोनुमाश्लोहमीदृशः । विप्रमे वर्तमानधैत्यस्य सोपि तमब्रवीन् ॥३०२१॥

दुर्धरेणामुना मूढि कोर्यः पार्थिवपुत्र ते । सारासारविदो युनः कुले जातस्य मायिनः ॥३०२२॥

प्राणान्स्वेदमारोप्य प्रणय्य प्राकृताशयान् । पीडयित्वा विद्याः क्लेशैः कार्यं किमिव पश्यसि ॥३०२३॥

बध ते प्रतिभास्येव जेतव्यो विद्विषो न किम् । अभिशीचः स सारङ्गः परशीर्षाभिप्रज्जने ॥३०२४॥

यव शस्त्रशलाकापि विकला तद्विधीयते । इन्दीवरदलद्रोण्या वटनं स्फाटिकाश्मनः ॥३०२५॥ 3025

पृथ्वीहरावतारादिप्रत्यनीकजितः परे । के नामास्य न संघर्षं क्षुद्रप्राया हरिद्रति ॥३०२६॥

किं रक्षां एव बुद्धापि कृत्यं हैराज्यजीविनाम् । भृत्याद्यायाः कणिमादिगृहीता इव भोगिनः ॥३०२७॥

जातैः श्मश्रुलयाद्वेदं फणिकुले पिन्मोगिडिम्बैर्मुदा^२ । श्मालपादिविकसितास्त्यकुहैर्यासत्यं हा गृध्रने ।

पताम्बिकाविनुं न नु प्रययितुं ते जीविकायै जनशसार्थं ननु कारयन्ति हि हर्षोर्मज्जानोमज्जनम् ॥३०२८॥

इत्सुकवन्तं तं सान्त्वयित्वा भोजौ व्यसर्जयन् । तदैवं याम् व्याकोशविप्रेकः समपद्यन् ॥३०२९॥

३००४.) Thus A; C 'मुखास्युपशोऽप्य' सम्प्रिचोत्.—^१ Perhaps read सविद्यम्. ३०१५. ^१) Emended with C; A 'नीतः' ३०२२. ^१) सारास्य no longer legible in A; found in R G C. ३०२७. ^१) Emended; A इत्सुक. ३०२८. ^१) Emended with G (acc. manu); A 'मुखास्युपशोऽप्य'—^२) Emended; A 'मुखा'—^३) Emended with G (acc. manu); A 'कासितस्य कुहैर्यासत्यं' ३०२९. ^१) Emended; A सविद्य.

भव्यात्मत्वं प्रशमयामोऽस्मान्ते इन्त हेतुर्भवानां तु ध्रुवमपरया मार्गेन कूरता वा ।

- 3030 स्पृष्टं पादैरनृतमहसः स्वात्कटोरं हिमोद्योकीति यावाप्यहह रभसाराद्रीनां चन्द्रकान्तः ॥३०३०॥
 राजन्याभिजने जातोऽप्यलज्जस्वमशिक्षितः । क्षोन्तरं स्वस्य राज्ञश्च मुमुर्नहद्विन्मन् ॥३०३१॥
 युगैः शीर्षेनयस्वागसत्त्वसत्त्वादिभिः प्रभोः । पूर्वेष्वुर्वीमुजः खर्वाः क्षुद्राः स्वर्षोऽह के वचम् ॥३०३२॥
 तस्य प्रभाबहीमेपि समये क्षान्तिशीतला । शक्तिः क्षयजडत्वेपि मुग्धानां नो महोष्मता ॥३०३३॥
 श्वेदाश्रितापनिधिद्वोरगसंगमेपि तुङ्गस्य चन्दनतरोरपि शीतलत्वम् ।

काते हिमर्तुपरिपिञ्जरसंज्वरेपि निस्त्रस्य कूपकुहरस्य महोष्मयोगः ॥३०३४॥

- 3035 कुनोपि पर्ययात्कार्ये छत्रं नृपमनु विना । माप्य कस्य पुनः माप्यमप्यभुङ्क्षा न बाधितम् ॥३०३५॥
 भ्रष्टं निर्हरेदारि भुभमचतैः स्वीयेन भूयः क्वचिन्नभ्यं लभ्यमयाभतः कतुषतादुष्टं प्रकृष्टं न तत् ।
 निर्वैशिर्भरनिस्त्रागाम्बु नमसः प्राप्येत निर्व्यं ह्यध्यालेयवमुपेत्य भुविमधिकां नारेहिमात्रेणैः ॥३०३६॥
 तद्वर्धयेव यथितो योग्योपधिमात्मवः । स तेन स्वस्थतां नेतुमर्थितो न दृष्टोदुषम् ॥३०३७॥
 शोषाय योऽस्य ह्यवह्निमदादमुष्मिन्स्वस्थे स तेन शिखिना ग्लपितः समीपम् ।

अभ्येत चन्दनतरोर्दिववह्निदाहशान्त्यै यदि विवह्नुदेव न तस्य किं स्थान् ॥३०३८॥

समर्प्युर्गतावहदपकर्तेन भूपतिम् । लोकनाथं तमुद्धर्तुं धीरं धन्यः पुनः पुनः ॥३०३९॥

- 3040 राजपसाद्वोपायाव्येपी बलहरान्तिकम् । राजदुतमघायान्तेकदैके व्यलोकयन् ॥३०४०॥
 दर्शयति वज्रचूडान्माक्रमज्ञातमन्तिकम् । स नमन्तं तमानीय ततः स्मेर इवाज्रवीत् ॥३०४१॥
 राज्ञः किमन्यसंपादैः संपिं बधात्वंतौ मया । प्राक्षेहि मिषजा भोज्यमातुराय समर्प्यते ॥३०४२॥
 तत्तस्याभधानस्य नमस्मेरस्य जानतः । प्रत्ययोत्पादनं तैलैरालपिः किंचन व्यधात् ॥३०४३॥
 निर्देम्भभाविनैरुडविजम्भः स कथान्तरे । अवाभिगम्य राजानं स्तुवन्भोजमभाषत ॥३०४४॥

- 3045 राजपुत्राभिजातस्य पादच्छायास्य लभ्यते । स्वर्णश्रिरेव कल्याणप्रकृतेः पुण्यभागिभिः ॥३०४५॥
 अनुवृत्त्यातिमृद्यापि तस्यापोषेतं कैकृतम् । ज्योत्स्नयेव क्षारज्वालुपग्नौष्यमममसः ॥३०४६॥
 अपि स्मरसि चारंत्वे निवृत्तोऽस्मि महीभुजा । त्रिशतस्ते दरद्वेदमभूवं पुरतः पुरा ॥३०४७॥
 ततो निवृत्तो वृत्तान्तं मुख्यमाख्याय तावकम् । कालं क्षेप्तुं कथां दैर्घ्यं नयन्मध्वे तमभ्यधात् ॥३०४८॥
 शुभ्रदृष्टमभान्तान्देव स्वामवलोकय माम् । निन्वतः स्थानुगान्भोजो निर्मलैर्वैवं तदाज्रवीत् ॥३०४९॥

- 3050 स दैवतविभास्माकं कुलालंकरणं प्रभोः । वयं त्वसुकृतो वस्य नायुमः पादसेवनम् ॥३०५०॥
 गण्याः पर्यन्तनिःसारस्तत्संबन्धादिमे वयम् । चन्दनधान्तिकृत्कारं वस्यस्तान्नन्धवासितम् ॥३०५१॥
 तज्जुलैव द्यार्द्रैर्वं त्वयि यातः स लक्षितः । वृष्टन्धितेव किं गर्भरूपो वक्तापि मां पुनः ॥३०५२॥
 तक्षिशायैव भोज्यस्य त्रवीभूतमभून्ममः । सोन्तर्बीषोऽप्यप्यव्यं सान्त्वयन्तमिवायतः ॥३०५३॥

३०३०. ') Emended with C; A स्पृष्टं. ३०३१. ') Emended; A बाधितम्. ३०३२. ') Emended with G (acc. man); A समवीपु. ३०३३. ') Emended with G (acc. man); A भयकैर्. ३०३४. ') Emended; A 'मृष्टपादमहात्म्यं'; C 'पादमहात्म्यं'. ३०३५. ') Emended with C; A क्षान्तिवन्ध्यासलो. ३०३६. ') Emended; A 'प्राप्त'. ३०३७. ') Emended; A 'चादले'. ३०३८. ') Emended; A कथावै. —') Emended; A तम-वधात्. ३०३९. ') Doubtful emendation of C; A क्षुन्मभ्य. —') Emended; A भोज. ३०४३. ') एव omitted in A; supplied with C.

सत्यं नमात्रासंबोधमुखधवेन विहीयते । तत्त्ववित्कारणाज्ञानादन्तःकरणवेदनम् ॥३०५४॥

अप्रधानस्तामिच्छां भोजस्याहृष्टवर्तिनः । प्रतिदूषीकृते तस्मिन्धन्यो न प्रत्यक्षं ह्ये ॥३०५५॥

3055

दक्षिताभुषया नागवृत्तान्ते न भवेत्तथा । महीभुजं मोहयितुं मायया रीष्यते मया ॥३०५६॥

मा भूद्विप्रोद्यमित्येवमुक्त्वा बलहरं रघुः । ध्याजार्जेन भोजस्तु संविद्यन्धाय तत्त्वे ॥३०५७॥ युगम् ॥

तत्कालयोग्यसाविष्यधकिकाचतुरस्तथा । तेनाभु वैशिकापत्यमेको दूष्ये न्ययोष्यत ॥३०५८॥

य बाह्वक्तया नित्यस्वतन्त्रधकिकां स्वयम् । आचरेदिति माशङ्कन् भोजे बलहरोभयम् ॥३०५९॥

पार्थिवः प्रार्थितः संविद्वृतमात्रं प्रतीक्षते । प्रत्यापतेन तेनेति ततो भोजोभ्यधीयत ॥३०६०॥

3060

तत्रासीद्विद्वान्ध्यामः स्त्रीत्वादप्रतिभामपि । धार्मी नोनाभिधानां स्वां राज्ञोभ्यग्रे व्यसर्जयत् ॥३०६१॥

मृतेन पित्रा माम्ना च हीनं तमनुवातया । मातृकृत्यं यथावासीच्यैश्वरे माननीयया ॥३०६२॥

पत्युः प्रीत्यै विसंधानभ्रंसाकल्पादिकल्पनात् । सलीकृत्यं सपत्नीनां यथा श्रान्तेर्व्यया कृतम् ॥३०६३॥

ह्यसौहार्दासं हि कार्याणां योग्यकृत्याप्रतिषेधनात् । न यां वृक्षत्रियां क्षमाभूत्संधांतां जातु वीक्षते ॥३०६४॥

अभ्युरेण प्रजाभिध कृतं राज्ञोभिषेचने । आशास्यं यां महादेवीपट्टवन्धं समादधे ॥३०६५॥

3065

अपत्याग्रयनाभोगनेभर्तृप्रसादनेः । प्रेर्यमाणान्धकार्येषु बुद्धिर्यस्या न भावति ॥३०६६॥

स्वचान्यत्र च संधाने जाते भर्तुरभिषधीः । भाग्योदयेष्वनुस्तिक्ता या चाखण्डितसङ्गता ॥३०६७॥

आ तात्याज्ञावविर्द्धः कुतस्त्वनुसूती न सः । कार्यमभ्यं विगृहीत मानाभिजनरक्षिणी ॥३०६८॥

इति कन्हणिकादेव्या मायस्ये स धियं व्यधात् । प्रस्थानपदयात्रां सासीमांस्तपपाणावधि ॥३०६९॥ कुलकम् ॥

गुप्त्यै तत्प्रवृत्तिनादि परार्धे मध्यपातिनाम् । पाथेयार्धे पृथुस्वर्णभाजि कोशादि चात्मनः ॥३०७०॥

3070

प्रपयामास किं चाष्टैः प्रकृष्टाभिजनोद्भवान् । पालनार्थं राजपुत्रान्देवी यत्सर्वसंनिधम् ॥३०७१॥ युगलकम् ॥

बाबके तद्गृहीत्वा तामागमत्पार्थिवेन सः । धार्मी स कारयन्धन्यो बभूवैष्टासिनिधयाम् ॥३०७२॥

विहितप्रत्ययस्तस्याः सद्यः स्वानु महीपतिः । राजधर्मस्य च वसन्नासीशेलाकुलाश्रयः ॥३०७३॥

स हि दध्यौ निर्धरोधो वैराग्येणाद्य मायया । संकटान्मोचितव्योसौ वायात्कालेन विक्रियाम् ॥३०७४॥

अनिःशेषिनीमृतजालमाधिर्भवज्जालिः । अनूनङ्गशुश्रूषं च विवेको न स्फुरेद्विरम् ॥३०७५॥

3075

मुग्धाभिर्ननुसंधाननागाबाधावनेत्य नः । स्वार्थस्य सिद्धये माया तेनेयं निरमायि वा ॥३०७६॥

लब्धलक्षेपरिणीते शक्ते यूनि गणाभिने । क्षत्रधर्मेस्थिते नेष्ट्विवेकः कापि लक्ष्यते ॥३०७७॥

अवलि कुङ्कुमं पुष्पमपुष्पं क्षीरिणः फलम् । अकालपर्ययापेक्षं वैराग्यं वा महात्मनाम् ॥३०७८॥

न त्याज्यो राजपुत्रोसावेवं मायानिधिर्यदि । एवंविषयैश्चास्मिन्नष्टे किं हृष्टोः फलम् ॥३०७९॥

राक्षी राजात्मजायैते प्रतिभाङ्गदंशिषः । ऋजुप्रभावात्सुस्पष्टमन्यत्कार्यं न मन्यते ॥३०८०॥

3080

अटन्ती कुटिलं स्पष्टं सरित्सार्वभेन लक्ष्यते । कान्ताकुन्तलविष्यन्दी तोयविन्दुरिव क्रमः ॥३०८१॥

३०५४. ¹) Emended with G (acc. manu); A "कारणज्ञा". ३०५२. ²) Emended; A स्त्री. ३०५४. ³) Emended; A "ज्ञासौ". ३०५५. ⁴) Emended; A क्ष. ३०५६. ⁵) Emended; A सीमांस्तप्रा. ३०६०. ⁶) Emended; A "पतिनम्. ३०६१. ⁷) Emended with C; A माययागम.—) Emended with G (acc. manu); A "वेसीषस्त". ३०७४. ⁸) Doubtful emendation; A "तस्यासौ". ३०७५. ⁹) Emended; A पुष्पापि. ३०७७. ¹⁰) Emended; A क्षन्ती. ३०८१. ¹¹) Emended with C, A, has first written क्षन्ती and then supplied स्ति over the loona.—) Emended with C; A क्षत्स्व.

- इति ध्यात्वा राजधर्मं सत्यप्रशोचितं स्वधात् । धन्यरिहृणयीः कार्यं भुतावग्याम्बिसर्जयम् ॥३०८२॥
 स्वसैवार्थस्य दाढर्थाय सान्हर्षित्वा विरक्षते । समायमायेसुक्ताय धन्यो दुर्नैमीवत ॥३०८३॥
 मा भैषीदेव संधिर्धः सैन्यादिति मितानुगः । अवर्षिट् तटिन्वाः स शीपान्तस्तत्प्रीक्षया ॥३०८४॥
 8085 सरिस्ता जानुदक्षाम्ना मूत्वा वर्महुते विभे । गगनातिक्लिभिर्मामा तरङ्गैः समपद्यत ॥३०८५॥
 अवाम्ना चैर्ध्यालक्ष्मणार्थं वान्त्यपि दन्तिनाम् । रुद्रः सिन्धुभाभवस्तोयं द्विषां रन्ध्रीविणां वधे ॥३०८६॥
 सिन्धोदभयतस्तोयैर्व्यामतीरभुवोन्तरे । ते विन्डीरोपमां प्रापुः पिण्डिताः पाण्डुवाससः ॥३०८७॥
 खाशंकाणां सद्यःपि भोजस्य पतितं बले । स्थितवन्ति निहन्तुं तं तद्यास्थितमचिन्तयन् ॥३०८८॥
 रन्धां संभ्रमदीनाभ्यामपशान्त्यै स्तृशशिष । कर्णे सन्हर्णसुनुस्तास्वतर्ज्यावृजिर्गोब्रवीत् ॥३०८९॥
 8090 निर्दम्भस्य विजम्भादावतो विहिते वधे । निरस्ययो निपातः स्यान्नियतं निरये पुनः ॥३०९०॥
 इनेस्मिन्बहुभयस्य न व शक्तिक्षयः प्रभोः । नैकपक्षक्षये ताड्यरैरहः संहारमहेति ॥३०९१॥
 अपि वा वाध्यता राज्ञामेवं विजम्भवार्षनात् । तुल्यस्तुल्येन कर्तव्यं किमनुध्याय वध्यते ॥३०९२॥
 वधार्थं वृत्त्येनन्धकर्म भूषं निवेद्यते । तथा ममापि यत्तु यत्तु तत्सेवासदाने वतः ॥३०९३॥
 युक्तमित्यादि तेनोक्ता अपि निबलनिधवाः । ते न्यधिध्वन्त निर्दम्भात्यतिज्ञावात्मनो वधम् ॥३०९४॥
 8095 रात्रौ तथैवावरिद्राभिर्ध्वं तद्रक्षितुं ततः । कारिताः कोशपानं ते तमर्थं सोपि बोधिनः ॥३०९५॥
 तेनावेदितनिर्व्याजतया धीरो महीपतिः । अनुध्यायाय संदिग्धं संधिसिद्धिमनुष्पधीः ॥३०९६॥
 अज्ञातनिधवः सिद्धेर्मिनाग्नःकरणं परैः । अथ प्रास्थापयद्देवीं सामास्यां तारमूलकम् ॥३०९७॥
 राजधर्मविषेष्टत्वादवार्थकुराद्राक्षिणी । मस्थानप्रार्थनां भर्तुः सा स्वीकृत्य ततोब्रवीत् ॥३०९८॥
 असामान्येष्वमात्येषु कुसुस्तालोकनास्तकृत् । आर्यपुत्र विचार्योस्ति विजम्भः किं विरोधिनाम् ॥३०९९॥
 8100 बहो निर्मानुषोन्मेषं श्रेमुषीत्वं विगाहिमुम् । प्रयत्ने नु कथंकारं मूर्तत्वं मर्त्यधर्मिणाम् ॥३१००॥
 देहोपकरणत्वं ते प्राणैर्मम चिचिन्वते । सतीधर्मस्तु सहते राजधर्मस्य नोचितम् ॥३१०१॥
 ब्रह्मज्ञातास्यसदाचारं कालिकृत्यं द्विषि स्वयि । पारम्भो देव भोजेन हिमाद्रौ हिमविक्रयः ॥३१०२॥
 न गृह्णाति शर्मं वेति स्वस्यान्वस्य न चान्तरम् । निर्युद्धमद्वयोद्योष प्रायेण प्राकृतो जनः ॥३१०३॥
 पुत्रमन्त्र्यविरोधादिमुद्यममुद्या प्रभावति । साध्याचारोपि भूषणः कुम्भस्त्रिंशधवाधने ॥३१०४॥
 8105 क्षमयात्कुलमोक्षगिरा देवेन पीयते । लोकत्रयैकपक्षेस्मिन्ब्रह्मो नूनं मया सह ॥३१०५॥
 वातम्बसंभयोपेक्षमाणमास्त्वन्वदाक्षयः । ममैवास्वादयन्त्यादासास्वभरिपुरास्थितिः ॥३१०६॥
 इत्युक्त्वा विरतां सत्यसंधः साध्वीं धरापतिः । शान्तशत्रुमहत्वा तां समामन्त्र्य न्ययोजयत् ॥३१०७॥
 अङ्गं सर्वानन्यं चापु प्रयोक्तुं वेतनं नृपः । संरम्भे किमन्य ध्यायत्यन्तः सर्वोन्मथिन्वयत् ॥३१०८॥

३०८३. ^१) Emended; A 'पित्तो'. ३०८४. ^१) Emended; A 'देवीरिच सन्धिस्त'. ३०८५. ^१) Emended with C; A 'सोपयत्'.
 ३०८६. ^१) Emended; A 'सद्यः'.—^२) Emended; A 'वसिष्ठ'.—^३) Emended; A 'विजम्भय'. ३०८७. ^१) Emended; A 'तत्र' 'वृषिर्भो'. ३०८८. ^१) Emended; A 'विषो'. ३०८९. ^१) Emended; A 'बोधनाह'. ३०९१. ^१) Emended; A 'कृत्'. ३०९२. ^१) The
 akshara स्वां could also be read स्वां; thus C. ३०९३. ^१) Doubtful emendation; A 'विचार्योस्ति'. ३०९४. ^१) Conjectural
 reading; A 'न्याय'. ३१०४. ^१) Emended with C; A 'सुख वि'. ३१०५. ^१) Thus A; the text of this verse requires
 emendation. ३१०६. ^१) Conjectural reading; A has written originally '--- न्ययो' and subsequently filled up the
 lacuna with माता मन्त्रा; G (scr. manu) सोनामन्त्र.

उपानेयु प्रयुक्तेषु देवीसंनिपाणाधि । नान्वदस्व प्रयोक्तव्यं वदवाशिष्यत क्वचित् ॥३१०९॥
 स्वपक्षमेवाद्भुतः सबलत्वाबलत्पयोः । परीक्षकत्वाद्ये केचिन्माध्यस्त्वेषावसन्नावित् ॥३११०॥ 3110
 तेष्वन्ये वा महान्ते वा क्षीणदाक्षिण्यभृङ्गलाः । भोजगृहैः सहावन्नकन्यां सर्वेपि डामराः ॥३१११॥
 ते दक्षिणतटस्थत्वाद्देवाज्येस्त्वामिरीरुहाः । भोजः संजात इत्याभु माध्यस्थं परिजहिरे ॥३११२॥
 त्रिल्लको भोजसविधं तनूजं प्रहिणोद्भुतम् । मावेशयच्छमालां च वस्तुत्वं पुष्कलैर्बलिः ॥३११३॥
 ये भिक्षुविग्रहेष्व्यासजाजदाक्षिण्यरक्षिणः । विरोपिसविधं शपुस्तेपि नीलाम्बडामराः ॥३११४॥
 लहरादेवसरसाश्लोडानेव डामराः । त्रयो नीलाम्बतथैका डामरी पर्यशिष्यत ॥३११५॥ 3115
 न त्वरंसीद्विभं तत्तल्लवन्त्ये सान्दह्णेर्बले । पतत्मावृट्प्रमत्तौघेषोपोम्भोधाविबोद्धतः ॥३११६॥
 भोजस्तु देवीमायान्तीं भुत्वा त्रलहरं ततः । ध्रुवं संधिस्तथा वद इति सुवक्तव्यमभ्यधात् ॥३११७॥
 एतावन्ति दिनान्यासीत्पुंसो भमयिता पुमान् । संवन्धिनीनां माध्यस्थे स्वकुल्याकोन्वया भवेत् ॥३११८॥
 कुलच्छादमणिः प्रेम्णा स यथैवं प्रवर्तते । किं स्वादगण्यपायाणां कार्कश्यं तव मादृशम् ॥३११९॥
 यच्च मायामिमां ब्रूथ तत्तथास्त्वस्मि वञ्चितः । विश्वास्त्यैव भविष्यामि नाकीर्त्तनां विकेतनम् ॥३१२०॥ 3120
 मा च भूहिजयाशा वः समेता निखिला इति । अग्राक्षम वेदस्यान्व्यूहानवाहसाम् बोधतेः ॥३१२१॥
 मुक्तिमुक्तमिदं चान्यथोक्तवान्बुद्ध निधयान् । नाशक्यतामन्यथा कर्तुं भोजो बलहराविभिः ॥३१२२॥
 हित्राहान्तरितेभिश्चममायेपरया कथम् । फलकालेति संवृत्तमिति तं चावदब्रूयाः ॥३१२३॥
 नारमूलस्थितौ राश्यां सत्सैन्यौ धन्ध्यरिन्हृणौ । राजपुत्रैः सह ततः पान्त्रिप्राममवापनुः ॥३१२४॥
 प्रामावदेव्ये तौ नंघासीदेवाधि कृणस्थिता । परस्मिन्कूलगहने भोजोप्येनापुपाविशत् ॥३१२५॥ 3125
 अभान्तं विश्रान्तो दिगुल्लेभ्यस्तत्कटकं भटान् । पश्यन्तः केपि संधिं न भद्रधुनृपतेर्बले ॥३१२६॥
 हटमविष्टाभिर्न्यातुमभमानल्पसैनिकान् । धन्यावीजाजघददो हन्तुं शश्वदचिन्तयन् ॥३१२७॥
 छिन्वा सुट्यपरास्तेषु राज्ञः सैन्यं जिघांसवः । महापद्मसरोनौषु विभूतं केचनावसन् ॥३१२८॥
 अन्ये तत्साहसोदन्तान्नेविणः पतनोन्मुखाः । स्वैः स्वैर्मार्गैस्तत्र तत्र तत्सुर्भुदसंमताः ॥३१२९॥
 आस्कन्दं भाङ्गिलेयाधाः पुरे शंकरवर्मणः । शमालाक्षिमिकावाभिं डामराः समचिन्तयन् ॥३१३०॥ 3130
 प्राप्यं महासरिस्कूतं त्रिल्लकाधैरगण्यत । नीलाम्बडामैर्यथा कार्या च नगरान्तरे ॥३१३१॥
 किमन्यद्राजगृह्णाणां समं सर्वे जिघांसवः । कारण्डवानां तोयान्तर्बंष्टिनामिवाभवन् ॥३१३२॥
 संदिग्धशिक्षितं कार्यं हृष्यतः समतां तदा । प्राप वृष्टेरवघादप्रहयोगान्तरस्थितेः ॥३१३३॥
 पदे पदे राजनमुपधायोत्थानमिच्छतः । छिन्दन्बलहरस्येच्छां भोजो व्यवस्वममहीन् ॥३१३४॥
 क्षणे क्षणे विसंधानध्यायिना तेन कथन । बध्यमानास्वन्तरायः संविधाद्य व्यधीयत ॥३१३५॥ 3135
 वटनामुद्ययौ यो यो विरोधः कटकहयान् । सत्यैकायः स्ववं भोजस्तं तं स्वरितमचिन्तन् ॥३१३६॥

३११९. ¹) A 'प्रोप्रातः'. ३११९. ¹) Emended; A सान्दह्णे बले.—²) Emended with C; A 'प्रमत्तौघ'. ३११९. ¹) Doubtful emendation; A सीरीमायान्ती. —²) Emended A² हरस्ततः. ३१२१. ¹) Doubtful emendation; A 'वेदस्यां व्यूहानवाहसाम'. ३१२४. ¹) Doubtful emendation; A 'स्थिते राश्यां'; C 'स्थिते राशि'.—²) Emended with C; A 'धेनु'. ३१२५. ¹) A, gloss वात्. ३१२९. ¹) Thus A; C 'देवीर्यो'. ३१३२. ¹) Emended with C; A 'अवन्'. ३१३५. ¹) Emended; A बध्यमानास्वान्तराय.

- दुष्टे व कल्पकले वा येवञ्चाजरञ्जकाः । भवेन प्रययुस्ते यदैककल्पं कार्यसंकटे ॥३१३७॥
 कर्णे तत्कथयन्ति दुन्दुभिरवै राष्ट्रे बहुक्षेपितं तज्जवाङ्गतयां वदन्ति कर्णं यस्मात्प्रपाद्यान्भवत् ।
 श्रापन्ते तदुदीयन्ते यदरिणाप्युषं न मर्मोर्न्महद्वे केचिन्ननु शाद्यमौग्ध्यनिधयस्ते भूमौ रञ्जकाः ॥३१३८॥
 भण्डस्ताण्डवमण्डपे कटुकवापीधीषु कण्ठाकविर्गोष्ठश्च स्वगृहाङ्गने शिखरिभूगते^१ ञ्जटाकुः स्फुटम् ।
 पिण्डीभूरतया विटश्च पटुतां भूमृहृष्टे गह्वरे गच्छन्ति ह्रस्वकृष्टकच्छपतुलां^२ पत्रं ततोन्मथते ॥३१३९॥
 3140 भूरोद्रेकविपर्ययासाष्टान्तोष्मभामृतस्ततः । वासरः शरणीचक्रे तुङ्गस्योत्तुङ्गमञ्जसा ॥३१४०॥
 भानुर्दक्षपद्मानुरोर्धातुर्गोवलयान्तरे । भामृच्छिरोर्पितकरो रक्तमण्डलतां दधे ॥३१४१॥
 अहस्त्रिषामामुख्यो^३ -' मध्यस्थया दधे । संध्यया बन्दीयत्वं जनस्य^४ व्यञ्जिताञ्जलेः ॥३१४२॥
 कवाटिदन्तैर्विस्तोटाध्वन्मृकान्तैः सितोद्गमः । श्वयधुः पयसां पत्या दधे रात्र्युदयोन्मुखे ॥३१४३॥
 सदैवेष्वरविश्वेषु हीनहन्त्रोपजीवनैः । कवाटिनां घटेष्वेव पटुपदैर्वदितं पदम् ॥३१४४॥
 3145 अष्टकार्यपर्वन्तास्ततस्ते विषमस्थिताः । सरित्पटे सकटकाः पर्यतप्यन्त मन्त्रिणः ॥३१४५॥
 न किञ्चित्पन्थमास्त्वै लघु भ्रान्तं च जानताम् । ओषेन हियमाणानामिवैषामवलम्बनम् ॥३१४६॥
 नीरे परस्मिन्सरितो वसन्बलहरः पुनः । रुद्धः कन्दलितस्कन्दबुद्धिः सान्द्रहिर्नासकृत् ॥३१४७॥
 कार्यातिपातादाद्यानं मन्त्रिणां तन्मित्रं बलम् । तस्य प्रवर्धमानस्य ह्यल्लोच्छेदं बभूव यत् ॥३१४८॥
 वितस्तासिन्धुसंभेदायात्रायां नगरे यथा । तथा तथापतन्त्रात्री लोकोभ्रान्तो व्यवर्तत ॥३१४९॥
 3150 मेर्खिर्दामरसहारखण्डनाय विसर्जितैः । सान्नीर्ययिता बाधिर्नानावै राजवीजिनः ॥३१५०॥
 शाद्यान्वितैरनुसर्गैस्तुमुलोत्पादैरपि । धीरो पैर्वासिधवाहा स्वैः स कटुं न पारितः ॥३१५१॥
 सामन्तानामागतानामविविक्कम्भादसंभ्रमम् । न्यकृतोयं विपत्याभु कुर्यादवाहित रुपा ॥३१५२॥
 कृते च कदनोंकारेनेन -' समुन्मिषेत् । हिजानामिह द्रष्टुनां समूहलेन सर्वतः ॥३१५३॥
 इति निर्धाय दुर्भुक्षुरिव भोजः क्षपात्यये । कुर्मः साहसमित्युक्ता निन्ये बलहरं समम् ॥३१५४॥तिलकम्॥
 3155 एषां मर्दार्थातानां सामन्तानां सभोजनः^५ । दाक्षिण्यादिति नाभोजि तेनाप्यभिजनस्पृशा ॥३१५५॥
 तथा स्वमन्थवैमर्त्यं तमज्ञात्वा तु मन्त्रिणः । निष्यत्वास्तेन जातममन्यन्त नवात्ययम् ॥३१५६॥
 पक्षिपक्षकुटास्फालशफरस्फुरितेप्यथात् । तेषामासविधास्कन्दः^६ प्रधावदहितभ्रमम् ॥३१५७॥
 कूने परस्मिन्कुलिण्याः स्वाभिसंधाननिर्वृतैः । समभाष्यत तैर्नान्यो रयाङ्ग्रेभ्योभिपङ्गका ॥३१५८॥
 मरुत्काकुत्स्थदूतस्य कपेत्सीनीम्बुधेः पिता । ततान तेषां दूतानां सरित्पारयती -' ॥३१५९॥

३१३८. ^१) This verse and the following are found in *Fallabhadra's Subhāṣitāvalī*, 462-463 (ed. Peterson and Durgaprasāda).—^२) यवाङ्गतया supplied by A₂ in space left by A₁.—^३) Thus corr. by A₁ from कर्णा.—^४) Thus corr. by A₂ from A₁ कर्णा.—^५) Thus supplied by A₂ in space left by A₁. ३१३९. ^१) Emended: A कटुकवापीधीषु; *Subhāṣitā*. यदुक्तावापीधीषु.—^२) Thus A₁ in margin and *Subhāṣitā*; A₂ in text युगलं. ३१४०. ^१) तुङ्ग supplied by A₂ in space left by A₁. ३१४२. ^१) Thus A₁; C supplements "ओषेन.—^२) Emended with C; A जनस्यमन्यते. ३१४५. ^१) Emended: A "पत्या. ३१४६. ^१) Emended with C; A "स्कन्दबुद्धि". Emended with C; A सामन्तानां. ३१४७. ^१) Emended: A "पयसां. ३१४८. ^१) नूनं supplied by A₂; A₁ indicated originally a lacuna of four akṣaras; C supplements सर्व. ३१५४. ^१) A युद्ध. ३१५५. ^१) Doubtful emendation: A एतां मर्दया.—^२) Doubtful emendation: A सभोजनः; C सामन्तानामभोजनम्. ३१५६. ^१) Doubtful emendation: A सप्तस्थावै. ३१५७. ^१) Emended: A "मरुत्का". ३१५९. ^१) Emended with C; A काकुत्स्थ.—^२) Thus A; C fills up the lacuna with बलम्.

कीर्णकर्णशराधारिणीकृतैस्तीरभूदहम् । आभित्योस्त्रिदशकेणैव निम्नुस्ते तां निशीविनीम् ॥३१६०॥ 3160
 क्षपाते क्षमाधरोन्तसेमतामरसध्रमम् । उद्भच्छतो रवेर्यावधिच्छिदुर्न करच्छटाः ॥३१६१॥
 चक्राद्विरहालोक्तशोकानामिप्रागलत् । कुटुमलाक्षिपुटाद्यावक्ष्ये नान्यथा वीरधाम् ॥३१६२॥
 मितपत्न्यस्तुन्यावत्तलकच्छाद्दिनितः । - - - स्वरयन्मुखाहागन्धर्वकिङ्किणं स्पृशन् ॥३१६३॥
 रोदुकामाण्डामरीयान्बीरान्प्रेर्विलोकितैः । सर्वतो धावन् कुर्वन्पोधान्तिहृत्तोजसः ॥३१६४॥
 पारध्वधी चारुवेयो युवा संमुखमापतन् । युग्माधिरुद्धस्तैः प्रैक्षि संयामः सरितस्तटम् ॥३१६५॥ कुलकम् ॥ 3165
 अदृष्टपूर्वं तं वृद्धा श्रीखण्डोलिखितालकम् । कुङ्कुमालेपिनं चैने भोजायमिति मेनिरे ॥३१६६॥
 अनिवाद्य निशां राजवदनं तं विमोहयन् । प्रातश्च नरसामन्व्य स तथा संमुखोऽबभूव ॥३१६७॥
 प्रविष्टयुग्मं तोयान्तः पाराङ्गावितन्वाजिनः । धन्यादयस्तमभ्येव मुदिताः पर्यवारयन् ॥३१६८॥
 उद्भूतमुनः शश्वन्ततः कटकयोर्हयोः । एकत्राक्रन्दमुखरः परत्रानन्दनिर्भरः ॥३१६९॥
 भाद्रमाकर्ण्य संपामुदुष्या दिव्यः प्रधासितैः । तं परैर्मिलितं वीर्यं मूर्धन्याद्यात् डामरैः ॥३१७०॥ 3170
 तस्याभिनन्दनालपप्रमुखा प्रक्रियाभवत् । अदैन्यभुङ्क्षधन्यादिष्वनुजितनिजक्रमा ॥३१७१॥
 प्रयमानं मनोर्हं वेगास्मस्मभ्यं सर्वतः । अयेत्ये स्तुवता तत्तत्त धन्येनाभ्यधीयत ॥३१७२॥
 राजपुत्र पवित्रेयं दृष्टिवी र्थ्यैरशालिना । त्वया धाम्ना ह्रमनसां मेरुणा वा महीमता ॥३१७३॥
 गयां जयति सर्वतो निर्धकारतया वसन् । विक्रियोपहतं गीस्ते क्षीरं - क्षीरवारिभिः ॥३१७४॥
 कस्य पुंसकोलित्येव त्वां विनाभमभ्यतः । निर्गत्य निजकुल्यानां सिद्धं मध्याध्याह्नम् ॥३१७५॥ 3175
 सदाचारस्य भवता प्रथमं ग्रहते पथि । न तच्चिर्बं संचरामधरं वेत्ततोधिकम् ॥३१७६॥
 इत्यादिप्रसूतालपदसोलापोधिराद्यः सः । जयोत्तरङ्गं तुरगं स्तुवन्निस्रैरनीयत ॥३१७७॥
 लज्जयाः कतिचित्क्रोशान्तिष्कोशान्तस्तदा ययुः । स्वकुल्यैर्नीयमानं तं काका इव पिकान्तिकम् ॥३१७८॥
 स एवमेकविंशेऽप्येष्टस्यं दशमेहनि । ब्रह्मस्त्रिशहर्षदेहयः समगृह्यत भुञ्जाम् ॥३१७९॥
 राक्षी कृतप्रणामं तं पथि पुत्रमिवागतम् । अभ्यनन्दच्छान्तमृत्यमस्याहारमकल्पयत् ॥३१८०॥ 3180
 इन्दुर्दशाविसंवादिगुणपाममवेक्ष्य तम् । प्रागदृष्टवती मेने बन्धिते सा विलोचने ॥३१८१॥
 गुणैरदाद्याक्षिप्यमाधुर्याधिरुक्त्रिमैः । तस्या विशदशीनं स क्षमापतिममन्यत ॥३१८२॥
 मुखरांगो मनोवृत्तेर्हर्तौज्ज्वल्यं वृहन्निधः । भर्तृस्वभावस्याचागे योषितामनुमापकः ॥३१८३॥
 दिनक्षयवज्जिताध्वजम् प्रस्थानुमुत्सुकम् । राक्षोभ्यर्णे विशोत्वेर्बं राक्षिणात्कोपि नात्रवीत् ॥३१८४॥
 कथंविदुः समाध्यस्थैर्यमैर्यैः सचिचैरथ । स त्वादिक्षरपरिराशान्तेष्वभ्यधीयत ॥३१८५॥ 3185
 राक्षोभ्यर्णे विशोत्वेरुक्तोपाहृतोपमं वचः । तत्तस्य भोजदास्युल्का - शकुनिक्यां व्यधात् ॥३१८६॥

११११. ¹) Thus A; C स क्षीरस्वर. - ²) Emended with C; A "स्तुदुष्या". - ³) The letter म् cannot be read with certainty; C "स्तुदुष्या". ११११. ¹) Emended; A "क्रास्त्रि". ११००. ¹) Thus corr. by A, from जयमरिषि. ११०१. ¹) Emended with G (acc. manus); A "मुखापक्षि". ११०२. ¹) Emended with C; A "स्वस्व". ११०४. ¹) Thus A; C supplements ल. ११००. ¹) Emended; A "हन्तीक्षापोधिरः". ११०८. ¹) Emended; A "स्त्रोपाधि". ११०९. ¹) Emended with C; A उद्भेष्टव. ११८१. ¹) Emended; A "दृष्टवृत्ता". ११८१. ¹) Emended with C; A "मुखापामनो". ११८४. ¹) Emended with C; A "ह्रमं". - ²) Emended; A "विश्वस्त्रि". ११८५. ¹) Doubtful emendation; A स त्वादिक्षरपरिराशान्तेष्वभ्यधीयत. ११८५. ¹) Emended; A "विश्वस्त्रि". - ²) Thus A; C supplements तस्य.

- विराजितममैव समाश्वासैस्तथा सः । मध्यस्थानां स्थितं स्थैर्यं^१ दाक्षिण्यदोष्ठयोः परम् ॥३१८७॥
 प्राणान्मुमुक्षोस्तो क्लृप्ताभिविणस्तस्य सान्त्वयैः । मन्दस्वं^२ विक्रियां निन्मुविनवानतमौलयः ॥३१८८॥
 आचारं चैनमाक्षिप्रमपि न्वाद्यं यच्चस्विनम् । न कोपि प्रतिवाक्येन शक्यं जेतुमनन्यत ॥३१८९॥
 3190 अथ स्वान्तस्थितस्वामिभैवद्यं दर्शयन्निव । दशनांशुवर्णैर्धन्यो वीरः स्निग्धमभाषत ॥३१९०॥
 पठति राजधर्मोणां सदाचारे स्थितां च ते । जानतोपि कथं मोहः क्रमावातेषु वस्तुषु ॥३१९१॥
 किं संधिः सोमिधीयेत यच्च संधेयदर्शनम् । अकृत्वा गम्यत इति प्राज्ञो कथमजीगणः ॥३१९२॥
 अनघतनभूमर्तृद्वलमं भूमर्तं तव । ज्ञात्वा सत्त्वोज्ज्वलं ज्ञातिधर्मजातपवर्तनम् ॥३१९३॥
 नास्य दम्भस्मयस्तम्भाश्रितित्थैर्यैखलोक्ययः । आदरादर्शवैशद्ये निःशासस्यापि काः भियः ॥३१९४॥
 3195 अस्थोपजीवनाद्या श्रीः साम्राज्यासादनाद्य सा^३ । प्रकाशो विम्बितो^४ योर्काशीरास्याज्ज्वलतः स किम् ॥३१९५॥
 विज्राणगोष्ठीनिष्ठत्वं शमिनामाभायेषु यत् । तत्पर्ययस्य राजर्षेः -- भृशानुबन्धिनः ॥३१९६॥
 एवं म्बगृहसंप्राप्त्यप्रायोनिःभेयसस्य ते । स्थानिः भियः समाप्याथ किं स्यादन्त्यैर्महीधरीः ॥३१९७॥
 मुधा न केचन परे गणिताः फणिभ्यः कालानुकूलनिजकुण्डजलत्यजो^५ ये ।
 शिष्यान्ति चन्वनतस्त्रिंशिराशिदाधे माधेय्यशीतमनसं^६ विवरं विशन्ति ॥३१९८॥
 प्राणोपकरणं राशो राशी राजात्मजाश्च ये । तद्धिते यदनौचित्यं तेषामौचित्यमेव नत् ॥३१९९॥
 3200 स्वकोष्मवैकृतं पाथ इव कथितशीतलम् । अनुतापेन ते क्लृप्तं भूयो वैरस्त्वमेव्यति ॥३२००॥
 तथा समर्थी सामर्थ्यादप्रत्याख्याय भारतीम् । कुण्डशाद्यालवस्तस्यो पस्थानार्थं स मन्थरः ॥३२०१॥
 पथि संघयितस्तोत्रान्वास्तव्यान्वीक्ष्य सर्वतः । अजायताथ संकटकृत्यसाधुस्वरदाधीः ॥३२०२॥
 पदातिचरणकुण्डलेण्युग्याजादहहवत । बह्वधरातलं बह्वसंधीव नभसा समम् ॥३२०३॥
 दध्नी ---- भोजः कश्चित्संप्राप्त्यां नृपम् । कश्चिदमुष्य विज्येत दर्शनं विकल्मषकैः ॥३२०४॥
 3205 आराधन ---- धाक्षि नान्तरान्तरितो विटैः । स्वामिनां क इवामोति गुणाविकरणक्षणम् ॥३२०५॥
 शीतोपचारकरणादयितो भवेयमौर्वादितस्य जलधेः प्रसृतं धियेति ।
 कोनो हिमाद्रिपयसो विनिपात एव पासीकृतं तिमिरिराहत ---- स्यात् ॥३२०६॥
 इत्यादिविन्तास्तैर्मित्यात्पुस्तोभाद्यालक्षयन् । सैन्यस्य रुद्धाधतवायुदासवं नृपास्वदम् ॥३२०७॥
 नातिगोमुं नातिकृशं सखींभुषयामलाननम् । सरोजकणिकागौरं शिथिलस्र्वाविषदम् ॥३२०८॥
 ककुब्धककुटोत्सेधिकसन्धमायतवक्षसम् । इमभुणानतिहीर्षेण व्यक्तगण्डगलोलमिति ॥३२०९॥
 3210 उन्नसं पक्षिबन्धोष्ठं विस्तीर्णानुल्लङ्घातिकम् । तिर्यग्विप्रेक्ष्य ----^७ धीरमन्यदरगामिनम् ॥३२१०॥
 समाहितांमुकोष्णीय ---- श्रीखण्डवर्द्धनम् । सीमन्त ---- बुम्बिन्या रेतया चन्द्रग्रीव्या ॥३२११॥

३१८७. ^१) Emended with C; A स्थैर्यं. ३१९३. ^१) Emended: A सखीव. —) Emended: A भुषयः.
 ३१९४. ^१) Emended with G (see. manu); A "सन्धमयी". ३१९५. ^१) Emended with C; A सः. —) Emended with C; A विन्ता. ३१९६. ^१) Thus A; perhaps read राजर्षेर्विद्वत्पुत्रा; C "यैर्जन्माद्य इत्या". ३१९८. ^१) Emended with C; A "जल-को-". —) Emended with C; A "शीतम-वं. ३२०१. ^१) Doubtful emendation; A समर्थोसामर्थ्यो-प्रत्या; C "सामर्थ्यात् प्रत्या". ३२०४. ^१) Thus A; C supplements विद्वत्सरो. ३२०५. ^१) Thus A; C आराधयन् प्रसृतं धाक्षि. ३२०६. ^१) Thus A; C "हमेव सत् स्यात्. ३२०७. ^१) Emended; A "सखीभुषयः. ३२१०. ^१) Thus A; C "निरामायाश्च. ३२११. ^१) Thus A; C "नीचनीलि-". —) Thus A; C श्रीखण्डवर्द्धन-". —) Thus A; C सीमन्तस्थानम्.

अभावकं हर्म्यस्वसन्निभैः परिहारितः । --- 'भावान्नं तमवैक्षत पार्थिवः ॥३२१२॥ कुलकम् ॥

श्रीतिविस्कारितवृक्षा राक्षा वृष्टस्ततः सभाम् । सोभ्याचरोह संवार्थं मौनोत्कण्ठधैर्यैः ॥३२१३॥

स्वद्व्या पादौ निषण्णोऽपि नृपस्यानीय पाणिना । अत्रयेन पाणिबद्धामासनाये समारयन् ॥३२१४॥

पार्थि सफणिबद्धीकं विवृतापाकुलिह्वयम् । ततोऽप्य विवृकोपाग्ने विन्यस्यन्पार्थिवोद्धवीत् ॥३२१५॥

3215

न त्रिगुण गृहीतोऽपि नाधुनापि निबध्यते । तदङ्गं कस्माद्गृहीतः शस्त्रमेतत्स्ववार्थितम् ॥३२१६॥

अविज्ञाप्यस्य भूपतं देव शस्त्रस्य धारणम् । स्वामिसंरक्षणं स्वस्य परित्राणस्य कारणम् ॥३२१७॥

देवे निजमतापामिगुप्तसत्सरिस्पतौ । सेवावकाशो विरलः स्वशस्त्रस्यापि हरयते ॥३२१८॥

लोकान्तरेऽपि शरणं चरणाभयं प्रभोः । तत्रात्र लोके किं कार्यं बाणोपकरणैः परैः ॥३२१९॥

राजा जगाद तं सत्स्वसंधाबन्धेषुना भवान् । निर्व्यूढकृत्वो दारीय कृत्स्नं नो वर्तते परम् ॥३२२०॥

3220

भोजौ बभौषे दाक्षिण्यजननायाधुना प्रभोः । हृष्टाहते मया किञ्चिन्नोपचाराभ्युच्यते ॥३२२१॥

किं ते न विन्तितं दुष्टं किं न कृतमपि यम् । यदसिद्धं न तद्यत्किमप्यदिव्यवधार्यताम् ॥३२२२॥

किं न मञ्जान्वये कश्चित्कारणेषुदितो भवान् । विद्याः संमानस्यकुल्यं प्राप्यं वयं धर्मचक्षुषः ॥३२२३॥

यदा यदा देव पाञ्चमकार्क्यं भवदमिये । भूमिस्तदा तदा भूक्षा भूप --- भूयसः ॥३२२४॥

यावत्कवीनां निर्भाति प्रतिभानेन भास्वरः । देवाभवन्नः प्रत्यक्षः प्रतापस्तादृशस्तव ॥३२२५॥

3225

न शोखरे न प्रदरे न हरेऽप्युज्जितौ मया । प्रातेये भूमताः कुञ्जे संज्वरस्त्वत्पतापजः ॥३२२६॥

ततः प्रमृत्त्यवनतिप्रणयः शरणैषिणः । सिद्धः संध्यादिष्वन्यत्वादेव दूरस्थितेऽपि मे ॥३२२७॥

अधामेदाभिलाषेण पापाच्यस्तिक्रतुं चेष्टितम् । स्फुरन्नामावकम्यत्स्यै न तु तद्विप्रहामहात् ॥३२२८॥

स्वत्संबन्धादिमे दिक्षु प्रतीक्ष्याः समामुजां वयम् । सङ्गाद्रङ्गाभ्यसः काचकुम्भसंभावना भुवि ॥३२२९॥

अद्यापि द्योतते शार्ङ्गाराहयेन दिगन्तरे । तत्संतानभयोन्मत्तः समूहः क्षत्रजन्मनाम् ॥३२३०॥

3230

त्वद्यपि ते पार्थतीयभूमृत्सङ्केत्यदादि नः । कवचाशानदु --- मुखैः खलोऽमुखैरभून् ॥३२३१॥

हतीवृक्षानिः --- प्रमाणमथ वा प्रभुः । इत्युक्त्वा भूपतेर्मूर्ध्ना सौमृक्षाचरणौ पुनः ॥३२३२॥

प्रणामसंभ्रमस्तोऽप्यीयशीयं ततो नृपः । तत्सोत्थितस्य स्वशिरोवाससा समवस्त्रयत् ॥३२३३॥

स्वां तां च शार्ङ्गां तद्व्यस्तामुत्सङ्के सान्वयन्यधात् । तस्यासंस्तोभगाम्भीर्यस्तमूये च निषेधिनम् ॥३२३४॥

हते मया विभूदि वा स्वमेते पूजयाथ वा । न शस्त्रवहवैमुख्यं कार्यं मन्त्रासनं स्वया ॥३२३५॥

3235

अवन्ध्यसासने --- 'त्यनुबधति' ते व्यधात् । शार्ङ्गैः राजानुगत्यैव कश्चित्साङ्के स कालविन् ॥३२३६॥

ततो निर्वन्द्वजस्वस्य मर्मणः सान्वयनस्य च । विरलेदीय तत्कालं राक्षोजाघत भाजनम् ॥३२३७॥

३२१२. ^१) Emended; A 'रितम्'.—^२) Thus A; C अनङ्गुल्यन्नाधान्.—^३) Emended with C; A पार्थिवम्. ३२१४. ^४) Emended with C; A समर्पयत्. ३२१६. ^५) Emended; A न कवचैः. ३२२३. ^६) Emended with C; A विषु स्था'. ३२२४. ^७) Thus A; C तथा भूना वार्ध कन्त्यस्य भूयसा; perhaps read भूना नृः प्रकन्त्यस्य भूयसः. ३२२६. ^८) Emended; A विज्ञितः. ३२२७. ^९) Emended; A संध्यादिष्व'.—^{१०}) Emended; A दूरस्थिते न. ३२२८. ^{११}) Emended with C; A पाच्यस्तिक्रतु. ३२२९. ^{१२}) Emended; A समामुजा. ३२३०. ^{१३}) Emended; A शार्ङ्गाराह'. ३२३१. ^{१४}) Thus A; doubtful.—^{१५}) Thus A; कवचाशानदुर्मुखैः खलोऽमुखैरभून्. ३२३२. ^{१६}) Emended with C; A हतीवृ'.—^{१७}) Thus A; C supplements स्तुतिभिः. ३२३३. ^{१८}) Emended; A वयम्. ३२३४. ^{१९}) Emended; A 'सासने'; perhaps read सान्वयसासने राक्षोजाघत'. C 'सासनेनानी'.—^{२०}) Emended; A 'त्यनुबधति' स; the lacuna not indicated.—^{२१}) Emended; शार्ङ्गौ.

- अन्वत्यविष्टो धन्व्योय स्वार्चाम - -¹ बन्कृती । कृतप्रणामो भूपाल स्वतुणार्कणं विना ॥३२३८॥
 न प्राणा हविर्ण नाथ गन्धं निर्विक्रिया पुनः । सत्क्रिया स्वामिनोऽप्यर्थं तस्मात्प्रायश्चित्त्वं ॥३२३९॥
 3240 तथापि कथ्यमानं तत्र स्वास्तं भावनामुचि । बद्धस्मिन्निवृत्तेस्माभिरिति भूयो व्यभावत ॥३२४०॥
 क्षणमुच्चावचां चर्चा विरचय्य विशां पतिः । भोजेन सार्धं भुक्षन्तं रक्षादेव्यास्ततो वयौ ॥३२४१॥
 कृतप्रणामस्तां वीक्ष्य सौजन्यादिगुणोज्ज्वलाम् । स राजपारिजातं तं मेने कल्पलतावुतम् ॥३२४२॥
 मान्योयं देवि सौजन्यज्ञातेवाभ्यामिहागतः । विशिष्यतेसौ पुत्रेषु क्षमाभूयोपेत्यंभाषत ॥३२४३॥
 सभाजनाय सौजन्यनिधिर्भोजान्वितस्ततः । उदूढकार्यभाराणां दाराणामप्यगाहृहान् ॥३२४४॥
 3245 अभागीविप्रगुणा राज्ञी भोजं राज्ञा सहागतम् । अधुनैव नृपस्यातः संवृत्तोसीति² सस्मितम् ॥३२४५॥
 लज्जास्मितमुखी पत्युः प्रणत्या स्वागतोक्तिषु । ददत्येवोत्तरं भोजं निर्विशन्त्यप्यभाषत ॥३२४६॥
 आर्यपुत्र न विस्मयं प्रत्याख्याताममन्त्रितम् । मानैकशरणस्यास्य ज्ञातिपीतिप्रवर्तनम् ॥३२४७॥
 पूर्वोपकर्तुं सलिलं नृदावस्मृशतोन्वहम् । पद्यान्वकुलपद्यानां युक्तं जेतुं भञ्जराशम् ॥३२४८॥
 कार्यकृत्स्नेवसन्नाममप्युपगमनं विना । सिधेदौघस्यसंरक्षा नेह प्रत्यागमथ नः ॥३२४९॥
 3250 उदीये³ रक्षतस्तीरं शरीराभविणी भवेत् । ध्रुवं वनस्पतेर्वीर्यसंक्षिपातानुपातिनी ॥३२५०॥
 पतिगत्यनुगामित्वं प्राणानां परिचिन्तितम् । तथा कार्यं यथा न स्वाज्ञातव्यस्यान्यथात्मनः ॥३२५१॥
 राजा जगद तां देवि सर्वकर्तव्यसाक्षिणी । अन्यथापतिपत्त्रं मे स्वमप्यस्यं न मन्यसे ॥३२५२॥
 निगृहीतवतो दुष्टौ सुज्जिमल्लार्जुनावपि । निस्तापं मम नाद्यापि प्राप्तानुशमसाशयम् ॥३२५३॥
 अथ राज्ञार्थितः स्थानं परार्थे पाप्मि सानुगः । भोजो नामन्यतान्यत्र राजधान्याः स्थिरां स्थितिम् ॥३२५४॥
 3255 विदूराध्वनिर्गोपृभावापचुरदर्शनैः । आराधनं धरामर्तुरसाध्यं ध्यातवान्नि सः ॥३२५५॥
 रक्षितुमशीलमापात्सिरं च समकल्पयन् । अनया नृपं कार्या न क्षुराराधनागमे ॥३२५६॥
 विज्ञाय भावं मीनेन राज्ञा इत्थं ततो गृहम् । सर्वोपकरणापूर्णं राजधान्यन्तरेभजत् ॥३२५७॥
 राजापि ममतास्कीर्तनीतिभिः स्वैः परैस्तथा । उपासितस्तत्र रतिं विराभित हवाययौ ॥३२५८॥
 भोगवेलोचिताभ्यर्थदर्शनादौ नृपोपि तम् । प्रियं पुत्रमिवास्मार्यदूतैः पार्श्वे निनाय च ॥३२५९॥
 3260 जगदह दक्षिणे पार्श्वे भुञ्जानं शान्तिगौरवात् । एषशार्वादितभोज्यादिदाने नैव व्यवर्जयत् ॥३२६०॥
 अकृत्रिमं तथा वेदमुवाह - -⁴ यथा । लङ्घितं ज्ञातिवक्त्रस्मिन्सद्गोलापत्यकैः समम् ॥३२६१॥
 तामेवात्स्न्यत व्यक्तां सोपि कृत्स्नं यथा यथा । राजा सपरिवर्होपि विजम्भमविगर्हितम् ॥३२६२॥
 आसन्नाभ्यन्तरा मित्रा ये द्वे तानदर्शयत् । राज्ञां विरक्तिं स्वस्वार्थिबाहुल्यं न व्यसर्जयत् ॥३२६३॥

३२३८. ¹) Thus A; C स्वाचामनयनकृती. ३२३९. ²) Emended with C; A स्वामिनोऽर्थं. ३२४०. ³) Emended; A यथास्मिन्. ३२४१. ⁴) Emended with C; A क्षमाभूयोपेत्यं. ३२४२. ⁵) Emended; A संवृत्तोऽसीति. ३२४३. ⁶) A; gloss उदीयः भविष्यद्वा अस्तुविक्तजलागमः.—⁷) Emended with C; A वीरस्तति. ३२४४. ⁸) Emended; A प्रतिपत्त्रं.—⁹) Emended with C; A स्वमप्य. ३२४५. ¹⁰) Emended; A ध्याम्ना. ३२४६. ¹¹) Emended; A क्षमापात्सिरं.—¹²) Thus A; the text is here evidently corrupt; C अमवाचं नृपं; G (sec. manu) अनुवाचं नृपं कार्यां क्षुराराधनागमे. ३२४७. ¹³) Emended with C; A क्षुर. ३२४८. ¹⁴)—¹⁵) Written by A₁ on new paper. ३२४९. ¹⁶)—¹⁷) Written by A₂ on new paper.—¹⁸) Thus A; C supplements अमवाचं. Emended; A¹⁸ स्वस्वार्थिबाहुल्यं. ३२६२. ¹⁹) Conjectural reading; A तामेवात्स्न्यत व्यक्ति. ३२६३. ²⁰) Emended; A राज्ञां.

- 3290 तस्याचम्योपलम्भाजिर्ज्वरतदनुजः शिशुः । निपात विस्मयं वीरान्घ्रांसंख्यमहाहवान् ॥३२९०॥
 हसिपं शेरं तच्चक्रे यशानं कम्पनापतेः । महेभांस्तापवत्यर्कः कुर्वान्नमरदाग्निषु ॥३२९१॥
 स धावन्वाजिनाराजदेकदोः स्फुरिनायुधः । सधूमदण्डो दावाभिः सपक्षेहाविर्बं स्थितः ॥३२९२॥
 तं वैरितुमुनेः क्षाणप्रणमङ्गेष्वली पुनः । वृष्टादलोढवहाजी - - क्षावक्षपञ्चतिः ॥३२९३॥
 धर्मगौरवमूषककाठिन्याघातपीडितः । स विसङ्गो हिषन्मध्याप्तनवाभ्यां विनिर्दितः ॥३२९४॥
- 3295 कटके सर्वतो नष्टे मालाण्डपाङ्गनान्तरे । विरोध्यसाक्षि सिध्वा तं तावपासरतां ततः ॥३२९५॥
 तत्रस्थं - - ना क्षमाभृतस्थितः धृष्टकेवैलैः । तावन्निः प्राप्यमप्याभु डाभरं पिण्डितं व्यधात् ॥३२९६॥
 क्षमापाले विजयक्षेत्रं प्राप्ते वोदितवेष्टनः । सञ्जपालो लवन्व्यस्य वसतीर्विरदाहयत् ॥३२९७॥
 स तादृगपि भूपाले कुक्षे वक्षीकृतभुवि । अवदितो गिरिक्रोणीश्रेणिभूर्सुलमाशनः ॥३२९८॥
 संवृत्तो निःसहायश्च परिग्रहबहिष्कृतः । आपरसुलभपाण्डित्यभृत्योपालम्भभाजनम् ॥३२९९॥
- 3300 विकृत्तकण्ठाश्लोच क्षमाकोपकपेर्व्यधात् । निरालम्भतया - - स्वशरीरं कलार्धनाम् ॥३३००॥
 रङ्गादेवीतनूजानां न्यावांसं गुल्मणाभिधम् । श्रीमालोद्हरराज्येय क्षमावृषा सोभ्ययेवयत् ॥३३०१॥
 पटंसमहायनो राजतनयः स वयोधिकान् । चूताकुरो जीर्णतन्विवेशानजंयहुनैः ॥३३०२॥
 अमिषेजुं सुतं देव्या यातायाः क्षमाभुजो व्यधुः । शिरःशोणादमकिरणैश्चरणी यावकादगौ ॥३३०३॥
 तन्नाभिषिक्ते वधधामुपावप्रशोपिताम् । देवीभावाभिषेकार्थमिवासिन्धुपयोमुचः ॥३३०४॥
- 3305 भूयोपि राजवदनो विप्रलोत्पादनोत्सुकः । अमन्दमवचस्कन्ध जयचन्द्रं नृपाज्ञया ॥३३०५॥
 नागभ्रातृव्यसहिता मार्गेरनुप्रवेशिनः । पश्चात्सर्पिणीः सेनाः सोवधीषकेटेष्वनि ॥३३०६॥
 गार्गिः परिमबल्लानामनं तिष्ठन्दिनैस्ततः । नागभ्रातृमुतापण्यमप्राज्ञोद्धर्कं मूषे ॥३३०७॥
 दुर्गमत्वादानाक्रान्तमन्यैर्वेगात्यविश्व च । दग्ध्वा च दिग्ग्राभामं स निरगाद्भुवि विक्रमः ॥३३०८॥
 तथापि राजवदनो न शौर्यात्पयसीयत । न संवधे न पुक्रोप शक्यमस्य विनिर्गमम् ॥३३०९॥
- 3310 अहन्वहनि क्षीनाभिः सेनाभिर्न्यवतपृषे । जयचन्द्रमुत्वाच्छब्दसुखान्यवधीभवंत् ॥३३१०॥
 क्षमानायकोय निःसीमनखबाहुप्रसारणः । रणान्तरेव तं तीक्ष्णैर्गुह्यस्यस्तरघातयत् ॥३३११॥
 तन्मुण्डगण्डलेखेन लुटता खण्डशः कृतः । झटिति नुदितः स्वास्थ्यवितप्यङ्कुरणोन्मुखः ॥३३१२॥
 पृथ्वीहरकुलाच्छेदस्वच्छया मेदिनीपतिः । अवधील्लोठनमपि छत्रदण्डमयुक्तिभिः ॥३३१३॥
 एकवारं धेष्टिनोपि रक्षितस्त्रिलोकेन सः । भूमिभृषीतिपाशस्य निपातेनाभ्यवततं ॥३३१४॥
- 3315 मल्लकोष्ठसुरजयसङ्कुचन्नादयोभबन् । जीवन्मृताश्च शान्ताश्च दारिद्र्योपप्रवर्धिताः ॥३३१५॥

३२९०. ') Emended with C; A 'नृष्टसहस्र'. ३२९२. ') Emended with C; A 'दण्ड'.—') Emended with C; A 'प्राशिव'.
 ३२९३. ') Thus A; C वरदावध'. ३२९६. ') Thus A; C कम्पनापते. ३२९८. ') Emended with C; A कुक्षो.—') Emended
 with C; A 'निपात'. ३३००. ') Thus A; C supplements तस्य. ३३०१. ') Emended; A श्रीमालो.—')—') Written by A,
 on new paper. ३३०२. ')—') Written by A, on new paper. ३३०३. ') Emended with C; A 'सुतापण्यमप्राज्ञोद्धर्क'.—') Comp. viii.
 2396. ३३०८. ') Emended; A स. ३३१०. ') Doubtful; thus C; A 'लाव्यवधीभवं'. ३३१२. ') Conjectural reading;
 A 'विश्वस्यवधीभवं'; C 'विश्वस्यवधीभवं'. ३३१३. ') Emended with C; A 'पते'.—') Comp. regarding this name the note
 to viii. 2468.—') Emended; A 'लवच'. ३३१४. ') Emended with C; A 'अवच'. ३३१५. ') Thus A; misread
 'मृता' in R C; cf. सङ्कुचन्नाद viii. 648.
 [C. VIII. 3391

अविचिन्त्योच्चलभोगिभूतः प्राणान्विनश्वरान् । ऐश्वर्यैकस्मिन्मूढस्यादनिर्गुह्यवस्थितौ ॥३३१६॥
 मतेनुमितकोशस्य तत्तत्प्राजाभ्यासते । कुलोद्देशो विहितवान्निष्ठद्वयो व्यवस्थितिर्न ॥३३१७॥**पुन्यम्**॥
 सुहृत्सिंहारं पैतृव्यं पितृद्वेषगृहवधम् । तत्कार्षेयसिद्धिमासाहं परिपूर्णं व्यवधानम् ॥३३१८॥
 स एव मामान्तस्त्वयीमहापणसमर्पणैः । निर्दोषपारिषद्यादिदद्याच्चिथोत्पायीव्यभात् ॥३३१९॥
 अवरोधेनुवदनां मृतामुद्दिश्य अन्दलाम् । मत्पुत्राणि मठोन्नवभीक्ष्णैरवारितातिथिः ॥३३२०॥ **3320**
 सृष्टो नगरनिर्देशः शोषि सूर्यमसीमठः । पूर्वार्धिकोपगर्भेण तेनैव निरनीयत ॥३३२१॥
 संजाते सञ्जपालस्य ततो लोकान्तराभये । कम्पने निदधे राज्ञा गयापालस्तदात्मजः ॥३३२२॥
 विषाकसुकुमारोपि दुःसहः खनुनामधत् । विस्मारितः स सौम्येन शरत्त्रापुरिविन्दुना ॥३३२३॥
 पीत्नोभ्यदोषविषमेवविशेषवृत्तेर्मोदये तदतरोस्तटिनीयवाहः ।
 पश्यन्नकाण्डतद्विद्यापतनेन नाशं नाशंसति स्वसलिलस्व विभूतिलाम् ॥३३२४॥
 आ भिक्षुसपणाद्गोत्रमञ्जनाहपि भुभुजः । विभुरे कार्यभाराणां बोभुहृदधुरः परम् ॥३३२५॥ **3325**
 तस्य तस्मिन्पुत्रने क्षीणप्रक्षीणकण्टके । स धन्योन्यसांमान्यप्रेमा प्रमथमायवौ ॥३३२६॥
 ताम्बूलमायाविकतां शीत्वाभूनामयाविष । आर्पिपन्मधुरावहं जीवं यस्य निजः हृतः ॥३३२७॥
 स जगज्जीवितेनापि रक्षणीयः क्षमापतिः । पदे पदे विषममः प्रजोद्धरणधीरधीः ॥३३२८॥
 व्यापितस्य विविधोपि संसङ्गान्मङ्गलेच्छुभिः । नान्तक्षणे तस्य पांशोन्कृतशोभाचलवृषः ॥३३२९॥
 मियप्रजस्यामात्यस्य स्वकर्णविपरीतता । तस्य कौचित्शं जाता जर्मजीवितदा भवे ॥३३३०॥ **3330**
 भूभुजापि मान्धातृमुखानां निषेधेन याः । दुःखं यनुः प्रजास्तासां समभावि तदा ह्यखम् ॥३३३१॥
 हैराज्योपमुने राष्ट्रे नवस्य नृपतेरभूत् । अश्वारहं वस्ताविष्यं तस्य सर्वाभिपङ्गभिन् ॥३३३२॥
 कालो बली व्यवहतेर्ननु तद्वशेन पूर्यपरावरणविस्मरणे न कस्य ।
 शक्तिः क्षितेर्वहनक्रमेणि योय्यतायां निर्दोरणे सुरजितरतु वराहतायाम् ॥३३३३॥
 नगराधिकृतो भूत्वा सुज्जेनिर्वापिते पुरा । विरपङ्कां यो देशस्वाव्यवस्थां न्यवारयत् ॥३३३४॥
 भटः क्रयेषु दीक्षारव्यवहारोव्यवस्थया । निगृह्य तं भ्रंशकार्थनिर्धितपण्डः प्रवर्तितः ॥३३३५॥ **3335**
 परिणीताङ्गनाशीलभ्रंशो गृहपतेरभूत् । दण्डप्रवृत्तिर्या तेन सा विचार्य निवारिता ॥३३३६॥
 एकान्ततो हितो भूत्वा विशामेन पुनर्व्यभात् । नगराधिक्रियां लब्ध्वा स एव परिपीडनम् ॥३३३७॥
 बन्धनिर्भेत्कीमिष परिणीतगृहस्थितौ । संप्रयुक्तान्कथ्यमानान्द्वेनादवपयन्ननु ॥३३३८॥

३३१६. '1) —') Written by A₂ on new paper. —') Emended with C; A ऐश्वर्यं क. ३३१७. '1) —') Written by A₂ on new paper. —') Emended; A² स्थितम्. ३३१८. '1) —') Written by A₂ on new paper. —') Emended with C; A स्पृष्टम्; cf. viii. 248. —') Emended with C; A पैतृव्य. —') Emended with C; A —वधम्. ३३१९. '1) Emended with G (sec. manu); A पायसा. ३३२०. '1) Emended with C; A पश्यन्. —') Thus A, B, A₂, हन्यमानम्; C चन्मनाम्. ३३२१. '1) Emended with G (sec. manu); A सृष्टो नगरनिर्देशः (सृष्टो written by A₂); cf. viii. 1193, 1528. ३३२२. '1) Emended; A सौम्येन. ३३२३. '1) Emended; A चन्मो मान्यसा. ३३२४. '1) Thus A; perhaps read शीत्वापुनम्. —') Emended with C; A आपिपानम्. ३३२५. '1) —') Written by A₂ on new paper. ३३२६. '1) —') Written by A₂ on new paper. ३३२७. '1) Emended with C; A अन्वाहम्. ३३२८. '1) Emended with C (sec. manu); A निर्मोरणे. ३३२९. '1) Doubtful emendation; A प्रवर्तितः; C वरपति. ३३३०. '1) Emended; A पीरवधम्. ३३३१. '1) Emended with C; A बन्धनिर्भेत् — कीमिष. —') Conjectural reading; A परि — तद्वत्; C परिपीडयत्.

किं च --- 'ते शानां तुषाणामिव चिन्तयैः । अत्रोहालोमयोर्भूमिर्न तारुणपरोमवत् ॥३३३९॥

3340 भिक्षुं भक्षुं च नौ कालानुवृत्त्याभितर्कानपि । नासौ जहौ स्वाभितर्कं न नौ --- ' नाभक्षीत् ॥३३४०॥

अक्षीणस्यागहीमस्य विभूतिसमयेऽभूत् । संस्कारौषधिकं नास्य पर्याप्तं निधने धनम् ॥३३४१॥

हृतशतयां राक्षोन्मत्पर्याप्तं किमुवीर्यताम् । यो जीवित इवामीनांसविभेजेनुजीविनः ॥३३४२॥

लोकान्तरातिथिं विज्ज्ञामिषामुविषयं बलमात् । धन्यस्य विज्ज्ञानमावृष्टं विहारारम्भकारिणः ॥३३४३॥

परलोकं प्रयातस्य निर्माणप्रतिपूरणम् । स्थितं व्यवस्थितेः कं च विनिर्माणं चकार सः ॥३३४४॥ सुगमम् ॥

3345 भूभूतार्थिकतावाप्तस्तुल्योत्प्रेक्षकवासयैः । नृपैकवृत्तिभिरपि प्रवृत्ते पुण्यकर्मणि ॥३३४५॥

विषक्षाणां सुमिश्रेण तुल्यकविषयावभात् । अगमभूमेर्वृत्तये यैः कौर्याद्व्यवस्र शिस्तितम् ॥३३४६॥

येषु वृत्तिं विरोध्यांश्चिन्त्ये सुस्सलभुमुभिः । कलहावसरेष्वेव कर्मरीरेषु प्रवेदिरे ॥३३४७॥

गोषे तेषां सविद्यानां जातः कर्मलियाजुनः । राजवीगी सङ्घिः प्राक्यः प्रतिष्ठां स्वाव्ययाकरोत् ॥३३४८॥

वितस्तापुतिने बाणलिङ्गे तेन निवेशिते । जायते स्वर्भुमीरोषः संमृद्वविमुक्ताभीः ॥३३४९॥

3350 तदीयं च मत्तं चैव तपोधनविभूषितम् । इष्ट्वा निवर्तते रुद्रलोकालोकनकौतुकम् ॥३३५०॥

लोठनेन्यप्रतिष्ठानामध्वद्रविणापणे । न तेनाद्यतने काले संरम्भं भुवदुर्दिना ॥३३५१॥

उदयस्य मिथा चिन्तामिधाना कम्पनायतेः । पुतिनोर्षी वितस्ताया विहारेण व्यवभूयत् ॥३३५२॥

प्रासादपञ्चकृष्याञ्चाक्षिहारस्थितः करः । उदस इव धर्मेण प्रोत्तुङ्गकुलितिपञ्चकः ॥३३५३॥

सांघिषिप्रदिक्तो मङ्गकाव्योर्लकारोदरः । समतस्याभवत्प्रष्टः श्रीकण्ठस्य प्रतिष्ठया ॥३३५४॥

3355 मठापहारदेवौकीर्णोऽकारादिकर्मभिः । अनुजं सुमना नाम रिल्हणस्यासदनुलाम् ॥३३५५॥

भूतेश्वरे मत्तं कृत्वा त्रिधाम्यामप्यवबन् । तोयं कनकवाहिन्या वितस्तायाश्च यः पितृन् ॥३३५६॥

प्रदेशे कद्वयागाराभिधाने नीलभूः सरित् । जीगीवदेव-जाङ्गल्या यत्र पूर्वा दिशं गतां ॥३३५७॥

उत्ताराय गवादीनां यः सेतुं तत्र बन्धयत् । निर्मेत निर्मेत कर्म संसारोत्तरणक्षमम् ॥३३५८॥

नगरेपि स्वनामाङ्कनृषाङ्गनागरकारिणा । मठो येन कृतोऽष्टमदापरवदाभवः ॥३३५९॥

3360 मम्मेश्वरं च सौवर्णमलसारं चकार यः । सोमतीर्थं तथा तोयोद्यानादुर्वोक्षिनान्तिकम् ॥३३६०॥

अत्र क्षमाभुजो वंशे वंशीजत्वधनादिषु । सासूक्तवादमार्त्तानां धनप्राणादिहारिणः ॥३३६१॥

कुध्वजवासनाध्यासासुयया वासवोपि वा । शार्धशवहिवो देवो मान्धातारं परामुजम् ॥३३६२॥

अविभुतमतिर्मुत्स्यान्कृत्यैवतोन्यहम् । इष्ट्वा ध्यातस्वमाहास्यवृद्धिस्तु मीयते नृपः ॥३३६३॥

कलशशायतेः प्राशोपशं भूत्योस्य रिल्हणः । कुर्वन्वर्णातपत्राणां प्रतिष्ठां प्रीतिकार्यभूत् ॥३३६४॥

३३३९. ^१) Thus A; C ही नवेतेषाणां. ३३४०. ^१) Thus R C; A, निङ्गनका.—^२)—^३) Written by A₂ on new paper. —
^४) Thus A₂; C 'कृष्णा भुव'.—^५) Emended; A स्वाभितर्क.—^६) Thus A; C supplements तावपि. ३३४१. ^१) Doubtful emenda-
tion; A 'नामाव्य'. ३३४४. ^१) Emended with G (acc. man); A निषाव. ३३४५. ^१) Emended with C; A तुल्यकविषया.
३३४६. ^१)—^२) Written by A₂ on new paper. ३३४७. ^१)—^२) Written by A₂ on new paper. ३३४८. ^१) Emended; A संरम्भे.
३३४९. ^१) Emended; A अनुजा. ३३५०. ^१) Emended; A विद्याव्यवस्थावत्, et. गयेन सिद्धिप्रकाश्या वितस्ता रक्षिणेन तु
v. 97. ३३५०. ^१) Emended; A प्रवेद्व.—^२) These two *padās* and the following three verses are written by A,
on new paper. ३३५०. ^१) Emended with C; A₂ R 'मलहार'.—^२) Emended; A₂ R 'द्यानपुत्रोति'. ३३५१. ^१) Doubtful
emendation; A 'नामदुर्दिना'.—^२) Emended; A 'स्वनामस्थान'.—^३) Emended; 'विश्वामि'. ३३५२. ^१) Emended with C; A
रेषी. ३३५४. ^१) Thus corr. by A₁ from 'वशि'.—^२) Thus A; cf. vii. 528 ff.

स्वर्णपर्णं सुरेश्वर्यो शिवयोः समवेतयोः । सदीपाराधिकामयमैत्रीमेति सचण्डिकम् ॥३३६६॥ 8366
 बन्धोहिमाद्रेयिनः क्षताजामातरो शिवौ । स्वर्णच्छायाच्छायास्मैरुभूयान्मुपगमतः ॥३३६६॥
 उद्दिश्य यद्विदधुदुधमाम्बोनिर्देशो मयाङ्गचटनं दयितेन गौर्याः ।
 सिद्धं तद्व - - - मुमयेति हेमच्छायाच्छायाश्चरशक्तिवोद्विक्लवर्धम् ॥३३६७॥
 छलं तव च रिन्हेणेन विहितं तैस्मिन् महद्भुक्तिमणीमिबोमन्त्रिर्भूतिं नन्दमधुनादधं परिभ्राजते ।
 क्षिप्येन क्षतजावपानजनुषा नष्टं ततः स्वामिना प्राप्तं चक्रमथैक्षितुं स्वदक्षिणं भास्वानिवाभ्यागतः ॥३३६८॥
 तीर्थे मन्मथजित्स्वजग्धश्चरद्विजयोर्विजिताचार्यके साधारामरणं क्रियापरिणतिं स्वर्णतपत्रं प्रभोः ।
 भात्येकस्य शिखादिकूत्कृतिचलद्रुक्ताम्भरेणूपर्णं केशान्तस्थितमेवपार्श्वगतद्वित्पिण्डममन्वस्य च ॥३३६९॥
 सौवर्णद्विगणपञ्चकर्पूरपुरे संसृजिता छजकव्याकोद्यास्य समुद्रकपतिकृतौ दीर्घार्धितं वने ।
 सङ्केनेन्दुकिरीटकैटभरिपुत्रयामासितालंक्रिया सङ्क्राकारयोः पिधानकरणे स्वर्णतपत्रं गतम् ॥३३७०॥ 8370
 तं लोहरमरीपालमन्वजायन्त भूभुजः । रश्मादेव्या गुणोदाराधस्वारधनुराः क्षताः ॥३३७१॥
 गुण्वणेनापरादित्यो राघवेणेव लक्ष्मणः । अभिज्ञमाधः संवृद्धिं वर्तते लोहरे भवन् ॥३३७२॥
 ललितादित्येदेवेन जयापीडो हि हारकः । भरतेनेव शत्रुघ्नः पाल्यमानः प्रवर्तते ॥३३७३॥
 पार्थिवारहस्करावाहनमस्काराद्यशस्करः । पञ्चमः क्षितिभृद्भ्यो बालातप इवोदितः ॥३३७४॥
 चपलैः शैशवाश्चक्रानुभावव्याससौष्ठवैः । लङ्घितैर्ललितादित्यो भिषीरव्यार्द्रवत्यथो ॥३३७५॥ 8375
 दत्तारक्षान्नं नाबाधरं गौरं तदाननम् । सञ्चालतपमृङ्गाङ्गस्वर्णपङ्केदहायते ॥३३७६॥
 आत्मापास्तस्य माहात्म्यगर्भा बाल्यास्फुटा अपि । अमृताद्रो इवोद्याया मध्यमानस्य वारिधेः ॥३३७७॥
 महाभिननसंज्ञानो राजसुनुः स शैशवे । अभिधत्तेनुभावेन भयेनागामि जृम्भितम् ॥३३७८॥
 अत्यक्तमण्डनशिल्पिद्विखिलोपि तोयस्पर्शसहाश्रितकलापिकलापभङ्गवा ।
 वार्धो निपीतसलिलो बलितं प्रयाति चेटोक्तभावमहिमा बरवर्णिभावः ॥३३७९॥
 चतस्रो मेनिना राजलक्ष्मीः पद्मश्रिया समम् । संजाताः कमला चास्य कन्याः सक्त्यवृत्तयः ॥३३८०॥ 8380
 विनोदलीलाद्यानैस्तेनित्यकान्तिरप्यकैः । विद्योतेतेनवयौ तौ पावृट्पुष्पाकारविभ ॥३३८१॥
 तीर्थावहतमपूतेस्मिन्मण्डलेखण्डितैर्धैः । रङ्गुदित्या एव याता भाग्यभावं विभूतयः ॥३३८२॥
 कृनानुयात्रा सा दैवयाबाह्वं क्षितिपाङ्गना । राजलक्ष्मीरिवाभाति राजसामन्मन्त्रिभिः ॥३३८३॥
 सतीहेतो तीर्थसार्धास्त्यजन्त्यस्या निमज्जने । ज्ञानासक्तसतीमूर्तिस्पर्शानैस्त्वक्षयमज्जसा ॥३३८४॥
 विवे कोटिञ्च याबाह्वं द्रष्टुं वृष्टधुत्तरैः सदा । यस्यावृद्धि - - - यं जीमूतैरनुगम्यते ॥३३८५॥ 8385

३३६९. ¹) Emended; A पञ्चा. ३३६०. ¹) Thus A; C कल्पगुणवर्धितं.—) The last *pāda* and the following verse written by A₂. ३३६८. ¹) Emended with C; A₂ R चक्रमिदं. ३३६९. ¹) Thus A; C पत्रं. ३३७०. ¹) Thus A; C पित्तार्थं वने. ३३७१. ¹) Emended with C; A अमृतस्मृत. ३३७२. ¹) Emended with C; A ललितानिबन्ध.—) Emended with C; A पाल्यमानः. ३३७४. ¹) The last two *pādas* and the following verse written by A₂ on new paper. ३३७५. ¹) Emended with C; A अमृतावृत्तयः. ३३७६. ¹) Emended; A बाह्वस्तुत. ३३८०. ¹) Emended with C; A मेनिना; cf. viii. 3384, 3397. —) Emended; A संजाता. ३३८१. ¹) Doubtful emendation; A विद्योतेनवयौ; C द्योतितावनवयौ. ३३८२. ¹) Emended with C; A यात्रावृत्तयः.—) These two *pādas* and the first *pāda* of the following verse are written by A₂ on new paper. ३३८५. ¹) Thus A; C supplements विवेचं.

- सा पार्थिवेषु तीर्थेषु खानाय प्रसिद्धां भुवम् । विष्णैर्वर्षमिवासीर्षैः पार्श्वेयत तदीर्षया ॥३३८६॥
 अभलिहाव च गिरिज च कूलकया नदीः । मृदङ्गी दुर्गमा मोर्षे तीर्थैरुख्येन वेत्स्यती ॥३३८७॥
 खड्गहीमिः प्रतिष्ठाभिर्जिगीर्षोरिव धीरया । तथा सिन्धु चतुरथा पङ्क्तिर्दिहा विलङ्घिता ॥३३८८॥
 जघापि विश्वस्तीरार्णवकान्तिच्छटाच्छलात् । यो भागीव खपाद्यमित्तधेनादमनिर्गतः ॥३३८९॥
 3390 उपमन्यौदवन्थाया दारिद्र्योपद्रवापहः । दग्धो रुद्रेभ्यो नासा भीमान्कदमीरभुषणम् ॥३३९०॥
 जगत्सौन्दर्यसारं स सत्त्वर्णमलसारकः । शान्तावसादमासारीदारथ विहितस्तया ॥३३९१॥
 सत्त्वानामिव भूत्यानां कोपीर्वधिकृते नृपे । वदन्वतीव शरणं सिन्धुर्हमवतीव सां ॥३३९२॥
 स्थिरपरादे भूपाले निग्रहानुमही क्षणात् । भूमुजमपि संवृत्तावकिष्क्री तद्विच्छया ॥३३९३॥
 सोमपालात्मजो भूमद्रूपालः प्रापितस्तया । मानिन्या मेनिलादेव्या विवाहेन महार्हताम् ॥३३९४॥
 उत्पत्तिर्भूमिद्वलमानुभयो न भूष्ठा कस्याप्यहो व्यभिचरत्वनुभावभावः ।
 3395 तेजस्तमोवितुवनव्रतमुष्णमानोऽष्टवं तवुत्थमकरोत्तमसोपि चक्रम् ॥३३९५॥
 भुवनाद्भुतसाक्षाज्यमार्जने' मृमुजामवत् । गतिमायं दृढं रक्षाक्रान्तसम्पन्नलायनिः ॥३३९६॥
 ऊढावां मेनिलादेव्यां परितेनुरभुरपि । पिता वैमत्यमुत्सृज्य निर्ध्याजं राज्यदायकः ॥३३९७॥
 राक्षः प्राजिधरस्याजौ तरसा भूमुजोनुजः । वैरिभिर्निहतस्यामे वैरतंशोपनोद्यतः ॥३३९८॥
 रक्षां शरणमेत्योद्यमानौकण्टयो घटोकाक्षः । भजे राज्यभ्रियं प्राप्य सिन्धुं राज्यभ्रियं पराम् ॥३३९९॥ कुलकम् ॥
 3400 कृतसाहायकोमात्ये राक्षः सप्रज्जिमद्भुदम् । राज्यात्प्राभंशं द्वाङ्गानुद्वं पञ्चवर्तं नृपम् ॥३४००॥
 भलक्षयत्तत्प्रभावात्स्कारानामनुनिर्भरात् । सरितं खड्गवर्षां न कूटणां बिहोषिणोचराम् ॥३४०१॥
 द्वितीयस्योरक्षान्भर्तुरकीर्तिं निर्जयासृजत् । देवप्रभावाद्योपायमस्युप्रपुरमयहीन् ॥३४०२॥
 शीतोष्णवारणशशिद्योतकसोलितास्ततः । बह्वो वाहिनीनाथाः प्रधासित्यं प्रपेदिरे ॥३४०३॥
 समाह्वयिंशती राज्यावाप्तिः प्राग्भूमुजो गता । तावत्येवामराज्यस्य पञ्चविंशतिवत्सरे ॥३४०४॥
 3405 इयदृष्टमनन्धव प्रजापुत्रैर्महीभुजः । परिपाकमनोद्वत्सं स्थेयाः कल्पाविगाः समाः ॥३४०५॥
 अम्भोपि प्रवहत्प्रभावमश्वनैराध्वानमध्मायते पावात्मः खवति द्रवत्वमुदितोद्रेकेषु चायेमुषः ।
 कालस्यास्खलितप्रभावमसं भाति प्रभुत्वेद्भुते कस्यामुष विधानुशास्त्रिचटिते मार्गे निसर्गः स्थिरः ॥३४०६॥
 प्रयाति व्याधिकेप्येवसमापदकशते कलेः । कदमीरेष्वास्त गोमन्दः पार्थानां सेवया नृपः ॥३४०७॥
 सुनदीमोदरीत्याय तस्य पत्नी यशोमती' । गोमन्दोऽन्यस्तत्सुतोपि ततोतीत्य मशीपतीन् ॥३४०८॥
 पञ्चविंशतमक्षानुपहभिजनाभिधाम् । राजाभवह्वयो' नाम सुनुस्तस्य कुशस्ततः ॥३४०९॥

३३८६. ') Emended; A प्रसिद्धं. ३३९२. ') Emended with C; A सर्व.—') The last *pāda* and the following two verses written by A, on new paper. ३३९३. ') Emended; A, B C "विष्णुस्तवि". ३३९५. ') Emended with C; A सत्त्वर्णम्. ३३९६. ') Emended; A "मार्जनी". ३३९९. ') Emended; A "लोचं नागीक". ३४००. ') Emended; A राज्य प्रा.—') Doubtful emendation, A "पदो". ३४०१. ') The last *pāda* and the following verse written by A, on new paper. ३४०२. ') Doubtful emendation of G (*sec. manu*); A "कीर्तिमिज". ३४०४. ') Emended with C; A "विश्वमु द". ३४०६. ') Emended with C; A पावात्मः. ३४०८. ') Emended with C; A रामोपरत्वाय.—') Comp. यशोवती i. 70.—') Emended with C; A "पती". ३४०९. ') Emended with C; A राजा वल्लवो; cf. अयाधवह्वो नाम i. 84.

शौ खगेन्द्रसुरेन्द्राक्षयौ पुत्रपौत्रावमुप्य नु । गोधरीशान्वकुलजः सुवर्णाक्ष्यस्तदात्मजः ॥३४१०॥ 3410
 तज्जम्मा अनकोप्यासीत्सुनुः शक्ष्याः शक्षीनरः । अथाशौकीभवद्रभृशशोव्यः प्रविवृष्यजः ॥३४११॥
 तज्जो जलौकाः संविधवन्तो दामोदरस्ततः । तुल्यं वयोष ह्रस्वायास्तुल्यकाभिजनोद्भवाः ॥३४१२॥
 अभिमन्युस्तृतीयोऽगोन्मोक्ष्य विभीषणः । राजेन्द्रजिज्ञावणश्च -- यः क्रमशोभवत् ॥३४१३॥
 अग्नौ विभीषणः सिद्ध उल्लस्यक्षं तर्तुं । पथात्ततो हिरण्याक्षहिरण्यकुलयोरभूत् ॥३४१४॥
 राजा वसुकुलस्तस्य ह्यनुः क्वातस्त्रिकोटिश्च । क्षितिनन्दो वकापज्जाहसुनन्दस्तदात्मजः ॥३४१५॥ 3415
 नरोन्मोक्षस्तत्त्वसाक्षो गोकर्णको नृपात् । तस्माच्चरेन्न्नादित्योमूखनुरन्धयुषिष्ठिरः ॥३४१६॥
 तस्य प्राप्तेऽशितो मृषैरन्वाभिजनसंभवः । मूपः प्रतापादित्योमूजलौकोऽपि तदात्मजः ॥३४१७॥
 तुज्जनिं निःसृते तज्जो विजयोन्मकुलोद्भवः । जयन्त्रेस्य सुतेपुत्रे सविषः संधिमानभूत् ॥३४१८॥
 युधिष्ठिरस्य शैषेण भूपादित्यात्मजम्मा । श्रीमिषवाहनेनाय गौनन्देभुविं कुले ॥३४१९॥
 ..... ॥

ततः प्रवर्त्ततेन्यस्तोरमाणात्मजः क्षितिम् । तेभ्यो हिरण्यभातृव्यस्तस्य पुत्रो युधिष्ठिरः ॥३४२०॥ 3420
 ततो नरेन्द्रादित्यश्च रणादित्यश्च भूपतिः । क्रमावभूतां तत्पुत्रो विक्रमादित्यभूतिः ॥३४२१॥
 बालादित्यश्चोदभवन्नृणादित्यस्य नन्दनः । बालादित्यस्य जामाता ततो दुर्लभवर्धनः ॥३४२२॥
 सुन्दर्दुर्लभकस्तस्य चन्द्रापीडोभवत्ततः । तारापीडोऽनुजम्मा च मुक्तापीडोऽयं बाणुजः ॥३४२३॥
 भृगवास्तां कुवल्यापीडो वैमातुरोऽयं च । वज्रादित्यः सुतो राजो मुक्तापीडस्य तस्तुतौ ॥३४२४॥
 पृथिव्यापीडसंप्रामापीडावनु नृपोभवत् । जयापीडोऽयं मन्त्री च जज्ञः पुत्रावपि क्रमात् ॥३४२५॥ 3425
 ललितापीडसंप्रामापीडौ ज्येष्ठात्मजस्ततः । श्रीचिष्यदजयापीडः कल्पपालमुद्भवोभवत् ॥३४२६॥
 अभिचारेण तं हत्वा सांमत्वाहितरेतरम् । उत्पलाधैरसंप्रामराज्यैस्तन्मातुलैः कृतः ॥३४२७॥
 भानुः पुत्रोजितापीडो जयापीडस्य तस्यदे । अनङ्गापीडनामां च संप्रामापीडस्ततः ॥३४२८॥
 तमुत्पादयोत्पलापीडोऽयाजितापीडनन्दनः । अवन्तिवर्मा भूरेण तं निवार्योऽयं मन्त्रिणा ॥३४२९॥

३४१०. ¹) The last three *pādas* and the following verse are no longer found in A as the upper portion of fol. 827 has broken off; the text is given from R G. — ²) Emended with C; R G (*prima manu*) 'सुवर्णाक्ष्यस्तदा' cf. i. 97. ३४१२. ¹) Emended; B C 'वयोष'; the upper strokes of the letters are not legible in A. ३४१३. ¹) Thus A; C 'सितापुत्रो क्रमावपि'. ३४१४. ¹) Here the name of NARA is omitted. — ²) Emended; A 'उल्लस्यक्षश्च'. — ³) Thus A; doubtful. — ⁴) Emended; A 'हिरण्याक्षोऽनुजकुलो'. ३४१५. ¹) C inserts here two *pādas* श्रीमिषवाहो राजा वकाव्यस्तनन्दर. — ²) Emended; A 'क्षितिनन्दो वकापज्जाहसु'. ३४१६. ¹) Emended; A 'तुज्जनिं'; cf. ii. 11. — ²) Emended; A 'वयोष' 'पुत्रो' C 'जयन्त्रेस्तस्य'. ३४१७. ¹) Thus A; but compare ii. 145 ff. — ²) Emended with C; A 'गौनन्दाभूतिः'. — ³) After this verse C inserts the following: ततः प्रवर्त्ततेन्यस्तोरमाणात्मजः क्षितिम् ॥ तत्पुत्रो विक्रमादित्यभूतिः । मनुमुषोऽनघराज्यस्ततः साक्षात् ॥ One verse containing the names of PRAVARASENA I, HIRANYA and MĀTRAGUPTA appears to have been omitted here by A. ३४२०. ¹) The remaining portion of this verse, the following verse and the first *pāda* of verse 3422 are no longer found in A, as the upper portion of fol. 827 has broken off; the text is given from R G. — ²) Thus C; R 'पुत्रो' 'क्षितिम्', corr. sec. manu as above; G 'पुत्रावपि' 'क्षितिम्'. ३४२१. ¹) Thus C R; G 'तद्वच विक्रमादित्येन वर्धितः'. ३४२२. ¹) Thus C R; G 'वयोषोऽनुज' 'वयोष' — ²) Emended with R G; A 'वियव ५'. ३४२३. ¹) Thus C; R G 'पीडस्य'; in A three *aksharas* after 'पुत्रा' have become illegible. ३४२५. ¹) Emended with C; A 'वज्रजपुत्रावपि'. ३४२६. ¹) Emended with C; A 'श्रीचिष्योऽयं'. ३४२७. ¹) Emended with C; A 'सम्पत्ता'. ३४२९. ¹) Here ends the text of A at the foot of fol. 827 *rev.*, the last leaf of the MS, being lost. The text of the remaining verses is given from R G.

- 3430 मतोत्पलस्य विदधे वामाज्ये सुखवर्मनः । भूरः शंकरवर्मा स गोपालस्तस्य चात्मजः ॥३४३०॥
 रश्मानुशीतः गाम्भूष तद्भाता संकुटामिधः । सुगन्धाख्या तवोर्माता तां विनारंवाध भुभुजम् ॥३४३१॥
 भूरवर्मपणमारं पार्थे तन्निषदातयः । चक्रुर्भिर्जितवर्माणं ततस्तस्यं च तत्कमात् ॥३४३२॥
 चक्रवर्मा भूरवर्मा येति निर्जितवर्मजः । विहिता बहुशो राज्ये ततस्तस्यं शंभुवर्धनः ॥३४३३॥
 तदन्तरे लम्हराज्ये मन्त्री व्यापाय तं नृपम् । चक्रवर्मण्वतीतेय पापी पार्थात्मजः क्रमात् ॥३४३४॥
- 3435 उन्मत्तावन्तिवर्मासीतत्पुत्रे भूरवर्मणि । राज्यादृष्टे विजैधके राज्ये मन्त्री यशस्करः ॥३४३५॥
 मयिनुष्वात्मजस्तस्य वर्णदस्तनयोनौ तम् । राज्ये वक्राङ्गिसंभ्रामस्तस्यौ निष्पाट्य तं ततः ॥३४३६॥
 अमात्यः पर्वगुप्ताख्यो राज्यं श्रेष्ठेण लम्बवान् । क्षेमगुप्तः क्षतोत्पासीवभिमन्यौ तवात्मजे ॥३४३७॥
 द्यान्ते माषा पाल्यमाने नन्दिगुप्ते च तत्सुते । ततस्त्रिभुवने भीमगुप्ते च कूरचेष्टया ॥३४३८॥
 पौत्रे तथैव निवृत्ते स्वयं दिहाकयया कृतम् । राज्यं संप्रामराजोपि भ्रातृव्योन्ते नृपः कृतः ॥३४३९॥
- 3440 हरिराजानन्तदेवावास्तौ तस्यात्मजौ ततः । कलशो नन्ततनयः क्रमाद्वृणी तदारमजौ ॥३४४०॥
 उभावुत्कर्षहर्षाख्यायपि निष्पाट्य भूपतिम् । हर्षदेवं तमुशमविक्रमोनन्यवंशजः ॥३४४१॥
 भ्रातुः पुत्रस्य दिहाया जस्तराजस्य नटुतः । मल्लाभिधानादुद्धृतो भूपतामुच्छलोभजत् ॥३४४२॥
 श्रेष्ठेण तं हतचतां मृत्यानामपतस्ततः । शङ्कराज्यान्वनामाभूद्राख्यः क्षणिको नृपः ॥३४४३॥
 गर्गेण विहते तस्मिन्सन्तो ह्यैमातुरोप्यभूत् । तस्योच्छलमहीमतेर्भाता निर्वधं तं बली ॥३४४४॥
- 3445 सुस्सलाख्योमहीराज्यं माल्लिरुच्छलसोदरः । निरक्षैः पाटिते तस्मिन्नाज्याद्वृत्तेर्नृपः कृतः ॥३४४५॥
 षण्मासान्हर्षभूमनुमा भिक्षाचराभिधः । पुनर्विद्यास्य तं प्राप्रराज्ये सुस्सलभूमि ॥३४४६॥
 क्रमाद्वृत्त्यैर्विधत्सैर्ह्यैराज्योद्दिष्टे हते । लवण्यान्निखिलास्तं च हत्वा भिक्षाचरं नृपम् ॥३४४७॥
 सुतः सुस्सलभूमर्तुः सप्तत्यपतिमक्षमः । नन्वयन्मेदिनीमास्ते जयसिंहो महीपतिः ॥३४४८॥
 गोदावरी सरिदिवोत्तुमुत्तैस्तरङ्गैर्वक्ष्यैः स्फुटं सपदि सप्तभिरापतन्ती ।
 भीकान्तिराजविपुलाभिजनाग्निमध्यं विभान्तये विशति राजतरङ्गिणीयम् ॥३४४९॥

1 इति श्रीमहाकविश्रीकल्हणकृतायां राजतरङ्गिण्याष्टमस्तरङ्गः ॥

समाप्तेयं राजतरङ्गिणी

कृतिः श्रीमहापात्यचण्णकप्रभुसुनोर्महाकवेः कल्हणस्य ॥

३४३०. १) The last two *pādas* are found in the above form in C; in R G they are added *sec. manu*, being probably copied from C. ३४३१. १) Emended with C; R G निपाद्य. ३४३२. १) Thus R G; cf. v. 287 ff.; C ततः पापस्ततः कमात्. ३४३३. १) These two *pādas* and the first half of the following verse are omitted in C.— १) Thus R; G - - - - - ३४३४. १) Thus C R (*sec. manu*); G R (*prims manu*) सोमयुध. ३४३५. १) Emended; R G C विहिता. — २) Emended; R G राज्ये; C कृते । राज्ये. ३४३६. १) Emended; R G C मही; R (*sec. manu*) बली. ३४३७. १) Thus R; G - - - - - च; C - - - - - ३४३८. १) Emended; R G C भीकान्ति; comp. vii. 1286, *Colophon*. — २) This part of the *Colophon* is not found in G.

CORRIGENDA AND ADDENDA.

Canto. Verso.

१. १०. For स्कन्धावारं read स्कन्धावारं, adding note: ') Emended; A स्कन्धावारं.
१. १०१.) For A, पूष्येयरी read A, पूष्येयरी.
१. ११०. For स्वातुनीकायं read स्वातु नीकायं.
२. १. For सत्तापुं read सत्तापुं.
२. ११. For वीसनायाय read वीसनायाय.
२. १११. For संवाशिनिशिला read संवाशि निशिला.
२. १००. For जरहं read जरहं, adding note: ') A जरहं.
१. १०१. To पुदवापनः add note: Subhāshitāvall, 361, reads पुदवापनः.
१. १०१. To विदवापिचं add note: Subhāshitāvall, 579, reads विदवापिचं
To जगत्स्तिग्मां add note: Subhāshitāvall, 579, reads जगत् स्तिग्मां.
४. १११. For सोयं read सोयं.
To परापरकरपाय add note: Subhāshitāvall, 3133, reads परापरकरपाय.
४. ११८. For अतिभवंतं read अतिभवंतं.
४. ११४. To 'मकालेतिवाली' add note: Subhāshitāvall, 3028, reads 'मकालेति वाली'.
४. ११८.) For A, हेरा, A, हेरी read A, हेरी, A, हेरी.
४. १०१. For 'पुलम्ब' read 'पुलम्ब', adding note: ') Emended; A 'पुलम्ब.
१. १११. For सत्कर्नजम्भु read सत्कर्न जम्भु.
१. १११. For वर्षे एकोनपट्टे read वर्षे एकोनपट्टे.
१. १११. For 'सिभय' read 'सिभय'.
१. १११. For 'पुल' read 'पुल'.
१. १११.) For वराहवत् read वराहवत्.
१. १११. To कनकनामिषां add note: Comp, the name of the Śākya King Kamsa, Alberūni's India (transl. by Sachao) ii. 13.
१. ११०. For 'महका' read 'महका'.
१. १११. For 'मधुनायि' read 'मधुनायि'.
१. १११. For 'मीरक' read 'मीरक'.

Canto. Verso

१. १८. For सगर्भव read सगर्भव, adding note: ') Emended; A सगर्भव.
१. १११. For सहाय read सहाय.
१. १११. For कादमीरिकायं read कादमीरिकायं.
१. ११०. For स्वप्नापुगीनय read स्वप्नापुगी भय.
१. १११. For 'स्कन्धावा' read 'स्कन्धावा', adding note: ') Emended; A 'स्कन्धावा'.
४. ११०. For देवनाथिभय read देवनाथिभय.
१. १८०. For 'शिपट्टे' read 'शिपट्टे'.
१. १८८. To कीर्तिम्वपुता add note: ') Thus A; perhaps read कीर्तिम्वपुता; comp. viii. 538.
१. ११०. For काठपाठ read काठपाठ.
१. १११. For 'म्वसलीय' read 'म्वसलीय'.
१. १११.) For A प्रत्याले read A, प्रत्याले.
१. १११. For पलवधिभय read पलवधिभय.
१. ८०४. To स्मरितः add note: Subhāshitāvall, 3132, reads स्मरितः.
To विष्वा रक्षे add note: Subhāshitāvall, 3132, reads देव्याः क्षेत्र.
१. ८०१. For जरहः read जरहः, adding note: ') A जरहः.
१. ८०१. For कोपाचकले read कोपाचकले.
१. ८०१. For पुष्टु read पुष्टु.
१. ११०. For विरलापु read विरलापु.
१. १०१. For कादमीरिकायां read कादमीरिकायां, omitting note.
१. १००८. For कादमीरिकायां read कादमीरिकायां, omitting note.
४. १०११. For पुष्टु read पुष्टु.
१. ११११. For संवत्सनायनतः read संवत्सनायनतः.
१. ११११. For कादमीरिकाः read कादमीरिकाः, omitting note.
१. ११११. For स्कन्धावारं read स्कन्धावारं, adding note: ') Emended; A स्कन्धावारं.

CORRIGENDA AND ADDENDA.

Canto. Verse.

७. १५९. For महाहालीय^१ read महाहालेय^१, adding note: ^१) Emended; A 'हालीय'.
७. ११५. For सर्पबानु लोचिषद् read सर्पबानुचलोचिषद्.
७. ११५. For मुलनिषा^१ read मुलनिषा^१.
८. १५५. For 'स्वाम्यावरिषु' read 'स्वाम्यावरिषु', adding note: ^१) Emended; A 'स्वाम्या'.
८. १८५. For वेचारी read वेचारी^१, adding note: ^१) Emended; A वेचारी.
८. १७७. For हम् read हम्.
८. ७५५. For कैर्बो मोषिषा^१ read कैर्बोमोषिषा^१.
८. ८८७. For काष्मीरिका^१ read काष्मीरिका^१, omitting note.
- For पावच: read पावच:
८. १०१. For 'तामाविषाद्य' read 'तामाविषाद्य'
८. १११. १११. For काष्मीरिका^१ read काष्मीरिका^१, omitting note.
८. १००८. For 'काम्युजरे' read 'काम्युजरे'.
८. १०५५. For स्कम्पावारं read स्कम्पावारं^१, adding note: ^१) Emended; A स्कम्पावारं.

Canto. Verse.

८. १०८५. For 'निष्प्रिकास्याय read 'निष्प्रिकास्याय'.
८. ११५८. For काष्मीरिका^१ read काष्मीरिका^१, omitting note.
८. १११८. For रामास्वाम्याय read रामास्वाम्याय.
८. ११५५. For निष्प्रिया: read निष्प्रिया:
८. १०१८. For यवोदीरता^१ read यवोदीरता^१.
८. १०५१. For 'स्कोडे'चरी read 'स्कोडे'चरी.
८. ११११. For संस्तम्भेय^१ read संस्तम्भेय^१, omitting note.
८. १०१८. ^१) For PRITHVIHARI'S read PRITHVIHARA'S.
८. १०५५. For काष्मीरिका^१ read काष्मीरिका^१, omitting note.
८. १०११. ^१) For सारता read सारता.
८. ११५१. For 'संस्तम्भ' read 'संस्तम्भ', omitting note.
८. ११८१. For हम्पुषं read हम्पुषं.

N.B.—Some letters, especially T and F, have occasionally broken in the printing.

बोर सेवा मन्दिर

पुस्तकालय

काल नं० ६४६.६०.१ ९

लेखक Stein M.A.

शीर्षक KALHANAS RATHARANGINI

खण्ड १ क्रम संख्या ४६०५